TEXTE

ÎNGRIJIREA EDITORIALĂ A VOLUMULUI:

VASILE ARVINTE ȘI IOAN CAPROȘU

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Ediţia 1688, pag. 39, col. I

IEŞIREA

CAP I

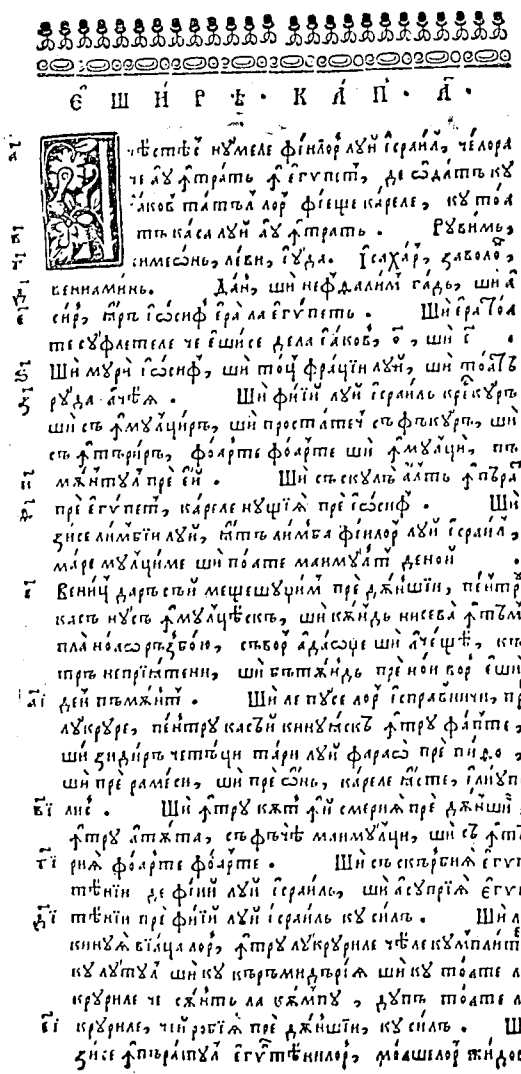

1. Acêstea-s numele fiilor lui Israil, celora ce au întrat în Eghipet deodată cu Iacov, tatăl lor; fieştecarele cu toată casa lui au întrat:

2. Ruvím, Simeon, Lévi, Iuda,

3. Isahár, Zavolon, Veniamin,

4. Dan şi Nefthalím, Gad şi Asír; iară Iósif la Eghípet.

5. Şi era toate sufletele ce ieşise de la Iacov 70 şi 5.

6. Şi muri Iósif şi toţ fraţii lui şi toată ruda acêea.

7. Şi fiii lui Israil crescură şi să înmulţiră şi prostateci să făcură şi să întăriră foarte-foarte şi înmulţi pământul pre ei.

8. Şi să sculă alt împărat pre Eghípet, carele nu ştiia pre Iósif.

9. Şi zise limbii lui: „Iată, limba fiilor lui Israil — mare mulţime şi poate mai mult de noi.

10. Veniţi, dară, să-i meşteşugim pre dînşii pentru ca să nu să înmulţească şi, cînd ni se va întîmpla noao războiu, să vor adaoge şi aceştia cătră nepriiêteni, şi bătînd pre noi, vor ieşi den pământ."

11. Şi le puse lor ispravnici pre lucrure pentru ca să-i chinuiască întru fapte. Şi zidiră cetăţi tari lui faraó: pre Pítho şi pre Ramési şi pre On, carele iaste Ilíupolis.

12. Şi întru cît îi smeriia pre dînşii, întru atîta să făcea mai mulţi şi să întăriia foarte-foarte.

13. Şi să scîrbiia eghiptênii de fiii lui Israil şi asupriia eghiptênii pre fiii lui Israil cu silă.

14. Şi le chinuia viaţa lor întru lucrurile cêle cumplite, cu lutul şi cu cărămidăriia şi cu toate lucrurile ce sînt la cîmpu, după toate lucrurile ce-i robiia pre dînşii cu silă.

15. Şi zise împăratul eghiptênilor moaşelor jidovi/lor,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

CARTEA 2
A LUI MOISEI

IEȘIREA

CAP 1

1. Acêstea-s numele fiilor lui Israil, celor ce au intrat în Eghiptu o dată cu Iacov, tată-său ; fieștecarele cu prișleșénia lui au intrat :

2. Ruvim, Simeon, Leví, Iuda,

3. Isahar, Zavulon, Veniamin,

4. Dan și Nefthalim, Gad și Asir ;

5[4]. Și Iosif era la Eghipet. [5] Și era toate sufletile ce ieșise de la Iacov 75.

6. Și muri Iosif și toți frații lui și toată ruda acêea.

7. Și fiii lui Israil crescură și să înmulțiră și prostateci să făcură și să întăriră foarte-foarte și-i înmulți pământul pre ei.

8. Și să sculă altu împărat pre Eghiptu, carele nu știia pre Iosif.

9. Și dzise limbii lui : „Iată, limba fiilor Israil — maare mulțiime și poate mai multu de noi.

10. Ia-mblați, dară, să-i meșterșuguim pre înșî pentru ca să nu să înmulțască și, cîndu ni să va tîmpla noao războiu, să vor adaoge și aceștia cătră nepriêteni și, bătîndu-ne pre noi, vor ieși den pământu".

11. Și le puse lor pristavi pre lucruri, pentru ca să-i chinuiască întru fapte. Și zidiră cetăți tari lui faraón : pre Pithó și pre Ramesí și pre On, carea iaste Iliupóleos[1].

12. Și întru cît ii smeriia pre înșii, întru atîta să făcea mai mulți și să întărea foarte-foarte.

13. Și să urlia eghiptênii de fiii lui Israil și asuprea eghiptênii pre fiii lui Israil cu sile.

14. Și le chinuia viața lor cu lucrurile cêle cumplite, cu lutul și cu cărămidăriia și cu toate lucrurile ce-s la cîmpu, după toate lucrurile ce-i robiia pre înșî cu silă.

15. Și dzise împăratul eghiptênilor moașelor, jidovi/lor, uniia dentru însele ce o numiia

IEȘIREA

Ovreiêșle veile semôtă

CAP 1

1. Acêstea sînt numele feciorilor lui Israil, carei au intrat în Eghipet depreună cu tatăl lor, cu Iacov ; ei înșiș și cu toate casele lor au intrat :

2. Ruvim, Simeon, Lévi, Iuda,

3. Isahar, Zavulon și Veniamin,

4. Dan și Nethalim, Gad și Asir ;

5[4]. Iar Iósif era în Eghipet. [5] Și era toate sufletele ce ieșise de la Iácov 75.

6. Și muri Iósif și fratii lui și tot neamul acela.

7. Iară feciorii lui Israil crescură și se înmulțiră și fură mulți și se întăriia foarte-foarte și se umplu țara de dînșii.

8. De-acii, se sculă alt împărat în Eghipet, care nu știia pre Iósif.

9. Și zise noroadelor sale : „Iată, gloata feciorilor lui Israil iaste în mulțime mare și se întărêște mai virtos decît noi.

10. Ce veniți să-i meșteșugim ca să nu se mai înmulțească și apoi, întîmplîndu-se noaoă cîndva războiu, se vor amesteca și ei cu vrăjmașii noștri și, biruindu-ne, vor ieși den țara noastră".

11. Și puse lor ispravnici preste lucruri ca să-i căznească cu lucrul. Și zidiră lui faraon cetăți tari : Pitho și Ramesí și Onul ; aceasta iaste cetatea răsăritului.

12. Și de ce-i năcăjiia, de-acêea era mai mulți și se întăriia foarte tare.

13. Și se scîrbiia eghiptênii de feciorii lui Israil și asupriia eghiptênii pre feciorii lui Israil cu de-a sila.

14. Și chinuia viiața lor cu lucruri grêle, cu lut și cu cărămidă și în toate lucrurile cîte era pre la cîmpuri, cu silă-i punea de lucra.

15. Și zise împăratul Eghipetului unor moașă de-ale jidov/celor, care chiema pre

IEȘIREA

Prigoana împotriva evreilor în Egipt

CAP. 1

1. Numele fiilor lui Israel, care s-au așezat împreună cu Iacov, tatăl lor, în Egipt, fiecare cu familia sa, sînt acestea :

2. Ruben, Simeon, Levi, Iuda.

3. Isahar, Zabulon și Veniamin,

4. Dan și Neftali, Gad și Așer ;

5. Iosif se afla mai demult în Egipt. Numărul urmașilor lui Iacov era de șaptezeci și cinci.

6. Apoi au murit Iosif și toți frații lui și toți cei de pe vremea lor.

7. Dar urmașii lor, israeliții, s-au înmulțit, au ajuns puternici foarte și s-au răspîndit în toată țara.

8. În Egipt s-a ridicat un alt împărat, care nu-l cunoscuse pe Iosif.

9. El a vorbit astfel poporului său: „Iată, neamul fiilor lui Israel este mult mai numeros și mai puternic decît noi.

10. Veniți dar să chibzuim cum să facem să nu se mai înmulțească, ca nu cumva, de va fi război, să se alăture dușmanilor noștri și, biruindu-ne, să plece din țară".

11. Deci au pus peste ei supraveghetori ca să-i împileze cu munci grele. Și ei i-au zidit atunci lui faraon puternicele cetăți Pitom, Ramses și On, care este Iliopolis.

12. Dar cu cît îi prigoneau mai mult, cu atît israeliții se înmulțeau mai tare și se făceau tot mai puternici, astfel că pe egipteni i-a cuprins groaza.

13. De aceea îi asupreau cumplit pe fiii lui Israel.

14. Le făceau viața amară prin munci grele, la lut și cărămidărie, la cîmp și la tot felul de corvezi, la care îi sileau cu strășnicie.

15. Mai mult chiar, împăratul Egiptului a

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

лоу, оуѵнѧ дѣнтрꙋдѫнѣсѧѧ, нꙋмѧѧ сепфора, шн̀ к
мѣѧ ѧдѡса фꙋа. Шн̀ знсе лоу кѫндѣсѫнтѣ ѕ
моаше ла сѡкрѣвиче, шн̀ сѫнть ла нащере, дѣва
фн̀ пар̀те вѣрѣстѣѣскѣ, ѧлѣ оучндец, пар̀ дѣва
фн̀ фѣмеѣскѣ, сѡкрꙋцац. Шн̀ сѣ темꙋрѣ мо ѕ
ашеле де дмнезꙋ, шн̀ нꙋ фѣкꙋрѣ дꙋпре кꙋм лѣꙋ
порꙋнит лоу ѧпъратꙋл ецѵпецѧнꙋ, шн̀ да вца
цѣ челор дпар̀те вѣрѣстѣѣскѣ. Шн̀ кемѣ ѧ и
пъратꙋл ецѵпетѧнꙋ моашеле, шн̀ лезисе лоу,
че ѣсте ацѣ фѣкꙋт лꙋкрꙋ ачѣста, шн̀ ацѣ крꙋцат че
де пар̀те вѣрѣстѣѣскѣ. Шн̀ зисерѣ моашеле, ѳ
лꙋи фараѡ, нꙋ сѣ мꙋѣриле ецѵпецѧнꙋ сѡкрѣвни
ле, пентрꙋ кѣнѣскꙋ маннанѣнте декꙋ а ѧтра сѣ
трѣ дѫнселе моашеле, шн̀ нѣщѣ. Шн̀ бине к
фѣчѣ дмнезꙋ моашелор, шн̀ сѣ ѧмꙋлцн нпо
дꙋл, шн̀ сѣ ѧтарн фоарте. Декрѣ ме чесѣ кѧ
темѣ моашеле де дмнезꙋ шнш фѣкꙋрѣ лоур касе.
Шн̀ порꙋнн фараѡ, ѧтот нородꙋл лꙋи зикѫнд, кѳ
тоатѣ пар̀тѣ вѣрѣстѣѣскѣ, че сѣ вана ще ла сѡ
врѣн дѣ ѣпъратꙋл сѣ ардѣ кацꙋ, шн̀ тоатѣ пар̀тѣ фѣ
меѣскѣ сѣ сѡ крꙋцац пре ѫ.

К А П Ѣ

Ши ѣра сѡ ре каре дин нѣмꙋл лꙋи леви, кар к
ле ѧ лꙋа фи дин фѣтеле лꙋи левн.
Шн̀ сѡцинꙋ пре ѫ шн̀ ѧ пѫнтече лꙋѡ, шн̀ в
нъскꙋ фѣт, шн̀ вѣзѫндꙋл нскꙋсит,
лꙋ ѧкоперит лꙋни трей. Шн̀ декрѣ г
ме че нꙋмаи пꙋтѣ сѣ ѧскꙋнзѣ, лꙋѡ мꙋмѣ
са оу сикрнꙋ де папꙋрѣ, шнл оу̀нсе кꙋ змоалѣ кл
нсоасѣ, шн̀ пꙋсе ѧлъꙋнтрꙋ копилꙋл ѧтрънсꙋл,
шнл пꙋсе ѧмарунѣ гърлей. Шн̀ прнвѣ сорꙋ д
са дедепар̀те, стꙋѣ чесѣва ѧтъмплаꙋи.
Шн̀ сѣ погорѫ фата лꙋи фараѡ сѣсѣ сплѣдѣ, е
ла гърлѣ, шн̀ роабеле ей мерꙋѣ пе апроапе прелѫнгъ
гърлѣ, шн̀ вѣзѫндꙋ сикрнꙋл ѧмарунѣ, три
мнцнндꙋ роаба лꙋи лꙋат. Шн̀ деш кнзѫндꙋ ѕ
вѣзꙋ копилꙋ плѫнгѫндꙋ ѧ сикрнꙋ, шн̀ нꙋ сѣ ѧ
рѣ

uniia dentru dînsele, numele Sepfóra, și numele a dooa, Fúa.

16. Și zise lor: „Cînd sînteț moașe la ovrêice și sînt la naștere, de va fi parte bărbătească, îl ucideț, iară de va fi fămeiască, o cruțaț.“

17. Și să temură moașele de Dumnezău și nu făcură dupre cum le-au poruncit lor împăratul Eghipetului și da viață celor de parte bărbătească.

18. Și chemă împăratul Eghipetului moașele și le zise lor: „Ce că aț făcut lucrul acesta și aț cruțat cei de parte bărbătească?“

19. Și ziseră moașele lui faraó: „Nu-s ca muierile Eghipetului ovrêicile, pentru că nascu mai nainte de cum a întra cătră dînsele moașele“; și năștea.

20. Și bine făcea Dumnezău moașelor și să înmulți nărodul și să întări foarte.

21. De vrême ce să temea moașăle de Dumnezău, și-ș făcură lor case.

22. Și porunci faraó a tot norodul lui, zicînd: „Toată partea bărbătească ce să va naște la ovrêi în gîrlă să-l aruncaț, și toată partea fămeiască să o cruțáț pre ea“.

CAP 2

1. Și era oarecare den neamul lui Lévi, carele au luat den fêtele lui Lévi.

2. Și o ținu pre ea și în pîntece luo și născu făt. Și văzîndu-l iscusit, l-au acoperit luni trei.

3. Și de vrême ce nu mai putea să-l ascunză, luo lui mumă-sa un sicriu de papură și-l unse cu zmoală cleioasă și puse înlăuntru copilul într-însul și-l puse în marginea gîrlei.

4. Și priviia soru-sa de departe să știe ce să va întîmpla lui.

5. Și să pogorî fata lui faraó să să scalde la gîrlă, și roabele ei mergea pe aproape pre lîngă gîrlă; și văzînd sicriul în margine, trimițînd roaba, l-au luat.

6. Și deșchizînd, văzu copilul plîngînd în sicriu; și nu să îndur/ă de el fata lui faraó și zise: „Den copiii

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Sepfóra şi numele a doao Fúa [2].

16. Şi dzise lor: „Cindu sinteţi moaşe la jidovce şi sintu la naştere, de va fi parte bărbătească, îl ucideţi, iară de va fi fămeiască, îl cruţaţi".

17. Şi să temură moaşele de Dumnedzău şi nu făcură după cum le-au porăncit lor împăratul Eghiptului şi creştea[3] cêle de parte bărbătească.

18. Şi chemă împăratul Eghipetului moaşele şi le dzise lor: „Ce că aţi făcut acesta lucrul şi aţi cruţat cêle de parte bărbătească?"

19. Şi dziseră moaşele lui faraon: „Nu-s ca a Eghiptului muieri jidovcile, pentru că nascu mainte de cum a intra către-insele moaşele"; şi năştea.

20. Şi bine făcea Dumnedzău moaşelor şi să înmulţi nărodul şi să întări foarte.

21. În vrême ce să temea moaşele de Dumnedzău, şi făcură şie case.

22. Şi porănci faraón la tot nărodul lui, dzicindu: „Toată partea bărbătească ce să va naşte la jidovi în riu să-l aruncaţi, şi toată partea fămeiască, să o cruţaţi pre ea".

CAP 2

1. Şi era oarecarele den neamul lui Levi, carele au luat den fêtele lui Levi.

2. Şi o ţinu pre ea şi în pintece luă şi născu fât. Şi vădzindu-l iscusit, l-au acoperit 3 luni.

3. Şi în vrême ce nu mai putea să-l ascundză, luă maica lui un săcriiu de papură şi-l unsă cu smoală cleioassă [1] şi puse înlontru copilul într-însă şi-l puse în margine pregiur riu.

4. Şi priviia soru-sa de departe să ştie ce i să va timpla.

5. Şi să pogori fata lui faraó să s<ă> scalde la riu, şi roabele ei mergea pre aproape pre lingă apă; şi vădzindu săcriiul în margine, trimiţindu roaba, l-au luatu-l.

6. Şi deşchizind, văzu copilul plîngîndu în săcriiu; şi nu să îndu/ră de el fata lui faraón

una Sepfora, iar pre alta Fúa,

16[15]. Grăindu-le: „Cînd sînteţ moaşă la ovrêice şi sînt de-a naşte, de vedeţ că sînt parte bărbătească, omoriţi-i, iar de vor fi parte muierească, cruţaţi-i.

17. Iar moaşăle se temură de Dumnezeu şi nu făcură cum le porunci împăratul Eghipetului, ce cruţa şi feriia partea bărbătească.

18. Şi chiemă împăratul Eghipetului moaşele şi le zise: „Pentru ce faceţ voi lucrul acesta, de cruţaţ partea bărbătească" [1]?

19. Iar iêle ziseră: „Nu sînt muierile ovrêice ca muierile eghiptênce, ce ovrêicele nasc mai nainte încă până nu merg moaşăle la dînsele"; şi năştea.

20. Şi bine făcea Dumnezeu moaşălor şi se mulţiia omenii şi se întăriia foarte.

21. Şi, pentru căce se temea moaşăle de Dumnezeu, îş făcură colibi[2].

22. Şi porănci faraon tuturor gloatelor sale, zicînd: „Toată partea bărbătească ce se va naşte ovrêilor să înecaţ în riu, iar toată partea muierească voi să cruţaţ, să trăiască vie"[3].

CAP 2

1. Şi era un om den seminţiia Levii, care-ş luoă muiêre den seminţiia lui Lévii.

2. Şi îngrecînd muiêrea, născu parte bărbătească. Şi văzînd că iaste copilaşul frumuşăl, îl ţinu ascuns 3 luni.

3. De-acii, deaca nu-l mai putură ascunde, luoă mumă-sa o răclicioară de paporă şi o unse cu zmoală şi cu clei şi puse copilul într-însa şi o puse lîngă ţărmurele riului, în apă.

4. Iar soru-sa îl păziia de departe să vază ce i se va întîmpla.

5. Iar atunci ieşi fata lui faraon la riu să se scalde, şi roabele ei umbla pre lîngă ţărmurile riului aproape de dînsa; şi văzînd ea răclicioara în margine, trimise o roabă şi o luoă; şi deaca o dăşchise, văzu copilul plîngînd în răcliţă[1].

6. Şi nu se îndu/ră fata lui faraon de dînsul,

chemat pe Şifra şi pe Pua, moaşele evrei/lor,

16. Şi le-a spus: „Cînd le veţi moşi pe evreice luaţi seama cînd nasc şi, dacă va fi băiat, ucideţi-l, dacă însă va fi fată, să o cruţaţi".

17. Moaşele s-au temut de Dumnezeu şi n-au făcut aşa cum le poruncise împăratul Egiptului, ci i-au lăsat pe băieţi în viaţă.

18. Atunci le-a chemat împăratul Egiptului pe moaşe şi le-a spus: „La ce v-aţi împotrivit poruncii mele şi i-aţi lăsat pe băieţi să trăiască?"

19. Moaşele i-au răspuns lui faraon: „Evreicele nu sînt ca femeile Egiptului, sînt mai voinice şi nasc mai înainte de a veni la ele moaşele".

20. Aşa s-au înmulţit şi s-au întărit israeliţii, iar Dumnezeu le-a făcut bine moaşelor.

21. Fiindcă s-au temut de el, le-a răsplătit dăruindu-le urmaşi.

22. Faraon a poruncit atunci întregului său popor, spunînd: „Orice copil de parte bărbătească se va naşte din evrei aruncaţi-l în Nil, dar pe fete să le lăsaţi pe toate în viaţă".

CAP. 2

Naşterea lui Moise

1. Şi cineva din neamul lui Levi a luat pe una din fiicele lui Levi de nevastă.

2. Aceasta, rămînînd însărcinată, a născut un băiat. Şi văzîndu-l teafăr şi frumos, l-a ascuns trei luni.

3. Cînd nu l-a mai putut ascunde, a luat un coş de papură, l-a uns cu smoală, a aşezat copilul în el şi l-a pus în păpuriş, la marginea Nilului.

4. Iar sora copilului, ascunsă mai departe, pîndea ca să afle ce are să i se întîmple.

5. Şi iată că a coborît fata lui faraon ca să se scalde în Nil, iar roabele ei rămaseră pe mal; văzînd coşul în păpuriş, a poruncit unei roabe să i-l aducă.

6. Şi deschizîndu-l, a aflat un prunc care plîngea; fiicei lui faraon i s-a făcut milă/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 40, col. I

ѵ

рѣ дѣ҃ль фа́тал҃ѹи фарао҃ шѝ зи́се дѣ́нкопи́ѣи со҃
ѕ҃ врѣ́нилор҃ и҃сте а҃ѵе́сти, Шѝ зи́се со́рал҃ѹи фѣ
тенл҃ѹи фарао҃, вол҃ѵ и҃сте спѹкемиці҃е фѣмѣе
до́нікъ дела со҃врѣ́н шѝ вада҃ц҃ѹцъ копил҃ѹи҃ѹ ѕ
з҃ Шѝ зи́се е҃и фа́тал҃ѹи фарао҃, па́сѣ, шѝ дѹкж҃и
дѹсе фа́та, а҃ѹкема́ѣ пре҃ мѹ́ма копил҃ѹи҃ѹ .
и҃ Шѝ зи́се кѣтрѣ а҃ фа́тал҃ѹи фарао҃, пѣзѣщем҃
копил҃ѹшѹ҃ а҃ѵе́сти,шѝ мнѣ а҃плѣкъ, шѝ е҃ѹ ц҃ѵбо҃и
да҃ пла́тата҃, шѝ л҃ѹсо҃ мѹ́ѣрѣ копи́л҃ѹ шѝ а҃пле
ѳ҃ ка҃ пре҃ е҃ль . Шѝ кресж҃ѝндь копи́л҃ѹ л҃а҃ѹ дѹсь
пре҃ дж҃нсѹл҃ ла фа́тал҃ѹи фарао҃, шѝ фѹ е҃и ѣтрѹ
і҃ фе́чорь, ши҃ нѹмѝ нѹ́меле л҃ѹи мо́усн , зни́ж҃ѝндь
а҃ї дѣ́нап҃ѣ л҃а́м л҃ѹа́т пре҃ дж҃нсѹл҃ . Шѝ фѹ ѣдзи
леле а҃ѵѣ́ле мѣ́ле, фѣкж҃ѝндусе ма́ре, мо́усн, ешѝ
кѣтрѣ фра́ц҃ѝи л҃ѹи, фе́чорѝи л҃ѹи не҃ра́нл҃ шѝ соко
ті́нѝдь со҃стинкѣла́лор҃ , вѣзѹ пре҃ о҃ѹ́и со҃мь е҃гуп
тинѣ́нь, ѣтта́ѝдь пре҃ со҃рі́ка́ре со҃врѣ́н, дѣ́нфра
в҃ ц҃ѝи л҃ѹи фи҃и л҃ѹи не҃ра́нл҃ . Шѝ кѣѹтаѝдь ѣ
ко́ате шѝ ѣколѣ, нѹ́кѣзѹ пре҃ ни́мене, шѝ оу҃ѵи
г҃а́ѝдь пре҃ е҃гуптѣ́нь ѣ҃а҃ дскѹ́нсе пре҃ е҃ль ѣнѣси .
г҃ї Шѝ е҃шѝ́ѝдь а҃до҃ао҃ зи҃ е҃ѕѹ дѣ́нома́ени, со҃врѣ́н
сфѣдѝ́ѝдусе, шѝ зи́се ц҃е́л҃ѹи цефѣѵѣ́ стрѫ҃мѣ҃ѣ҃
д҃ї те, пе́нтрѹ кѣѵи ба́ци пе ѧпро́апелиц҃ѣ. Шѝ ц҃е
ла зи́се, тѝнцтѣ́хпѹ҃ бо҃ри́нь, шѝ мѹдекѣторѣ
пре҃ но́и? а҃ѹ до҃арѣ вѣ́нѣ ѣмѣ оу҃ѵи́зи, ѣнкѝп
а҃и оу҃ѵи́сь е҃ри пре҃ е҃гуптѣ́нь ! Шѝ ѣ ѣтѣмѫ́нтѣ
мо́усн, шѝ зи́се де с҃л҃ѹ фѣкѹ́т а҃ша́ до́вед҃и а҃ѵѣ́т
е҃ї кѹвѫ́нтѣ . Шѝ а҃ѹзи́ фарао҃ кѹвѫ́нтѹл҃ а҃ѵе
та, шѝ ч҃ерка́ ѣ҃ѹ́ч҃ѝтъ пре҃ мо́усн , шѝ ѣ со҃сѣ́нѝ
мо́усн, де фа́ц҃ал҃ѹи фарао҃, шѝ л҃ѣкѹ́и ѧпѣмѫ́нт
тѹл҃ мадиѝ́м҃, шѝ мерг҃ѝндь ѧпѣмѫ́нтѹ́л҃ ма
ѕ҃ї ди́ѝм҃, а҃ѹшѕѹ́т ла фжи́тѫ́нѣ . Шѝ ла по́па
дѣ́ѝ мадиѝ́м҃ е҃ра́ , ѕ҃, фѣ́тѣ пѣсѫ́нѝдь о҃́ѝле тѣ
ѕ҃ї тѫ́нисѣ҃ л҃ѹи ѧсѹдо́р҃. Шѝ мерг҃ѝндь скоте
а҃пѣ, пѫ́нѣ оу҃мплѹ́рѣ, жгѣ́ѣѹрѫле, кле́ѣ а҃дѫ́ме
о҃́ѝле тѣтѫ́нисѣ҃ л҃ѹи ѧсѹдо́р҃, шѝ мерг҃ѝндь пѕ
стор҃ѣ́ѝи л҃ѣ҃ ско́ѣ пре҃ дж҃нсе́ле, шѝ скл҃ѫ҃ждусе мо҃у
ѕ҃и, л҃ѣ҃ мѫ́нтѹ́нѣ пре҃ ѣ҃ле, шѝ л҃ѣ҃ ско́ѣ а҃пѣ
лор҃, шѝ а҃ѹ а҃дѣпа́т о҃́ѝле лор҃, шѝ мѣ҃ѕерѣ кѣтрѣ
и҃ї рагѹи́л҃ ѣтѣ́ѣл҃ лор҃, шѝ е҃л҃ зи́се л҃ѣ҃ лор҃. Деч҃ѣ҃ѧ
д҃ї грѣѣ́нѣ де҃ѧ҃ѝи вени́нѣ а҃стѣѕи ? Шѝ ѣ҃ле зи
серѣ, со҃мь е҃гуптѣ́нь, нѣ҃ѹ мѫ́нтѹ́нѣ пре҃ но́и
де пѣсторѝи, шѝ нѣ҃ѹ ско́ѣ но҃ао҃ а҃пѣ, шѝ нѣ҃ѹ
к҃ а҃дѣпа́т о҃́ѝле но҃а́стре. Шѝ е҃л҃ зи́се фѣ́ѣел҃
л҃ѹи дарѣ оу҃́ѝде и҃́сте ? шѝ пе́нтрѹ ч҃е а҃ша́ а҃ц҃ѣ҃
е҃ѧ҃ пре҃ о҃́м ? кема҃ц҃ѣ҃ пре҃ е҃ль ч҃ѣ҃ѣ҃ мѣ҃нѫ҃ч҃е пѫ҃
к҃а не , шѝ л҃ѣкѹ́и мо́усн л҃ѣ҃нгѣ о҃́мь . Шѝ дѣ
де пре сепфо́ра фа́та л҃ѹи , л҃ѹи мо́усн фѣмѣе .
к҃ѣ Шѝ л҃ѹзи́ѝ҃ фѫ҃ч҃е фѣмѣ҃ѫ҃ нѣсѣ҃ѹ фрѣ́ор҃ѣ҃,ши҃
нѹмѝ мо́усн нѹ́меле л҃ѹи , гесѣ́м,зни́ж҃ѝндь, кѣ
к҃г немѣ҃рнѣ́нѣ е҃ѫ҃нѣ҃ ѧпѣмѫ́нѣ стрѣ́ѝнѣ. Шѝ зѣ
мнелѝи҃ѝ҃ ѧ҃кѣ нѣсѣ҃ѹ а҃а҃до́нал҃ фрѣ́о҃ ,шѝнѹ́мѝ нѹ
меле л҃ѹи е҃а҃ѣзѣ́р ,зни́ж҃ѝндь кѣ дѫ҃зѣ҃ѣ҃ѣ҃

şi dzise : „Den copiii jidovilor iaste acesta“.

7. Şi dzise soru-sa fêtei lui faraon : „Voia-ţi iaste să s<ă> chême ţie fămêie maică de la jidovi şi-ţi va apleca copilul ţie ?“

8. Şi dzise ei fata lui faraon : „Pasă !“ Şi mergîndu fata, au chemat pre maica copilului.

9. Şi dzise către ea fata lui faraon : „Păzêşte-mi copilul acesta şi mi-l apleacă şi eu ţi voi da plata“. Şi luă muiêrea copilul şi-l apleca pre el.

10. Şi crescîndu copilul, l-au adus pre însul către fata lui faraon şi fu ei pentru ficior ; şi-i numi numele lui Moisi, dzicîndu : „Dentru apă pre însă l-am luat“.

11. Şi fu întru dzilele cêle multe acêlêa, făcîndu-să mare Moisi, ieşi către fraţii lui, ficiorii lui Israil ; şi socotind osteneala lor, văzu pre un om eghiptean bătîndu pre oarecare jidov dentru fraţii lui, fiii lui Israil.

12. Şi căutînd încoace şi încoace, nu văzu pre nime ; şi ucicînd pre eghiptean, îl ascunse în arînă[2] pre însul.

13. Şi ieşîndu a doao dzi, văzu 2 oameni jidovi pricîndu-să. Şi dzise celui ce făcea strîmbătate : „Pentru că ce baţi[3] pre aproapele tău ?“

14. Şi cela dzise : „Cine te-au pus boiarin şi giudecător pre noi ? Au doară vei tu să mă ucizi în ce chip ai ucis ieri pre eghiptean ?“ Şi să spămîntă Moisi şi dzise : „De s-au făcut aşea arătat acesta cuvîntu ?“

15. Şi audzi faraon cuvîntul acesta şi cerca să ucigă pre Moisi. Şi să usăbi Moisi den faţa lui faraon şi lăcui în pămîntul Madiiam[4]. Şi mergînd în pămîntul Madiiam, au şedzut la fîntînă.

16. Şi la popa <din>[5] Madiam era 7 fête păscîndu oile tătîne-său, Iothor. Şi mergîndu, scotea apă păn-împlură covăţile, ca să adeape oile tătîne-său, lui Iothor.

17. Şi mergîndu păstorii, le-au scos pre înse. Şi sculîndu-să Moisi, le-au mîntuit pre êle şi le scoase apă şi adăpă oile tatălui lor.

18[17]. Şi mêrse către Raguil, tatăl lor, şi el dzise lor : „Ce de aţi strguit de aţi venit astădzi?“

19. Şi êle dziseră : „Om eghiptean ne-au mîntuit pre noi de păstori şi ne-au scos noao apă şi ne-au adăpat oile noastre“.

20. Şi el dzise fêtelor lui : „Şi unde iaste? Şi pentru ce aţi lăsat pre om ? Chemaţi-l pentru ca să mănînce pâine pre însul !“

21. Şi lăcui Moisi lîngă om. [22] Şi-i dêde pre Sepfora, fata lui, lui Moisi fămêie[6].

22. Şi luîndu în pîntece fămêia, născu ficior şi-i numi Moisi numele lui „Ghirsam“, dzicîndu că : „Prişleţ sîntu în pămîntu strîin“. [23] Şi mai zemislîndu încă, născu ficior al doilea şi-i numi numele lui „Eliezer“, dzicîndu că : „Dumnedzăul tătîne-meu, agiutor mie şi mă mîntui den mâinile faraón“.

23[24]. Şi după dzilele cêle multe acêlê, au murit împăratul Eghiptului. Şi suspinară fiii lui Israil de lucruri şi strigară şi să sui strigarea lor către Dumnedzău de la lucruri.

24[25]. Şi ascultă Dumnedzău suspinul/lor ce-l cruţă şi zise: „Den copiii ovreieşti iaste acesta“.

7. Iară sora lui zise fêtei lui faraon : „Voia-ţ iaste să-ţ chiem o doică den muierile ovrêice să-l aplêce şi să-ţ crească acest copil ?“

8. Iar fata lui faraon zise : „Pasă de chiiamă !“ Şi mergînd fata, chiemă pre muma copilului.

9. Şi zise către dînsa fata lui faraon : „Păzêşte-m acest copil şi mi-l crêşte, iar eu voiu da ţie plata ta“. Şi luoă muiêrea copilul şi-l aplecă.

10[9]. Şi crescînd copilul, îl duse la fata lui faraon, [10] şi-i fu ca un fecior; şi-i puse numele Moisei, zicînd că „den apă l-am luat“.

11. De-acii, după multe zile, deaca se făcu Moisi mare, ieşi la fraţii săi ; şi înţelegînd nevoia lor, văzu pre un eghipteanin bătînd pre un ovrêiu den fraţii lui, den feciorii lui Israil.

12. Şi luînd aminte încoace şi încoló şi nevăzînd pre nimini, ucise pre eghipteanin şi-l ascunse în nîsip[2].

13. Şi ieşînd şi a doaoa zi, văzu 2 oameni ovrêi certîndu-se. Şi zise celui ce făcea năcaz celuialalt : „Că ce baţ pre vecinul tău ?“

14. Iar el zise : „Cine te-au pus domn sau judecător preste noi ? Au vei tu să mă ucizi cum ai ucis ieri pre eghipteanin“? Iar Moisei, temîndu-se, zise : „Dară de se va auzi acest cuvînt ?“

15. Şi auzînd faraon acest cuvînt[3], căuta pre Moisei să-l ucigă. Iar Moisei fugi de la faţa lui faraon şi lăcui în ţara Madiámului[4]. Şi deaca mêrse în ţara Madiamului, şăzu lîngă un puţ.

16. Iar popa al Madiámului avea 7 fête de păştea oile tătîne-său, lui Iothor. Şi viind, scoaseră apă până umplură postava, ca să adape oile tatîne-său, lui Iothor.

17. Iară alţ păstori veniră şi le goniră. Iar Moisei sculîndu-se, le mîntui şi le scoase apă de le adăpă oile.

18. Şi se duseră la tată-său, Iothor, iar el le zise: „Ce poate fi că aţ venit astăzi curîndă?“

19. Iar îêle ziseră : „Un om eghipteanin ne-au mîntuit de păstori şi ne-au scos apă de ne-au adăpat oile“.

20. Iar el zise : „Dar el unde iaste ? Că ce aţ lăsat omul aşa ? Chiemaţi-l să mănînce pâine !“

21. Şi mêrse Moisei la acel om şi lăcui la dînsul. Şi-i dêde pre Sepfóra, fata lui, să-i fie muiêre.

22. Şi îngrecă muiêrea şi născu fiiu şi-i puse Moisei numele Ghersim, zicînd că : „Vinetic sînt eu în ţară streină“. Şi iar îngrecă muiêrea şi născu alt fecior şi-i puse numele Eliazar, zicînd : „Dumnezeul tătîne-meu, ajutor mie şi m-au mîntuit den mâinile lui faraon“.

23. Şi după multă vrême, muri împăratul Eghipetului. Şi suspina feciorii lui Israil de muncă şi striga şi se sui strigarea lor cea de robie la Dumnezeu.

24. Şi-ş aduse Dumnezeu aminte de

de el şi a spus : „Acesta este un copil de-al evreilor“.

7. Atunci sora băiatului i-a vorbit fiicei lui faraon : „Să mă duc să chem o doică dintre femeile evreilor care să-l alăpteze ?“

8. Fiica lui faraon i-a răspuns : „Du-te !“ Fetiţa s-a dus şi a chemat-o pe mama copilului.

9. Iar fiica lui faraon i-a spus acesteia : „Ia pruncul să-l alăptezi şi eu îţi voi plăti“. Atunci femeia a luat copilul la dînsa şi l-a alăptat.

10. După ce copilul a mai crescut, doica l-a dus la fiica lui faraon, care l-a luat drept fiu ; şi i-a pus numele Moise, spunînd : „Din apă l-am scos“.

Fuga lui Moise

11. Şi după multă vreme, cînd Moise se făcuse de-acum mare, s-a dus să-i vadă pe fraţii săi, fiii lui Israel, şi a cunoscut pătimirea lor. Şi a fost de faţă cînd un egiptean a lovit pe un evreu dintre fraţii săi, fiii lui Israel.

12. Şi căutînd în toate părţile dacă nu-l vede cineva, l-a ucis pe egiptean şi l-a ascuns în nisip.

13. Ieşind din nou a doua zi, a văzut doi evrei certîndu-se şi l-a întrebat pe cel vinovat : „De ce îl baţi pe aproapele tău ?“

14. Acela i-a răspuns : „Cine te-a pus mai mare sau judecător peste noi ? Nu cumva vrei să mă omori şi pe mine, aşa cum l-ai omorît ieri pe egiptean“ ? Moise a fost cuprins de frică, fiindcă se gîndea : „Oare a ieşit la lumină fapta ce am făptuit-o ?“

15. Aflînd faraon despre fapta aceasta, căuta să-l omoare pe Moise. De aceea Moise a fugit de el în ţara Madian. Sosind acolo, a şezut lîngă o fîntînă.

16. Preotul din Madian avea şapte fiice, care păşteau oile tatălui lor, Ietro. Ele s-au dus să scoată apă ca să umple adăpătorile să adape oile tatălui lor.

17. Dar au venit nişte păstori şi le-au alungat. Atunci Moise sculîndu-se le-a apărat, a scos el apă şi a adăpat el oile.

18. Ele au alergat la tatăl lor, Raguel. Acesta le-a întrebat: „Cum de v-aţi întors astăzi aşa de devreme acasă ?“

19. Fetele i-au răspuns : „Un egiptean ne-a apărat de păstori, ne-a scos apă şi ne-a adăpat oile“.

20. Atunci el le-a spus : „De ce nu l-aţi adus cu voi ? Chemaţi-l ca să stea la masă cu noi!“

21. Şi a venit Moise şi a rămas lîngă Raguel, care i-a dat pe fiica sa Sefora de soţie.

22. Aceasta a rămas însărcinată şi a născut un fiu căruia Moise i-a pus numele Gherşom, spunînd : „Sînt pribeag în ţară străină“. Şi s-a mai născut al doilea fiu pe care l-a numit Eliezer, spunînd“ : „Dumnezeul tatălui meu m-a ajutat şi m-a scăpat din mîna lui faraon“.

23. După mai multă vreme, împăratul Egiptului a murit. Fiii lui Israel însă se chinuiau sub silniciii şi au strigat pînă ce strigătul lor s-a înălţat la Dumnezeu.

24. Şi le-a ascultat Dumnezeu suspinarea/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 40, col. II

аѡрь, шиш ѧдѹсе ѧминтѣ де фъгъдѹинца лѹи
тѣ кътрѣ аврааѧ, шѝ исаак, шѝ іаковъ, шѝ кѣ
тѣ дмнзеѹ пре фиіи лѹ ісраиль шѝ сѣ кѹноаскъ лор.

К А П Г

Ѝ моусн ера пъскѫнд оиле лѹи иосодор
сокрѣтъѹ, попен де мадіам, шѝ ѧдѹсе
оиле спре пѹстіе, шѝ веніра мѹнте
ле лѹи дмнзеѹ хорів. Шѝ съ ареть
лѹи фокъра дмнзѹлѹи, ѧпаръ дефок,
дінтрѹ, шѝ възѹ кѹм рѹгѹа арде кѹфок, шѝ
рѹгѹа нѹ ардѣ. Шѝ зисе моусн мергѫнд
ман наинте вом вѣдѣ ачаста внденіе маре, къ
ин нѹ ардѣ рѹгѹа. Шѝ дека възѹ домнзѹл
къ съ апропіе съ вазъ ѧшемъ прездзисъ домнз
дрѹ зискѫ моусн моусн, шѝ ел зи чеіате доане?
Шѝ ел зисе нѹте апропіа аічі, дезлеагъ ѧнкѣц
минтеле дін пічоареци, пентрѹ къ локѹл ѧнтрѹ
карле тѹ стаи пъмѫнт сфінт ѣсте. Шѝ
зисе лѹи ел сѫнт дмнзѹл тѣтѫнтѹ, дмне
зъѹл лѹи авраамъ, шѝ дмнзъѹл лѹи ісаак,
шѝ дмнзъѹл лѹи іаковъ, шиш ѧнторсе моу
сн ѧца лѹи, пентрѹ къ съ темѫ съ кѹаѹте дъш
нзеь ѧнаинтѧ лѹи дмнзеѹ. Шѝ зисе дмнз
къторъ моусн възѹнд възѹт нінѹрѧ нородѹ
лѹи меу дела егѹпет, шѝ стригаре лор ам
аузіт, дінтрѹ чі ла чеі гонеск пентрѹ лукрѹ.
Пентрѹ кѹноск дърерѣ лор, шѝ мъ погорж съ
скоц пре ей дін мѫна егѹптѣнілор, шѝ съ
скоц пре ей дін пъмѫнтѹл ачела, шѝ съ ѧ
пре ей ѧнпъмѫнт бѹн шѝ мѹлт, ла пъмѫнтѹл
че кърг лапте шѝ міере, ла пъмѫнтѹл хана
неілор шѝ хетеілор, шѝ амореілор, шѝ ферезеі
зеілор, шѝ гергесеілор, шѝ евеѹзеілор. Шѝ
акѹм ятъ стригаре фіілор лѹи ісраиль веніт
къторъ мине. Шѝ ам възѹт нінѹл карле ѣ
гѹптѣнїи нінѹеск пре ей, шѝ ам акѹм нінсо съ
тремиц къторъ фараѡ ѧпъратѹл егѹптѹлѹ
шѝ кей скоате нородѹл меу пре фіїи лѹи ісраи
дін пъмѫнтѹл егѹптѹлѹи. Шѝ зисе моу
сн къторъ дмнзъѹ чине сѫнт ѣу ка съ мерг къторъ
фараѡ ѧпъратѹл егѹптѹлѹи ? шѝ кас съ скоц
пре фіїи лѹи ісраиль дін пъмѫнтѹл егѹпе
тѹлѹи. Шѝ зисе дмнзъ лѹи моусн зикѫнд,
къвом фі кѹтіне, шѝ ачаста цѣе ѣсѣмъ
къ ѣу те трімиц кас скоци тѹ нородѹл меу
дін пъмѫнтѹл егѹптѹлѹи, шикъвеці ѧнкіна
лѹи дмнзъ ѧмъѹнтеле ачеста. Шѝ зисе
моусн къторъ дмнзъѹ, іатъ ѣу мъвом дъче
къторъ фіїи лѹи ісраиль, шѝ вом зиче къторъ ей,
дмнзъѹл пърінцилор ностри м-ау трімис къторъ
вой, шимъвор ѧнтреба че ѣсте нѹмеле лѹи ? ке
вом зиче къторъ ей. Шѝ зисе дмнзъ къторъ
моусн зикѫнд, ѣу сѫнт чела че сѫнт, шѝ
зисе ашà вей зиче, фіілор лѹи ісраиль чела че
сте м-ау трімис къторъ вой. Шѝ зисе дмнзъ ма
ръш къторъ моусн ашà вей зиче фіілор лѹи ісра
иль, дмнзъл дмнзъзъл пърінцилор ностри, дм
незъзъл лѹи авраамъ, шѝ дмнзъзъл лѹи ісаак,
шѝ дмнзъзъл лѹи іаковъ м-ау трімис къторъ

aminte de făgăduinţa lui cea către Avraam şi Isáac şi Iácov ; şi căută Dumnezeu pre fiii lui Israil şi să cunoscu[1] lor.

CAP 3

1. Şi Moisi era păscînd oile lui Iothór, socru-său, popei de Madiiám. Şi aduse oile supt pustiiu şi veni la muntele lui Dumnezeu, Horiv.

2. Şi să arătă lui îngerul Domnului în pară de foc den rug ; şi văzu cum rugul arde cu foc şi rugul nu ardea.

3. Şi zise Moisi : „Mergînd mai nainte, voiu vedea această vidénie mare, că ci nu arde rugul.“

4. Şi deaca văzu Domnul că să aprópie să vază îl chemă pre dînsul Domnul den rug, zicînd : „Moisi, Moisi !“ Şi el zise : „Ce iaste, Doamne ?“

5. Şi el zise : „Nu te apropiia aicea ! Dezleagă încălţămintele den picioare-ţi, pentru că locul întru carele tu stai pămînt sfînt iaste.“

6. Şi-i zise lui : „Eu sînt Dumnezăul tătîni-tău, Dumnezăul lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumnezăul lui Iácov.“ Şi-ş întoarse Moísi faţa lui, pentru că să temea să caute deşchis înaintea lui Dumnezău.

7. Şi zise Domnul către Moísi : „Văzînd văzuiu chinuirea norodului mieu de la Eghipet şi strigarea lor am auzit dintru cei ce gonesc pentru lucru.

8. Pentru că ştiu durêrea lor şi mă pogoriiu să-i scoţu pre ei den mîna eghiptênilor şi să-i scoţu pre ei din pămîntul acela şi să-i bag pre ei în pămînt bun şi mult, la pămîntul ce cură lapte şi miére, la pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi amoreilor, şi ferezeilor, şi ghergheseilor şi ievuseilor.

9. Şi acum, iată, strigarea fiilor lui Israil veni către mine. [10] Şi eu văzuiu chinul carele eghiptênii chinuiesc pre ei.

10. Şi acum vino să te tremiţ către faraó, împăratul Eghipetului, şi vei scoate norodul mieu, pre fiii lui Israil, din pămîntul Eghipetului.

11. Şi zise Moisi către Dumnezău : „Cine sînt eu ca să merg către faraó, împăratul Eghipetului, şi ca să scoţ pre fiii lui Israil din pămîntul Eghipetului ?“

12. Şi zise Dumnezău lui Moisi zicînd că : „Voiu fi cu tine şi aceasta ţi-e semnul[1] că eu te tremiţ ca să scoţi tu norodul mieu din pămîntul Eghipetului, şi vă veţ închina lui Dumnezău în muntele acesta.“

13. Şi zise Moisi către Dumnezău : „Iată, eu mă voiu duce către fiii lui Israil şi voiu zice către ei : «Dumnezăul părinţilor noştri m-au trimis către voi». Şi mă vor întreba : «Ce iaste numele lui ?», ce voiu zice către ei ?“

14. Şi zise Dumnezău către Moisi zicînd : „Eu sînt cela ce sînt“. Şi zise : „Aşa vei zice fiilor lui Israil : «Cela ce iaste m-au tremis către voi»“.

15. Şi zise Dumnezău iarăş către Moisi : „Aşa vei zice fiilor lui Israil : «Domnul Dumnezăul părinţilor noştri, Dumnezăul lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumnezăul lui Iácov, m-au trimis către/voi». Acesta-m

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

şi-ş aduse aminte făgăduinţa cea de către Avraam şi Isaac şi Iacov.

25. Şi căută Dumnedzău pre ficiorii lui Israil şi să cunoscu lor.

CAP 3

1. Şi Moisi era păscîn du oile lui Iothor socru-său, popei Madiam. Şi aduse oile suptu pustii şi veni la muntele lui Dumnedzău, Horiv.

2. Şi i să arătă lui îngerul Domnului în pară de foc den căpînă[2]; şi văzu cum căpîna ardea cu foc şi căpîna nu să topiia.

3. Şi dzise Moisi: „Mergîndu mai nainte, voiu vedea aceasta videnie mare, că ce nu să topêşte căpîna".

4. Şi dacă vădzu Domnul că să apropie să vadză, îl chemă pre însul Domnul den căpînă, dzicîndu: „Moisi, Moisi!" Şi el dzise: „Ce iaste, Doamne?"

5. Şi el dzise: „Să nu te apropii acii! Dezleagă încălţămintea den picior[3], pentru că locul întru carele tu stai pămîntu svînt iaste".

6. Şi-i dzise lui: „Eu sîntu Dumnedzăul tătîne-tău, Dumnedzăul lui Avraam, Dumnedzăul lui Isaac, Dumnedzăul lui Iacov". Şi-ş întoarse Moisi faţa lui, pentru că să spăminta să caute deschis înnaintea lui Dumnedzău.

7. Şi dzise Domnul către Moisi: „Vădzîndu vădzuiu chinuirea nărodului mieu de la Eghipet şi strigarea lor <am>[1] audzit dentru cei ce-i gonescu pentru lucru.

8. Pentru că ştiu durêrea lor şi pogorîiu să-i scoţ pre ei den mâna eghiptênilor şi să-i scoţ pre ei den pământul acela şi să-i bag la pământu bun şi multu, la pământul ce cură mière şi lapte, la locul hananeilor, şi heteilor, şi amorreilor, şi ferezeilor, şi gherghesеilor, şi ievuzeilor.

9. Şi acum, iată, strigarea fiilor Israil veni către mine. [10] Şi eu vădzui chinul carele eghiptênii chinuiescu pre ei.

10. Şi acum ia-mblă să te trimiţ către faraon, împăratul Eghiptului, şi vei scoate nărodul micu, fiii lui Israil, den pământul Eghiptului[4]."

11. Şi dzise Moisi către Dumnedzău: „Cine sîntu eu ca să mărgu către faraon, împăratul Eghiptului, şi ca să scoţ pre fiii lui Israil den pământul Eghiptului?"

12. Şi dzise Dumnedzău lui Moisi dzicîndu că: „Voi fi cu tine şi acesta ţi-e sămnul că eu te trimiţ cîndu vei scoate nărodul mieu den Eghiptu; şi veţi închina lui Dumnedzău întru muntele acesta".

13. Şi zise Moisi către Dumnedzău: „Iată, eu mă voi duce către fiii lui Israil şi voi dzice către ei: «Dumnedzăul părinţilor noştri m-au trimis către voi», şi mă vor întreba: «Ce iaste numele lui?», ce voi dzice către ei?"

14. Şi zise Dumnedzău către Moisi: „Eu sîntu cela ce sîntu!" Şi dzise: „Aşea vei dzice fiilor Israil, cum cela ce iaste m-au trimis către voi[5]".

15. Şi zise Dumnedzău iarăş către Moisi: „Aşa să dzici fiilor lui Israil: «Domnul Dumnedzăul părinţilor voştri, Dumnedzăul lui Avraam, şi Dumnedzăul lui Isaac, şi Dumnedzăul lui Iacov m-au trimis către/

făgăduinţa sa care făgăduise lui Avraam, lui Isaac şi lui Iácov.

25. Şi căută Dumnezeu spre feciorii lui Israil şi fu lor cunoscut.

CAP 3

1. Şi era Moisei păscînd oile socru-său, ale lui Iothor, popa al Madiámului. Şi duse oile în pustie şi mêrse în muntele lui Dumnezeu, în Horiv.

2. Şi se arătă lui îngerul Domnului în văpaie de foc în rug; şi văzu că ardea rugul cu foc şi nu se pîrjoliia[1].

3. Şi zise Moisei: „Mêrge-voiu mai nainte şi voiu vedea ce minune şi arătare mare iaste aceasta, că rugul nu ardea".

4. Şi deaca văzu Domnul că se apropie să vază, îl strigă Domnul den rug şi zise: „Moisei, Moisei!" El zise: „Ce iaste, Doamne?"

5. Domnul îi zise: „Nu te apropiia încoace! Dăzleagă-ţ încălţămintea ta de la picioarele tale, că locul pre carele stai tu iaste pământ sfînt".

6. Şi-i zise: „Eu sînt Dumnezeul tătînetău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iácov". Iar Moisei îş întoarse faţa[2] sa şi nu îndrăzni să caute înaintea lui Dumnezeu.

7. Şi zise Domnul către Moisei: „Văzînd am văzut nevoia oamenilor mici carei sînt în Eghipet şi am auzit vaietele lor pentru cei ce-i stăpînesc.

8. Şi ştiu durerile lor şi m-am pogorît să-i iau den mâinile eghiptênilor şi să-i scoţ den pământul acesta şi să-i duc în pământul cel bun şi mult, în pământul care fiêrbe cu lapte şi cu mière, în locul hananeilor, şi al hetthcilor, şi al ammoreilui, şi al ferezeilor, şi al gherghesеilor, şi al evvuseilor[3].

9. Că acum au venit la mine vaietele feciorilor lui Israil. Şi eu am văzut nevoia lor cu carea îi nevoiesc eghiptênii.

10. Ce vino să te trimiţ la faraon, împăratul Eghipetului, să scoţ oamenii mici, feciorii lui Israil, den ţara Eghipetului".

11. Iar Moisei zise către Dumnezeu: „Dară cine sînt eu să scoţ feciorii lui Israil den ţara Eghipetului şi să merg înaintea lui faraon?"

12. Dumnezeu zise lui: „Eu voiu fi cu tine şi acesta iaste semnul că te trimiţ să scoţi oamenii mici den Eghipet să se roage lui Dumnezeu într-acest munte".

13. Şi zise Moisei către Dumnezeu: „Iată, eu mă duc la feciorii lui Israil şi le voiu zice «Dumnezeul părinţilor noştri m-au trimis la voi»; dară ei de mă vor întreba: «Cum iaste numele lui?»", eu ce le voiu răspunde?"

14. Dumnezeu zise către Moisei: „Eu sînt care sînt!" Şi zise: „Aşa grăiêşte feciorilor lui Israil: «Carele iaste Dumnezeu m-au trimis la voi»".

15. Şi iar zise Dumnezeu către Moisei: „Zi aşa feciorilor lui Israil: «Domnul Dumnezeul părinţilor noştri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iácov m-au trimis la/voi». Şi acesta-m iaste nu-

şi şi-a adus aminte de legământul pe care îl făcuse cu Avraam, cu Issaac şi cu Iacov.

25. De aceea a căutat Dumnezeu către fiii lui Israel şi li s-a arătat.

CAP. 3

Chemarea lui Moise

1. Moise păştea oile socrului său, Ietro, preotul din Madián. Mînîndu-le prin pustie, a ajuns la Horeb, muntele lui Dumnezeu.

2. Acolo i s-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc din mijlocul unui rug; şi Moise a văzut cum ardea rugul, dar nu se mistuia.

3. Şi şi-a spus Moise: „Ia să mă duc să privesc această arătare minunată, de ce nu se mistuie rugul".

4. Cînd a văzut Domnul că se apropie să privească, l-a chemat din mijlocul rugului, strigîndu-l: „Moise, Moise!" El i-a răspuns: „Aici sînt, Doamne!"

5. Domnul i-a spus: „Nu te apropia! Şi scoate-ţi încălţămintea din picioare, căci locul pe care-l calci este pământ sfînt".

6. Şi i-a mai spus: „Eu sînt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov." Iar Moise şi-a acoperit faţa, pentru că se temea să-l privească pe Dumnezeu.

7. Domnul i-a vorbit apoi lui Moise: „Am văzut pătimirile poporului meu în Egipt, i-am auzit strigătul de sub asupritori şi îi cunosc durerea.

8. M-am pogorît deci să-l scap din împilarea egiptenilor, să-l scot din ţara aceasta şi să-l duc într-un pământ roditor şi întins, în ţara în care curge lapte şi miere, în ţinutul canaaneilor, al heteilor, al amoreilor, al ferezeilor, al gherghesеilor, al heveilor şi al iebuseilor.

9. Şi, iată, acum strigătul fiilor lui Israel a ajuns la mine şi am văzut cum îi chinuiesc egiptenii.

10. Şi acum vino să te trimit la faraon ca să scoţi poporul meu, pe fiii lui Israel din ţara Egiptului".

11. Atunci Moise i-a spus lui Dumnezeu: „Eu? Dar cine sînt eu ca să mă duc la faraon să-i scot pe fiii lui Israel din ţara Egiptului?"

12. Dumnezeu i-a răspuns lui Moisei spunîndu-i: „Eu voi fi cu tine şi, iată, îţi voi da un semn că te-am trimis cu să scoţi poporul meu din Egipt şi vă veţi închina mie în muntele acesta".

13. Moise i-a spus atunci lui Dumnezeu: „Voi merge la fiii lui Israel şi le voi spune: «Dumnezeul părinţilor noştri m-a trimis la voi», dar dacă ei mă vor întreba: «Care este numele lui?», ce le voi răspunde?"

14. Iar Dumnezeu i-a răspuns lui Moise, „Eu sînt cel care sînt". Şi a mai spus: „Aşa să le spui fiilor lui Israel: «Cel care este m-a trimis la voi»".

15. Şi i-a mai spus Dumnezeu: „Astfel le vei vorbi fiilor lui Israel: «Domnul Dumnezeul părinţilor noştri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Issaac şi Dumnezeul lui Iacov m-a trimis la/voi». Acesta

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 41, col. I

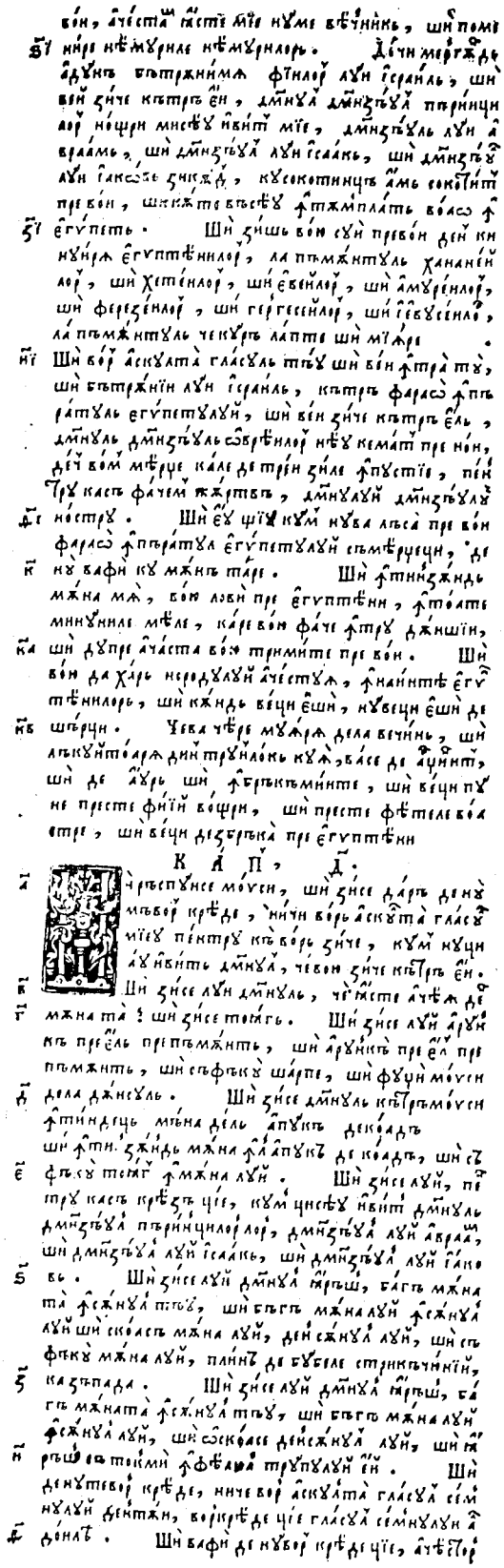

ieaste mie nume vêcinic şi pomenire neamurile neamurilor.

16. Deci mergînd, adună bătrînimea fiilor lui Israil şi vei zice către ei : «Domnul Dumnezăul părinţilor noştri mi se-au ivit mie, Dumnezăul lui Avraam , şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumnezăul lui Iacóv», zicînd : «Cu socotinţă am socotit pre voi şi cîte vă se-au întîmplat voao în Eghipet».

17. Şi ziş : «Voiu sui pre voi den chinuirea eghiptênilor la pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi ieveilor, şi amureilor, şi ferezeilor, şi gherghesceilor, şi ievuseilor, la pămîntul ce cură lapte şi miêre ».

18. Şi vor asculta glasul tău. Şi vei întra tu şi bătrînii lui Israil către faraó, împăratul Eghipetului, şi vei zice către el : «Domnul Dumnezăul ovrêilor ne-au chemat pre noi, deci vom mêrge cale de trei zile în pustie, pentru ca să facem jîrtvă Domnului Dumnezăului nostru ».

19. Şi eu ştiu cum nu va lăsa pre voi faraó, împăratul Eghipetului, să mêrgeţi, de nu va fi cu mînă tare.

20. Şi întinzînd mîna mea, voiu lovi pre eghiptêni în toate minunile mêle care voiu face întru dinşii ; şi dupre aceasa, voiu trimite pre voi.

21. Şi voiu da har norcdului acestuia înaintea eghitênilor ; şi cînd veţi ieşi, nu veţi ieşi deşărţi,

22. Ce va cêre muiêrea de la vecin şi lăcuitoarea dintr-un loc cu ea vase de argint şi de aur şi îmbrăcăminte şi veţi pune preste fiii voştri şi preste fêtele voastre şi veţi dezbrăca pre eghiptêni".

CAP 4

1. Şi răspunse Moisi şi zise : „Dară de nu mă vor crêde nici vor asculta glasul mieu, pentru că vor zice cum : «Nu ţi s-au ivit Domnul», ce voiu zice către ei ?"

2. Şi zise lui Domnul : „Ce iaste acêea den mîna ta ?" Şi zise: „Toiag."

3, Şi zise lui : „Aruncă pre el pre pămînt !" Şi aruncă pre el pre pămînt şi să făcu şarpe ; şi fugi Moisi de la dînsul.

4. Şi zise Domnul către Moisi : „Întinde-ţi mîna de-l apucă de coadă !" Şi întinzînd mîna, îl apucă de coadă şi să făcu toiag în mîna lui.

5. Şi zise lui : „Pentru ca să crează ţie cum ţi se-au ivit Domnul Dumnezăul părinţilor lor, Dumnezăul lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumnezăul lui Iácov."

6. Şi zise lui Domnul iarăş : „Bagă mîna ta în sînul tău ! "Şi bagă mîna lui în sînul lui şi scoasă mîna lui den sînul lui şi să făcu mîna lui plină de bubele stricăciunii ca zăpada.

7. Şi zise lui Domnul iarăş : „Bagă mîna ta în sînul tău "! Şi bagă mîna lui în sînul lui şi o scoase den sînul lui şi iarăş să tocmi în fêliul trupului ei.

8. „Şi de nu te vor crêde nice vor asculta glasul semnului dentîi, vor crêde ţie glasul semnului al doilea.

9. Şi va fi de nu vor crêde ţie acêstor/doao sêmne,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

voi». Acesta-m iaste nume vêcinic și pămînte la rude de rude.

16. Și mergîndu, adună bătrînii a fiilor lui Israil și vei dzice către ei: «Domnul Dumnedzăul părinților noștri mi s-au ivit mie, Dumnedzăul lui Avraam, și Dumnedzăul lui Isaac, și Dumnedzăul lui Iacov», dzicîndu: «Cu socotință am socotit pre voi și cîte vă s-au tîmplat voaă în Eghiptu».

17. Și dziș: «Voi sui pre voi den chinuirea eghiptênilor la pămîntul hananeilor, și hetteilor, și eveilor, și ferezeilor, și amorreilor, și ghergheseilor, și ievuseilor, la pămîntul ce cură mière și lapte».

18. Și vor asculta pre tine glasul fiilor. Și vei intra înlontru tu și bătrînii lui Israil către faraon, împăratul Eghiptului, și vei dzice către el: «Domnul Dumnedzăul jidovilor ne-au chemat pre noi, deci vom mêrge cale de 3 dzile în pustiiu, pentru ca să facem jirtvă Domnului Dumnedzăului nostru».

19. Și eu știu cum nu va lăsa pre voi faraon, împăratul Eghipetului, să mêrgeți, să nu va fi cu mână tare.

20. Și întinzîndu mâna mea, voi lovi pre eghiptêni întru toate minunele mêle carele voi face întru înșii; și după acêstea va trimite pre voi.

21. Și voi da har nărodului acestuia înnaintea eghiptênilor; și cînd veț ieși, nu veți ieși deșerți,

22. Ce va cêre muierea de la vecină și lăcuitoare într-un loc cu ea vase de argintu și de aur și îmbrăcăminte și veți pune preste fiii voștri și preste fêtele voastre și veți dezbrăca pre eghiptêni".

CAP 4

1. Și răspunse Moisi și dzise: „Dară de nu mă vor crêde, nici vor asculta glasul mieu, pentru că vor dzice cum: «Și s-au ivit Domnul ?», ce voi dzice către ei ?"

2. Și dzise lui Domnul: „Ce iaste acêea[1] den mâna ta ?" Și el dzise: „Toiag".

3. Și-i dzise lui: „Aruncă-l pre el pre pămîntu !" Și-l aruncă pre pămîntu și să făcu șearpe[2]. Și fugi Moisi de la însul.

4. Și dzise Domnul către Moisi: „Întinde mâna și-l apucă de coadă !" Și întindzîndu mâna, să apucă de coadă și să făcu toiag întru mâna lui.

5. Și dzise lui: „Pentru ca să creadză ție cum ți s-au ivit Domnul Dumnedzăul părinților lor, Dumnedzăul lui Avraam, și Dumnedzăul lui Isaac, și Dumnedzăul lui Iacov".

6. Și-i dzise lui Domnul iarăș: „Iți bagă mâna ta în sînul tău !" Și-ș băgă mâna lui în sînul lui și o scoase den sînul lui și să făcu mâna plină de bubele stricăciunei ca omătul[3].

7. Și-l dzise lui Domnul iarăși: „Bagă-ți mâna ta în sînul tău !" Și băgă mâna lui în sînul lui și o scoase den sînul lui și iarăș să tocmi în fêliul trupului ei.

8. „Și să' nu vor crêde nice vor asculta glasul semnului dentâi, vor crêde ție glasul semnului al doilea.

9. Și va fi să nu vor crêde ție acestor/2

mele vêcinic și aducere aminte den neam în neam.

16. Și deaca vei mêrge, adună bătrînii feciorilor lui Israil și zi către dînșii: «Domnul Dumnezeul părinților noștri mi se-au arătat, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacov», zicînd: «Cu cercetare[4] cercetaiu pre voi și cîte se-au întîmplat voaoă în Eghipet».

17. Și au zis: «Scoate-vă-voiu den țara și den robiia Eghipetului în țara Hanaánului, și a lui Hetthei, și a lui Evei, și a lui Ammorei, și a lui Ferezei, și a lui Gherghesei, și a lui Evvusei, în pămîntul carele fiêrbe cu lapte și cu mière".

18. Și vor asculta glasul tău. Și să mergi tu cu cei mai bătrîni ai lui Israil la faraon, împăratul Eghipetului, și să zici către dînsul: «Domnul Dumnezeul ovreiesc ne-au chiemat să mêrgem în pustie cale de 3 zile și să punem altar Domnului Dumnezeului nostru».

19. Iar eu știu că faraon nu vă va lasa, împăratul Eghipetului, să mêrgeț, pînă nu (voiu fi)[5] cu mînă tare.

20. Și tinzindu-m mîna, voiu pîerde pre eghiptêni cu toate minunile mêle cite voiu face într-înșii; iar după aceasta vă vor lăsa.

21. Și voiu da milă oamenilor mîei înaintea eghiptênilor: și cînd veț ieși, să nu ieșiț dășărți,

22. Ce să cêie muierile de la vecinele lor vase de argint și de aur și feciorii voștri să-i împodobiț cu haine și fêtele voastre, și veț înșăla pre eghiptêni[6]".

CAP 4

1. Iară Moisei, răspunzînd, zise: „Dară de nu mă vor crêde, nici nu vor asculta glasul mieu și vor zice că nu ți se-au arătat Domnul, eu ce le voiu răspunde ?"

2. Iar Domnul zise către dînsul: „Ce iaste în mâinile tale ?" El zise: „Un toiag".

3. Domnul zise lui: „Aruncă-l pre pămînt!" Și-l aruncă pre pămînt și fu șarpe. Și fugi Moisei de la dînsul[1].

4. Iar Dumnezeu îi zise: „Tinde-ț mîna și-l apucă de coadă !" Și-ș tinse Moisei mîna și-l apucă și fu în mîna lui iarăși toiag.

5. Și zise lui: „Să te crează că ți se-au arătat Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacov".

6. Și iară-i zise Dumnezeu: „Bagă-ț mîna în sîn !" Și-ș băgă mîna în sîn și cînd și-o scoase den sîn, fu mîna lui plină de stricăciune și albă ca zăpada[2].

7. Și iar zise lui Domnul: „Bagă-ț mîna în sînl". Și-ș băgă mîna în sîn și cînd și-o scoase den sîn, fu iar rumenă ca trupul său.

8. „Deci, de nu vor crêde pre tine, nici glasul minunei cei dentâi nu vor asculta ei, vor crêde glasul minunei cei a doaoa.

9. Iar de nu te vor crêde cu acêste / 2 mi-

este numele meu în veci și aceasta va fi pomenirea mea din neam în neam.

16. Mergi deci de adună pe bătrînii fiilor lui Israel și spune-le: «Mi s-a arătat Domnul Dumnezeul părinților noștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. El mi-a spus: V-am cercetat pe voi și cîte vi s-au întîmplat în Egipt».

17. Și mi-a mai spus: «Vă voi scoate din prigoana egiptenilor în țara canaaneilor, a heteilor, a amoreilor, a ferezeilor, a ghergheseilor, a heveilor și a iebuseilor, în pămîntul în care curge lapte și miere».

18. Iar ei vor asculta glasul tău. Mergeți apoi, tu și bătrînii lui Israel, la faraon, împăratul Egiptului, și spuneți-i: «Dumnezeul evreilor ne-a chemat, vom pleca așadar cale de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Dumnezeului nostru».

19. Știu că faraon, împăratul Egiptului nu va îndădui să plecați, decît silit de o mînă tare.

20. De aceea voi întinde mîna mea, ca să lovesc pe egipteni și voi face minuni groaznice împotriva lor; după aceasta vă vor lăsa să plecați.

21. Și voi mai face să aveți trecere înaintea egiptenilor și astfel cînd veți pleca, nu veți pleca cu mîinile goale.

22. Fiecare femeie să ceară de la egiptencele din casă sau vecine vase de argint și de aur, precum și veșminte, pe care le veți da fiilor voștri și fiicelor voastre și astfel îi veți prăda pe egipteni".

CAP. 4

Minunile lui Moise

1. Din nou vorbi Moise spunînd: „Dar dacă nu mă vor crede și nu vor asculta de mine, căci vor spune: «Domnul nu i s-a arătat», ce să fac ?"

2. Atunci Domnul l-a întrebat: „Ce ai în mînă ?" El i-a răspuns: „Un toiag".

3. Domnul i-a poruncit: „Aruncă-l jos !" L-a aruncat jos și toiagul s-a făcut șarpe, iar Moise a fugit de el.

4. Domnul i-a mai poruncit: „Întinde mîna și apucă-l de coadă !" Întinzînd mîna, Moise l-a apucat de coadă și șarpele s-a făcut în mîna lui toiag.

5. „Fă așa în fața lor și vor crede atunci că ți s-a arătat Domnul Dumnezeul părinților lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov".

6. Și iarăși vorbi Domnul: „Bagă-ți mîna în sîn !" Și și-a băgat mîna în sîn, iar cînd a scos-o, mîna lui era ca zăpada, plină de lepră.

7. Atunci Domnul i-a spus: „Bagă-ți mîna din nou în sîn!" Și Moise a băgat-o în sîn, iar cînd a scos-o, mîna îi era teafără și curată ca tot trupul.

8. „De nu te vor crede la semnul dîntîi, te vor asculta la al doilea.

9. Iar de nu vor crede după aceste / două

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 41, col. II

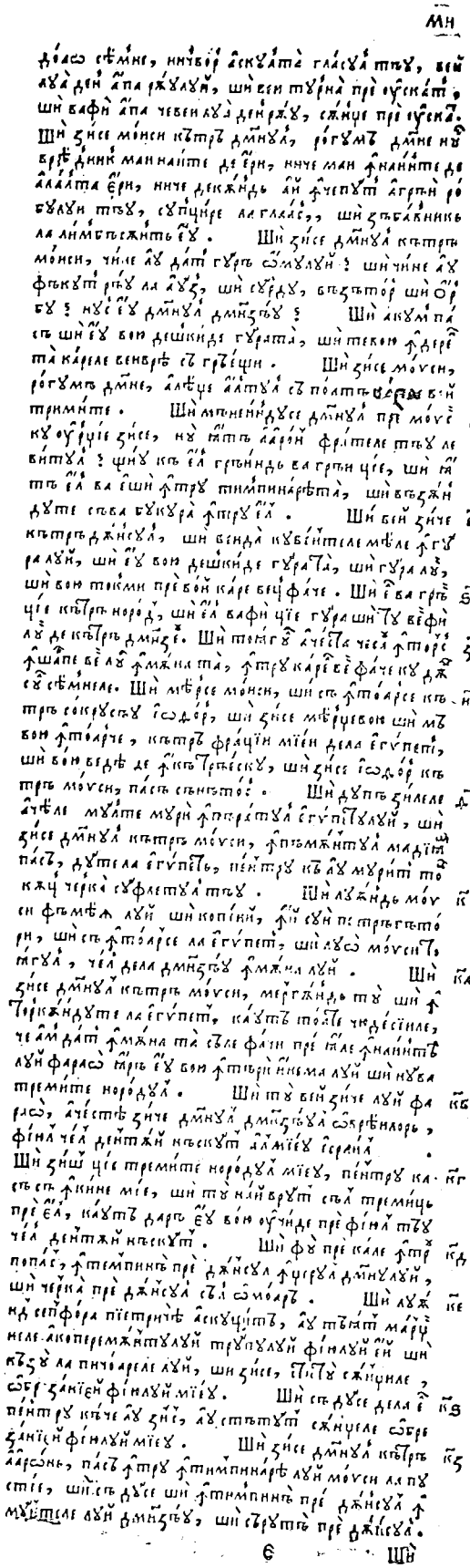

nici vor asculta glasul tău, vei lua den apa riului și vei turna pre uscat, și va fi apa ce vei lua den riu singe pre uscat.“

10. Și zise Moisi către Domnul: „Rogu-mă, Doamne, nu-s vrêdnic mai nainte de ieri, nice mai înainte de alaltaieri, nice de cînd ai început a grăi robului tău; supțire la glas și zăbavnic la limbă sînt eu“.

11. Și zise Domnul către Moisi: „Cine au dat gură omului? Și cine au făcut rău la auz și surdu, văzător și orbu? Nu-s eu Domnul Dumnezău?

12. Și acum pasă și eu voiu deschide gura ta și te voiu înderepta carele vei vrea să grăiești“.

13. Și zise Moisi: „Rogu-mă, Doamne, alêge altul să poată, carele vei trimite.“

14. Și mîniindu-se Domnul pre Moisi, cu urgie zise: „Nu, iată, Aarón, fratele tău, levitul? Știu că el grăind va grăi ție. Și iată, el va ieși întru timpinarea ta și văzîndu-te să vă bucura întru el.

15. Și vei zice către dînsul și vei da cuventele mêle în gura lui și eu voiu deschide gura ta și gura lui și voiu tocmi pre voi care veț face.

16. Și el va grăi ție către norod și el va fi ție gura și tu vei fi lui de către Dumnezeu.

17. Și toiagul acesta ce s-au întors în șarpe vei lua în mîna ta întru carele vei face cu dînsul sêmnele.“

18. Și mêrse Moisi și să întoarse către socru-său Iothór și zise: „Mêrge-voiu și mă voiu întoarce către frații mei de la Eghipet și voiu vedea de încă trăiescu. Și zise Iothór către Moisi: „Pasă sănătos!“

19. Și după zilele acêle multe, muri împăratul Eghipetului. Și zise Domnul către Moisi în pământul Madiiam: „Pasă, du-te la Eghipet, pentru că au murit toț cîț cerca sufletul tău“.

20. Și luînd Moisi fămêia lui și copiii, îi sui pe trăgători și să întoarse la Eghipet. Și luo Moisi toiagul cel de la Dumnezău în mîna lui.

21. Și zise Domnul către Moisi: „Mergînd tu și întorcîndu-te la Eghipet, caută toate ciudésiile ce am dat în mîna ta să le faci pre êle înaintea lui faraó, iară eu voiu întări inema lui și nu va tremite norodul.

22. Și tu vei zice lui faraó: «Acestea zice Domnul Dumnezăul ovrêilor: Fiiul cel dentîi născut al mieu — Israil».

23. Și ziș ție: Tremite norodul mieu pentru ca să să închine mie, și tu n-ai vrut să-l tremiț pre el. Caută, dară, eu voiu ucide pre fiiul tău cel dentîi născut»“.

24. Și fu pre cale întru popas, întempină pre dînsul îngerul Domnului și cerca pre dînsul să-l omoară.

25. Și luînd Sepfóra pietricea ascuțită au tăiat marginile acoperemîntului trupului fiiului ei și căzu la picioarele lui și zise: „Stătu sîngile obrezaniei fiiului mieu.“

26. Și să duse de la el, pentru căce au zis: „Au stătut sîngele obrezaniei fiiului mieu“.

27. Și zise Domnu către Aarón: „Pasă întru întimpinarea lui Moisi la pustie!“ Și să duse și întimpină pre dînsul în muntele lui Dumnezău și sărută pre dînsul./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

sêmne, nice vor asculta glasul tău, vei lua den apa riului şi vei turna pre uscat şi va fi apa ce vei lua den riu singe pre uscat".

10. Şi dzise Moisi cătră Domnul : „Rogumă, Doamne, nu-s vrêdnic mainte de ieri nice mainte de alaltaieri, nice de cindu ai inceput a grăi robului tău ; grozav la glas şi incet la limbă[4] sintu eu".

11. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Cine au dat gură omului şi cine au făcut rău la audzu şi surdu, vădzător şi orbu ? Nu-s eu Domnul Dumnedzău ?

12. Şi acum pasă şi eu voi deşchide gura ta şi te voi indrepta carele vei vrea să grăieşti".

13. Şi dzise Moisi : „Rogu-mă, Doamne, alége altul putindu carele vei trimite".

14. Şi miniindu-să cu urgie Domnul pre Moisi, dzise : „Nu, iată, Aaron, fratele tău, levitul ? Ştiu cum el grăindu va grăi ţie. Şi iată, el va ieşi in timpinarea ta şi vădzindu-te să va bucura intru insul.

15. Şi vei dzice cătră insul şi vei da cuvintele mêle intru gura lui[5] şi voi tocmi pre voi carele veţi face.

16. Şi el va grăi ţie cătră nărodu şi el ţîi va fi ţie rostu şi tu lui vei fi de cătră Dumnedzău.

17. Şi toiagul acesta ce s-au intorsu in şarpe vei lua in mâna ta intru carele vei face cu insul sêmne".

18. Şi mêrse Moisi şi să intoarse cătră Iothor, socrul său, şi dzise : „Mêrge-voi şi mă voi intoarce cătră fraţii miei de la Eghiptu şi voi vedea de incă trăiescu". Şi dzise Iothor cătră Moisi : „Pasă sănătos" [6]!

19. Şi după dzilele cêle multe acêlê, muri impăratul Eghiptului. Şi dzise Domnul cătră Moisi, in pămintul Madiam : „Pasă, du-te la Eghiptu, pentru că au murit toţi cîţi cerca sufletul tău".

20. Şi luindu Moisi fămêia lui şi copiii, îi sui pre trăgători şi să intoarse la Eghipet. Şi luă Moisi toiagul cel pentru Dumnedzău intru mâna lui.

21. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Mergindu tu şi intorcindu-te la Eghipet, caută toate ciudesile ce am dat in mâna ta să le faci pre êle inaintea lui faraon, iară eu voi intări inima lui şi nu va trimite nărodul.

22. Şi tu vei dzice lui faraón : «Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul jidovilor : Fiiul cel dentăi <al meu>[7] născut — Israil.

23. Şi dziş ţie : Trimite nărodul meu pentru ca să s<ă> inchine mie, şi tu n-ai vrut să-l trimiţi pre el. Caută dară, eu voi ucide pre fiiul tău cel dentăi născut»".

24. Şi fu intru cale intru popas, îl timpină pre insul ingerul Domnului şi cerca pre insul să-l omoară.

25. Şi luind Semfora gonţu, au tăiat marginea acoperemintului trupului fiiului ei [8] şi căduu la picioarele lui şi dzise : „Stătu singele obrezaniei fiiului meu".

26. Şi să duse de la el pentru căce dzise : „Au stătut singele obrezaniei fiiului meu" [9].

27. Şi dzise Domnul cătră Aaron : „Pasă intru timpinarea lui Moisi la pustiiu"! Şi să duse şi timpină pre insul intru muntele lui Dumnedzău şi sărută pre insul./

nuni, nici vor asculta glasul tău, să iai apă den riu şi să verşi pre uscat şi apa carea o vei lua den riu şi o vei vărsa pre uscat va fi singe".

10. Şi zise Moisei cătră Domnul : „Rogu-te, Doamne, că nu sint vrêdnic de-a grăi de ieri sau de alaltaieri şi sint cu glas grozav şi gingav de cînd am inceput a grăi cu tine."

11. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Cine au dat gura omului sau cine au făcut pre cel mut şi pre cel surd şi pre cel orb şi pre cel ce vêde ? Au doară nu eu, Domnul Dumnezeu ?

12. Pasă, acum, că eu voiu dăşchide gura ta şi te voiu indirepta pre cêle ce vei vrea să grăieşti".

13. Iar Moisei zise : „Rogu-te, Doamne, alêge pre altul carele va putea să-l trimiţi".

14. Iar Domnul se minie cu urgie pre Moisei şi zise : „Iată, dară, nu iaste frate-tău Aron levit? Ştiu că grăind va grăi. Şi iată, el va ieşi intru intimpinarea ta şi deaca te va vedea, se va bucura intru sine.

15. Şi-i vei spune lui şi vei da cuvintele mêle in gura lui, iar eu voiu dăşchide gura ta şi gura lui şi voiu tocmai voaoă care aveţ a grăi.

16. Şi el va grăi ale tale cătră năroade şi acesta va fi gura ta, iar tu vei fi lui (in loc de)[9] Dumnezeu.

17. Şi toiagul acesta care se-au aruncat pre pămint ia-l in mina ta, că eu acesta vei face minuni".

18. Şi se duse Moisei şi se intoarse la socru-său Iothor şi zise : „Mêrge-voiu şi mă voiu intoarce la fraţii miei carei sint in Eghipet să-i văz, trăiesc ?" Iar Iothor îi zise : „Pasă sănătos şi in pace"!

19. Şi după acêle zile multe, muri impăratul Eghipetului. Şi zise Domnul cătră Moisei in ţara Madiamului : „Pasă şi te du iar in Eghipet, că au murit toţ cei ce cerca sufletul[1] tău".

20. Şi-ş luoă Moisei muiêrea sa şi copiii şi-i puse pre măgari şi se intoarse in Eghipet. Şi luoă Moisei şi toiagul care-l avea de la Dumnezeu in mâinile sale[5].

21. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Deaca vei mêrge şi te vei intoarce in Eghipet, să cauţi să faci toate minunile care le-am dat in mâinile tale inaintea lui faraon, iar eu voiu intări inima lui, ca să nu lase oamenii.

22. Iar tu vei zice lui faraon : «Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul ovreiesc: Fiiul miou cel dentăi născut — Israil.

23. Şi ziş ţie : Slobozi oamenii miei să-m puie altar, iar tu nu vei să-i slobozi. Să ştii că eu voiu ucide pre fiiul tău cel dentăi născut»".

24. Şi fu pre cale la conac, îl intîlni ingerul Domnului şi cerca pre el să-l ucigă.

25. Iară Sepfora, luind o piiatră ascuţită şi tăie imprejur trupul cel de margine al feciorului ei[6]. [26] Şi căzind la picioarele lui, zise: „Fu singe imprejur tăierii fiiului meu".

26. Şi se duse de la dinsul ingerul, pentru căci zise : „Iaste singele obrezanici fiiumieu[7]".

27. Şi zise Domnul cătră Aaron : „Ieşi şi te du intru intimpinarea lui Moisei in pustie !". Şi se duse şi-l intimpină in muntele lui Dumnezeu şi se sărutară amindoi./

semne şi nu vor asculta de glasul tău, să ieî apă din Nil şi s-o verşi pe uscat. Iar apa se va face singe".

10. Moise i-a spus Domnului : „Rogu-mă, Doamne, eu nu sînt meşter la vorbă, nici de ieri, nici de alaltăieri, nici chiar de cînd ai inceput tu a grăi robului tău, căci sînt gingav şi impiedicat la limbă".

11. Domnul i-a spus lui Moise : „Cine i-a dat omului gură şi cine i-a făcut mut sau surd, văzător sau orb? Oare nu eu, Domnul Dumnezeu ?

12. Du-te acum şi eu voi deschide gura ta şi te voi învăţa cele ce vei voi să le grăieşti".

13. Moise i-a spus : „Rogu-te, Doamne! alege pe altul pe care să-l trimiţi".

14. Şi s-a miniat Domnul foarte pe Moise şi i-a spus : „Nu ai tu, oare, pe fratele tău, Aaron levitul ? Cunosc că ştie să vorbească bine. Iată, el îţi va ieşi in intîmpinare şi văzîndu-te se va bucura.

15. Tu îi vei vorbi şi îi vei pune in gură cuvintele mele, iar eu voi deschide gura ta şi gura lui şi vă voi învăţa ce să faceţi.

16. Iar el va vorbi pentru tine inaintea poporului şi va fi gura ta, tu insă vei fi gura lui de la Dumnezeu.

17. Ia in mină toiagul acesta, ce a fost prefăcut in şarpe, căci cu el vei săvîrşi semnele".

18. Moise a plecat şi s-a dus la Ietro, socrul său, şi i-a spus: „Aş vrea să mă intorc la fraţii mei in Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc". Ietro i-a spus : „Umblă sănătos !"

19. După mai multă vreme, a murit impăratul Egiptului. Domnul i-a spus lui Moise, care era incă in ţinutul Madian: „Intoarce-te in Egipt, căci au pierit toţi cei ce căutau să te omoare".

20. Luindu-şi Moise femeia şi copiii i-a urcat pe asini şi s-a intors in Egipt. A luat şi toiagul, cel de la Dumnezeu.

21. Domnul i-a spus lui Moise : „Mergi şi cînd vei ajunge in Egipt, caută să faci inaintea lui faraon toate minunile cu care te-am invrednicit. Eu voi invirtoşa inima lui, iar el nu va lăsa poporul să plece.

22. Iar tu să-i spui lui faraon : «Aşa vorbeşte Domnul : Israel este intiiul meu născut.

23. Şi îţi spun : Lasă poporul meu să mi se inchine şi să-mi aducă jertfe. Dacă nu-i vei ingădui, eu îl voi ucide pe fiul tău intîi născut»."

24. Dar pe drum, la un popas de noapte, a năvălit ingerul Domnului şi a incercat să-l omoare pe Moise.

25. Atunci Sefora, luînd un cuţit de piatră, a tăiat imprejur pe fiul ei şi, atingînd picioarele lui Moise, a spus : „Tu îmi eşti soţ prin singe".

26. Şi l-a lăsat Domnul pe Moise in pace căci ca spusese „soţ prin singe", din pricina tăierii imprejur.

27. Iar lui Aaron i-a spus Domnul : „Du-te in intîmpinarea lui Moise in pustie!" Iar acesta a plecat şi s-au intîlnit la muntele lui Dumnezeu şi s-au imbrăţişat./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 42, col. II

28. Şi spuse Moisi lui Aarón toate cuvintele Domnului care le-au tremis şi toate sêmnele cîte au poruncit lui.

29. Şi mêrse Moisi şi Aarón şi adunară toată bătrînimea fiilor lui Israil.

30. Şi grăi lor Aarón toate cuvintele acêstea carele au grăit Dumnezău către Moisi şi făcu sêmnele înaintea norodului şi crezură lor norodul.

31. Şi să bucurară căce au socotit Dumnezău pre fiii lui Israil şi căce le-au văzut lor chinul. Şi plecîndu-se norodul, se-au închinat.

CAP 5

1. Şi după acêstea întră Moisi şi Aarón către faraó şi ziseră lui: „Acêstea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: «Trimite-m nărodul mieu pentru ca să mă prăznuiască în pustie».

2. Şi zise faraó: „Cine iaste căruia voiu asculta glasul lui ca să trimiţu pre fiii lui Israil? Nu ştiu pre Domnul şi pre Israil nu-l voiu trimite".

3. Şi ziseră lui: „Dumnezăul ovrêilor ne-au chemat pre noi; deci să mêrgem cale de 3 zile în pustie, pentru ca să jîrtvuim Domnului Dumnezăului nostru, ca să nu ne întîmpine pre noi moarte au ucidere".

4. Şi zise lor împăratul Eghipetului: „Pentru că ce Moisi şi Aarón îndărătnicêşte norodul de la lucru? Mêrgeţ fieştecarele dentru voi către lucrurile lui."

5. Şi zise farao: „Iată acum să va prea înmulţi norodul acesta pre pămînt, deci să nu-i potolim pre dînşii de la lucruri".

6. Şi porunci farao ispravnicilor norodului şi logofeţilor zicînd:

7. „Să nu mai adaogeţ să daţ paie norodului pentru facerea cărămizii ca şi ieri şi alaltaieri şi astăzi, ce ei mearge şi-ş adune lor paiele.

8. Şi tocmeala cărămizîei care ei fac vor face şi în toate zilele să-i asupriţ şi nu veţ lua nimică de la dînşii; pentru că şăd făr-de lucru, pentru acêea au strigat zicînd: «Să mêrgem şi să jîrtvuim Dumnezăului nostru».

9. Îngreuiêze-se lucrurile oamenilor acestora şi grijască acêstea şi nu grijască întru cuvinte deşarte".

10. Şi grăbiia pre ei ispravnicii norodului şi logofeţii şi zicea către norod zicînd: „Acêstea zice farao: «Nu încă voiu mai da voao paie.

11. Voi singuri mêrgeţi de vă adunaţ voao paie de unde veţ afla, pentru că nu va rîdica dentru tocmeala voastră nemică»".

12. Şi să rîsipi norodul în tot pămîntul Eghipetului să strîngă trestie pentru paie.

13. Şi ispravnicii grăbiia pre dînşii zicînd: „Săvîrşiţi lucrurile voastre cêle ce vî să cuvine pre zi, caşi cînd vî să da voao paie."

14. Şi se bătură logofeţii neamului fiilor lui Israil, ceia ce era puşi peste ei de ispravnicii lui farao, zicîndu: „Pentru că ce n-aţ săvîrşit tocmêlele vostre a cărămidăriii, ca şi ieri, şi alaltaieri, şi astăzi?"

15. Şi intrînd logofeţii fiilor lui Israil, strigară către

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

28. Şi spuse Moisi lui Aáron cuvintele Domnului carele au trimis şi sêmnele toate cîte au porîncit lui.

29. Şi mêrse Moisi şi Aáron şi adunarea toată, bătrînimea fiilor Israil.

30. Şi grăi lor Aáron toate cuvintele acêstea carele au grăit Dumnedzău către Moisi. Şi făcu sêmnele înnaintea nărodului şi credzu lor nărodul.

31. Şi să bucură, căce au socotit Dumnedzău pre fiii lui Israil, căce le-au vădzut lor chinul. Şi plecîndu-să nărodul, s-au închinat.

CAP 5

1. Şi după acêstea, întră Moisi şi Aáron către faraon şi dzisără lui: „Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul Israil: «Trimite nărodul mieu pentru ca să-m prăznuiască în pustiiu»".

2. Şi dzise faraón: „Cine iaste căruia aţi ascultat glasul lui să trimiţ pre fiii lui Israil? Nu ştiu pre Domnul şi pre Israil nu-l voi trimite".

3. Şi dziseră lui: „Dumnedzăul ovrêilor ne-au chemat pre noi; deci să mêrgem cale de 3 dzile în pustiiu, pentru ca să jirtvuim Domnului Dumnedzăului nostru, pentru ca să nu ne timpine pre noi moarte au ucidere".

4. Şi dzise lor împăratul Eghiptului: „Pentru că ce, Moisi şi Aáron, îndrăpneceşti nărodul de la lucruri? Margă fieştecarele de voi către lucrurile lui".

5. Şi dzise faraon: „Iată, acum să va prealnmulţi nărodul acesta pre pămîntu, deci să nu-i potolim pre înşii de la lucruri".

6. Şi porînci faraon pristávilor lucrului şi logofeţilor dzicîndu:

7. „Să nu mai adaogeţi[1] să daţi paie nărodului pentru facerea de cărămizi ca şi ieri şi alaltaieri şi astădzi, ce ei margă şi adune şle paiele.

8. Şi tocmala cărămizii carii ei fac vor face şi în toate dzilele să-i asupriţi şi nu veţi lua nimic de la înşii; pentru că şed făr-de lucru, pentru acêea au strigat dzicîndu: «Să mêrgem să jirtvuim Dumnedzăului nostru».

9. Îngreueadză-să lucrurile oamenilor acestora şi grijască acêstea şi nu grijască întru cuvinte deşeарte".

10. Şi strguia pre ei pristavii nărodului şi logofeţii şi dzicea către nărodul dzicîndu: „Acêstea dzice faraon: «Nu vă mai dau voă paie.

11. Voi singuri păsaţi de vă adunaţi voaă paie de unde veţi afla, pentru că nu va rădica dentru tocmala voastră nemic»".

12. Şi să răşchiră nărodul în tot pămîntu Eghiptului să stringă trestie pentru paie

13. Şi pristavii îi strguia pre înşii dzicîndu: „Săvîrşiţ lucrurile voastre cêle ce vă să cuvin pre dzi în ce chip şi cîndu vă să da voaă paie".

14. Şi să bătură logofeţii neamului fiilor Israil, ceia ce era puş preste ei de pristavii lui faraon, dzicîndu: „Pentru că ce nu aţi săvîrşit tocmêlele voastre a cărămidăriei, ca şi ieri, şi alaltaieri, şi astăzi?"

15. Şi întrîndu înlontru la faraon logofeţii/

28. Şi povesti Moisei lui Aaron toate cuvintele Domnului care l-au trimis şi toate minunile cîte i-au porîncit.

29. Şi mergînd Moisei şi Aaron, adunară toţ bătrînii feciorilor lui Israil.

30. Şi spuse lor Aaron toate cuvintele cîte grăi Domnul lui Moisei şi făcu minuni înaintea a tot nărodul.

31. Şi crezură oamenii lor şi se bucurară, căce cercetă Dumnezeu pre feciorii lui Israil şi căce căută spre scîrba lor. Şi plecîndu-se nărodul, se închină.

CAP 5

1. Şi după aceasta, întră Moisei şi Aaron la faraon şi ziseră către dînsul: „Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul lui Israil: «Slobozi oamenii miei să-m facă altar în pustie»"[1].

2. Iar faraon zise: „Dară cine iaste acela să-l ascult eu şi să slobozi feciorii lui Israil? Pre Domnul acela nu-l ştiu eu, nici pre Israil nu voiu slobozi".

3. Ei ziseră lui: „Domnul Dumnezeul ovreiesc ne-au porîncit să mêrgem în pustie cale de 3 zile şi să punem altar Domnului Dumnezeului nostru, ca să nu ni se întîmple cîndva moarte sau războiu".

4. Iar împăratul Eghipetului zise către dînşii: „Pentru ce-m întorc[2] Moisei şi Aaron oam<e>[3]nii miei den lucrurile lor? Păsaţ fieştecare dentru voi la lucrul său".

5. Şi zise faraon: „Iată, acum se-au foarte înmulţit oamenii aceştia pre pămînt, ce să nu-i uşorăm de lucru".

6. Şi porunci faraon ispravnicilor carei era preste lucrurile ce lucra acei oameni zicînd:

7. „De acum să nu mai daţ pleavă oamenilor să le fie de cărămidă pentru zidiri ca ieri şi ca alaltaieri şi ca acuma, ce să se ducă ei înşiş să stringă pleavă[4].

8. Şi tocmeala rîndului cărămizii de zid care fac să facă în toate zilele şi tot îi adaogeţ cu lucrul, iar nu-i uşoraţ; că şăd fără de lucru, pentr-acêea zic: «Să mêrgem să punem altar Dumnezeului nostru».

9. Împresuraţi oamenii aceştia cu lucru ca să aibă grijă de dînsul, iar să nu cugete cu cugetul lor lucruri dăşarte".

10. Şi se siliia ispravnicii lor şi logofeţii şi grăia oamenilor zicînd: „Aşa zice faraon: «De acum să nu vă mai dăm noi pleavă».

11. Ce vă duceţ voi de aduceţ de unde găsiţ şi lucraţ precum iaste tocmeala zidului, că den tocmeala voastră nu va mai scădea nimic»".

12. Şi se răsipiră toţ oamenii în toată ţara Eghipetului să stringă trestie să facă pleavă.

13. Iar ispravnicii îi nevoia zicîndu-le: „Fîrşiţ lucrul vostru cum iaste într-alte zile rînduit cînd vă dam noi pleavă".

14. Şi logofeţii bătea pre oamenii feciorilor lui Israil, carei era preste dînşii ispravnici de la ispravnicii lui faraon, zicînd: „Pentru ce nu sfîrşiţ rînduiala voastră de cărămidă? Cum aţ sfîrşit ieri şi alaltaieri, aşa să săvîrşiţ şi astăzi".

15. Iară logofeţii / feciorilor lui Israil

28. Atunci Moise i-a povestit lui Aaron cuvînt cu cuvînt toate poruncile Domnului şi minunile care trebuia să le facă.

29. Apoi au mers Moise şi Aaron în Egipt şi au adunat pe bătrînii evreilor.

30. Aaron le-a spus toate cuvintele pe care Dumnezeu le grăise lui Moise, iar Moise a săvîrşit înaintea lor minunile hotărîte de Dumnezeu.

31. Poporul a crezut şi s-a bucurat, că Dumnezeu i-a cercetat pe fiii lui Israel şi a văzut pătimirea lor. Şi îngenuchind, s-au închinat Domnului.

CAP. 5

Moise la faraon

1. După aceea Moise şi Aaron s-au înfăţişat la faraon şi i-au spus: „Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu lui Israel: «Dă voie poporului meu ca să mă prăznuiască în pustie»".

2. Faraon le-a răspuns: „Cine este acela ca să-i ascult glasul şi să-i trimit pe fiii lui Israel? Nu-l cunosc ca Domn şi nu voi da voie fiilor lui Israel să meargă".

3. Cei doi i-au spus: „Dumnezeul evreilor ne-a chemat. Lasă-ne deci să mergem cale de trei zile în pustie să aducem jertfe Dumnezeului nostru, ca să nu fim pedepsiţi cu boală sau moarte".

4. Dar împăratul Egiptului le-a zis: „Moise şi Aaron, voi îmi stîngheriţi poporul de la lucru. Vedeţi-vă de treburile voastre!".

5. Şi a mai spus faraon: „Prea s-a înmulţit poporul acesta ca să-l scutesc de muncă".

6. Şi în aceeaşi zi a poruncit faraon ispravnicilor şi logofeţilor puşi de el:

7. „De acum înainte să nu mai daţi paie poporului pentru făcutul cărămizii, ca ieri şi ca alaltăieri; să meargă să-şi stringă paiele singuri.

8. Dar să-i siliţi să facă tot atîtea cărămizi ca mai înainte şi să nu-i uşuraţi, căci nu au de lucru şi de aceea strigă: «Vrem să mergem să aducem jertfe Dumnezeului nostru».

8. Oamenii aceştia trebuie să simtă povara lucrului ca să nu se mai îndeletnicească cu vorbe deşarte".

10. Şi au alergat ispravnicii şi logofeţii şi au vestit poporului: „Din porunca lui faraon nu vă mai dăm paie.

11. Adunaţi-vă voi înşivă paie de unde ştiţi, dar sarcina voastră nu vi se va scădea cu nimic»."

12. Şi s-a risipit poporul în tot Egiptul ca să stringă paie de trestie.

13. Iar ispravnicii îi îmboldeau zicînd: „Împliniţi-vă sarcina de fiecare zi, ca şi cînd vi s-ar fi dat paie".

14. Şi ispravnicii egiptenilor îi băteau pe supraveghetorii evrei puşi de ei şi ziceau: „De ce n-aţi împlinit şi astăzi sarcina voastră ca ieri şi alaltăieri?"

15. Şi s-au dus supraveghetorii / la faraon

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

фінаѡ҃ лѫ҃ї їсраи́ль стригáрѣ кѣтрѣ фараѡ҃ ѕи
кáнды, пéнтрѫ кѣчé фáчи áша рóснаѡ҃ тѣ҃ї ‡
Пáе нáдай рóснаѡ҃ тѣ҃ї, шѝ кѣтѣмúдзе ѕи́ нóаѡ
сфáчем ‡ шѝ ѿ́тъ сѫ҃ѵнае тáле сáѫ҃ бѣтѫ́тѣ,
дéчи стрáмбѣтáте вéї фáче норóдѫлѫ҃ї тѣ҃ї ‡
шѝ ѕúсе лóр. Фѣрѣ лѫ҃крѫ́ шъдáц, ѕѣбáвнічи
сѫ҃тéц, пéнтрѫ ѫ҃ѵéѫ ѕúчец сомéрїем сѣкдр
тѣ҃нь дмнезѣлѫ҃ї нóстрѫ. Ѩ҃ї дáрѣ мі
гáнды лѫ҃крáц, пéнтрѫ кѣ пáѕе нѫ҃сѣбор да бѫ҃с,
шѝ токмéла кѣрѣмúдзиї҃ вїц дáс. Шѝ ве
дѣ логофéцїї҃ фїнаѡ҃рь лѫ҃ї їсраи́ль, прѣ дзѣшї҃
фрéле ѕикáнды, нѫ҃вáрѣмáнѣ дéнь кѣрѣмúдзѣ
ѵѣ сѣкѫ҃вúнѣ прѣ ѕи́. Шѝ фтúмпинáрѣ прѣ
мóѵен, шѝ прѣ áрон, вениндь фтúмпинáрѣ лóр, ѳ
шúндь ѐн дéла фáраѡ҃. Шѝ ѕúсерѣ лóр бáзѣ
дмнезѣ, прѣ бóн шѝ сѫ҃дéче, пéнтрѫ кѣ áц оу
рáт мúросѫ҃ нóстрѫ фнáинтѣ лѫ҃ї фáраѡ҃, шѝ фн
áинтѣ сѫ҃ѵнаѡ҃ лѫ҃ї кáсѣ дáц сáѫ҃ѣ фмáна лѫ҃ї
кáсѣ сомóарѣ прѣ нóи. Шѝ сѫ҃ фтóарсе мóѵ
ен кѣтрѣ дмнѫ҃ шѝ ѕúсе, дáѫ҃не пéнтрѫ кѣчé ан
кинѫ҃нѣ норóдѫ҃ áчéста ‡ шѝ пéнтрѫ кѣѵе ман
трúмісе прѣ мúне ‡ Шѝ декáндь ам мéрс фн
лъ҃нтрѫ кѣтрѣ фараѡ҃, сѫ҃ грáѣск прѣ нѫ҃меле
тѣ҃ѫ, лѫ҃ кинѫ҃нѣ норóдѫ҃ áчéста шѝ нѫ҃ ан мънѫ
тѫ҃нѣ норóдѫ҃ тѣ҃ѫ

К А П Ѵ

Шѝ ѕúсе дмнѫ҃, кѣтрѣ мóѵен, áкѫ҃м вей
кéдѣ чéле чéвон фáче лѫ҃ї фараѡ҃, пéн
трѫ кѣ фтрѫ́ мáнѣ тáре ва трéмїте прѡ
ѐн, шѝ фтрѫ́ врáц нáтѣ ва скóате прѣ ѐн
дéн пъмáнтѫ́ лѫ҃ї. Шѝ грѣ́ дмнѫ
нѣѕѣ кѣтрѣ мóѵен, шѝ ѕúсе кѣтрѣ дзéѫ҃ дмнѫ
Шѝ мѣ áрътáї кѣтрѣ авраáмь, шѝ їсáакь, шѝ
їáкóвь, дмнезѣ фїнéнды лóр, шѝ нѫ҃меле мѣ
дóмнѫ҃ нѫ҃лáм áрътáт лóр. Шѝ áм пѫ҃с фъ
гъдѫ҃нца мá кѣтрѣ ѐн, кá сѫ҃лéдѫ лóр пъмъ
тѫ҃, ханаанéнлор, пъмáнтѫ҃ кáре áѫ҃сълъшлѫ҃ї
фтрѫ҃кáре áѫ҃ шѝ лѣкѫ҃нт прѣ дзéѫ҃. Шѝ ѐѫ҃
áм áскѫ҃лтáт сѫ҃спинáрѣ фїнаѡ҃ лѫ҃ї їсраи́ль, кáреле
еѓѵпт҃éнїї҃ рóбеск прѣ ѐн, шѝ мїа áдѫ҃с áмінтѣ
де фъгъдѫ҃нца вóáстрѣ. Пáсѣ шѝ ѕи фїнаѡ҃
лѫ҃ї їсраи́ль ѕикáнд, ѐѫ҃ дóмнѫ҃ дмнезѣ шѝ вóѣ
скóате прѣ бóн, дéн сінéтéа еѓѵпт҃éнїлор, шѝ
бóн мáнтѫ҃ прѣбóн дéн рóсїа лóр, шѝ бóн нѣ
ѕи прѣбóн фтрѫ́ врáц фнáлт, шѝ кѫ҃декáтѣ мá
ре. Шѝ бон аѫ҃ мїе прѣбóн фтрѫ́ норóд мїе,
шѝ бонфи бóаѡ дмнезѣ, шѝ вец кѫ҃нóщѣ кѫ҃ ѐѫ҃
дóмнѫ҃ дмнезѣ вóстрѫ, чéлаа чéвах скос прѣ вó
дéн пъмáнтѫ҃ еѓѵпт҃éнїлор, шѝ дéнтрѫ сѫ҃нтѣ
еѓѵпт҃éнїлор. Шѝ бон сѫ҃ѣ прѣбóн фпъ мá
тѫ҃, кáреле ам фтúнс мáна мá, сѣ дáц прѣ дз
сѫ҃ѣ лѫ҃ї áвраáмь, шѝ їсаáкь шѝ їáкóвь, шѝ áбон
дá прездзéѫ҃ фтрѫ́ сóци, ѐѫ҃ дóмнѫ҃. Шѝ
грѣ́ мóѵен áша, фїнаѡ҃ лѫ҃ї їсраи́ль, шѝ нѫ҃ áскѫ
тáдѫ прѣ мóѵен, дéмикшорáрѣ сѫ҃фíлѫ҃ѫ, шѝ ѳ
фíлеле чéле грéле. Шѝ ѕи дмнѫ҃ кѣтрѣ мóѵен
ѕикáнд. Фтрѣ грѣ́щце кѣтрѣ фараѡ҃ фтрá
тѫ҃ еѓѵпт҃éнїлор, пéнтрѫ кáѕѣ трúмицѣ прѣ фíн
лѫ҃ї їсраи́ль дéн пъмáнтѫ҃ лѫ҃ї.

Pag. 42, col. II

farao zicînd : „Pentru că ce faci așa robilor tăi ?

16. Paie nu dați robilor tăi și cărămide zic noao să facem. Și iată, slugile tale s-au bătut, deci strîmbătate vei face norodului tău“.

17. Și zise lor : „Fără lucru șădeți, zăbavnici sînteți, pentru acêea ziceți : «Să mêrgem să jîrtvim Dumnezăului nostru».

18. Acum, dară, mergînd, lucrați, pentru că paiele nu să vor da voao și tocmeala cărămîziii veți da-o“.

19. Și vedea logofeții fiilor lui Israil pre dînșii în rêle zicînd : „Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine pre zi“.

20. Și întîmpinară pre Moisi și pre Aarón, venind în timpinarea lor, ieșind ei de la faraó.

21. Și ziseră lor : „Vază Dumnezău pre voi și judece, pentru că ați urît mirosul nostru înaintea lui faraó și înaintea slugilor lui, ca să dați sabie în mîna lui ca să omoară pre noi“.

22. Și să întoarse Moisi către Domnul și zise : „Doamne, pentru că ce ai chinuit norodul acesta și pentru că ce m-ai tremis pre mine ?

23. Și de cînd am mersu înlăuntru către faraó să grăiescu pre numele tău, au chinuit norodul acesta și nu ai mîntuit norodul tău“.

CAP 6

1. Și zise Domnul către Moisi : „Acum vei vedea cêle ce voiu face lui faraó, pentru că întru mînă tare va tremite pre ei și întru braț nalt va scoate pre ei den pămîntul lui“.

2. Și grăi Dumnăzău către Moisi și zise către dînsul : „Eu, Domnul !

3. Și mă arătaiu către Avraam și Isáac, și Iacóv, Dumnezău fiind lor și numele miu, Domnul, nu l-am arătat lor.

4. Și am pus făgăduința mea către ei, ca să le dau lor pămîntul hananeilor, pămîntul care au sălășluit, întru care au și lăcuit pre dînsul.

5. Și eu am ascultat suspinarea fiilor lui Israil, carele eghiptênii robesc pre ei, și mi-am adus aminte de făgăduința voastră.

6. Pasă și zi fiilor lui Israil zicînd : «Eu, Domnul Dumnezeu, și voiu scoate pre voi den silneciia eghiptênilor și voiu mîntui pre voi den robiia lor și voiu izbăvi pre voi întru braț înalt și judecată mare.

7. Și voiu lua mie pre voi întru norod mie și voiu fi voao Dumnezeu și veț cunoaște cum eu, Domnul Dumnezeul vostru, cela ce v-au scos pre voi den pămîntul Eghipetului[1] și dentru silnicii[1] eghiptênilor.

8. Și voiu băga pre voi în pămîntul carele am întins mîna mea să-l dau pre dînsul lui Avraam, și Isaác, și Iácov și-l voiu da pre dînsul întru sorți. Eu, Domnul“.

9. Și grăi Moisí așa fiilor lu Israil și nu ascultară pre Moisi de micșorarea sufletului și de faptele cêle grêle.

10. Și zise Domnul către Moisi zicînd :

11. „Întră, grăiêște către farao, împăratul Eghipetului, pentru ca să trimiță pre fiii lu Israil den pămîntul lui“.

12. Și grăi Moi / si înaintea Domnului zicînd : „Iată

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

fiilor Israil, strigară dzicindu : „Pentru că ce aşea faci robilor tăi ?
16. Paie nu să dă robilor tăi şi cărămida dzic noao să o facem. Şi iată, slugile tale s-au bătut, deci strîmbătate vei face nărodului tău“.
17[16]. Şi dzise lor : [17] „Fără lucru şedeţi, zăbavnici sînteţi, pentru acêea dziceţi : «Să mêrgem să jirtvuim Dumnedzăului nostru».
18. Acum, dară, mergîndu, lucraţi, pentru că paiele nu să vor da voaă şi tocmala cărămizii veţi da-o“.
19. Şi vedea logofeţii fiilor Israil pre înşii în rêle dzicindu : „Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine pre dzi“.
20. Şi timpinară pre Moisi şi Aaron, venindu în ti<m>pinarea lor, ieşîndu ei de la faraon.
21[20]. Şi dzisără lor: [21] „Vadză Dumnedzău şi giudece pre voi, pentru că aţi urît mirosul nostru înnaintea lui faraon şi înnaintea slugilor lui, ca să daţi sabie în mâna lui să ne omoară pre noi“.
22. Şi să întoarsă Moisi către Domnul şi dzise : „Doamne, pentru că ce ai chinuit pre nărodul acesta şi pentr- că ce m-ai trimis pre mine ?
23. Şi de cîndu am mersu înlontru către faraon ca să grăiescu pre numele tău, au chinuit pre nărodul acesta şi nu ai mîntuit nărodul tău“.

CAP 6

1. Şi dzise Domnul către Moisi : „Acum veĭ vedea ce voi face lui faraon, pentru că întru[1] mână tare va trimite pre ei şi cu braţ înnaltu va scoate pre ei dentru pămîntul lui“.
2. Şi grăi Dumnedzău către Moisi şi dzise către însul : „Eu, Domnul !

3. Şi mă arătai către Avraam, şi către Issac, şi către Iacov, Dumnedzău fiindu lor, şi numele mieu, Domnul, şi nu m-am arătat lor.
4. Şi am pus făgăduinţa mea către ei carele dau lor pămîntul hananeilor, pămîntul întru carele au fostu prişleţ, întru carele au şi prişleşit.
5. Şi eu am ascultat suspinul fiilor Israil, carele eghiptênii robăscu pre ei, mi-am adus aminte de făgăduinţa voastră.

6. Pasă şi dzi fiilor Israil ⟨zicînd⟩[2] : «Eu, Domnul Dumnedzău, şi voi scoate pre voi den silniciia eghiptênilor şi voi mîntui pre voi den robiia lor şi voi izbăvi[3] pre voi întru braţ înnaltu şi giudeţ mare.

7. Şi voi lua mie pre voi întru nărod mie şi voi fi voaă Dumnedzău şi veţi cunoaşte cum eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-au scos pre voi den pămîntul Eghiptului şi dentru silniciia eghiptênilor.

8. Şi voi băga pre voi în pămîntul pre carele am întinsu mâna mea să-l dau pre însă lui Avraam, şi lui Isaac, şi lui Iăcov şi-l voi da voaă pre însul întru sorţi. Eu, Domnul»“.

9. Şi grăi Moisei aşea fiilor Israil şi nu ascultară pre Moisi de micşorimea sufletului lor şi den faptele cêle năsîlnice[4].

10. Şi dzise Domnul către Moisi dzicînd :

11. „Întră, grăieşte către faraon, împăratul Eghiptului, pentru ca să trimiţă pre fiii lui Israil den pămîntul lui“.
12. Şi grăi Moi / si înnaintea Domnului mêrseră la faraon şi strigară zicînd : „Că ce faci aşa robilor tăi ?
16. Pleavă nu dau robilor tăi şi ne poruncese să facem cărămidă. Şi iată, au bătut pre robii tăi. Strîmbătate vei face norodului tău“.
17. El zise : „Şădeţ fără de lucru şi grăiţ fără de lucru, pentr-acêea ziceţ : «Să mêrgem să punem altar Dumnezeului nostru».

18. Ce acum păsaţ de lucrat, iar pleavă nu vă voiu da, iar voi tot să daţ cărămidă cum iaste tocmeala“.
19. Şi văzînd logofeţii feciorilor lui Israil că sînt ei în răotate zicînd : „Nu se vor isprăvi cărămizi în zi cum sînt rînduite“.
20. Întîmpinară pre Moisei şi pre Aaron ducîndu-se de la faraon.

21. Şi ziseră către dînşii : „Vază Dumnezeu şi judece pre voi, că aţ făcut de sîntem de uriciune şi puţin înaintea lui faraon şi înaintea slugilor lui, dînd în mîna lor sabie să ne ucigă“.
22. Şi se întoarse Moisei către Domnul şi zise : „Rogu-te, Doamne, că ce ai căznit oamenii tăi, că ce m-ai trimis ?

23. Că de cînd am întrat la faraon să grăiesc cu numele tău iar el au căznit oamenii tăi şi n-au mîntuit norodul tău“.

CAP 6

1. Şi zise Domnul către Moisei : „Iată, acum veĭ vedea ce voiu face lui faraon, că cu mână tare îi va slobozi şi cu braţ nalt va scoate pre dînşii den ţara lui“.

2. Şi grăi Domnul către Moisei şi-i zise : [3] „Eu, Domnul,

3. Care m-am arătat lui Avraam, lui Isaac, şi lui Iácov, Dumnezeu fiind lor, iar numele mieu, Domn,⟨nu⟩ [1]m-am arătat lor.
4. Şi am pus făgăduinţa mea către dînşii că le voiu da ţara Hanaánului, ţara în carea au fost ei vinetici şi în carea au lăcuit.

5. Şi eu am auzit suspinile feciorilor lui Israil, cu care robesc pre dînşii eghiptênii, şi-m aduş aminte de făgăduinţa mea.

6. Pasă şi grăieşte feciorilor lui Israil, zicînd : «Eu, Domnul Dumnezeu, voiu scoate pre voi den supărarea eghiptênilor şi vă voiu mîntui de-a robirea lor şi vă voiu lua cu braţ nalt şi cu judecată mare.

7. Şi vă voiu lua să fiţ mie oameni, iar eu voiu fi voaoă Dumnezeu şi veţ pricêpe că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, care v-am scos den ţara Eghipetului şi den supărarea Eghiptului.

8. Şi vă voiu duce în ţara pre carea am tins mîna mea să o dau lui Avraam, lui Isaac, şi lui Iácov şi o voiu da voaoă întru moştinare. Eu, Domnul»“.

9. Şi grăi Moisei aşa feciorilor lui Israil, iar ei nu-l ascultară, pentru supărarea şi robirea cea cumplită a sufletelor lor.

10. Şi zise Domnul către Moisei grăind :

11. Întră la faraon, împăratul Eghipetului, şi-i zi să slobozăă feciorii lui Israil den ţara lui“.
12. Iar Moi/sei răspunzînd, zise înaintea şi s-au plîns : „De ce faci aşa cu robii tăi ?

16. Paie nu se mai dau, dar ne spun să facem cărămidă. Şi am fost chiar bătuţi. Iată că judeci cu strîmbătate“.

17. El le-a răspuns : „Sînteţi leneşi, de aceea spuneţi : «Vrem să mergem să aducem jertfe Dumnezeului nostru».

18. Haideţi, la lucru, acum ! Paie nu vi se vor mai da, dar numărul de cărămizi trebuie să-l împliniţi“.
19. Şi au văzut atunci ce pacoste a căzut peste ei, cînd li s-a spus că nu se va împuţina corvoada de cărămidă pe zi.
20. Cînd au plecat de la faraon, s-au întîlnit cu Moise şi Aaron, care veneau în întîmpinarea lor.
21. Şi i-au mustrat : „Judece-vă Dumnezeu să vă judece, că ne-aţi făcut urîţi înaintea lui faraon şi a slujitorilor săi şi le-aţi dat sabia în mînă ca să ne omoare“.

22. S-a întors atunci Moise către Domnul şi a spus : „Doamne, de ce laşi să sufere poporul tău şi la ce m-ai trimis pe mine ?

23. Că de cînd m-am dus la faraon să-vorbesc în numele tău, el a sporit chinurile poporului tău, pe care tu nu l-ai izbăvit“

CAP. 6

Moise din nou la faraon

1. Atunci Domnul i-a spus lui Moise „Vei vedea acum ce îi voi face eu lui faraon căci numai silit de o mînă tare vă va slobozi şi numai printr-un braţ puternic va ajunge să vă izgonească din pămîntul său.“
2. Dumnezeu i-a vorbit lui Moise şi l-a spus : „Eu sînt Domnul !

3. M-am arătat lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov ca Dumnezeu Atotputernic, dar numele meu, Domnul, nu l-am făcut cunoscut.

4. Am făcut legămînt cu ei, că le voi da pămîntul Canaan, pămîntul în care au pribegit.

5. Am auzit suspinul fiilor lui Israil, robiţi de egipteni, şi mi-am amintit de legămîntul meu cu voi.

6. Du-te de vorbeşte fiilor lui Israil şi le spune : «Eu sînt Domnul şi vă voi scoate din stăpînirea egiptenilor, vă voi slobozi din robie, cu braţ puternic şi prin judecată grea vă voi izbăvi.

7. Voi veţi fi poporul meu şi eu voi fi Dumnezeul vostru. Veţi cunoaşte că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-a scos din robia egiptenilor.

8. Vă voi duce în pămîntul către care mi-am întins mîna să-l dau lui Avraam, lui Isaac şi luiIacov. Eu, Domnul, vi-l dau vouă ca moştenire»“.

9. Astfel le-a vorbit Moise fiilor lui Israel dar ei nu l-au ascultat din pricina obidei şi a muncilor grele.

10. Atunci Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a spus :

11. „Du-te şi-i spune lui faraon, împăratul Egiptului, să lase pe fiii lui Israel să plece din ţara lui.“
12. Moi/se i-a grăit Domnului spunîndu-i:

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 43 col I

сн фнаи́нтѣ дмнѵ́хѵн зникн́д, їѣтъ фи́їн лѵ
їсраи́л нѵ́маѵ аскѵ́лтат̃ премі́не, шнкѵ́м мі́ѣ
аскѵ́лта фараѡ ? шнеѵ́ фтрѣ кѵбжнтѣ сжнтѣ.
ѳї Шн зи́се дмнѵ́х кътрѣ мо́усн шн а́арѡ́н, шн ле
порѵнѵн каѕ фнтре кътрѣ фараѡ фпъра́тѵль ѣ
гнпетѵ́лѵн, каѕъскоа́цъ пре фи́їн лѵн їсраи́ль, дѣ
кї пъмжнтѵ́л е́гѵпетѵ́лѵн. Шн а́ѵе́щѣс фче
пѣтоѓїн ка́селе нѣ́мѵрнлѡ́ лѡ, фи́їн лѵ́рѵвн че́лѵн
дентжн нъскѵ́т а́л лѵн їсраи́ль, е́нѡ, шн фалѵ́
а́сро́н шн хами́н, а́ѵастле рѵ́дѣнїа лѵн рѵвнм̃ .
ѳї Шн фи́їн лѵн семеѡ́н, їемѵ́нл, шн нами́нь, шн
а́ѡд шн нахи́нь, шн сла́р, шн саѵ́л че́л дела фи
ни́са, а́ѵѣстѣ рѵ́дѣнїле фи́нлор лѵн семеѡнь .
ѕї Шн а́ѵѣстѣ нѵ́меле фїлор лѵн ле́вн, дуперѵ́дѣ
нїле ло́р, герсо́нь, каа́дь, Шн мера́рн, шн а́нїн
ѕї вїе́цїн лѵн ле́вн, рл̃ѕ . Шн а́ѵеще фи́їнлѵ
герсо́н, ловенн, шн семе́н, ка́селе мошни́нлорь .
нї Шн фи́їн лѵн каа́дь, а́мбрам̃ шн нсаа́рь, шн хе
вро́м, шн ѡзни́ль, шн а́нїн вїе́цїн лѵн каа́дь, рл̃
дѣ а́нн. Шн фи́їн лѵн мерарн мосан шн о́мѵ
сн, а́ѵѣстѣ ка́селе, семни́цїен лѵн ле́вн, дупе
кѳ рѵ́дѣнїнлело́р . Шнлѵѡ а́враа́м пре ѡхаведь ,
фа́та фра́телѵн тѣ́ѵнесѵ, лѵнфъмѣе, шн нъ
скѵ лѵн пре а́арѡ́н, шн пре мо́усн, шн пре мариа́м̃
сора ло́р, шн а́нїн вїе́цїн лѵн а́мбра́мь, рл̃ѕ ,
кѧ дѣ а́нн. Шн феторїн лѵн їсаа́рь, коре, шн н
кк афи́кь, шн зѣ́рн. шнфеторїн лѵн ѳзїи́л, мн
кг саи́ль, шн ѣлисафа́нь, шн сегрн. Шн лѵѡ а́а
рѡнь пре ѣлисаве́дь, фа́та лѵн а́мнна́давь сора
лѵн наасо́нь, лѵн фъмѣе, шн нъскѵ лѵн пре на
да́в, шн авноу́дь, шн пре ѣлеаза́рь, шн пре нда
кѳ ма́рь, Шн фи́їн лѵн коре, а́сирь шн ѣлкана,
кѕ шн авиаса́рь, а́ѵѣстѣ на́шерле лѵн коре. Шн
ѣлеаза́рь а́лаѵн а́арсо́нь, а́ѵ лѵ́ать дефѣ́теле лѵн
фѵтини́ль, лѵн фъмѣе, шн нъскѵ лѵн пре ѣфинее,
а́ѵѣстѣ а́чепътѵ́рнле, семни́цїен левицилорь ,
кѕ дупъ на́шчнле ло́рь . А́ѵе́щѣсь а́арсо́нь, шн
мо́усн, кътрора зи́се дмнѵ́зе́ѵ ло́рь , съ скоацъ пре
фи́їн лѵн їсраи́ль, дефгѵпетъ кѵпѵтѣрѣ ло́рь .
кз А́ѵе́щѣ сжнтѣ чѣ же грѣ нѫ кътрѣ фараѡ фпъ
ра́тѵ́л е́гѵпетѵ́лѵн, каѕъ скоацъ, пре фи́їн лѵн
їсраи́ль, дефгѵпетъ, а́ѵе́ста а́арсо́нь, шн мо́усн .
кн А́тѵ́ кареѕ́ѣ, грѣ нѫ дмнѵ́л лѵн мо́усн фпъмжн
кѳ тѵ́ль, е́гѵпетѵ́лѵн . Шн грѣ нѫ дмнѵ́л кѣ́ѣ́ѣ
мо́усн зникн́дь, е́ѵ дмнѵ́л, грѣ́ще кътрѣ фа
раѡ фпъра́тѵ́л е́гѵпетѵ́лѵн, каѣ е́ѵ зи́ко къ
а тре тѣ́не . Шн зи́се мо́усн фнаи́нтѣ дмнѵ
лѵн, їѣтъ е́ѵ а́мо́рцнт ла грѣи сжнтѣ шн кѵ́м мѣ
ба а́ѵѣзѣ пре ми́не фараѡ ?

К А П З

зи Шн зи́се дмнѵ́л кътрѣ мо́усн зникн́дь, їѣ
тъ е́ѵ тѣ́м̃ да́т пре тѣ́не, дмнзе́ѵ лѵн
зѳ фараѡ шн а́арсо́нь фра́телеть тѵ́ѵ фчѣафѣ
чїе пророк . Шн тѵ́ вѣ́н грѣ нѫ лѵн
тоа́те кѣ́ле порѵнѵ́е́кѵ чїе , шн а́арсо́нь
фра́телеть тѵ́ѵ , ба грѣ нѫ кътрѣ фараѡ , ка
ѕ̃ съ трими́цъ пре фи́їн лѵн їсраи́л, дефъ пъмжн
г тѵ́л лѵн . Шн е́ѵ вон фтърѣ нѣнема лѵн фа
раѡ, шн вон фмѵ́лцн сѣ́мнеле мѣ́ле, шн чнде

fiii lu Israil nu m-au ascultat pre mine ; şi cum mă va asculta farao ? Şi eu fără cuvînt sînt".

13. Şi zise Domnul către Moisi şi Aarón şi le porunci ca să între către farao, împăratul Eghipetului, ca să scoată pre fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului.

14. Şi aceştia-s începătorii caselor neamurilor lor : fiii lui Ruvim, celui dentîiu născut al lui Israil : Enoh şi Falus, Asrón şi Harmi ; aceasta e rudenia lui Ruvím.

15. Şi fiii lui Semeon : Iemuíl, şi Iamín, şi Aód, şi Iahín, şi Saár, şi Saúl cel de la Finísa ; acêstea-s rudeniile fiilor lui Semeon.

16. Şi acêstea-s numele fiilor lui Lévi, dupe rudeniile lor : Ghersón, Caáth şi Merári ; şi anii vieţii lui Lévi, 137.

17. Şi aceştia-s fiii lui Ghersón : Loveni şi Seméi, casele moşiii lor.

18. Şi fiii lui Caáth : Ámvram, şi Isaár, şi Hevróm, şi Oziíl ; şi anii vieţii lui Caáth, 130 de ani.

19. Şi fiii lui Merári : Moolí şi Omusí. Acêstea-s casele seminţiei lui Lévi dupe rudeniile lor.

20. Şi luo Amvrám pre Iohaveth, fata fratelui tatînisău, lui fămêie, şi născu lui pre Aarón, şi pre Moisi, şi pre Mariám, sora lor ; şi anii vieţii lui Ámvrám, 137 de ani.

21. Şi feciorii lui Isaar : Córe, şi Iafée, şi Zehri.

22. Şi feciorii lui Oziíl : Misaíl, şi Elisafán, şi Ségri.

23. Şi luo Aarón pre Elisaveth, fata lui Aminadáv sora lui Naasón, lui fămêie şi născu lui pre Nadáv, şi Aviúd, şi pre Eleazár, şi pre Ithamár.

24. Şi fiii lui Córe : Asír, şi Elcána, şi Aviasár ; acêstea-s naşterile lui Córe.

25. Şi Eleazár al lui Aarón au luat den fêtele lui Futiíl lui fămêie şi născu lui pre Finees. Acêstea-s începăturile seminţiei leviţilor după naştirile lor.

26. Aceştia-s Aarón şi Moisi, cărora zise Dumnezeu lor să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet cu putêrea lor.

27. Aceştia sînt cêia ce grăiia către faraó, împăratul Eghipetului, ca să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet, acesta, Aarón şi Moisi.

28. Întru care zi grăi Domnul lui Moisi în pămîntul Eghipetului.

29. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd : „Eu, Domnul ! Grăiêşte către faraó, împăratul Eghipetului, cîte eu zic către tine".

30. Şi zise Moisi înaintea Domnului : „Iată, eu amorţit la grai sînt ; şi cum mă va auzi pre mine faraó ?"

CAP 7

1. Şi zise Domnul către Moisi zicînd : „Iată, eu te-am dat pre tine dumnezeu lui faraó şi Aarón, fratele tău, îţ va fi ţie proroc.

2. Şi tu vei grăi lui toate cîte poruncescu ţie şi Aarón, fratele tău, va grăi către faraó, ca să trimiţă pre fiii lui Israil den pămîntul lui.

3. Şi eu voiu întări inema lui faraó şi voiu înmulţi sêmnele mêle şi ciudê / sele în pămîntul Eghipetului.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

dzicîndu : „Iată, fiii lui Israil nu m-au ascultat pre mine ; şi cum mă va asculta faraon ? Şi eu făr-cuvîntu sîntu“.

13. Şi dzise Domnul către Moisi şi Aáron şi le porănci ca să între către faraon, împăratul Eghiptului, ca să scoată pre fiii lui Israil den pămîntul Eghiptului.

14. Şi aceştia, capete începători[5] caselor rudeniilor lor : fiii lui Ruvim, celui dentăi născut a lui Israil : Enoh şi Falus, Asrom şi Harmi ; acêstea-s rudeniile lui Ruvim.

15. Şi fiii lui Simeon : Iemuil, şi Iamim, şi Aod, şi Iahin, şi Sáhar, şi Saul cel de la Finésa ; acêstea-s sămînţiile fiilor Simeon.

16. Şi acêstea-s numele ficlorilor lui Leví, după rudeniilor lor : Ghirson, Caáth şi Merarí ; şi anîi traiului Leví, ani 137.

17. Şi aceştia-s fiii lui Ghirson : Lovení şi Semei, casele moşiei lor.

18. Şi ficiorii lui Cáath : Amvram, şi Isaar, şi Hevrom, şi Oeziil ; şi anii vieţii lui Caath, 130 ani.

19. Şi fiii lui Merarí : Mooli şi Omosí. Acêstea-s casele sămînţiilor Levi după rudeniile lor.

20. Şi luă Amvram pre Iohaveth, fata fratelui tătîne-său, şie fămêle şi născu lui pre Aáron, şi pre Moisi, şi pre Mariam, sora lor; şi anii vieţii lui Amvram, 137 ani.

21. Şi feciorii lui Isaar : Coré, şi Iefec, şi Zegri.

22. Şi feciorii lui Oziil : Misaíl, şi Elísafan, şi Segrí.

23. Şi luă Aáron pre Elisávet, fata lui Aminadam, sora lui Naason, şie fămêie şi-i născu lui pre Nadam, şi pre Aviudu, şi pre Eliázar, şi pre Ithamar.

24. Şi fiii lui Coré : Asir, şi Elcaná, şi Aviázar ; şi acêstea-s naşterile lui Coré.

25. Şi Eliázar a lui Aáron luă de fêtele Futiná şie fămêie şi-i născu lui pre Finees. Acêstea-s începăturile <seminţiei>[6] leviţilor după naşterile lor.

26. Şi aceştia-s[7] Aáron şi Moisí, cărora dzise Dumnedzău lor să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet cu putêrea lor.

27. Aceştia sîntu cela ce grăia către faraon, împăratul Eghiptului, ca să scoţă pre fiii lui Israil den Eghiptu, acesta Aáron şi Moisí.

28. Întru care dzi grăi Domnul în pămîntul Eghiptului.

29. Şi grăi Domnul către Moisí dzicîndu : „Eu, Domnul ! Grăieşte către faraon, împăratul Eghiptului, cîte eu dzic către tine“.

30. Şi dzise Moisí înnaintea Domnului : „Iată, eu amorţit la gralu sîntu şi cum mă va audzi faraon ?“

CAP 7

1. Şi dzise Domnul către Moisí dzicîndu : „Iată, eu te-am dat pre tine dumnedzău lui faraon[1], şi Aáron, fratele tău, îţi va fi ţie proroc.

2. Şi tu vei grăi toate cîte porîncescu ţie şi Aáron, fratele tău, va grăi către faraon ca să trimiţă pre fiii lui Israil den pămîntul lui.

3. Şi eu voi năsîlnici inima lui faraon şi voi înmulţi sêmnele şi clude/sele în pămîntul Eghiptului.

Domnului : „Iată că feciorii lui Israil nu mă ascultă ; dară faraon cum mă va asculta? Şi eu sînt fără cuvînt“.

13. Şi zise Domnul către Moisei şi către Aaron : „Păsaţ şi ziceţ lui faraon, împăratul Eghipetului, să sloboază feciorii lui Israil den ţara Eghipetului“.

14. Şi acêstea sînt capetele[2] casei neamului lor : feciorii lui Ruvim, feciorul cel dentăi al lui Iácov : Enoh, şi Falus, Asrom şi Harmi ; aceasta iaste seminţiia lui Ruvim.

15. Iar feciorii lui Simeon : Iemuil, şi Lod, şi Iahin, şi Saar, şi Saul cel de la Finésa ; acêstea sînt seminţiile feciorilor lui Simeon.

16. Iară acêstea sînt numele feciorilor lui Levii, după rudenlia lor : Gherson, Caath, Merári, Ania ; şi traiul vieţii lui Lévii, 137 de ani.

17. Iar aceştia sînt feciorii lui Gherson : Loveni, Seméni ; acesta iaste casa neamurilor lor.

18. Iar feciorii lui Caath : Amvram, Isaar, Hevron şi Oeziil ; iar anii vieţii lui Caath, 130 de ani.

19. Iar feciorii lui Merári : Mool, Omusí. Acêste case sînt den neamul Leviei, după rudenlia lor.

20. Iar Amvram au luat pre Iohaveth, fata fratelui tătîne-său, să-i fie muiére şi născu lui pre Aáron, şi pre Moisêi, şi pre Marilam, sora lor ; iar anii vieţii lui Amvram 137 de ani.

21. Iar feciorii lui Isaar : Córe, Nefec şi Zehri.

22. Iar feciorii Ozeílei : Misail, şi Elisafan, şi Ségri.

23. Şi luoă Aáron pre Elisaveth, fata lui Aminadav, sora lui Naasson, să-i fie muiére şi născu lui pre Nadam, şi pre Aviud, şi pre Eliazar, şi pre Ithamar.

24. Iar feciorii lui Corei : Asir, Elcána, şi Avaasar ; acêstea-s naşterile lui Corei.

25. Iar Eliazar, feciorul lui Aáron, au luat lui muiére pre fata Futínei şi născu lui pre Finees. Acêstea-s începăturile seminţiei Leviţilor, după neamul lor.

26. Acesta iaste Aáron şi Moisei, cu carei zise Dumnezeu că va scoate pre feciorii lui Israil în tărîla lor den Eghipet.

27. Aceştia sînt carei au grăit către faraon, împăratul Eghipetului, să scoată pre feciorii lui Israil den ţara Eghipetului — acesta iaste Moisei şi Aáron,

28. În carea zi grăi Domnul către Moisei în ţara Eghipetului.

29. Şi zise Domnul către Moisei grăind : „Eu, Domnul ! Grăieşte către faraon, împăratul Eghipetului, cîte am grăit eu către tine“.

30. Iară Moisei zise înaintea Domnului : „Iată, eu am grai grozav, dară cum va asculta pre mine faraon ?“

CAP 7

1. Şi zise Domnul către Moisei grăind : „Iată, te-am dat să fii dumnezeu lui faraon, iar frate-tău, Aáron, să fie ţie proroc.

2. Tu să grăieşti toate cîte ţi-am porîncit, iar frate-tău, Aaron, să grăiască către faraon să sloboază feciorii lui Israil den ţara lui.

3. Iar eu voiu învirtoşa inima lui faraon şi voiu înmulţi sêmnêle[1]/mêle şi minunile mêle în ţara Eghipetului.

„Iată, fiii lui Israel nu m-au ascultat, cum o să mă asculte faraon ? Căci eu sînt greol la vorbă“.

13. Domnul i-a trimis pe Moise şi Aaron din nou la faraon, împăratul Egiptului, ca să-i scoată pe fiii lui Israel din pămîntul Egiptului.

Neamul lui Moise

14. Aceştia sînt începătorii neamurilor din moşi-strămoşi : fiii lui Ruben, întîiul născut al lui Israel : Enoh, Falu, Heţron şi Carmi; acestea sînt seminţiile lui Ruben.

15. Fiii lui Simeon : Jemuel şi Iamin, Ohad şi Iachim, Ţohar şi Saul, al canaaneencii; acestea sînt seminţiile lui Simeon.

16. Acestea sînt numele fiilor lui Levi, după naşterile lor : Gherşon, Cahat, Merari; anii vieţii lui Levi au fost o sută treizeci şi şapte.

17. Aceştia sînt fiii lui Gherşon : Libni, Şimei şi seminţiile lor.

18. Fiii lui Cahat : Amram, Iţhar, Hebron şi Uziel; iar anii vieţii lui Cahat au fost o sută treizeci şi trei.

19. Fiii lui Merari : Mahli şi Muşi. Acestea sînt seminţiile lui Levi.

20. Iar Amram a luat de nevastă pe Iochebed, fiica fratelui tatălui său, şi ea i-a născut pe Aaron, pe Moise şi pe Mariam, sora lor. Anii vieţii lui Amram au fost o sută treizeci şi şapte.

21. Fiii lui Iţhar : Core, Nefeg şi Zicri.

22. Fiii lui Uziel : Misael, Elţafan şi Sitri.

23. Aaron a luat de nevastă pe Elisaveta, fiica lui Aminadab şi sora lui Naason, şi aceasta i-a născut pe Nadab, Abiud, Eleazar şi pe Itamar.

24. Fiii lui Core : Asor, Elcana şi Abiasaf; acestea sînt seminţiile lui Core.

25. Iar Eleazar, fiul lui Aaron, a luat de nevastă pe una dintre fiicele lui Putiel şi aceasta l-a născut pe Finees. Aceştia sînt capii şi strămoşii neamului leviţilor.

26. Aaron şi Moise sînt cei cărora le-a spus Dumnezeu să-i scoată pe fiii lui Israel din Egipt cu cetele lor.

27. Ei sînt aceia care i-au spus lui faraon, împăratul Egiptului, să-i lase să plece pe fiii lui Israel din pămîntul Egiptului, Moise şi Aaron.

28. Şi i-a spus Domnul lui Moise în ţara Egiptului :

29. „Eu sînt Domnul ! Spune-i lui faraon, împăratul Egiptului, tot ce îţi vorbesc eu“.

30. Moise i-a răspuns : „Iată, eu sînt gîngav, Doamne, cum o să mă asculte faraon?“

CAP. 7

Plăgile Egiptului

1. Iar Domnul i-a vorbit lui Moise, spunîndu-i : „Iată, eu fac din tine un dumnezeu pentru faraon, iar Aaron, fratele tău, va fi prooroeul tău.

2. Tu îi vei spune tot ce îţi voi porunci, iar Aaron, fratele tău, va vorbi înaintea lui faraon, ca să-i slobozească pe fiii lui Israel din pămîntul său.

3. Eu voi împletri inima lui faraon şi voi înmulţi semnele şi minunile / în ţara Egiptului ca să arăt puterea mea.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

ѧг

Pag. 43, col. II

селе ѳпѣмѧ́нтѹ́ ѥгу́петѹ́лѹй . Шн нѹ́кѧ ѳ
а҃скѹ́тѧ̀ прѣ́ вон фарао̀, шн вон пѹ́не мѧ́на мѣ
прѣ́ ѥгу́петѣ, шн вон скоате кѹ пѹтѣ́рѣ мѣ́ нарѡ́
дѹ́лѧ мѣ́ѹ прѣ́ фи́їн лѹй и҃сраи́л, дин пѣмѧ́нтѹ́
ѥгу́петѹ́лѹй, кѹ и҃зво́ндире ма́ре . Шн вор ѕ
кѹноащетоу́ѯ ѥгупт҃е́нїн кѣ ѓу́ сѧ́нть дмнѹ́,
ѳпѣнзѧ́ндѣ мѧ́на мѣ, прѣ́ ѥгу́петѣ, шн вон скоа
тѣ, прѣ́ фи́їн лѹй и҃сраи́л, дин мі҃жлокѹ́ лор .
Шн ѳпкѹ́ мѡ́ѹсн, шн а҃а́рѡ́н, дѹпрѣ́ кѹ́м ле по ѕ
рѹ́нѹн лор дмнѹ́ . Шн мѡ́ѹсн ѥра ѕ҃, ѳ, дг ѕ
а҃нн, шн а҃а́рѡ́н дг, ѳ, шн г дг а҃ѣн, кѧ́нд а҃ѹ
грѣ́нѣ кѣтрѣ фарао . Шн зи́се дмнѹ́ кѣ ѳ
трѣ мѡ́ѹсн, шн а҃а́рѡ́н зикѧ́ндѣ, шн дѣ́ѧ грѣй кѣ
трѣ вон фарао зикѧ́ндѣ . Да́цине но́ао сѣ ѳ҃
нѹ а҃ѹ мнкѹ́не, шн вен зи́че лѹй а҃а́рѡ́н фра́телѹй
тѣѹ, а҃ тоя́гѹ́ шнл а҃рѹ́нкѣ прѣ́ дѧ́нсѹ́ прѣ́ пѣ
мѧ́нтѹ, ѳнаи́нтѣ лѹй фарао, шн ѳнаи́нтѣелѧ
ѵнлор лѹй, шн вафи́ ѣелѧ́ѵ́ . Шн ѳтрѣ́ мѡ ѳ
ѹсн, шн а҃а́рѡ́н ѳнаи́нтѣ лѹй фарао, шн а҃ сѧ́ѵѵн
лор лѹй, шн фзкѹ́рз, а҃шл, ѓче кѝ́ѣ мѣ́ѹ порѹ́нѹ
лор дмнѹ́, шн а҃рѹ́нкѣ а҃а́рѡ́н тоя́гѹ́ лѹй ѳна н
мѣ лѹй фарао, шн а҃ сѧ́ѵѵнлор лѹй, шн сз фзкѹ
ѣзлѧ́ѵ́ . Шн кемѣ фарао прѣ́ ѳѵнле́пцїй ѣ ѳ҃
ѥгу́петѹ́лѹй, шн прѣ́ крѣжма́тѡрн, шн фѣкѹ́рѣ шн
крѣжматорїй ѥгупт҃е́нлор, кѹ крѣ́жмле лор ѳтр
че́таш кнп . Шн а҃рѹ́нка́рѣ фи́нце ка́рлеѣ ѳ҃
ѝгѹ́лѹй, шн сѣ фѣкѹ́рѣ ѣелѧ́ѵ́рн, шн ѳтнцн,
тоя́гѹ́ лѹй а҃а́рѡ́н, тожнле лѡ́рѡ . Шн сз ѳ
ѣтрѣ́ ѝнема лѹй фарао, шн нѹй а҃скѹ́тѣ прѣ́
дѧ́ншїн дѹпрѣ́ кѹ́м мѣ́ѹ грѣ́нѣ лор дмнѹ́лѡ .
Шн зи́се дмнѹ́ кѣтрѣ мѡ́ѹсн, сз ѳгрѣ́ѕѣ ѝнема ѳ҃
лѹй фарао, ка сѧ́нѹ трѣмни́ц норо́дѹ́ . Па ѳ҃
сѣ кѣтрѣ фарао дмнинѣ́ц, ѣѣтѣ ѣ́л ѣ́сѣ ла а҃пѣ,
шнлѣ́ѣй ѳтнаи́пнна прѣ́ цѣрмѹ́рнле рѧ́ѵлѹй, шн
тоя́гѹ́ чеѣѣ ѳто́рсѣ ѳшлѧ́рпе вей лѹ́ѧ ѳмѧ́на
тѧ̀ . Шн вен зи́че кѣтрѣ ѣ́л дмнѹ́ дмнѕ́тѹ́ѣ ѕ
сѣкрѣ́нлор, маѹ трнми́ѣ кѣтрѣ тѝне зикѧ́ндѣ,
трнми́тем норо́дѹ́ мѣ́ѹ каѕ слѹ́жа́скѣ мі́е ѳпѹ
ѣтѣ́, шн ѣ́ѣѣ нан а҃скѹ́тама́ѣ пѣнѣ ѳтра́ѣта.
Шн а҃кѹ́м а҃шл зи́че дмнѹ́, ѳтрѣ́ а҃ѧ́ста вей кѹ ѕ
ноащекѹ́м ѣ́ѹ дмнѹ́, ѣѣтѣ ѣ́ѹ ѣа́т кѹ тоя́гѹ́ лс
чѣ́л ден мѧ́на мѣ, прѣ́ а҃пачеѣѣте ѳрѧ́ѹ, шн сѣл
премени ѳсѧ́нце . Шн пѣ́шїи чесѧ́нть ѳ а҃пѣ ѝ
вор мѹ́рн, шн сѣл ѳпѹ́цн рѧ́ѵ́, шн нѹ́вор пѹ́тѣ
ѥгупт҃е́нїн сѣ ѣѣ́ а҃пѣ ден рѧ́ѵ . Шн зи́се ѕ
дмнѹ́ кѣтрѣ мѡ́ѹсн, зи́лѹй а҃а́рсѡнь фра́телѹй
тѣѹ, а҃ тоя́гѹ́ ѳмѧ́натл, шн ѳтни́нде мѧ́на
тѧ̀, прѣ́ а҃пеле ѥгу́петѹ́лѹй, шн прѣ́ рѧ́ѵрнле лор,
шн прѣ́ мѣ́ѵрнле лор, шн прѣ́ мочорѝцнле лор, шн прѣ́
тоатѣ а҃па лор а҃дѹнатѣ, шн ва фи́ сѧ́нце ѳто
пѣмѧ́нтѹ́ ѥгу́петѹ́лѹй, ѳтрѹ лемне, шн ѳ
пїе́трн . Шн ѳпкѹ́рѣ а҃шл, мѡ́ѹсн шн а҃а́рѡ́н, к
дѹпрѣ́ кѹ́м мѣ́ѹ порѹ́нѹ лор дмнѕ́тѹ́, шн рѣдн
кѧ́ндѣ а҃а́рѡ́н тоя́гѹ́ лѹй, лови а҃па че ѣра рѧ́ѵ́,
ѳнаи́нтѣ лѹй фарао шн ѳнаи́нтѣ сѧ́ѵѵнлор лѹй,
шн премени тоатѣ а҃па ден рѧ́ѵ́ ѳсѧ́нце .
Шн пѣ́шїи ден рѧ́ѵ́ ѧ́ѵ мѹ́рн, шн сз ѳпѹ́цн рѧ́ѵ́, к
шн нѹ́пѹтѣ ѥгупт҃е́нїн сѣ ѣѣ́ а҃пѣ ден рѧ́ѵ́, шн
ѣра сѧ́нцеле ѳтоѣ пѣмѧ́нтѹ́ ѥгупт҃е́лѹй .

6 ѥ Шн

4. Şi nu va asculta pre voi faraó şi voiu pune mîna mea pre Eghipet şi voiu scoate cu putêrea mea norodul mieu, pre fiii lui Israil, den pămîntul Eghipetului cu izbîndire mare.

5. Şi vor cunoaşte toţ eghiptênii că eu sînt Domnul, întenzînd mîna mea pre Eghipet, şi voiu scoate pre fiii lui Israil den mijlocul lor".

6. Şi făcu Moisi şi Aarón dupre cum le porunci lor Domnul.

7. Şi Moisi era de 80 de ani şi Aarón de 80 şi 3 de ani cînd au grăit cătră farao.

8. Şi zise Domnul cătră Moisi şi Aarón zicînd :

9[8]. „Şi de va grăi cătră voi farao, zicînd : [9] «Daţi-ne noao semnu au minune !», şi vei zice lui Aarón, fratelui tău : «Ia toiagul şi-l aruncă pre dînsul pre pămîntu înaintea lui farao şi înaintea slugilor lui şi va fi bălaur !».

10. Şi întră Moisi şi Aarón înaintea lui farao şi a slugilor lui şi făcură aşa, în ce chip le-au poruncit lor Domnul. Şi aruncă Aarón toiagul lui îmaintea lui farao şi a slugilor lui şi să făcu bălaur.

11. Şi chemă farao pre înţilepţii Eghipetului şi pre vrăjitori şi făcură şi vrăjîtorii eghiptênilor cu vrăjîle lor într-acestaş chip.

12. Şi aruncară fiiştecarele toiagul lui şi să făcură bălauri. Şi înghiţi toiagul lui Aarón toiêgile lor.

13. Şi să întări inema lui farao şi nu-i ascultă pre dînşii, dupre cum le-au grăit lor Domnul.

14. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Să îngreuié inema ui farao, ca să nu tremiţă norodul.

15. Pasă cătră farao dimineaţă ! Iată, el iase la apă şi-l vei întîmpina pre ţărmurile rîului şi toiagul ce se-au întorsu în şarpe vei lua în mîna ta.

16. Şi vei zice cătră el : «Domnul Domnezăul ovrêilor m-au trimis cătră tine zicînd : Trimite-m norodul mieu ca să slujască mie în pustie! Şi iată, n-ai ascultat pănă ntr-atîta.

17. Şi acum aşa zice Domnul : Întru aceasta vei cunoaşte cum eu, Domnul : iată, eu bat cu toiagul cel den mîna mea pre apa ce iaste în rîu şi să va premeni în sînge.

18. Şi peştii ce sînt în apă vor muri şi să va împuţi rîul şi nu vor putea eghiptênii să bea apă den rîu».

19. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Zi lui Aarón, fratelui tău : «Ia toiagul în mîna ta şi întinde mîna ta pre apele Eghipetului şi pre rîurile lor şi pre iazurile lor şi pre mocioriţile lor şi pre toată apa lor adunată şi va fi sînge în tot pămîntul Eghipetului, întru lêmne şi în pietri»".

20. Şi făcură aşa Moisi şi Aarón, dupre cum le-au poruncit lor Dumnezău. Şi rădicînd Aarón toiagul lui, lovi apa ce era în rîu înaintea lui farao şi înaintea slugilor lui şi premeni toată apa den rîu în sînge.

21. Şi peştii den rîu au murit şi să împuţi rîul şi nu putea eghiptênii să bea apă den rîu. Şi era sîngele în tot pămîntul Eghipetului./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

4. Şi nu va asculta pre voi faraon şi voi pune mâna mea pre Eghiptu şi voi scoate cu putêrea mea nărodul mieu, pre fiii lui Israil, den pământul Eghiptului cu izbindire mare.

5. Şi vor cunoaşte toţi eghiptênii că eu sintu Domnul, întindzindu mâna mea pre Eghiptu şi voi scoate pre fiii lui Israil den mijlocul lor".

6. Şi făcu Moisi şi Aáron după cum le porunci lor Domnul.

7. Şi Moisi era de 80 ani şi Aáron de 83 ani cîndu au grăit cătră faraon.

8. Şi dzise Domnul cătră Moisi şi Aáron dzicîndu :

9[8]. „Şi de va grăi cătră voi faraon : [9] «Daţi-ne noaă — dzicîndu — sămnu au cludêse !». Şi vei dzice lui Aáron, fratelui tău : «Ia tolagul şi-l aruncă pre însul pre pământ înnaintea lui faraon şi înnaintea slugelor lui şi va fi şarpe [2] »".

10. Şi întră Moisi şi Aáron înnaintea lui faraon şi a slugelor lui şi făcură aşea, în ce chip le-au porâncit lor Domnul. Şi aruncă Aáron toiagul lui înnaintea lui faraón şi înnaintea slugelor lui şi să făcu şarpe [3].

11. Şi chemă pre cei înţelepţi a Eghiptului şi pre vrăjitori şi făcură şi vrăjetorii eghiptênilor cu vrăjile lor aşa.

12. Şi aruncă fieştecarele toiagul său şi să făcură şerpi. Şi înghiţi toiagul lui Aáron toiêgele lor.

13. Şi să întări inima lui faraon şi nu-i ascultă pre înşi, după cum le-au grăit lor Domnul.

14. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Să îngreuia inima [4] lui faraon, ca să nu trimiţă nărodul.

15. Pasă la faraon dimineaţă ! Iată, el iase la apă şi-l vei timpina pre ţărmurile riului şi toiagul ce s-au întorsu întru şearpe vei lua în mâna ta.

16. Şi vei dzice cătră el : «Domnul Dumnedzâul jidovilor m-au trimis cătră tine dzicîndu : Trimite-m nărodul mieu pentru ca să-m slujască în pustiiu! Şi iată, n-ai ascultat păn-întru atita.

17. Şi acum aşea dzice Domnul : întru aceasta vei cunoaşte cum eu, Domnul : iată, eu bat cu toiagul ce-i în mâna mea pre apa ce iaste în riu şi să va primeni în sînge.

18. Şi peştii ce-s într-apă vor muri şi să va înpuţi riul şi nu vor putea eghiptênii să bea apă den riu»".

19. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Dzi lui Aáron, fratelui tău : «Ia-ţi toiagul <întru mîna ta> [5] şi-ţi vei întinde mâna ta pre apele Eghiptului şi pre riurile lor şi pre zăgaşurile lor şi pre bahnele lor şi pre toată apa lor adunată şi va fi sînge în tot pământul Eghiptului, întru lêmne şi întru pietri»".

20. Şi făcu aşa Moisi şi Aáron, după cum le porâncî lor Domnul. Şi rădicîndu Aáron toiagul lui, lovi apa ce era întru riu înnaintea lui faraon şi înnaintea slugelor lui şi premeni toată apa den riu întru sînge [6].

21. Şi peştii den riu au murit şi să înpuţi riul şi nu putea eghiptênii să bea apă den riu. Şi era sîngele în tot pământul Eghiptului./

4. Şi nu va asculta pre voi faraon şi voiu rădica mîna mea spre Eghipet şi voiu scoate oamenii miei, cu putêrea mea, feciorii lui Israil, den ţara Eghipetului, cu izbîndă mare.

5. Şi vor cunoaşte toţ eghiptênii că eu sînt Domnul care-m întinz mîna spre Eghipet şi voiu scoate pre feciorii lui Israil den mijlocul lor".

6. Şi făcu Moisei şi Aáron cum porânci lor Domnul.

7. Şi atunci era Moisei de 80 de ani, iar Aaron era de 83 de ani cînd grăiră cătră faraon[2].

8. Şi zise Domnul cătră Moisei şi cătră Aáron :

9. „De va zice voaoă faraon : «Arătaţ noaoă sêmne sau minune !», tu să zici frăţine-tău, lui Aáron : «Ia tolagul şi-l aruncă înaintea lui faraon şi înaintea oamenilor lui şi va fi şarpe»".

10. Şi întrară Moisei şi Aáron înaintea lui faraon şi înaintea oamenilor lui şi făcură cum porânci lor Domnul ; aruncă Aáron tolagul înaintea lui faraon şi înaintea oamenilor lui şi fu şarpe[3].

11. Iar faraon chiémă pre toţ înţelepţii Eghipetului şi vrăjitorii şi făcură şi vrăjitorii Eghipetului cu vrăj aşijderea.

12. Şi aruncîndu-ş toţ toiêgele lor, fură şerpi ; iar tolagul lui Aáron înghiţi toiêgele acelora.

13. Şi învirtoşă inima lui faraon să nu-i asculte, cum grăise lor Domnul.

14. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Îngreuie-se inima lui faraon şi nu va să sloboază oamenii [4].

15. Pasă dimineaţă la faraon, că, iată, el va ieşi la riu ; ce să-i ieşi înainte la ţărmurile riului şi-ţ ia tolagul în mînă, care l-ai aruncat şi se-au făcut şarpe.

16[15]. Şi să zici lui: [16] «Domnul Dumnezeul ovreiesc m-au trimis la tine, zicînd : Slobózi oamenii miei să mi se roage în pustie, iar tu până acum n-ai vrut.

17. Aşa grăieşte Domnul : După aceasta vei pricêpe că eu sînt Domnul : iată, eu voiu lovi cu tolagul care iaste în mîna mea în apa riului şi se va întoarce în sînge.

18. Şi toţ peştii cîţ sînt în riu vor muri şi se va împuţi riul şi nu vor putea eghipteanînii să bea apa den riu»".

19. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Zi frăţine-tău, lui Aáron : «Ia-ţ tolagul tău şi tinde mîna ta spre apele Eghipetului şi spre riurile lor şi spre toate fîntînile lor şi spre părăiele lor şi spre toată apa lor de băutură şi să se facă în sînge preste ţara Eghipetului, în vasele cêle de lemn şi de pilatră»" [5].

20. Şi făcu Moisei şi Aáron aşa cum porunci lor Domnul. Şi luînd Aáron tolagul său, lovi în apa riului înaintea lui faraon şi înaintea tuturor oamenilor lui şi se întoarse apa riului în sînge.

21. Şi peştii cîţ era în riu muriră şi se împuţi riul şi nu putea eghiptênii să bea apă den riu. Şi era preste toată ţara Eghipetului sînge./

4. Faraon nu vă va asculta, dar va simţi cu toţi ai lui mîna mea în înfricoşată judecată asupra Egiptului şi voi scoate poporul meu, pe fiii lui Israel, din pământul Egiptului.

5. Atunci vor cunoaşte toţi egiptenii că eu sînt Domnul care şi-a întins mîna asupra Egiptului şi-l voi scoate pe fiii lui Israel din mijlocul lor".

6. Moise şi Aaron au făcut aşa cumm le-a poruncit să facă.

7. Cînd l-au vorbit lui faraon, Moise era de optzeci de ani, iar Aaron, fratele său, de optzeci şi trei.

8. Şi le-a mai zis Domnul lui Moise şi Aaron:

9. „Dacă faraon vă va cere semn sau o minune, tu să-i spui fratelui tău : «Ia tolagul şi aruncă-l la pământ înaintea lui faraon şi înaintea slujitorilor săi şi acesta se va preface în şarpe»".

10. Moise şi Aaron s-au dus la faron şi au făcut aşa cum le poruncise Domnul. Aaron a aruncat înaintea lui faraon şi a slujitorilor săi tolagul care s-a făcut şarpe.

11. Faraon i-a chemat atunci pe înţelepţii Egiptului şi pe vrăjitori, iar magii lor au făcut la fel cu vrăji.

12. Fiecare şi-a aruncat tolagul şi s-au făcut şerpi, dar tolagul lui Aaron a înghiţit oiegel e egiptenilor.

13. Inima lui faraon s-a împietrit şi nu i-a ascultat, aşa cum le spusese Domnul.

Întîia plagă

14. Atunci Domnul a zis către Moise : „Inima lui faraon se îndărătniceşte să nu slobozească poporul.

15. Du-te la faraon în zori cînd el va merge la apă, aşează-te în calea lui pe malul riului şi ia în mînă tolagul care s-a prefăcut în şarpe.

16. Şi spune-i: «Domnul Dumnezeul evreilor m-a trimis la tine să-ţi zic : Lasă poporul meu să meargă în pustie să aducă jertfe ! Pînă acum nu m-ai ascultat.

17. Vei cunoaşte lucrarea Domnului prin aceasta : iată voi lovi cu toiagul care este în mîna mea apa din Nil şi o voi preface în sînge.

18. Iar peştii care sînt în riu vor muri, riul se va împuţi şi egiptenii nu vor putea să mai bea apă din el»".

19. Domnul i-a mai spus lui Moise : „Aaron, fratele tău, să-şi întindă tolagul peste toate apele Egiptului, peste riuri, peste girle şi bălţi, peste toate adunările de apă şi în tot Egiptul apa se va preface în sînge, pînă şi în vasele de lemn şi în cele de piatră".

20. Moise şi Aaron au făcut aşa cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat tolagul şi, înaintea lui faraon şi a slujitorilor săi, a atins apa din riu care s-a prefăcut în sînge.

21. Iar peştii din râu au murit şi riul s-a împuţit, astfel că egiptenii n-au mai putut bea din el. Şi în pământul Egiptului apele erau tot în sînge./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

ѧ҃а

ѕ҃ Шн фкꙋрѣ а҆ша, шн врѣжа́торїи е҆гꙋпте́нилоⷭ кꙋ врѣжи́лелоⷭ, шн сѣ҆ торѝ́нема лꙋи фарао, шн нꙋ а҆скꙋлта́ пре дне́шїн, дꙋпре кꙋмꙋ зиссе дн҃
з҃ нꙋлꙋ. Шн ѣторѝ́кндꙋсе фарао а҆ꙋ ѣтра́т ѣ҆каса лꙋи, шн нꙋ сѣтѣ ѣмѝнтѣ лꙋи нич де а҆ча́
и҃ ста. Шн сѕпа́рѣ тоц҃ е҆гꙋпте́нїи пе а҆прѣжꙋ рꙋа́, рꙋлꙋи, каслѣ сѣ҆ а҆пѣ, шн нꙋ пꙋтѣ сѣсѣ
ѳ҃ а҆пѣ де́н рꙋ. Шн сѣ пли́нирѣ, ѕ҃, зиле дꙋпѣ
ле́ле дмнꙋа рꙋлꙋ.

К А П Ꙋ Н

а҃ Шн зиссе дмнꙋа кѣтрѣ мо́усн, ѣтрѣ кѣтрѣ
фарао, шн кѣи зиссе кѣтрѣ е́а, а҆ѣстѣ
зиссе дмнꙋа Трими́тѣмь норо́дꙋа мїе́ꙋ, пе
в҃ трꙋ каре́ѣ ѣ҆кѝне мїе. И҃ар де́нꙋе
рѣ тѣ сѣ а҆рѣтнми́ц҃ пре дне́сѣа, ѩ҃тѣ
е҆ꙋ лове́скꙋ то́ате хотарле та́ле кꙋ ерѣще.
г҃ Шн ка́ре́а рꙋа́ ерѣще, шн сꙋнндꙋсе ерѣщеле
воⷭ ѣтра ѣ҆ка́селе тале, шн ѣ҆кѣмтѝрнле, а҆ще́рнꙋ
тꙋрнлоⷭ та́ле, шн пре па́тꙋрнле та́ле, ш҃ ѣ҆ка́селе са
ꙋнлоⷭ та́ле, шн а҆ле норо́дꙋлꙋ тѣ, ш҃ ѣ҆ алꙋа́тꙋрнле
д҃ та́ле, шн ѣкꙋпто́реле та́ле. Шн пре тѝне
шн пре норо́дꙋа тꙋ, шн пре слꙋгиле та́ле севоⷭ
е҃ сꙋи ерѣщеле. Шн зиссе дмнꙋа кѣтрѣ мо́ꙋ
сн, зи лꙋи а҆рѡнѣ фра́телꙋи тꙋ, ѣтѝнде кꙋ
мжна та тоягꙋа пре рꙋрн, шн пре ꙋзꙋрн шн
пре мочѝрице, шн ско́ате ерѣщеле, пре пѣмжнтꙋа
ѕ҃ е҆гꙋпетꙋлꙋи. Шн ѣтѝнсе а҆а́рѡнь мжна пре а҆пеле е҆гꙋпетꙋлꙋи, шн ско́асе ерѣщеле пре
пѣмжнтꙋа е҆гꙋпетꙋлꙋи, шн а҆ꙋи ерѣщи, шн
з҃ а҆коперѝ тоц҃ пѣмжнтꙋа е҆гꙋпетꙋлꙋи. Шн
фкꙋрѣ а҆ша, шн врѣжнтоѝ́ї е҆гꙋпетꙋлꙋи кꙋ
врѣжнилоⷭ, шн ско́асерѣ ерѣщеле пре пѣмжнтꙋ
и҃ е҆гꙋпетꙋлꙋи. Шн кѣмѣ фарао пре мо́усн,
шн пре а҆а́рѡнь, шн зиссе рꙋгацнѣ пе́нтрꙋ мине
кѣтрѣ дмнꙋа, шн сѣ ерѣщеле деа́ мине,
шн деа норо́дꙋа мїе́ꙋ, шн воⷭ Трими́тѣ норо́дꙋ,
ѳ҃ шн воⷭ пжрѣтѣ дмнꙋлꙋи. Шн зиссе мо́усн
кѣтрѣ фарао, фѣгѣдꙋа́ще кѣтрѣ мине, кѧ
мѣне рꙋга пе́нтрꙋ тине, шн пе́нтрꙋ слꙋгиле
тале, шн пе́нтрꙋ норо́дꙋа тꙋ, каслѣ пїе́рдѣ ерѣ
ще́ле деа́ тине, шн деа норо́дꙋа тꙋ, шн де́н
ка́селе воⷭтре, фѣрѣ нꙋмаи рꙋа воⷭ рѣмжне.
і҃ Шн е҆ль зиссе мжне, шн зиссе дꙋпѣ кꙋмѣ ан зи,
пе́нтрꙋ каслѣ ѣ҆кѣ кꙋмѣ нꙋ мо́сте а҆а́тꙋа а҆фа́рѣ де́
а҃і дмнꙋа. Шн сеⷭ рѧдꙋка ерѣщеле деа́ тѝ
не, шн де́н ка́селе воⷭтре шн де кꙋ́рцн, шн де́н
слꙋгиле та́ле шн де́н норо́дꙋа тꙋ, фѣрѣ нꙋмаи
в҃і рꙋ воⷭ рѣмжне. Шн е҆шн мо́усн шн а҆а́рѡ
деа́ фарао, шн стрнгѣ мо́усн кѣтрѣ дмнꙋль
пе́нтрꙋ порꙋнка ерѣщелоⷭ, дꙋпѣ кꙋмѣ фѣгѣдꙋи
г҃і фарао. Шн фкꙋрѣ дмнꙋа дꙋпѣ кꙋмѣ зиссе
мо́усн, шн мꙋрирѣ ерѣщеле де́ ка́се шн де кꙋр
д҃і цн, шн де́н ча́рине. Шн ле а҆дꙋнарѣ калѣ калѣ,
е҃і шн сѣ ѣ҆ꙋцн пѣмжнтꙋа. Шн вѣзѧндь
фарао кꙋмѣ сѧ́ фкꙋрѣ рѣсꙋфларе, се ѣ҆грѣе и
нема лꙋи, шн нꙋ а҆скꙋлтѣ пре е҆и дꙋпрнкꙋмѣ а҆ꙋ
ѕ҃і грнкѝ дмнꙋа. Шн зиссе дмнꙋа кѣтрѣ мо́ꙋ
сн, зи лꙋи а҆а́рѡнь, ѣтѝнде кꙋ мжна тоягꙋа тѣ,
шн лоⷡ҇ѣще цпржна пѣмжнтꙋлꙋи, шн воⷭ фи

Pag. 44, col. I

22. Şi făcură aşa şi vrăjitorii eghiptênilor cu vrăjile lor şi să întări inema lui farao şi nu ascultă pre dînşii, dupre cum zise Domnul.

23. Şi întorcîndu-se farao, au întrat în casa lui şi nu băgă în mintea lui nici de aceasta.

24. Şi săpară toţ eghiptênii pe împrejurul rîului ca să bea apă ; şi nu putea să bea apă den rîu.

25. Şi să pliniră 7 zile dupe ce lovi Domnul rîul.

CAP 8

1. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Întră cătră faraó şi vei zice cătră el : «Acêstea zice Domnul : Tremite-m norodul mieu, pentru ca să să închine mie ;

2. Iară de nu vei vrea tu să-l trimiţ pre dînsul, iată, eu lovescu toate hotarăle tale cu broaşte.

3. Şi va vărsa rîul broaşte ; şi suindu-se broaştele, vor intra în casele tale şi în cămările aşternuturilor tale şi pre paturile tale şi în casele slugilor tale şi ale norodului tău şi în aluaturile tale şi în cuptoarele tale.

4. Şi pre tine şi pre norodul tău şi pre slugile tale se vor sui broaştele»“.

5. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Zi lui Aaron, fratelui tău : «Întinde cu mîna ta toiagul pre rîuri şi pre iazuri şi pre mocêriţe şi scoate broaştele pre pămîntul Eghipetului»“.

6. Şi întinse Aarón mîna pre apele Eghipetului şi scoase broaştele pre pămîntul Eghipetului ; şi să sui broasca şi acoperi tot pămîntul Eghipetului.

7. Şi făcură aşa şi vrăjitorii Eghipetului cu vrăjile lor şi scoaseră broaştele pre pămîntul Eghipetului.

8. Şi chemă farao pre Moisi şi pre Aarón şi zise : „Rugaţi-vă pentru mine cătră Domnul şi să ia broaştele de la mine şi de la norodul mieu şi voiu trimite norodul şi vor jîrtvi Domnului.“

9. Şi zise Moisi cătră farao : „Făgăduiêşte cătră mine cînd mă voiu ruga pentru tine şi pentru slugile tale şi pentru norodul tău ca să piarză broaştele de la tine şi de la norodul tău şi den casele voastre, fără numai în rîu vor rămînea.“

10. Şi el zise : „Mîine.“ Şi zise : „După cum ai zis, pentru ca să ve..i cum nu iaste altul afară den Domnul.

11. Şi se vor rîdica broaştele de la tine, şi den casele voastre, şi den curţi, şi den slugile tale şi den norodul tău, fără numai în rîu vor rămînea“.

12. Şi ieşi Moisi şi Aarón de la farao şi strigă Moisi cătră Domnul pentru porunca broaştelor, după cum făgăduise lui farao.

13. Şi făcu Domnul după cum zise Moisi şi muriră broaştele den case, şi den curţi, şi den ţarine.

14. Şi le adunară clăi-clăi şi să împuţi pămîntul.

15. Şi văzînd farao cum s-au făcut răsuflare, se îngreuie inema lui şi nu ascultă pre ei, dupre cum au grăit Domnul.

16. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Zi lui Aarón : «Întinde cu mîna toiagul tău şi lovêşte ţărîna pămîntului, şi vor fi/ mûşîţe întru oameni, şi întru dobitoace, şi pre

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

22. Și făcură așa și vrăjitorii eghiptênilor cu vrăjile lor și să năsîlnicî inima lui faraon și nu ascultă pre înșîi, după cum dzise Domnul.
23. Și întorcîndu-s<ă> faraon, au întrat în casa lui și nu-ș băgă în mintea sa nice de aceasta.
24. Și săpară toți eghiptênii prenpregiurul riului ca să bea apă ; și nu putea să bea apă den riu.
25. Și să plinîră 7 dzile după ce lovi Domnul riul.

CAP 8

1. Și dzise Domnul cătră Moisî : „Întră cătră faraon și vei dzice cătră el : «Acêstea dzice Domnul : Trimite-m nărodul mieu pentru ca să s<ă> închine mie.
2. Iară să nu vei vrea să-l trimiți pre însul, iată, cu lovescu toate hotărăle tale cu broaște.

3. Și va vărsa riul broaște ; și suîndu-să broaștele, vor întra în casele tale și întru cămările așternuturilor tale și pre paturile tale și în casele slugilor tale și a nărodului tău și întru aluaturile tale și întru cuptoarele tale.

4. Și pre tine și pre nărodul tău și pre slugile tale să vor sui broaștele».

5. Și dzise Domnul cătră Moisî : „Dzi lui Aáron, fratelui tău : «Întinde cu mâna ta toiagul tău pre rîuri și pre zăgașe și pre bălți și scoate broaștele pre pământul Eghiptului»“ [1].

6. Și întinse Aáron mâna pre apele Eghiptului și scoase broaștele pre pământul Eghiptului ; și să sui broasca și acoperi tot pământul Eghiptului.

7. Și făcură așea și vrăjitorii Eghiptului cu vrăjile lor și scoseră broaștele pre pământul Eghiptului.

8. Și chemă faraon pre Moisî și pre Aáron și dzise : „Rugați-vă pentru mine cătră Domnul și să ia broaștele de la mine și de la nărodul mieu și voi trimite nărodul și vor face jirtvă Domnului.“ [2]

9. Și dzise Moisi cătră faraon : „Făgăduiêște cătră mine cîndu mă voi ruga pentru tine și pentru slugile tale și nărodul tău ca să s<ă> răsîpască broaștele de la tine și de la nărodul tău și den casele voastre, făr-numai în riu vor rămînea“.

10. Și el dzise : „După cum ai dzis ; Pre mîine“. Și dzise : „Pentru ca să vedzi cum nu iaste afară den Domnul altul.

11. Și să vor rădica broaștele de la tine, și den casele voastre, și den ogrăzile și den slugile tale, și den nărodul tău, făr<ă> întru riu vor rămînea“.

12. Și ieși Moisî și Aáron de la faraon și strigă Moisi cătră Domnul pentru porânca broaștelor, după cum făgădui <lui> faraón.

13. Și făcu Domnul după cum dzise Moisi și muriră broaștele den casă, și den ogrăzi, și den țarină.

14. Și adunară pre êle clăi-clăi și să înpuți pământul [3].

15. Și vădzîndu faraon cum s-au făcut răsuflare, să îngreuia inima lui și nu ascultă pre ei, după cum au grăit Domnul.

16. Și dzise Domnul cătră Moisî : „Dzi lui Aáron : «Întinde cu mâna toiagul tău și lovêște țărna pământului, și vor fi/ mușîțe întru oameni, și întru dobitoace, și pre

22. Și făcură și vrăjitorii Eghipetului cu vrăjile lor așijderea și se învirtoșă inima lui faraon și nu-l ascultă, cum zisêse lor Domnul.

23. Și întorcîndu-se faraon, veni în casa lui și nu băgă în seamă nicî de aceasta.

24. Și săpară tot eghiptênii preu țărmurile riului să bea, că nu putea să bea apă din rîuri.
25. Și se umplură 7 zile după ce lovi Domnul în riu.

CAP 8

1. Și zise Domnul cătră Moisei : „Întră la faraon și-i zi : «Așa grăiêște Domnul : Slobózi oamenii mîei să mi se roage.

2. Iară de nu-i vei slobozi, iată, cu voiu bate toate hotarăle tale cu broaște.

3. Și iată, riul va vărsa broaște și, suîndu se, vor întra broaștele în casele tale și în cășuța ta și pre așternutul tău și în casele oamenilor și ale slugilor tale și în covășêlele tale și în cuptoarele tale.

4. Și pre tine și pre oamenii tăi și pre toate slugile tale se vor sui broaștele»“ [2].

5. Și zise Domnul cătră Moisei : „Zi frățîne-tău, lui Aáron : «Tinde mîna ta și toiagul tău spre riu și spre izvoară și spre bălți și scoate broaștele în țara Eghipetului»“.

6. Și-ș tinse Aaron mîna spre apele Eghipetului și goni broaștele și ieșiră broaștele pre pământul Eghipetului și acoperiră tot pământul Eghipetului.

7. Și făcură și vrăjitorii Eghipetului cu vrăjile lor și scoaseră broaște pre pământul Eghipetului.

8. Și chiemă faraon pre Moisei și pre Aáron și le zise : „Rugați pre Domnul pentru mine să gonească broaștele de la mine și de la oamenii mîei și voiu slobozi oamenii să facă altar Domnului“.

9. Iar Moisei zise cătră faraon : „Făgăduiêște cătră mine cînd voiu ruga pentru tine și pentru slugile tale și pentru oamenii tăi să pîêie broaștele de la tine și de la oamenii tăi și den casele voastre, numai să rămîie în riu.“

10. Iar el zise : „Dimineață“. Moisei zise „Să fie cum zici tu. Ce să știi că nu iaste altul fără Domnul.

11. Și se vor goni broaștele de la tine, și den casele voastre, și den cîmpuri, și de la slugile tale, și de la oamenii tăi numai în riu vor rămînea.“

12. Și ieși Moisei și Aáron de la faraon și strigă Moisei cătră Domnul pentru goana broaștelor, cum făgăduise cu faraon.

13. Și făcu Domnul cum zise Moisei și muriră broaștele den casele lor, și den cîmpurile lor, și den arăturile lor.

14. Și le strînseră clăi-clăi și se înpuți pământul.

15. Iară faraon, văzînd că se făcu răpaos, îș învirtoșă inima și nu-l ascultă, cum zise Domnul.

16. Și zise Domnul cătră Moisei : „Zi lui Aáron : «Tinde-ț mîna și toiagul tău și lovêște țărîna de pre pământ și să fie/mușîțe [3] în oameni și în dobitoace și pre faraon

22. La fel au făcut și magii egiptenilor cu vrăjile lor ; inima lui faraon însă s-a împietrit și el nu a dat drumul poporului, întocmai cum spusese Domnul.
23. Întorcîndu-se, faraon a intrat în casa lui și n-a luat seama la semnele Domnului nici de data aceasta.
24. Atunci toți egiptenii au săpat în jurul Nilului căutînd apă de băut, că din riu n-au putut să bea.
25. Se împliniseră șapte zile de cînd lovise Domnul apa.

CAP. 8

A doua plagă

1. Domnul i-a spus lui Moise : „Du-te la faraon și spune-i: «Astfel grăiește Domnul: Lasă pe poporul meu să-mi aducă jertfe.

2. De te vei împotrivi, eu voi lovi toate ținuturile tale cu broaște.

3. Rîul va mișuna de broaște și acestea ieșind vor intra în palatul tău, în iatacuri și în așternut, în casele slujitorilor tăi și ale poporului tău, în cuptoare și în coveții cu aluat.

4. Broaștele se vor sui pe tine, pe slujitori și pe toți ai tăi».

5. Domnul i-a grăit lui Moise : „Spune-i lui Aaron, fratele tău, să întindă toiagul spre rîuri, gîrle și bălți ca să iasă broaștele să bîntuie țara“.

6. Aaron a întins mîna spre apele Egiptului și au ieșit sumedenie de broaște și au acoperit pământul Egiptului.

7. Au făcut la fel și magii egiptenilor cu vrăjile lor și au scos broaște pe pământul Egiptului.

8. Atunci i-a chemat faraon pe Moise și pe Aaron și le-a spus : „Rugați-vă Domnului pentru mine să ia broaștele de la mine și de la poporul meu și cu voi lăsa pe fiii lui Israel să-i aducă jertfe “.

9. Moise i-a spus lui faraon : „Hotărăște tu însuți cînd să mă rog pentru tine, pentru slujitorii și poporul tău, ca să se depărteze broaștele din casele voastre și să rămînă numai în riu“.

10. Acesta i-a răspuns : „Mîine“. Moise i-a spus : „Așa să fie, ca să cunoști că nu e altul afară de Domnul, Dumnezeul nostru.

11. Se vor duce broaștele din casele și curțile tale, de la slujitorii și de la poporul tău și vor rămîne numai în riu“.

12. Moise și Aaron au plecat de la faraon și s-a rugat Moise la Domnul să piară broaștele.

13. Domnul i-a ascultat rugăciunea și au pierit broaștele din curțile și din ogoarele lor.

14. Le-au strîns grămezi-grămezi, iar pămîntul s-a înputit.

15. Văzînd faraon că a scăpat de broaște, i s-a împietrit iarăși inima și, așa cum le spusese Domnul, nu i-a ascultat.

A treia plagă

16. Atunci Domnul i-a vorbit lui Moise : „Spune-i lui Aaron să întindă mîna și să lovească cu toiagul țărîna și vor ieși/țînțari

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

мѹ́шицѣ ѿтрѹ́ ѻ́а́менн, шн ѿтрѹ́ довнтоа́че,
шн прѣ фарао, шн прѣ ка́селе лѹ́й, шн прѣ слѹ́ж
ле лѹ́й, шн ѿтоа́тъ цѣрѧ́на пъмѧ́нтѹлѹй, сафѣ
кѹръ мѹ́шицеле, ѿтоть пъмѧ́нтѹлѣ е́гѵ́пте́нлѹ.
Шн ѿтинсе а́а́рѡ́нь кѹ мѧ́на тоѩгѹ́л шн лови
цѣрѧ́на пъмѧ́нтѹлѹй, шн сафъкѹръ мѹ́шицеле
ѿтрѹ́ ѻ́а́менн шн ѿтрѹ́ довнтоа́че, шн ѿтоть
цѣрѧ́на пъмѧ́нтѹлѹй, сѧ́ѣ фъкѹ́т мѹ́шицеле
ѿтоть пъмѧ́нтѹл е́гѵ́пте́нлѹй. Шн фъкѹ́
рь а́ша шн врътѧ́торіи кѹ врътѧ́налор, ка сѣскѡ
цѣ мѹ́шицѣ, шн нѹпѹтѹ́рь, шн сафъкѹрѣ мѹ́ш
целе ѿтрѹ́ ѻ́а́менн, шн ѿтрѹ́ довнтоа́че. Шн
ѕнсе врътѧ́торіи кътрѣ фарао, фѣцѐт а́лѹй
дмнзѣ́ѹ ѥ́сте а́чѐста, шн съ ѿтърн ѩнима лѹй
фарао шн на́ѹ а́скѹлта́т прѣ ѩн дѹ́хъ кѹ́м а́ѹ
грѣкѝт дмнѹ́л. Шн ѕнсе дмнѹ́л кътрѣ мо́ѵ
сн, мѧ́нѣкъте дмнне́ѣцъ, шн стъ́ѩй ѿнаѩтѣ
лѹй фарао шн ѩтъ ѐль ва е́ши ла а́пъ, шн вѣй
ѕнче кътрѣ ѐль, а́чѐста ѕнче дмнѹ́л трнмѝте
норо́дѹл мѣ́ѹ, пе́нтрѹ насѣслѹ́ска́сь ѿ́пѹстіе.
Ѣ́ръдѧнь вѣ́нрѣ съмѣ́трнмѣць норо́дѹл мѣ́ѹ, ѩ
тъ е́ѹ вѹ́н трнмѝте прѣстѣ тине шн прѣстѣ слѹ́
ѵнле та́ле, шн прѣ́те норо́дѹл тѣ́ѹ, шн прѣсте
ка́селе та́ле мѹ́ѕкъ, кажнѣ́ѕкь, шн севор ѳ́мпле
ка́селе е́гѵ́пте́нлор де мѹ́ѕкъ кажнѣ́ѕкь, шн пре
пъмѧ́нтѹл прѣ ка́рале сѧ́нть, прѣ е́ль. Шн вѹ́н
салвн ѯ́ѕѵ́а а́чѣ́а, пъмѧ́нтѹ ѓесе́мь, прѣ ка́рале
норо́дѹле мѣ́ѹ, васта прѣ е́ль, а́сѹ́пра кѣ́рѹа нѹ
ва фѝ а́кол мѹ́ска, кажнѣ́ѕкь, пе́нтрѹ касъвѣ́ѕн
кь е́ѹ сѧ́нть дмнѹ́л, дмнѹ́ль тоѩ пъмѧ́нтѹл.
Шн вѹ́н да о́сѣбнре ѿтрѹ́ мнѩлокѹ́л норо́дѹлѹй
мѣ́ѹ, шн ѿтрѹ́ мнѩлокѹ́л норо́дѹлѹй тѣ́ѹ, шн
прѣ мѧ́нне ва́фѝ се́мнѹл а́чѐста прѣ пъмѧ́нть.
Шн фъкѹ́ дмнѹ́л а́ша, шн вени мѹ́ска че кажнѣ
ѕкь, мѹ́лцѝме ѳ́ка́селе лѹй фарао, шн ѳ́ка́селе
слѹ́жнлорлѹй, шн ѿтоть пъмѧ́нтѹл е́гѵ́пте́нлѹ,
шн съ пръпъдѝ пъмѧ́нтѹл де мѹ́ска че кажнѣ
ѕкь. Шн кемѣ фарао прѣ мо́ѵсн, шн прѣ а́а
рѡ́н зникѧ́нд, мергѧ́нд фа́чѣ ѿтрѣ́ дмнѹ́л
дмнзѣ́ѹлѹй вострѹ, ѿпъмѧ́нтѹл а́чѐста
Шн ѕнсе мо́ѵсн, нѧ́ѩ́сте пѹтѝнць, а́сь фа́ѧ а́ша,
пе́нтрѹ кь е́ѵрѣчѝнеле е́гѵ́пте́нлор, кь ѿ́ѓ
тѣ́ѹмь дмнѹ́л дмнзѣ́ѹлѹй нострѹ, кь де́вом
жѝртъ е́ѵрѣчѝнеле е́гѵ́пте́нлор ѳ́нѩ́нте́ лор,
кѹпѣ́тре не ва́ѓѡ́мора́. Ка́ле де трѣй зѝле вѹ́
мѣ́ѓе ѿ́пѹстіе, шн вѹ́м жѝртѣ дмнѹ́л дмнзѣ
лѹй нострѹ дѹпре кѹ́м а́ѕѹнсе нѡ́ѩ. Шн ѕнсе
фарао ѐ́ѹ вѹ́н трнмѝте прѣ вѹ́н шн вѣцн жѝртѣ
дмнѹ́лѹй дмнзѣ́ѹлѹй вострѹ ѿ́пѹстіе, пѹ́ръ нѹ
де пѹ́рте съ вѣ ѿтнндецн а́мѣ́ѓѹ, рѹга́цнвъ да
ръ пе́нтрѹ мѝне, кътрѣ дмнѹ́л. Шн ѕнсе
мо́ѵсн, вѣ́ѕн ѐ́ѹ вѹ́н ѣ́шн дела́ тѝне, шн мѣвѹ́н
рѹга́ кътрѣ дмнѹ́л, шн се ва́дѹ́ѣ мѹ́ска че кѣ
нѣ́ѕкь (дела́ фарао) шн дела́ слѹ́жнле та́ле,
шн дела́ норо́дѹл тѣ́ѹ мѝне, съ нѹ́маи а́ва́ѕѹн
ѕ́кь фарао, а́мн́н ѿшъла́, касънѣ трнмѝц но
ро́дѹл съжѝртвѣ́ѕкь дмнѹ́лѹй. Шн ѣ́шн мо́ѵ
сн дела́ фарао, шн съ рѹгъ кътрѣ дмнзѣ́ѹ.
Шн фъкѹ́ дмнѹ́л дѹ́хъ кѹ́м ѕнсе мо́ѵсн, шн ръ

Pag. 44, col. II

farao, şi pre casele lui, şi pre slugile lui»"; şi în toată ţărîna pămîntului se făcură múşiţele în tot pămîntul Eghipetului.

17. Şi întinse Aarón cu mîna toiagul şi lovi ţarîna pămîntului şi să făcură múşiţile întru oameni şi întru dobitoace; şi în toată ţărîna pămîntului s-au făcut múşiţile în tot pămîntul Eghipetului.

18. Şi făcură aşa şi vrăjitorii cu vrăjile lor, ca să scoaţă múşiţa, şi nu putură. Şi să făcură múşiţile întru oameni şi întru dobitoace.

19. Şi ziseră vrăjitorii către farao: „Dêget al lui Dumnezău iaste acesta". Şi să întări inima lui farao şi n-au ascultat pre ei, după cum au grăit Domnul.

20. Şi zise Domnul către Moisi: „Mînecă-te dimineaţă şi stăi înaintea lui farao şi, iată, el va ieşi la apă şi vei zice către el: «Aceasta zice Domnul: Trimite-m norodul mieu pentru ca să-m slujască în pustie!

21. Iară de nu vei vrea să-m trimiţ norodul mieu, iată, eu voiu trimite preste tine, şi preste slugile tale, şi preste norodul tău, şi preste casele tale muscă ciinească şi se vor împlea casele eghiptênilor de muscă ciinească şi pre pămîntul pre carele sînt pre el.

22. Şi voiu slăvi în zioa acêea pămîntul Ghesém, pre carele norodul mieu va sta pre el, asupra căruia nu va fi acoló musca ciinească, pentru ca să vezi că eu sînt Domnul domnind tot pămîntul.

23. Şi voiu da osebire întru mijlocul norodului mieu şi întru mijlocul norodului tău; şi pre mîine va fi semnul acesta pre pămînt»".

24. Şi făcu Domnul aşa; şi veni musca cea ciincască mulţime în casele lui farao, şi în casele slugilor lui, şi în tot pămîntul Eghipetului şi să prăpădi pămîntul de musca cea ciinească.

25. Şi chemă farao pre Moisi şi pre Aarón zicînd: „Mergînd, faceţ jirtvă Domnului Dumnezăului vostru în pămîntul acesta!"

26. Şi zise Moisi: „Nu iaste putinţă a să face aşa, pentru că uriciunele eghiptênilor să jirtvuim Domnului Dumnezăului nostru; că, de vom jirtvi uriciunele eghiptênilor înaintea lor, cu pietre ne vor omorî.

27. Cale de trei zile vom mêrge în pustie şi vom jirtvi Domnului Dumnezeului nostru, dupre cum au zis noao".

28. Şi zise faraó: „Eu voiu trimite pre voi şi veţi jirtvi Domnului Dumnezeului vostru în pustie, iară nu departe să vă întindeţi a mêrge; rugaţi-vă, dară, pentru mine către Domnul."

29. Şi zise Moisi: „Vezi, eu voiu ieşi de la tine şi mă voiu ruga către Domnul şi se va duce musca cea ciinească (de la farao)[1] şi de la slugile tale şi de la norodul tău, mîine; să nu mai adaogi încă, farao, a mai înşăla, ca să nu trimiţi norodul să jirtvească Domnului."

30. Şi ieşi Moisi de la farao şi să rugă către Dumnezeu.

31. Şi făcu Domnul după cum zise Moisi şi ră/dică

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

faraon, şi pre casele lui, şi pre slugile lui» ; şi întru toată ţărîna pămîntului să făcură muşiţile în tot pămîntul Eghiptului.

17. Şi întinse Aáron cu mâna toiagul şi lovi ţărna pămîntului şi să făcură muşiţile întru oameni, şi întru dobitoace ; şi întru toată ţărna pămîntului s-a făcut muşiţile, în tot pămîntul Eghiptului [4].

18. Şi făcură aşa şi vrăjitorii cu vrăjile lor să scoaţă muşiţe şi nu putea. Şi să făcură muşiţile întru oameni şi întru dobitoace.

19. Şi dzise vrăjitorii lui faraon : „Dêgetu a lui Dumnedzău iaste acesta". Şi să năsilnici [6] inima lui faraon şi nu ascută pre ei, după cum au grăit Domnul.

20. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Minecă-te dimineaţă şi stăi înnaintea lui faraon şi, iată, el va ieşi la apă vei dzice cătră el : «Acéstea dzice Domnul : Trimite-m nărodul mieu pentru ca să-m slujască în pustiiu!

21. Iară să nu vei vrea să trimiţi nărodul mieu, iată, eu voi trimite pre tine, şi pre slugile tale, şi pre nărodul tău, şi pre casele tale muscă căinească, şi să vor împlea casele eghiptênilor de muscă căinească şi pre pămîntu <pre carele sîntu> [7] pre el.

22. Şi voi slăvi întru dzua acêea pămîntul Ghesem, pre carele nărodul mieu va sta pre el, asupra căruia nu va fi acoló musca căinească, pentru ca să vedzi că eu sîntu Domnul domnindu tot pămîntul.

23. Şi voi da usăbire întru mijlocul nărodului mieu şi întru mijlocul nărodului tău ; şi pre mâine va fi sămnul acesta pre pămîntu».

24. Şi fêce Domnul aşea ; şi veni musca căinească mulţime în casele lui faraon, şi în casele slugilor lui, şi întru tot pămîntul Eghiptului şi să surpă pămîntul de musca cea căinească [8].

25. Şi chemă faraon pre Moisi şi pre Aáron dzicîndu : „Mergîndu, faceţi jirtvă Domnului Dumnedzău întru pămîntul acesta !"

26. Şi dzise Moisi : „Nu iaste putinţă a să faace aşea, pentru că uriciunile eghiptênilor să jirtvuim Domnului Dumnedzăului nostru, pentru că, să vom jirtvui uriciunile eghiptênilor înnaintea lor, cu pietri ne vor [9] omori.

27. Cale de 3 dzile vom mêrge în pustiiu şi vom. jirtvui Domnului Dumnedzăului nostru, după cum au dzis noao".

28. Şi dzise faraon : „Eu voi trimite pre voi şi veţi jirtvui Domnului Dumnedzăului vostru în pustiiu, ce nu departe să vă întindeţi să mêrgeţi ; rugaţi-vă, dară, pentru mine cătră Domnul".

29. Şi dzise Moisi : „Aşa, eu voi ieşi de la tine şi mă voi ruga cătră Domnul şi să va duce musca cea căinească de la faraon, şi de la slugile lui, şi de la nărodul lui, mâine; să nu mai adaoge faraon a amăgi ca să nu trimiţi nărodul să jirtvuiască Domnului".

30. Şi ieşi Moisi de la faraon şi să rugă cătră Dumnedzău.

31. Şi făcu Domnul după cum dzise Moisi şi ră/dică musca cea căinească de la faraon,

şi pre casa lui şi pre slugile lui şi toată ţărîna pămîntului să se scoale muşiţe [3] în toată ţară Eghipetului".

17. Şi tinzînd Aáron cu mîna toiagul, lovi ţărîna pămîntului şi fu muşiţe [3] în oameni, în dobitoace şi den toată ţărîna pămîntului fură muşiţe în ţara Eghipetului în toată [4].

18. Şi făcură şi vrăjitorii cu vrăj iar aşa, ca să aducă muşiţe, şi nu putură. Şi furâ muşiţe întru oameni şi în dobitoace.

19. Şi ziseră vrăjitorii cătră faraon : „Dêgetul lui Dumnezeu iaste aceasta". Şi se învirtoşă inima lui faraon şi nu-i ascultă, cum zisêse lor Domnul.

20. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Să te scoli mâine şi să stai înaintea lui faraon, că iată, el va ieşi la apă şi să zici lui : «Aşa grăiêşte Domnul : Slobozi oamenii miei să mi se roage în pustiel

21. Iar de nu vei slobozi oamenii miei iată, eu voiu trimite pre tine, şi pre slugile tale, şi pre oamenii tăi, şi pre casele voastre muşte de căini şi se vor umplea casele voastre [5] de muşte căineşti şi pământul pre care lăcuiese [6].

22. Iar în ţara Ghesémului voiu face minune în zioa acêea pre carea stătură oamenii miei, a cărîia asupră nu vor fi muşte căineşti ; şi să pricêpeţ că eu sînt care biruiesc tot pământul [7].

23. Şi voiu pune dăspărţire între oamenii miei şi între oamenii tăi şi dimineaţă va fi semnul acesta pre pământ»".

24. Şi făcu Domnul aşa ; şi veniră muşte căineşti multe în casele lui faraon, şi în casele slugilor lui, şi în toată ţara Eghipetului şi se surpă pământul de musca cea căinească.

25. Şi chiemă faraon pre Moisei şi pre Aáron şi le zise : „Păsaţ şi puneţ altar Dumnezeului vostru în pământul [8] acesta!"

26. Iar Moisei zise : „Nu poate să fie aceasta aşa, că aceasta iaste de badjocură eghiptênilor. Nu vom pune altar Domnului Dumnezeului nostru, că de vom pune altar badjocura eghiptênilor înaintea lor, ne vor ucide cu pietri.

27. Ce să mêrgem în pustie cale de trei zile să punem altar Domnului Dumnezeului nostru, cum au porăncit noao."

28. Şi zise faraon : „Eu vă voiu slobozi să puneţ altar Domnului Dumnezeului vostru în pustie, ce să nu vă tindeţ să mêrgeţ dăparte ; şi vă rugaţ şi pentru mine Domnului."

29. Iară Moisei zise : „Aşa, ieşind eu de la tine, mă voiu ruga pentru tine lui Dumnezeu să fugă muştele cêle căineşti de la faraon, şi de la oamenii lui, şi de la slugile lui, mâine ; ce să nu mai adaogi să ne înşăli şi să nu laş oamenii să puie altar lui Dumnezeu."

30. Şi ieşi Moisei de la faţa lui faraon şi se rugă lui Dumnezeu.

31. Şi făcu Domnul cum zise Moisei şi goni/muştele cêle căineşti de la faraon, şi

prin case, pe oameni şi pe vite, pretutindeni în tot pământul Egiptului".

17. Aaron a întins toiagul şi a lovit ţărîna şi au fost ţinţari pe oameni, pe vite şi în case peste tot pământul Egiptului.

18. Au încercat şi magii ca să facă cu vrăjile lor asemenea, dar n-au putut.

19. Magii i-au spus lui faraon : „Acesta este degetul lui Dumnezeu !" Dar inima lui faraon s-a împietrit iarăşi şi, aşa cum le spuse Domnul, nu i-a ascultat.

A patra plagă

20. Domnul i-a spus lui Moise : „Scoală-te în zori şi ieşi în calea lui faraon cînd el va merge la apă şi spune-i : «Aşa grăieşte Domnul : Lasă pe poporul meu să-mi aducă jertfe în pustie !

21. De te vei împotrivi, eu voi trimite asupra ta şi a slugilor tale tăuni şi se vor umple casele egiptenilor de tăuni şi tot pământul în care locuiesc ei.

22. Voi cruţa în ziua aceea ţinutul Goşen, în care locuieşte poporul meu. Acolo nu vor fi tăuni, ca să vezi că eu sînt Domnul, stăpînul întregului pământ.

23. Între poporul meu şi poporul tău voi face deosebire şi chiar mîine se va arăta acest semn pe pământ»".

24. Domnul a făcut aşa şi mulţime de tăuni au năvălit în casele lui faraon, în casele slujitorilor săi şi tot pământul Egiptului a fost pustiit.

25. Atunci i-a chemat faraon pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus : „Mergeţi de jertfiţi Dumnezeului vostru aici în ţară !"

26. Moise i-a răspuns : „Nu se poate, căci cele ce jertfim noi Domnului Dumnezeului nostru sînt urîte de egipteni şi ei ne vor ucide cu pietre.

27. Vom merge cale de trei zile în pustie, să jertfim Domnului Dumnezeului nostru, aşa cum ne-a poruncit el".

28. Faraon le-a spus : „Vă voi lăsa să jertfiţi Domnului Dumnezeului vostru în pustie, dar să nu mergeţi prea departe. Rugaţi-vă însă pentru mine Domnului să potolească plaga".

29. Moise i-a răspuns : „De cum voi ieşi de la tine mă voi ruga lui Dumnezeu şi mîine veţi scăpa de tăuni, tu şi slujitorii tăi şi tot poporul tău, dar tu, faraon, să nu ne mai înşel, împiedicînd poporul să aducă jertfe Domnului".

30. Ieşind Moise de la faraon, s-a rugat lui Dumnezeu.

31. Domnul i-a ascultat rugăciunea şi a îndepărtat/tăunii de la faraon, de la slujitori

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 45, col. I

дикъ мѫ҃ска чѣ кѹпи҃ѣскъ, дела̀ фарао҃, шѝ дела̀ слѫ҃жиле лѫи, шѝ дела̀ норо҃дѹлѫ҃ лѫи, шѝ на҃ѣрѣмаѣ
ѳ҃ нѝче о҃ѹна. Шѝ фѫгрѣѣ фарао҃ и҃нима лѫи ш҃ фѣрѣмѣ а҃чѣста, шѝ нѫ҃ѣрѣ съ трими҃цъ, норо҃дѹ҃.

К А П Θ

а҃ И зи҃се дмн҃ѣ къторъ мо҃ѵси, фѫторъ къ торъ фарао҃, шѝ ѣи҃ зи҃че лѫи, а҃ѵѣстѣ зи҃ че дмн҃ѣ дмн҃зѹ҃ѣ о҃ѣрѣи҃лор҃, трими҃ те норо҃дѹ҃ мѣ҃ѣ, каѣ слѫ҃жаскъ мѣ҃ѣ.
в҃ Ѣа҃ръ деи҃ ѣи҃ѣрѣ съ трими҃цъ норо҃дѹлъ
г҃ мѣ҃ѣ, че҃ къ фа҃цѝи пре҃ е҃лъ. И҃тъ мѫ҃на дмн҃ѣлѹи ѣафи҃, пре҃ доѵитоа҃челе тале чѣле деи҃ къмпѹ, шѝ фи҃каи҃, шѝ фъръ тъторъ, шѝ фъкъмиле шѝ фо҃и҃, моа҃рте маре фоа҃рте.
д҃ Шѝ ѵои҃ слѣѣи҃ е҃ѹ фѣрѣмѣ а҃чѣа, фмиѫ҃локи҃ѣлъ доѵитоа҃кѣлѹи҃ е҃гѹпъ҃ѣнилор҃, шѝ фмиѫ҃локи҃ѣлъ доѵитоа҃челор҃ фи҃лор҃ лѹи҃ и҃сраи҃л҃, шѝ нѫ҃ѵор҃ мѹрѝ деи҃ то҃ате доѵитоа҃челе, фи҃лор҃ лѹи҃ и҃сраи҃л҃, гр҃ѣи҃.
е҃ Шѝ дѣде дмн҃зе҃ѣ сорок зникн҃дь, пре҃ мѫ҃ине ва фа҃че дмн҃ѣ кѫ҃вѫ҃нтѫ҃ѣ а҃чѣста пре҃ пъмѫ҃нтъ.
ѕ҃ Шѝ фъкѣ дмн҃ѣ кѫ҃вѫ҃нтѫ҃ѣ а҃чѣста а҃доа҃ зи҃, шѝ мѹрѝ҃ръ то҃ате доѵитоа҃челе е҃гѹпъ҃ѣнилор҃, а҃ръ деи҃ доѵитоа҃челе фи҃лор҃ лѹи҃ и҃сраи҃л҃, на҃ѫмѹрит ни҃че о҃ѹна. Шѝ къзѫ҃ндь фарао҃ кѹ҃м на҃ мѹрѝть деи҃ доѵитоа҃челе фи҃лор҃ лѹи҃ и҃сраи҃л҃ ни҃че о҃ѹна, сѫ҃ѣ фгрѣѣ҃ть и҃нима лѹи҃ фарао҃, шѝ нѣ҃ трими҃се норо҃дѹ҃.
и҃ Шѝ зи҃се дмн҃ѣ къторъ мо҃ѵси шѝ а҃арѡ҃н зникн҃дь, лѫа҃ѣ ѵои҃ пли҃не мѫ҃ни ле, деспъ҃ѕъ деко҃ѹторь, шѝ прѣсѣ҃ре мо҃ѵси спре ѵе҃рь фнаи҃нтѣ лѹи҃ фарао҃, шѝ фнаи҃нтѣ слѫ҃жи лор҃ лѹи҃.
і҃ Шѝ съ҃съ фа҃къ пра҃хъ пе҃сте то҃ть пъмѫ҃нтѹл е҃гѹпъ҃тѹлѹи҃, шѝ вѣрѳ҃ пре҃ о҃а҃мени, шѝ пре҃ доѵитоа҃че ра҃не, съ҃шѝчи фѣ҃рѣзѫ҃ндь фторъ о҃а҃мени шѝ фторъ доѵитоа҃че, шѝ фто҃ть пъмѫ҃нтѹл е҃гѹпъ҃тѹлѹи҃.
ѳ҃ Шѝ лѫа҃рѣ спѹза кѹпто҃ѣлѹи҃ фнаи҃нтѣ лѹи҃ фарао҃, шѝ присъ҃рѣ пре҃ дѫ҃ мо҃ѵси, фѵе҃рь, шѝ съ҃фъкѹ҃рѣ ра҃не, съ҃шѝчи фѣ҃рѣзѫ҃ндь, фторъ о҃а҃мени, шѝ фторъ доѵитоа҃че.
ѵ҃ Шѝ нѣ҃ пѫ҃тѣ врѣ҃житорїи съ҃стѣ фнаи҃нтѣ лѹи҃ мо҃ѵси пе҃нтрѹ ра҃не, пе҃нтрѹ къ съ҃фъкѹ҃рѣ ра҃не ле шѝ фторъ врѣ҃житори, шѝ фто҃ть пъмѫ҃нтѹл е҃гѹпъ҃тѹлѹи҃.
ѯ҃ Шѝ фтъри҃ дмн҃ѣ и҃нима лѹи҃ фарао҃, шѝ нѣ҃ а҃скѹ҃тѣ пре҃ дѫ҃ши҃ѣ дхъ къмь порѫ҃ни дмн҃ѣлѹи҃ мо҃ѵси.
ка҃ Шѝ зи҃се дмн҃ѣ къторъ мо҃ѵси, мѫ҃нѣскъ димине҃цъ, шѝ стъни фнаи҃нтѣ лѹи҃ фарао҃ шѝ ѣи҃ зи҃че къторъ е҃ль, а҃ѵѣстѣ зи҃че дмн҃ѣ дмн҃зе҃ѣ е҃ѳ҃рѣи҃лор҃, трими҃те норо҃дѹ҃ мѣ҃ѣ, пе҃нтрѹ каѣ слѫ҃жаскъ мі҃ѣ.
кв҃ Пе҃нтрѹ къ фѣрѣмѣ а҃чѣста, е҃ѣ ѵои҃ трими҃те, то҃ате ѯ҃ пиатрѣле мѣле фи҃нѫмата, шѝ слѫ҃нор҃ тале ши норо҃дѹлѹи҃ тѹ҃, пе҃нтрѹ каѣ вѣ҃ѕи къмь ѣе҃ѣ а҃лтѫ камѝне, фто҃ть пъмѫ҃нтѹл.
кг҃ Къ а҃кѹ҃ трими҃ѕѫ҃ндь мѫ҃нѫмѣ ѵои҃ лови҃ пре҃ тине, шѝ пре҃ норо҃дѹл тѹ҃, къ мо҃а҃рте, шѝ тевѣи҃ фтъръма҃ де пре҃ пъмѫ҃нтъ.
кд҃ Шѝ пе҃нтрѹ а҃чѣа тѣи҃ ѵрѣ҃дѣ тѣи҃ ѣа҃къ пънъ а҃кѹ҃м каѣ а҃рѣт фторъ тине къторъ мѣ҃, шѝ пе҃нтрѹ ка съ҃съ вѣ҃ѣскъ къмле мѣ҃ѣ фто҃ пъмѫ҃нтѹл.
ке҃ Дѣчи фѫ҃къ тѣ ѵои҃ фаче норо҃дѹл мѣ҃ѣ каѣнѣ трими҃ц пре҃ дѫ҃ши҃ѣ? И҃тъ ѣѣ

musca cea cîinească de la farao, şi de la slugile lui, şi de la norodul lui şi n-au rămas nice una.

32. Şi îngreuié faraо inima lui şi în vrêmea aceasta şi nu vru să trimiţă norodul.

CAP 9

1. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Întră cătră faraо şi vei zice lui: «Acêstea zice Domnul Dumnezeul ovrêilor: Trimite norodul mieu ca să slujască mie.

2. Iară de nu vei vrea să trimiţi norodul mieu, ce încă îl ţii pre el,

3. Iată, mîna Domnului va fi pre dobitoacele tale cêle den cîmpu, şi în cai, şi în trăgători, şi în cămile, şi în boi, şi în oi, moarte mare foarte.

4. Şi voiu slăvi eu în vrêmea acêea în mijlocul dobitocului eghiptênilor şi în mijlocul dobitoacelor fiilor lui Israil şi nu vor muri den toate dobitoacele fiilor lui Israil, grăit l»

5. Şi dêde Dumnezeu soroc, zicînd: „Pre mîine va face Domnul cuvîntul acesta pre pămînt“.

6. Şi făcu Domnul cuvîntul acesta a doo zi şi muriră toate dobitoacele eghiptênilor, iară den dobitoacele fiilor lui Israil n-au murit nice una.

7. Şi văzînd faraó cum n-au murit den dobitoacele fiilor lui Israil nice una, s-au îngreuiat inema lui faraó şi nu trimise norodul.

8. Şi zise Domnul cătră Moisi şi Aarón zicînd: „Luaţi voi pline mînile de spuză de cuptoriu şi prisare Móisi spre ceriu înaintea lui faraó şi înaintea slugilor lui.

9. Şi să să facă prah peste tot pămîntul Eghipetului şi vor fi pre oameni şi pre dobitoace rane, băşici fierbînd întru oameni şi întru dobitoace şi în tot pămîntul Eghipetului“.

10. Şi luară spuza cuptoriului înaintea lui faraо şi prisără pre dînsa Moisi în ceriu şi să făcură rane, băşici fierbînd întru oameni şi întru dobitoace.

11. Şi nu putea vrăjitorii să stea înaintea lui Moisi pentru rane, pentru că să făcură ranile şi întru vrăjitori şi în tot pămîntul Eghipetului.

12. Şi întări Domnul inima lui faraо şi nu ascultă pre dînşii, după cum porunci Domnul lui Moisi.

13. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Minecă oimineaţă şi stăi înaintea lui faraо şi vei zice cătră el: «Acêstea zice Domnul Dumnezăul ovrêilor: Trimite norodul mieu pentru ca să slujască mie.

14. Pentru că în vrêmea aceasta eu voiu trimite toate timpinările mêle în inema ta şi slugilor tale şi norodului tău, pentru ca să vezi că nu iaste altul ca mine în tot pămîntul.

15. Că acum, trimiţînd mîna mea, voiu lovi pre tine şi pre norodul tău cu moarte şi te vei tărîma de pre pămînt.

16. Şi pentru acêea te-ai cruţat pînă acum, ca să arăt întru tine vîrtutea mea şi pentru ca să să vestească numele mieu în tot pămîntul.

17. Deci, încă tu vei face norodul mieu ca să nu tremiţ pre dînşii?

18. Iată, eu voiu ploa în ceasul acesta mîine piatră

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

săi şi de la slugile lui, şi de la nărodul lui şi n-au rămas nici una.

32. Şi îngreuia faraon inima lui şi în vrêmea aceasta şi nu vru să trimiţă nărodul.

CAP 9

1. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Întră la faraon şi-i vei dzice lui: «Acéstea dzice Domnul Dumnedzăul jidovilor: Trimite-m nărodul mieu pentru ca să-m slujască mie.

2. Iară de nu vei vrea să-m trimiţi nărodul mieu, ce tot îl ţii pre el,

3. Iată, mîna Domnului va fi în cîmpu pre dobitoacele tale, şi în cai, şi în trăgători, şi în cămile, şi în boi, şi în oi, moarte mare foarte.

4. Şi voi slăvi eu întru vrêmea acêca întru mijlocul dobitocului eghiptênilor şi întru mijlocul dobitoacelor fiilor lui Israil şi nu va muri den toate dobitoacele fiilor Israil, grăit».

5. Şi dêde Dumnedzău soroc, dzicîndu: „Pre mîne va face Domnul cuvîntul acesta pre pămîntu“ [1].

6. Şi făcu Domnul cuvîntul acesta a doao dzi şi muriră toate dobitoacele eghiptênilor [2], iară dobitoacele fiilor Israil n-au murit nici unul.

7. Şi vădzîndu faraon că n-au murit den tot dobitocul fiilor Israil nimic, s-au îngreuiat inima lui faraon şi nu trimise nărodul.

8. Şi dzise Domnul cătră Moisi şi Aáron dzicîndu: „Luaţi voi mănele pline de spudză den cuptoriu şi prêsere Moisi spre cer înnaintea lui faraon şi înnaintea slugilor lui.

9. Şi să s<ă> facă prah preste tot pămîntul Eghiptului şi vor fi pre oameni şi pre dobitoace rane, beşici fierbîndu între oameni şi-ntre dobitoace şi în tot pămîntul Eghiptului“.

10. Şi luară spudza cuptoriului înnaintea lui faraon şi o presără pre însă Moisi în cer şi să fêceră rane, beşici fierbîndu întru oameni şi întru dobitoace [3].

11. Şi nu putea vrăjitorii să stea înnaintea lui Moisi pentru rane, pentru că să făcură ranele şi întru vrăjetori şi în tot pămîntul Eghiptului.

12. Şi năsîlnici Domnul inima lui faraon şi nu-i ascultă pre înşi, după cum porînci Domnul lui Moisi.

13. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Mînecă dimineaţă şi stăi înnaintea lui faraon şi vei dzice cătră el: «Acéstea dzice Domnul Dumnedzăul jidovilor: Trimite-m nărodul mieu pentru ca să-m slujască mie.

14. Pentru că întru vrêmea aceasta voi trimite toate tîmpinările mêle întru inima ta şi slugilor tale şi nărodului tău, pentru ca să ştii cum nu iaste altul ca eu în tot pămîntul.

15. Pentru că acum, trimiţîndu mâna mea, voi lovi pre tine şi pre nărodul tău cu moarte şi te vei sfărîma tu de pre pămîntu.

16. Şi pentru acêca te-ai cruţat tu pînă-acum, pentru ca să arăt întru tine vîrtutea mea şi pentru ca să mărturiseşti numele mieu în tot pămîntul.

17. Şi încă tu vei face nărodului mieu ca să nu-l trimiţi pre înşii?

18. Iată, eu/plou întru ceasul acesta mâine

de la slugile lui, şi de la oamenii lui şi nu rămase nici una.

32. Şi îngreuie inima lui faraon şi într-această vrême şi nu vru să sloboază oamenii.

CAP 9

1. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Întră la faraon şi-i zi: «Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul ovreiesc: Slobozi oamenii miei să mi se roage.

2. Iară de nu vei slobozi oamenii miei, ce încă-i vei mai opri,

3. Iată, mîna Domnului va fi în cîmp pre dobitoacele tale şi pre cai, şi pre măgari, şi pre cămile, şi pre[1] boi, şi pre oi, cu moarte mare foarte.

4. Şi voiu face eu minune într-acel ceas între dobitoacele eghiptênilor şi între dobitoacele feciorilor lui Israil şi nici unul den toate dobitoacele feciorilor lui Israil nu va muri».

5. Şi puse Domnul Dumnezeu soroc, zicînd: „În zioa de mîine va face Domnul Dumnezeu cuvîntul acesta pre pămînt“.

6. Şi făcu Domnul cuvîntul acesta dimineaţa şi omorî tot dobitocul Eghipetului, iar den dobitoacele feciorilor lui Israil nu muri nici unul [2].

7. Şi văzînd faraon că n-au murit den dobitocul feciorilor lui Israil nici unul, se îngreuie inima lui faraon şi nu slobozi oamenii.

8. Şi zise Domnul cătră Moisei şi cătră Aáron, grăind: „Luaţ mînile voastre pline de spuză [3] de cuptoriu şi să o arunce Moisei spre cer înaintea lui faraon şi înaintea slugilor lui.

9[8]. Şi să fie praf preste toată ţara Eghipetului. [9] Şi vor fi pre oameni şi pre dobitoace rane de băşici mari întru oameni şi întru dobitoace în toată ţara Eghipetului“.

10. Şi luoă cenuşă [4] de cuptoriu dennaintea lui faraon şi aruncă Moisei spre ceriu şi fură băşici cu rane care fierbea întru oameni şi întru dobitoace [5].

11. Şi nu putea vrăjitorii să stea înaintea lui faraon pentru bube, că era bube pre vrăjitori şi pre toată ţara Eghipetului.

12. Şi învirtoşă Domnul inima lui faraon şi nu-l ascultă, cum poruncise Domnul lui Moisei.

13. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Mînecă dimineaţă şi stăi înaintea lui faraon şi zi cătră dînsul: «Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul ovreiesc: Sloboază oamenii miei să mi se roage.

14. Că într-acest ceas eu voiu slobozi toate cazne mêle în inima ta şi în inimile slugilor tale şi ale oamenilor tăi, ca să pricepi că nu iaste alt Dumnezeu pre pămînt ca mine.

15. Că acum voiu slobozi mîna mea şi te voiu lovi şi oamenii tăi cu moarte li voiu omorî şi te voiu pîrde de pre pămînt.

16. Că pentru aceasta te-ai cruţat pînă acuma, ca să arăt eu tine tăriia mea şi ca să se mărturisească numele mieu prespre tot pămîntul.

17. Iar de vei face tu aceasta oamenilor miei şi nu-i vei slobozi,

18. Eu/voiu ploa den ceasul acesta dimi

şi de la poporul său şi n-a mai rămas nici un tăun.

32. Inima lui faraon s-a împietrit încă o dată şi n-a lăsat poporul să plece.

CAP. 9

A cincea plagă

1. Domnul i-a grăit lui Moise: „Mergi la faraon şi spune-i: «Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul evreilor: Dă drumul poporului meu că să-mi aducă jertfe.

2. Iar de te vei împotrivi, robindu-l mai departe,

3. Voi trimite o molimă mare peste vitele tale, peste cai, peste asini, peste cămile, peste boi, peste capre şi peste oi.

4. Voi face deosebire între dobitoacele egiptenilor şi dobitoacele fiilor lui Israel. Şi dintre toate dobitoacele fiilor lui Istrael nu va muri nici unul».

5. Şi Domnul a pus soroc, spunînd: „Mîine se vor întîmpla toate acestea“.

6. Şi aşa a făcut Domnul a doua zi şi au murit toate dobitoacele egiptenilor, dar din dobitoacele fiilor lui Israel n-a murit nici unul.

7. Cînd a văzut faraon că din toate dobitoacele fiilor lui Israel n-a pierit nici unul, s-a întărîtat mai tare şi n-a slobozit poporul.

A şasea plagă

8. Domnul le-a vorbit lui Moise şi lui Aaron spunîndu-le: „Luaţi cîte o mînă de spuză din cuptor şi Moise s-o arunce spre cer înaintea lui faraon şi înaintea slujitorilor săi.

9. O să se facă pulbere peste tot şi se vor ivi răni şi băşici usturătoare pe oameni şi pe vite în tot pămîntul Egiptului“.

10. Şi ei au luat spuză din cuptor înaintea lui faraon, iar Moise a aruncat-o spre cer şi s-au făcut răni şi băşici usturătoare pe oameni şi pe dobitoace.

11. Nici magii n-au putut sta înaintea lui Moise, că erau şi ei plini de răni ca toţi egiptenii.

12. Domnul a împietrit inima lui faraon şi el nu i-a ascultat, întocmai cum spusese Domnul lui Moise.

A şaptea plagă

13. Domnul l-a poruncit lui Moise: „Scoală-te în zori şi ieşi înaintea lui faraon şi spune-i: «Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul evreilor: Lasă pe poporul meu să-mi aducă jertfe.

14. Şi, de nu mă asculţi, voi trimite plăgi cumplite peste tine, peste slujitorii tăi şi peste poporul tău, ca să cunoşti că nu este altul afară de mine pe tot pămîntul.

15. Dacă mi-aş fi întins mîna şi te-aş fi lovit pe tine şi pe poporul tău cu molimi, ai fi pierit de pe pămînt.

16. Dar pînă acum te-am cruţat, ca să arăt în tine puterea mea şi astfel să se vestească numele meu în tot pămîntul.

17. Tu te mai arăţi încă potrivnic poporului meu şi nu-i dai drumul?

18. Iată, eu,/mîine, pe vremea asta, voi

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

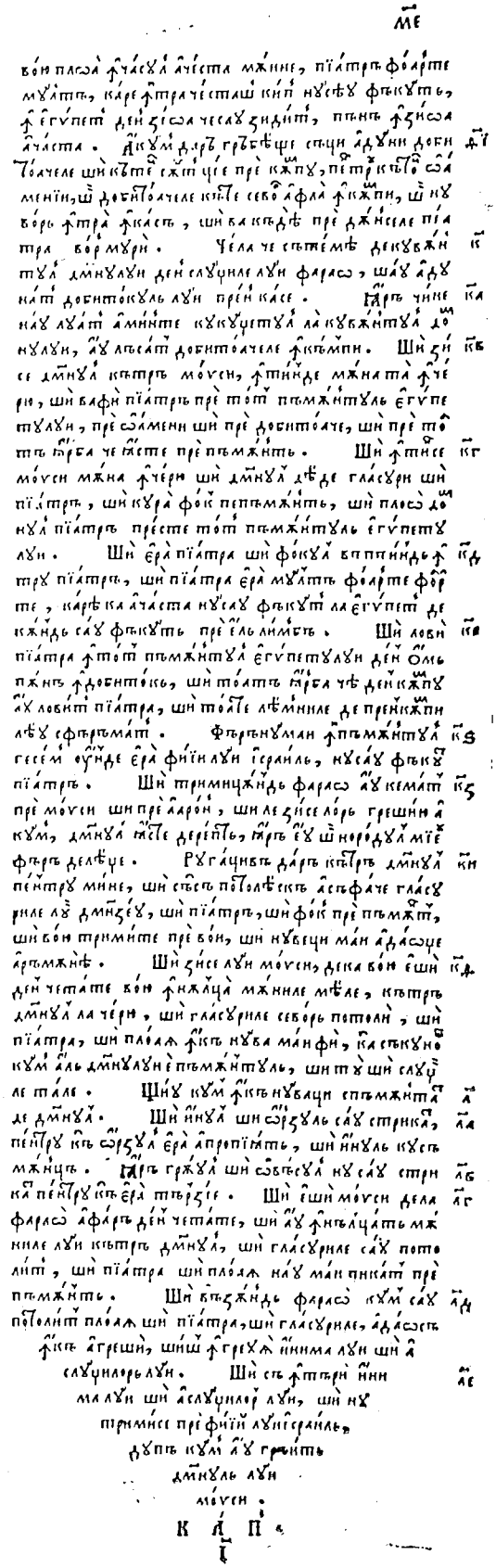

Pag. 45, col. II

foarte multă, care într-acestaș chip nu se-au făcut în Eghipet den zioa ce s-au zidit pînă în zioa aceasta.

19. Acum dară grăbește să-ți aduni dobitoacele și cîte-ț sînt ție pre cîmpu, pentru că toț oamenii și dobitoacele cîte se vor afla în cîmpi și nu vor întra în casă și va cădea pre dînsele piatra, vor muri»".

20. Cela ce să temea de cuvîntul Domnului den slugile lui farao ș-au adunat dobitocul lui pren case.

21. Iară cine n-au luat aminte cu cugetul la cuvîntul Domnului au lăsat dobitoacele în cîmpi.

22. Și zise Domnul către Moisi: „Întinde mîna ta în ceriu și va fi piatră pre tot pămîntul Eghipetului, pre oameni și pre dobitoace și pre toată iarba ce iaste pre pămînt".

23. Și întinse Moisi mîna în ceriu și Domnul dède glasuri și piatră și curá foc pe pămînt; și ploó Domnu piatră preste tot pămîntul Eghipetului.

24. Și era piatra și focul văpăind întru piatră și piatra era multă foarte-foarte, carea ca aceasta nu s-au făcut la Eghipet de cînd s-au făcut pre el limbă.

25. Și lovi piatra în tot pămîntul Eghipetului den om pînă în dobitoc și toată iarba cea den cîmpu au lovit piatra și toate lêmnile de pren cîmpi le-au sfărîmat,

26. Fără numai în pămîntul Ghesém, unde era fiii lui Israil, nu s-au făcut piatră.

27. Și trimițînd farao, au chemat pre Moisi și pre Aarón și le zise lor: „Greșiiu acum. Domnul iaste derept, iară eu și norodul mieu, fără de lêge.

28. Rugațivă dară către Domnul pentru mine și să să potoleascâ a să face glasurile lui Dumnezeu și piatră și foc pre pămînt și voiu trimite pre voi și nu veți mai adaoge a rămînea".

29. Și zise lui Moisi: „Deca voiu ieși den cetate, voiu înălța mînile mêle către Domnul la ceriu și glasurile se vor potoli și piatra și ploaia încă nu va mai fi, ca să cunoști cum al Domnului e pămîntul și tu și slugile tale.

30. Știu cum încă nu v-ați spămîntat de Domnul".

31. Și inul și orzul s-au stricat, pentru că orzul era apropiiat și inul cu sămînță.

32. Iară grîul și ovăsul nu s-au stricat, pentru că era tîrzie.

33. Și ieși Moisi de la faraó afară den cetate și au înălțat mînile lui către Domnul și glasurile s-au potolit și piatra și ploaia n-au mai picat pre pământ.

34. Și văzînd faraó cum s-au potolit ploaia și piatra și glasurile, adaosă încă a greși și-ș îngreuia inima lui și a slugilor lui.

35. Și să întări inima lui și a slugilor lui și nu trimise pre fiii lui Israil, după cum au grăit Domnul lui Moisi.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

piatră foarte multă, carea intru acesta chip nu s-au făcut în Eghipet dentru dzua ce s-au zidit păn-intru dzua aceasta.

19. Acum dară sirguiĕşte să-ţi aduni dobitoacele tale şi cite sintu ţie pre cimpu, pentru că toţi oamenii şi dobitocul cite să vor afla în cimpi şi nu vor intra în casă şi va cădea pre inse piatra vor muri".

20. Cela ce să tème de cuvintul Domnului den slugile lui faraon şi-au adunat dobitocul lui pren case.

21. Iară cine n-au luat aminte cu cugetul la cuvintul Domnului au lăsat dobitocul în cimpi.

22. Şi zise Dumnedzău către Moisei: „Întinde mâna ta în ceriu şi va fi piatră pre tot pământul Eghiptului, pre oameni şi pre dobitoace şi pre toată iarba ce iaste pre pământu" [4].

23. Şi întinse Moisi mina în ceriu şi Domnul dĕde glasuri şi piatră şi cura focul pre pământu; şi ploă Dumnedzău piatră pre tot pământul Eghiptului.

24. Şi era piatra şi focul văpăindu intru piatră şi piatra multă foarte foarte, ca carea nu s-au făcut ca aceasta la Eghipet de cindu s-au făcut pre ea limbă.

25. Şi lovi piatra pre tot pământul Eghiptului den om păn-în dobitoc şi toată iarba cĕea de la cimpu au lovit piatra şi toate lĕmnele de pre cimpi le-au sfărimat.

26. Fără den pământul Ghesem, unde era fiii lui Israil, nu s-au făcut piatra [5].

27. Şi trimiţindu faraon, au chemat pre Moisi şi pre Aáron şi le dzise lor: „Greşii acum. Domnul, dreptu, iară eu şi nărodul mieu, fără-de-lĕge [6].

28. Rugaţi-vă dară către Domnul pentru mine şi să s<ă> potoale să s<ă> facă glasuri dumnedzăieşti şi piatră şi foc pre pământu, şi voi trimite pre voi şi nu veţi mai adaoge a rămînea".

29. Şi dzise lui Moisi: „Dacă voi ieşi den cetate, voi întinde mîinile mĕle către Domnul şi în ceriu şi glasurile vor potoli şi piatra şi ploaia nu va mai fi încă, pentru ca să cunoască cum a Domnului pământul şi tu şi slugile tale.

30. Şi ştiu cum încă nu v-aţi spăminiat de Domnul".

31. Şi inul şi ordzul s-au bătut, pentru că ordzul era apropiat, şi inul cu săminţă.

32. Iară grîul şi ovăsul nu s-au bătut, pentru că tîrdzie era.

33. Şi ieşi Moisi de la faraon afară den cetate şi întinse mâinile lui către Domnul şi glasurile s-au potolit şi piatra şi ploaie n-au mai picat încă pre pământu.

34. Şi vădzîndu faraon cum s-au potolit ploaia şi piatra şi glasurile, adaose încă a greşi şi-ş îngreuia inima lui şi a slugelor lui.

35. Şi să năsîlnici inima lui şi a slugelor lui şi nu trimise pre fiii lui Israil, după cum au grăit Domnul lui Moisi.

neaţă piatră [6] multă foarte, cum n-au fost altădată în Eghipet den zioa cĕea ce se-au făcut pînă astăzi.

19. Ce acum grăbĕşte de-ţ stringe tot dobitocul tău şi tot ce ai la cimp, că toţ oamenii şi dobitoacele şi ce iaste în cimp, de nu vor intra în casă, ce va cădea pre dinsele piiatra, vor muri».

20. Deci, unii den slugile lui faraon se temură de cuvintele Domnului şi duseră dobitoacele lor pre acasă.

21. Iar cei ce nu grijiră de cuvintele Domnului, acela lăsară dobitoacele lor în cimp.

22. Şi zise Domnul către Moisei: „Tinde-ţ mâna spre cer şi va fi piiatră pre toată ţara Eghipetului, pre oameni şi pre dobitoace şi pre toată verdeaţa ierbii pământului".

23. Şi-ş tinse Moisei mâna spre cer, iar Domnul dĕde glas de tunet şi cura pre pământ piiatră şi foc; şi plooă Domnul piiatră pre toată ţara Eghipetului [7].

24. Şi era piiatră şi în piiatră ardea foc şi piiatra era multă foarte-foarte, cit n-au fost aşa în Eghipet de cînd au fost oameni într-însul.

25. Şi bătu piiatra tot pământul Eghipetului den oameni păn-în dobitoace şi tot ce era pre cimp şi toată iarba pământului ucise piiatra şi toate lĕmnele de pre cimpi le fărimă piiatra.

26. Iar numai în pământul Ghesimului, unde lăcuia feciorii lui Israil, n-au fost piiatră.

27. Şi trimise faraon şi chiemă pre Moisi şi pre Aáron şi le zise: „Greşit-am până acuma. Domnul iaste direpţ, iar eu şi oamenii mici sintem nelegiuitori.

28. Rugaţi-vă Domnului pentru mine ca să stea tunetele lui Dumnezeu şi piiatra şi focul de pre pământ şi vă voiu slobozi şi de-acii să nu mai adaogeţ a mai zăbovi".

29. Iar Moisei zise lui: „Cum voiu ieşi den cetate şi-m voiu rădica mâinile către cer către Domnul, vor sta tunetele şi de-acii nu va mai fi piiatră şi ploaie. Şi să ştii că al Domnului iaste pământul.

30. Iar tu şi oamenii tăi ştiu că niciodată nu v-aţi temut de Domnul."

31. Inul şi orzul era bătut, că orzul slobozila spice, iar inul înfloriia.

32. Iar grîul şi ovăsul n-au perit, că fusĕse tîrziu.

33. Şi ieşi Moisei de la faraon afară de cetate şi-ş rădică mâinile către Domnul şi stătură tunetele şi piiatra şi ploaia mai mult nu pică pre pământ.

34. Iar faraon, deaca văzu că au stătut ploaia şi piiatra şi tunetele, încă mai adao e a mai greşi.

35. Şi i se îngreuie inima lui şi a slugilor lui şi învirtoşă inima lui şi ale oamenilor lui şi nu slobozi pre feciorii lui Israil, cum grăise Domnul către Moisei.

da ploi cu grindină aşa de multă cum n-a mai fost în Egipt din ziua zidirii lui pînă acum.

19. Grăbeşte-te dar să-ţi aduni turmele şi toate cite le ai la cimp, căci pe toţi oamenii şi pe toate dobitoacele, cite nu vor intra la adăpost, va cădea grindină şi vor muri».

20. Slujitorii lui faraon, cei care s-au temut de cuvintul Domnului, şi-au adunat turmele acasă.

21. Cei care însă n-au luat aminte la cuvintul Domnului şi-au lăsat turmele pe cimp.

22. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Întinde-ţi mina spre cer şi va cădea grindină în tot pământul Egiptului, peste oameni, peste dobitoace şi peste toată iarba cîmpului".

23. Moise şi-a întins mina spre cer şi Domnul a trimis tunete şi grindină şi foc în tot pământul Egiptului.

24. Prin grindină curgeau vîlvătăi de foc. Şi era atita grindină cum nu mai fusese în Egipt, de cînd locuiau oamenii acolo.

25. Grindina a bătut în tot pământul Egiptului, omorînd oameni şi dobitoace, lovind iarba de pe cîmp şi toţi pomii de i-a frînt.

26. Numai în ţinutul Goşen, unde trăiau fiii lui Israel, acolo n-a căzut grindină.

27. Faraon a trimis să-i cheme pe Moise şi pe Aaraon şi le-a spus: „Am greşit acum. Domnul este drept, eu şi poporul meu sintem vinovaţi.

28. Rugaţi-vă aşadar pentru mine la Domnul, ca să înceteze tunetele şi să nu mai cadă grindină şi foc. Eu vă voi lăsa să vă duceţi făcă nici o oprelişte".

29. Moise i-a spus: „Cînd voi ieşi din cetate, voi înălţa mîinile către Domnul şi tunetele vor înceta şi nu va mai fi nici grindină, nici foc, ca să cunoşti că al Domnului este întreg pământul.

30. Dar tu ştii că tu şi slujitorii tăi nu vă temeţi încă de Domnul".

31. Inul şi orzul s-au stricat, căci orzul era înspicat, iar inul în floare.

32. Însă grîul şi ovăsul nu s-au stricat, căci erau mai tîrzii.

33. Moise a ieşit de la faraon afară din cetate şi şi-a înălţat mîinile către Domnul. Atunci tunetul şi grindina au încetat, iar ploaia n-a mai căzut pe pământ.

34. Văzînd faraon că ploaia, grindina şi tunetul au încetat, s-a întors ca mai înainte în păcat şi el şi slujitorii săi s-au împotrivit Domnului.

35. Împietrindu-şi inima, faraon nu i-a lăsat pe fiii lui Israil să plece, şi a fost cum îi spuse Domnul lui Moise.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

ms

Pag. 46, col. I

CAP 10

1. Şi zise Domnul către Moisi zicînd : „Întră către faraó, pentru că eu am îngreuiat inima lui şi a slugilor lui, ca pre rînd să vie sêmnele acêstea pre ei.

2. Pentru ca să povestiţi în urechile fiilor voştri şi ale feciorilor fiilor voştri cîte am batjocorit eghiptênilor şi sêmnele mêle care am făcut întru ei şi veţi cunoaşte cum eu sînt Domnul".

3. Şi întră Moisi şi Aarón înaintea[1] lui faraó şi ziseră lui : „Aceasta zice Domnul Dumnezeul ovrêilor : «Până cînd nu vei să te ruşinezi de mine ? Trimite norodul mieu pentru ca să-m slujască mie.

4. Iară de nu vei vrea să trimiţi norodul mieu, iată, eu voiu aduce în ceasul acesta mîine lăcustă multă pre toate hotarăle tale.

5. Şi va acoperi faţa pămîntului şi nu vei putea să vezi pămîntul şi va mînca toată prisoseala ce au rămas, care au lăsat voao piatra, şi va mînca tot lemnul ce crêşte voao pre pămînt.

6. Şi să vor umplea[2] casele tale şi casele slugilor tale şi toate casele în tot pămîntul Eghipetului, care nice odineoară au văzut părinţii tăi, nice strămoşii lor dentru care zi s-au făcut pre pămînt până în zioa de astăzi»". Şi abătîndu-se Moisi, ieşi de la faraó.

7. Şi ziseră slugile lui faraó către el : „Până cînd va fi noao această pacoste ? Trimite oamenii ca să jărtvească Domnului Dumnezeului lor. Au vei să ştii că au perit Eghipetul ?"

8. Şi întoarseră pre Moisi şi pre Aarón către farao şi zise lor farao : „Mêrgeţi şi slujiţi Domnului Dumnezeului vostru ! Dară carei şi cine sînt ceia ce mergu ?"

9. Şi zise Moisi : „Cu tinerii noştri şi cu bărtrînii vom mêrge, cu feciorii şi cu fêtele, şi oile, şi boii noştri, pentru că iaste praznicul Domnului Dumnezăului nostru".

10. Şi zise farao către ei : „Fie aşa ! Duimnezău cu voi! Cum voiu trimite pre voi ? Au doară şi marfa voastră ? Căutaţ, pentru că ficleşug iaste înaintea voastră.

11. Nu aşa, ce meargă bărbaţii şi slujiţ lui Dumnezău, pentru că aceasta voi cercaţ". Şi scoaseră pre ei de la faţa lui farao.

12. Şi zise Domnul către Moisi : „Întinde-ţ mîna ta pre pămîntul Eghipetului şi să se suie lăcusta pre pămînt ; şi va mînca toată iarba pămîntului şi toată roada lêmnelor ce-au lăsat piatra".

13. Şi ridică Moisi toiagul spre ceriu şi Domnul aduse vînt áustru pre pămînt toată zioa acêea şi toată noaptea. Dimineaţa să făcu, vîntul áustrul puse înlăuntru lăcusta.

14. Şi o aduse pre dînsa preste tot pământul Eghipetului şi să aşază preste toate hotarăle Eghipetului multă foarte. Mai nainte de dînsa nu s-au făcut lăcustă ca aceasta şi după aceasta nu va fi aşa.

15. Şi acoperi faţa pămîntului şi să strică pămîntul şi mîncă toată iarba pămîntului/şi toată roada lêmnelor

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

CAP 10

1. Şi dzise Domnul cătră Moisi dzicindu: „Întră intiontru la faraon, pentru că eu am îngreuiat inima lui şi a slugelor lui, pentru ca pre rîndu să vie sêmnele acêstea pre ei.

2. Pentru ca să povestiţi în urechile fiilor voştri cîte am bagiocurit eghiptênilor şi sêmnele mêle carele am făcut întru ei, şi veţi cunoaşte cum eu sîntu Domnul".

3. Şi întră Moisi şi Aáron înnaintea lui faraon şi dzisără lui: „Acêstea dzice Domnul Dumnedzău jidovilor: «Pînă cîndu nu vei să te ruşinedzi de mine? Trimite nărodul mieu pentru ca să-m slujască mie.

4. Iară de nu vei vrea să trimiţi nărodul mieu, iată, eu voi aduce într-acesta ceas mâine lăcustă multă pre toate hotarăle tale.

5. Şi va acoperi faţa pămîntului şi nu vei putea să vedzi pămîntul şi va minca tot prisositul ce au rămas, ce au lăsat voaă piatra, şi va minca tot lemnul ce crêşte voaă pre pământu.

6. Şi să vor împlea casele tale şi casele slugilor tale şi toate casele în tot pămîntul Eghiptului, care lucru nici odinioară au văzut părinţii tăi, nice strămoşii lor dentru care dzi s-au făcut pre pământu pân-în dzua de astădzi»". Şi abătîndu-să, ieşi de la faraon.

7. Şi dzisără slugile lui faraon cătră el: „Pîn-cîndu aceasta va fi noaă pacoste? Trimite oamenii pentru ca să jirtvuiască Domnului Dumnedzăului lor. Au vei să ştii că au perit Eghiptul?"

8. Şi întoarsără pre Moisi şi pre Aáron cătră faraon şi dzise lor: „Păsaţi şi slujiţi Domnului Dumnedzăului vostru! Dară carii sîntu şi cine-i ceila ce mergu?"

9. Şi dzise Moisi: „Cu tinereii noştri şi cu bătrînii vom mêrge, cu ficiorii şi fêtele, şi oi, şi boii noştri, pentru că va fi praznicul Domnului Dumnedzăului nostru".

10. Şi dzise faraon cătră el: „Fie aşea! Dumnedzău cu voi! Cum voi trimite pre voi? Au doară şi marfa voastră? Căutaţi, pentru că vicleşug iaste înnaintea voastră.

11. Nu aşea, ce margă bărbaţii şi slujiţi lui Dumnedzău, pentru că aceasta voi cercaţi". Şi-i scoaseră pre ei den faţa lui faraon.

12. Şi Domnul dzise cătră Moisi: „Întinde mâna ta pre pământul Eghiptului şi să s<ă> suie lăcusta pre pământu şi va minca toată iarba pământului şi toată roada lêmnelor ce au lăsat piatra".

13. Şi rădică Moisi toiagul în ceriu şi Domnul aduse vîntu nóton [1] pre pământu toată dzua acêea şi toată noaptea acêea. Dimineaţa să făcu, vîntul notos puse înlontru lăcusta [2].

14. Şi o aduse pre însă preste tot pământul Eghiptului şi să aşedză preste toate hotarăle Eghiptului multă foarte. Mainte decît însă nu s-au făcut ca aceasta lăcustă şi după aceasta nu va fi aşea.

15. Şi acoperi faţa pământului şi să strică pământul şi mîncă toată iarba pământului/ şi toată roada lêmnelor carea au rămas de la

CAP 10

1. Şi zise Domnul cătră Moisei, grăind: „Întră la faraon, că eu am întărit inima lui şi a oamenilor lui, ca să mai fie încă sêmnele acêstea într-înşii.

2. Ca să povestiţ în urechile feciorilor voştri şi ale nepoţilor voştri cum mi-am bătut joc de eghiptêni şi sêmnele mêle care am făcut într-înşii, şi să ştiţ că sînt Domn".

3. Şi întrînd Moisei şi Aarón înaintea lui faraon, ziseră lui: „Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul evreiesc: «Până cînd nu vei să te ruşinezi de mine? Lasă oamenii miei să mi se închine.

4. Iară de nu vei slobozi oamenii miei, iată, eu voiu trimite dimineaţă lăcuste multe pre toate hotarăle tale.

5. Şi vor acoperi toată faţa pământului şi nu vei putea vedea pământul şi vor minca toată rămăşiţa, ce au rămas de piiatră, şi vor minca tot lemnul ce va crêşte den pământ.

6. Şi se vor umplea casele tale şi casele slugilor tale şi toate casele den toată ţara Eghipetului, care n-au văzut niciodată nici părinţii tăi, nici strămoşii tăi den zioa cêea ce au fost pre pământ şi până în zioa de astăzi»". Şi deaca ziseră acêstea, ieşiră de la faraon.

7. Iară slugile lui faraon ziseră cătră dînsul: „Până cînd va fi noao această cazană? Slobozi oamenii să se roage Domnului Dumnezeului lor. Iar de nu, să ştii că va să pîcie Eghipetul".

8. Şi întoarseră pre Moisie şi pre Aáron înaintea lui faraon şi le zise faraon: „Păsaţ şi vă rugaţ Domnului Dumnezeului vostru! Dară ceia ce merg, cine şi carii sînt?"

9. Iar Moisei zise: „Cu tinerii şi cu bătrînii noştri să mêrgem cu feciorii şi cu fêtele, cu oile şi cu cirezile noastre, că va fi zioa cea mare a Domnului Dumnezeului nostru".

10. Şi zise lor faraon: „Aşa să fie! Domnul cu voi! Cum voiu slobozi pre voi cu agoniseala voastră? Vedeţ că hicleşug se află întru voi.

11. Ce nu aşa, ce să se ducă numai bărbaţii să se roage lui Dumnezeu, că voi înşiţ aţ cerşut aceasta". Şi-i goniră de la faţa lui faraon.

12. Iar Domnul zise cătră Moisei: „Tinde mîna ta pre pământul Eghipetului şi să cază lăcuste pre ţara Eghipetului şi să mănînce toată iarba pământului şi toată roada copacilor care au rămas de piiatră".

13. Şi-s rădică Moisei toiagul spre cer, iar Domnul aduse vînt despre răsărit spre toată ţara Eghipetului, în zioa acêea şi în noaptea acêea. Iar fiind dimineaţă, aduse vîntul despre răsărit lăcuste[1].

14. Şi căzură pre toată ţara Eghipetului şi se aşăzară pre toată ţara Eghipetului multe foarte, cît mai nainte de acêstea n-au fost lăcuste aşa pre pământ, nici după cêstea nu vor mai fi.

15. Şi acoperiră toată faţa pământului şi stricară pământul şi mîncară toată iarba de pre pământ/şi toată roada copacilor cît

CAP. 10

A opta plagă

1. Domnul i-a grăit lui Moise spunîndu-i: „Du-te la faraon, că l-am întărtat pe el şi pe slujitorii săi, ca pe rînd să se împlinească semnele mele între ei.

2. Ca să povestiţi fiilor voştri şi fiilor fiilor voştri cum i-am smerit pe egipteni cu aceste semne şi să cunoaşteţi că eu sînt Domnul".

3. Moise şi Aaron au mers înaintea lui faraon şi i-au spus: „Astfel grăieşte Domnul Dumnezeul evreilor: «Pînă cînd te îndărătniceşti să te pleci puterii mele? Slobozeşte poporul meu să-mi aducă jertfe.

4. De te vei împotrivi, voi trimite mîine, pe vremea asta, mulţime de lăcuste asupra tuturor ţinuturilor tale.

5. Ele vor acoperi faţa pământului să nu se mai vadă şi vor minca tot prisosul pământului, ce v-a lăsat grindina, rozînd toată verdeaţa pomilor şi a cîmpiilor voastre.

6. Vor umple casele tale şi casele slujitorilor tăi, toate casele din întreg pământul egiptenilor, cum n-au mai văzut nici părinţii, nici strămoşii tăi de cînd au trăit ei pe pământ«". Şi spunînd acestea, Moise a plecat de la faraon.

7. Atunci i-au spus slujitorii lui faraon: „Pînă cînd vom îndura această pacoste? Lasă pe oamenii aceştia să aducă jertfe Dumnezeului lor. Sau vrei să vezi Egiptul pierînd?"

8. Şi i-au întors pe Moise şi pe Aaron la faraon şi acesta le-a spus: „Mergeţi să prăznuiţi pe Dumnezeul vostru! Dar care şi cine sînt aceia ce merg?"

9. Moise i-a răspuns: „Vom pleca cu toţi tinerii şi bătrînii, cu toţi fiii şi fiicele, cu turmele şi cirezile noastre, căci este sărbătoarea Domnului Dumnezeului nostru".

10. Şi a zis faraon: „Să vă ajute Domnul! Eu însă n-o să slobozesc nici pe bătrînii, nici pe femeile, nici pe copiii voştri, fiindcă văd că puneţi la cale o viclenie.

11. Dacă vreţi să mergeţi într-adevăr să prăznuiţi pe Dumnezeu, duceţi-vă numai voi bărbaţii, după cum aţi cerut". Şi a pus faraon de i-a dat afară.

A opta plagă

12. Atunci i-a spus Domnul lui Moise: „Întinde-ţi mîna asupra ţării Egiptului să năvălească lăcustele pe pământ şi vor minca iarba cîmpului şi toată roada pomilor şi tot ce a rămas nestricat de grindină".

13. Moise a ridicat toiagul şi Domnul a adus asupra pământului vînt de la răsărit, toată ziua şi toată noaptea aceea. Cînd s-a făcut dimineaţă, vîntul de răsăit a pogorît lăcusta.

14. Şi s-a împrăştiat pe întreg pământul Egiptului; mulţime mare s-a aşezat în toate ţinuturile. Asemenea lăcustă n-a mai fost şi nu va mai fi.

15. Şi a acoperit ea faţa pământului şi pământul s-a pustiit. A mîncat toată iarba pământului/şi toată roada pomilor nestricată

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 46, col. II

care au rămas de piatră. N-au rămas vêrde nemică întru lêmne şi în toată iarba cîmpului în tot pămîntul Eghipetului.

16. Şi grăbi farao a chema pre Moisi şi pre Aarón zicînd : „Greşit-am înaintea Domnului Dumnezăului vostru şi voao.

17. Priimiţi dară încă acum greşala mea şi vă rugaţ către Domnul Dumnezăul vostru şi rîdice moartea aceasta de pre mine“.

18. Şi ieşi Moisi de la farao şi să rugă Domnului.

19. Şi premeni Domnul de la mare vînt vîrtos şi rîdică lăcustele şi le puse pre dînsele în Marea Roşie şi n-au rămas nice o lăcustă în tot pămîntul Eghipetului.

20. Şi întări Domnul inima lui farao şi nu trimise pre fiii lui Israil.

21. Şi zise Domnul către Moisi : „Întinde mîna ta la ceriu şi să să facă întunêrec pre pămîntul Eghipetului, întunêrec pipăit“.

22. Şi întinse Moisi mîna lui la ceriu şi să făcu întunêrec, negură, ceaţă pre tot pămîntul Eghipetului 3 zile.

23. Şi nu văzu nimeni pre frate-său şi să sculă nimeni den patul lui 3 zile. Iară la toţi fiii lui Israil lumină era întru toate cîte le trebuia.

24 Şi chemă faraó pre Moisi şi pre Aarón zicîndu : „Mêrgeţ, slujiţ Domnului Dumnezăului vostru ! Afară den oi şi den boi veţ lăsa ; şi marfa voastră meargă cu voi“.

25. Şi zise Moisi : „Ba, ce încă şi tu să dai noao jîrtve şi ardere de tot, care vom face Domnului Dumnezăului nostru.

26. Şi dobitoacele noastre vor mêrge cu noi şi nu vom lăsa unghe, pentru că dentr-însele vom lua să slujîm Domnului Dumnezăului nostru, că noi nu ştim ce vom sluji Domnului Dumnezăului nostru pănă vom mêrge noi acolo“.

27. Şi întări Domnul inima lui faraó şi nu vru să-i trimiţă pre dînşii.

28. Şi zise faraó : „Pasă de la mine ! Socotêşte-te pre tine încă a mai adaoge să vezi faţa mea, că în ce zi te vei ivi mie, vei muri“.

29. Şi zise Moisi : „Precum ai zis, nu mă voiu mai ivi ţie în faţă“.

CAP 11

1. Şi zise Domnul către Moisi : „Încă o rană voiu aduce eu pre faraó şi pre Eghipet şi dupre acêea va trimite pre voi de aicea. Şi cînd va trimite pre voi, cu toată scoaterea va scoate pre voi.

2. Grăiêşte dară pre ascunsu în urechile norodului şi ceară fieştecarele de la vecinu-ş şi fămêia de la vecina ei vase de aur şi de argint şi îmbrăcăminte“.

3. Şi Domnul dêde harul norodului său naintea eghiptênilor şi le împrumutară lor. Şi omul Moisi mare să făcu foarte înaintea eghiptênilor, şi înaintea lui farao, şi înaintea slugilor lui, şi în ochii a tot norodul.

4. Şi zise Moisi : „Acêstea zice Domnul : «Pre la miazănoapte voiu întra eu în mijlocul Eghipetului.

5. Şi va muri tot cel dentîiu născut în pămîmtul Eghipetului, den cel dentîiu-născut al lui fa/rao, carele şade pre

piatră. N-au rămas vêrde nimic întru lêmne şi în toată iarba cîmpului în tot pămîntul Eghiptului.

16. Şi strgul faraon a chema pre Moisi şi pre Aáron dzicîndu : „Greşit-am înnaintea Domnului Dumedzăului vostru şi voaă [3].

17. Priimiţi dară încă acum greşala mea şi vă rugaţi către Domnul Dumnedzăul vostru şi rădice moartea aceasta de pre mine".

18. Şi ieşi Moisi de la faraon şi să rugă Domnului.

19. Şi premeni Domnul de la mare vîntu vîrtos şi rădică lăcusta şi o puse pre însă în Marea Roşie şi n-au rămas nice o lăcustă în tot pămîntul Eghiptului.

20. Şi întări Domnul inima lui faraon şi nu trimise pre fiii lui Israil.

21. Şi dzise Domnul către Moisi : „Întinde mîna ta în ceriu şi să s<ă> facă întunêrec pre pămîntul Eghiptului, întunêrec pipăit".

22. Şi întinse Moisi mîna lui în ceriu şi să făcu întunêrec, negură, ceaţă pre tot pămîntul Eghiptului 3 dzile [4].

23. Şi nu vădzu nimeni pre fratele său şi nu să sculă nimeni den patul său [5] 3 dzile. Şi la toţi fiii lui Israil era lumină întru toate cîte să trebuia.

24. Şi chemă faraon pre Moisi şi pre Aáron dzicîndu : „Păsaţi, slujiţi Domnului Dumnedzăului vostru ! Afară den oi şi den boi veţi lăsa ; şi marfa voastră margă cu voi".

25. <Şi dzise Moisi : >[6] „Ba, ce încă şi tu să ne dai noaă jîrtve şi arderi de tot, carele vom face Domnului Dumnedzăului nostru.

26. Şi dobitoacele noastre vor mêrge cu noi şi nu vom lăsa unghe, pentru că dentru însele vom lua să slujim Domnului Dumnedzăului nostru. Şi noi nu ştim ce vom sluji Domnului Dumnedzăului nostru pănă vom mêrge noi acolo ".

27. Şi năsîlnici Domnul inima lui faraon şi nu vru să-i trimiţă pre ei.

28. Şi-i dzise lui faraon : „Pasă de la mine ! Ia-te aminte spre tine încă să mai adaogi a vedea faţa mea şi în ce dzi te vei ivi mie vei muri" [7].

29. Şi dzise Moisi : „Cum ai dzis, nu mă voi mai ivi ţie în obraz".

CAP 11

1. Şi dzise Domnul către Moisi : „Încă o rană voi aduce eu pre faraon şi pre Eghiptu şi după acêea va trimite pre voi de aicea. Şi cîndu va trimite pre voi, cu toată scoaterea va scoate pre voi.

2. Grăiêşte dară pre ascunsu în urecnile nărodului şi ceară fieştecarele de la vecinu-ş şi fămêie de la vecina ei vase de aur şi de argîntu şi îmbrăcăminte".

3. Şi Domnul dêde harul nărodului său înnaintea eghiptênilor şi le înprumutară lor. Şi omul Moisi mare să făcu foarte înnaintea eghiptênilor, şi înnaintea lui faraon, şi înnaintea slugelor lui[1], şi în ochii a tot nărodul.

4. Şi dzise Moisi : „Acêstea dzice Domnul : «Pre la miadză noapte eu voi întra în mijlocul Eghiptului.

5. Şi va muri tot cel dentăi născut dentru cel dentăi născut a lui fa/raon, carele şeade pre scaun, pănă la cel dentăi-născut slujnicei

rămăsêse de piiatră. Şi nu rămase nimic verdeaţă pre copaci, nici în toată iarba care era în cîmpuri în toată ţara Ehipetului.

16. Şi grăbind faraon, chiemă pre Moisei şi pre Aáron şi le zise : „Greşit-am către Dumnezeul vostru şi către voi.

17. Iertaţ păcatul mieu şi încă mai rugaţ pre Domnul Dumnezeul vostru ceastă dată să la moartea aceasta de la mine."

18. Şi ieşind Moisei de la faraon, se rugă către Domnul.

19. Şi schimbă Domnul vînt mare den mare şi rădică lăcustele şi le goni în Marea Roşie şi nu rămase nici o lăcustă preste toată ţara Eghipetului.

20. Şi învîrtoşă Domnul inima lui faraon şi nu slobozi pre feciorii lui Israil [2].

21. Şi zise Domnul lui Moisei : „Tînde-ţ mâna spre cer şi va fi întunêrec pipăit preste toată ţara Eghipetului".

22. Şi-ş întinse Moisei mîna spre cer şi fu întunêrec, ceaţă şi fum preste toată ţara Eghipetului trei zile.

23. Şi nimeni nu văzu pre fratele său, nici se sculă nimini den patul său 3 zile. Iar pre unde lăcuia feciorii lui Israil, pretutindinea era lumină în toate hotarăle lor.

24. Şi chiemă faraon pre Moisei şi pre Aáron şi le zise : „Păsaţ de vă rugaţ Domnului Dumnezeului vostru ! Fără de oi şi fără de cirezi ; iar altă agoniseală toată să mêargă cu voi.

25. Iar Moisei zise : „Ba nici într-un chip, ce tu să ne dai jîrtve şi ardere de tot să punem Domnului Dumnezeului nostru.

26. Iară şi dobitocul nostru încă să mêargă cu noi şi să nu rămîie nici o unghe. Şi dentr-acêlea vom lua de vom pune jîrtvă Domnului Dumnezeului nostru. Şi noi încă nu ştim ce vom duce Domnului Dumnezeului nostru pănă vom mêrge acoló".

27. Şi învîrtoşă Domnul inima lui faraon şi nu vru să-i sloboaze.

28. Ce-i zise faraon : „Fugi de la mine şi te păzêşte mai mult de acum înainte să nu mai adaogi a vedea faţa mea ! Iară de nu, ori în ce zi te vei arăta mie, vei muri."

29. Iar Moisei zise : „Cum zici, nu mă voiu mai arăta înaintea fêţei tale".

CAP 11

1. Şi zise Domnul către Moisei : „Încă o caznă[1] voiu mai aduce pre faraon şi pre Eghipet şi după aceasta vă va slobozi. Şi cînd vă va slobozi, cu toată agoniseala vă va scoate.

2. Deci, zi în taină în urechile oamenilor să cêie de la vecini, iar muierile de la vecinele lor vase de aur şi de argint şi haine".

3. Că Domnul au dat milă oamenilor săi înaintea eghiptênilor şi le vor da. Iar Moisei era un om mare foarte înaintea eghiptênilor, şi înaintea lui faraon, şi înaintea slugilor lui, şi înaintea tuturor oamenilor.

4. Şi zise Moisei : „Aşa grăiêşte Domnul : «Eu voiu veni în miezul nopţii în mijlocul Eghipetului.

5. Şi va muri tot ce va fi născut dentăi în ţara Eghipetului, de la cel născut dentăi al lui fa/raon, care şade în jăţiul lui, pănă la

de grîndină. Nimic n-a mai rămas în pomi şi în toată iarba pămîntului Egiptului.

16. Atunci faraon s-a grăbit să-i cheme pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus : „Greşit-am înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi înaintea voastră.

17. Iertaţi-mi mie greşeala încă o dată şi rugaţi-vă la Domnul Dumnezeul vostru să ia de la mine năpasta aceasta."

18. Moise a plecat de la faraon şi s-a rugat Domnului.

19. Şi a întors Domnul vînt puternic de la apus care a luat lăcustele şi le-a aruncat în Marea Roşie de n-a mai rămas nici o lăcustă în tot pămîntul Egiptului.

20. Domnul însă a împietrit iarăşi inima lui faraon şi el n-a dat drumul fiilor lui Israel.

A noua plagă

21. Atunci Domnul i-a spus lui Moise : „Întinde-ţi mîna spre cer şi se va face întuneric peste tot Egiptul, întuneric să-l poţi pipăi.

22. Moise a întins mîna spre cer şi s-a făcut beznă şi negură în tot pămîntul Egiptului trei zile.

23. De nu s-a văzut om cu om şi nimeni nu s-a urnit din locul său trei zile. Iar toţi fiii lui Israel era lumină pretutindeni în sălaşele lor.

24. Atunci i-a chemat faraon pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus : „Mergeţi să aduceţi jertfe Domnului Dumnezeului vostru, împreună cu femeile şi copiii voştri, numai turmele şi cirezile voastre să le lăsaţi aici".

25. Dar Moise i-a spus : „Atunci trebuie să ne dai tu vite pentru jertfele şi arderile de tot ce vrem să le aducem Domnului Dumnezeului nostru.

26. Să mêargă cu noi şi turmele noastre şi să nu rămînă nici o vită aici. Pînă vom ajunge acolo nu vom putea şti ce dobitoace vom jertfi Domnului Dumnezeului nostru".

27. Şi iarăşi a împietrit Domnul inima lui faraon şi acesta n-a vrut să-i slobozească.

28. Ci i-a spus lui Moise : „Pleacă de aici să nu te mai văd, că de te mai arăţi în faţa mea, vei muri ".

29. Moise i-a răspuns : „Să fie cum spui tu. N-am să mai vin să mă arăt în faţa ta".

CAP. 11

Vestirea plăgii a zecea

1. Domnul i-a spus lui Moise : „Voi mai aduce încă o plagă asupra lui faraon şi asupra Egiptului şi după aceea vă va slobozi de aici. Nu numai că vă va slobozi, ci vă va goni cu mare prigoană.

2. Deci vorbeşte cu al tăi în taină ca fiecare bărbat să ceară împrumut de la vecinul său şi fiecare femeie de la vecina sa vase de argint, aur şi veşminte".

3. Cu harul Domnul, egiptenii s-au arătat fără duşmănie faţă de israeliţi şi i-au împrumutat. Moise era în mare vază înaintea slujitorilor lui faraon şi înaintea tuturor egiptenilor.

4. Iar Moise a mai zis : „Astfel grăieşte Domnul : «Pe la miezul nopţii voi trece prin Egipt.

5. Şi va muri tot întîiul născut în pămîntul Egiptului, de la întîiul născut al lui fa/raon, care urmează la tron, pînă la întîiul născut

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 47, col. I

scaun, până la cel dentîiu născut al slujnicii cei de lîngă moară şi până la cel dentîiu născut a tot dobitocul.

6. Şi va fi strigare mare pren tot pămîntul Eghipetului, care ca aceasta nu se-au mai făcut şi ca aceasta încă nu se va mai adaoge.

7. Iară întru toţ fiii lui Israil nu va chelălăi cîine cu limba lui de la om până la dobitoc», pentru ca să vezi că te va proslăvi Domnul în mijlocul eghiptênilor şi în mijlocul fiilor lui Israil.

8. Şi vor striga toţ copiii aceştia cătră mine şi să vor închina mie zicînd : « Ieşi tu şi tot norodul tău căruia tu povăţuieştil». Şi dupe acêea voiu ieşi l" Şi ieşi Móisi de la farao cu mînie.

9. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Nu va asculta pre voi farao, ca să înmulţescu sêmnele mêle şi minunele mêle în pămîntul Eghipetului".

10. Şi Moisi şi Aaron făcură sêmnele şi minunile acêstea toate înaintea lui farao. Şi întări Dumnezău inema lui farao şi nu vru să tremiţă pre fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului.

CAP 12

1. Şi zise Domnul cătră Moisi şi Aarón în pămîntul Eghipetului zicînd :

2. Luna aceasta voao începătură de luni, întîiu iaste voao întru lunile anului.

3. Grăiêşte cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd : „Întru a zêcea lunii aceştiia să-ş ia cineş oaia dupe casele rudeniii, de casă oaie.

4. Iară de vor fi puţini întru casă ca să nu fie destui la o oaie, să ia împreună cu dînsul pre vecin, pe aproapele lui, dupe numărul sufletelor, fieştecarele cît îi va fi destul lui să va număra împreună la oaie.

5. Oaie deplin, parte bărbătească, iară prihană, de un an să fie voao, den miei şi den iezi veţ lua.

6. Şi va fi voao păzîtă până în 14 a lunii aceştiia ; şi vor junghea pre el toată mulţimea adunării fiilor lui Israil cătră seară.

7. Şi vor lua den sînge şi vor pune la cei doi stîlpi ai uşii şi la prag pre la case întru carele vor mînca pre el întru dinşîi.

8. Şi vor mînca cărnurile în noaptea aceasta, friptă la foc, şi azime cu papádie vor mînca.

9. Nu veţ mînca pre el crud, nice fiertu în apă, ce friptu la foc, capul cu picioarele şi cu maţile.

10. Nu va rămînea dentr-însul până dimineaţa şi os nu veţ fărîma de la el, şi cêle ce vor rămînea dentr-însul până dimineaţa cu foc să le ardeţ.

11. Şi aşa veţ mînca pre dînsul : mîjlocile voastre încinse şi cizmele voastre în picioarele voastre şi toiêgele voastre în mîinele voastre. Şi veţ mînca pre dînsul degrabă, pasha iaste a Domnului.

12. Şi voiu trêce în pămîntul Eghipetului în noaptea aceasta şi voiu omorî tot întîi-născutul în pământul Eghipetului, den om până în dobitocu, şi în toţ dumnezăii eghiptênilor voiu face izbîndă. Eu, Domnul.

13. Şi va/fi sîngele voao întru semnu pre casă în carele

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

cei lingă moară şi până în cel dentăi născut a tot dobitocul.

6. Şi va fi strigare mare pren tot pămîntul Eghiptului, carea ca aceasta nu s-au făcut şi ca aceasta nu încă să va mai adaoge.

7. Iară întru toţi fiii lui Israil nu va muşca căine cu limba lui den om păn-în dobitoc», pentru ca să vedzi cite va proslăvi Dumnedzău întru mijlocul eghiptênilor şi întru mijlocul fiilor lui Israil.

8. Şi vor striga toţi copiii aceştia către mine şi să vor închina mie dzicîndu : «Ieşi tu şi tot nărodul tău căruia tu povăţuieştil». Şi după acêea voi ieşi". Şi ieşi Moisi de la faraon cu mănie.

9. Şi dzise Domnul către Moisi : „Nu va asculta pre voi faraon, pentru ca să înmulţescu sêmnele mêle şi ciudêsele mêle în tot pămîntul Eghiptului" [2].

10. Şi Moisi şi Aáron făcură sêmnele şi toate ciudêsele acêstea înnaintea lui faraon. Şi năsilnici Domnul inima lui faraon şi nu vru să trimiţă pre fiii lui Israil den pămîntul Eghiptului.

CAP 12

1. Şi dzise Domnul către Moisi şi Aáron în pămîntul Eghiptului dzicîndu :

2. „Luna aceasta voaă începătură de luni întăi voă iaste întru lunile anului.

3. Grăiêşte către adunarea fiilor Israil dzicîndu : «Înn-a dzêcea a lunei aceştiia să ia cineş oaie după casele rudeniei, oaie pre casă.

4. Iară să vor fi puţini într-o casă ca să nu fie destui la o oaie, să ia împreună cu însul pre vecini, pre aproapele său, după numărul sufletelor, fieştecarele cît ii va fi destul să va număra împreună la o oaie.

5. Oaie deplin, parte bărbătească, fără prihană, de un an, să fie voaă ; den miei şi den iedzi veţi lua.

6. Şi va fi voaă cruţat până în 14 aceştiia luni şi vor giunghia pre el toată mulţimea adunării fiilor lui Israil către sară.

7. Şi vor lua den sînge şi vor pune la cei 2 umşori şi la prag pre la case întru carele vor minca pre el întru înşi.

8. Şi vor minca carnea întru aceasta noapte friptă la foc, şi azime cu susaiu [1] vor minca.

9. Nu veţi minca pre el crud, nici fiertu întru apă, ce fripte la foc, capul şi picioarele şi cu maţele.

10. Nu va rămînea de însul pre dimineaţă <şi os nu să va sfărîma dentru-însul, iar cêle rămase dentr-însul până dimineaţă> [2] cu foc veţi arde.

11. Şi aşa veţi minca pre el : brîiele voastre încinse şi ciobotele voastre întru picioarele voastre şi toiêgele voastre întru mâinele voastre. Şi veţi minca pre însul cu sîrgulală, pasha iaste a Domnului [3].

12. Şi voi petrêce în pămîntul Eghiptului în noaptea aceasta şi voi omort tot dentăinăscutul în pămîntul Eghiptului, den om păn-în dobitoc, şi în toţi bodzii eghiptênilor voi face izbînda. Eu, Domnul.

13. Şi va/fi sîngele voaă întru semnu pre cel dentăi născut al argatei carea iaste la moară şi până la cel dentăi născut a tot dobitocul.

6. Şi va fi vaiet mare în toată ţara Eghipetului, cum n-au mai fost, nici după acesta nu va mai fi.

7. Iară întru feciorii lui Israil întru toţ, nici căine nu va mişca cu limba, de la om până la dobitoc», ca să vezi cît va proslăvi Dumnezeu între eghiptêni şi între fiii lui Israil.

i. Şi se vor închina toate slugile tale acêstea către mine, zicînd : «Pasă tu şi toţ oamenii tăi care îi povăţeşti tu !». Şi după aceasta voiu ieşi". [9] Şi ieşi Moisei de la faraon cu mănie.

9. Şi zise Domnul către Moisei : „Nu ascultă pre voi faraon ca să mai înmulţesc sêmnele şi minunile în ţara Eghipetului".

10. Iar Moisei şi Aáron făcură sêmne şi toate minunile acêstea înaintea lui faraon. Şi învirtoşă Domnul inima lui faraon şi nu vru să sloboază fiii lui Israil den ţara Eghipetului.

CAP 12

1. Şi zise Domnul către Moisei şi către Aáron în ţara Eghipetului grăind :

2. „Luna aceasta să vă fie începătura lunilor, întăi lună să fie voaoă în lunile anului.

3. Zi către toată gloata feciorilor lui Israil grăind : «În zêce ale lunii aceştiia să-ş ia fieştecine oaie, după rudeniia casei lui, oaie pre case.

4. Iară de vor fi în casă puţinei de nu vor fi dendăstul pre oaie, să ia cu dînsul vecinul de aproapelui său, să numere fieştecine sufiete cît vor fi lui dendăstul să sfîrşască oaia

5. Şi să luaţi oaie, parte bărbătească, nevinovată, de un an, den noateni şi den vătui.

6. Şi să o păziţ până la 14 zile ale lunii aceştiia ; de-acii să o junghe toată mulţimea adunării feciorilor lui Israil îndeseară.

7. Şi să ia den sînge şi să ungă ţîţînile amîndoaoă şi pragurile.

8. Şi casele în care vor minca într-acea noapte acea carne friptă la foc şi vor minca azimă cu susaiu.

9. Şi să nu mîncaţ dentr-însul crud, nici fiert în apă, ce fript la foc, cu cap, cu picioare, cu maţe cu tot.

10. Şi să nu lăsaţ dentr-însul nimic până dimineaţa şi oasele dentr-însul să nu le fringeţ. Iar a doaoa zi, rămăşiţele ce vor fi dentr-însul dins-de-dimineaţă să le ardeţ în foc.

11. Şi aşa să fiţ cînd veţ minca dentr-însul : mijlocele voastre să fie încinse şi cizmele voastre în picioarele voastre şi toiêgele voastre în mâinile voastre şi să-l mîncaţ degrab şi curînd, că iaste pasha Domnului[1].

12. Şi într-aceasta noapte voiu trêce pren ţara Eghipetului şi voiu ucide tot ce iaste dentăi născut în ţara Eghipetului, de la om până la dobitoc şi în toţ dumnezeii Eghipetului voi face izbîndă. Eu, Domnul.

13. Şi va/fi voaoă sîngele semn pre casele al slujnicei care macină şi pînă la acela al dobitoacelor.

6. Şi va fi plîngere mare în tot pămîntul Egiptului, cum n-a mai fost şi nu va mai fi.

7. Iar la fiii lui Israel un cîine nu va lătra, nici la om, nici la dobitoc», ca să cunoşti cum deosebeşte Domnul pe egipteni de israeliţi.

8. Şi toţi slujitorii vor veni să ni se închine şi vor spune : «Pleacă tu şi tot poporul tău pe care-l povăţuieşti !» Şi după aceea voi pleca". Şi fierbînd de mînie a ieşit Moise de la faraon.

9. Iar Domnul i-a spus : „Faraon n-o să vă asculte nici acum, anume ca să-mi înmulţesc semnele şi minunile mele în pămîntul Egiptului".

10. Moise şi Aaron au făcut toate semnele şi minunile acestea în pămîntul Egiptului. Dar Domnul a împietrit inima lui faraon şi el n-a vrut să-i slobozească pe fiii lui Israel din ţara sa.

CAP. 12

Mielul pascal

1. Domnul le-a grăit lui Moise şi lui Aaron şi le-a spus :

2. „Luna acesta să fie pentru voi începutul lunilor, să fie întîia între lunile anului.

3. Să vorbeşti înaintea întregii adunări şi să spui fiilor lui Israel că în ziua a zecea a acestei luni să ia fiecare dintre capii de familie cîte un miel, de fiecare casă să aleagă un miel.

4. Iar de vor fi într-o casă prea puţini ca să dovedească un miel întreg, să se însoţească cu alte suflete din vecini, încît să le fie îndeajuns şi să nu mai rămînă nimic.

5. Mielul să fie de un an, teafăr şi de parte bărbătească. Să-l luaţi de la oi sau să fie un ied de la capre.

6. Să nu vă atingeţi de el pînă în ziua a paisprezecea a lunii acesteia ; atunci adunarea obştii fiilor lui Israel să-l înjunghie pe la înserat.

7. Să ungă cu sîngele lui pragul de sus şi cei doi stîlpi ai uşii din casele unde îl vor minca.

8. Carnea s-o mănînce friptă la foc în acea noapte şi să mai mănînce azime şi ierburi amare.

9. Să nu-l mîncaţi crud sau fiert în apă, ci fript la foc, cu capul, picioarele şi mărunţaiele.

10. Pînă dimineaţa să nu lăsaţi nimic din el şi oasele să nu le sfărîmaţi, iar ce va rămîne să ardeţi în foc.

11. Cînd îl veţi minca să fiţi gata de drum : coapsele să vă fie încinse, încălţămintea în picioare şi tolagele în mîini. În mare grabă să-l mîncaţi, căci este jertfa Paştilor Domnului.

12. Şi voi trece în noaptea aceea prin pămîntul Egiptului şi voi lovi pe tot întîiul-născut din om sau dobitoc, şi asupra tuturor dumnezeilor din pămîntul Egiptului voi face judecată, căci eu sînt Domnul.

13. Iar sîngele vă va/fi semn pe casele

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

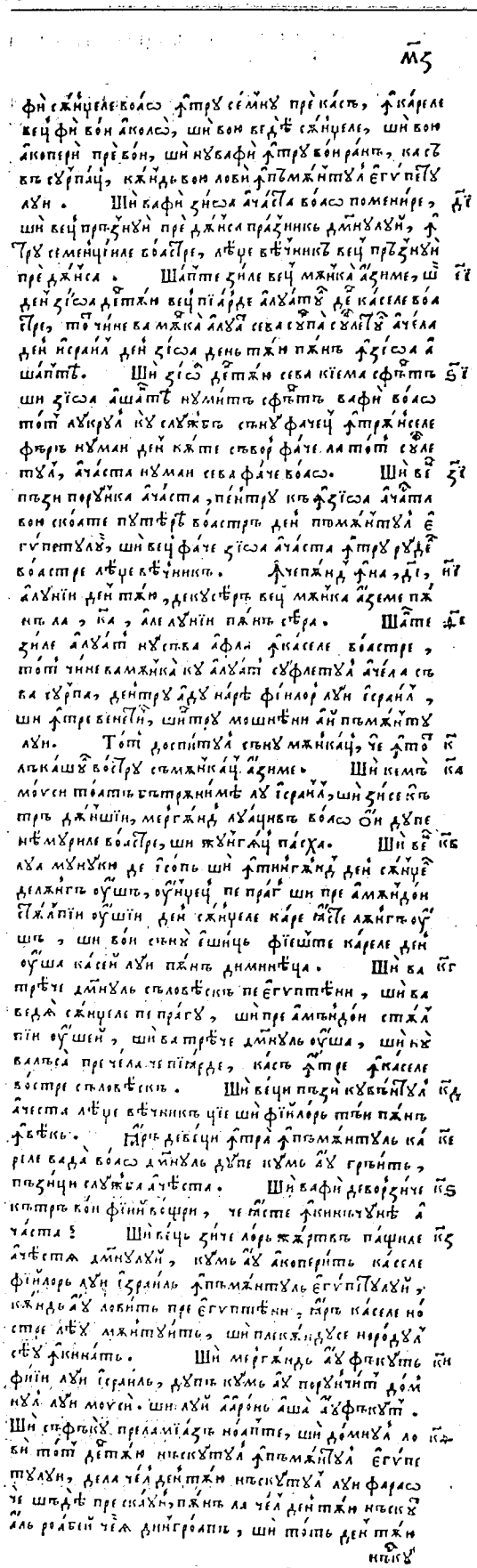

Pag. 47, col. II

veţ fi voi acoló. Şi voiu vedea sîngele şi voiu acoperi pre voi şi nu va fi întru voi rană ca să vă surpaţ cînd voiu lovi în pămîntul Eghipetului.

14. Şi va fi zioa aceasta voao pomenire şi veţ prăznui pre dînsa praznic Domnului întru semenţiile voastre; lêge vêcinică veţ prăznui pre dînsa.

15. Şapte zile veţ mînca azime şi den zioa dentîiu veţ piarde aluatul den casele voastre. Tot cine va mînca aluat se va surpa sufletul acela den Israil, den zioa dentîiu pînă în zioa a şaptea.

16. Şi zioa dentîiu se va chiema sfîntă şi zioa a şaptea numită sfîntă va fi voao. Tot lucrul cu slujbă să nu faceţ într-însele, fără numai den cîte să vor face la tot sufletul, aceasta numai se va face voao.

17. Şi veţ păzi porunca aceasta, pentru că în zioa aceasta voiu scoate putêrea voastră den pămîntul Eghipetului şi veţ face zioa aceasta întru rudele voastre lêge vêcinică.

18. Începînd în a 14 a lunii dentîiu, de cu seară veţ mînca azeme pînă la 21 ale lunii, pînă seara.

19. Şapte zile aluat nu să va afla în casele voastre. Tot cine va mînca cu aluat, sufletul acela să va surpa dentru adunarea fiilor lui Israil şi între venetici şi-ntru moşnêni ai pămîntului.

20. Tot dospitul să nu mîncaţ, ce în tot lăcaşul vostru să mîncaţ azime".

21. Şi chemă Moisi toată bătrînimea lu Israil şi zise cătră dînşii: „Mergînd, luaţi-vă voao oi dupe neamurile voastre şi jungheaţi pasha.

22. Şi veţ lua munuchiu de isop şi, întingînd den sîngele de lîngă uşă, ungeţ pe prag şi pre amîndoi stîlpii uşii den sîngele care iaste lîngă uşă, şi voi să nu ieşiţ fieştecarele den uşa casei lui pînă dimineaţa.

23. Şi va trêce Domnul să lovească pe eghiptêni şi va vedea sîngele pe pragu şi pre amînaoi stîlpii uşei şi va trêce Domnul uşa şi nu va lăsa pre cela ce piiarde ca să între în casele voastre să lovească.

24. Şi veţi păzi cuvîntul acesta lêge vêcinică ţie şi fiilor tăi pînă în veac.

25. Iară de veţi întra în pămîntul carele va da voao Domnul dupe cum au grăit, păziţi slujba aceasta.

26. Şi va fi de vor zice cătră voi fiii voştri: «Ce iaste închinăciunea aceasta ?»

27. Şi veţ zice lor: «Jîrtvă, paştile acêstea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Israil în pămîntul Eghipetului, cînd au lovit pre eghiptêni, iară casele noastre le-au mîntuit». Şi plecîndu-se norodul, se-au închinat.

28. Şi mergînd, au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi şi lui Aarón, aşa au făcut.

29. Şi să făcu pre la miazănoapte şi Domnul lovi tot dentîiu-născutul în pămîntul Eghipetului, de la cel dentîiu-născutul lui farao, ce şădea pre scaun, pînă la cel dentîiu-născut al roabei ceiia din groapă şi tot dentîiu-/ născut de dobitocu.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

case întru carele voi veţi fi acoló. Şi voi vedea singele şi voi acoperi pre voi şi nu va fi întru voi rană ca să vă surpaţi cîndu voi lovi[4] în pămîntul Eghiptului.

14. Şi va fi dzua aceasta voaă păminte şi vei prăznui pre însă praznic Domnului întru sămînţiile voastre ; pre lége vêcinică veţi prăznui pre însă.

15. 7 dzile veţi minca azimă şi den dzua dentăi veţi rădica aluatul den casele voastre. Tot cine va minca aluat să va surpa sufletul acela den Israil, den dzua dentăi pănă în dzua a şeaptea[5].

16. Şi dzua dentăi să va chema sfîntă şi dzua a şaptea numită va fi voaă. Tot lucru cu slujbă să nu-l faceţi întru êle, afară den cite să vor face la tot sufletul, acesta numai să va face voaă.

17. Şi veţi păzi porănca aceasta, pentru că întru dzua aceasta voi scoate putêrea voastră den pămîntul Eghiptului şi veţi face dzua aceasta întru rudele voastre de lége vêcinică.

18. În a patruspră dzéce dzi a lunei dentăi, de cu sară veţi minca azimă pănă în 21 de dzile a lunei pănă sara.

19. 7 dzile aluat să nu să afle întru casele voastre. Tot cine va minca cu aluat, sufletul acela să va surpa dentru adunarea fiilor Israil şi întru prisleţi şi întru cei moşnêni de pămîntu.

20. Tot dospit să nu mîncaţi, ce întru lăcaşul vostru să mîncaţi azimă".

21. Şi chemă Moisí toată bătrînimea lui Israil şi dzise cătră înşii : „Mergîndu, luaţi voaă oi după neamurile voastre şi jiunghiaţi pasha.

22. Şi veţi lua mănunchiu de isop şi, întingîndu din singele de lîngă uşe, ungeţi pre prag şi pre amîndoi umşorii den singele carele iaste lîngă uşe, şi voi să nu ieşiţi fieştecarele <den>[6] uşea casei lui pănă dimineaţă.

23. Şi va trêce Domnul să lovască pre eghiptêni şi va vedea singele pre prag şi pre amîndoi umşorii şi va trêce Domnul uşea şi nu va lăsa pre cela ce pîrde ca să intre în casele voastre să lovască.

24. Şi cruţaţi cuvîntul acesta de lége vêcinică ţie şi fiilor tăi păn-în vac.

25. Iară să veţi întra în pămîntul carele va da voaă Domnul după cum au grăit, cruţaţi slujba aceasta.

26. Şi va fi să vor dzice cătră voi fiii voştri : «Ce iaste închinăciunea aceasta ?».

27. Şi veţi dzice lor : «Jirtvă, paştele acêstea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Israil întru pămîntul Eghiptului, cîndu au lovit pre eghiptêni, iară casele noastre le-au mîntuit». Şi plecîndu-să nărodul, s-au închinat.

28. Şi ducîndu-să, au făcut fiii lui Israil după cum au porîncit Domnul lui Moisí şi lui Aáron, aşa au făcut.

29. Şi să făcu pre la miadză noapte şi Domnul lovi tot dentăi-născutul în pămîntul Eghiptului, den dentăiu-născutul lui faraon, ce şade pre scaun şi pănă la cel dentăi-născut al roabei ceia de în groapă şi tot dentăiu-/născut de dobitoc.

în care lăcuiţ voi. Şi văzînd eu singele, vă voiu acoperi şi nu va fi întru voi rană să periţ cînd voiu ucide ţara Eghipetului.

14. Şi să vă fie zioa aceasta întru aducere aminte şi să cinstiţ praznicul Domnului întru sămînţiile voastre, praznic pre lége şi vêcinic prăznuiţ[2].

15. Şapte zile să mîncaţ azimă[3]. În zioa dentăi să scoateţ aluatul den casele voastre, că tot cine va minca aluat, peri-va sufletul acela den Israil, den zioa cea dentăi pănă în zioa a şaptea.

16. Şi zioa cea dentăi se va chiema sfîntă, iară zioa a şaptea, de sărbătoare, iară sfîntă să fie voaoă. Tot lucrul de slujbă să nu faceţ într-însa, fără numai cituş va face fiecine să mănînce. Numai atita să lucraţ.

17. Păziţ porunca aceasta, că într-această zi voiu scoate putêrea voastră den ţara Eghipetului, şi în zioa aceasta să faceţ în lége vêcinică întru neamurile voastre.

18. Începînd de la 17 zile ale lunii cei dentăi, de seara să mîncaţ azimă pănă la 21 de zile ale lunii, seara.

19. 7 zile să nu mîncaţ în casele voastre aluat, că tot cel ce va minca cu aluat, se va pîrde sufletul acela den ceata feciorilor lui Israil întru vineticii pămîntului.

20. Nimic dospit să nu mîncaţ, ce în toate casele voastre să mîncaţ azimă".

21. Şi chiemă Moisei toţ bătrînii lui Israil şi le zise : „Păsaţ de vă luaţ cîte un miel după semînţiia voastră şi jungheaţ pashă.

22. Şi luaţ munuchi de issop şi-l întingeţ în sînge şi ungeţ pragurile uşilor şi ţîţînile amîndoaoă den singele carele iaste aproape de uşi, şi voi să nu ieşiţi den casele voastre pănă a doaoa zi nici unul pre uşă.

23. Că va să treacă Domnul şi să ucigă pre eghiptêni şi, deaca va vedea singele la praguri şi la amîndoaoă ţîţînile, va trêce Domnul pre lîngă acea uşă şi nu va lăsa pre cela ce va ucide să ucigă şi să între în casele voastre.

24. Păziţ cuvîntul acesta să fie lége voaoă şi feciorilor voştri în veac.

25. Iară deaca veţ întra în ţara carea o au dat voaoă Domnul cum au zis, să păziţ tocmeala aceasta.

26. Şi cînd vor zice voaoă feciorii voştri : «Ce iaste acest obicêiu ?»,

27. Voi să ziceţ lor : «Iaste junghêre a paştei Domnului, care au acoperit casele feciorilor lui Israil în Eghipet, cînd au ucis pre eghiptêni, iar casele noastre le-au izbăvit». Şi plecîndu-se oamenii, se închinară.

28. Şi ducîndu-se feciorii lui Israil, făcură cum porînci lor Domnul cu Moisei şi cu Aáron, aşa făcură.

29. Iară cînd fu la miezul nopţii, ucise, Domnul tot ce fu născut-dentăi în ţara Eghipetului, de la cel dentăi-născut al lui faraon[4] carele şădea în jăţiul lui, <pănă la>[5] cel dentăi-născut al roabei cei den groapă şi tot dobitocul ce fu dentăi-/născut.

în care vă veţi afla. Eu voi vedea singele şi vă voi ocoli, ca să nu vă lovească plaga nimicitoare, cînd voi trece prin ţara Egiptului, pedepsind.

14. Şi ziua aceea să fie pentru voi spre aducere aminte şi s-o prăznuiţi printr-o sărbătoare a Domnului din neam în neam ; ca lege veşnică s-o prăznuiţi.

15. Şapte zile să mîncaţi azime, să scoateţi dospitura din casele voastre chiar din ziua dintîi. Cine va minca dospitură în aceste şapte zile îşi va pierde sufletul şi se va stîrpi din Israel.

16. În ziua întîi şi în a şaptea zi să aveţi adunare sfîntă. În aceste zile să nu lucraţi nimic afară de pregătirea mîncării.

17. Să păziţi sărbătoarea azimilor, că în ziua aceea am scos taberile voastre din pămîntul Egiptului, şi să faceţi din ziua aceasta aşezămînt de lege pururea în neamul vostru.

18. Începînd din seara zilei a paisprezecea pînă în seara zilei a douăzeci şi una a lunii întîi să mîncaţi azime.

19. Şapte zile să nu se afle dospitură în casele voastre. Tot cel care va minca aluat dospit îşi va pierde sufletul şi se va stîrpi din adunarea fiilor lui Israel, fie el venetic sau băştinaş.

20. Să nu mîncaţi nimic dospit, ci în toate aşezările voastre să mîncaţi numai azime ".

21. Moise i-a chemat pe toţi bătrînii lui Israel şi le-a spus : „Mergeţi de vă luaţi miei, fiecare pentru neamul vostru, ca să junghiaţi jertfa Paştilor.

22. Stringeţi sîngele mielului într-un vas, luaţi apoi un mănunchi de isop şi, muindu-l în sînge, ungeţi uşa, pragul şi amîndoi stîlpii uşii, şi nici unul dintre voi să nu treacă pragul uşii pînă dimineaţa.

23. Căci va străbate Domnul Egiptul judecînd amarnic şi, de va vedea sîngele pe pragul şi pe cei doi stîlpi ai uşii, va trece pe lîngă uşă şi nu va lăsa pe nimicitor să intre în casele voastre să vă lovească.

24. Să păziţi aceasta pururea ca un aşezămînt din neam în neam.

25. Să ţineţi rînduiala aceasta şi în pămîntu[1] pe care Domnul vi l-a făgăduit şi vi-l va da·

26. Iar de va fi să vă întrebe fiii voştri : «Ce este rînduiala aceasta ?»

27. Voi să le răspundeţi : «Aceasta-i jertfa de Paşti pentru Domnul, care în Egipt a ferit casele fiilor lui Israel, cînd i-a lovit pe egipteni, iar casele noastre le-a cruţat». Atunci îngenunchind poporul s-a închinat.

28. Şi s-au dus fiii lui Israel şi au făcut toate cîte le poruncise Domnul lui Moise şi Aaron, chiar aşa au făcut.

A zecea plagă

29. Şi la miezul nopţii, Domnul a lovit tot întîiu-născut în pămîntul Egiptului, de la întîiul-născut al lui faraon, moştenitorul tronului, pînă la acela al robului din temniţă şi pînă la acela al oricărui/dobitoc.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

ѦА

Pag. 48, col. I

ѧ нъскѹ́т дѳ ноⷭ́ноⷦ. Шн съ скѹ́лъ фарао
но́пт҃ѣ, шн҃ тѳ́ате сахѹ́леахѹ́н шн҃ тѳ́ци ѥгѵпт҃
тѣ́нїн, шн҃ съ фо́кѹ҃ пѵнга́ре ма́ре а҃тѳ́т пъмѫ
тѹ́л ѥгѵ́пѣтѹ́ахѹ, нѣ́нтрѫ кънѹ́ ѥра́ ка́ѣ а҃трѫ
ѧа ка́рѣ нѫ́ ѥра́ а҃трѣ́ѣа мѳ́рте. Шн҃ кемъ фа
рао прѣ мо́ѵсн шн҃ прѣ а҃а́рѡнь нѳа́пт҃ѣ, шн҃ зи́се
ло́рь скѹ́а́цнвѣ шн҃ і҃шни́цн дн҃ѳ́ нороⷣѹ́л мі́еѫ, шн҃
вѳ́н шн҃ фнїн лѹ́н і҃сраи́л, мѣ́рѳцн шн҃ слѫ́жнцн
дмнѹ́лѹн дмнзѣ́ѹлѹн вѳ́стрѫ дѹ́хъ нѹ́м зи́нєц.
ѧв Шн҃ о҃и́ле шн҃ вѳ́ѣн вѳ́цн лѹ́жндѹ́н мѣ́рѳцн, шн҃
ѧг мъ блѧ́вцн шн҃ прѣ мине. Шн҃ грѣбїа ѥгѵп
тѣ́нїн пре нороⷣь нѫ́ гра́бѣ, пѣ́нтрѫ каѣ́н скоⷭ́цъ
прѣ дн҃ѳ́ї дн҃ѳ́ пъмѫ́нт҃ѣ, кѫ а҃ѫ зи́нєь кѣ́ѳцн нѳ
ѧд вѳ́м мѹ́рн. Шн҃ лѹ́сѳ нороⷣѹ́л пѣ́ѣлмѹ́ль лор҃
мн҃ѧ́ї фнанн҃т҃ѣ дѳ а҃сѣфрѣмн҃т҃а а҃лѹ́сѳа́тѹ́рнле лѳ,
ѧѣ легѣ́т҃е ф҃хѧнѹ́ле лор҃ дѣ́ѹмѣ҃. Га҃ѫ фнїн лѹ́
і҃сраи́л лѹ́ фо́кѹ҃т҃ дѹ́хъ нѹ́м а҃ѫ́ порѹ́нчнт҃ѣ лсо҃р
мо́ѵсн, шн҃ чєршѹ́рѣ дела ѥгѵпт҃ѣ́нн, вѧ́се дер
ѧѕ ѵнн҃ѣ шн҃ дерѹ́ шн҃ ф҃рѣкъмн҃т҃ѣ. Шн҃ дѳ
нѹ́л а҃ѫ да́т҃ѣ хѧ́рѹ́л нороⷣѹ́лѹн сѣ́ф҃ ф҃нан҃т҃ѣ ѥ
гѵпт҃ѣ́нлор, шн҃ ф҃прѫ́мѹ́т҃ѣрѣ прѣ ѣ́н, шн҃ тєфѳ
ѧз нрѣ прѣ ѥгѵпт҃ѣ́нн. Шн҃ съ рѣдникѣ́рѣ фнїн
лѹ́н і҃сраи́л, дела рамѣ́сн ласохѳ́дь ла, х҃, де
мнн пеⷣе́стрн, съръцаїн а҃фа́рѣ дн҃ѳ́ ѹ҃нѣ́ате.
ѧи Шн҃ а҃мн҃ѣ́сѣкѣтѹ́рѣ мѹ́л҃т҃ѣ сѧ́ѳ сѹ́нт҃ ф҃прєхнѣ нѫ
ѣ́н, шн҃ о҃и́ шн҃ вѳ́н, шн҃ дѳсн҃по́ате мѹ́л҃т҃ѣ фо́рте.
ѧѳ Шн҃ ко́а́пѣсѣрѣ пѣ́ѣлмѹ́ль чела́ѳ сно́сь дн҃ѳ́ ѥгѵ́пѣть
тѹ́л҃т҃ѣ дѳ а҃ѕнне ф҃спѹ́сѣ, пѣ́нтрѫ кънѹ́сѳа́ дѳ
пн҃т҃, кѫ тѹ́ѳ сно́с прѣ дн҃ѳ́ї ѥгѵпт҃ѣ́нїн, шн҃
нѧ́ѹ пѹ́тѹ́т҃ь съ ф҃тѣдѹ́ѧскъ, нн҃тѳ дѳмн҃кѣ́рѣ а҃
ѳ҃ фѣкѹ́т҃ лор҃ прѣ кѧ́ле. Га҃ѫ съ҃ѵаѣшлахѹ́нрѣ ф҃ѣн
лор҃ лѹ́н і҃сраи́л, чѧ́ѳ а҃пкѹ́нт҃ ф҃пѫмн҃нтѹ́ал ѥгѵ́
пѣтѹ́ахѹ, шн҃ ф҃пѫмн҃нтѹ́ал лѹ́н хѧнаа́нь, ѥ́нш
ѧѳ пърнн҃цїн лор҃ѣ́ни, ѵ҃л. Шн҃ фѣ дѹ́хъ, ѵ҃л, дѳ
а҃нн, ѣшн҃ тѳ́ате пѵтѣ́рѣ дмнѹ́лѹн, дн҃ѳ́ пъмѫ
тѹ́л ѥгѵпѣ́тѹ́ахѹ, нѳа́пт҃ѣ і҃ра́къ ф҃нанн҃тѣ́ате
дмнѹ́лѹн, кастѣн сно́цъ прѣ ѣ́н дн҃ѳ́ пъмн҃нтѹ́ал
ѳ҃ ѥгѵпѣтѹ́ахѹ. Дѣ́ѣ҃. нѳа́пте а҃ѵа́ста ѣ стра
ѳ҃ ф҃нанн҃тѣ дмнѹ́лѹн, ка́лѣцн фнїн лѹ́н і҃сраи́л
ѳ҃ сѣфѣ́е дрѹ́ѕѳлелор҃. Шн҃ зи́се дмнѹ́ль кѣ́ѵъ
мо́ѵсн шн҃ а҃а́рѡнь, а҃ѵа́ста ѣ а҃ѣ́ѵѣ па́шнлор, тѳ́тъ
ѳ҃ стрѣ́нїнѹ́л дѣнѣ́м нѹ́ѳа мн҃нка́ дн҃ѳ́ ѳ҃ле. Шн҃
тѳ́т҃ роⷭ́ѹ́л кѹ́нка а҃ѫ́ прѣ а҃рѹ́нѣ кѹ́мпъра́т҃ѣ фл
вѣ́н сѣ́ѵѣсѹ́л прѣ ѳ҃ле, шн҃ а҃т҃ѹ́нчѣ ва мн҃нка дн҃ѳ́
ѳ҃ ѳ҃ле. Стрѣ́нь шн҃ нѣнмн҃т҃ нѹ́ѳа мн҃нка́ дн҃ѳ́
ѳ҃ѕ ѳ҃ле. А҃трѫка́сѣ сѣ́ѳа мн҃нка́, нѹ́сѣва лѧсѣ
дн҃ѳ́ ка́рнѹ́рн прѣ дмнн҃ѣцъ, сѣнѫ́ сно́а҃тѣцн дн҃ѳ́
ка́ѣ дн҃ѳ́ кѫрнѹ́рн а҃фа́рѣ, шн҃ сѣ́ѣ нѹ́вѣцн сфѣрѣ
ѳ҃ ма́ дн҃ѳ́ трѫ́нса. Тѡа́ѣ а҃дѹнаⷬ фнлор а҃ѣ
ѳ҃ і҃сраи́л ваф҃а́ѣе а҃ѵа́ста. Га҃ѫ дѳ вакѣнн лаѳ҃
ѵнн҃ѣ́ѳа, немѣ́рнись шн҃ ваф҃а́ѣе па́ѵѣле дмнѹ́н, ф҃н
вѣ́н сѣ́ѵѣсѹ́л тѳ́ате па́рѣ съ҃ѣѵѣ́тѣсѣ, шн҃ а҃
тѹ́нчѣ кавѣнн сѣф҃а́ѣе прѣ дн҃ѳ́сѣле, шн҃ ваф҃нка
шн҃ ч҃ѣль дѳ пъмн҃нт҃ѣ мошнѣ́нь, тѳ́т҃ не сѣ́ѵѣсѹ́
ѳ҃ нтѹ́л нѹ́ва мн҃нка́ дн҃ѳ́ ѳ҃ле. Ѳа́ѣе ваф҃нч
ѣ́ѣн дѣ лѹ́ѕ, шн҃ ч҃ѣ́ѣн чѳсѣва а҃пр҃ѫпїѧ немѣ́р
ѳ҃ нѣкѹ́ѣн лѧнгъ вѣ́н. Шн҃ фъкѹ́рѣ фнїн лѹ́н
і҃сраи́л дѹ́хъ кѹ́м а҃ѫ́ порѹ́нчнт҃ѣ дмнѹ́л лѹ́н мо́ѵ
ѳ҃ сн шн҃ лѹ́н а҃а́рѡнь, а҃ша́ а҃ѫ́ ф҃ъкѹ́т҃. Шн҃ ф҃ѫ

30. Şi să sculă farao noaptea şi toate slugile lui şi toţ eghiptênii şi să făcu strigare mare în tot pământul Eghipetului, pentru că nu era casă întru carea nu era într-însa mo<a>rte.

31. Şi chemă faraó pre Moisi şi pre Aarón noaptea şi zise lor: „Sculaţi-vă şi ieşiţi den norodul mieu, şi voi şi fiii lui Israil. Mêrgeţi şi slujiţi Domnului Dumnezeului vostru, după cum ziceţ!

32. Şi oile şi boii voştri luându-i, mêrgeţi şi mă blagosloviţi şi pre mine!

33. Şi grăbiia eghiptênii pre norod cu grabă, pentru ca să-i scoaţă pre dînşii den pământ, că au zis că: „Toţ noi vom muri".

34. Şi luo norodul pielmul lor mai înainte de a să frămînta aluaturile lor, legate în hainele lor de-a umăr.

35. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit lor Móisi şi cerşură de la eghiptêni vase de argint şi de aur şi îmbrăcăminte.

36. Şi Domnul au dat harul norodului său înaintea eghiptênilor şi împrumutară pre ei şi jefuiră pre eghiptêni.

37. Şi să rădicară fiii lui Israil de la Ramósi la Sochóth, la 600 de mii pedestri, bărbaţii, afară den unêlte.

38. Şi amestecătură multă s-au suit împreună cu ei, şi oi, şi boi, şi dobitoace multe foarte.

39. Şi coapseră pielmul ce l-au scos den Eghipet, turte de azime în spuză, pentru că nu s-au dospit, că i-au scos pre dînşii eghiptênii şi n-au putut să îngăduiască, nice de mîncare au făcut lor pre cale.

40. Iară sălăşluirea fiilor lui Israil ce-au lăcuit în pământul Eghipetului şi în pământul lui Hanaán, ei şi părinţii lor, ani 430.

41. Şi fu după 430 de ani, ieşi toată putêrea Domnului den pământul Eghipetului.

42[41]. Noaptea strajă-înainte iaste Domnului, ca să-i scoaţă pre ei den pământul Eghipetului. [42] Acêea noapte aceasta e strajă înaintea Domnului, ca la toţi fiii lui Israil să fie în rudele lor.

43. Şi zise Domnul cătră Moisi şi Aarón: „Aceasta e lêgea paştilor: tot streinul de neam nu va mînca den êle.

44. Şi tot robul cuiva, au pre argint cumpărat, îl vei obrezui pre el şi atuncea va mînca den êle.

45. Strein şi năimit nu va mînca den êle.

46. Într-o casă să va mînca, nu se va lăsa den cărnuri pre dimineaţă; să nu scoateţi den casă den cărnuri afară şi os nu veţi sfărîma dentr-însa.

47. Toată adunarea fiilor lui Israil va face aceasta.

48. Iară de va veni la voi cineva nemêrnic şi va face Paştele Domnului, îi vei obrezui toată partea bărbătească şi atuncea va veni să facă pre dînsele şi va fi ca şi cel de pământ moşnean. Tot neobrezuitul nu va mînca den êle.

49. O lêge va fi celui de loc şi celui ce se va apropiia, nemêrneculuí, lîngă voi.

50. Şi făcură fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi şi lui Aarón; aşa au făcut.

51. Şi fu/în zioa acêea, scoase Domnul pre fiii lui Israil

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

30. Şi să sculă faraon noaptea şi toate slugile lui şi toţi eghiptênii şi să fêce strigare mare în tot pământul Eghiptului, pentru că nu era casă întru carea nu era întru însă mortu.

31. Şi chemă faraon pre Moisi şi pre Aáron noap[p]tea şi dzise lor: „Sculaţi-vă şi ieşiţi den nărodul meu, şi voi, şi fiii lui Israil! Păsaţi, slujiţi Domnului Dumnedzăului vostru, după cum dziceţi!"[7].

32. Şi oile şi boii voştri luîndu-i, păsaţi şi mă blagosloviţi şi pre mine!"

33. Şi sîrguia eghiptênii pre nărod cu sîrgulală pentru ca să-i scoată pre înşi den pământu, că au dzis că: „Toţi noi vom muri".

34. Şi luă nărodul pielmul lor mainte de frămîntat aluatul lor, legate în hainele lor de-a umăr.

35. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au porăncit lor Moisi şi cerşură de la eghiptêni vase de argintu şi de aur şi îmbrăcăminte.

36. Şi Domnul au dat harul nărodului său înnaintea eghiptênilor şi-nprumutară pre ei şi jecuiră pre eghiptêni.

37. Şi să rădicară fiii lui Israil de la Ramesi la Sochoth la 600.000 pedestri bărbaţi, afară den marfă.

38. Şi amestecătură multă s-au suit împreună cu ei, şi oi, şi boi, şi dobitoace multe foarte.

39. Şi frămîntară pielmul ce l-au scos den Eghiptu în vatră, [în spudză][8], azime, pentru că nu s-au dospit, căci i-au scos pre înşi eghiptênii şi n-au putut să îngăduiască, nice au făcut de mîncat şie pre cale.

40. Şi prişleşeniia fiilor Israil ce au prişleşit în pământul Eghiptului şi în pământul Hanaan, ei şi părinţii lor, ani 430.

41. Şi fu după 430 ani, ieşi toată putêrea Domnului den pământul Eghiptului.

42. Noaptea[9] aceasta-i straje înaintea Domnului, ca la toţi fiii lui Israil să fie întru rudele lor.

43. Şi dzise Domnul cătră Moisi şi cătră Aáron: „Aceasta-i lêgea paştilor: tot striinul de neam nu va mînca de el[10].

44. Şi tot robul cuiva şi pre argintu cumpărat îl vei obrădzui pre el şi atuncea va mînca de el.

45. Nemêrnic şi năimit nu va mînca de el.

46. Întru o casă va mînca. Să nu lasaţi den cărnuri pre dimineaţă, să nu scoateţi den casă den cărnuri afară şi os nu veţi sfărîma de el.

47. Toată adunarea fiilor Israil va face aceasta.

48. Iară să va veni <cineva>[11] la voi nemêrnic şi va face paştele Domnului, îi vei obrăzui lui toată partea bărbătească şi atuncea va veni să facă pre însă şi va fi ca cel den pământ moşnean. Tot neobrăzuitul nu va mînca de el.

49. O lêge va fi celui de loc şi celui ce să va apropîia, nemêrnicului, lîngă voi".

50. Şi făcură fiii lui Israil după cum[12] au porăncit Domnul lui Moisi şi lui Aáron; aşea au făcut.

51. Şi fu/întru dzua aceea, scoase Domnul

30. Şi sculîndu-se faraon noaptea şi toate slugile lui şi toţ eghiptênii, fu vaiet mare preste toată ţara Eghipetului, şi nu era casă în carea să nu fie mort.

31. Şi chiemă faraon pre Moisei şi pre Aáron noaptea şi zise lor: „Sculaţi-vă şi vă duceţ de la oamenii mici şi voi, şi feciorii lui Israil! Păsaţ şi vă rugaţ Domnului Dumnezeului vostru, cum aţ zis!

32. Luaţ oile şi boii voştri şi păsaţ şi blagoslovîţ şi pre mine!"

33. Şi îndemna eghiptênii să sloboază oamenii curînd den ţară, că zicea că: „Vom să murim toţ"[6].

34. Şi luară oamenii făina mai nainte de-a o frămîntarea ei cu aluat şi o legară în haine şi o puseră de-a umere.

35. Şi făcură cum porînci lor Moisei şi cerură de la eghiptêni vase de aur şi de argint şi haine[7].

36. Şi dêde[8] Domnul milă oamenilor săi înaintea eghiptênilor şi dêderă lor şi jăfuiră pre eghiptêni.

37. Şi se rădicară feciorii lui Israil de la Ramésa în Sochoth ca la 600.000[9] de oameni pedestri, fără de copii.

38. Şi vinetici mulţ ieşiră cu dînşii, şi oi, şi boi, şi dobitoace multe foarte.

39. Şi coapseră făină frămîntată carea o luară den Eghipet, că nu dospiră azimele cu aluat, că-i goniia eghiptênii; ce nu putea să şază, pre cale, nici merinde să-ş facă.

40. Iară lăcuinţa feciorilor lui Israil cît au lăcuit în Eghipet şi în ţara lui Hanaan, ei şi părinţii lor, 430 de ani au fost[10].

41. Iar după 430 de ani, ieşi toata putêrea Domnului den ţara Eghipetului.

42. Noaptea aceasta iaste straja Domnului, cîndu-i scoase den ţara Eghipetului. Aceasta strajă să o păzească fiii lui Israil în toate neamurile lor.

43. Şi zise Domnul cătră Moisei şi cătră Aáron: „Aceasta iaste lêgea paştilor: tot care va fi de alt neam să nu mănînce dentr-însa[11].

44. Şi tot robul, deaca-l veţ cumpăra, întăiu-l tăiaţ împrejur, atunci să mănînce dentr-însa.

45. Vineticul şi argatul să nu mănînce dentr-însa.

46. Într-o casă să se mănînce. Iar de va rămînea carne pănă dimineaţa, să nu scoateţ carnea afară den casă, nici os dentr-însul să nu fringeţi.

47. Toată gloata feciorilor lui Israil să facă aceasta.

48. Iar de va veni la voi vreun vinetic şi va vrea să facă pasha lui Dumnezeu, toată partea bărbătească să tăiaţ împrejur şi atunci să vie şi să o facă şi va fi ca cel moşnean. Iar tot cel netăiat împrejur să nu mănînce dentr-însa.

49. O lêge să fie moşteanului şi vineticului care va veni întru voi"[12].

50. Şi făcură feciorii lui Israil cum porînci Domnul lui Moisei şi lui Aáron; aşa făcură.

51. Şi fu/în zioa cêea ce scoase Domnul

30. Şi în noaptea aceea, faraon, toţi slujitorii săi şi toţi egiptenii au sărit înspăimîntaţi din somn şi a fost mare bocet în tot pământul Egiptului, căci nu era casă în care să nu fie mort.

Ieşirea din Egipt

31. În acelaşi noapte, faraon i-a chemat pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus: „Sculaţi-vă şi plecaţi de aici, de la poporul meu, voi şi fiii lui Israel! Duceţi-vă să aduceţi jertfe Domnului Dumnezeului vostru, aşa cum aţi cerut!

32. Luaţi cu voi oile şi boii şi binecuvîntaţi-mă şi pe mine!"

33. Iar egiptenii sileau poporul să se grăbească să iasă din ţară, căci spuneau: „Altcum vom pieri cu toţii".

34. Şi poporul a luat aluat nedospit încă şi învelind coveţile în hainele lor, le-au pus pe umăr.

35. Fiii lui Israel au făcut aşa cum le poruncise Moise şi au cerut de la egipteni vase de argint, de aur şi veşminte.

36. Cu harul Domnului, egiptenii s-au arătat fără duşmănie faţă de israeliţi şi i-au împrumutat. Astfel au luat ei pradă de la egipteni.

37. Fiii lui Israel au plecat din Ramses la Sucot, ca la şase sute de mii de bărbaţi pedeştri, fără femei şi copii.

38. Şi a ieşit cu ei mare mulţime de oameni feluriţi şi turme bogate şi cirezi.

39. Iar din aluatul nedospit, pe care l-au scos din Egipt, au copt azime în spuză. Fiindcă egiptenii i-au zorit, aluatul n-a dospit şi ei n-au mai avut timp să-şi facă ceva de mîncare pentru drum.

40. Şi au pribegit fiii lui Israel în pământul Egiptului şi în pământul Canaanului vreme de patru sute treizeci de ani.

41. Cînd s-au împlinit patru sute treizeci de ani, întreaga oştire a Domnului a ieşit din pământul Egiptului.

42. Aceasta a fost noaptea de priveghi a Domnului pentru ei cînd i-a scos din pământul Egiptului şi aceasta a rămas noaptea de priveghi a tuturor fiilor lui Israel, din neam în neam, pentru Domnul.

Rînduiala Paştelui

43. Domnul le-a spus lui Moise şi lui Aaron: „Aceasta este rînduiala Paştelui: nimeni din alt neam să nu mănînce dintr-însul.

44. Iar robul cumpărat pe bani, de va fi tăiat împrejur, să mănînce din el.

45. Străinul şi năimitul însă să nu mănînce din el.

46. Să se mănînce tot în casa în care a fost pregătit, carnea să n-o scoateţi afară din casă şi oasele să nu le zdrobiţi.

47. Întreaga obşte a fiilor lui Israel să-l cinezе prăznuind.

48. Dacă vreun străin aşezat între voi va voi să prăznuiască Paştile Domnului mai întîi să se taie împrejur toţi ai lui de parte bărbătească şi numai atunci va fi socotit şi el ca un locuitor de baştină şi va putea prăznui. Cel netăiat împrejur să nu mănînce dintr-însul.

49. O singură lege să fie astfel pentru băştinaşi şi pentru străinul ce se va aşeza lîngă voi".

50. Fiii lui Israel au făcut aşa cum poruncise Domnul lui Moise şi lui Aaron; chiar aşa au făcut.

51. Deci/în ziua aceea a scos Domnul pe

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 48, col. 2

den pămîntul Eghipetului cu putêrea lor împreună.

CAP 13

1. Şi zise Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Sfinţêşte-m tot dentîi-născutul ce s-au făcut dentăiu şi deschizînd tot zgăul întru fiii lui Israil den om pînă în dobitoc, pentru că al mieu iaste".

3. Şi zise Moisi cătră norod : „Pomeniţi zioa aceasta întru carea aţi ieşit den pămîntul Eghipetului, den casa robiii, pentru că în mînă tare v-au scos Domnul pre voi de aicea. Şi nu să va mînca aluat,

4. Pentru că astăzi ieşiţi voi în luna dentăiu.

5. Şi va fi de te va băga Domnul Dumnezeul tău la pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi amoreilor, şi eveilor, şi evuseilor, şi gherghesеilor, şi ferezeilor, carele au jurat părinţilor tăi să dea ţie pămînt ce cură lapte şi miêre. Şi vei face slujba aceasta în luna aceasta.

6. Şase zile veţi mînca azime, iară a şaptea zi, praznec Domnului.

7. Azime veţ mînca cêle 7 zile ; nu ţi se va ivi ţie dospit, nice va fi ţie aluat în toate hotarăle tale.

8. Vei povesti feciorului tău în zioa acêea zicînd : «Pentru acêea au făcut Domnul Dumnezăul mieu cînd ieşiiam de la Eghipet».

9. Şi va fi semnu ţie pre mîna ta şi pomenire înaintea ochilor tăi, pentru ca să să facă lêgea Domnului în rostul tău, că cu mînă tare te-au scos pre tine Domnul den Eghipet.

10. Şi păziţ lêgea aceasta dupre vremile ceaşurilor den zile în zile.

11. Şi va fi dupre ce te va băga pre tine Domnul Dumnezăul tău la pămîntul hananeilor, în ce chip se-au jurat părinţilor tăi, şi va da ţie pre dînsul.

12 [11]. Şi vei osebi tot ce deschide zgăul den partea bărbătească Domnului. [12] Tot ce deschide zgăul den cirezi sau întru dobitoacele tale cîte să vor face ţie cêle de parte bărbătească le vei sfinţi pre êle Domnului.

13. Tot ce deschide zgăul măgariului să-l schimbi pre oaie ; şi de nu-l vei schimba, vei izbăvi pre el. Şi tot dentîiu-născutul omului den fiii tăi vei mîntui.

14. Iară de te va întreba feciorul tău după aceasta zicînd : «Ce iaste aceasta ? » vei zice lui : «Că cu mînă tare ne-au scos Domnul pre noi den pămîntul Eghipetului, den casa robiii.

15. Şi cînd nesîlnici faraó să tremiţă pre noi, ucise tot dentîiu-născutul în pămîntul Eghipetului, den cel dentîiu-născut al oamenilor pănă în cel dentîiu-născut al dobitoacilor. Pentru acêea eu jărtvescu Domnului tot ce deschide zgăul, cêle ce sînt parte bărbătească, Domnului şi tot dentîiu-născutul fiilor miei voiu izbăvi».

16. Şi va fi întru semnu pre mîna ta şi nemişcat naintea ochilor tăi, pentru că în mînă tare te-au scos Domnu den Eghipet".

17. Şi după ce au trimis farao norodul nu-i povăţui pre dînşii Dum/nezău calea pămîntului Filistiim, că aproape

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

pre fiii lui Israil den pământul Eghiptului cu putêrea lor împreună.

CAP 13

1. Şi dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu :

2. „Svinţêşte-mi tot dentăi-născutul, dentăi—făcutul şi deşchidzîndu tot zgăul întru fiii lui Israil, den om păn-în dobitoc, pentru că mie iaste“.

3. Şi dzise Moisi cătră nărodul : „Pomeniţi dzua aceasta întru carea aţi ieşit de la Eghiptu, den casa robiei, pentru că întru mînă tare v-au scos pre voi Domnul de aicea. Şi nu să va minca aluat,

4. Pentru că astădzi voi ieşiţi întru luna tinerilor.

5. Şi va fi de te va băga înlontrul Domnului Dumnedzăul tău, la pământul hananeilor, şi heteilor, şi amorreilor, şi eveilor, şi ievuseilor, şi ghergheseilor, şi ferezeilor, carele au giurat părinţilor tăi să-ţi dea ţie pământu ce cură mière şi lapte. Şi vei face slujba aceasta întru aceasta lună.

6. 6 dzile veţi minca azime, iar a 7 dzi, praznic Domnului.

7. Azime veţi minca cêle 7 dzile ; nu ţi să va ivi ţie dospit, nice va fi ţie aluat în toate hotarăle tale.

8. Vei povesti ficiorului tău întru dzua acêea dzicîndu : «Pentru acêea au făcut Domnul Dumnedzău mie cîndu ieşiam de la Eghiptu».

9[8]. Şi va fi întru semnu ţie pre mâna ta şi păminte înnaintea ochilor tăi. [9] Pentru ca să s<ă> facă lêgê Domnului întru rostul tău, pentru că întru mână tare te-au s cos pre tine Dumnedzău den Eghiptu.

10. Şi să cruţaţi lêgea aceasta după vremile ceasurilor dên dzile în dzi.

11. Şi va fi după ce te va băga pre tine Domnul Dumnedzăul tău la pământul hananeilor, în ce chip s-au giurat părinţilor tăi, şi va da ţie pre însu.

12. Şi vei usăbi tot ce deşchide zgăul de parte bărbătească Domnului. Tot ce deşchide zgăul de cerezi sau întru dobitoacele talе cîte să vor face ţie cêle de parte bărbătească le vei sfinţi pre êle Domnului.

13. Tot ce dăşchide zgăul măgarilor să o schimbi pre oaie ; şi să nu o vei schimba, vei izbăvi pre ea. Şi tot dentăi-născut a omului den fiii tăi vei mîntui.

14. Iară de te va întreba ficiorul tău după acêstea dzicîndu : «Ce iaste aceasta ?», vei dzice lui : «Căce întru mână tare ne-au scos Domnul den pământul Eghiptului, den casă de robime.

15. Şi cîndu năstînici faraón să trimiţă pre noi, ucise tot dentăi-născutul în pământul Eghiptului den cêle dentăi-născute a oamenilor până dentăi-născute a dobitoacelor. Pentru acêea eu jîrtvuiescu Domnului tot ce deşchide zgăul, cêle ce-s parte bărbătească, Domnului şi tot dentăi-născutul fiilor mici voi izbăvi».

16. Şi va fi în sămnu pre mâna ta şi neclătit înnaintea ochilor tăi, pentru că întru mînă tare te-au scos Domnul den Eghiptu“.

17. Şi după ce au trimis faraon nărodul, nu-i povăţi pre înşii Dum/nedzău calea pă-

pre feciorii lui Israil den ţara Eghipetului cu putêrea lor.

CAP 13

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd :

2. „Sfinţêşte-m tot cel dentăi carele iaste întăi născut de dăşchide tot pîntecele[1] dentru fiii lui Israil, de la om până la dobitoc, tot al mieu să fie“ [2].

3. Iară Moisei zise cătră oameni: ,,Aduceţ aminte zioa aceasta în carea ieşiţi den ţara Eghipetului, den casa robiei, cu mână tare au scos pre voi Domnul de acoló. Şi să nu mîncaţ cu aluat,

4. Pentru că astăzi ieşiţ în luna[3] celor tineri.

5. Şi te va duce Domnul Dumnezeul tău în ţara Hanaánului, şi a Hetthéului, şi a Amorêului, şi a Evéiului, şi a Evuséiului, şi a Ghergheséiului, şi a Ferezéiului, care se-au jurat cătră părinţii tăi că va da ţie pământul carele cură lapte şi mière. Şi să faci această slujbă a aceştii luni.

6. Şase zile să mîncaţ azimă, iar a şaptea zi să faceţ sărbătoarea Domnului[4].

7. Şapte zile să mîncaţ azimă şi să nu se arate ţie cu aluat şi să nu fie cu aluat în toate hotarăle tale.

8. Şi în zioa acêea vei povesti fiiului tău zicînd : «Aceasta au făcut mie Domnul cînd am ieşit den Eghipet.»

9. Şi va fi ţie ca un semn pre mâna ta şi aducere aminte înaintea ochilor tăi, ca să fie lêgea Domnului în buzele tale şi cu mână tare te-au scos Domnul den Eghipet.

10. Ce să păzeşt<i> porunca aceasta în vrêmea ce se va cădea, de la zi până la zi.

11. Şi va fi cînd te va duce Domnul Dumnezeul tău în ţara Hanaanului, cum se-au jurat părinţilor tăi, şi o va da ţie.

12. Să usebeşti tot care dăşchide pîntecele partea bărbătească Domnului. Tot ce va dăşchide pîntecele den turmele şi den dobitoacele tale şi cîte vor fi parte bărbătească să le sfinţeşt<i> Domnului.

13. Tot carele va dăşchide pîntecele măgariului vei schimba cu oaie, iar de nu vei schimba, mîntui-l-vei. Şi tot ce iaste născut-dentăi oamenilor feciorilor tăi să mîntuieşt<i>[5].

14. Iar după aceasta, de te va întreba feciorul tău, zicînd : «Ce iaste aceasta ?», tu vei răspunde lui : «Cu mână vîrtoasă au scos pre noi Domnul den ţara Eghipetului, den casa robiei».

15. Şi cînd învîrtoşă faraon să nu se slobooze, ucise Domnul tot ce fu dentăi-născut în ţara Eghipetului, de la cel dentăi-născut al omului până la cel dentăi-născut al dobitocului. Pentr-acêea eu clădesc spre jîrtvă Domnului tot ce dăşchide pîntecele şi iaste parte bărbătească, ca să mîntuiesc tot ce iaste dentăi-născut al feciorilor miei».

16. Şi să fie semn pre mâinile tale şi neclintit înaintea ochilor tăi, că cu mână tare au scos pre noi Domnul den Eghipet“.

17. Iară deaca slobozi faraon oamenii, nu-i duse Dom/nul pre calea ţării Filisti,

fiii lui Israel cu toată oştirea lor din pământul Egiptului.

CAP. 13

Sfinţirea întîiului-născut

1. Domnul l-a vorbit lui Moise şi a zis :

2. „Să-mi sfinţeşti mie pe tot întîiul-născut între fiii lui Israel, pe cel ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale, fie om, fie dobitoc al meu să fie“.

Praznicul azimelor

3. Iar Moise a spus poporului : „Să pomeniţi an cu an ziua în care aţi ieşit din pământul Egiptului, din casa robiei, căci Domnul v-a scos cu mînă tare de acolo. Şi să nu mîncaţi în această zi aluat dospit.

4. Şi să ştiţi că aţi ieşit în luna primăverii, luna dintîi, Aviv.

5. Iar cînd vă va duce Domnul Dumnezeu în ţara canaanelior, a amorelior, a ferezeilor şi a iebuseilor, în pământul unde curge lapte şi miere, pământ juruit de Domnul părinţilor voştri, să ţineţi praznicul azimelor în fiecare an, în această lună.

6. Şapte zile să mîncaţi azime, iar ziua a şaptea să fie sărbătoarea Domnului.

7. Şapte zile să mîncaţi azime şi să nu se găsească nici urmă de aluat dospit în toate sălaşele voastre.

8. Şi în aceeaşi zi să învăţaţi pe fiii voştri, spunîndu-le : «Noi ţinem praznicul acesta pentru cele ce a făcut Domnul nouă, cînd ne-a scos din Egipt».

9. Şi vă va fi ca semnul de pe mînă sau de pe frunte spre aducere aminte, să aveţi legea Domnului mereu pe buze, că Dumnezeu cu mînă tare v-a scos din Egipt.

10. Păziţi rînduiala aceasta an cu an, la vremea ei.

11. Iar cînd vă va duce Domnul Dumnezeu în pământul Canaan, cum s-a jurat părinţilor voştri, şi vi-l va da vouă,

12. Să dăruiţi Domnului pe cel întîi-născut de parte bărbătească, pe cel ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale. Şi tot ce vi se naşte mai întîi de parte bărbătească din cirezi sau turme să-l închinaţi Domnului.

13. Pe cel ce se naşte mai întîi din asină să-l schimbaţi pe un ied sau miel ; de nu-l veţi schimba, să-l răpuneţi. Şi tot pe întîiul-născut dintre fiii voştri să-l răscumpăraţi.

14. Iar de va întreba fiul ce înseamnă aceasta, voi să-i spuneţi : «Cu mînă tare ne-a scos Domnul din pământul Egiptului, din casa robiei.

15. Cînd faraonul s-a împotrivit să ne slobozească, Domnul a ucis tot întîiul-născut în pământul Egiptului dintre oameni şi dobitoace. De aceea închinăm Domnului toată partea bărbătească ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale, iar pe tot întîiul născut dintre fii îl răscumpărăm».

16. Acesta-i ca şi semnul de pe mînă sau de pe frunte, căci cu mînă tare ne-a scos Domnul din Egipt“.

Dumnezeu călăuzeşte pe israeliţi

17. După ce faraon a slobozit pe israeliţi, Dum/nezeu nu i-a dus în ţinutul filistenilor

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 49, col. I

ниѕъ҃ѵ, ка҃лѣ пѫмѧ́нтѵхѵ҃ѧ҃ѵ фнлнсті҃нѡ́мъ, кѫ҃ а҃прі҃а
пе҃рм, пе́нтрѵ кѣ҃знее дмнѕъ҃ѵ, кжда́н сѣнѵ҃сѫ҃
кѣ҃тѣскѣ нарѡ́дѵ҃ѧ҃ вѣ҃зжда́ рѣ҃зво́н, шн сѣ҃ва ф҃тѡ́
нѣ҃ а҃рме ла҃ е҃гѵпе҃т҃. Шн ф҃кѵ҃тѵрѣ҃ дмнѕъ҃ѵ нарѡ́дѵ҃
ка҃лѣ чѣ҃ дела҃пѵ҃сті҃е ла҃ма҃рѣ рѡ́шіе, ш а҃нчѣ҃ рѣ҃дѣ҃
сѣ҃ѕнѧ́рѣ фнін лѵ҃н і҃ерана҃ль дн҃ пѫмѧ́нтѵхѵ҃ е҃гѵ
дѣ҃ петѵхѵ҃н. Шн лѵ҃сѡ́ мѡ́сеи о҃ѳсе́ле лѵ҃н і҃ѡсі҃ф
кѵ҃дѧ́нсѵ҃ѧ҃, пе́нтрѵ кѣ҃кѵ҃тѵрѣ҃мѧ́нѣ҃ а҃ѵ҃ тѵ҃ра҃
і҃ѡсі҃ф пре҃ фнін лѵ҃н і҃ерана҃ль кнжда́ѣ, кѵ҃ сокѡ́лнн
цѣ҃ ва сокѡ́лн дмнѵ҃ѧ҃ пре҃ вѣ҃н, шн вѣ҃ѣ҃ лѵ҃ѧ҃ а҃прі҃ѵ҃
нѣ҃ кѵ҃ вѣ҃н а҃ѳсе́леи деа́нѣ҃ а҃прі҃ѵ҃нѣ҃ кѵ҃ вѣ҃н.
Шн рждкжда́ѣсе фнін лѵ҃н і҃ерана҃ль дела҃ сѫ҃хѡ, сѣ҃
ка҃ Тъѣтържѣ҃ ла҃ о҃ѳѡ́м лжнгъ пѵ҃сті҃е. Тѣ҃ръ дн҃
нѣ҃зѣ҃ѵ҃ повѣ҃цѵ҃ѧ҃ пре҃ дже҃нгін зіѡ́ а҃стѣ҃пѵ҃ дн҃
нѡ́ѡ҃ сѣ҃ле҃ а҃рате҃ лѡ҃ ка҃лѣ҃, тѣ҃рь нелѧ́пѣ҃ а҃стѣ҃пѵ҃
кв дрѳ́ѳ҃. Дѣ҃клѵ҃мнна҃ ѡ҃рь нѵ҃ лнпсн і҃ѡ́сифъ
нѡ́ѡрѵ҃ѧ҃нн зіѡ́, шн стѫ́лпѵ҃ѧ҃ фнкѵ҃ѧ҃нн нѡ́лпѣ҃,
а҃нанѣ҃тѣ҃ а҃тѡ́т наро́дѵ҃ѧ҃

К А҃ П҃ Д І

а҃ Шн гла҃ дмнѵ҃ѧ҃ кѣ҃тъ мѡ́сеи знкжда́ѣ,
гла҃ѫщє фнлѡ́ѵ лѵ҃н і҃ерана҃ль, шн а҃тѡ́кѧ
дѵ҃сѣ сѣ҃сѣтѣѣ҃ра́скѣ а҃прѣ҃тѫ́ма кѵ҃рцін,
б҃ а҃тре҃ма҃ра́ль, шн а҃тре҃ ма́ре. Дн҃ прѣ҃
тѫма, вїе́лснфо́нѣ, а҃нанѣ҃тѣ҃ лѡ҃ вѣ҃н Тъ
г҃ сѣ҃рж пре҃ ма́ре. Шн ва҃ зѣ҃ле фарасѡ́ нарѡ́дѵ҃
лѵ҃н сѣ҃ѵ҃, пе́нтрѵ фнін лѵ҃н і҃ерана҃ль, кѵ҃м сѣ҃рѣ҃ѣ҃
чѣ҃сѵ҃ а҃ѵ҃ѣ҃ѫѣ҃ пре҃ ѣ҃ѫмѧ́нѣ҃, пе́нтрѵ кѣ҃ лѵ҃ а҃ѳн
д҃ пре҃ ѣ҃н пѵ҃сті́нѣ҃. Тѣ҃рь ѣ҃ѵ҃ вѣ҃н а҃тѣ҃рн нннма
лѵ҃н фарасѡ́, шн багонн дѣ҃напо́м ѡ҃рь, шн мъѣ҃
прослъвн а҃трѵ҃ фарасѡ́. шн а҃тѡ́лѣ҃ сѡ́лѣ҃ лѵ҃н,
шн вор кѵ҃но́ѧщє Тѡ҃ѣ҃н е҃гѵпт҃ѣ҃нін кѣ҃ѣ҃ сѧ҃нтъ
е҃ дмнѵ҃ѧ҃. Шн фѣкѣ҃рѣ а҃ша҃, шн сѣ҃ѣ҃сѣ а҃пѣ҃
ра́тѵхѵ҃ е҃гѵпт҃ѣ҃нна҃ѡ́р, кѣ҃м фѵ҃ци҃т҃ нарѡ́дѵ҃ль,
шн сѣ҃а҃тоа́рее нннма лѵ҃н фарасѡ́, шн а҃слѵ҃нлѡ҃
лѵ҃н пре҃ нарѡ́д, шн зѣ҃ѣ҃рѣ, че҃ а҃мфѣкѵ҃т а҃ѵ҃ѣ҃ста
тр҃мнца҃ѣ҃ пре҃ фнін лѵ҃н і҃ерана҃ль каѣ҃ нѫ҃ слѵ҃жа҃
ѕ҃ вкѣ҃ но́ѧсѡ ; Шн а҃ѳѣ҃мѣ҃ фарасѡ́ ка҃рслѵ҃н, шн
ѕ҃ Тот нарѡ́дѵ҃ а҃ѵ҃ѣ҃ѫѣ҃ а҃прѣ҃ѫ҃ кѵ҃дѧ́нсѵ҃ѧ҃. Шн
лѵ҃ѫ҃ д҃ , ѯ҃ де ка҃рт а҃лѣ҃ѣ҃, шн Тоатъ кѣ҃лъ҃рнмѣ҃
е҃гѵпт҃ѣ҃нна҃ѡ́р, шн кѣ҃пете́нін престе҃тоцн .
и҃ Шн а҃търи дмнѵ҃ѧ҃ нннма лѵ҃н фарасѡ́ а҃прѣ҃ра҃тъль
е҃гѵпетѵхѵ҃н, шн гонн҃ръ дѣ҃напо́м фінаѡ́р лѵ҃н
і҃ерана҃ль, тѣ҃рь фінін ла҃ і҃ерамі҃ѣ҃ кѵ҃ мѧ́нѣ҃ на҃тъ.
ѳ҃ Шн гонн҃ръ е҃гѵпт҃ѣ҃нін дѣ҃напо́м ѡ҃рь, шн а҃фла҃ръ
пре҃ дже҃нгін тъѣтържѣ҃ а҃жнгъ ма́ре, шн тоатъ
кѣ҃лъ҃рнмѣ҃, шн ка҃рслѣ҃ лѵ҃н фарасѡ́, шн кѣ҃лъ҃ре҃цін
шн сѣ҃ѧ҃стѣ҃ лѵ҃н а҃прѣ҃тѫ́ма кѵ҃рцін, а҃потрнва
і҃ вїе҃снфо́нѵхѵ҃н. Шн фарасѡ́ сѣ҃а҃пропі҃е, шн кѣ҃
тѫ҃ждѵ фінін лѵ҃н і҃ерана҃ль кѵ҃ о҃кін вѣ҃ѕѵ҃рѣ, шн а҃тъ
е҃гѵпт҃ѣ҃нін ла҃ тъѣтържѣ҃ дѣ҃напо́м ѡ҃рь, шн сѣ҃
спѫмѧ́нтарѣ҃ фоа҃рте, шн сѣ҃пригарѣ фінін лѵ҃н і҃ерана҃ль
і҃а кѣ҃тъ дмнѵ҃ѧ҃. Шн зѣ҃ѣ҃рѣ кѣ҃тъ мѡ́сеи, пе҃
тѵ҃ кѣ҃ѣ҃ нѵ҃ е҃ра҃ морѫ҃жнтѵрн а҃ е҃гѵпет нѣ҃н ско
прѣ҃ нѡ́н сѣ҃не сѡ҃ма҃рѣ҃ а҃прѵ҃стіе, че҃ нѣ҃н фѣкѵ҃т
а҃ѵ҃ѣ҃ста нѡ́со, скоцнн҃дѵ҃не дела҃ е҃гѵпет пенѡ́н ;
б҃ Нѵ҃ е҃ра҃ а҃ѵ҃ѣ҃ста кѵ҃вжнтѵ҃ѧ҃ че҃ѫмь грѣ҃нт кѣ҃тъ
тіе҃ Зншда́ѣ а҃ѕъ прѣ҃ нѡ́н ка҃ѣ҃ слѵ҃жѫ҃м е҃гѵп
тѣ҃нілѡ́р ? пе́нтрѵ кѣ҃мѧ́н бине е҃ра҃ нѡ́со сѣ҃слѵ҃жн҃
е҃гѵпт҃ѣ҃нілѡ́р, дн҃жѫ҃т сѣ҃мѵ҃рн҃ а҃прѵ҃стіѧ҃ а҃ѵ҃ѣ҃ста.

era, pentru că zise Dumnezău : „Cîndai să nu să căiască norodul, văzînd războiu, şi să va întoarce la Eghipet".

18. Şi încunjură Dumnezău norodul calea cea de la pustie la Marea Roşie. Şi a cincea rudă să suiră fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului.

19. Şi luo Moisi oasele lui Iósif cu dînsul, pentru că cu jurămînt au jurat Iósif pre fiii lui Israil zicînd : „Cu socotinţă va socoti Domnul pre voi şi veţ lua împreună cu voi oasele-m de aicea împreună cu voi".

20. Şi ridicîndu-se fiii lui Israil de la Sochoth, să tăbărîră la Othóm, lîngă pustie.

21. Iară Dumnezău povăţuia pre dînşii zioa în stîlpu de noor să le arate lor calea, iară noaptea în stîlpu de foc.

22. A le lumina lor nu lipsi stîlpul noorului zioa şi stîlpul focului noaptea, înaintea a tot norodul.

CAP 14

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăieşte fiilor lui Israil şi, întorcîndu-se, să se tăbărască în preajma curţii, între Magdál şi între mare, den preajma Veél-Sipfón ; înaintea lor vei tăbărî pre mare.

3. Şi va zice faraó norodului său, pentru fiii lui Israil : «Cum să rătăcescu aceştia pre pămînt, pentru că i-au închis pre ei pustiiul».

4. Iară eu voi întări inima lui faraó şi va goni denapoia lor şi mă voiu proslăvi întru faraó şi în toată oastea lui şi vor cunoaşte toţi eghiptênii că eu sînt Domnul"· [5] Şi făcură aşa.

5. Şi să spuse împăratului eghiptênilor că au fugit norodul. Şi să întoarse inima lui faraó şi a slugilor lui pre norod şi ziseră : „Ce am făcut aceasta trimiţînd pre fiii lui Israil ca să nu slujască noao ?"

6. Şi înhămă faraó carăle lui şi tot norodul îl duse împreună cu dînsul.

7. Şi luînd 600 de cară alêse şi toată călărimea eghiptênilor şi căpetenii preste toţi.

8. Şi întări Domnul inima lui faraó, împăratul Eghipetului, şi goniră dennapoia fiilor lui Israil ; iară fiii lui Israil mergea cu mînă naltă.

9. Şi goniră eghiptênii dennapoia lor şi aflară pre dînşii tăbărîţ lîngă mare şi toată călărimea şi carăle lui faraó şi călăreţii şi oastea lui în preajma curţii împotriva Veel-Sipfónului.

10. Şi faraó să apropié şi căutîndu fiii lui Israil cu ochii, văzură şi, iată, eghiptênii au tăbărît dennapoia lor ; şi să spămîntară foarte şi strigară fiii lui Israil cătră Domnul.

11. Şi ziseră cătră Moisi : „Pentru că ce nu era mormînturi în Eghipet, ne-ai scos pre noi să ne omoară în pustie ? Ce ne-ai făcut aceasta noao scoţîndu-ne de la Eghipet pe noi ?

12. Nu era acesta cuvîntul ce am grăit cătră tine zicînd : «Lasă pre noi ca să slujîm eghiptênilor» ? Pentru că mai bine era noao să slujim eghiptênilor, decît să murim în pustiia aceasta".

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

mîntului Filistîm, pentru că aproape era pentru că dzise Dumnedzău : „Cîndai să nu socotească nărodul, vădzîndu războiu, şi să va întoarce în Eghiptu“.

18. Şi încungiură Dumnedzău nărodul calea de la pustiiu la Marea Roşie. Şi a cincea rudă să suiră fiii lui Israil den pămîntul Eghiptului.

19. Şi luă Moisi oasele lui Iosif cu sine, pentru că cu giurămîntu au giurat Iosif pre fiii lui Israil dzicîndu : „Cu socotinţă va socoti Domnul pre voi şi-m veţi lua de icea oasele împreună cu voi“.

20. Şi rădicîndu-să fiii lui Israil de la Sochoth, să tăbăriră la Othom, lîngă pustiiu.

21. Iară Dumnedzău povăţiia pre înşi dzua întru stîlpu de nuăr să le arate lor calea, iară noaptea în stîlpu de foc[1].

22. Iară a le lumina lor nu lipsi stîlpul nuărului dzua şi stîlpul focului noaptea, înnaintea a tot nărodul.

CAP 14

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu :

2. „Grăieşte fiilor Israil şi, întorcîndu-să, să s<ă> tăbărască în preajma ogrăzii, între Magdol şi între mare, den preajma Veel-Spfon ; înnaintea lor vei tăbări pre mare.

3. Şi va dzice faraon nărodului său pentru fiii lui Israil : «Cum să rătăcescu aceştia pre pămîntu, pentru că i-au închis pre ei pustiiul !»

4. Iară eu voi năsîlnici inima lui faraon şi va goni denapoia lor şi mă voi proslăvi întru faraon şi întru toată oastea lui şi vor cunoaşte toţi eghiptênii că eu sîntu Domnul“. Şi făcură aşea.

5. Şi să spuse împăratului eghiptênilor că au fugit nărodul. Şi să întoarse inima lui faraon şi a slugilor lui pre nărod şi dzisără : „Ce am făcut aceasta trimiţînd pre fiii lui Israil ca să nu slujescă noaă ?“

6. Şi înhămă faraon carăle şi tot nărodul lui îl duse împreună cu însul.

7. Şi luă 600 de cară alêse şi toată călărimea eghiptênilor şi hatmani preste toţi.

8. Şi năsîlnici Domnul[1] inima lui faraon, împăratul Eghiptului, şi goni denapoia fiilor Israil[2] ; şi fiii lui Israil mergea cu mînă înnaltă.

9. Şi goniră eghiptênii denapoia lor şi-i aflară tăbăriţi îl<n>[3]gă mare şi toată călărimea şi carăle lui faraon şi călăreţii şi oastea lui în preajma ogrăzii, denpotriva Véel-Sepfon.

10. Şi faraon să apropiia şi, căutîndu fiii lui Israil cu ochii, văzură şi, iată, eghiptênii au tăbărît dennapoia lor ; şi să spămîntară foarte şi strigară fiii lui Israil cătră Domnul.

11. Şi dziseră cătră Moisi : „Pentru că ce nu era gropniţă[4] în Eghipet ne-ai scos pre noi să ne omori în pustiiu ? Ce ne-ai făcut aceasta noao scoţîndu-ne de la Eghiptu pre noi ?

12. Nu era acesta cuvîntul ce am grăit cătră tine dzicîndu : «Lasă pre noi pentru ca să slujim eghiptênilor !» ? Pentru că mai bine noi să slujim eghiptênilor decît să murim întru pustiiul acesta“. /

mului, că era aproape, că zise Domnul : „Să nu cumva să vază nărodul războiu şi să le paie rău, să se întoarcă iar în Eghipet“[6].

18. Ce duse Domnul oamenii încunjurat în pustie spre Marea Roşie. Şi a cincea semînţie a feciorilor lui Israil au ieşit den ţara Eghipetului[7].

19. Şi luoă Moisei oasele lui Iosif cu sine, că cu jurămînt jurase Iosif pre feciorii lui Israil, zicînd : „Întru cercetarea cînd va cerceta pre voi Dumnezeu să rădicaţ şi oasele mêle[le] de aici cu voi“.

20. Şi se rădicară feciorii lui Israil de la Sochoth şi se tăbăriră în Othom, lîngă pustie.

21. Iară Dumnezeu povăţiia pre dînşii zioa cu stîlp de nor să le arate calea, iară noaptea cu stîlp de foc să-i luminêze[8].

22. Şi nu lipsiia zioa stîlpul cel de nor, nici noaptea stîlpul cel de foc dennaintea tuturor feciorilor lui Israil.

CAP 14

1. Şi zise Domnul cătră Moisei grăind :

2. „Zi feciorilor lui Israil : întorcîndu-se să se tăbărască împotriva ogrăzii, între Mag; dal şi între mare, împotriva Veel-Sefónulu i înaintea lor vă tăbăriţ lîngă mare.

3. Iar faraon va zice oamenilor săi, pentru feciorii lui Israil : «Aceia au rătăcit pre pămînt, că i-au închis pustietatea».

4. Şi eu voiu învirtoşa inima lui faraon şi-i va goni pre urmă şi mă voiu proslăvi pentru faraon şi pentru toate oştile lui şi vor cunoaşte toţ eghiptênii că eu sînt Domn, care le-am făcut aşa“.

5. Şi spuseră împăratului Eghipetului că au fugit oamenii. Şi se întoarse inima lui faraon şi a oamenilor lui spre israil<i>têni şi ziseră : „Că ce am făcut noi aceasta de am slobozit feciorii lui Israil să nu lucrêze noaoă ?“[1]

6. Şi înhămă faraon căruţele sale şi strînse toţ oamenii lui cu sine.

7. Şi luoă 600 de căruţe alêse şi toţ caii Eghipetului şi pre toată călărimea.

8. Şi învirtoşă Domnul inima lui faraon, împăratul Eghipetului, şi goni de pre urmă pre feciorii lui Israil ; iar feciorii lui Israil mergea cu mănă naltă.

9. Şi goniia eghiptênii pre dînşii de pre urmă şi-i aflară şi se tăbărîră pre lîngă mare şi caii şi căruţele lui faraon şi oastea lui cea călare împotriva ogrăzii, împotriva Veel-Sefónului.

10. Şi se apropiia faraon, şi căutînd feciorii lui Israil, văzură şi, iată eghiptêni se tăbărîse după dînşii; şi se înfricoşară foarte şi strigară feciorii lui Israil cătră Domnul.

11. Şi ziseră cătră Moisei : „Au doară nu era mai bine să fie morminturile noastre în Eghipet ? Ce ne-ai scos să murim în pustie? Că ce ai făcut noaoă aşa de ne-ai scos den Eghipet ?

12. Au doară nu iaste acesta cuvîntul care l-am grăit în Eghipet cătră tine, zicînd : «Lasă-ne să robim eghiptênilor» ? Că cu mult era noaoă mai bine să robim eghiptênilor decît să murim într-această pustie»“./

care era mai aproape, căci Dumnezeu şi-a spus : „De va afla poporul împotrivire şi războiu, se va răzgîndi şi se va întoarce în Egipt“.

18. Ci i-a dus Dumnezeu pe cale ocolită, prin deşert spre Marea Roşie. A ieşit din pămîntul Egiptului a cincea semînţie a fiilor lui Israel.

19. Şi Moise a luat osemintele lui Iosif, căci acesta îi legase cu jurămînt pe fiii lui Israel, cînd le-a spus : „O să vină Dumnezeu să vă scoată de aici ; atunci să luaţi şi oasele mele cu voi“.

20. Şi au purces fiii lui Israel de la Sucot şi şi-au aşezat tabăra la Etam, unde începe pustia.

21. Iar Dumnezeu mergea înaintea lor arătîndu-le calea : ziua în stîlp de nor, iar noaptea în stîlp de foc.

22. Şi nu lipsea stîlpul de nor ziua şi nici stîlpul de foc noaptea înaintea întregului popor.

CAP. 14

Trecerea prin Marea Roşie

1. Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a zis :

2. „Spune-le fiilor lui Israel să se întoarcă şi să-şi aşeze tabăra înainte de Pi-Hahirot, între Migdol şi mare, în apropiere de Baal-Ţefon ; numaidecît lîngă mare să vă aşezaţi tabăra.

3. Iar faraon va spune poporului său : «Fiii lui Israel s-au rătăcit în ţinutul acesta şi pustiul i-a închis».

4. Voi înăspri inima lui faraon să vă ia la goană, iar eu mă voi proslăvi înaintea lui faraon şi a întregii sale oştiri şi vor cunoaşte toţi egiptenii că eu sînt Domnul“. Şi fiii lui Israel au făcut aşa.

5. Cînd i s-a spus lui faraon, împăratul Egiptului, că fiii lui Israel au fugit, el şi slujitorii lui s-au căit şi au spus : „Ce am făcut de i-am slobozit pe aceştia să nu ne mai slujească ?“

6. A pus deci faraon să înhame carele sale şi a luat cu sine toată oştirea sa.

7. Anume şase sute de care alese, toată călărimea şi căpeteniile lor.

8. Iar Domnul a înăsprit inima lui faraon, împăratul Egiptului, şi a slujitorilor săi şi ei au urmărit în goană pe fiii lui Israel : dar fiii lui Israel mergeau vegheaţi de mînă înaltă.

9. Şi i-au gonit egiptenii cu toată călărimea şi carele lui faraon, şi călăreţii, şi oastea lui i-au gonit la mare, lîngă Pi-Hahirot, înainte de Baal-Ţefon.

10. Cînd fiii lui Israel au căutat înapoi şi au văzut că faraon cu oştile sale se apropie, s-au înspăimîntat foarte şi au strigat pe Domnul în ajutor.

11. Şi i-au spus lui Moise : „Oare nu era destul loc de morminte pe pămîntul Egiptului ? De ce ne-ai adus să murim în pustie ? De ce ne-ai făcut aceasta, scoţîndu-ne din Egipt ?

12. Nu ţi-am zis noi în Egipt să ne laşi în pace, să slujim egiptenilor ? Căci era mai bine să slujim egiptenilor, decît să murim în pustia aceasta“./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 42, col. II

13. Şi zise Moisi cătră norod : „Îndrăzniţi, staţ şi priviţi mintuirea cea de la Dumnezău carea va face voao astăzi, pentru că în ce chip aţ văzut pre eghiptêni astăzi nu veţ adaoge a mai vedea pre ei în vrême de veac.

14. Domnul se va bate pentru voi şi voi veţ tăcea".

15. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Ce strigi cătră mine ? Grăiêşte fiilor lui Israil şi să înhame.

16. Şi tu ia toiagul tău. şi întinde mîna ta pre mare şi o spintecă pre dînsa şi să între fiii lui Israil în mijlocul mării ca pre uscat.

17. Şi iată, eu voiu întări inima lui faraó şi a tuturor eghiptênilor şi vor întra dennapoia lor şi mă voiu proslăvi în faraó şi în toată oastea lui şi întru cară şi întru caii lui.

18. Şi vor cunoaşte toţi eghiptênii cum eu sînt Domnul proslăvindu-mă în faraó şi întru carăle şi caii lui"

19. Şi să rîdică îngerul lui Dumnezău ce mergea naintea taberii fiilor lui Israil şi mêrse dennapoi ; şi să rîdică şi stîlpul noorului den faţa lor şi stătu dennapoia lor.

20. Şi întră între mijlocul taberei eghiptênilor şi între mijlocul taberii fiilor lui Israil ; şi să făcu întunêrec şi negură şi veni noaptea şi nu să împreunară unii cu alţii toată noaptea.

21. Şi întinse Moisi mîna pre mare şi aduse Dumnezău marea cu vînt den áustru sîlnic toată noaptea şi făcu marea uscat şi să spintecă apa.

22. Şi întrară fiii lui Izrail în mijlocul mării pre uscat şi apa ei, părête de-a direapta şi părête de-a stînga.

23. Şi-i goniră eghiptênii şi întrară dupe dînşii toată călărimea lui faraó şi carăle şi călăreţii pre mijlocul mării.

24. Şi să făcu întru streaja cea de mînecat şi căută Domnul spre tabăra eghiptênilor în stîlpu de foc şi de nor şi scuturâ tabăra lor.

25. Şi împiedecă osiile carălor lor şi aducea pre dînşii cu silă. Şi ziseră eghiptênii : „Să fugim de faţa lui Israil, pentru că Domnul să bate pentru ei cu eghiptênii".

26. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Întinde mîna ta pre mare şi să se aşaze apa şi să acopere pre eghiptêni şi preste cară şi peste călăreţ".

27. Şi întinse Moisi mîna spre mare şi să aşăză apa de cătră zio la loc, iară eghiptênii fugiră supt apă ; şi scuturâ Domnul pre eghiptêni în mijlocul mării.

28. Şi întorcîndu-se apa, au acoperit carăle şi călăreţii şi toată putêrea lui faraó pre ceia ce mergea dendărătul lor la mare, şi nu rămaseră dentr-înşii nice unul.

29. Iară fiii lui Israil au mers pre uscat pren mijlocu mării şi apa lor, părête de-a direapta şi părête de-a stînga

30. Şi mîntui Domnul pre Israil în zioa acêea den mîinele eghiptênilor. [31] Şi văzură fiii lui Israil pre eghiptêni morţi pre ţărmurile mării.

31. Şi văzu Israil mîna cea mare ce au făcut Domnul eghiptenilor şi să temu norodul de Domnul şi crezură pre Domnul şi / lu i Moisi, slugii lui.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

13. Şi dzise Moisi cătră nărodu : „Îndrăzniţi toţi şi priviţi mintuirea cea de la Du mnedzău carea va face voaă astădzi, pentru că în ce chip aţi văzut pre eghiptêni ast ădzi, nu-i veţi mai vedea întru vrême de vac[8].

14. Domnul să va bate pentru voi şi voi tăceţi".

15. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Ce strigi cătră mine ? Grăieşte fiilor lui Israil şi înjuge.

16. Şi tu ia toiagul tău şi întinde mâna ta pre mare şi o spinteacă pre insă şi între fiii lui Israil în mijlocul mării pre uscat.

17. Şi iată, eu voi năsîlnici inima lui faraon şi a tuturor eghiptênilor şi vor întra denapoia lor şi mă voi proslăvi întru faraon şi întru toată oastea lui şi întru cară şi întru caii lui.

18. Şi vor cunoaşte toţi eghiptênii cum eu sîntu Domnul, proslăvindu-mă întru faraon şi întru carăle şi întru caii lui".

19. Şi să rădică îngerul lui Dumnedzău ce mergea înnaintea taberii fiilor lui Israil şi mêrse dendrăptu ; şi să rădică stîlpul nuărului den faţa lor şi stătu dennapoia lor.

20. Şi întră întru mijlocul taberii eghiptênilor şi întru mijlocul taberii fiilor lui Israil ; şi să făcu întunêrec şi negură şi veni noaptea şi nu să împreunară unii cu alţii toată noaptea.

21. Şi întinse Moisi mâna pre mare şi aduse Dumnedzău marea cu vîntu de la răsărit sîlnic toată noaptea şi făcu marea uscat şi să spinteacă apa [6].

22. Şi întrară fiii lui Israil în mijlocu l mării pre uscat şi apa lor, zid den dreapta şi zid den stînga.

23. Şi goniră eghiptênii şi întrară după înşii toată călărimea lui faraon, şi carăle, şi călăreţii în mijlocul mării.

24. Şi să făcu întru straja de la minecate şi căută Domnul în tabăra eghiptênilor întru stîlpu de foc şi de nuăr şi scutură tabăra lor [7].

25. Şi împiedecă osiile carălor lor şi-l aducea pre înşi cu silă. Şi dzisără eghiptênii : „Să fugim de faţa Israil, pentru că Domnul să bate pentru ei cu eghiptênii".

26. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Întinde mâna ta pre mare şi să s<ă> aşêdze apa şi să s<ă> acopere pre eghiptêni, preste cară şi preste călăreţ".

27. Şi întinse Moisi mâna pre mare şi să aşedză apa la [8] dzuă la loc [9], iară eghiptênii fugiră suptu apă ; şi scutură Domnul pre eghiptêni în mijlocul mării.

28. Şi întorcîndu-să apa, au acoperit carăle şi călăreţii şi toată putêrea lui faraon, pre ceia ce mergea dendrăptul lor la mare, şi nu rămase dentru înşii nici unul [10].

29. Iară fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării şi apa lor, zidu den dreapta şi zidu den stînga.

30. Şi mîntui Domnul pre Israil întru dzua aceea den mâinile eghiptênilor. [31] Şi văzură fiii lui Israil pre eghiptêni morţi la ţărmurile mării.

31. Şi văzu Israil mâna cea mare ce au făcut Domnul eghiptênilor şi să temu nărodul de Domnul, şi credzură lui Dumnedzău şi/lui Moisi, slugei lui [11].

13. Iar Moisei zise cătră oameni : „Îndrăzniţi, staţ şi veţ vedea mîntuirea carea iaste de la Domnul carea va face astăzi noaoă, că deaca <aţi>[2] văzut pre eghiptêni astăzi, nu veţ mai adaoge de acum înainte a-i vedea în anii veaculuì.

14. Că domnul va bate războiu pentru voi, iar voi tăceţi".

15. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Ce strigi cătră mine ? Zi feciorilor lui Israil să se stringă.

16. Iară tu ia toiagul tău şi-ţ întinde mîna spre mare şi o dăspart şi să între feciorii lui Israil pren mijlocul mării pre uscat.

17. Iar eu voiu întări inima lui faraon şi a tuturor eghiptênilor şi vor întra după dînşii şi mă voiu proslăvi pentru faraon şi pentru toate oştile lui şi pentru cărucele lui şi pentru caii lui.

18. Şi vor şti eghiptênii toţ că eu sînt Domnul care mă voiu proslăvi pentru faraon şi pentru cărucele şi pentru caii lui".

19. Şi se rădică îngerul lui Dumnezeu, carele umbla înaintea gloate<i>[2] feciorilor lui Israil şi mêrse după dînşii.

20. Şi se rădică stîlpul de nor de la fêţele lor care era şi stătu dendărătu-le şi întră între tabăra eghiptênilor şi între tabăra feciorilor lui Israil ; şi fu întunêrec şi ceaţă şi veni noaptea şi nu se împreunară una cu alta toată noaptea[3].

21. Şi întinzîndu-ş Moisei mîna spre mare, goni marea Domnul cu vînt despre răsărit mare toată noaptea şi făcu marea[4] uscat şi se dăspică apa[5].

22. Şi trecură feciorii lui Israil pren mijlocul mării pre uscat ; şi era apa ca un părête de-a dereapta lor şi de-a stînga.

23. Şi-i goniră eghiptênii şi întrară după dînşii toţ caii lu faraon, şi carăle, şi călăreţii pren mijlocul mării.

24. Iar cînd fu în straja dimineţii, căută Domnul spre tabăra eghiptênilor în stîlpul cel de foc şi de nor şi turbură taberile lor.

25. Şi împi<e>[2]dică roatele căruţelor lor şi le trăgea cu sila. Şi ziseră eghiptênii : „Să fugim de la faţa israil<i> têniloru, că Domnul luptă pentru dînşii asupra eghiptênilor".

26. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Tinde-ţ mîna spre mare şi o dăstemeiază să se împreune apa şi să acopere pre eghiptêni şi căruţele şi pre călăreţ".

27. Şi-ş tînse Moisei mîna spre mare şi se aşăză apa la fund la locul ei de cătră zioă, iar eghiptênii fugiia pre supt apă ; şi scutură Domnul pre eghiptêni în mijlocul mării.

28. Şi întorcîndu-se apa, acoperi căruţele şi călăreţii şi toată putêrea lui faraon care mergea după dînşii pren mare, şi nu rămase nici unul dentr-înşii[6].

29. Iar feciorii lui Israil trecură pren mijlocul mării pre uscat, iar apa fu lor un părête de-a stînga, altul de-a direapta.

30. Şi mîntui Domnul pre israil<i>-têni într-acea zi den mâinile eghiptênilor. [31] Şi văzară feciorii lui Israil pre eghiptêni morţi pre marginea mării.

31. Şi văzînd mâna cea mare care au făcut Domnul eghiptênilor şi se temură oamenii de Domnul şi crezură lui Dumnezeu, şi/lui Moisei, îngăduitoriului său.

13. Atunci Moise le-a răspuns : „Nu vă temeţi ! Staţi şi priviţi cum vă va izbăvi Domnul astăzi chiar, căci pe egiptenii pe care-i vedeţi acum nu-i veţi mai vedea în veac de veac.

14. Să fiţi liniştiţi, că Domnul se va lupta pentru voi".

15. Domnul i-a spus lui Moise : „De ce strigi către mine ? Porunceşte fiilor lui Israel să înhame şi să pornească.

16. Iar tu ridică-ţi toiagul şi întinde-ţi mîna asupra mării şi o desparte şi fiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat.

17. Iată eu voi înăspri inima lui faraon şi a tuturor egiptenilor şi ei vă vor urmări ; şi înaintea lui faraon, a întregii sale oştiri, a carelor şi a călăreţilor săi, mă voi proslăvi.

18. Şi vor cunoaşte toţi egiptenii că eu sînt Domnul, cînd îmi voi arăta slava mea".

19. Îngerul lui Dumnezeu, ce mergea înaintea gloatei fiilor lui Israel, s-a ridicat şi s-a dus înapoia lor, iar stîlpul de nor s-a mutat în faţa lor în urma lor.

20. Şi a stat între oştirea egiptenilor şi oştirea fiilor lui Israel ; s-a făcut întuneric şi negură către partea egiptenilor, dar către israeliţi era lumină şi nu s-au întîlnit unii cu alţii toată noaptea.

21. Moise a întins mîna asupra mării şi Domnul a mînat marea toată noaptea cu vînt puternic de la răsărit şi s-a făcut marea uscat că s-au despicat apele.

22. Iar fiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării, pe uscat, şi apele mării erau ca un perete la dreapta şi la stînga lor.

23. Şi urmărindu-i, egiptenii au intrat după ei în mijlocul mării ; şi-i goneau toţi caii lui faraon, carele şi călăreţii.

24. Iar pe la straja dimineţii, a căutat Domnul din stîlpul de foc şi nor spre oastea egiptenilor şi aceştia foarte s-au înfricoşat.

25. Şi le-a împiedicat roţile carelor lor, încît abia mai înaintau. Atunci şi-au zis egiptenii : „Domnul se luptă de partea fiilor lui Israel. Haideţi, să fugim de aici !"

26. Şi i-a spus Domnul lui Moise : „Întinde-ţi mîna asupra mării, ca să se întoarcă apele şi să-i acopere pe egipteni, cu călăreţii şi carele lor".

27. Moise a întins mîna asupra mării şi către ziuă apele s-au întors la loc ; egiptenii fugeau de furia valurilor, dar Domnul i-a mînat în mijlocul mării.

28. Întorcîndu-se apele, au acoperit carele, călăreţii şi toată oştirea lui faraon ce intrase după israeliţi în mare şi n-a mai rămas nici unul dintre ei.

29. Fiii lui Israel au trecut prin mare ca pe uscat, iar apa le era perete la stînga şi la dreapta.

30. Aşa a scăpat Domnul în ziua aceea pe israeliţi din mîinile egiptenilor. Şi cînd fiii lui Israel i-au văzut pe aceştia morţi pe ţărmurile mării,

31. Au cunoscut că mîna cea tare a Domnului i-a nimicit pe egipteni. Şi s-a cutremurat poporul în frică de Dumnezeu şi a crezut în Domnul şi/în Moise, slujitorul său,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 50, col. I

CAP 15

1 [14, 32]. Atuncea cîntă Moisi şi fiii lui Israil cîntarea aceasta Domnului. Şi ziseră grăind : [1] „Să cîntăm Domnului că cu mărire se mări ; cal şi călăreţ au aruncat în mare.

2. Ajutoriu şi acoperitoriu să făcu mie în mîntuire. Acesta e Dumnezăul mieu şi-l voiu mări pre el, Dumnezăul tătîni-mieu, şi-l voiu înălţa pre el,

3. Domnul surpînd războaie, Domnul — numele lui.

4. Carăle lui faraó şi putêrea lui au aruncat în mare ; aleş călăreţi, căpitani i-au afundat în Marea Roşie.

5. Cu marea au acoperit pre ei, să afundară în fundu ca o piatră.

6. Direapta ta, Doamne, se-au mărit în virtute, direapta ta mînă Doamne, au surpat vrăjmaşii.

7. Şi cu mulţimea mărirei tale ai sfărîmat împotrivnicii tăi. Trimis-ai urgiia ta şi-i mîncă pre dînşii ca trestiia.

8. Şi pren duhul mîniei tale se împărţi apa, să încheagară ca părecii apele, să închegară şi valurile în mijlocul mării.

9. Zise vrăjmaşul : « Gonind voiu prinde, voiu împărţi prăzi, sătura-voiu sufletul mieu, ucide-voiu cu sabiia mea, stăpîni-va mîna mea ».

10. Trimiséşi duhul tău, îi acoperi pre dînşii marea, să afundară ca plumbul în apă tare.

11. Cine iaste asêmene ţie întru Dumnezăi, Doamne ? Cine iaste asêmenea ţie mărit întru sfinţi, minunat în măriri, făcînd ciudêse ?

12. Întinséşi direapta ta, înghiţi pre dînşii pămîntul.

13. Povăţiş cu dirêptatea ta norodul acesta carele ai mîntuit, chemaşi-l cu putêrea ta la odihna cea sfîntă a ta.

14. Auziră limbile şi să scîrbiră, întristăciuni luară pre cei ce lăcuia la Filistiim.

15. Atuncea grăbiră voivozii Edómului şi boiarii moavitênilor, luară pre dînşii cutremur, să topiră toţi ceia ce lăcuia în Hanaán.

16. Cădea-va pre ei cutremur şi frică ; cu mărimea braţului tău împietreascăse-va pînă va trêce norodul tău, Doamne, pînă va trêce norodul tău acesta care ai agonisit.

17. Băgîndu-i, răsădêşte pre ei în muntele moştenirei tale, la gata sălaşul tău care ai făcut, Doamne, sfinţire, Doamne, care au gătit mîinile tale.

18. Domnul împărăţind veacul şi preste veac şi încă.

19. Căce au întrat calul lui faraó cu cară şi cu călăreţi în mare şi aduse Domnul peste dînşii apa mării, iară fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării".

20. Şi luo Máriiam prorociţa, sora lui Aarón, tîmpăna în mîna ei şi ieşiră toate muierile pre urma ei cu tîmpene şi cu hore.

21[20]. Şi începea lor Máriam, zicînd : [21] „Să cîntăm Domnului, că cu mărire să mări ! Calu şi călăreţ aruncă în mare".

22. Şi rădică Moisi pre fiii lui Israil de la Marea Roşie şi-i aduse pre ei la pustiiul Sur. Şi mergea trei zile în pustie şi nu afla apă ca să bea.

23. Şi veniră la Mérra şi nu putea / să bea apă de la

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

CAP 15

1 [14, 12] Atuncea cintă Moisi şi fiii lu Israil cintarea aceasta Domnului şi dzisără grăindu : [1] „Să cintăm Domnului cu mărire, pentru că să mări ; cal şi călăreţ au aruncat în mare [1].

2. Agiutoriu şi acoperitor să făcu mie întru mintuire. Acesta-i Dumnedzăul mieu şi-l voi mări pre el, Dumnedzău tătine-mieu, şi-l voi înnălţa pre el,

3. Domnul surpindu războaie, Domnu — numele lui.

4. Carăle lui faraon şi putêrea lui au aruncatu-o în mare ; aleş călăreţi, hatmani afundă în Marea Roşie.

5. Cu luciul acoperi pre ei, să afundară în fundu ca o piatră.

6. Dreapta ta, Doamne, s-au mărit în virtute, dreapta mâna ta, <Doamne> [2], au surpat nepriêteni.

7. Şi cu mulţimea mărirei tale au sfărîmat înpotrivnicii tăi. Trimis-ai urgiia ta, mincă-i pre înşi ca trestiia.

8. Şi pren duhul mâniei tale să înpărţi apa, să închegară ca zidiul apele, să închegară şi valurile în mijlocul mării.

9. Dzise nepriêtenul : «Gonindu voi ajunge, voi înpărţi prăzi, sătura-voi sufletul mieu, ucide-voi cu sabiia mea, stăpini-va mâna mea».

10. Trimiseş duhul tău, îi acoperi pre înşi marea, să afundară ca plumbul în apă tare.

11. Cine iaste asêmenea ţie mărit întru sfinţi, minunat în măriri, făcîndu ciudêse ?

12. Întinseş dreapta ta, înghiţi-i pre înşi pământul.

13. Povăţiş cu dreptatea ta nărodul tău acesta carele ai mîntuit, chemaşi-l cu putêrea ta la popasul sfîntul al tău.

14. Audziră limbile şi să scirbiră, chinuri luară pre cei ce lăcuia la Filistiim.

15. Atuncea sîrguiră hatmanii Edom şi boiarii moavitênilor, prinsă-i pre înşi cutremur, să topiră toţi ce lăcuia Hanaan.

16. Cadză preste ei frică şi cutremur ; cu mărirea braţului tău înpietrească-să pân-va trêce nărodul tău, Doamne, pân-va trêce nărodul tău acesta carele l-ai agonesit.

17. Băgîndu-i, răsădêşte-i pre ei în muntele moştenîirei tale, la gata sălaşul tău carea ai făcut, Doamne, sfinţenie, Doamne carea au gătat mâinele tale.

18. Domnul împărăţîndu vacul şi preste vac şi încă.

19. Căce au întrat calul lui faraon, cară şi călăreţi în mare şi aduse pre înşii Domnul apa mării, şi fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării".

20. Şi luă Mariam, prorociţa, sora lui Aáron, tîmpănă în mâna ei şi ieşiră toate muierile demnapoia ei cu tîmpene şi cu danţuri [3].

21 [20]. Şi începea lor Mariam, dzicîndu : [21] „Să cintăm Domnului, că cu mărirea să mări ! Cal şi călăreţu aruncă în mare".

22. Şi rădică Moisi pre fii<i> lui Israil de la Marea Roşie şi-i aduse pre ei la pustiiul Sur. Şi mergea 3 dzile în pustiiu şi nu afla apă ca să bea [4].

23. Şi veniră la Merra şi nu putea/să bea

CAP 15

1 [14, 12] Şi atunci strigă Moiseiţşi feciorii lui Israil această cîntare Domnului şi grăiră zicînd : [1] „Să cintăm Domnului, că cu slavă se slăvi ; pre cal şi pre călăreţ aruncă în mare.

2. Ajutătoriu şi acoperitor fu mie întru mîntuire. Acesta-i Dumnezeul mieu şi-l voiu proslăvi, Dumnezeul tatîne-mieu, şi-l voiu înălţa,

3. Domnul fărimînd războaie, Domn — numele lui.

4. Căruţele lui faraon şi putêrea lui aruncă în mare ; hatmanii, călăreţii cei aleş îi înecă în Marea Roşie.

5. Cu fundul [1] îi acoperi, afundară în adînc «ca piiatra.

6. Direapta ta, Doamne, se-au proslăvit în putêre[2], mâna ta cea direaptă, Doamne, au sfărîmat vrăjmaşii.

7. Şi cu mulţimea slavei tale ai fărîmat potrivnicul. Trimis-ai mâniia ta şi i-au mîncat ca pre nişte steble.

8. Şi cu duhul mâniei[3] tale se dăspică apa, îngroşară-se apele ca părêţii, îngroşară-se[4] valurile în mijlocul mării.

9. Zise vrăjmaşul : «Gonînd îi voiu ajunge, împărţi-voiu dobînda şi voiu umplea sufletul mieu, ucide-voiu cu sabiia mea, că va birui mîna mea».

10. Trimes-ai duhul tău şi-i acoperi marea, cufundară-se ca plumbul în cumplirea apei.

11. Care dentru dumnezei iaste potrivnic ţie, Doamne? Care iaste ţie asêmene, proslăvit întru sfinţi, minunat în slavă, cela ce faci minuni ?

12. Întins-ai direapta ta şi au înghiţit pre dînşii pămîntul.

13. Povăţuit-ai cu direptatea ta oamenii tăi aceştia care i-ai izbăvit, mîngîiat-ai cu tăriia ta în lăcaşul tău cel sfînt.

14. Auziră limbile şi se mâniară, dureri apucară pre cei ce lăcuia în Filistîm.

15. Atunci se siliia stăpînii Edomului şi boiarii Moavitului, cuprinse pre dînşii cutremur şi se topiră toţ cei ce lăcuia în Hanaan.

16. Căzu pre dînşii frică şi cutremur şi cu mărirea braţului tău să se împietrească pînă va trêce nărodul tău, Doamne, pînă vor trêce oamenii tăi aceştia carii i-ai dobîndit.

17. Bagă-i şi-i sădêşte în muntele moşiei tale, în lăcaşu tău cel gata care l-ai făcut Doamne, sfinţire Domnului, care l-au gătit mâinile tale.

18. Domnul carele împărăţêşte în vêci şi încă în vêci.

19. Că au întrat calul lui faraon cu căruţele şi călăreţii în mare şi au adus preste dînşii Domnul apa mării, iar feciorii lui Israil trecură pre uscat pren mijlocul mării".

20. Şi luoă Mariam prorociţa, sora lui Aáron, timpan în mâini şi ieşiră toate muierile după dînsa cu timpane şi cu danţuri.

21 [20]. Şi începu lor Mariam zicînd : [21] „Să cintăm Domnului, că cu slavă se-au proslăvit ! Calul şi călăreţul aruncă în mare"[5].

22. Şi luoă Moisei pre feciorii lui Israil de la Marea Roşie şi-i duse în pustiia Sirului. Şi mêrseră pren pustie 3 zile şi nu aflară apă.

23. Şi veniră la Merra şi nu putea/bea

CAP. 15

Cintarea lui Moise

1. Atunci Moise şi fiii lui Israel au cintat Domnului cintarea aceasta rostind : „Să cintăm Domnului căci cu mărire s-a preamărit ; pe cal şi pe călăreţ i-a aruncat în mare.

2. Tăria şi scutul meu întru izbăvire este Domnul. Acesta este Dumnezeul meu, pe el îl voi preaslăvi. Acesta este Dumnezeul tatălui meu, pe el îl voi preamări.

3. Domnul cel tare în războaie ! Iată numele lui este Domnul.

4. Oştirea şi carele lui faraon le-a aruncat în mare ; călăreţi aleşi şi căpetenii a înecat în Marea Roşie.

5. Cu valuri i-a acoperit şi în afund s-au afundat ca piatra.

6. Dreapta ta, Doamne, s-a preamărit în putere, dreapta ta, Doamne, i-a sfărîmat pe vrăjmaşi.

7. Cu mulţimea slavei tale ai surpat pe cei potrivnici. Trimis-ai minia ta şi i-a mistuit ca pe nişte paie.

8. Suflarea miniei tale a despărţit apa, valurile s-au strins la un loc ca un zăgaz şi s-au închegat în mijlocul mării ca un perete.

9. Vrăjmaşii se semeţeau : «Îi vom goni şi-i vom prinde, vom împărţi prada şi ne vom sătura şi răcori sufletul, vom scoate sabia şi mîna noastră îi va răpune pînă la unul».

10. Dar tu ai trimis suflarea ta şi marea i-a acoperit ; ca plumbul s-au afundat în apa cea groaznică.

11. Doamne, cine este asemenea ţie între dumnezei ? Cine este asemenea ţie în sfinţenie preamărit, minunat în fapte, de minuni făcător ?

12. Ai întins dreapta ta şi iată, pămîntul i-a înghiţit !

13. Cu mila ta ai povăţuit acest popor şi l-ai izbăvit, şi l-ai cătăuzit cu puterea ta la locaşul sfînt al tău.

14. Auzit-au neamurile şi s-au cutremurat, durere a cuprins pe cei din Filisteia.

15. Atunci s-au spăimîntat voievozii Edomului şi hatmanii Moabului s-au cutremurat, iar toţi, cîţi locuiesc în Canaan s-au pierdut de frică.

16. Groaza şi spaima i-a cuprins; braţul tău cel tare îi va încremeni ca pietrele, pînă va trece poporul tău, Doamne, pînă va trece acest popor al tău, agonisita ta.

17. Tu îl vei duce şi-l vei sădi în muntele moşteniri tale, la sălaşul ce ţi l-ai făcut, la locul sfînt, zidit de mîinile tale, Doamne.

18. Împărăţi-va Domnul în veac şi în veacul veacului.

19. Căci caii lui faraon au întrat în mare cu care şi călăreţi şi Domnul a întors peste ei apa mării, iar fiii lui Israel au trecut prin mare ca pe uscat".

20. Atunci sora lui Aaron, Miriam proorociţa, a luat timpanul şi a ieşit şi după dînsa au venit toate femeile cîntînd din timpane şi dănţuind.

21. Şi Miriam le învăţa să zică : „Să cintăm Domnului, căci cu slavă s-a preamărit. Pe cal şi pe călăreţ i-a aruncat în mare".

Potolirea setei

22. Apoi i-a dus Moise pe fiii lui Israel de la Marea Roşie în pustia Şur. Trei zile au mers prin pustie şi n-au găsit apă ca să bea.

23. Au ajuns la Mara, dar n-au putut/să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 50, col. II

Mérra, pentru că era amară ; pentru acêea au numit numele locului aceluia Amărăciune.

24. Şi gîlceviia norodul asupra lui Moisi zicînd : „Ce vom bea ?“

25. Şi strigă Moisi către Domnul şi-i arătă lui Domnul lemnu şi-l puse pre dînsul în apă şi să îndulci. Acoló puse lui dereptăţi şi judecăţ şi acoló pre dînsul ispiti.

26 [25]. Şi zise : [26] „De vei auzi cu auzire glasul Domnului Dumnezeului tău şi plăcutele înaintea lui vei face şi vei băga în urechi poruncile lui şi vei păzi toate dreptăţile lui, toată boala ce am adus asupra eghiptênilor nu voiu aduce preste tine, pentru că eu sînt Domnul ce acêstea vindecă“.

27. Şi veniră la Elím şi era acoló 12 izvoară de apă şi 70 de pomi de finíc. Şi să tăbărîră acoló pre lîngă ape.

CAP 16

1. Şi să ridicară de la Elim şi veniră toată adunarea fiilor[1] lui Israil la pustiiul Sin, carele iaste între Elím şi între Sína. Şi în 15 zile în a doo lună, ieşind ei den pămîntul Eghipetului,

2. Gîlcevi toată adunarea fiilor lui Israil pre Moisi şi pre Aarón.

3. Şi ziseră către ei fiii lui Israil : „Mai cu folos am fi murit rănindu-ne de Domnul în pămîntul Eghipetului, cînd şedeam la căldările cu carnea şi mîncam pîine de saţiu, decît ne-aţi scos pre noi în pustiiul acesta ca să omorîţi toată adunarea aceasta în foamete“.

4. Şi zise Domnul către Moisi : „Iată, eu voiu ploua voao pîini den ceriu şi va ieşi norodul şi vor strînge al zilii pre zi, pentru ca să ispitescu pre ei de vor mêrge pre lêgea mea au ba.

5. Şi va fi în zioa a şasea şi vor găti ce vor strînge şi va fi îndoitu cel ce vor strînge a zilii preste zi“.

6. Şi zise Moisi şi Aarón către toată adunarea fiilor lui Israil : „Astară veţ cunoaşte cum Domnul v-au scos pre voi den pămîntul Eghipetului.

7. Şi dimineaţă veţ vedea mărirea Domnului, auzind Domnul gîlceava voastră către Dumnezău. Dară noi ce sîntem de gîlceviţ pre noi ?“

8. Şi zise Moisi : „Dîndu-vă Domnul seara carne să mîncaţi şi pîine dimineaţa de saţiu, pentru că au ascultat Domnul gîlceava voastră care gîlceviţi voi asupra noastră. Şi noi ce sîntem ? Că nu iaste asupra noastră gîlceava voastră, ce către Dumnezeu“.

9. Şi zise Moisi către Aarón : „Zi la toată adunarea fiilor lui Israil : « Apropiiaţi-vă înaintea lui Dumnezeu, pentru că au auzit gîlceava voastră »“.

10. Şi cînd grăiia Aarón la toată adunarea fiilor lui Israil şi să întoarseră în pustie şi mărirea Domnului să arătă în nor.

11. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd :

12. „Auziiu gîlceava fiilor lui Israil. Grăiêşte către ei, zicînd : «De către seară veţi mînca carne şi dimineaţa vă veţi sătura de pîine şi veţi conoaşte că eu sînt /Domnu] Dumnezeul vostru»“.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

apă de la Merra, pentru că era amară; pentru acêea să numi numele locului acelula Amărăciune.

24. Şi gîlceviia nărodul asupra lui Moisí, dzicindu: „Ce vom bea ?“

25. Şi strigă Moisi către Domnul şi-i arătă lui Domnul lemnu şi-l puse într-apă pre însul şi să îndulci [5]. Acoló îi puse lui dreptăţi şi giudéţe şi acoló pre însu ispiti [6].

26[25]. Şi dzise: [26] „Să vei audzi cu audzul glasul Domnului Dumnedzăului tău şi plăcutele înnaintea lui vei face şi vei băga în urechi porăncele lui şi vei cruţa toate dreptăţile lui, toată boala ce am adus asupra eghiptênilor nu voi aduce pre tine, pentru că eu sîntu Domnul cela ce te vindecu“.

27. Şi veniră la Elim [7] şi era acoló 12 izvoară de apă şi 70 de buciumi de finic. Şi să tăbăriră acoló pre lîngă ape.

CAP 16

1. Şi să rădicară de la Elim şi veniră toată adunarea fiilor Israil la pustiiul Sin [1], care iaste în mijlocul Elim şi în mijlocul Sináa. Şi înn-a 15 dzi în doaă lună, ieşindu ei den pămîntul Eghiptului,

2. Gîlcevi toată adunarea fiilor lui Israil pre Moisí şi pre Aaron [2].

3. Şi dzisără către ei fiii lui Israil: „Mai cu folos am fi murit rănindu-ne de Domnul în pămîntul Eghiptului, cîndu şedeam la căldările cu carnea [3] şi mîncam păini de saţiu. Că ce ne-aţi scos [4] pre noi într-u pustiiul acesta ca să omoriţi toată adunarea aceasta cu foamete ?“

4. Şi dzise Domnul către Moisí: „Iată, eu plou voaă păini den cer şi va ieşi nărodul şi vor stringe a dzilei pre dzi, pentru ca să-i ispitescu pre ei: Au mêrge-vor pre lêgea mea, au ba ? [5].

5. Şi va fi în dzua a şeasea şi vor găti ce vor stringe şi va fi îndoit de ce vor stringe a dzilei preste dzi“.

6. Şi dzise Moisí şi Aaron către toată adunarea fiilor lui Israil: „Astară veţi cunoaşte cum Domnul v-au scos pre voi den pămîntul Eghiptului.

7. Şi dimineaţă veţi vedea mărirea Domnului, căce au audzit Domnul gîlceava voastră pre Dumnedzău. Dară noi ce sîntem că gîlceviţi pre noi ?“ [6].

8. Şi dzise Moisi: „Dîndu-vă Domnul voaă sara carne să mîncaţi şi păini dimineaţă de saţiu [7], pentru că au ascultat Domnul gîlceava voastră carea voi gîlceviţi asupra noastră. Şi noi ce sîntem ? Pentru că nu asupra noastră gîlceava voastră iaste, ce numai asupra lui Dumnedzău“.

9. Şi dzise Moisi către Aaron: „Dzi la toată adunarea fiilor lui Israil: «Apropiaţi-vă înnaintea lui Dumnedzău, pentru că au audzit gîlceava voastră»“.

10. Şi cîndu grăia Aaron la toată adunarea fiilor lui Israil şi să întoarsără în pustiiu şi mărirea Domnului să arătă în nuăr.

11. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicîndu

12. Audzii gîlceava fiilor lui Israil. Grăieşte către ei, dzicîndu: «De către sară veţi mînca carne şi dimineaţa veţi sătura de păini şi veţi cunoaşte că eu, /Domnul Dumnedzăul vostru» [8].

apă den Merra, că era amară; pentr-acêea puseră numele acelui loc Amărăciune [6].

25. Şi gîlceviia oamenii asupra lui Moisei, zicînd: „Ce vom să bem ?“

25. Iar Moisei strigă către Domnul şi-i arătă Domnul un lemn şi-l puse [7] în apă şi se îndulci. Acolo puse lui îndireptările şi judecăţile şi acolo-l ispiti,

26. Zicîndu-i: „De vei asculta cu ascultare glasul Dumnezeului tău şi vei face cêle ce plac înaintea lui şi vei păzi poruncile lui şi vei socoti îndireptările lui toate, nici o durêre den cîte am adus pre eghiptêni pre tine nu voiu aduce că eu sînt Domnul, vindecătoriul tău“.

27. Şi veniră în Elim şi era acoló 12 izvoară de apă şi 70 de stîlpări de finic. Şi se tăbăriră acoló lîngă ape.

CAP 16

1. Şi se rădicară de la Elim şi veni toată gloată feciorilor lui Israil în pustiia Sinului, carea iaste între Elim şi între Sinaia. În 15 zile a lunii a doaoa, deaca ieşiră den ţara Eghipetului,

2. Şi strigară toţ oamenii asupra lui Moisei şi a lui Aáron,

3[2]. Zicînd [1]: [3] „Mai bine era noaoă să fim [2] murit răniţ de Domnul în ţara Eghipetului, cînd şădeam acoló la căldările cu carnea şi mîncam păine în săturare, decît ne-aţ scos voi într-această pustie să moară această strînsură de foame“.

4. Iar Domnul zise către Moisei: „Iată, eu voiu ploa voaoă păine den cer şi să iasă oamenii în toate zilele să stringă ca să-i ispitesc: Umblă în lêgea mea au ba ?

5. Şi va fi a şasea zi să gătească ce vor stringe şi să fie îndoit ce vor stringe de zi preste toată zioa“.

6. Şi zise Moisei şi Aáron către tot norodul al feciorilor lui Israil: „Să ştiţ astă seară că Domnul, care v-au scos den ţara Eghipetului.

7. Dimineaţă veţ vedea slava Domnului că au auzit Domnul răpştirea voastră spre Dumnezeu. Că noi ce sîntem să răpştiţ spre noi?“

8. Şi zise Moisei: „Da-va voaoă Domnul să mîncaţ seara carne, iar dimineaţa pâine să vă săturaţ, că au auzit Domnul răpştirea voastră care răpştiţ pre noi. Ce noi ce sîntem ? Ce nu iaste spre noi răpştirea voastră, ce spre Dumnezeu“.

9. Şi zise Moisei către Aáron: „Grăieşte către toată strînsura feciorilor lui Israil: «Veniţ înaintea lui Dumnezeu că au auzit răpştirea voastră»“.

10. Iar cînd grăia Aáron către tot norodul feciorilor lui Israil, se întoarseră în pustie şi slava Domnului se arătă în nori.

11. Şi zise Domnul către Moisei:

12. „Auzit-am răpştirea feciorilor lui Israil. Ce zi către dînşii: «Îndeseara veţ mînca carne, iar dimineaţa vă veţ sătura de păine, şi să ştiţ că eu sînt /Domnul Dumnezeul vostru»“.

bea apa de acolo, că era amară, pentru care s-a numit locul acela Mara, adică cea amară.

24. Şi poporul începu a cîrti împotriva lui Moise spunînd: „Ce vom bea ?“

25. Atunci Moise a chemat pe Domnul în ajutor şi Domnul i-a arătat un lemn pe care Moise l-a aruncat în apă şi apa s-a îndulcit. În locul acela a dat Domnul fiilor lui Israel legi şi acolo i-a pus la încercare.

26. Şi le-a spus: „De veţi asculta cu luare-aminte glasul Domnului Dumnezeului vostru şi veţi face ce este drept înaintea lui, de veţi lua aminte la poruncile lui şi veţi păzi toate rînduielile sale, nu voi aduce asupra voastră nici una din molimele cu care am lovit pe egipteni, căci eu sînt Domnul care vă vindecă“.

27. Şi au venit la Elim. Acolo erau douăsprezece izvoare de apă şi şaptezeci de finici. Şi-au aşezat tabăra acolo lîngă apă.

CAP. 16

Mana.

1. S-au ridicat din Elim şi a mers întreaga obşte a fiilor lui Israel în pustia Sin, care este între Elim şi Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua, după ce au ieşit din Egipt.

2. Aici toată adunarea fiilor lui Israel au început să cîrtească împotriva lui Moise şi Aaron.

3. Şi ziceau fiii lui Israel: „Mai bine muream loviţi de Domnul în pământul Egiptului, cînd şedeam împrejurul căldărilor cu carne şi mîncam pîine pe săturate. Dar voi ne-aţi adus în pustia aceasta ca să moară întreaga obşte de foame“.

4. Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu voi lăsa să ploaie pîine din cer. Să iasă poporul să adune în fiecare zi cît îi trebuie pentru o zi, ca să-l încerc dacă îmi urmează sau nu legea.

5. În a şasea zi să pregătească tot ce au putut strînge şi vor vedea că au strîns de două ori mai mult decît de obicei“.

6. Moise şi Aaron au vorbit obştii fiilor lui Israel: „Diseară veţi cunoaşte că Domnul e acela care v-a scos din pământul Egiptului.

7. Iar în zori veţi vedea slava Domnului, căci el a auzit gîlceava voastră împotriva lui. Dar noi cine sîntem, de cîrtiţi împotriva noastră ?“

8. Şi au mai spus: „Domnul vă va da seara carne şi dimineaţa pîine să vă săturaţi, că a auzit cum cîrtiţi. Au cine şi ce sîntem noi ? Voi nu huliţi împotriva noastră, ci împotriva lui Dumnezeu“.

9. Apoi Moise a zis către Aaron: „Spune obştii fiilor lui Israel: «Veniţi şi vă înfăţişaţi Domnului că el v-a auzit cum cîrtiţi».

10. Şi pe cînd le vorbea Aaron, au căutat ei spre pustie şi iată, slava Domnului li s-a arătat în nor.

11. Şi Domnul i-a grăit lui Moise aşa:

12. „Am auzit pe fiii lui Israel cîrtind. Să le vorbeşti şi să le spui de la mine: «Diseară vă veţi sătura de carne, iar dimineaţă de pîine, ca să cunoaşteţi că eu sînt /Domnul Dumnezeul vostru» “.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

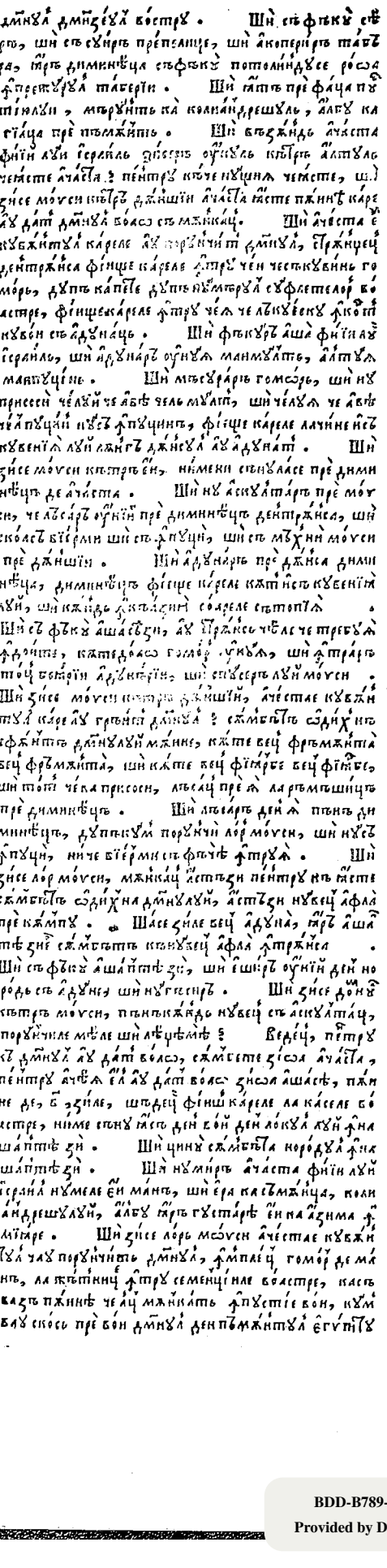

Pag. 51, col. 1

13. Şi să făcu seară şi să suiră prepeliţe şi acoperiră tabăra ; iară dimineaţa să făcu potolindu-se rooa împrejurul taberii.

14. Şi iată, pre faţa pustiiului, mărunt ca coliandreşul, albu ca ghiaţa pre pământ.

15. Şi văzînd aceasta fiii lui Israil, ziseră unul către altul: „Ce iaste aceasta ?“ Pentru căce nu ştiia ce iaste. Şi zise Moisi către dînşii : „Aceasta iaste pîinea care au dat Domnul voao să mîncaţ.

16. Şi acesta e cuvîntul carele au poruncit Domnul : «Strîngeţ dentr-însa fiiştecarele întru cei ce să cuvin : gomor, după capete, după numărul sufletelor voastre, fiiştecarele întru ceia ce lăcuiescu în cort cu voi să adunaţ» “.

17. Şi făcură aşa fiii lui Israil şi adunară unuia mai mult, altuia mai puţin.

18. Şi măsurară gomor şi nu prisosi celui ce avea cel mult şi celuia ce avea cel puţin nu să împuţină ; fieştecarele la cine i să cuveniia lui lîngă dînsul au adunat.

19. Şi zise Moisi către ei : „Nimeni să nu lase pre dimineaţă de aceasta“.

20. Şi nu ascultară pre Moisi, ce lăsară unii pre dimineaţă dentr-însa şi scoasă viermi şi să împuţi. Şi să mîhni Móisi pre dînşii.

21. Şi adunară pre dînsa dimineaţa-dimineaţă, fieştecarele cît i să cuveniia lui. Şi cînd încălziia soarele să topiia.

22. Şi să făcu a şasea zi, au strîns cêle ce trebuia îndoite, cîte doao gomor unuia. Şi întrară toţ boiarii adunării şi spuseră lui Moisi.

23. Şi zise Moisi către dînşii : „Acesta e cuvîntul care au grăit Domnul : « Sîmbătă, odihnă sfîntă Domnului ». Mîine, cîte veţ frămînta, veţ frămînta, şi cîte veţ fiêrbe, veţ fiêrbe, şi tot ce va prisosi, lăsaţ pre ea la rămăşiţă pre dimineaţă“.

24. Şi lăsară den ea pănă dimineaţă, după cum porunci or Móisi, şi nu să împuţi, nice viermi să făcea întru ea.

25. Şi zise lor Moisi : „Mîncaţ astăzi, pentru că iaste înbătă, odihna Domnului ; astăzi nu veţ afla pre cîmpu.

26. Şase zile veţ aduna, iară a şaptea zi e sîmbătă, că nu veţ afla într-însa“.

27. Şi să făcu a şaptea zi şi ieşiră unii den norod să adune şi nu găsiră.

28. Şi zise Domnul către Moisi : „Pănă cînd nu veţ să ascultaţi poruncile mêle şi lêgea mea ?

29. Vedeţ pentru că Domnul au dat voao sîmbete zioa aceasta. Pentru acêea el au dat voao zioa a şasea pîine de 2 zile. Şădeţi fiişcarele la casele voastre, nime să nu iasă den voi den locul lui în a şaptea zi“.

30. Şi ţinu sîmbăta norodul în a şaptea zi.

31. Şi numiră aceasta fiii lui Israil numele ei „mană“. Şi era ca sămînţa coliandreşului albu, iară gustarea ei, ca azima în mière.

32. Şi zise lor Moisi : „Acesta e cuvîntul ce-au poruncit Domnul : « Împleţ gomor de mană la jîtniţe întru semenţiile voastre », ca să vază pîinea ce aţ mîncat în pustie voi, cum v-au scos pre voi Domnul den pămîntul Eghipetu/lui“.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

13. Şi să făcu sara şi să suiră cîrstei şi acoperiră tabăra ; iară dimineaţa să fèce potolindu-să roao preglur tabără[9],

14. Şi iată, pre faţa pustiiului mănuntu ca coliandrăşul, albu ca gheaţa, pre pămîntu.

15. Şi vădzindu-l fiii lui Israil pre însă zisără unul către altul : „Ce iaste acesta ?“ Pentru căce nu ştiia ce iaste. Şi dzise Moisi către înşii : „Aceasta iaste păinea carea au dat Domnul voao să mîncaţi[10].

16. Şi acesta, cuvîntul carele au porănceit Domnul : «Strîngeţi de însul fieştecarele de voi întru cei ci să cuvin : gomor, după cap, după numărul sufletelor voastre, fieştecarele întru ceia ce lăcuiescu într-un cortu cu voi adunaţi»“.

17. Şi făcură aşea fiii lui Israil şi adunară unuia mai mult şi altuia mai puţin.

18. Şi măsurară gomor şi nu prisosi celuia ce avea cel multu, şi celuia ce avea cel puţin nu să înputină; fieştecarele la cinei să cuviniia lui lîngă însul au adunat.

19. Şi dzise Moisi către ei : „Nime să nu lase pre dimineaţă de însă“.

20. Şi nu ascultară pre Moisi, ce lăsară unii de însă pre dimineaţă şi scoase viermi şi să înputi[11]. Şi să mîhni Moisi pre înşii.

21. Şi-l adunară pre însă dimineaţă-dimineaţă, fieştecarele cît i să cuvenea. Şi cîndu încălzîia soarele, să topiia.

22. Şi să făcu a şasea dzi, au strînsu ce le tribuia îndoite, cîte 2 gomor unuia. Şi întrară toţi boiarii adunării şi spuseră lui Moisi.

23. Şi dzise Moisi către înşii : „Acesta-i cuvîntul carele au grăit Domnul : «Simbătă, odihnă sfîntă Domnului». Măine, cîte veţi frăminta, veţi frăminta, cîte veţi fîerbe, veţi fîerbe, şi tot ce va prisosi lăsaţi pre êle la rămăşiţe pre dimineaţă“.

24. Şi lasară de ea păn-dimineaţă, după cum porănci lor Moisi, şi nu să înputi, nicea vîerme să făcu întru ea[12].

25. Şi dzise lor Moisi : „Mîncaţi astădzi, pentru că iaste simbătă, odihnă Domnului ; astădzi nu veţi afla pre cîmpu.

26. 6 dzile veţi aduna, iar a 7 dzi, simbătă, nu veţi afla întru însă“.

27. Şi să fèce a 7 dzi şi ieşiră unii den nărod să adune şi n-au aflat.

28. Şi dzise Domnul către Moisi: „Păncîndu nu veţi să ascultaţi porăncele mêle şi lêgea mea ?[13].

29. Vedeţi pentru că Domnul au dat voaă simbătă dzua aceasta. Pentru acêea el au dat voaă a 7 dzi păini a doaă dzile. Şedeţi fieştecarele lîngă sine la casele voastre, nime să nu iasă den voi den locul lui înn-a şeaptea dzi“.

30. Şi ţinu simbăta nărodul înn-a şaptea dzi.

31. Şi numiră pre însul fiii lui Israil „mană“. Şi era ca sămînţa coliandrăşului, albă, iară gustarea lui, ca azima în mîère.

32. Şi dzise lor Moisi : „Acesta, cuvîntu ce au porăncit Domnul : «Împleţi gomor de mană la rămăşiţe întru seminţiile voastre», pentru ca să vadză păinea ce aţi mîncat în pustiiu voi, cum v-au scos pre voi Domnul den pămîntul Eghiptu/lui[14]“.

13. Iar deaca înseră, veniră cîrstei[3] şi acoperiră toată strînsura, iar dimineaţa pipiind roaoa împreju<ru>[4]l a toată tabăra,

14. Şi iată, era pre faţa pustiei ca coriiandrul, alb ca gheaţa, pre pămînt.

15. Şi deaca văzură, feciorii lui Israil ziseră unul către altul : „Ce poate fi aceasta ?“ Că nu ştiia ce iaste acêea. Iar Moiséi zise către dînşii : „Aceasta iaste păinea carea au dat voaoă Domnul să mîncaţ.

16. Acesta iaste cuvîntul care au făgăduit Domnul : «Strîngeţ dentr-însa fieştecare den voi în gomorul vostru pre capete şi numărul sufletelor voastre fieştecare dentru voi să adunaţ cu oamenii casel[e]or voastre»“.

17. Şi făcură feciorii lui Israil aşa şi strînseră unii mult, alţii puţin.

18. Fieştecare pre măsura gomoarălor sale. Şi nu prisosi celui ce adunase multă mult, nici celui ce adunase puţin nu l<i>[4]psi, ce cine cît putuse aduna, atîta le ajungea[5].

19. Şi zise Moisei către dînşii : „Nimini să nu lase nimic dentr-însa pănă dimineaţa“.

20. Iar ei nu ascultară pre Moisei, ce unii dentr-înşii lăsară să le fie şi pre a doaoa zi ; iar ea se înputi şi se umplu de viermi. Şi se mănie pre dînşii Moisei.

21. Iară ei, dăns-de-dimineaţă strînseră toţ rămăşiţele lor. Şi unde le încălzîia soarele, se topiia.

22. Iar cînd fu a şasea zi, strînseră ce le trebuia îndoit, 2 gomor<i> la un loc unui om. Şi veniră toţ boiarii strînsurii şi spuseră lui Moisei.

23. Iar Moisei zise către dînşii : „Acesta iaste cuvîntul care au grăit Domnul : «Simbăta, răpaos sfînt al Domnului». Măine, ce veţ frige, friget, ce veţ fîerbe, fîerbeţ, şi tot ce vă va rămînea, lăsaţ pre a doaoa zi“.

24. Şi lăsară pre a doao zi, cum porănci lor Moisei şi nu se înputi, nici vîerme nu se află într-însa.

25. Şi le zise Moisei : „Mîncaţ astăzi, că la cîmp nu veţ afla, că astăzi iaste simbăta răpaosului Domnului.

26. Şase zile să stringeţ, iar zioa a şaptea, a simbetei, nu veţ afla“.

27. Iar deaca veni a şaptea zi, se duseră unii să stringă şi nu aflară.

28. Şi zise Domnul către Moisei : „Pănă cînd nu veţ asculta poruncile mêle şi nu veţ păzi lêgea mea ?

29. Vedeţ că Domnul au dat voaoă această zi, simbăta. Drept acêea v-au dat voaoă a şasea zi pâine de 2 zile, ca să şază fieştecare de voi în casa sa deusebi şi nici unul dentru voi să nu iasă de la locul său nicăiri în zioa a şaptea“.

30. Şi sărbară oamenii a şaptea zi.

31. Şi-i puseră feciorii lui Israil numele „mannă“, că era acêea ca sămînţa de coriandru şi albă ca făina, iar la gustarea ei era ca făina cu mière.

32. Şi zise lor Moisei : „Acesta iaste cuvîntul Domnului care au porăncit să umpleţ gomoarăle de mannă şi să păziţ întru rămăşiţa seminţiei voastre, ca să văză păinea carea aţ mîncat voi în pustie, cînd v-au scos Domnul den ţara Eghipetu/lui“.

13. Cînd s-a înserat au venit stoluri de prepeliţe şi s-au lăsat peste tabără ; iar dimineaţă, după ce s-a luat roua din jurul taberei,

14. Iată, s-au ivit pe faţa pustiei nişte grăunţe mărunte precum coriandrul, albe ca grindina, pe pămînt.

15. Văzînd aceasta, fiii lui Israel şi-au spus unul altuia : „Ce poate fi aceasta ?“ Căci nu ştiau ce este. Atunci Moise le-a spus : „Aceasta este plinea pe care v-a dat-o Domnul de mîncare.

16. Ascultaţi porunca Domnului : «Să strîngeţi din ea cît să vă ajungă, pentru fiecare un omer, după numărul sufletelor voastre ; să fie destul pentru toţi cei care şed împreună într-un cort»“.

17. Fiii lui Israel au făcut aşa, unii au adunat mai mult, alţii mai puţin.

18. Şi măsurînd cu omerul, n-a prisosit nici celui care avea mai mult, şi n-a lipsit nici celui care avea mai puţin ; fiecare a adunat cît se cuvenea celor care erau cu sine.

19. Moise le-a spus : „Nimeni să nu lase ceva din ea pe a doua zi !“

20. Dar nu l-au ascultat, ci unii au mai păstrat din ea pînă dimineaţă. Dar a făcut viermi şi s-a stricat. Şi s-a mîniat Moise pe ei.

21. În fiecare dimineaţă aduna fiecare cît îi trebuia. De cum începea soarele să dogorească, mana neculeasă se topea.

Dumnezeu poartă de grijă pentru sîmbătă

22. În a şasea zi au strîns de două ori mai mult, cîte două omere de fiecare. Şi au venit căpeteniile obştii şi l-au înştiinţat pe Moise.

23. Iar Moise le-a spus : „Iată ce a cuvîntat Domnul : «Mîine e sîmbătă, odihna cea sfîntă pentru Domnul». Ce trebuie copt, coaceţi şi ce trebuie fiert, fierbeţi, iar ce va prisosi, lăsaţi să rămînă pe a doua zi“.

24. Şi au lăsat ce prisosea pe a doua zi, după porunca lui Moise, şi nu s-a stricat şi nici viermi n-a făcut.

25. Moise le-a spus : „Să mîncaţi aceasta astăzi, căci astăzi este sîmbătă, odihna cea sfîntă pentru Domnul ; pe afară nu veţi găsi nimic de cules.

26. Şase zile să ajunaţi, pentru că în a şaptea zi, sîmbătă, nimic nu veţi găsi“.

27. În ziua a şaptea au mers unii dintre ei să adune mană, dar n-au găsit-o.

28. Atunci Domnul i-a spus lui Moise : „Pînă cînd nu veţi voi să ascultaţi de poruncile şi de învăţăturile mele ?

29. Eu, Domnul, v-am dăruit această zi a odihnei sfinte, sîmbăta. De aceea v-am dat în ziua a şasea hrană pentru două zile. Să rămînă tot omul în ziua a şaptea acasă, nimeni să nu iasă din tabără“.

30. Şi poporul a ţinut sîmbăta, în ziua a şaptea, odihnindu-se.

31. Şi fiii lui Israel au numit hrana aceasta a lor „mană“. Şi era ea albă ca sămînţa de coriandru, iar gustul ei era ca turta cu miere.

32. Moise le-a spus : „Domnul a poruncit să umpleţi un omer cu mană ca să se păstreze întru neam de neamul vostru, să se vadă hrana ce aţi mîncat-o în pustie, cînd v-a scos Domnul din pămîntul Egiptu/lui“.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

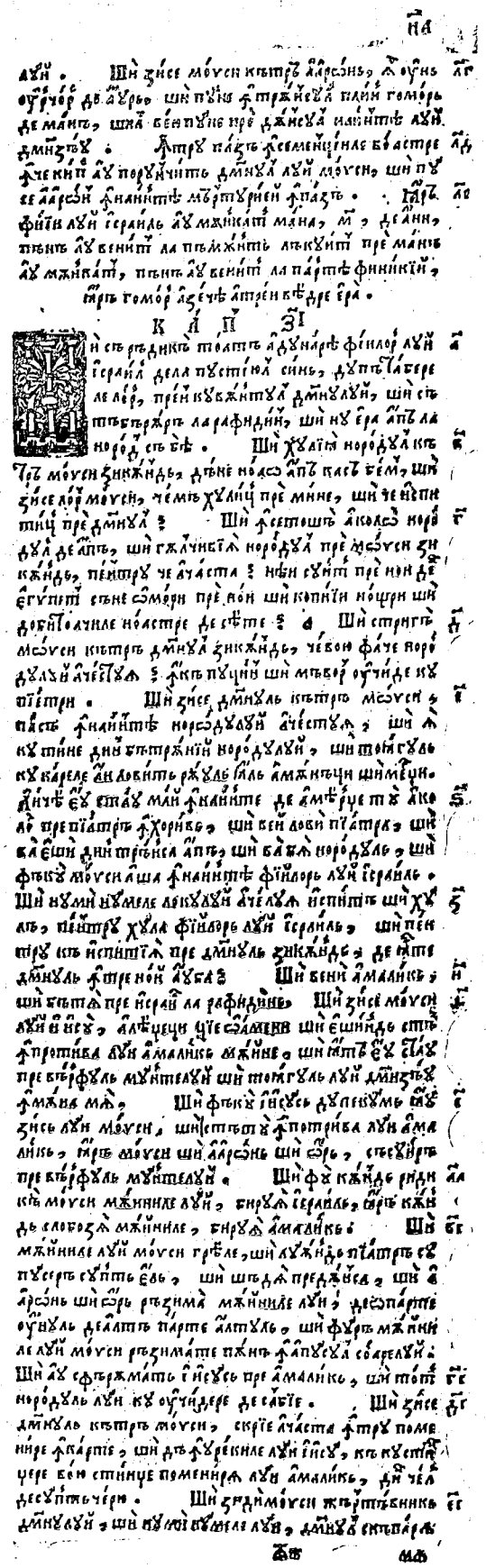

Pag. 51, col. 2

33. Și zise Moisi către Aarón: „Ia un urcior de aur și pune într-însul plin gomor de mană și-l vei pune pre dînsul naintea lui Dumnezău,

34. Întru pază în semențiile voastre, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi". Și puse Aarón înaintea mărturiei în pază.

35. Iară fiii lui Israil au mîncat mana 40 de ani, pănă au venit la pămînt lăcuit; pre mană au mîncat pănă au venit la partea Finíchii.

[36]. Iară gomor, a zecea a trei vêdre era.

CAP 17

1. Și să rădică toată adunarea fiilor lui Israil de la pustiiul Sin, după taberele lor, pren cuvîntul Domnului, și să tăbărîră la Rafidín. Și nu era apă la norod să bea.

2. Și huliia norodul către Moisi, zicînd: „Dă-ne noao apă ca să bem". Și zise lor Moisi: „Ce mă huliți pre mine și ce ispitiț pre Domnul?"

3. Și însetoșă acoló norodul de apă și gîlciviia norodul pre Moisi, zicînd: „Pentru ce aceasta ne-ai suit pre noi den Eghipet să ne omori pre noi și copiii noștri și dobitoacele noastre de sête?"

4. Și strigă Moisi către Domnul, zicînd: „Ce voiu face norodului acestuia? Încă puțin și mă vor ucide cu pietri".

5. Și zise Domnul către Moisi: „Pasă înaintea norodului acestuia și ia cu tine din bătrînii norodului și toiagul cu carele ai lovit rîul ia-l a mînă-ți și mergi.

6. Aicea eu stau mai înainte de a mêrge tu acoló pre piatră în Horív. Și vei lovi piatra și va ieși dintr-însa apă și va bea norodul". Și făcu Moisi așa înaintea fiilor lui Israil.

7. Și numi numele locului aceluia „Ispită și Hulă", pentru hula fiilor lui Israil și pentru că ispitiia pre Domnul, zicînd: „De iaste Domnul între noi au ba?"

8. Și veni Amalíc și bătea pre Israil la Rafidín.

9. Și zise Moisi lui Iisú: „Alêgeți ție oameni și, ieșind, stăi împrotiva lui Emalíc mîine. Și iată, eu stau pre vîrful muntelui și toiagul lui Dumnezău în mîna mea".

10. Și făcu Iisus dupe cum i-au zis lui Moisi și stătu împotriva lui Amalíc; iară Moisi și Aarón și Or să suiră pre vîrful muntelui.

11. Și fu cînd ridică Moisi mîinile lui, biruia Israil, iară cînd slobozea mîinile, biruia Amalíc.

12. Și mîinile lui Moisi grêle. Și luînd piatră, supuseră supt el și ședea pre dînsa. Și Aarón și Or răzima mîinile lui, de o parte unul, de altă parte altul; și fură mîinile lui Moisi răzimate pînă în apusul soarelui.

13. Și au sfărîmat Iisus pre Amalíc și tot norodul lui cu ucidere de sabie.

14. Și zise Domnul către Moisi: „Scrie aceasta întru pomenire în carte și dă în urechile lui Iisú, că cu stingere voiu stinge pomenirea lui Amalíc din cel de supt ceriu".

15. Și zidi Moisi jărtăvnic Domnului și numi numele lui „Domnul — Scăparea/mea".

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

33. Şi dzise Moisi cătră Aaron : „Ia un urcior de aur şi pune înlontru în el plin gomor de mană şi-l vei pune pre însul înnaintea lui Dumnedzău,

34 [33]. Întru cruţare în semînţiile voastre,în ce chip au porăncit Domnul lui Moisi“[15]. [34] Şi puse Araon înnaintea mărturiei întru pază.

35. Şi fiii lui Israil au mîncat mană 40 de ani, păn-au venit la pămîntu lăcuit ; pre mană au mîncat, păn-au venit la partea Finichii.

[36]. Iar gomor, a dzecea a trei vedre era.

CAP 17

1. Şi să rădică toată adunarea fiilor Israil de la pustiul Sin, după taberile lor, pre cuvîntul lui Dumnedzău, şi să tăbărîră la Rafidon [1]. Şi nu era apă la nărod să bea.

2. Şi să pricea [2] nărodul cătră Mois şi dzicea : „Dă-ne noaă apă pentru ca să bem“. Şi dzise lor : „Ce mă huliţi pre mine şi ce ispitiţi pre Domnul ?“

3. Şi însătă acoló nărodul de apă şi gîlcevîia nărodul pre Moisi [3], dzicîndu : „Pentru ce ne-ai suit pre noi den Eghiptu să ne omori pre noi, şi copiii noştri şi dobitocul nostru de sête ?“

4. Şi strigă Moisi cătră Domnul, dzicîndu : „Ce voi face nărodului acestuia? Pentru că puţîn şi mă vor ucide cu pietri “ [4].

5. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Pasă înnaintea nărodului acestuia şi ia cu tine den cei bătrîni ai nărodului şi toiagul cu carele ai lovit riul ia-l a mînă şi vei mêrge.

6. Aicea eu stau mainte de a mêrge tu pre piatră în Horiv. Şi vei lovi piatra şi va ieşi dentru însă apă şi va bea nărodul“. Şi făcu Moisi aşa înnaintea fiilor Israil [5].

7. Şi s-au numit numele locului aceluia „Ispită şi Hulă“, pentru hula fiilor Israil şi pentru că ispitea pre Domnul Dumnedzău, dzicîndu : „Au iaste Domnul întru noi au ba?

8. Şi veni Amalic şi bătea pre Israil la Rafidin [6].

9. Şi dzise Moisi lui Iisú : „Alège ţie oameni şi ieşindu, stă [7] împotriva lui Amalic mâine. Şi iată, eu stau pre vîrvul muntelui şi toiagul lui Dumnedzău întru mâna mea“.

10. Şi făcu Iisus după cum i-au dzis lui Moisi şi stătu împotriva lui Amalic [8]; şi Aaron şi Or s-au suit pre vîrvul muntelui.

11. Şi fu cîndu rădica Moisi mâinele lui, biruia Israil, iară cîndu slobodziia mâinele, biruia Amalic.

12. Şi mîinele lui Moisi, grêle. Şi luîndu piatră, supuseră suptu el şi şedea pre el. Şi Aaron şi Or răzăma mâinele lui, de o parte unul, de altă parte altul ; şi să fêceră mîinile lui Moisi răzămate pănă la apusul soarelui [9].

13. Şi au înfrîntu Iisus pre Amalic şi tot nărodul lui cu ucidere de sabie.

14. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Scrie aceasta [10] cătră pomenire întru carte şi dă în urechile lui Iisus, pentru că cu ştêrgere voi ştêrge pomenirea lui Amalic dentru cel de suptu cer“.

15. Şi zidi Moisi jîrtăvnic Domnului şi numi numele lui „Domnul —mie scăpare“./

33. Şi zise Moisei cătră Aáron : „Ia-ţ un vas de aur şi bagă într-însul un gomor plin de mannă şi să-l pui înaintea Domnului,

34 [33]. Întru paza semînţiei voastre, [34] cum au porăncit Domnul lui Moisei. Şi-l puse Aáron înaintea mărturiei, întru pază.

35. Iar feciorii lui Israil mîncară mannă 40 de ani pănă veniră la pămîntul lăcuit şi mîncară mannă pănă veniră la marginea Finíchei [4].

36. Iar gomorul iaste a zêcea parte den trei vêdre [7].

CAP 17

1. Şi se rădică toată strînsura feciorilor Israil de la pustiia Sinului după cêtelor cu cuvîntul Domnului, şi se tăbărîră în Rafid. Şi nu era apă să bea oamenii.

2. Iar oamenii huliia asupra lui Moisei, zicînd : „Dă-ne apă să bem“. Iar Moiséi zise : „Ce huliţ pre mine şi ce ispitiţ pre Domnul ?“

3. Şi însetoşară acoló noroadele de apă şi răpştiia asupra lui Moisei, zicînd : „Că ce ai scos pre noi den Eghipet să omori şi pre noi, şi copiii noştri, şi dobitocul nostru cu sêtea ?“

4 Iar Moisei strigă cătră Domnul, zicînd : „Ce voiu face acestor oameni ? Că încă puţînel va mai fi, ce mă vor ucide cu pietri“.

5. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Pasă înaintea oamenilor şi ia cu tine den bătrînii oamenilor şi toiagul cu care ai lovit marea ia-l în mîna ta şi pasă.

6. Iar eu voiu sta acoló mai nainte de venirea ta la piiatră în Horiv. Şi să loveşt<i> în piiatră şi va ieşi dentr-însa apă şi vor bea toţ oamenii“. Şi făcu Moisei aşa înaintea feciorilor lui Israil [1].

7. Şi puse numele acelui loc „Ispitire şi Hulă“, pentru hula feciorilor lui Israil şi pentru ispitirea Domnului, care ziseră: „Să iaste întru noi Domn au ba ?“.

8. Şi veni Ammalícul şi oşti asupra lui Israil în Rafidin.

9. Iară Moisei zise cătră Isus : „Alège-ţ nişte [be] bărbaţ vitêji şi pasă de te tăbăraşte împotriva Ammalícului. Iar diminiaţă eu voiu sta desupra muntelui şi toiagul lui Dumnezeu va fi în mâinile mêle“.

10. Şi făcu Isus cumu-i zise Moisei şi se tăbări împotriva Ammalícului ; iară Moisei şi Aáron şi Or se suiră în vîrful muntelui

11. Şi fu cîndu-ş rădica Moisei mâinile, biruia Israil, iară cîndu-ş slobozîia mâinile, biruia Ammalícul [2].

12. Şi se îngreuiară mâinile lui Moisei. Şi luînd o piiatră, supuseră supt dînsul şi şăzu pre dînsa. Iar Aáron şi Or răzima mâinile lui dedăsupt, unul de o parte, altul de altă parte ; şi furâ mâinile lui Moisei răzimate pănă într-apusul soarelui.

13. Şi birui Isus pre Ammalic şi tăie toţ oamenii cu sabiia.

14. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Scrie aceasta în cărţi întru aducere-aminte şi o dă urechilor lui Isus, că cu periciune voiu pîrde pomenirea Ammalícului de pre pământ“.

15. Şi zidi Moisei altar Domnului şi-l puse numele „Domnul mieu şi scăparea/mea“.

33. Iar lui Aaron i-a spus Moise : „Ia un vas de aur şi pune în el un omer de mană : pune-l în casa Domnului, spre aducere-aminte pentru toţi urmaşii“.

34. Aaron l-a aşezat înaintea chivotului mărturiei, spre păstrare, după cum porunci Domnul.

35. Patruzeci de ani au mîncat fiii lui Israel mană, pînă au ajuns în pământ lăcuit ; au mîncat mană pînă au ajuns la hotarele Canaanului.

36. Iar omerul este o măsură, a zecea parte dintr-o efă.

CAP. 17

Apă din piatră

1. Şi a purces toată obştea fiilor lui Israel din pustia Sinai, din loc în loc, după porunca Domnului, şi şi-au aşezat tabăra la Rafidim. Acolo nu se găsea apă de băut.

2. Şi poporul cîrtea împotriva lui Moise, cerînd : „Dă-ne apă să bem“. Iar Moise le-a spus : „De ce îmi căutaţi pricină şi de ce încercaţi pe Domnul ?“

3. Şi fiindcă era lipsă de apă, cîrtea poporul împotriva lui Moise, spunînd : „Ce-i asta ? Ne-ai scos din Egipt ca să murim de sete, noi şi copiii noştri şi dobitoacele noastre ?“

4. Moise a strigat către Domnul şi a zis : „Ce să fac cu poporul acesta ? Încă puţin şi mă vor ucide cu pietre“.

5. Domnul i-a spus lui Moise : „Cheamă cu tine cîţiva din bătrînii lui Israel şi treci înaintea poporului. Ia în mînă toiagul cu care ai lovit apa Nilului şi du-te.

6. Şi, iată, eu te voi întîmpina la stînca din Horeb. Să loveşti în stîncă şi va curge din ea apă şi va avea poporul meu de băut“. Moise a făcut cum i-a spus Domnul, în văzul bătrînilor lui Israel.

7. Şi au pus locului acela numele Masa şi Meriba, pentru că acolo au cîrtit fiii lui Israel şi pentru cercarea Domnului, cînd s-au întrebat : „Este, oare, Domnul în mijlocul nostru sau nu ?“

8. Atunci au venit amaleciţii să poarte război cu israeliţii la Rafidim.

9. Şi Moise i-a spus lui Iosua : „Alege-ţi bărbaţi voinici şi du-te mîine să te lupţi cu amaleciţii. Şi, iată, eu mă voi sui în vîrful muntelui, iar toiagul lui Dumnezeu va fi în mîna mea“.

10. Şi a făcut Iosua aşa cum i-a spus Moise, s-a dus să se lupte cu amaleciţii; iar Moise, Aaron şi Or s-au suit în vîrful muntelui.

11. Şi cînd ridica Moise mîinile, învinge Israel, iar cînd lăsa mîinile în jos, învinge Amalec.

12. Dar Moise obosind, mîinile i s-au îngreunat. Au pus o piatră de s-a aşezat Moise pe ea, iar Aaron şi Or îi răzimau mîinile, unul de o parte şi altul de altă parte ; şi au stat mîinile lui Moise ridicate pînă la apusul soarelui.

13. Şi a zdrobit Iosua toată oştirea amaleciţilor, trecînd-o prin ascuţişul sabiei.

14. Atunci i-a spus Domnul lui Moise : „Să scrii aceasta într-o carte spre aducere-aminte şi înştiinţează pe Iosua că voi stinge pomenirea lui Amalec de sub cer“.

15. Moise i-a zidit Domnului un altar şi i-a pus numele „Domnul este scăparea/mea “.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 52, col. I

16. Căci că cu mînă ascunsă bate Domnul pre Amalíc den neamuri în neamuri.

CAP 18

Şi auzi Iothór, preotul Madiiám, socrul lui Moisi, toate cîte au făcut Domnul lui Israil norodului său, pentru că scoase Domnul pre Israil den Eghipet.

2. Şi luo Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfóra, muiarea lui Móisi, dupe lăsarea ei,

3. Şi pre doi feciori ai ei. Numele unuia, Ghersám, zicînd : „Nemêrnic am fost în pămînt strein".

4. Şi numele al doilea, Eliézer, zicînd : „Pentru că Domnul tătîni-mieu, ajutoriu mie şi mă scoase den mîna lui faraó".

5. Şi veni Iothór, socrul lui Moisi, şi fiii, şi muiêrea cătră Móisi la pustie, unde să tăbărîse, la muntele lui Dumnezău.

6. Şi spuseră lui Moisi, zicînd : „Iată, Iothór, socrutău, vine cătră tine şi amîndoi feciorii tăi cu dînsul".

7. Şi ieşi Moisi în timpinarea socru-său şi se închină lui şi sărută pre el şi să sărutară între dînşii. [8] Şi-i băgă Móisi pre dînşii în cort.

8. Şi povesti Moisi socrului său toate cîte au făcut Domnul lui faraó şi eghiptênilor pentru Israil şi toată osteneala ce li se-au făcut lor pre cale şi cum i-au scos Domnul den mîinile lui faraó şi ale eghiptênilor.

9. Şi să minună Iothór de toate bunătăţile carele au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre dînşii Domnul den mîna eghiptênilor şi den mîna lui faraó.

10. Şi zise Iothór : „Blagoslovit — Domnul, căci au scos pre norodul lui den mîinile eghiptênilor şi den mîna lui faraó.

11. Acuma cunoscuiu cum mare iaste Domnul decît toţi dumnezeii, pentru acêea căci i-au asuprit pre dînşii".

12. Şi luo Iothór, socrul lui Moisi, ardere de tot şi jîrtve lui Dumnezău. Şi veni Aarón şi toţi bătrînii lui Izrail ca să mănînce pîine împreună cu socrul lui Móisi înaintea lui Dumnezău.

13. Şi fu a doua zi, şăzu împreună Moisi a judeca norodul şi tot norodul stătu înaintea lui Móisi de dimineaţă pînă seara.

14. Şi văzînd Iothór toate cîte fêce norodului, zise : „Ce iaste aceasta ce faci tu norodului ? Pentru ce şăzi tu singur şi tot norodul stă înaintea ta de dimineaţa pînă în seară ?"

15. Şi zise Moisi socru-său : „Pentru căci veni norodul cătră mine ca să cêrce judecată de la Dumnezău.

16. Pentru căci cînd li se va face lor price şi vor veni cătră mine, cert[1] pre fieştecarele şi tocmesc pre ei poruncile lui Dumnezău şi lêgea lui".

17. Şi zise socrul lui Moisi cătră el : „Nu faci tu direptu cuvîntul acesta.

18. Cu stricare te vei strica şi tu şi tot norodul acesta carele iaste cu tine. Greu ţie cuvîntul acesta, nu vei putea să faci tu singur.

19. Acum dară ascultă-mă şi te sfătuiescu şi va fi Dumnezău cu tine ! Fă-te tu norodului cêle ce-s cătră Dumnezău şi vei pur/ta cuvintele lor cătră Dumnezău.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

16. Căci cu mină ascunsă bate Domnul pre Amalic den neamuri în neamuri.

CAP 18

1. Şi audzi Iothor, popa lui Madiam, socrul lui Moisi, toate cite au făcut Domnul Israil nărodului său, pentru că scoase Domnul pre Israil den Eghiptu [1].

2. Şi luă Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfóra, muiérea lui Moisi, după lăsarea ei,

3[2]. Şi pre amîndoi ficiorii lui. [3] Numele unuia, Ghersam, dzicindu: „Nemèrnic am fostu în pămîntu striin".

4. Şi numele al doilea, Eliezer, dzicindu: „Pentru că Dumnedzăul tătîne-meu, agiutor mie şi mă scoase den mâna lui faraon".

5. Şi veni Iothor, socrul lui Moisi, şi fii, şi fămêia către Moisi la pustiiul unde s-au tăbărît, la muntele lui Dumnedzău [2].

6. Şi spuseră lui Moisi, dzicindu: „Iată, Iothor, socru-tău, vine către tine şi amîndoi ficiorii tăi cu însul".

7. Şi ieşi Moisi în timpinarea socru-său şi să închină lui şi-l sărută pre el şi să sărutară unul pre alaltu. [8] Şi-i bägă pre înşii Moisi în cortu.

8. Şi povesti Moisi socrului său toate cîte au făcut Domnul lui faraon şi eghiptênilor pentru Israil şi toată ostenéala ce le s-au făcut lor pre cale şi cum i-au scos Domnul den măinile lui faraon şi a eghiptênilor.

9. Şi să minună Iothor pentru toate bunătăţile carele au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre înşi Domnul den mâna eghiptênilor şi den mâna lui faraon.

10[9]. Şi dzise Iothor: [10] „Blagoslovit — Domnul, căci au scos pre nărodul său den mâna eghiptênilor şi den mâna lui faraon.

11. Acum cunoscuiu cum mare iaste Domnul decît toţi bodzii, pentru acêia căci i-au asuprit pre înşii" [3].

12. Şi luă Iothor, socrul lui Moisi, ardere de tot şi jirtve lui Dumnedzău. Şi veni Aaron şi toţi bătrînii lui Israil ca să mănince împreună pâine cu socrul lui Moisi înnaintea lui Dumnedzău.

13. Şi fu a doao dzi, şedzu împreună Moisi a giudeca nărodul şi sta tot nărodul înnaintea lui Moisi de dimineaţă pân-in sară.

14. Şi vădzindu Iothor toate cîte făcea nărodului, dzise: „Ce iaste aceasta ce faci tu nărodului? Pentru ce şezi tu singur şi tot nărodul stă înnaintea ta de dimineaţă pân-în desară?"

15. Şi dzise Moisi socru-său: „Pentru căci vine nărodul către mine ca să cêrce giudeţ de la Dumnedzău.

16. Pentru că cîndu li să va face lor price şi vor veni la mine, cercu pre fieştecarele şi-i [şi-i] tocmăscu pre ei porăncele lui Dumnedzău şi lêgea lui".

17. Şi dzise socrul lui Moisi către însul [4]: „Nu dreptu faci tu acesta lucru.

18. Cu stricăciune te vei strica şi tu şi tot nărodul acesta carele iaste cu tine. Greu ţie cuvîntul acesta, nu vei putea să faci tu singur.

19. Acum dară ascultă-mă şi sfătuiescu-te şi va fi Dumnedzău cu tine! Fă-te tu nărodului lucrurile de către Dumnedzău şi vei pur/ta cuvintele lor către Dumnedzău.

16. Că cu mină virtoasă oştêşte Domnul asupra Ammaliculuí den neam în neam.

CAP 18

1. Şi auzi Iothor, popa al Madiámului, socrul lui Moisei, toate cite făcu Domnul lui Israil oamenilor lui şi cum au scos Domnul pre Israil den Eghipet.

2. Şi luoă Iothor, socrul lui Moisei, pre Sepfora, muiêrea lui Moisei, şi cu avuţiia ei,

3. Şi feciorii lui amîndoi. Pre unul chiema Ghersim, zicînd: „Vinetic sînt în ţară streină",

4. Iar pre altul, Eliazar, zicînd: „Dumnezeul tătîne-micu <ajutoriul meu>[1] m-au mîntuit den măinile lui faraon".

5. Şi veni Iothor, socrul lui Moisei, şi feciorii şi muiêrea lui Moisei în pustie, unde era tăbărît lîngă muntele lui Dumnezeu.

6. Şi spuseră lui Moisei, zicînd: „Iată că vine socru-tău, Iothor, la tine, şi muiêrea ta, şi feciorii tăi amîndoi[2].

7. Şi ieşi Moisei întru întîmpinarea socru-său şi se închină lui şi-l sărută şi se întrebară unul cu altul de sănătate şi întrară în cort.

8. Şi povesti Moisei socru-său toate cîte au făcut Dumnezeu lui faraon şi eghiptênilor pentru Israil şi toată ostenéala ce au fost lor pre cale şi cum i-au mîntuit Domnul den măinile lui faraon.

9. Iară Iothor se mîră de o milă ca aceasta ce făcuse cu dînşii Domnul, de-i scoase den mîinile eghiptênilor şi den măinile lui faraon.

10. Şi zise Iothor: „Bine iaste cuvîntat Domnul cela ce au mîntuit oamenii săi den măinile eghiptênilor şi den măinile lui faraon.

11. Acum cunoscuiu că Domnul iaste mai mare decît toţ dumnezeii şi pentru căci il foarte năcăjiia, plăti lor Domnul".

12. Şi puse Iothor, socrul lui Moisei, arderea cea de tot şi jărtve. Şi veni şi Aáron şi toţ bătrînii lui Israil să mănince pâine cu socrul lui Moisei înaintea lui Dumnezeu.

13. Iară a doaoa zi săzu Moisei să judece nărodul şi stătură toţ oamenii înaintea lui Moisei de dimineaţa până seara.

14. Iar deaca văzu Iothor, socrul lui Moisei, toate cîte făcea Moisei oamenilor, zise: „Că ce faci oamenilor aşa? Că ce săzi numai tu singur, iar oamenii toţ stau înaintea ta de dimineaţa până seara?"[3].

15. Iar Moisei zise socru-său: „Vin oamenii la mine şi cer judecată de la Dumnezeu.

16. Şi cînd au ei pîră, vin la mine şi iau seama fieşte a căruia şi învăţ după lêgea şi după porunca lui Dumnezeu".

17. El zise: „Nu faci tu cu direptul acest lucru.

18. Că iată că cu răsipă vei răsipi şi pre tine şi tot norodul acesta care iaste cu tine, că un lucru cu greu iaste acesta şi nu-l vei putea face tu însuţ.

19. Ce acum ascultă pre mine să te sfătuiesc şi va fi Dumnezeu cu tine! Fii tu acestor oameni să le soleşti cêle ce sînt către Dumnezeu şi să duci/cuvintele lor către Dumnezeu.

16. Căci spunea: „Ridicate au fost mîinile tainic spre Domnul. Din neam în neam Domnul îl va birui pe Amalec".

CAP. 18

Ietro la Moise

1. Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a auzit toate cîte le făcuse Domnul pentru Moise şi poporul său, Israel, şi cum i-a scos din Egipt.

2. A luat Ietro, socrul lui Moise, pe fiică-sa Sefora, femeia lui Moise, pe care acesta o trimisese acasă,

3. Şi pe cei doi fii ai ei. Numele unuia dintre ei era Ghersom, după cum spusese Moise la naştere: „Sînt pribeag în ţară străină".

4. Numele celui de al doilea era Eliezer, după cum spusese Moise: „Dumnezeul tatălui meu mi-a fost ajutor şi m-a scăpat din mîna lui faraon".

5. Şi a venit Ietro, socrul lui Moise, cu femeia şi copiii acestuia, la Moise în pustie, unde îşi aşezase tabăra, la muntele lui Dumnezeu.

6. L-au vestit pe Moise, spunîndu-i: „Iată, socrul tău, Ietro, vine la tine: cu el sînt femeia ta şi cei doi fii ai tăi".

7. Moise a ieşit în întîmpinarea socrului său, i s-a închinat, l-a sărutat şi s-au îmbrăţişat unul pe altul. Apoi l-a poftit în cort.

8. Şi i-a povestit Moise socrului său toate cîte le făcuse Domnul lui faraon şi egiptenilor ca să scape pe israeliţi din mîinile lor şi cum, pe drum, i-a izbăvit de toată primejdia şi nevoia.

9. Ietro s-a bucurat de tot binele pe care l-a făcut lor Domnul cînd i-a scăpat din mîinile egiptenilor şi din mîna lui faraon.

10. Şi a spus: „Binecuvîntat fie Domnul că a izbăvit poporul său din mîinile egiptenilor şi din mîna lui faraon.

11. Acum am cunoscut că Domnul este mai mare decît toţi dumnezeii, căci i-a smerit pe egipteni".

12. Şi a adus Ietro, socrul lui Moise, jertfă şi ardere de tot lui Dumnezeu. Atunci a venit şi Aaron şi toţi bătrînii lui Israel şi împreună cu socrul lui Moise au mîncat cina jertfei înaintea lui Dumnezeu.

13. Şi a doua zi a şezut Moise la judecată judecînd pricinile poporului, iar poporul a stat înaintea lui Moise de dimineaţă pînă seara.

14. Văzînd Ietro cîte făcea Moise pentru popor, i-a spus: „De ce faci tu toate acestea? De ce te osteneşti tu singur cu poporul care stă înaintea ta de dimineaţă pînă seara?"

15. Moise i-a răspuns socrului său: „Poporul vine la mine să ceară judecată de la Dumnezeu.

16. Căci atunci cînd se ivesc neînţelegeri vin la mine. Eu îl judec pe fiecare şi arăt poruncile şi legea lui Dumnezeu".

17. Socrul său i-a spus lui Moise: „Nu faci bine.

18. Fiindcă vă veţi istovi şi tu şi poporul tău. E un lucru prea greu ca să-l poţi face singur.

19. Ascultă sfatul meu şi Dumnezeu te va binecuvînta! Fă-te mijlocitor înaintea lui Dumnezeu/pentru pricinile poporului.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

тѣ кѹбѝнителе лор̀ кътрѣ дмнезѹ. Шѝ вѣ̀й к
мъртѹрисѝ лор̀ порѹнчиле лѣ̀и дмнезѹ, ши ле
ѹрѣ лѣ̀и, ши вѣ̀и ѣрѣтѣ лор кѣиле ѣтрѣ кѣре вор
мѣрџе прѣ ѣле, ши фѣ̀птеле кѣре вор фѣче .
Ши тѹ сокотѣщи́е дѝнтр̀ѣ́нтрѣ норо́дѹл сѣ́мени кв
тѣ́ри, ши темѣторѝ де дмнезѹ сѣ́мени дрепџи,
че ѹрѹ́цѹ мѫндрі́е ши вѣ̀и пѹне преште дѫшѝи,
мѝи мѣ́ри преште мі́е, ши мѝи мѣ́ри преште сѹ́тѣ,
ши мѝи мѣ́ри пестѣ́ чѣ́ичи зѣ́чи, ши мѝи мѣ́ри пе
тѣ́те зѣ́ѣ, ши ѣдѹкѣторѝ фѣлѹ́ндрѹ де кѣџи .
Ши вор ѣдѹкѣ норо́дѹл преште тѣ́т ва́сѹл, тѣр кз
кѹвѣ́нтѹл че́ле кѹ грѣ́ѹ ѣлѣ́гѣ ѣдѹче лѣ́ѹне, тѣр
тѹдецѹне че́ле мѝи леѣ́ре тѹдецѣ́ ѣи ши ѣи
ѹшѹ́рѣ дела тѣ́не, шиџ вор ѣ̀ѣторѝџе́ . Де кѳ
вѣ̀и фѣче кѹвѣ́нтѹл ѣчѐста тѣ́ѣла ѣ̀тѣрѝ дмне
зѣ́ѹ, ши вѣ̀и пѹтѣ́ сѣстѣ́ѝ, ши тѣ́т норо́дѹл
ѣчѐста ва́зекѝ ла ло́кѹл лѹѝ кѹ пѣ́че. Ши ѣлеѹ кѓ
тѣ́ мо́ѵси гинерѹ́ѣ сѣкрѹѣ́ѝ сѣ́ѹ, ши фѣкѹ́ тѣ́тѣ
кѣ́ѣе лѹ́и . Ши ѣлѣ́се мо́ѵси сѣ́мени кѕ
тѣ́ри, дѣ́и тѣ́т гераи́ѣ, ши фѣкѹ́ пре ѣ́и, преште
дѫ́шѝи мѝи мѣ́ри преште мі́е, ши мѝи мѣ́ри пре
сте сѹ́тѣ, ши мѝи мѣ́ри преште чѣ́ичи зѣ́чи, ши
мѝи мѣ́ри преште зѣ́ѣе, ши ѣдѹкѣторѝ, фѣлѹ́ндрѹ
де кѣ́рџе. Ши тѹдекѣ норо́дѹл ѣтѣ́т ва́сѹ, кѳ
тѣр кѹвѣ́нтѹл че́ле грѣ́ѹ ѣдѹче ла мо́ѵси, тѣр тѣ
кѹвѣ́нтѹл че́ле ѹшѹ́рѣ фѣлѹ́ндрѹ ѣи . Ши кѕ
трими́се мо́ѵси пре сокрѹ́ѣ лѹѝ, ши сѣ дѹсе лапѣ
мѫ́нтѹл лѹѝ .

К А П Ѳ І

Ѣтѹнчѝ фѣ̀ѣтрѣ лѹѝ ѣ̂ешѣ́ѣѝ фѝи́лор лѹѝ а
гераи́ѣ, дѣ́и пѣмѫ́нтѹл ѣгѹ́птѹлѹѝ фѣ
зѣ́ѣа ѣчѐста лѹ́ѣ кени́т ла пѹстѝ́ѣ сина
Ши стрѫдинарѹ́ дела рафидѝ́н, ши кени́рѣ в
ла пѹстѝ́ѣ сина, ши сѣтѹтѹрарѹ ѣколо
гераи́ѣ фѣтрѹва мѹ́нтелѹѝ . Ши мо́ѵси сѣ́ѣ г
фмѹ́нтелѣ лѹѝ дмнезѹ, ши кемѣ пре дѫ́иѣѹл,
дмнѹ́л дмнезѹ́ дѣ́и мѹ́нте зикѫ́ндѹ, ѣлѣ́стѣ
вѣ̀и гѣ́ѣи кѣ́ѣи лѹѝ гѣ́вонь, ши вѣ̀и тѹвестѝ фѝи
лор̀ лѹѝ гераи́ѣ . Вѣ́и ѣџь вѣзѹ́т кѣ́те ѣмь д
фѣкѹ́т ѣгѹ́птенилѣ́ри, ши кам лѹа́т пре вѣ́и кѣ́ри
нищ ѣрѝпѣ де ѣѣлѣ́тѹре ши кам тра́с пре вѣ́и, кѣ
тре мине. Ши ѣлѣ́м дѣкѣџь ѣскѹлта кѹ ѣоѹ е
гласѹлѹѝ мѣ́ѣ, ши вѣџь пѣзѝ фѣгѣдѹи́нца
мѣ, ѣвеџь фѝ мі́е норо́д ѣлесь дѣ тоа́те ѣмѣнеле,
пѣ́нтрѹ кѣ ѣ̀мі́ѣ мѣ́сте тѣ́тѣ пѣмѫ́нтѹл .
Ши вѣ́и вецѣ фѝ мі́е ѣ̀нѣтѹџе́ ефѝцѣнѣе, ши нѣѹ ѣ
ефѝнѣ, ѣчѐсте кѹвѝ́нте вѣ́и гѣ́ѣи фѝи́лор лѹѝ
гераи́ѣ . Ши вени́ мо́ѵси ши кемѣ пре сѣ́ѣь
нѝи норо́дѹлѹѝ ши гѝ́се, ши лепѹ́се лор̀ ѣнаинѣ
тоа́те кѹвѝ́нтеле ѣчѐсте, кѣре лѹ́ѣ порѹ́нчѝт
лор̀ дмнезѹ́ . Ши рѣспѹнсе тѣ́т норо́дѹл со ѣ
дѫ́тѹ ши гѝсерѣ, тоа́те кѣ́те лѹ́ѣ гѝ дмнезѹ́
вом фѣче ши во ѣскѹлта . ши ѣдѹсе мо́ѵси кѹвѝ́н
теле норо́дѹлѹѝ кѣтрѣ дмнезѹ́, ши гѝсе дмнѹ́л
кѣтрѣ мо́ѵсен. Ѳ̀ѣтѹ ѣ̀ѣ вом венѝ кѣтрѣ тѝ ѣ
не ѣ̀нтѫ́нѹ дѣ несо́р, пѣ́нтрѹ кась ѣѹзѣ норо́дѹ
гѹвѝ́нду ѣ̀ѣ кѣтрѣтѝне, ши цѣ́ ѣ̀нѣвѣ̀ кѣ́ѣе ѣ
вѣ́чѝ, ши спѹ́се мо́ѵси кѹвѝ́нтеле норо́дѹлѹѝ кѣ
трѣ дмнѹ́л. Ши гѝсе дмнѹ́л кѣтрѣ мо́ѵси ѣ

Pag. 52, col. II

20. Şi vei mărturisi lor poruncile lui Dumnezău şi lêgea lui şi vei arăta lor căile întiu care vor mêrge pre êle şi faptele care vor face.

21. Şi tu socotêşte ţie den tot norodul oameni tari şi temători de Dumnezău, oameni direpţi ce urăscu mîndriia şi vei pune preste dinşii mai mari preste mie, şi mai mari preste sută, şi mai mari peste cincizăci, şi mai mari peste zêce, şi aducători înlăuntru de cărţi.

22. Şi vor judeca norodul preste tot ceasul, iară cuvîntul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară judecăţile cêle mici le vor judeca ei şi vor uşura de la tine şi-ţ vor ajutorí ţie.

23. De vei face cuvîntul acesta, te va întări Dumneză u şi vei putea să stai şi tot norodul acesta va veni la locul lui cu pace".

24. Şi ascultă Moisi glasul socrului său şi făcu toate cîte au zis lui.

25. Şi alêse Moisi oameni tari den tot Israil şi făcu pre ei preste dînşii mai mari preste mie, şi mai mari preste sută, şi mai mari preste cincizăci, şi mai mari preste zêce, şi aducători înlăuntru de cărţi.

26. Şi judeca norodul în tot ceasul, iară cuvîntul cel greu aducea la Moisi, iară tot cuvîntul cel uşor îl judeca ei.

27. Şi trimise Moisi pre socrul lui şi să duse la pămîntul lui.

CAP 19

1. Iară în a treia lună a ieşîrii fiilor lui Israil den pămîntul Eghipetului, în zioa aceasta, au venit la pustiiul Siná.

2. Şi să ridicară de la Rafidín şi veniră la pustiiul Siná şi să tăbărîră acoló Israil împotriva muntelui.

3. Şi Moisi să sui în muntele lui Dumnezău şi chemă pre dînsul Domnul Dumnezău den munte, zicînd : „Acêstea vei grăi casii lui Iacov şi vei povesti fiilor lui Israil :

4. «Voi aţ văzut cîte am făcut eghiptênilor şi v-am luat pre voi ca pren nişte aripi de vultur şiv-am tras pre voi cătră mine.

5. Şi acum de veţ asculta cu auzul glasului mieu şi veţ păzi făgăduinţa mea, îm veţ fi mie norod ales den toate vmbile, pentru că al mieu iaste tot pămîntul.

6. Şi voi veţ fi mie împărăţie sfinţenie şi limbă sfîntă ». Acêste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil".

7. Şi veni Moisi şi chemă pre bătrînii norodului şi zise şi le puse lor înainte toate cuvintele acêstea carele au poruncit lor Dumnezău.

8. Şi răspunse tot norodul odată şi ziseră : „Toate cîte au zis Dumnezău vom face şi vom asculta ". Şi aduse Moisi cuvintele norodului cătră Dummnezău.

9[8]. Şi zise Domnul cătră Moisi: [9] „Iată eu voiu veni cătră tine în stîlpu de nor, pentru ca să audă norodul grăind eu că tră tine şi ţie îţ vor crêde în vêci". Şi spuse Moisi cuvintele norodului cătră Domnul.

10. Şi zise Domnul cătră Moisi :„Pogorîndu-te, măr-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

20. Şi vei mărturisi lor poruncele lui Dumnedzău şi lêgea lui şi vei arăta lor căile întru carele vor mêrge întru êle şi faptele carele vor face.

21. Şi tu ţie socotêşte dentru tot nărodul oameni tari şi temători de Dumnedzău, oameni drepţi ce urăscu mîndrie şi vei pune pre ei mai mari preste mie, şi preste sută, şi preste cincidzăci, şi preste dzece, şi aducători înlontru de cărţi.

22. Şi vor giudeca nărodul preste tot ceasul, iară cuvîntul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară giudeţele cêle mici le vor giudeca ei şi vor luşura de la tine şi-ţi vor agiutori ţie.

23. Să vei face acesta cuvîntu, te va întări Dumnedzău şi vei putea să stai şi tot nărodul acesta va veni la loc ul lui cu pace"

24. Şi ascultă Moisi glasul socrului său şi făcu toate cîte i-au dzis lui.

25. Şi alêse Moisi oameni tari dentru tot Israilul şi-i fêce pre ei preste ei preste mie, şi preste sută mai mari, şi preste 50, şi preste 10, şi aducători înlontru de cărţi.

26. Şi giudeca nărodul preste tot ceasul, iară cuvîntul cu greu îl aduce la Moisi, iară tot cuvîntul iuşor giudeca ei.

27. Şi trimise Moisi pre socrul său şi să duse la pămîntul lui.

CAP 19

1. Iară înn-a treia lună a ieşirii fiilor Israil den pămîntul Eghiptului, întru dzua aceasta, au venit la pustiiul Siná [1].

2. Şi să rădică la Rafidin şi veniră la pustiul lui Siná şi să tăbărîră acoló Israil împotriva muntelui.

3. Şi Moisi să sui în muntele lui Dumnedzău şi-l chemă pre însul Dumnedzău den munte, dzicîndu: „Acêstea vei grăi casei lui Iacov şi vei povesti fiilor Israil:

4. «Voi aţi vădzut cîte am făcut eghiptênilor şi v-am luat pre voi ca pre nişte aripi de vultur şi v-am tras pre voi cătră mine.

5. Şi acum să veţi asculta cu audzul glasul mieu şi veţi cruţa făgăduinţa mea, îm veţi fi mie nărod de multu preţ dentru toate limbile, pentru că tot pămîntul al mieu iaste.

6. Şi voi veţi fi mie împărătească svinţenie şi limbă sfîntă». Acêstea cuvinte vei grăi fiilor Israil".

7. Şi veni Moisi şi grăi cătră cei bătrîni ai nărodului şi dzise şi li puse lor toate cuvîntele acêstea carele le-au porîncit lor Dumnedzău.

8. Şi răspunse tot nărodul odată şi dzise: „Toate cîte au dzis Dumnedzău vom face şi vom asculta". Şi aduse Moisi cuvîntele nărodului cătră Dumnedzău.

9[8]. Şi dzise Domnul cătră Moisi: [9] „Iată, eu viu cătră tine întru stîlpu de nuăr [2], pentru ca să audză nărodul grăindu eu cătră tine şi ţie îţi vor crêde în vêci". Şi spuse Moisi cuvîntele nărodului cătră Domnul.

10. Şi dzise Domnul cătră Moisi:/„Pogo-

20. Şi să le arăţi poruncile lui Dumnezeu şi lêgea lui şi să spui lor căile lui pre care vor umbla ş' lucrurile ce vor face.

21. Iară tu-ţ alêge den toţ oamenii bărbaţ putêrnici, temători de Dumnezeu, bărbaţ derept şi să le fie mărirea urită şi pune preste dinşii căpitani, şi izbaş, şi ceauş, şi vătaş, şi logofeţ

22. Să-i judece preste toată vrêmea, iar cuvîntul cel greu îl vor aduce la tine, iar judecăţile cêle mici să le judece ei şi-ţ vor uşora ostencala şi-ţ vor fi ajutor.

23. Deci, de vei face acest cuvînt, te va întări Dumnezeu şi vei putea sluji şi tot norodul acesta va veni cu pace la locul său".

24. Şi ascultă Moisei glasul socru-său şi făcu toate cîte-i zise.

25. Şi alêse Moisei den tot Israilul oameni cu putêre şi puse preste dinşii căpitani, iuzbaş, ceauş, şi vătaş, şi logofeţ[4].

26. Şi judeca oamenii preste toată vrêmea, iar tot cuvîntul greu îl ducea la Moisei, iar cêle mai mici le judeca ei înşiş.

27. Şi trimise Moisei pre socru-său şi se duse în ţara sa.

CAP 19

1. Iară a treia lună de ieşirea feciorilor lui Israil den ţara Eghipetului într-această zi, veniră în pustiia Sinaiei.

2. Şi se rădicară de la Rafidin şi veniră în pustiia Sinaiei şi stătu[1] Israil acoló împotriva muntelui.

3. Iar Moisei se sui în muntele lui Dumnezeu şi-l strigă Dumnezeu den munte, zicîndu-i: „Aşa să zici casei lui Iácov şi să spui feciorilor lui Israil:

4. «Voi înşiv<ă> aţ văzut ce am făcut eghiptênilor şi am luat pre voi ca pre nişte áripi de vultur şi v-am adus la mine.

5. Deci acum de veţ asculta cu ascultare glasul mieu şi veţ păzi porunca mea, fiveţ mie gloata aleasă den multe[2] limbi, că tot pămîntul iaste al mieu.

6. Şi voi veţ fi mie sfinţire împărătească şi limbă sfîntă». Acêste cuvinte să le grăieşti feciorilor lui Israil".

7. Şi deaca veni Moisei, chemă pre toţ bătrînii nărodului şi zise şi mărturisi lor toate cuvîntele acêstea care porînci lor Dumnezeu.

8. Iar nărodul tot răspunseră depreună şi zise: „Tot ce au zis Dumnezeu vom asculta şi vom face". Şi duse Moisei cuvîntele norodului la Dumnezeu.

9. Iar Domnul zise lui: „Iată, eu voi veni la tine în stîlp de nor, ca să mă audză oamenii, vorbind cu tine şi să crează ţie în vêci". Şi spuse Moisei cuvintele nărodului cătră Domnul.

10. Iar Domnul zise lui Moisei:/„Po-

20. Învaţă-i poruncile lui Dumnezeu şi legea lui, arată-le căile pe care au să umble şi tot ce trebuie să facă.

21. Iar tu alege-ţi din popor bărbaţi înţelepţi, temători de Dumnezeu, bărbaţi drepţi, care urăsc mîndria, şi pune-i căpetenii peste mii, căpetenii peste sute, căpetenii peste cincizeci şi căpetenii peste zeci de suflete.

22. Ei să fie gata oricînd să judece poporul. Pricinile mai grele să le aducă în faţa ta, iar pe cele mărunte să le judece ei. Astfel ei îţi vor fi de mare sprijin şi ţie îţi va fi mai uşor.

23. De vei face aceasta şi Dumnezeu te va întări şi te va binecuvînta, vei putea ţine rînduială pentru întreg poporul şi fiecare se va întoarce în pace la locul său".

24. Moise a ascultat sfatul socrului său şi a făcut toate cîte i-a spus.

25. A ales bărbaţi înţelepţi din tot Israelul şi i-a făcut pe ei căpetenii peste mii şi căpetenii peste sute, căpetenii peste cincizeci şi căpetenii peste zeci de suflete.

26. Ei judecau poporul în toată vremea. Pricinile mai grele le aduceau în faţa lui Moise, iar pe cele mărunte le judecau ei înşişi:

27. După aceea s-a despărţit Moise de socrul său şi Ietro s-a dus acasă, în ţara lui.

CAP. 19

Pregătiri pentru primirea legii.

1. În luna a treia de la ieşirea fiilor lui Israel din pământul Egiptului, au ajuns ei în pustia Sinai.

2. Au plecat din Rafidim şi au mers în pustia Sinai unde şi-au aşezat tabăra, lîngă munte.

3. Moise s-a suit în munte, la Dumnezeu. şi Dumnezeu l-a strigat şi i-a zis: „Grăieşte astfel casei lui Iacov şi vesteşte fiilor lui Israel:

4. «Aţi văzut cîte am făcut egiptenilor şi cum v-am luat ca pe aripi de vultur şi v-am adus la mine.

5. Iar acum, de veţi asculta cu luare-aminte glasul meu şi veţi păzi legământul meu, veţi fi poporul meu ales dintre toate neamurile, căci al meu este întreg pământul.

6. Şi mie îmi veţi fi ca o împărăţie de preoţi, ca un neam sfînt». Aceste cuvinte să le spui fiilor lui Israel ".

7. După ce Moise a coborît, a chemat pe bătrînii poporului şi le-a spus tot ce îi porunci se Dumnezeu.

8. Atunci tot poporul a răspuns într-un glas: „Toate cîte a spus Dumnezeu le vom face şi-l vom asculta". Moise a dus vorbele poporului la Dumnezeu.

9. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu voi veni la tine într-un stîlp de nor, ca să audă poporul că eu îţi vorbesc şi să te creadă pururea". Moise a dus vorbele poporului la Dumnezeu.

10. Domnul i-a mai spus:/„Coboară-te

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 53, col. I

turisêşte norodului şi curăţêşte pre ei astăzi şi mîine şi-ş spêle haincle.

11. Şi fie gata în a treia zi, pentru că în a treia zi se va pogorî Domnul pre muntele Sinaii înaintea a tot norodul.

12. Şi vei osebi norodul penprejur, zicînd: „Feriţi-vă pre voi a vă sui în munte şi să să atingă de el ceva; că tot ce se va atinge de munte cu moarte se va sfîrşi.

13. Nu se va atinge de dînsul mînă, pentru că cu pietri îl vor ucide, au cu lovitură să va săgeta, ori dobitoc, ori om, nu va trăi. Iară cînd glasurile şi trîmbiţele şi norul va trêce de la munte, aceia se vor sui pre munte“.

14. Şi pogorî Moisi den munte către norod şi sfinţi pre ei şi-ş spălară haincle lor.

15 [14]. Şi zise norodului: [15] „Gătiţi-vă trei zile să nu vă apropiiaţi la muieri“.

16. Şi fu a trêia zi, fiind de către mînicate, să făcură glasuri şi fulgere şi nori întunecoşi pre muntele Sinâ, glasul trîmbiţii răsuna tare şi să spămîntă tot norodul cel den tabără.

17. Şi scoase Moisi norodul întru-ntîmpinarea lui Dumnezeu den tabără şi stătură supt munte.

18. Muntele Sináii se afuma tot, pentru căce se pogorîse Dumnezeu pre el în foc şi să suia fumul ca un fum de cuptoriu şi să minună tot norodul foarte.

19. Şi să făcură glasurile trîmbiţii mergînd înainte mai tare foarte. Moisi grăia şi Damnezău îl răspundea lui cu glas.

20. Şi să pogorî Domnul pre muntele Sinaii, pre vîrful muntelui, şi chemă Domnul pre Moisi pre vîrful muntelui şi să sui Moisi.

21[20]. Şi zise Dumnezău către Moisi zicînd: [21] „Pogorînd, mărturisêşte norodului ca nu doară să să apropie către Dumnezău a lua aminte şi vor căděa dentru ei mulţime.

22. Şi preoţii care se vor apropiia către Domnul Dumnezău să să sfinţească, ca să nu să schimbe de la dînşii Domnul“.

23. Şi zise Moisi către Dumnezău: „Nu va putea norodul să să suie la muntele Sinaici, pentru că tu te-ai mărturisit noao, zicînd: «Osebêşte muntele şi sfinţêşte pre dînsul»“.

24. Şi zise lui Domnul: „Pasă, pogoară şi te suie tu şi Aarón împreună cu tine, iară preoţii şi norodul să nu să silească a să sui către Dumnezău, ca nu cîndai va piiarde dentru dînşii Domnul“.

25. Şi să pogorî Moisi către norod şi zise lor.

CAP 20

1. Şi grăi Domnul toate cuvintele acêstea către Moisi, zicînd:

2. „Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, cela ce te-am scos pre tine den pămîntul Eghipetului, den casa robiei.

3. Să nu fie ţie alţi dumnezei afară den mine.

4. Să nu faci ţie chip cioplit, nice la toată asămănarea den cîte sînt în ceriu, sus, şi den cîte sînt pre pămînt, jos, şi cîte-s în apă, supt pămînt.

5. Să nu te închini lor, nice să slujeşti lor, căce că/eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Dumnezău rîvnitoriu, dînd

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

rîndu-te, mărturisêşte nărodului şi curăţêşte pre ei astădzi şi mâine şi-ş spêle hainele [2].

11. Şi fie gata înn-a treia dzi, pentru că înn a treia dzi să va pogorî Domnul pre muntele Siná înnaintea a tot nărodul.

12. Şi vei usăbi nărodul prenpregiur, dzicîndu : «Feriţi-vă pre voi a vă sui în munte şi să s<ă> atingă ceva de el ; tot cine să va atinge de munte cu moarte va muri.

13. Nu să va atinge de însul mînă, pentru că cu pietri să va lovi, au cu lovitură să va săgeta, ori dobitoc, ori om, nu va trăi. Iară cîndu glasurile şi trîmbiţile şi nuărul va trêce de la munte, accia să vor sui pre munte».

14. Şi pogorî Moisí den munte către nărod şi sfinţi pre ei şi-ş spălară hainele lor.

15[14]. Şi dzise nărodului : [15] „Gătaţi-vă 3 dzile să nu vă apropiaţi la muiêre".

16. Şi fu a 3 dzi, fiind de către minecate, să făcură glasuri şi fulgere şi nuări întunecoşi pre muntêle lui Siná, glasul trîmbiţii răsuna tare şi să spămîntă tot nărodul cel den tabără [4].

17. Şi scoase Moisi nărodul întru timpinarea lui Dumnedzău den tabără şi stătu suptu munte [5].

18. Muntele Sinaiei să afuma tot, pentru căce să pogorî Dumnedzău pre el întru foc şi să suia fumul ca un foc de cuptor şi să mîrunâ tot nărodul foarte.

19. Şi să făcură glasurile trîmbiţei mergîndu înnainte mai tare foarte. Şi Moisí grăia şi Dumnedzău îi răspundea lui cu glas [6].

20. Şi să pogorî Domnul pre muntele Sinaiei, pre vîrvul muntelui, şi chemă Domnul pre Moisí pre vîrvul muntelui, şi să sui Moisí,

21[20]. Şi dzise Dumnedzău către el, dzicîndu: [21] „Pogorîndu, mărturiseşte nărodului că nu doară să s<ă> apropie către Dumnedzău a lua aminte şi vor cădea dentru ei mulţime.

22. Şi cei ci să apropie, preuţii Domnului Dumnedzău, să s<ă> sfinţască, pentru ca să nu primenească dentru înşii Domnul".

23. Şi dzise Moisi către Dumnedzău : „Nu va putea nărodul să s<ă> suie împreună la muntele Sináiei, pentru că tu te-ai mărturisit nouă, dzicîndu : «Usăbêşte muntele şi svinţêşte pre ins»".

24. Şi-i dzise lui Domnul : „Pasă, pogoară-te şi te suie tu şi Aaron împreună cu tine, iară popii şi nărodul nu să silească să s<ă> suie către Dumnedzău, ca nu cîndai va strica dentru înşii Domnul".

25. Şi să pogorî Moisí către nărodu şi dzise lor.

CAP 20

1. Şi grăi Domnul toate cuvintele acêstea către Moisí, dzicîndu :

2. „Eu sîntu Domnul Dumnedzăul tău, cela ce te-am scos den pămîntul Eghiptului pre tine, den casă de robie.

3. Să nu fie ţie alţi dumnedzăi afară den mine.

4. Să nu faci ţie chip <cioplit, nice la tot asămănare den cîte-s în cer sus> [1], şi den cîte-s pre pămîntu, gios, şi cîte-s întru ape, suptu pămîntu.

5. Să nu te închini lor, nice să slujeşti lor, pentru că/eu sîntu Domnul Dumnedzăul goară şi dă oamenilor vêste şi curăţêşte astăz şi mâine şi să-ş spêle hainele.

11. Şi să fie gata a treia zi, că a treia zi se va pogorî Domnul în muntele Sinaiei înaintea fêţelor tuturor oamenilor.

12. Şi vei împărţi nărodul împrejur, zicînd : «Păziţi-vă să nu vă suiţ în munte, nici cu nimic să nu vă atingeţ de dînsul, că tot cel ce se va atinge de munte, cu moarte va muri.

13. Că cel ce se va apuca de dînsul cu mîna, cu piiatră se va ucide sau cu săgeată se va săgeta, sau fiiară, sau om, nu va fi viu. Cînd vor auzi trîmbite [3] şi nor se va duce de la munte, iar ei se vor sui în munte».

14. Şi se pogorî Moisei den munte către nărod şi-l curăţi şi-ş spălară hainele.

15. Şi zise către dînşii : „Fiţ gata trei zile şi nu întraţ la muieri".

16. Iar cînd fu a treia zi, fiind despre zioă, fură glasuri şi fulgere şi nor cu fulger spre muntele Sinaiei şi glas de trîmbită [3] glăsuia foarte în putêre şi se înfricoşară toţ oamenii în tabără.

17. Şi scoase Moisei pre oameni înaintea lui Dumnezeu den tabără şi stătură supt munte.

18. Iar muntele Sinaiei se afuma tot pentru pogorirea lui Dumnezeu spre dînsul cu foc şi ieşiia fum ca fumul unui cuptor şi se temură toţ oamenii foarte.

19. Şi fură glasuri de trîmbite [3] ieşînd foarte tare. Şi Moisei grăia, iar Dumnezeu îi răspundea cu glas [4].

20. Şi se pogorî Domnul pre muntele Sinaiei, dăsupra muntelui, şi chiemă Dumnezeu pre Moisei den vîrful muntelui şi se sui Moisei.

21. Şi zise Domnul către dînsul, grăind : pogoară şi dă vêste nărodului ca nu cumva să se apropie de munte către Dumnezeu, să ia aminte şi să cază mulţi dentr-înşii.

22. Şi preoţii carei se apropiia de Dumnezeu să se sfinţească Domnului, ca să nu cumva să se schimbe de la dînşii Domnul.

23. Iară Moisei zise către Domnul : „Nu vor putea oamenii să se suie în muntele Sinaiei, că tu ne-ai porîncit, zicînd : „Pune-i usebit <de cluşi> [5] împrejurul muntelui şi să-i sfinţeşti".

24. Şi zise lui Domnul : „Pasă tu şi te pogoară şi te suie tu şi Aáron cu tine, iar popii şi nărodul să nu se nevoiască să se suie către Dumnezeu, ca nu cumva să piiarză pre dentr-înşii Domnul".

25. Şi se pogorî Moisei către oameni şi le zise.

CAP 20

1. Şi grăi Domnul acêste cuvinte toate către Moisei, zicînd [1] :

2. „Eu sînt Domnul Dumnezeul tău carele te-am scos den ţara Eghipetului, den casa robiei.

3. Să nu fie ţie alţii dumnezei fără de mine.

4. Să nu faci ţie idol şi nici o asămănare cîtă iaste sus în cer şi cîtă iaste pre pămînt jos şi cîte sînt în ape supt pămînt.

5. Să nu te închini lor, nici să slujăşti lor, că/eu sînt Domnul Dumnzeul tău, Dum-

în vale şi îngrijeşte-te ca poporul să-şi spele hainele, azi şi mîine, şi să se ferească de necurăţii.

11. Să se pregătească, fiindcă poimîine mă voi pogorî pe muntele Sinai în văzul întregului popor.

12. Să tragi împrejurul muntelui un hotar şi să-i spui poporului : «Feriţi-vă să urcaţi în munte sau să vă atingeţi de el, că cine chiar cu un deget se va atinge de munte cu moarte va sfîrşi.

13. Căci va fi ucis cu pietre sau săgetat cu săgeată : fie dobitoc, fie om, nu va scăpa cu viaţă. Numai cînd se vor îndepărta tunetele şi trîmbiţele şi norul de pe munte, cei chemaţi să se urce».

14. Moise a coborît de pe munte la israeliţi, purtînd de grijă curăţeniei şi sfinţeniei lor, iar ei şi-au spălat hainele.

15. Şi le-a spus : „Pregătiţi-vă pentru poimîine şi de femei să nu vă apropiaţi".

16. În dimineaţa zilei a treia s-au pornit tunete şi fulgere şi era ceaţă întunecoasă pe muntele Sinai, iar glasul trîmbiţei răsuna tare şi poporul din tabără s-a înspăimîntat.

17. Moise a scos poporul din tabără în întîmpinarea lui Dumnezeu şi s-au oprit la poalele muntelui.

18. Muntele Sinai fumega tot, că se pogorîse Dumnezeu pe el în foc şi se ridica fum ca dintr-un cuptor şi era cutremur groaznic.

19. Sunetul trîmbiţei se făcea tot mai tare. Moise vorbea, iar Dumnezeu îi răspundea cu glas.

20. După ce Domnul s-a pogorît pe vîrful muntelui Sinai, l-a chemat pe Moise acolo, la el, şi Moise s-a urcat.

21. Şi i-a grăit Domnul lui Moise, spunîndu-i : „Coboară încă o dată şi îngrijeşte-te ca nu cumva să se apropie poporul de Dumnezeu ca să-l cunoască, căci altminteri mulţi vor pieri.

22. Iar preoţii care se apropie de Domnul Dumnezeu să se sfinţească, ca să nu-i piardă Domnul".

23. Moise i-a spus lui Dumnezeu : „Poporul nu se va putea urca pe muntele Sinai, căci tu ne-ai învăţat să îngrădim muntele şi să-l sfinţim".

24. Domnul i-a spus : „Coboară şi să vii înapoi cu Aaron, dar poporul şi preoţii să nu vină să se urce la Dumnezeu, ca să nu-i sfărîme Domnul".

25. Moise a coborît şi a vorbit poporului.

CAP. 20

Cele zece porunci.

1. Domnul a rostit toate cuvintele acestea şi a spus :

2. „Eu sînt Domnul Dumnezeul tău, cel care te-am scos din pămîntul Egiptului, din casa robiei.

3. Să nu ai alţi dumnezei afară de mine.

4. Să nu-ţi faci chip cioplit şi nici un fel de asemănare a celor sînt sus în cer şi a celor sînt jos pe pămînt şi a celor sînt în apele de sub pămînt.

5. Să nu te închini lor şi nici să nu le slujeşti, căci/eu sînt Domnul Dumnezeul tău,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 53, col. II

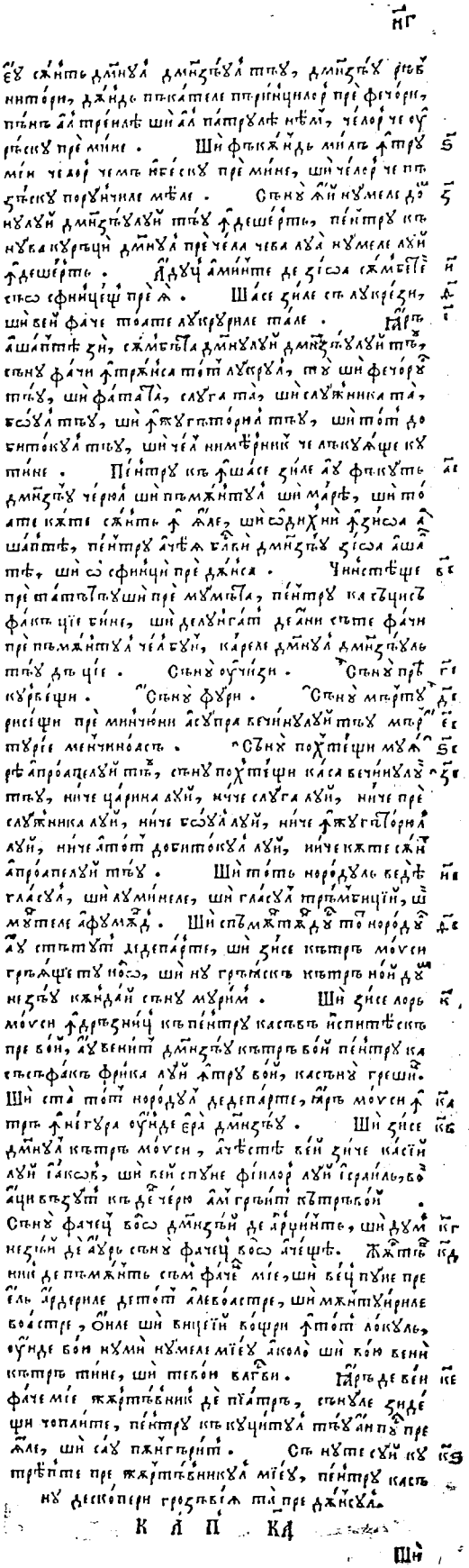

păcatele părinţilor pre feciori pînă al treilea şi al patrulea neam celor ce urăscu pre mine.

6. Şi făcînd milă întru mii celor ce mă iubescu pre mine şi celor ce păzăscu poruncile mêle.

7. Să nu iai numele Domnului Dumnezăului tău în deşert, pentru că nu va curăţi Domnul pre cela ce va lua numele lui în deşert.

8. Adu-ţ aminte de zioa simbetei, să o sfinţeşti pre ea.

9. Şase zile să lucrezi şi vei face toate lucrurile tale,

10. Iară a şaptea zi, simbăta Domnului Dumnezăului tău, să nu faci într-însa tot lucrul, tu şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, boul tău, şi înjugătoriul tău, şi tot dobitocul tău, şi cel nimêrnic ce lăcuiêşte cu tine.

11. Pentru că în şase zile au făcut Dumnezău ceriul şi pămîntul, şi marea şi toate cîte sînt în êle şi odihni în zioa a şaptea; pentru acêea blagoslovi Dumnezău zioa a şaptea şi o sfinţi pre dînsa.

12. Cinstêşte pre tată-tău şi pre muma-ta, pentru ca să ţi să facă ţie bine şi delungat de ani să te faci pre pămîntul cel bun, carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie.

13. Să nu ucizi!

14. Să nu preacurveşti!

15. Să nu furi!

16. Să nu mărturiseşti pre minciuni asupra vecinului tău mărturie mencinoasă!

17. Să nu pohteşti muiêrea aproapelui tău, să nu pohteşti casa vecinului tău, nice ţarina lui, nice sluga lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice înjugătoriul lui, nice a tot dobitocul lui, nice cîte sînt aproapelui tău!“

18. Şi tot norodul vedea glasul şi luminele şi glasul trimbiţii şi muntele afumîna. [19] Şi spămîntîndu-se tot norodul, au stătut de departe.

19. Şi zise către Moisi: „Grăiêşte tu noao şi nu grăiască către noi Dumnezău, cîndai să nu murim“.

20. Şi zise lui Moisi: „Îndrăzniţ, că pentru ca să vă ispitească pre voi au venit Dumnezău către voi, pentru ca să facă frica lui întru voi, ca să nu greşiţ“.

21. Şi sta tot norodul de departe, iară Moisi întră în negura unde era Dumnezău.

22. Şi zise Domnul către Moisi: „Acêstea vei zice casii lui Iacov şi vei spune fiilor lui Israil: «Voi aţi văzut că den ceriu am grăit către voi.

23. Să nu faceţ voao dumnezăi de argint şi dumnezăi de aur, să nu faceţ voao aceştia.

24. Jîrtăvnic de pămînt să-m faceţ mie şi veţ pune pre el arderile de tot ale voastre şi mîntuirile voastre, oile şi viţeii voştri, în tot locul unde voiu numi numele mieu acoló şi voiu veni către tine şi te voiu blagoslovi.

25. Iară de vei face mie jîrtăvnic de piatră, să nu le zideşti cioplite, pentru că cuţitul tău ai pus pre êle şi s-au pîngărit.

26. Să nu te sui cu trêpte pre jîrtăvnicul mieu, pentru ca să nu descoperi grozăviia ta pre dînsul./

CAP 21

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

tău, Dumnedzău rivnitor, dindu păcatele părinţilor pre ficiori, pre a treia şi a patra rudă celora ce urăsceu pre mine,

6. Şi făcîndu milă întru mii celor ce mă iubăsceu pre mine şi celor ce păzesceu porunc[e]le mêle [2].

7. Să nu iai numelé Domnului Dumnedzăului tău întru deşertu, pentru că nu va curăţi Domnul pre cela ce va lua numele lui întru deşertu.

8. Adu-ţi aminte de dzua simbetei, să o sfinţeşti pre ea.

9. 6 dzile să lucrezi şi vei face toate lucrurile tale,

10. Iară a şaptea dzi, simbătă Domnul Dumnedzăului vostru, nu vei face întru însă tot lucrul tu, şi ficiorii tăi, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta, boul tău, şi jugătoriul tău, şi tot dobitocul tău, şi cel nemêrnic ce lăcuiêşte întru tine.

11. Pentru că în 6 dzile au făcut Domnul ceriul şi pămîntul, şi marea, şi toate cîte-s întru êle şi răpoosă în-a 7 dzi ; pentru acêea blagoslovi Domnul dzua a şeaptea şi o sfinţi pre însă.

12. Cinstêşte pre tată-tău şi pre maică-ta, pentru ca să-ţi facă ţie bine, delungat la ani să te faci pre pămîntul cel bun, carele Domnul Dumnedzău dă-ţi ţie.

13. Să nu ucidzi!

14. Să nu preacurveşti!

15. Să nu furi!

16. Să nu mărturiseşti pre minciuni asupra vecinului tău mărturie mincinoasă!

17. Să nu pofteşti muiêrea aproapelui tău, să nu pofteşti casa vecinului tău, nice ţarina lui, nice pre sluga lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice jugătoriul lui, nice a tot dobitocul lui, nice cîte sîntu la aproapele tău !"

18. Şi tot nărodul vedea glasul şi luminile şi glasul trimbiţei şi muntele afumîndu. [19] Şi spămîntîndu-să tot nărodul, au stătut de departe.

19. Şi dzise cătră Moisi : „Grăiêşte tu noao şi nu grăiască cătră noi Dumnedzău, cîndai să nu murim".

20. Şi dzise lor Moisi : „Îndrăzniţi, că pentru ca să vă ispitească pre voi au venit Dumnedzău cătră voi, pentru ca să s<ă> facă frica lui întru voi, pentru ca să nu greşiţi".

21. Şi sta tot nărodul de departe, şi Moisi întră în negură, unde era Dumnedzău [3].

22. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Acêstea vei dzice casei lui Iacov şi vei spune fiilor lui Israil : «Voi aţi vădzut că den cer au grăit cătră voi.

23. Să nu faceţi voaă dumnedzăi de argintu şi dumnedzăi de aur, să nu faceţi voaă singuri.

24. Jirtăvnic de pămîntu să-m faceţi mie şi veţi pune pre el arderile de tot ale voastre şi mîntuitoarele voastre, oile şi viţăii voştri, întru tot locul unde voi numi numele meu acoló şi voi veni cătră tine şi te voi blagoslovi.

25. Iară de-m vei face jirtăvnic de pietri, să nu le zideşti cioplite, pentru că cuţitul tău ai pus pre êle şi s-au pîngărit.

26. Să nu te sui cu scări pre jirtăvnicul meu, pentru ca să nu descoperi ruşinea ta pre însul./

CAP 21

nezeul tău. Dumnezeul rivnitor carele dau păcatele părinţilor pre feciori până la al treilea şi al patrulea neam, celor ce mă urăsc [2].

6. Şi cela ce fac milă în mii celor ce mă iubesc şi păzesc poruncile mêle.

7. Nu lua numele Domnului Dumnezeului tău în zadar, că nu va cruţa Domnul pre cela ce va lua numele lui în dăşărt.

8. Adu-ţ aminte de zioa simbetii, să o sfinţeşti.

9. 6 zile lucrează şi să faci într-însele tot lucrul tău,

10. Iar în zioa a şaptea, a simbetei Domnului Dumnezeului tău, nici un lucru să nu faci într-însa, tu şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, boul tău, şi măgariul tău, şi nici un dobitoc de ale tale, nici vineticul tău care lăcuiêşte la tine.

11. Că în 6 zile au făcut Domnul ceriul şi pămîntul, mărea şi toate ce-s într-însele, iar a şaptea zi au odihnit ; pentr-acêea au blagoslovit Domnul zioa a şaptea şi o au sfinţit.

12. Cinstêşte pre tatăl tău şi pre mumă-ta, ca să fi<e> [3] ţie bine şi să trăieşti ani mulţi pre pămînt bun, care au dat Domnul Dumnezeul tău ţie.

13. Nu ucide !

14. Nu curvi !

15. Nu fura !

16. Nu mărturisi asupra vecinului tău mărturie mincinoasă !

17. Nu pofti muiêrea vecinului tău, nu pofti casa vecinului tău, nice agrul lui, nice sluga lui, nice slujnica lui, nice boul lui, nice măgariul lui, nice unul den dobitocul lui, nice nimic ce sînt ale vecinului tău !"

18. Şi tot norodul vedea glasul şi luminile şi glasul trimbiţei şi muntele afumîndu-se. Şi temîndu-se tot norodul sta dăparte.

19. Şi ziseră lui Moisei : „G[ă]răiêşte tu cu noi, să nu grăiască cu noi Dumnezeu, ca să nu cumva murim".

20. Şi zise Moisei cătră nărod : „Îndrăzniţ, nu vă têmeţ că pentru ispitirea au venit Dumnezeu la voi, ca să fie frica lui într-u voi, să nu greşiţ".

21. Şi sta tot norodul dăparte, iar Moisei întră în negură, unde era Dumnezeu.

22. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Aceasta să zici casei lui Iacov şi să spui feciorilor lui Israil : «Voi aţ văzut că am grăit cu voi den cer.

23. Să nu faceţ voaoă dumnezei de argint, nice dumnezei de aur să nu vă faceţi.

24. Altar den pămînt să faceţ mie şi să puneţ pre dînsul toată arsura şi mîntuirea voastră, oile şi viţei voştri, într-u tot locul unde voiu numeni numele meu, acoló voiu şi veni cătră tine şi te voiu blagoslovi.

25. Iar de veţ face mie altar de piiatră, să nu-l clădeşti cu pietri cioplite, că de veţ pune pre dînsul săcurea ta [4], de-aciia tu-l spurci.

26. Să nu te sui pre treaptul altariului meu, ca să nu arăţ spurcăciunea ta [5] spre dînsul./

CAP 21

Dumnezeul cel zelos, care pedepseşte pentru greşelile părinţilor pe copii pînă la al treilea şi al patrulea neam al celor ce mă urăsc

6. Şi mă milostivesc pînă la al miilea neam către cei ce mă iubesc şi păzesc poruncile mele.

7. Să nu iei numele Domnului Dumnezeu lui tău în deşert, că Domnul nu va cruţa pe cel ce ia numele său în deşert.

8. Adu-ţi aminte de ziua odihnei, ca să o sfinţeşti.

9. Şase zile să lucrezi ca să-ţi faci toate treburile tale,

10. Dar în a şaptea zi, ziua odihnei Domnului Dumnezeului tău, să nu lucrezi nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga sau slujnica ta, nici boul, nici asinul, nici alt dobitoc al tău şi nici străinul care trăieşte la tine.

11. Că în şase zile a făcut Domnul cerul, pămîntul, marea şi toate cîte sînt într-însele, iar în ziua a şaptea s-a odihnit ; de aceea a binecuvîntat Domnul ziua a şaptea şi a sfinţit-o.

12. Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta ca să-ţi fie bine şi să trăieşti ani mulţi pe pămîntul cel bun pe care Dumnezeul tău ţi-l va da.

13. Să nu ucizi !

14. Să nu preacurveşti !

15. Să nu furi !

16. Să nu mărturiseşti strîmb împotriva aproapelui tău cu mărturie mincinoasă !

17. Să nu pofteşti la femeia aproapelui tău ; să nu pofteşti la casa aproapelui tău, nici la ogorul, nici la sluga sau slujnica lui, nici la boul, asinul sau la orice dobitoc al lui ; la nimic din ce are aproapele tău să nu pofteşti !"

Moise, mijlocitor între Dumnezeu şi popo

18. Tot poporul a auzit tunetele şi glasu trimbiţei şi a văzut fulgerele şi muntel fumegînd şi, spăimîntîndu-se foarte, a sta departe.

19. Şi i-au spus lui Moise : „Vorbeşte tu cu noi, că de ne va vorbi Dumnezeu, vom muri de frică".

20. Moise le-a răspuns : „Cutezaţi, că Dumnezeu a venit să vă încerce, ca avînd frică de el, să nu greşiţi".

21. Poporul sta deoparte, Moise însă s-a apropiat de negura unde era Dumnezeu.

Zidirea altarului

22. Domnul i-a grăit lui Moise : „Astfel să vorbeşti casei lui Iacov şi să le spui fiilor lui Israel : «Aţi văzut că am vorbit cu voi din cer.

23. Să nu vă faceţi alţi dumnezei, nici de argint şi nici de aur.

24. Mie să-mi faceţi un altar de pămînt şi să-mi jertfiţi pe el arderile de tot şi jertfele de izbăvire, oi şi viţei. Să faceţi aceasta în tot locul unde voi pune numele meu ; şi voi fi cu voi acolo, binecuvîntîndu-vă.

25. Iar de-mi veţi zidi un altar de piatră, să nu-l faceţi din pietre cioplite, căci aţi pus dalta pe el şi l-aţi pîngărit.

26. Să nu se urce slujitorul pe trepte la altarul meu, ca să nu i se descopere goliciunea./

CAP. 21

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 54, col. I

1. Și acêstea-s dereptățile care vei pune înaintea lor:
2. De vei dobîndi rob ovrêiu, șase ani să-ț slujască ție, iară la al șaptele au îl vei trimite slobod, în dar.
3. Iară de va veni el singur, și singur va ieși; iară de va intra și muiêrea împreună cu dînsul, și muiêrea va ieși împreună cu el.
4. Iară de va da domnu-său lui fămêie și va naște lui feți și fête, muiêrea și copii<i> vor fi a domnu-său, iară el singur va ieși.
5. Iară de va răspunde robul zicînd: «Am îndrăgit pre stăpînu-mieu și pre muiêrea mea și pre copiii mici. nu voiu să mă duc slobod»,
6. Îl va aduce pre dînsul stăpînul lui la judecata lui Dumnezău. Și atuncea va aduce pre dînsul lîngă ușă pe prag și-i va găuri stăpînul lui urêchea cu sula și-i va sluji lui în vêci.
7. Iară de-ș va vinde cineva\$ fata lui roabă, nu să va duce după cum să duc roabele.
8. De nu va plăcea bine întru ochii stăpînului ci pre carea n-au mărturisit asupră-i, va slobozi pre ea; iară la limbă streină nu iaste slobod a o vinde, pentru căce au vinuit întru ea.
9. Iară de o va tocmi pre dînsa cu feciorul lui, după dereptatea fêtelor va face ei.
10. Iară de va lua lui pre alta, cêle ce să cuvin și îmbrăcămințile și împreunarea ei să nu o lipsască.
11. Iară de nu-i va face acêste trei ei, va ieși în daru fără de argint.
12. De va lovi cineva pre altul și va muri, cu moarte să să omoară.
13. Iară de nu va fi de bunăvoie, ce Dumnezău l-au dat în mînile lui, dă-ți-voi loc unde va fugi acoló ucigașul.
14. Iară de se va apuca neștine să omoară pre vecinul său cu hicleșug și va fugi la jîrtăvnic, de la jîrtăvnicul mieu să-l iai să-l omor<i>.
15. Cela ce bate pre tată-său sau pre mumă-sa cu moarte să să omoară.
16. Cela ce va grăi de rău pre tată-său sau pre mumă-sa cu moarte să moară.
17. Carele va fura neștine pre oarecarele den fiii lui Israil și silindu-l îl va vinde și să va afla într-aceasta cu moarte să moară.
18. Iară de se vor certa doi oameni și vor lovi pre aproapele lui cu piatră au cu pumnul și nu va muri, ce va zăcea în pat,
19. De se va scula omul și va umbla afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce l-au lovit; afară den zăbava lui, va plăti și leacurile.
20. Iară de va lovi neștine pre robul lui sau pre roaba lui cu toiag și va muri de mînile lui, cu judecată să va izbîndi.
21. Iară de va trăi o zi sau doao, nu să va izbîndi, pentru că argintul al lui iaste.
22. Iară de se vor sfădi doi bărbați și vor lovi fămêia ce are în pîntece și va ieși copilul ei neînchipuit, cu pagubă să se păgubească întru cît va pune bărbatul muierii și va da cu preț.
23. Iară de va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,
24. Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă, picior pentru picior,
25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, umflătură pentru umflătură.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

1. Şi acéstea-s dreptăţile carele vei pune înnaintea lor[1]:

2. De vei agonisi rob jidov, 6 ani să slujească ţie, iar înn-al şeaptelea an îl vei slobodzi volnic, în dar.

3. Iară de va veni el singur, şi singur va ieşi; iară de va intra şi muiére împreună cu însul, şi muiérea va ieşi împreună cu el.

4. Iară de-i va da domnul lui fămeia şi va naşte lui feţi şi fete, muiérea şi copiii vor fi stăpînului lui, iară el singur cu sine va ieşi.

5. Iară de va răspunde şi va dzice robul: «Am îndrăgit pre stăpînul mieu şi pre muiérea mea şi pre copiii miei, nu voi să mă duc volnic»,

6. Îl va aduce pre însul stăpînul lui la giudeţul lui Dumnedzău. Şi atuncea îl va aduce pre el lîngă uşe pre prag şi-i va găur stăpînul lui urêchea cu sula şi-i va sluj lui în vêci.

7. Iară de-ş va vinde cineva fata lui roabă, nu să va duce după cum să slobod roabele.

8. De nu va plăcea bine întru ochii stăpînului ei pre carea n-au mărturisit asuprâ-i, va slobodzi-o pre ea; iară la limbă striină nu iaste slobodu să o vîndză, pentru căce au vinuit întru însă.

9. Iară de o va tocmi pre însă cu ficiorul lui, dup[ă] dreptatea fêtelor va face ei.

10. Iară de va lua pre alta şie, ce i să cuvine şi îmbrăcămînţile şi împreunarea ei să nu o lipsască.

11. Iară de nu-i va face acêste 3, va ieşi în dar făr-de argintu.

12. De va lovi cineva pre altul şi va muri, cu moarte să s<ă> omoară.

13. Iar de nu va fi de bunăvoie, ce Dumnedzău l-au dat în mâinile lui, da-ţi-voi loc unde va fugi acoló ucigaşul.

14. Iar de să va apuca neştine pre vecinul său să-l omoare cu vicleşug şi va fugi la jirtăvnic, de la jirtăvnicul mieu să-l iai să-l omori.

15. Cela ce bate pre tată-său sau pre maică-sa cu moarte să s<ă> omoare.

16. Cela ci va grăi de rău pre tată-său sau pre maică-sa cu moarte să s<ă> omoare.

17. Carele va fura neştine pre oarecarele den fiii lui Israil şi silindu-l îl va vinde şi să va afla întru aceasta cu moarte să moară.

18. Iar de să vor sudui 2 oameni şi vor lovi pre aproapele lor cu piatra au cu pumnul şi nu va muri, ce va dzăcea în pat,

19. De să va scula omul şi va îmbla afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce l-au lovit; afară den zăbava lui va plăti şi leacurile.

20. Iar de va lovi neştine pre robul lui au pre roaba lui cu toiag şi va muri den mâna lui, cu giudecată să va izbîndi.

21. Iară de va trăi o dzi sau 2, nu să va ispiti, pentru că argintul al lui iaste.

22. Iar de să vor bate 2 bărbaţi şi vor lovi fămeia ce are în pîntece şi va ieşi copilul ei neînchipuit, cu pagubă să s<ă> păgubească întru cît va pune bărbătul muierii şi va da cu preţ.

23. Iară de va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,

24. Ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, înflătură pentru unflătură.

1. Şi acêste îndireptări şi judecăţ pune înaintea lor.

2. De vei dobîndi rob jidov, 6 ani să-slujască, iar al şaptelea an să-l slobozi în cinste[1], să fie slobod.

3. Şi de va fi venit la tine singur, singur să se ducă; iar de va fi venit cu muiére, şi muiérea să se ducă cu dînsul[2].

4. Iar de va da stăpînul lui muiére şi va naşte lui fecior sau fată, muiérea şi copiii să fie ai stăpînului, iar el să se ducă singur.

5. Iar de va zice robul: «Dragu-m iaste stăpînul mieu şi şi muiérea mea şi copiii miei, nu mă voiu duce să fiu slobod»,

6. Să-l aducă stăpînu-său înaintea judecăţii lui Dumnezeu. De-acii, atunci să-l ducă înaintea uşii pre prag şi să-i găurească stăpînu-său urêchea cu sula şi să-i slujască în vêci.

7. Iar de va vinde cineva fata sa să fie roabă, să nu se ducă aşa cum se duc roabele.

8. Deaca nu va plăcea înaintea ochilor stăpînu-său căruia au fost făgăduită[3] să o lase[4], iar la limbă streină să nu o vînză stăpînu-său că au vinuit într-însa.

9. Iar de o va fi tocmit după feciorul lui, după îndireptarea fêtelor să facă ei.

10. Iar de va lua lui alta, să-i dea haine şi zêstre şi împreunarea ei şi ce-i va trebui să nu o lipsească.

11. Iar de nu va face acêstea cite-trêle, se va duce în dar fără răscumpărare.

12. De va lovi cinevaş pre altul şi va muri, să moară şi acela.

13. Iar de nu-i va fi fost lui voia, ce-l va fi dat Dumnezeu în mâinile lui, da-voiu eu ţie loc în care va fugi cela ce l-au ucis.

14. Iar de va adaoge cinevaş a ucide pre vecinul său într-ascuns şi va fugi la altariul mieu, şi de la altariul mieu se va lua să se omoară.

15. Cine va bate pre tată-său sau pre mumă-sa cu moarte să moară.

16. Cel ce va grăi de rău pre tată-său sau pre mumă-sa cu moarte să moară.

17. Cela ce va fura de la ceneva den feciorii lui Israil şi silind îl va vinde şi se va afla întru aceasta cu moarte să moară.

18. Iar de se vor sfădi 2 oameni şi va lovi unul pre altul cu piiatră sau cu pumnul şi nu va muri, ce va zăcea în pat,

19. De se va scula omul şi va umbla răzimat în toiag, curat iaste cela ce l-au lovit, numai să plătească lucrul lui şi leacul lui.

20. Cela ce va bate sluga lui şi slujnica lui cu toiagul şi va muri de mâna lui cu judecată să i se izbîndească, căce au ucis.

21. Iar de va trăi o zi sau 2, nu se va izbîndi, lui, că al său au fost argintul lui.

22. De se vor sfădi 2 oameni şi va lovi unul dentr-înşii pre o muiére grea şi se va stîrpi, iar copilul nu va <fi>[5] fost încă închipuit, să păgubească şi să dea preţ cît va pune bărbatul muierii.

23. Iar de va fi închipuit, să dea suflet pentru suflet,

24. Ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, unflătură pentru unflătură.

Legi şi prescripţii pentru obşte

1. Iată acum rînduielile pe care le vei pune lor:

Robi şi roabe.

2. De vei cumpăra rob evreu, şase ani să-ţi slujească, în al şaptelea an îl vei lăsa slobod fără să ceri plată.

3. De va veni singur, singur va pleca. De va veni femeie împreună cu el, va pleca şi femeia cu el.

4. Însă dacă stăpînul îi va da femeie şi ea i va naşte fii şi fiice, femeia şi copiii lui să rămînă ai stăpînului, iar el să plece singur.

5. Dacă robul va spune: «Îmi iubesc stăpînul, femeia şi copiii, nu vreau să fiu slobod»,

6. Atunci stăpînul său îl va aduce înaintea lui Dumnezeu şi, lîngă uşă sau pe prag, îi va găuri urechea cu o sulă şi robul îi va sluji în veci.

7. Dacă cineva îşi va vinde fiica roabă, ea nu se va slobozi precum robii.

8. De nu-i va plăcea cumpărătorului care a ales-o pentru sine, să îngăduie să fie răscumpărată de neamurile ei; la neam străin să n-o vîndă, căci nu a ţinut tocmeala.

9. Dacă o va cumpăra pentru un fiu, o va ţine ca pe o fiică.

10. Dacă a ales-o pentru sine şi va mai lua alta peste aceasta, să n-o lipsească pe cea dintîi de hrană, de îmbrăcăminte şi nici de traiul împreună.

11. De nu va îndeplini acestea trei, să o slobozească fără de arginţi.

Despre uciderî

12. Dacă cineva va lovi pe altul şi acela va muri, să fie dat morţii.

13. Dacă n-a voit să-l ucidă, ci Dumnezeu l-a dat în mîinile lui, cu voi da ucigaşului ur. loc unde să fugă.

14. Dacă însă cineva se va lua să omoare pe aproapele său prin vicleşug şi apoi se va adăposti la altarul meu, să fie dus de acolo şi ucis.

15. Cine va bate pe tatăl şi pe masa sa să fie dat morţii.

16. Cine va răpi pe unul dintre fiii lui Israel, fie că l-a vîndut ca rob, fie că l-a păstrat pentru sine, să sfîrşească cu moarte.

17. Cine va afurisi pe tatăl şi pe mama sa să fie dat morţii.

Despre vătămări

18. Dacă doi bărbaţi se vor certa şi unul îl va lovi pe aproapele său cu o piatră sau cu pumnul şi acela nu va muri, ci va zace în pat,

19. De se va scula omul şi se va preumbla afară în cîrjă, cel ce l-a lovit să nu fie vinovat, numai să-i plătească zăcutul şi leacurile.

20. Dacă cineva va lovi pe robul său cu toiagul şi acesta va muri în mîinile sale, să fie răzbunat. Asemenea şi pentru slujnică.

21. Dacă însă vor trăi o zi sau două, să nu fie răzbunaţi, căci au fost cumpăraţi de stăpînul lor.

22. Dacă se vor certa doi bărbaţi şi vor lovi o femeie însărcinată şi ea va lepăda copilul nevătămat, vinovatul să fie pus să plătească atît cît va cere bărbatul femeii, după judecată.

23. Dacă va fi vreo vătămare, să se plătească viaţă pentru viaţă,

24. Ochi pentru ochi, dintre pentru dinte, mînă pentru mînă, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, zgaibă pentru zgaibă.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 54, col. II

26. Iară de va lovi neştine ochiul robului său au ochiul roabei lui şi-l va orbi, slobozi să trimiţi pre ei pentru ochiul lor.

27. Iară de va zdrobi dintele robului sau roabei lui, slobozi va trimite pre ei pentru dintele lor.

28. Iară de va împunge cu coarnele taur bărbat au muiare şi va muri, cu pietri se va ucide taurul şi nu se vor mînca cărnurile lui, iară stăpînul taurului nevinovat va fi.

29. Iară de va fi fost vreun taur împungătoriu de ieri sau de alaltaieri şi-l vor mărturisi stăpînului său şi nu-l va omorî pre dînsul şi va omorî bărbat sau muiére, taurul cu pietri să să omoară şi stăpînul lui să moară lîngă dînsul.

30. Iară de se vor îngreuia preste el răscumpărări, va da răscumpărări sufletului lui întru cît vor pune peste el.

31. Iară de va împunge fecior sau fată, dupe această dereptate vor face lui.

32. Iară de va împunge taurul rob au roabă, 30 de drahme de argint va da stăpînului lor şi taurul cu pietri să să omoară.

33. De va deschide neştine groapă sau va ciopli groapa de piatră şi nu o va acoperi pre dînsa, ce va cădea înlăuntru acoló viţel au măgariu,

34. Stăpînul gropii va plăti argint, va da stăpînului lor, iară stîrvul al lui va fi.

35. Iară de va împunge taurul cuiva pre taurul aproapelui său şi va muri, vor vinde taurul cel viu şi vor împărţi argintul lui şi taurul cel mort îl vor împărţi.

36. Iară de s<e> va fi ştiut că iaste taurul împungătoriu mai denainte de ieri de alaltăieri şi vor fi mărturisit stăpînului şi nu-l va omorî pre dînsul, va plăti taur pentru taur, iară stîrvul va fi al lui.

CAP 22

1. De va fura neştine viţel sau oaie şi o va junghea şi o va vinde, cinci viţei să plătească pentru viţel şi patru oi pentru oaie.

2. Iară de se va afla în groapă furul şi, rănindu-l, va muri, nu iaste lui ucidere.

3. Iară de va răsări soarele pre el, vinovat iaste să moară şi cel ce-l ucide ; iară de nu va avea, el să se vîndă pentru furtişag.

4. Iară de să va prinde şi să va afla în mîna lui furtişagul viu, den măgariu pînă la oaie, îndoite să le plătească.

5. Iară de va paşte neştine ţarină sau vie şi va lăsa dobitocul lui să pască ţarina altuia, să plătească den ţarina lui dupe roada ei ; iară de va paşte toată ţarina, cêle mai bune den ţarina lui şi cele mai bune den viia lui va plăti.

6. Iară de va ieşi foc şi va găsi mărăcini şi va arde arii au spice, au cîmpu, va plăti cela ce au aprins focul.

7. Iară de va da neştine aproapelui său argint sau unêlte să le păzească şi să vor fura den casa omului, de se va afla cela ce au furat, va plăti/îndoit.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

26. Iar să va lovi neştine ochiul robului său au ochiul roabei lui şi-l va orbi, volnici să-l trimiţă pre ei pentru ochiul lor.

27. Iar să va zdrobi dintele robului sau roabei lui, volnici îi va trimite pre ei pentru dintele lor.

28. Iar să va lovi cu coarnele buhaiul [3] bărbat au fămêie şi va muri, cu pietri să va ucide buhaiul şi nu să vor mînca cărnurile lui, iar stăpînul buhaiului nevinovat va fi.

29. Iar să va fi fost buhaiul înpungătorlu mainte de ieri şi de alaltaieri şi vor mărturisi stăpînului lui şi nu-l va surpa şi va omori bărbat au fămêie, buhaiul cu pietri să s<ă> omoară şi stăpînul lui să moară lîngă însul

30. Iar să s<ă> vor îngreuia preste el ăscumpărări, da-va răscumpărări sufletului rul în cît vor pune preste el.

31. Iar să va înpunge ficior au fată, după aceasta dreptate îi vor face lui.

32. Iar să va înpunge buhaiul rob au roabă, 30 de didrahmi de argintu va da stăpînului lor şi buhaiul cu pietri să s<ă> omoare.

33. Să va deşchide neştine groapă [3] sau va ciopli de piatră groapă şi nu o va acoperi şi va cădea înlontru acoló viţăl au măgar,

34. Stăpînul groapei va plăti argint, va da stăpînului lor, iar stîrvul al lui va fi.

35. Iar să va înpunge buhai [4] pre buhaiul aproapelui şi va muri, vor vinde buhaiul cel viu, ci vor înpărţi argintul lui şi pre cel mortu buhaiu îl vor înpărţi.

36. Iar să s<ă> va cunoaşte buhaiul cum iaste înpungaş mainte de ieri şi de alaltaieri şi vor mărturisi stăpînului lui şi nu-l va surpa, va plăti buhaiu pentru buhaiu, iar stîrvul va fi al lui.

CAP 22

1. Să va fura iarăş neştine viţăl au oaie şi o va giunghea şi o va vinde, 5 viţei să plătească pentru viţăl şi 4 oi pentru oaie.

2. Iar de să va afla întru groapă furul şi rănindu-să va muri, nu iaste lui ucidere.

3. Iar să va răsări soarele pre el, vinovat iaste să moară şi cel ci-l ucide ; iar să nu va avea, el să s<ă> vîndză pentru furtişag.

4. Iar de să va prinde şi să va afla în mâna lui furtişagul viu, den măgari păn-la oaie, îndoite să s<ă> plătească.

5. Iar de va paşte neştine ţarină sau vie şi va lăsa dobitocul lui să pască ţarină alta, să plătească den ţarina lui după faptul [1] lui ; iar de va paşte toată ţarina, cêle mai bune den ţarina lui şi cêle mai bune den viia lui va plăti.

6. Iar de va ieşi foc şi va afla spini şi va arde arii, au spice, au cîmpu, va plăti cela ce au aţîţat focul.

7. Iar de va da cineva aproapelui său argintu au haine [2] să le păzască şi să vor fura den casa omului, de să va afla cela ce au furat, va plăti/îndoit.

26. De va lovi cinevaş pre robul său sau pre roaba sa preste ochiu şi va orbi, să fie robul iertat pentru ochiu.

27. De va frînge dintele robului său sau al roabei sale, slobozi să fie pentru dinte şi iertaţi.

28. De va înpunge vreun bou v<r>[5]eun om sau pre vreo muiêre şi va muri, boul acela să se ucigă cu pietri şi carnea lui să nu i se mănînce, iar stăpînul boului să fie curăţît.

29. Iar de va fi boul înpungător de ieri sau de alaltaieri sau mai denainte şi vor spune stăpînu-său şi nu-l va ucide, ce va înpunge vreun om sau vreo muiêre, boul să se ucigă, iar stăpînul lui să se omoară.

30. Iar de-l vor băga de şugubină, să dea preţ pentru sufletul său cîtu-l vor băga.

31. Iar să va înpunge fecior sau fată, tot după această îndireptare să se facă lui.

32. Iar de va înpunge pre rob sau pre roabă, să dea stăpînul boului stăpînului robului sau al roabei 30 de didrahme de argint, iar boul să se ucigă cu pietri.

33. De va dăstupa cineva un puţ sau va săpa groapă şi nu o va acoperi, ce va cădea într-însa viţel sau măgar,

34. Stăpînul groapei să plătească preţul stăpînului dobitocului, iar cel mort să fie al lui[6].

35. De va înpunge vreun bou pre alt bou al vecinului său şi va muri, boul cel viu să se vînză şi preţul lui să-l împarţă stăpînii în doaoă ; şi boul cel mort încă să-l împarţă.

36. Iar de va fi ştiind boul că iaste înpungător mai nainte de ieri sau de alaltaieri şi vor fi zis stăpînu-său, el nu va fi băgat seama sau nu-l va fi ucis, să dea bou în locul boului, iar cel mort să fie al lui.

CAP 22

1. De va fura cineva viţel sau oaie şi o va junghea sau o va vinde, să dea viţelul încîncit, iar oaia să o dea împătrată.

2. Iar de se va afla furul săpînd să fure şi rănindu-l va muri, mort să fie.

3. Iar să-l va apuca răsăritul soarelui, vinovat iaste morţii şi cela ce l-au ucis ; iar de nu va avea furu să se plătească pentru furtigaş, el să se vînză rob.

4. Iar de-l vor prinde şi se va afla furtişagul în mâinile lui fâţişat, de la măgar până la oaie, vita acêea îndoită să se plătească.

5. De-ş va slobozi cinevaş dobitocul său şi va paşte arătura altuia sau viia vecinului său, să dea preţul den arătura lui şi den viia lui ; iar de va paşte arătura cea mai bună şi viia cea mai bună, den arătura cea mai bună şi den viia cea mai bună va plăti.

6. De se va slobozi pîrjol la mărăcini şi va arde arie sau stog au arătură, va plăti cela ce au dat pîrjol.

7. De va da cineva la priêtenul său bani sau scule sau haine să le ascunză şi se vor fura den casa aceluia şi se va afla cela ce au furat, să plătească/îndoit[1].

26. Dacă cineva va lovi ochiul robului său sau ochiul slujnicei sale şi-l vor pierde, aceştia să fie lăsaţi slobozi.

27. Dacă va pricinui căderea unui dinte al robului său sau al slujnicei sale, să-i lase slobozi pentru acel dinte.

28. Dacă un bou va înpunge cu coarnele bărbat sau femeie şi vor muri, boul să fie ucis cu pietre şi carnea lui să nu se mănînce, iar stăpînul lui să nu fie tras la răspundere.

29. Dacă i s-a spus stăpînului cu o zi sau două înainte că boul e înpungător şi el nu l-a închis, astfel că a ucis bărbat sau femeie, boul să fie omorît cu pietre, iar stăpînul său să fie dat morţii.

30. Dacă însă i se va cere preţ de răscumpărare pentru sufletul său, să dea cît i s-a cerut.

31. Dacă boul va omorî un băiat sau o fată, tot aşa să se facă.

32. Dacă boul va înpunge un rob sau o slujnică, să-i dea stăpînului acestora treizeci de drahme de argint, iar boul să fie ucis cu pietre.

Pagube la dobitoace

33. Dacă cineva va descoperi o fîntînă sau va săpa o fîntînă şi nu o va astupa şi va cădea în ea un viţel sau un asin,

34. Stăpînul fîntînii să plătească argint stăpînului acestora, iar stîrvul să fie al lui.

35. Dacă boul cuiva va înpunge boul vecinului şi-l va omorî, se va vinde boul cel viu, iar preţul să se împartă pe din două ; tot aşa să se împartă şi boul cel mort.

36. Dacă i s-a spus stăpînului, cu o zi sau două înainte, că are bou înpungător şi el nu l-a închis, să plătească, dînd un bou viu pentru cel mort, iar stîrvul să fie al lui.

CAP. 22

Despre furi şi furturi

1. Dacă cineva va fura un viţel sau o oaie şi le va înjunghia sau vinde, să plătească cinci viţei pentru un viţel şi patru oi pentru o oaie.

2. Dacă noaptea va fi prins fur la pradă şi va fi lovit de moarte, nu este omor.

3. Dacă va fi ucis după răsăritul soarelui, ucigaşul este vinovat şi va fi omorît ; furul să plătească ce a furat şi, de nu poate, să fie vîndut ca rob.

4. Dacă a fost prins cu dobitoace vii, fie bou, oaie sau asin, să le plătească îndoit.

5. Dacă cineva va mîna vitele într-un ogor sau într-o vie străină şi le va lăsa să pască, va plăti cît a stricat ; dacă a lăsat să pască tot ogorul, va plăti cu ce e mai bun din roadele ţarinei şi viei sale.

6. De va face cineva foc şi focul va cuprinde mărăcini şi vor arde spice, snopi sau cîi pe arii, să plătească cel care a aprins focul.

7. Dacă cineva va da vecinului său bani sau lucruri de preţ ca să le păstreze şi vor fi furate din casa omului, de se va găsi furul, să le plătească/îndoit.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 55, col. I

8. Iară de nu se va afla cela ce au furat, va veni domnul casei înaintea lui Dumnezău şi va jura cu adevărat cum el să nu fie viclenit preste toate unêltele aproapelui său.

9[8]. Asupra tieştecării strîmbătăţi grăite [9] pentru viţel, şi înjugătoriu, şi oaie, şi haină, şi toată pîiarderea ce să pîraşte, pentru că de va jura înaintea lui Dumnezău, va mêrge judecata amînduróra şi cela ce se va prinde pren Dumnezău va plăti îndoit aproapelui său.

10. Iară de va da neştine aproapelui său înjugătoriu au viţel, au oaie, au fiece dobitoc să-l păzească şi se va zdrobi, au va muri, au se va robi şi nimeni nu va şti,

11. Jurămînt va fi de la Dumnezău întru mijlocul amînduróra, cum cu adevărat el n-au viclenit ca să aibă parte întru tot dobitocul vecinului, şi aşa va priimi stăpînul lui şi nu va plăti.

12. Iară de se va fura de la el, va plăti stăpînului.

13. Iară de se va prinde de hiiară, îl va aduce la uşă şi nu-l va plăti.

14. Iară de va cêre neştine de la vecinu-ş şi se va zdrobi, sau va muri, sau se va robi şi stăpînul nu va fi cu dînsul, va plăti.

15. Iară de va fi stăpînul cu dînsul, nu va plăti; şi de va fi năimit, va fi lui pentru simbriia lui.

16. Iară de va înşela neştine fecioara nelogoditâ şi să va culca cu ea, cu zêstre să înzestrêze pre dînsa luiş fămêie.

17. Iară de se va fi ferind se va feri şi nu va vrea tatul ei să o dea lui pre dînsa fămêie, argintul va plăti el tătîni-său, după cum iaste zêstrea fêtelor.

18. Pre vrăjitori să nu-i lăsaţi să trăiască.

19. Tot ce să culcă cu dobitoc cu moarte să să omoară.

20. Cela ce jărtvuiêşte dumnezeilor să piară, fără numai Domnului.

21. Şi pre cel nemêrnic să nu-l chinuiţi, nice să nu-l întristaţi, pentru că aţi fost nemêrnici în pămîntul Eghipetului.

22. Toată văduva şi săracul să nu le faceţi rău.

23. Iară de-i veţi asupri pre ei cu rău şi strigînd vor jelui cătră mine, cu auzul voiu auzi glasul lor.

24. Şi mă voiu scîrbi cu mînie şi voiu omorî pre voi cu sabiia şi vor fi fămeile voastre văduve şi feciorii voştri săraci.

25. Iară de vei împrumuta cu argintu pe fratele cel sărac ce e lîngă tine, să nu-l grăbeşti, să nu pui camăta asupră-i.

26. Iară de vei zăloji zălog haina vecinului, mai nainte de apusul soarelui să o dai lui,

27. Pentru că iaste aceasta lui învăliturâ singură, aceasta iaste haina ruşinării lui. În ce va dormi? De va striga cătră mine, voiu asculta pre el, pentru că milostiv sînt.

28. Dumnezeii să nu-i grăieşti de rău şi pre boiariul norodului tău să nu-l vorbeşti de rău.

29. Începăturile ariei şi ale teascului tău să nu le lipseşti; cêle den[t]ăi-născute ale fiilor tăi vei da mie.

30. Aşa vei face: viţelul tău, şi oaia ta, şi înjugătoriul tău 7 zile vor fi supt mumă-ş, iară a opta/zi mi le vei da pre êle.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

8. Iar de nu să va afla acela ce au furat, va veni domnul casei înnaintea lui Dumnedzău şi va jura cum cu adevărat nu el să ş<â> fie vicleanit preste toată marfa acĕea a aproapelui său.

9[8]. Asupra fieştecării strîmbătăţi spusă [9] pentru viţăl, şi jugu(i)tor, şi oaie, şi ha(i)[3]nă, şi toată pĭerderea ce să piraşte. Pentru că de va giura înnaintea lui Dumnedzău, va mĕrge gludeţul amîndurora ; şi cela ci să va prinde pren Dumnedzău va plăti îndoit aproapelui său.

10. Iar de va da neştine aproapelui său jugător, au viţăl, au oaie, au tot dobitocul să-l păzască şi să va surpa, au va muri, au să va robi şi nime nu va şti,

11. Giurămîntu va fi de la Dumnedzău întru mijlocul amîndurora, cum că adevărat el n-au vicleanit ca să aibă parte întru tot de ascunderea vecinului şi aşa va prĭimi stăpînul lui şi nu va plăti.

12. Iar de să va fura de la el, va plăti stăpînului său.

13. Iar de să va prinde de jĭganie, îl va aduce la prindere şi nu va plăti.

14. Iar de va cĕre cineva ceva de la vecinu-ş şi să va surpa, au va muri, au să va robi şi stăpînul nu va fi cu însă, va plăti.

15. < Iar de va fi domnul lui cu însă nu va plăti>[4] ; şi de va fi năimit, va fi lui pentru simbrĭia lui.

16. Iar de va înşela neştine fĭcioară nelogodită şi va dormi cu ea, cu zĕstre să o înzestrĕze pre ea şie fămĕie.

17. Iar de să va ferîndu să va feri şi nu va vrea tatăl ei să o dea pre însă lui fămĕie, argint va plăti el tătîne-său, după cum iaste zĕstrea a fĕtelor.

18. Pre vrăjitor<i> să nu-i lăsaţi să trălască.

19. Tot ce doarme cu dobitoc cu moarte să omoriţi.

20. Cela ce jirtvuleşte dumnedzăilor va peri, făr<ă> Domnului singur.

21. Şi pre cel nemĕrnic să nu chinuiţi, nice să-l premejduiţi, pentru că aţi fostu nemĕrnici în pămîntul Eghiptului.

22. Toată vădua şi săracul să nu le faceţi rău.

23. Iar de-i veţi asupri pre el cu rău şi strigîndu vor jehui cătră mine, cu audzul voi audzi glasul lor.

24. Şi mă voi scîrbi cu mănie şi voi omori pre voi cu sabie şi vor fi fămeile voastre vădule şi feciorii voştri săraci.

25. Iar de veĭ împrumuta argintu fratelui celui sărac ce iaste lîngă tine, nu-l sîrgui, să nu-l puĭ asupra camătă.

26. Iar de veĭ zăloji zălog haina aproapelui, mainte de apusul soarelui să o dai lui,

27. Pentru că-i iaste aceasta învăliturĕ singură, aceasta-i haina ruşinării lui. Întru ce va dormi ? De va striga cătră mine, voi asculta pre el, pentru că-s milostiv.

28. Pre bodzi să nu grăieşti de rău şi pre bolarîmul nărodului tău să nu-l voroveşti de rău.

29. Începăturile ari<e>i tale şi a teascului tău să nu lipseşti ; cĕle dentăi-născute a fiilor tăi veĭ da mie.

30. Aşa veĭ face : viţălul tău, şi oaia ta, şi cel de suptu jugul tău 7 dzile vor fi supt malcă-ş, iar în a opta/dzi o veĭ da mie pre însă.

8. Iar de nu se va afla furul să vie stăpînul casei să se jure înaintea lui Dumnezeu cum nu le-au jăfuit el, nice nu le-au hiclenit el, nice ştie nimic de-ale vecinului său.

9. Asupra fieşte a cării strîmbătăţ ascunse a boului, a măgariului, a oii şi a hainii şi a tot ce va peri spre cine va fi bănuială să fie jurămînt înaintea lui Dumnezeu spre amîndoi şi pre care va vinovăţi Dumnezeu să plătească îndoit vecinului său.

10. Iar de va da cinevaş priĕtenului său măgar, sau viţel, sau oaie, sau ficce dobitoc să-l păzească şi va muri, sau va peri, sau îl vor fura şi nu va şti nimic,

11. Să fie între dînşii jurămîntul lui Dumnezeu cum n-au hiclenit el nimic de ce au fost dat ale vecinului la dînsul şi aşa să-l crează stăpînu-său şi să nu plătească stăpînului său.

12. Iar de va fura el, să plătească stăpînu-său.

13. Iar de se va mînca de fiară, să ducă pre stăpîn unde l-au mîncat fiiara şi să nu-l plătească.

14. Iar de va cĕre cinevaş de la priĕtenul său ceva şi va peri sau va muri, sau se va fura, iar stăpînul nu va fi cu dînsul, acela se va plăti.

15. Iar de va fi stăpînul cu dînsul, nu se va plăti; iar de va fi argatul, va fi în simbrĭia lui.

16. De va înşela cinevaş fată nelogodită şi se va culca cu dînsa, să-i dea zĕstre şi să o ia să-i fie muiĕre.

17. Iar de nu va vrea tatăl ei să o dea să fie lui muiĕre, el să plătească tatălui fĕtei zĕstrele ca unii fĕte[2].

18. Vrăjitorîul să nu trălască.

19. Tot cel ce va curvi cu dobitoc cu moarte să-l ucideţ.

20. Cela ce va face jărtvă bozilor, să-l omorîţ ; fără numai lui Dumnezeu să facă.

21. Pre vinetic să nu-l bateţ, nici să-l năcăjiţ, că şi voi vineticĭ aţ fost în ţara Eghipetului.

22. Nice unîi văduve şi nice unui sărac să nu faceţ rău ;

23. Că de le veţ face rău şi se vor scula ei şi vor striga cătră mine,

24. Cu auzul voiu auzi glasul lor şi cu urgie mă voiu mănîia şi vă voiu ucide cu sabie-şi vor fi muĭerile voastre văduve şi copiii voştri săraci[2].

25. Iar de veĭ da bani împrumut fratelui tău celui sărac carele iaste la tine nu-l pripi, nice-l băga camătă.

26. Iar de va pune vecinul tău haina lui la tine zălog, mai nainte de apusul soarelui i-o dă,

27. Că numai aceĕa iaste a ruşinării lui şi în ce va dormi ? Că alta n-are. Ce apoi de va striga cătră mine, eu îl voiu asculta, că sînt milostiv.

28. Dumnezeilor să nu le grăieşti rău, nice Domnului norodului tău să nu-i zici cĕle rĕle.

29. Pîrga ta şi zecîuiala ariei şi a teascului tău să-m aduci ; ce se va naşte întăi feciorîlor tăi să dai mie.

30. Aşîjderea să faci şi den [viţelul tău, şi den oala ta, şi den măgarîul tău ; şapte zile să fie la mumă-sa, iar a opta/zi să-l dai mie.

8. Dacă nu se va găsi furul, să vină stăpînul casei să jure înaintea lui Dumnezeu că n-a ascuns nimic din ce i-a lăsat spre păstrare vecinul său.

9. De se vor cĕrta doi pentru o vită, un asin, oaie sau o haină, sau pentru alt lucru fiecare zicînd : „aceasta e al meu", pricina lor să fie adusă la judecată înaintea lui Dumnezeu şi cel osîndit să plătească pagubă îndoit.

10. Dacă cineva va da vecînului său un viţel, o oaie sau orice dobitoc să-l păzească şi acesta va fi vătămat sau omorît sau înstrăinat,

11. Să se facă jurămînt în faţa lui Dumnezeu că cel căruia i s-a încredinţat dobitocul n-a vicleanit, şi astfel nu va plăti nimic.

12. De se va fura de la el, să plătească stăpînului.

13. Dacă dobitocul va fi sfîşiat de o fiară, să se aducă dovadă şi nu-l va plăti.

14. Dacă cineva va împrumuta de la vecin o vită şi aceasta va fi vătămată sau omorîtă şi stăpînul ei nu va fi de faţă, să o plătească.

15. Iar dacă stăpînul ei a fost cu ea, să nu o plătească ; dacă a fost închiriată, se va socoti cu chiria.

Despre siluire

16. Dacă cineva va amăgi o fecioară nelogodită şi se va culca cu ea, să-i dea zestre şi s-o ia de nevastă.

17. Dacă tatăl ei nu va voi să i-o dea de nevastă, va plăti tatălui atîţi arginţi cît face zestrea unei fete.

Alte pricini de pedeapsă

18 Pe vrăjitori să nu-i lăsaţi în viaţă.

19. Cine se culcă cu dobitoc să fie omorît.

20. Cel ce jertfeşte altor dumnezei, afară de Domnul, să sfîrşească prin moarte.

21. Pe pribeag să nu-l prigoniţi şi să nu-l nedreptăţiţi, căci şi voi aţi fost pribegi în pămîntul Egiptului.

22. Să nu asupriţi văduva şi orfanul.

23. Dacă îi veţi asupri, ei mi se vor plînge mie şi eu voi lua aminte la glasul lor.

24. Mă voi aprinde de mînie şi vă voi face să pieriţi prin sabie. Şi vor fi femeile voastre văduve şi copiii voştri orfani.

25. Dacă vei împrumuta cu arginţi pe fratele cel sărac de lîngă tine, să nu-l năpăstuieşti, zorindu-l, şi să nu-i ceri camătă.

26. Dacă vei lua zălog haina vecînului, să i-o întorci mai înainte de apusul soarelui,

27. căci aceasta este învelitoarea lui şi singurul veşmînt pentru goliciunea lui. În ce va dormi ? De va striga către mine, îl voi auzi, căci sînt milostiv.

Frica de Dumnezeu

28. Pe Dumnezeu să nu-l hulească, iar pe căpeteniile poporului să nu le ponegrească.

29. Fără zăbavă să-mi aduci pîrga ariei şi a teascului ; pe cei întîi-născuţi dintre fiii tăi să mi-i dai mie.

30. Tot aşa să faci cu viţelul dintîi, cu mielul şi cu mînzul. Şapte zile să fie la mama lor, iar în ziua a opta să [mi-i dai mie.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 55, col. 2

31. Şi bărbaţi sfinţi veţi fi mie. Şi carnea prinsă de hiară să nu o mîncaţi, cînelui o aruncaţi pre ea.

CAP 23

1. Să nu priimeşti auzu în deşert, să nu pristăneşti cu cel strîmbu ca să fii mărturie strîmbă.

2. Să nu fii cu cei mai mulţi spre rău, să nu te adaogi cu mulţimea a te bate cu cei mai mulţi ca să abaţi judecata.

3. Şi pre cel sărac să nu-l miluieşti la judecată.

4. Iară de vei întîlni boul nepriêtenului tău au înjugătoriul lui rătăcindu-se, să-l întorci, să i-l dai lui.

5. Şi de vei vedea înjugătoriul nepriêtenului tău căzut supt sarcina lui, să nu-l treci, ce să o rădici pre dînsa împreună cu el.

6. Să nu întorci judecata săracului în judecata lui.

7. De tot cuvîntul strîmbu să te fereşti, pre cel nevinovat şi dirept să nu-l omori şi să nu îndireptezi pre cel necurat pentru daruri.

8. Şi daruri să nu iai, pentru că darurile orbescu ochii celor ce vădu şi strică cuvintele dirêpte.

9. Şi nemêrnicul să nu-l învăluiţi, nice să-l chinuiţi, pentru că voi ştiţi sufletul nemêrnecului, că voi eraţi nemêrnici în pămîntul Eghipetului.

10. Şase ani vei sămăna pămîntul tău şi vei aduna roadele lui,

11. Iară la al şaptelea, lăsare vei face şi-l vei lăsa pre dînsul şi vor mînca săracii limbii tale, iară rămăşiţele vor mînca hiarăle cîmpului. Aşa vei face viia ta şi măslinetul tău.

12. Şase zile să faci lucrurile tale, iară zioa a şaptea vei odihni, ca să să odihnească boul tău şi înjugătoriul tău şi pentru ca să răsufle feciorul slujnicii tale şi nemêrnecul.

13. Toate cîte am grăit cătră voi, păziţi-le şi de numele altor dumnezei să nu vă aduceţi aminte, nice să să audă den gurile voastre.

14. Trei vremi ale anului prăznuiţi mie.

15. Praznicul azimelor păziţi; 7 zile veţ mînca azimă, dupre cum ţ-am poruncit ţie pre vrêmea lunii dentăiu, pentru că întru dînsa ai ieşit de la Eghipet. Să nu te arăţi înaintea mea în deşertu.

16. Şi praznic sêcirii pîinilor dentăiu vei face lucrurilor tale, cărora vei sămăna în ţarina ta şi praznic săvîrşitului la ieşirea anului în adunarea lucrurilor tale, celor den ţarina ta.

17. Trei vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului tău pentru căci cînd voiu scoate limbile de la faţa ta şi voiu lărgi hotarăle tale nu va pohti nimenea pămîntului tău.

18. Să nu pui pre aluoat sînge de jirtva mea, nice să doarmă grăsimea praznecului mieu pănă dimineaţă.

19. Începăturile dentîi ale feciorilor pămîntului tău vei aduce înlăuntru, în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumei lui.

20. Şi iată, eu trimiţ pre înge/rul mieu înaintea fêţii

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

31. Şi bărbaţi sfinţi veţi fi mie. Şi carne prinsă de jiganii să nu mîncaţi, căinelui aruncaţi pre ea.

CAP 23

1. Să nu priimeşti audzu în deşertu, să nu pristăneşti cu cel strîmbu ca să fii mărturie strîmbă.

2. Să nu fii cu mai mulţi pre rău, să te adaogi cu mulţimea, să te abaţi cu cei mai mulţi ca să abaţi judeţul.

3. Şi pre cel mêser să nu-l miluieşti la giudeţ.

4. Iar de vei tîmpina boul nepriêtenului tău au jugătoriul lui rătăcindu-să, să-l întorci, să i-l dai lui.

5. Şi de vei vedea juguitoriul nepriêtenului tău căzdut suptu sarcina lui, să nu-l petreci, ci să-l rădici pre însul împreună cu el.

6. Să nu întorci giudeţul mêserului întru judeţul lui.

7. De tot cuvîntul strîmbu să te fereşti, pre cel nevi<no>[1]vat şi drept să nu-l omori şi să nu îndreptezi pre cel necurat pentru daruri.

8. Şi daruri să nu iai, pentru că darurile orbăscu ochii celor ce văd şi strică cuvintele drêpte.

9. Şi nemêrnicul să nu-l învăluiţi, nice să-l chinuiţi, pentru că voi ştiţi sufletul nemêrniculŭi, pentru că voi eraţi nemêrnici în pămîntul Eghiptului.

10. 6 ani vei sămăna pămîntul tău şi vei aduna roadele lui,

11. Iar înn-al şeaptelea, lăsare vei face şi-l vei lăsa pre însă şi vor mînca săracii limbii tale, iar rămăşiţele vor mînca jiganiile ţarinii. Aşea vei face viia ta şi maslinetul tău.

12. 6 dzile să faci lucrurile tale, iar înn-a 7 dzi vei odihni, pentru ca să s<ă> odihnească boul tău şi juguitoriul tău şi pentru ca să răsufle feciorul roabei tale şi cel nemêrnic.

13. Toate cîte am grăit cătră voi, păziţile şi nume a dumnedzăi striini să nu vă aduceţi aminte, nice să s<ă> audză den gura voastră.

14. 3 vremi a anului prăznuiţi mie (praznicul)[2]:

15. Praznicul azimilor păziţi ; 7 dzile vei mînca azimă, după cum ţ-am porîncit pre vrêmea lunei tinerecilor, pentru că întru însă ai ieşit de la Eghiptu. Să nu te arăţi înnaintea mea deşertu.

16. Şi praznic sêcerii a păinilor dentăi ve<i>[1] face lucrurile tale, cărora vei sămăna întru ţarina ta şi praznic săvîrşitu lui, la ieşirea anului, întru adunarea lucrurilor tale, celor den ţarina ta.

17. 3 vremi ale anului să va ivi tot bărbatul tău înnaintea Domnului Dumnedzăului tău, pentru că cîndu voi scoate limbile den faţa ta şi voi lărgi hotarăle tale nu va pofti nime pămîntul tău.

18. Să nu pui pre aluat singe de jirtva mea, nice să doarmă grăsimea a praznicului mieu păn-dimineaţă.

19. Începăturile păinilor dentăi a pămîntului tău vei aduce înlontru, în casa Domnului Dumnedzăului tău. Să nu fierbi mielul întru laptele maicii lui.

20. Şi iată, eu trimiţi pre înge/rul mieu

31. Oameni sfinţi să fiţi mie. Şi carne mîncată de fieri să nu mîncaţ, ce să se dea căinilor.

CAP 23

1. Cuvintele cêle dăşarte să nu le priimeşti[1] a le asculta, să nu te adaogi să fii cu cei strîmbi mărturie nedireaptă.

2[1]. Să nu fii cu mai mult spre rău. [2] Să nu urmez nărodului cel făcător de rău să întorci judecata[1].

3. Pre sărac să nu-l miluieşti cu judecata.

4. De vei afla boul vrăjmaşului tău şi măgariul lui ducîndu-se rătăcit, întoarce-l şi i-l dă.

5. De vei afla măgariul vrăjmaşului tău căzînd cu sarcina lui să nu treci pre lîngă dînsul, ce să-l scoli cu dînsul.

6. Să nu întorci judecata săracului în judecata lui.

7. De tot cuvîntul nedirept să fugi, pre cel curat şi pre cel direpţ să nu-l ucizi, nici să îndireptezi pre cel vinovat pentru mita[2].

8. Daruri să nu iai, că darurile orbesc ochii celor ce văd şi răsipesc cuvintele cêle dirêpte.

9. Pre vinetic nu învălui, nice-i face năcaz, că ştiţ voi sufletul vineticului, că şi voi aţ fost vinetici în ţara Eghipetului.

10. 6 ani să sêmeni pămîntul tău şi să stringi roada lui,

11. Iar al şaptelea să-l laş să-l mănînce săracii limbii tale, iar rămăşiţa să mănînce fiiarăle cêle sălbatece. Aşa să faci şi vici tale şi măslinilor tăi.

12. Şase zile să lucrezi tot lucrul tău, iar a şaptea zi să odihneşti, să se odihnească boul tău şi măgariul tău, să se odihnească feciorul roabei tale şi vineticul.

13. Toate cîte am grăit voaoă, să le păziţ şi numele altor dumnezei să nu pomeniţ, nice să se audză den gurile voastre.

14. De trei ori preste an să-m faceţ zioa cea mare.

15. Azimele să păziţ : şapte zile să mănceaţ azimă, cum am porăncit voaoă în vrême de lună noaoă, că într-acêea aţ ieşit den ţara Eghipetului. Să nu te arăţi înaintea mea în dăşărt.

16. Şi praznic în pîrga secerişilor tale cum vei sămăna în arătura ta şi praznicul sfîrşitului anului întru adunarea lucrului arăturilor tale să faci.

17. În trei vremi ale anului să se arate toată partea ta bărbătească înaintea Domnului Dumnezeului tău, iar cînd voiu goni limbile de la faţa ta şi voiu lărgi hotarăle tale şi nu va sili nimini ţara ta.

18. Să nu pui pre aluat sîngele jărtfei mêle, nice să mîie grăşimea praznicului mieu pănă dimineaţa.

19. Pîrga grîurilor celor dentăi ale pămînturilor tale să le duci în casa Domnului Dumnezeului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumînei lui.

20. Iar eu, iată voiu trimite înge/rul mieu

31. Fiind poporul meu sfînt, să nu mîncaţi carne sfîşiată de fiare, ci s-o aruncaţi la cîini.

CAP. 23

Despre aproapele

1. Să nu iei aminte la cuvinte deşarte, să nu te însoţeşti cu cel nedrept, ca să fii martor mincinos.

2. Nu te lua cu cei mulţi la rele; la judecată să nu te alături mulţimii, măsluind dreptatea.

3. Pe sărac să nu-l părtineşti, judecînd strîmb.

4. Dacă vezi că boul sau asinul duşmanului tău s-au rătăcit, să-i întorci şi să i-i aduci.

5. Dacă vei vedea asinul duşmanului tău căzut sub povară, să nu treci mai departe, ci să-l ridicaţi împreună.

6. La judecată să nu nedreptăţeşti pe cineva fiindcă e sărac.

7. Să te fereşti de judecata strîmbă şi mincinoasă, pe cel nevinovat să nu-l osîndeşti şi să-l ucizi, că eu nu voi ierta nelegiuirea.

8. Să nu primeşti daruri, căci darurile orbesc ochii văzătorilor şi strîmbă pricinele cele drepte.

9. Să nu-l obijduieşti pe pribeag, ştiind voi cum este sufletul pribeagului, căci aţi fost şi voi pribegi în ţara Egiptului.

Despre sărbători

10. Şase ani să semeni pămîntul tău şi să-i aduni roadele.

11. În al şaptelea, să-l laşi să se odihnească ; din ce va creşte, se vor hrăni săracii poporului, iar rămăşiţele le vor mînca fiarele cîmpului. Tot aşa să faci cu via şi cu măslinetul tău.

12 Şase zile să-ţi faci munca ta, iar în ziua a şaptea să te odihneşti, ca să se odihnească şi boul şi asinul tău, ca să răsufle şi robul tău şi străinul pe care l-ai năimit.

13. Să păziţi toate cîte vi le-am spus ; să nu pomeniţi numele altor dumnezei, să nu le rostiţi niciodată.

14. Într-un an să-mi faceţi de trei ori prăznuire.

15. Mai întîi să ţineţi sărbătoarea azimelor ; şapte zile din Aviv, luna ieşirii voastre din Egipt, să mîncaţi numai azime, cum v-am poruncit. Şi nimeni să nu se înfăţişeze la altarul meu cu mîna goală.

16. Să ţineţi apoi sărbătoarea secerişului grînelor pe care le-aţi semănat în ogoare, iar toamna, cînd adunaţi din livezi şi vii roadele muncii voastre, sărbătoarea culesului.

17. De trei ori pe an, la aceste praznice să se stringă împreună toţi bărbaţii fiilor lui Israel înaintea Domnului Dumnezeului lor.

18. Cînd voi alunga pe necredincioşi de la voi şi voi lărgi hotarele voastre, să nu turnaţi sîngele jertfei pe dospitură şi nici grăsimea pe la praznicul meu să nu rămînă pe a doua zi.

19. Pîrga roadelor voastre să o aduceţi în casa Domnului Dumnezeului vostru. Să nu fierbeţi mielul în laptele mamei sale.

Făgăduinţa

20. Iată eu voi trimite înge/rul meu, ca să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 56 col. I

рѹ́мїєѵ ѯнаи́нтѣ фѣцїи́ тѹ́але, пе́нтрѹ на сѣ̀те
пѹ́зѣскъ прѐ ка́ле, ка сѣ̀те ѥ́ѵе ѯпѣмѧ́нтѹ́л ѫ
ка де цѧ́ѵ сѣ̀тѝ́тъ цїе. Ѧ̀тє аминѝ́те тѩ̀ прѐ
ѯ́сѹ́ѯ, шн҃ а́скѹ́лтѧ де е́ль шн҃ нѹ́ѯ фи҃н не а́скѹ́лтъ
тоѯ́рн, пе́нтрѹ ѥ́съ нѹ́ѵа ѯгъдѹ́нцїе, ѥ́съ нѹ́мєле
кѣ мїєѵ ѦѦ́тє прѐ дѧ́нєсѹ́л. Дєвєи́ а́скѹ́лта гла́
сѹ́л мїєѵ, шн҃ вєи́ фа́че то́але ка́тє вѡ́н порѹ́нн҃ѝ
тѡ́лсо шн҃ вєи́ пѩзи́ легѣ́тѹ́ра мѣ̀, кѣ ѯнмїе норо́
дъ а́лєсъ дєкѧ́т то́але лю́мєнле, пе́нтрѹ кѣ а́лмѫ
Ѧ̀тє тѡ́т пѣмѧ́нтѹ́л, шн҃ вѡ́н вѣ ѯнмїе сфи́н
цїре ѯпѣрѣтѣ́скъ, шн҃ норо́дъ сфѧ́нтъ, а́чѣстє
кѹ́вин҃тє вєи́ гре́ѣ ѯнлоу́ лѹ́и гєрани́ль, дєвѣ дѧ
кѹ́лта кѹ́ѧ́ѕѹ́л глаѕѹ́лѹ мїєѵ, шн҃ вѣ фа́чєѣ
тє ка́тє вѡ́н ѕнчецїе, ѯвръжѣ́вѡ връжмашн
лоу́ тѣн, шн҃ вѡ́н ѳ́н ѯпотрѝ́ва, ѯпотрѝвнечнлоу́
тѣн. Пе́нтрѹ къва́ мѣ́рце ѯгѹ́рѹ́л мїєѵ по
вѣцѹ́нторнѝ́тъ, шн҃ тєва́ а́дѹ́це кътрѣ а́морє́н,
шн҃ хєте́н, шн҃ ферезе́н, шн҃ хананє́н, шн҃ гєргесе́,
шн҃ є́вє́н, шн҃ є́вѹ́сє́н, шн҃ вѡ́н сфѕрѕма́ прѐ є́н дєна
кѣ нѝ́нтѣ ѳ́ѵцелоу́ вѡ́ѕѣре. Сѣнѹ́тє ѯкѝнн дѹ́м
нѕгъѣнлоу́ лоу́ нн҃че сѣ слѹ́хѣщн лоу́, сѣнѹ́ фа́чн дѹ
тъ ѳ́ѯпѣтелоу́, че кѹ́ сѹ́рпаре єъ сѹ́рпн ка́пищи
лелоу́ шн҃ ѕробн́нды, съ ѕробе́щи стѧ́лпїнлоу́.
Шн҃ съ слѹ́хѣщи дмн҃ѕѹ́лѹ́ дмн҃ѕъѹ́лѹ́ тѹ́, шн҃
вѡ́н вѣ́ѕ пѧ́нтѣ тѧ, шн҃ бнн҃ѧ́ тъ шн҃ а́пѧ тѧ,
шн҃ вѡ́н ѯтоу́рнѣ сѧвєнчнн҃ѣ дєла вѡ́н. Нѹ́вѧ
ѳ́н не плодѝ́тъ нн҃че стє́рпъ прѐ пѣмѧ́нтѹ́лъ тъ,
нѹ́мъръѧ ѕнлелоу́ тѹ́ле, пнн҃нндь вѡ́нпанни.
Шн҃ ѳ́рнка вѡ́нѕрнмѝ́тє повѧ́цъ цїе, шн҃ вѡ́н ѯдѣ
ре́шта то́але лю́мєнле, ѧ́кѧре ме́рцн тѩ̀ кѣѕѣ́ѣ́.
шн҃ вѕнда прѐѕцн ѯ потрѝ́вн҃нчїѣ тъѣ пнєѣцн.
Шн҃ вѡ́нѕрнмѝ́тє вѣ́єспнле, ѯнн҃нѣ́тъ тѧ, шн҃ вѡ́н
сѡ́кате прѐ а́морє́н, шн҃ прѐ є́вє́н, шн҃ прѐ хананє́н,
шн҃ прѐ хете́н, дела тѝ́не. Нѹ́ѳ вѡ́н сѡ́кате
прѐ дѧ́нѣїн ѯтрѹ́н а́нь, пе́нтрѹ класнѹ́ сѣ ѳ́ѧ́кѕ
пѣмѧ́нтѹ́ла пѹ́стн́н, шн҃ сѣвоу́ фа́че мѹ́ѧ́те а́сѣ
пра́та фїа́рѣле пѣмѧ́нтѹ́лѹ́. Пре́н ѯчє́т ѯ
нє́тъ вѡ́нсѡ́ате прѐ дѧ́нѣїн дела тѝ́не, пѣнъ бе
кре́ѣще шн҃ вє́н мощенн пѣмѧ́нтѹ́л. Шн҃ вѡ́н
пѹ́не хїа́рѣлеа́ле, дела ма́рѣ ро́шїи, ѯпѣнъ ла ма́
рѣ ѳ́нлнстїи́нмѹ́лѹ, шн҃ дела пѹ́стн́н пѹнъ ла рѧ
кѹ́ чє́л ма́ре ла̀ ефра́тѹ́лѹ, шн҃ вѡ́н да̀ ѯ́мѧ́нннеле
вѡ́ѕѣре прѐ чє́л че шє́дь прѐ пѣмѧ́нтъ, шн҃ вѡ́н сѡ́
ѧ́ле прѐ дѧ́нѣїн дела тѝ́не. Сѣнѹ́ прнсѣ́нѣ́ѧ
лоу́, шн҃ дмн҃ѕъѹ́лоу́ лоу́ ѳ́чѣѣ воу́ѳ́н цїе
пїѧ́дѣсъ.

К А П Ѹ К Д

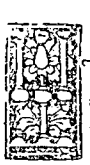

К лѹ́и мо́ѵси зн҃се, сѣ́те кътрѣ дмн҃ѕѹ́
лъ шн҃ ѧа́рѡ́нъ, шн҃ нада́в, шн҃ а́вн҃ѹ́д, шн҃
шѧ́пте зе́чи, дн҃ѣ̀ѣтрѧ́тн лю́и гєрани́л,
шн҃ сѣвоу́ ѳ́кнѧ́ дале́ пѧ́рте дмн҃ѕѹ́лѹ.
Шн҃ сѣвѣ́ а́пропїѣ́ мо́ѵси сннгѹ́р кътрѣ
дмн҃ѕѹ́, ѩ̀ѣ ѳ́н нѹ́сєвоу́ а́пропїѣ́, шн҃ норо́дѹ́л
нѹ́сєвѣ́ єи́ ѯрєѹнь кѹ́ дн҃ѣ̀ѣ. Шн҃ мѣ́рце
мо́ѵси шн҃ повєсти́ норо́дѹ́лѹ́ тѡ́ате кѹ́вѝ́тєле лѣ̀
дмн҃ѕѣ́ѹ, шн҃ дирептъцнле, шн҃ рѣспѹ́нсе́ тѡ́т норо́

tale, pentru ca să te păzească pre cale, ca să te bage în pământul unde ţ-am gătit ţie.

21. Ia-te aminte tu pre însuţ şi ascultă de el şi nu fi neascultătoriu, pentru că nu va îngădui ţie, că numele mieu iaste pre dînsul.

22. De vei asculta glasul mieu şi vei face toate cîte voiu porunci eu voao şi vei păzi legătura mea, veţ fi mie norod ales decît toate limbile, pentru că al mieu iaste tot pămîntul şi voi veţ fi mie sfinţire împărătească şi norod sfînt. Acêste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil: «De veţ asculta cu auzul glasului mieu şi veţ face toate cîte voiu zice ţie, învrăjbi-voiu vrăjmaşilor tăi şi voiu fi împotrivă împotrivnecilor tăi.

23. Pentru că va mêrge îngerul mieu, povăţuitoriul tău, şi te va aduce cătră amorei, şi hetei, şi ferezei, şi hananei, şi gherghesei, şi evei, şi evusei, şi voiu sfărîma pre ei denaintea fêţelor voastre.

24. Să nu te închini dumnăzăilor lor, nice să slujeşti lor; să nu faci după faptele lor, ce cu surpare să surpi capiştile lor şi zrobind să zrobeşti stîlpii lor.

25. Şi să slujeşti Domnului Dumnezăului tău şi voiu blagoslovi pînea ta, şi vinul tău, şi apa ta, şi voiu întoarce slăbiciunea de la voi.

26. Nu va fi neploditoriu nice sterp pre pămîntul tău. Numărul zilelor tale plinind voiu plini.

27. Şi frica voiu trimite povaaţă ţie şi voiu înderepta toate limbile la care mergi tu cătră ei şi voiu da pre toţi împotrivnicii tăi pribêgi.

28. Şi voiu trimite viespile înaintea ta şi voiu scoate pre amorei, şi pre evei, şi pre hananei, şi pre hetei de la tine.

29. Nu-iu voiu scoate pre dînşii într-un an, pentru ca să nu să facă pămîntul pustiiu şi să vor face multe asupra ta fiarăle pămîntului.

30. Pren încet-încet voiu scoate pre dînşii de la tine pănă vei crêşte şi vei moşteni pămîntul.

31. Şi voiu pune hotarăle tale de la Marea Roşie pînă la Marea Filistiímului şi de la pustiiu pănă la rîul cel mare al Efratului şi voiu da în mîinele voastre pre ceia ce şed pre pămînt şi voiu scoate pre dînşii de la tine.

32. Să nu pristăneşti lor şi dumnezăilor lor făgăduinţă.

33. Şi să nu pristănească în pământul tău, pentru ca să nu te facă să păcătuieşti cătră mine, că de vei sluji dumnezăilor lor, aceştia vor fi ţie piedică“

CAP 24

1. Şi lui Moisi zise: „Suie-te cătră Domnul tu şi Aarón şi Nadáv, şi Aviúd şaptezeci den bătrînii lui Israil; şi să vor închina de departe Domnului.

2. Şi să va apropiia Moisi singur cătră Dumnezău, iară ei nu se vor apropiia; şi norodul nu se va sui împreună cu dînşii“.

3. Şi mêrse Moisi şi povesti norodului toate cuvintele lui Dumnezău şi dereptăţile. Şi răspunse tot noro/dul cu un

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

înnaintea feţii tale, pentru ca să te cruţă pre cale, pentru ca să te bage întru pămîntul carele ţ-am gătit ţie.

21. Ia-te aminte tu pre dînsul şi ascultă de el şi nu prici, pentru că nu va îngădui ţie, că numele meu iaste pre însul.

22. De vei asculta glasul meu şi vei face toate cîte voi dzice ţie, vrăjbi-voi vrăjmaşilor tăi şi voi înponcişa poncişilor tăi.

23. Pentru că va mêrge îngerul meu, povăţuitoriul tău, şi te va aduce către amorreu, şi către hetteu, şi către ferezeu, şi către hananeu, şi către gherghéseu, şi către eveu, şi către evuseu şi voi sfărîma pre ei dennaintea feţii voastre.

24. Să nu te închini dumnedzăilor lor, nice să le slujeşti [3] lor, să nu faci după faptele lor, ce cu surpare să surpi cuptoarele lor şi zdrobind să zdrobeşti stîlpii lor.

25. Şi să slujeşti Domnului Dumnedzăului tău şi voi blagoslovi pâinea ta, şi vinul tău, şi apa ta, şi voi îndrepta [4] slăbiciunea de la voi.

26. Nu va fi neplod <i> cloasă, nice stearpă pre pămîntul tău. Numărul dzilelor tale plinind voi plini.

27. Şi frica voi trimite povaţă ţie şi voi întrista toate limbile la carii tu mergi către ei şi voi da pre toţi nepriêtenii tăi pribêgi.

28. Şi voi trimite viespile înnaintea ta şi voi scoate pre amorrei, şi pre evei, şi pre hananei, şi pre hettei de la tine.

29. Nu-i voi scoate pre înşi într-un an, pentru ca să nu să facă pămîntul pustiiu şi să vor face multe asupra ta jiganiile pămîntului.

30. Pre puţin-puţin [5] voi scoate pre ei de ia tine, păn-vei crêşte şi vei urma pămîntul.

31. Şi voi pune hotarăle tale de la Marea Roşie păn-la Marea Filistiim, de la pustiiu păn-la riul cel mare Efrathu. Şi voi da pre mâna voastră pre ceia ci şed pre pămîntu şi voi scoate pre înşi de la tine.

32. Să nu pristăneşti lor şi bodzilor lor făgăduinţă.

33. Şi să nu pristănească în pămîntul tău, pentru ca să nu te facă să greşeşti către mine, pentru că, de vei sluji bodzilor lor, aceştia îţi vor fi ţie piêdecă".

CAP 24

1. Şi lui Moisi dzise: Sui-te către Domnul tu, şi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi 70 de ce' mai bătrîni a lui Israil, şi să vor închina de departe Domnului.

2. Şi să va apropia Moisi singur către Dumnedzău şi ei nu să vor apropiia; iară nărodul nu să va sui împreună cu înşii".

3. Şi întră Moisi şi povesti nărodului toate cuvintele lui Dumnedzău şi dreptăţile. Şi răspunsă tot nărodul cu un glas dzicînd:

înaintea feţei tale să te păzească pre cale şi să te ducă în pământul care l-am gătit ţie.

21. Socotêşte-te şi-l ascultă, nu i te împoncişa, că nu te va lăsa, că numele meu iaste pre dînsul.

22. De vei asculta cu ascultare glasul meu şi vei face cîte am porîncit cu ţie, fi-voiu vrăjmaş vrăjmaşilor tăi şi mă voiu potrivi potrivnicilor tăi.

23. Că va mêrge îngerul meu înaintea ta şi te va duce în Ammoréa, şi în Hetthéa, şi în Ferezéa, şi în Hananéa, şi în Gherghesea, şi în Evéa, şi în Evuséa şi voiu piêrde pre aceia dennaintea feţei voastre.

24. Să nu vă închinaţ dumnezeilor lor, nice să-i ascultaţi, nice să faceţ după lucrurile lor, ce sfărîmaţ curăţirile lor şi zdrobind să zdrobeşti stîlpii lor.

25. Şi să slujăşti Domnului Dumnezeului tău şi voiu blagoslovi pâinea ta, şi vinul tău, şi apa ta, şi voiu întoarce slăbănogiile tale.

26. Şi nu veţ fi sterpi, nici fără de roadă pre pământul tău. Şi umplind voiu umplea numărul zilelor tale.

27. Şi frica o voiu trimite de-ţ va fi povaţă şi voiu înfricoşa toate limbile la care vei mêrge tu şi voiu da pre toţ potrivnicii tăi în pribegie.

28. Şi voiu trimête înaintea ta viespi şi vor goni pre ammorei, şi pre evvei, şi pre evvusei, şi pre hananei, şi pre hetthei de la tine.

29. Şi nu-i voiu goni într-un an, ca să nu fie pământul pustiiu şi să se facă asupra ta fieri sălbatece.

30. Ce pre-neet îi voiu împuţina şi-i voiu goni de la tine, pănă vei crêşte şi vei umplea [3] pământul.

31. Şi voiu pune hotarăle tale de la Marea Roşie până la Marea Filistimului şi den pustie până la riul cel mare al Efrathului şi voiu da în mâinile voastre pre ceia ce şăd pre pământ şi-i veiu goni de la tine.

32. Să nu te amêsteci cu dînşii nice să făgăduieşti făgăduinţă dumnezeilor lor.

33. Şi să nu rămîie ei pre pământul tău, să nu te facă să greşăşti către mine, că de vei sluji dumnezeilor lor, acêea va fi ţie în zminteală".

CAP 24

1. Şi zise Domnul lui Moisei: „Suic-te [e] la Domnul, tu şi Aáron, şi Nadav, şi Aviud' şi 70 de bătrîni izrailtêni să se închine Domnului de dăparte.

2. Şi să se apropie Moisei singur către Domnul, iar celialalţi să nu se apropie; şi oamenii carei vor fi cu dînsul să nu se suie".

3. Şi veni Moisei şi spuse oamenilor toate cuvintele lui Dumnezeu şi judecăţile. Iar oamenii răspunseră toţ/cu un glas zicînd:

vă ocrotească pe cale pînă veţi intra în ţara pregătită vouă.

21. Luaţi aminte la ce vă va spune, ascu'taţi-l; de vă veţi împotrivi, el nu vă va ierta, căci în el este numele meu.

22. De veţi asculta glasul meu şi veţi face toate cîte vi le-am poruncit şi veţi păzi legământul meu, îmi veţi fi popor ales între toate popoarele, căci al meu este întreg pământul şi mie îmi veţi fi ca o împărăţie de preoţi şi neam sfînt. Aceste cuvinte le vei spune fiilor lui Israel: «De veţi lua aminte la glasul meu şi veţi face toate cîte vă vei spune, voi fi vrăjmaş vrăjmaşilor voştri şi potrivnicilor voştri le voi fi potrivnic».

23. Îngerul meu, povăţuitorul, va merge înaintea voastră şi vă va duce la amorei, la hetei, la ferezei, la canaanei, la gherghesei, la hevei şi la iebusei, pe care eu îi voi stîrpi.

24. Să nu vă închinaţi dumnezeilor lor şi nici să le slujiţi; să nu vă luaţi după ei, ci să sfărîmaţi capiştele lor şi să zdrobiţi stîlpii lor.

25. Să slujiţi Domnului Dumnezeului vostru şi cu vă voi binecuvînta pîinea, vinul şi apa şi voi abate de la voi toată boala şi slăbiciunea.

26. Nu va fi în pământul vostru nici o femeie stearpă sau care să lepede. Firul zilelor voastre nu-l voi rupe înainte de vreme.

27. În fruntea oştirii voastre voi trimite groaza şi spaima ca să se înfricoşeze toate popoarele la care veţi merge şi-i voi pune pe fugă pe toţi potrivnicii voştri.

28. Voi trimite înaintea voastră viespi şi bărzăuni că să alunge pe amorei, pe hevei, pe iebusei, pe canaanei şi pe hetei.

29. Dar nu-i voi alunga într-un an, ca să nu se pustiască pământul şi să nu se înmulţească fiarele sălbatice.

30. Ci îi voi alunga încetul cu încetul pînă ce voi vă veţi înmulţi şi veţi moşteni pământul.

31. Şi voi aşeza hotarele voastre de la Marea Roşie pînă la Marea Filistenilor şi din pustie pînă la riul cel mare al Eufratului şi voi da în mîinile voastre pe locuitorii acestui pământ ca să-i goniţi dinaintea voastră.

32. Să nu vă amestecaţi cu ei şi să nu faceţ legământ dumnezeilor lor.

33. Ei să nu se aşeze în pământul vostru ca să nu vă facă să păcătuiţi împotriva mea, slujind dumnezeilor lor; aceasta ar fi pentru voi o capcană care v-ar pierde".

CAP. 24

Legământul

1. Domnul i-a spus iarăşi lui Moise: „Suie-te pe munte, tu, Aaron, Nadab, Abiud şi şaptezeci dintre bătrînii lui Israel şi închinaţi-vă acolo de departe Domnului.

2. Singur Moise să se apropie de Domnul, ceilalţi nu; iar poporul să nu se urce pe munte".

3. A mers Moise şi a spus poporului toate cuvintele lui Dumnezeu şi legile sale. Iar adunarea a răspuns într-un glas: „Vom

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 56, col. II

дѣлкѹ оуи гласъ зникѧнд, Тоате кѹвинтеле кѧ ре леѣ грѣит дмнзѣ, вом фаче шн лебом аскѹлтà . ѧ
Шн скрисе моусн тоате кѹвинтеле лѹи дмнзѹ, шн мънкѧнд моусн дминеѣца, зидн кнрътъбнике сѹпт мѹнте, шн, їв, пѣтре, спре чѣле, їв, семинцїи алелѹи їсраи . ѣ
Шн тримисе пре тинерїи фиилор лѹи їсраи, шн ѧдѹсѣрь ѧрдери де тот, шн жертвирь жертвъ дмнзѣ Тѹнре дмнзѣ дмнзъ вицѣ . ѕ
Шн лѹѧнд моусн мѣлате де сънце, Тѹрнѣ фнлдїр, жертвѣ Тѹрнѣ кѹтре жертвъбнїк. ꙁ
Шн лѹѧнд картѣ фн стрдѹнцїи, чтн ла оурїкиле нородѹлѹи, шн зисрь тоате кѹвинтеле лѹи грѣит дмнзѣ вом фаче шн вом аскѹлта. и
Шн лѹѧнд моусн сънцеле лѹи ржнонѣ песте нородь шн зисе, Ятъ сънцеле фн стрдѹнцїи каре лѹ пъ дмнзѣлѹ кътрь нои пентрѹ тоате кѹвинтеле ачестеа. ѳ
Шн сѹи моусн шн ааронь шн надаѣ шн авиѹдь шн, о, дин ѣ трѧнїи лѹи їсраи . і
Шн вѣзърь локѹль оунде ѣ лѹ стѣтѹт дмнзѣлѹ лѹи їсраи, шн чѣ ле дессѹпт пичоареле лѹи, ка оунь лѹкрѹ декърь минде де зафнр, шн каинѹлѹ фнтъриторїи черилѹи лакърѣцинѣ. ія
Шн дин чѣлеш алеш лѹи їсраи, нѹ стаѣ деспърцїи нице оунѹлѹ, шн сѹи вѣзърь лѹи дмнзѣ, шн мънкаръ шн вѣѹръ .
Шн зисе дмнзѣ кътрь моусн, сѹите кътрь мине фнѹнте шн стъи аколо, шнцѣоу да тъблеле чѣле де пїатрь, леѣ шн порѹнчиле каре леѣм скрис касъпѹи леѣ лор. ів
Шн скѹлѧндѹсе моусн шн їнсѹсь чеатà лѹи їсѹс, сѧѹ сѹи фнѹнтеле лѹи дмнзѣ. ік
Шн чѣлор ботрѧни зисерь, ашь зѧчнеь аичї пънь жеом фнторче кътрь воі, шн ятъ ааронь шн Оръ кѹвоі десева фнтжмпла кѹнеа жѹдекатъ сѣмѣрць лаїн. ік
Шн сѣсѹи моусн шн їнсѹсь фнѹнте, шн акоперї норѹлѹ мѹнтеле. ік
Шн погорѣ мърирь лѹи дмнзѣ, пре мѹнтеле синаї, шн акоперї пре дньсѹ норѹлѹ, ѕ, зиле, шн кемъ дмнзѣ пре моусн ашь тъ зї дин мижлокѹлѹ норѹлѹи. ік
Шн лнпѹ мърирей дмнзѣлѹи каинице фок ардѣнд, пре въ фѹле мѹнтеле фнаинтъ фиилор лѹи їсраиль.
Шн фнтрь моусн фмижлокѹлѹ норѹлѹи, шн сѣсѹ мѹнте, шн їрà аколо фмѹнте . м, де зиле, шн, м, де нопци.

К А П Ке

Ши грѣит дмнзѣ кътрь моусн зникѧнд . ā
Зи фиилор лѹи їсраиль шн грѣеще лѹа чим фнтжмпларе делатецї, кърора леа пърь фнималор, вицѣлѹа фнтжмпларе мѣле . ā
Шн ачаста ѣстe фнтжмпларе ка каре вицѣ лѹа дела дньшїи, аѹр арѹнѣ шн арамь . ā
Шн вънѣцѹ, шн мохорѣт, рошїѹ фн донѣ шн мътасе рѣсѹчитъ шн пърь декапрь . ā
Шн пїеи де берзѣвѣ рошїте, шн пїеи вініте шн лѣмне непѹтреде, шн пѣтри сардїи . ā
Шн пѹнѣ де лемнѹ ла лѹминь, тъмїе ла пѹнѣ де лемнѹл оунгерїи шн ла фпреѹнаре тъмїїи . ā
Шн пѣтри ласъпат ла чѣле преште оумър, шн ла хѣина чѣ пѣнь фнторѣде . ā
Шнмѣеи фаче мїе

glas, zicînd : „Toate cuvintele ca re le-au grăit Domnul vom face şi le vom asculta“.

4. Şi scrise Moisi toate cuvintele lui Dumnezău. Şi mineînd Moisi dimineaţa, zidi jirtăvnic supt munte şi 12 pietre spre cêle 12 seminţii ale lui Israil.

5. Şi trimise pre tinerii fiilor lui Israil şi adusără arderi de tot şi jirtviră jirtă de mîntuire Domnului Dumnezău viţei.

6. Şi luînd Moisi jumătate de sînge, turnă în clondir, iar jumătate turnă către jărtăvnic.

7. Şi luînd cartea făgăduinţii, ceti la urechile norodului. Şi ziseră : „Toate cîte au grăit Domnul vom face şi vom asculta.“

8. Şi luînd Moisi sîngele, au rîsipit peste norod şi au zis : „Iată sîngele făgăduinţii care au pus Domnul către noi pentru toate cuvintele acêstea“.

9. Şi să sui Moisi, şi Aarón, şi Nadáv, şi Aviúd, şi 70 den bătrînii lui Israil.

10. Şi văzură locul unde au stătut Dumnezăul lui Israil şi cêle de supt picioarele lui ca un lucru de cărămide de zamfir şi ca chipul întăriturii ceriului la curăţenie.

11. Şi den cei aleşi ai lui Israil nu s-au despărţit nice unul şi să arătară în locul lui Dumnezău şi mîncară şi băură.

12. Şi zise Domnul către Moisi : „Sui-te către mine în munte şi stăi acoló şi-ţ voiu da tablele cêle de piatră, lêgea şi poruncile care le-am scris ca să puiu lêge lor“.

13. Şi sculîndu-se Moisi şi Iisus, ce sta lîngă el, s-au suit în muntele lui Dumnezău.

14. Şi celor bătrîni ziseră : „Aşăzaţi-vă acii pănă ne vom întoarce către voi. Şi iată, Aarón şi Ór cu voi ; de se va întîmpla cuiva judecată, să meargă la ei“.

15. Şi să sui Moisi şi Iisus în munte şi acoperi norul muntele.

16. Şi pogorî mărirea lui Dumnezău pre muntele Sinaii şi acoperi pre cînsul norul 6 zile. Şi chemă Domnul pre Moisi a şaptea zi den mijlocul norului.

17. Şi chipul mărirei Domnului, ca niste foc arzînd pre vîrful muntelui înaintea fiilor lui Israil.

18. Şi întră Moisi în mijlocul norului şi să sui în munte ; şi era acoló în munte 40 de zile şi 40 de nopţi.

CAP 25

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Zi fiilor lui Israil şi grăieşte : Luaţi-m începături ; de la toţi cărora le va părea în inima lor veţ lua începăturile mêle.

3. Şi aceasta iaste începătura care veţ lua de la dînşii : aur, argint şi aramă,

4. Şi vînăt şi mohorît, róşiu îndoit, şi mătase răsucită, şi păr de capră,

5. Şi piei de berbêce roşite, şi piei vinete, şi lêmne neputrede, şi pietri sardíi,

6. Şi untdelemu la lumină, tămîie la untdelemnul ugerii şi la împreunarea tămîii,

7. Şi pietri la săpat la cel-preste-umăr şi la haina-ceapănă-în-picioare.

8. Şi-m vei face/mie sfinţire şi mă voiu arăta întru voi.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

„Toate cuvintele carele au grăit Domnul vom face și vom asculta".

4. Și scrise Moisi toate cuvintele Domnului. Și mineind Moisi dimineață, zidi jirtăvnic suptu munte și 12 pietri la cêle 12 sămințli a lui Israil.

5. (Și trimiseră pre voiniceii fiilor Israil)[1] (și aduseră arderi de tot)[2]. Și jirtvuiră jirtve de mîntuire Domnului Dumnedzău viței.

6. Și luînd Moisi giumătate de singe, turnă în clondir, iar giumătate turnă cătră jirtăvnic.

7. Și luîndu cartea făgăduinții, citi în urechile nărodului. [8] Și dziseră: „Toate cite au grăit Domnul vom face și vom asculta".

8. Și luînd Moisi singele, au răschirat preste nărod și au dzis: „Iată singele făgăduinții cării au pus Dumnedzău cătră noi pentru toate cuvintele acêstea"[3].

9. Și să sui Moisi, și Aaron, și Nadav, și Aviud, și 70 den cei mai bătrîni a lui Israil.

10. Și au vădzut locul unde au stătut acoló Dumnedzăul lui Israil și ce era suptu picioarele lui ca un lucru de cărămidă[4], zamfir, și ca chipul întăriturei ceriului la curățenie[5].

11. Și den cei aleși a lui Israil n-au strigat[6] nice unul și să iviră în locul lui Dumnedzău și mîncară și băură.

12. Și dzise Domnul cătră Moisi: „Sui-te cătră mine în munte și fii acoló și-ți voi da tablele cêle de piatră, lêgea și porîncele carele am scris, ca să le pui pravilă lor"[7].

13. Și sculîndu-să Moisi și Iisus, ce sta lîngă el, s-au suit în muntele lui Dumnedzău.

14. Și celor bătrîni dzisără: Așezați-vă acii pân-ne vom întoarce cătră voi. Și iată, Aaron și Or cu voi sîntu; de să va tîmpla la cineva giudecată, margă înnaintea lor".

15. Și să sui Moisi în munte și acoperi nuărul muntele.

16. Și pogorî mărirea lui[8] Dumnedzău pre muntele Sinâ și-l acoperi pre însă norul 6 dzile. Și chemă Domnul pre Moisi a șeaptea dzi den mijlocul norului.

17. Și chipul mărirei Domnului, ca niște foc ardzîndu pre vîrvul muntelui, înnaintea fiilor lui Israil.

18. Și întră Moisi în mijlocul norului și să sui în munte și era acoló în munte 40 dzile și 40 de nopți.

CAP 25

1. Și dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Dzi fiilor lui Israil și grăiêște: Luați-m începături: de la toți cărora le va părea întru inima lor să luați începăturile mêle[1].

3. Și accasta iaste începătura ce veți lua de la înșii: aur, argint, aramă,

4. Și vêrde, și rumân, roșiu îndoit, și vișin împletit, și păr de capră,

5. Și piei de berbece rușite, și piei verzi, și lêmne neputrede, și pietri sardii,

6. Și untu de lemnu la lumină, tămîie a untul de lemnul a ungerii și la înpreunarea tămîiei.

7. Și pietri la săpat la cel-preste-umăr și la haina-cea-pănă-în-pămîntu.

8. Și-m vei face/mie sfințenie și mă voi arăta întru voi,

„Toate cuvintele cite au grăit Domnul vom asculta și vom face".

4. Și scrise Moisei toate cuvintele Domnului. Și mineind dimineața, zidi altar Domnului supt munte și 12 pietri pre 12 semințli ale lui Israil.

5. Și trimise pre voinicii cei tineri ai feciorilor lui Israil și aduseră ardere de tot și puseră viței întru jărtva mîntuirii Domnului Dumnezeu.

6. Și sculîndu-se Moisei, turnă jumătate den singe în clondir[1], iar jumătate turnă pre altar.

7. Și luînd cartea făgăduinței, ceti în urechile oamenilor. Iar ei ziseră: „Tot ce au grăit noaoă Domnul vom face și vom asculta".

8. Iară Moisei, luînd singe, stropi norodul și zise: „Acesta iaste singele făgăduinței care au făgăduit Domnul cătră noi pentru toate cuvintele acêstea".

9. Și se sui Moisei, și Aáron, și Nadav, și Aviud, și 70 den bătrînii lui Israil.

10. Și văzură locul unde stătu Dumnezeul lui Israil și supt picioarele lui era ca un lucru de piiatră de zamfir și luminat asemêne seninului[2] ceriului[3].

11. Și pre cei aleș ai lui Israil nu au strigat alegîndu-i nice pre unul și se arătară în locul lui Dumnezeu și mîncară și băură.

12. Și zise Domnul cătră Moisei: „Suiete în munte la mine și stăi acoló și-ț voiu da scînduri de piiatră, lêgea și poruncile care am scris, să pui lor lêge".

13. Și sculîndu-se Moisei și Isus, carele sta lîngă el, se sui în muntele lui Dumnezeu.

14. Iar bătrînilor ziseră: „Așteptaț aici cu mîlcomire pănă ne vom întoarce cătră voi. Iar iată că iaste cu voi Aáron și Or; deci de se va întîmpla cuiva pîră, să meargă la dînșii".

15. Și cum se sui Moisei în munte, acoperi norul muntele.

16. Și se pogorî slava lui Dumnezeu pre muntele Sinaiei și-l acoperi norul 6 zile. Iar a șaptea zi chiemă Domnul pre Moisei den mijlocul norului.

17. Iar slava fêței Domnului era ca niște foc ce arde desupra muntelui înaintea feciorilor lui Israil.

18. Și întră Moisei în mijlocul norului și te sui în munte și fu accló în munte 40 de zile și 40 de nopți[4].

CAP 25

1. Și zise Domnul cătră Moisei grăind:

2. „Zi feciorilor lui Israil să-m aducă începăturile[1] den toate ce sînt dragi inimilor sale să ia începături ale mêle.

3. Și acêstea sînt care vă se cade să luaț de la dînșii: aur, și argint, și aramă,

4. Și roșu răsucit, și rumen, și gravani, și vișină împletită, și lînă de capră,

5. Și piei de berbece rușite, și piei verzi. și lêmne neputrede.

6. Pietri sardii, și untdelemn la lumini[2], și tămîie unsă în untdelemn întru împreunarea tămîiei,

7. Pietri la săpat la cel-preste-umăr[3] și la haina-cea-pînă-în-pămînt[4].

8. Și să-m faci/sfințire și mă voiu arăta întru voi,

face tot ce a poruncit Domnul".

4. Atunci Moise a scris toate cuvintele lui Dumnezeu. Și sculîndu-se dis-de-dimineață, a înălțat un altar sub munte și doisprezece stîlpi de piatră, după cele douăsprezece semințli ale lui Israel.

5. A trimis apoi niște tineri dintre fiii lui Israel de au adus arderi de tot și au jertfit Domnului Dumnezeu viței ca jertfe de izbăvire.

6. Jumătate din singe l-a turnat Moise într-un vas, iar cealaltă jumătate a vărsat-o peste jertfelnic.

7. Și luînd cartea legămîntului, a citit-o cu glas tare în fața întregului popor, iar ei au zis: „Vom face toate cîte ne-a poruncit Domnul și-l vom asculta".

8. Atunci luînd Moise singe din vas, a stropit poporul și a spus: „Iată singele legămîntului pe care l-a făcut Domnul cu voi, după toate poruncile acestea".

9. Și s-a suit pe munte Moise, Aaron, Nadab, Abiud și cei șaptezeci de bătrîni ai lui Israel.

10. Și au văzut locul unde stătea Dumnezeul lui Israel; sub picioarele lui se făcea ca o temelie de safir, strălucind limpede ca seninul cerului.

11. Dar aleșii lui Israel l-au văzut pe Dumnezeu, fără ca el să-și arate mînia împotriva lor; apoi au mîncat și au băut.

12. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Urcă-te la mine în munte să stai o vreme, că îți voi da table de piatră, pe care am scris legea și poruncile mele, să vă fie de învățătură".

13. Sculîndu-se Moise și Iosua, slujitorul său, s-au suit în muntele lui Dumnezeu.

14. Iar bătrînilor le-au spus: „Așteptați aici pînă ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron și Or sînt cu voi; de va avea cineva vreo pricină, să meargă la ei".

15. S-au suit Moise și Iosua în munte și un nor a acoperit muntele.

16. Și s-a pogorît slava Domnului pe muntele Sinai și norul l-a acoperit șase zile. În ziua a șaptea l-a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului.

17. Și era chipul slavei Domnului pe vîrful muntelui ca un foc mistuitor înaintea fiilor lui Israel.

18. Și s-a urcat Moise pe culme și a intrat în mijlocul norului; și a stat acolo în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

CAP. 25

Pregătirea lăcașului sfînt

1. Domnul i-a grăit lui Moise și i-a zis

2. „Spune fiilor lui Israel să-mi aducă prinoase, fiecare cît îl lasă inima.

3. Prinoasele care vor fi primite sînt: aur, argint și aramă,

4. Mătase viorie, vișinie și stacojie, pînză de in și păr de capră.

5. Piei de berbec vopsite roșu, piei străvezii și lemn de salcîm.

6. Untdelemn pentru candele, miresme pentru mirul de uns și felurite tămîi.

7. Piatră de sardiu și alte pietre scumpe ferecate pentru umărarul și pieptarul preotului.

8. Cu acestea să-mi faci/un lăcaș sfînt, unde eu voi sălășlui,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 57, col. I

9. Şi vei face mie după toate cîte eu ţi-arăt ţie în munte. Pilda cortului şi pilda tuturor vaselor lui, aşa vei face.

10. Şi vei face chivotul mărturiii de lêmne neputrede de doi coţi şi jumătate lungul şi de un cot şi jumătate latul şi de un cot şi jumătate naltul.

11. Şi-l vei polei pre dînsul cu aur curat denlăuntru şi denafară vei polei pre dînsul şi vei face lui zimţi de aur suciţ împrejur.

12. Şi vei face lui patru verigi de aur şi vei pune pre cêle patru cornuri ale lui, doao verigi pre o margine şi alte doao pre a doa margine.

13. Şi vei face drugi de lêmne neputrede şi le vei polei cu aur curat.

14. Şi vei băga drugii în verigile cêle ce-s în cornurile chivotului ca să să rîdice chivotul cu êle.

15. În verigile chivotului vor fi drugii neclătiţi.

16. Şi vei pune înlăuntru, în chivot, mărturiile care-ţ voiu da ţie.

17. Şi vei face acoperemînt de rugăciune de aur vărsat curat de doi coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi jumătate de lat.

18. Şi vei face doi herovimi de aur bătuţi şi vei pune pre ei de amîndoao părţile a acoperemîntului de rugăciune.

19. Şi să vor face herovimii unul den partea aceasta şi unul den partea a doua a acoperemîntului.

20. Şi vei face pre doi herovimi, pre amîndoao marginile vor fi acei doi herovimi întinzînd aripile deasupra umbrind cu aripile lor pre acoperimîn ; şi obrazele lor, unul cătră altul, cătră acoperimînt vor fi obrazele herovimilor.

21[20]. Şi vei pune acoperimîntul pre chivot deasupra· [21] Şi în chivot vei pune mărturiile care voiu da ţie.

22. Şi mă voiu cunoaşte ţie de acoló şi-ţ voiu grăi ţie deasupra acoperimîntului dentre cei doi herovimi, carii sînt pre chivotul mărturiei, şi dupe toate cîte-ţi voiu porunci ţie cătră fiii lui Israil.

23. Şi vei face masă de lemn neputred de doi coţi de lungă, şi de un cot de lată, şi de un cot şi jumătate de înaltă.

24. Şi o vei polei pre dînsa cu auru curat şi vei face ei zimţi învîrtiţi pre împrejur de aur.

25[24]. Şi vei face ei cunună de un pumnu penprejur. [25] Şi vei face zimte învîrtiţ prejur cunună.

26. Şi vei face patru verigi de aur şi vei pune verigile pe patru părţi ale picioarelor ei supt cunună.

27. Şi vor fi verigile întru teci drugilor, ca să ridice cu ei masa.

28. Şi vei face drugii de lêmne neputrede şi vei polei cu aur curat şi să va rădica cu dînşii masa.

29. Şi vei face blidele ei, şi căţiile, şi căuşile, şi tornătorile întru care vei turna cu êle de aur curat vei face pre dînsele.

30. Şi vei pune pre masă piine-înainţii pururea înaintea mea.

31. Şi vei face sfêşnic de aur curat, bătut să faci sfêşnicul, fusul lui, şi fofêzele, şi scăfîrliile, şi vîrtêjăle şi florile/dentr-însul vor fi,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

9. Şi vei face mie după toate cîte îţi arăt ţie în munte. Pilda cortului [2] şi pilda a tuturor vaselor lui, aşea vei face.

10. Şi vei face săcriiu a mărturiei de lémne neputrede de 2 coţi şi giumătate de lungu şi de un cot şi giumătate de largu şi de un cot şi jumătate de înnaltu.

11. Şi îl vei polei pre însul cu aur curat, deinlontru şi dennafară vei polei pre însă, şi vei face lui zimţi de aur suciţi prenpregiurul lui.

12. Şi vei face lui 4 verigi de aur şi vei pune pre cêle 4 cornuri a lui, 2 verigi pre o margine şi alte 2 pre altă margine, a doao.

13. Şi vei face păringi de lémne neputrede şi le vei polei cu aur curat pre inse.

14. Şi vei băga păringele în verigele cêle ce-s în cornurile săcriiului, ca să s<ă> rădice săcriiul întru ei.

15. Întru verigile făgăduinţei vor fi păringele neclătite.

16. Şi vei pune înlontru, în săcriiu, mărturiile carele îţi voi da ţie.

17. Şi vei face acoperemîntu de rugăciune de aur vărsat, curat, de 2 coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi giumătate de lat.

18. Şi vei face 2 heruvimi de aur bătuţi şi vei pune pre ei dentru amîndoao părţile a acoperemîntului.

19. Şi să vor face heruvimii unul den partea aceasta şi unul den partea a doao a acoperemîntului.

20. Şi vei face pre doi heru<vi>[3]mii pre amîndoao marginile vor fi acei 2 heruvimi întinzîndu aripile deasupra, umbrîndu cu aripile lor pre pămîntu; şi obrazele lor, unul către altul, către acoperemîntu vor fi obrazele heruvimilor.

21[20]. Şi vei pune acoperemîntul pre sicriiu deasupra [4]. [21] Şi în săcriiu vei pune mărturiile carele îţi voi da ţie.

22. Şi mă voi cunoaşte ţie de acoló şi-ţi voi grăi ţie den sus de acoperemîntu, întru mijlocul a doi heruvimi, carii sîntu pre săcriiul mărturiei, şi după toate cîte îţi voi porînci ţie către fiii lui Israil.

23. Şi vei face masă de lemnu neputred de 2 coţi de lungă, şi de un cot de lată, şi de un cot şi giumătate de înnaltă.

24. Şi o vei polei pre însă cu aur curat şi vei face ei zimţi învirtiţi prenpregiur de aur.

25. Şi vei face ei cunună de un pumnu prenpregiur şi vei face zimţi învirtiţi pregiur cununî înpregiur.

26. Şi vei face 4 verigi de aur şi vei pune verigele pre 4 părţi, a picioarele ei, suptu cununî.

27. Şi vor fi verigele întru teci păringelor ca să rădice cu êle masa.

28. Şi vei face păringele de lémne neputrede şi-i vei polei <pre ei>[5] cu aur curat şi să va rădica cu înşii masa.

29. Şi vei face blidele ei, şi lingurile [6], şi căuşile, şi turnătorile întru carele vei turna cu êle de aur curat vei face pre êle.

30. Şi vei pune pre masă pâine-înnainţi pururea înnaintea mea.

31. Şi vei face sfêşnic de aur curat, bătut să faci sfêşnicul fusului, şi fufêdzele, şi scăfîrliile, şi şuruburile, şi florile/ dentru însă vor fi,

9. Şi să-m faci toate cîte voiu arăta eu ţie în munte. Chipul cortului şi chipul tuturor vaselor lui, aşa să faci.

10. Şi să faci sicriul mărturiei de lemn neputred de 2 cot şi jumătate de lung şi de un cot şi jumătate de larg şi de un cot şi jumătate de nalt [5].

11. Şi să-l fêreci pre denlăuntru şi pre denafară cu aur curat şi să faci desupra lui coronă de aur.

12. Şi să-i faci 4 belciuge de aur şi să le pui pren cîte 4 cornurile lui: 2 belciuge la un căpătăi şi 2 belciuge la alt căpătăi.

13. Şi să faci nişte pîrghii de lemn neputred şi să le fêreci cu aur curat.

14. Şi să bagi pîrghiile pren belciugele care sînt prin cornurile sicriului, să se poarte cu acêlea sicriul legii.

15. Şi pîrghiile să nu se mai clătească.

16. Şi în sicriu vei pune mărturiile care voiu da ţie.

17. Şi să faci curăţirei acoperemînt de aur curat, în lung de 2 cot şi jumătate, în lat de un cot şi jumătate.

18. Şi să faci 2 heruvimi de aur vărsaţ şi să-i pui de amîndoaoă părţile căpătăiclor a acoperemîntului.

19. Şi se vor face heruvimii unul de o parte, altul de altă parte.

20. Aşijderea vei face 2 heruvimi la amîndoaoă laturile întinzînd aripile desupra şi umbrînd cu aripile lor acoperemîntul; şi să fie cu fêţele unul către altul.

21[20]. Şi să pui acoperemîntul deasupra sicriului. [21] Iar în sicriu să bagi mărturiile care voiu da ţie.

22. Şi de acoló mă voiu spune ţie şi voiu grăi cu tine de deasupra acoperemîntului între acei 2 heruvimi, carei vor fi deasupra sicriului mărturiei, şi după toate cîte volu da ţie, şi-ţ voiu porunci către feciorii lui Israil.

23. Şi să faci şi masă de lemn neputred de 2 coţ de lungă, şi de 1 cot de lată, şi de 1 cot şi jumătate de naltă [6].

24. Şi să o fêreci cu aur curat şi să-i faci acoperemînt de aur să atingă de toate părţile.

25. Şi să faci cunună de o palmă împrejur şi cununa să atingă de toate părţile.

26. Şi să faci 4 belciuge de aur şi să pui acêle 4 belciuge la cornurile picioarelor ei.

27. Supt cununa cu carea iaste încunjurată să bage pîrghiile pren belciuge să rădice cu dînsele masa.

28. Şi pîrghiile ei să le faci de lemn neputred şi să le fêreci cu aur curat şi pre dînsele să se rădice masa.

29. Şi să faci tipsiile, şi căţiile, şi vasele cêle de treabă, şi păharăle în care vei turna de aur curat să le faci.

30. Şi să pui pre masă pâine a punerii-înainte înaintea mea de pururea.

31. Şi să faci sfêşnic, de aur curat vărsat să faci sfêşnicul, iar stilpările lui, şi ramurile lui, şi gîtul [7] lui, şi rătundurile lui, şi florile/ lui să fie dentr-însul [8],

9. Toate să le faci după însemnarea care am să ţi-o arăt; tocmai aşa să le faci.

Chivotul Mărturiei

10. Chivotul mărturiei să-l faci din lemn de salcîm, lung de doi coţi şi jumătate, lat de un cot şi jumătate şi tot atît de înalt.

11. Să-l poleieşti cu aur curat, pe dinăuntru şi pe dinafară să-l poleieşti, şi să-i faci de jur împrejur cunună împletită de aur.

12. Să-i faci patru inele de aur şi să le pui la cele patru colţuri, două inele pe o latură şi două inele pe cealaltă latură.

13. Să faci drugi din lemn de salcîm şi să-i poleieşti cu aur curat.

14. Să bagi drugii prin inelele de pe laturile chivotului, ca să ridici chivotul cu ele.

15. Drugii să fie mereu în inelele chivotului.

16. În chivot să aşezi tablele legii, care îţi le voi da.

17. Deasupra să faci acoperămîntul ispăşirii din aur curat, lung de doi coţi şi jumătate, lat de un cot şi jumătate.

18. Să faci doi heruvimi de aur bătut şi să-i aşezi pe cele două laturi.

19. Să fie un heruvim pe o latură şi un heruvim pe cealaltă latură.

20. Heruvimii să-i pui deasupra, cu aripile întinse umbrînd acoperămîntul, iar feţele lor să fie una către alta şi să privegheze acoperămîntul.

21. Care va fi pe chivot. Iar în chivot să pui legea care îţi-o voi da.

22. De acolo mă voi face cunoscut ţie şi, de deasupra, dintre cei doi heruvimi, care sînt pe chivotul legii, îţi voi vorbi despre toate, cîte vreau să poruncesc prin tine fiilor lui Israel.

Masa pîinilor punerii-înainte

23. Să faci o masă din lemn de salcîm, lungă de doi coţi, lată de un cot, înaltă de un cot şi jumătate.

24. S-o îmbraci cu aur curat şi să-i faci de jur împrejur cunună împletită de aur.

25. Să-i faci de jur împrejur un brîu de o palmă, cu înfloriturî de aur.

26. Să faci patru verigi de aur şi să aşezi verigile pe cele patru muchii ale picioarelor ei,

27. Dedesubtul brîului, iar verigile să fie în tecile drugilor, ca să se ridice cu ele masa.

28. Să faci drugi din lemn de salcîm, să-i poleieşti cu aur curat; cu ei să se ridice masa.

29. Tot din aur să faci vase, căţui, cupe şi căni de turnat. Să le pui pe masă.

30. Şi să mai pui pe masă pîinile punerii-înainte, care vor sta pururea înaintea mea.

Sfeşnicul

31. Să faci sfeşnic din aur bătut. Fusul, braţele, cupele, nodurile şi florile/să fie dintr-o bucată.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 57, col. II

32. Şase fofeze să iasă den coaste ; trei fofeze ale sfeşnicului den coastele ce o parte a lui şi trei fofeze ale sfeşnicului den partea a dooa.

33. Şi trei scăfirlii închipuite ca nucşo<a>rele într-o fofează, vîrteju şi floare ; aşa, la cêle şase fofeze ce ies den sfeşnic.

34. Şi în sfeşnic, patru scăfirlii închipuite ca nucşoarele într-o fofează, vîrtejăle şi florile ei.

35. Vîrtejul supt cêle doao fofeze dentr-insul şi vîrtej supt cêle patru fofeze dentr-insul. Aşa, la cêle şase fofeze ce ies den sfeşnic, patru scăfirlii închipuite ca nucşoareie.

36. Scăfirliile şi fofezele dentr-insul să fie tot bătut dentru aur curat.

37. Şi vei face candelile lui şapte şi vei pune feştilele lui şi vor lumina dentr-un obrazu.

38. Şi clêştele lui şi supunerile lui de aur curat vei face.

39. De un talant de aur curat vei face toate vasele acêstea.

40. Caută să faci dupe pilda ce ţi se-au arătat ţie în munte.

CAP 26

1. Şi cortului vei face zêce garduri de mătase împletită, şi vînătă, şi mohorită, şi roşu-împletit herovim, lucru de ţăsătoriu să faci pre êle.

2. Lungul unui gard, de 28 de coţi şi de lat de 4 coţi să fie un gard ; o măsură va fi la toate gardurile.

3. Şi 5 garduri vor fi ţiindu-se unul de alalt şi 5 garduri vor fi ţiindu-se iară unul de altul.

4. Şi vei face lor chiotori vinete la marginea unui gard de o parte la împreunare ; şi aşa vei face la marginea gardului dennafară cătră împreunarea a dooa.

5. Şi 50 de chiotori vei face la un gard şi 50 de chiotori vei face de o parte a gardului, spre împreunarea al doilea gard, cu faţa unul cătră alalt împotrivă stînd.

6. Şi vei face 50 de copce de aur şi vei împreuna gardurile unul cu altul cu copcele şi va fi un cort.

7. Şi vei face piei de păr acoperimînt pre cort ; 11 piei să faci pre êle.

8. Lungimea unii piei va fi de 30 de coţi şi de 4 coţi va fi lăţimea unii piei ; o măsură va fi la 11 piei.

9. Şi vei împreuna cêle 5 piei într-un loc şi cêle 6 piei într-un loc şi vei îndoi piêlea a şasea în faţa cortului.

10. Şi vei face chioturi, cincizeci, la marginea unii piei carea va fi la mijlocul împreunării şi 50 de cheotori vei face pre marginea pieii ce împreună pre a doao.

11. Şi vei face 50 de belciuge de aramă şi vei împreuna belciugile den cheotori de căpătîie şi vei împreuna pieile şi vor fi una.

12. Şi vei supune ce prisosêşte de pieile cortului, jumătate de pieile ce prisosêşte vei acoperi ce prisosêşte de pieile den cort, vei acoperi dendărătul cortului.

13. Un cot den cela şi un cot den celalalt den prisositul pieilor den lun/gimea pieilor cortului şi va fi de aco-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

32. 6 fufêdze să iasă den coaste : 3 fufêdze a sfêşnicului den coastele de o parte a lui şi 3 fufêdze a svêşnicului den partea a doao.

33. Şi 3 scăfîrlii închipuite ca nucşoarele întru o fufadză, şurub şi floare ; aşa, la cêle 6 fufêdze ce ies den sfêşnic.

34. Şi întru svêşnic, 4 scăfîrlii închipuite a nucşoare întru o fudadză, şuruburile şi florile ei.

35. Şurubul suptu cêle 2 fufêdze dentru însă şi şurub suptu cêle 4 fufêdze dentru însă. Aşa, la cêle 6 fufêdze ce ies den sfêşnic. Şi întru fufêdzele sfêşnic<ului>, 4 scăfîrlii închipuite ca nucşoarele.

36. Scăfîrliile şi fufêdzele dentru însă să fie tot bătut dentru aur curat.

37. Şi vei face feştilele [7] ei 7 şi vei pune feştilele ei şi vor lumina dentru o faţă.

38. Şi clêştele lui[8] şi supunerile lui[8] de aur curat ve<i> [9] face.

39. De un talandu de aur curat vei face toate vasele acêstea.

40. Caută, vei face după pilda ce ţi s-au arătat ţie în munte.

CAP 26

1. Şi cortului vei face 10 garduri de vişină împletit, şi den vêrde, şi mohorît, şi roşiu împletit, heruvim, lucru de ţăsător să le faci pre êle [1].

2. De lungu un gradu, de 28 coţi şi de lat 4 coţi un gardu va fi ; o măsură va fi la toate gardurile.

3. Şi 5 garduri vor fi de una ţiindu-să unul de altul şi 5 garduri vor fi ţiindu-să unul de la alalt.

4. Şi vei face chiotori verdzi la margine ; gardului, unuia, de o parte, la împreunarea şi aşa vei face la marginea gardului denafară către împreunarea a doao.

5. Şi 50 de chiotori vei face la un gardu şi 50 de chiotori vei face de o parte a gardului, spre împreunarea al doilea gard, cu faţa unu către alaltu împotrivă stîndu.

6. Şi vei face belciuge [2] de aur, 50, şi vei împreuna gardurile unul cu altu cu belciugii şi va fi un cortu.

7. Şi vei face pîci de păr acoperemîntul pre cortu ; 11 pîci să faci pre el.

8. Lungimea unii pîci va fi de 30 coţi şi de 4 coţi va fi lărgimea a unii pîci ; o măsură va fi la 11 pîci.

9. Şi vei împreuna cêle 5 pîci într-un loc şi cêle 6 pîci într-un loc şi vei dupleca pîêlea a şaptea în faţa cortului.

10. Şi vei face chiotori, 50, la marginea unii pîci, care va fi la mijlocul împreunării, şi 50 de chiotori vei face pre marginea pîci<i> ce împreună pre a doao.

11. Şi vei face 50 de belciugi de aramă şi vei împreuna belciugii den chiotori de căpeţêle şi vei împreuna pîcile şi vor fi una.

12. Şi vei supune ce prisosêşte de pîcile cortului, giumătate de pîêle ce prisosêşte vei acoperi ce prisosêşte de pîci den cortu, vei acoperi dinapoia cortului.

13. Un cot den cela şi un cot den celalalt, den prisositul pîcilor a cortului den lun/gime,

32. 6 fofêze să iasă den partea den sfêşnic : 3 fofêze de o parte, 3 fofêze de altă parte.

33. Şi 3 girteajă în chipul nucilor într-o fofează şi într-un rătund şi într-o floare, aşa să iasă cîte 6 ramurile den sfêşnic şi în sfêşnic cîte 3 girtează în chip de nuci într-o ramură să fie şi rătundurile şi florile lui rătund supt 2 ramuri de ale lui şi rătund supt 4 ramuri de ale lui ; aşa în cîte 6 fofêzele ce ies den sfêşnic să fie.

34. Şi în sfêşnic să fie 4 girteajă în chip de nuci.

35. Fofêzele şi rătundurile să fie dentr-însu[1] vărsate.

36. Tot de un aur curat.

37. Şi să faci 7 candele şi le vei pune feştilă şi vor lumina numai de la faţa lor.

38. Şi clêştele[9] lui şi cêle de desupt ale lui să le faci de aur curat.

39. De un talant de aur curat vei face toate vasele acêstea.

40. Socotêşte să faci după închipuirea ce ţi se-au arătat în munte.

CAP 26

1. Iară cortul aşa să faci[1] : 10 zvêse[2] de vişină împletită, şi den vêrde, şi den gravani, şi den roşu împletit, şi mulţime de heruvimi de lucru cusut să faci pre dînsele [3].

2. Şi măsura unii zăvêse să fie de 28 de coţ de lungă, iar de lată de 4 coţi ; o zăvasă atîta să fie ; iar măsura celorlalte tot pre aceasta va fi.

3. Cinci zăvêse să fie împreunate să se ţie una de alta, iar cinci zăvêse să se ţie iar toate una de alta.

4. Şi vei face lor chicotori verzi la marginea unii zăvêse de o parte, aşijderea vei face şi la marginea zăvêsei cei a doaoa, ca să se împreune.

5. Cinzeci de chicotori să faci pre muchea zăvêsei şi 50 de chicotori la muchea ceialalte zăvêse, să se împreune una drept alta.

6. Şi vei face 50 de cîrlige de aur şi vei prinde zăvêsele amîndoaoă una de alta cu cîrlige şi vor fi un cort.

7. Şi să faci 11 zăvêze de lînă să fie de acoperemîntul cortului.

8. O zăvasă să fie de 30 de coţ de lungă şi de 4 coţ de lată şi să fie zăvêsele cîte 11 toate într-o măsură.

9. Şi se împreuni 5 zăvêse la un loc şi 6 zăvêse la alt loc şi a şasea zăvasă o vei pleca în uşa cortului.

10. Şi să faci la muchea unii zăvêse 50 de chicotori carea va fi la mijloc şi la cêealaltă zăvasă să faci iar 50 de chicotori pre muchea carea să se împreune cu ceêalaltă.

11. Şi să faci 50 de cîrlige de aramă şi să împreuni cu cîrligele chicotorile cêle desupra şi să alături zăvêsele să fie una.

12. Iar ce va prisosi den zăvêse de pre cort să acoperi dosul cortului cu cêea de un cot cu cêealaltă iar de un cot.

13. Iar den prisoseala lun/gimei zăvêselor cortului să acopere cortul pre dă laturi, şi de o

32. Din cele şase braţe ale sfeşnicului, trei să iasă dintr-o latură şi trei din cealaltă.

33. La fiecare braţ să faci trei cupe ca floarea de migdal, cu nod şi floare.

34. Iar pe fus să fie patru cupe lucrate ca floarea de migdal, cu nod şi floare,

35. Un nod sub cîte două braţe. Aşa să fie pentru toate cele şase braţe care ies din sfeşnic.

36. Tot sfeşnicul să fie lucrat dintr-o singură bucată de aur curat.

37. Să faci şapte candele şi să le aşezi astfel ca să lumineze latura din faţa lui.

38. Să-i faci mucări şi tăviţe din aur curat.

39. Toate aceste odoare să fie dintr-un talant de aur curat.

40. Vezi să le faci după însemnarea ce ţi-a fost arătată în munte.

CAP. 26

Facerea cortului

1. Cortul să-l faci din zece covoare de mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzite cu fir de in răsucit. Pe ele să faci heruvimi ţesuţi cu măiestrie.

2. Lungimea unui covor să fie de douăzeci şi opt de coţi, iar lăţimea de patru coţi. Toate covoarele să aibă aceeaşi măsură.

3. Cîte cinci covoare să fie prinse unul de altul în lungime.

4. Să faci cheotori de mătase vînătă la marginea fiecărui covor pe amîndouă părţile, unde se îmbină.

5. Cincizeci de cheotori să faci la un covor şi cincizeci la marginea covorului unde se unesc. Cheotorile să fie una în faţa alteia.

6. Să faci cincizeci de cîrlige de aur şi să împreuni covoarele cu cîrligele ; acesta va fi cortul.

7. Să faci acoperişul cortului din covoare de păr de capră ; să faci unsprezece astfel de covoare.

8. Lungimea unui covor să fie de treizeci de coţi şi lăţimea de patru coţi ; toate unsprezece să fie de aceeaşi măsură.

9. Să împreuni cinci covoare de o parte şi alte şase de alta. Pe al şaselea covor să-l îndoi în faţa cortului.

10. Să faci cincizeci de cheotori pe marginea fiecărui covor pe amîndouă părţile, unde se îmbină.

11. Să faci cincizeci de cîrlige de aramă şi să vîri cîrligele în cheotori, să împreuni covoarele ca unul singur.

12. Iar ce prisoseşte din acoperemînt, cîte o jumătate de covor, să acopere partea dindărăt a cortului.

13. Cîte un cot dintr-o parte şi cîte un cot din cealaltă parte a prisosului, în lun/gime,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 58, col. I

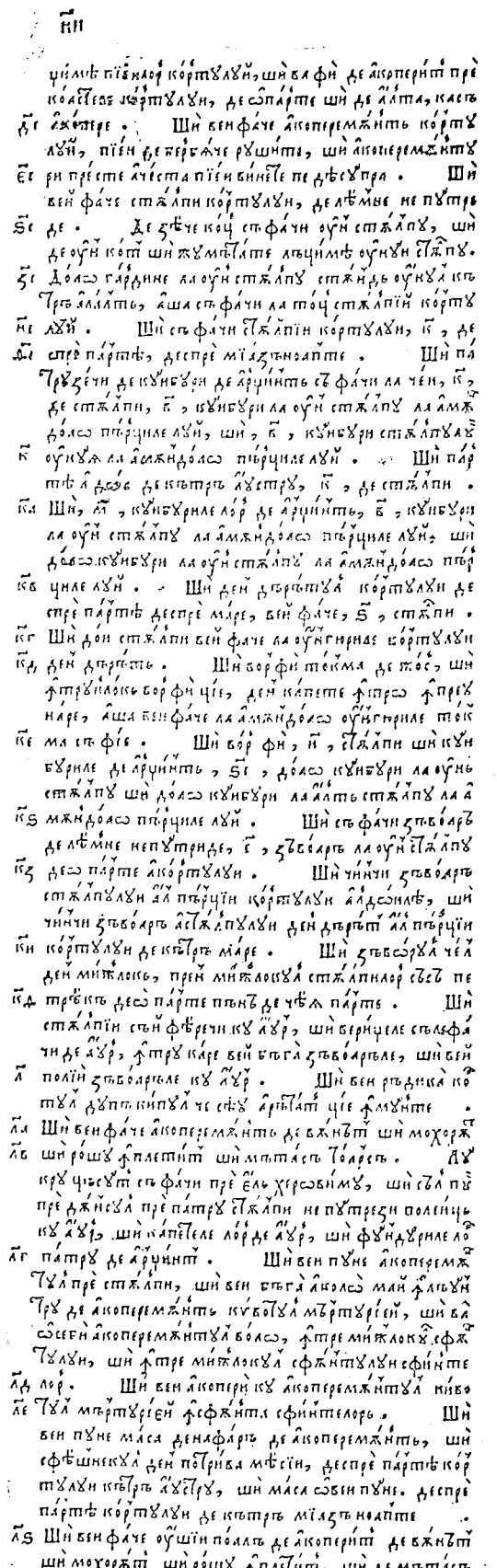

perit pre coastele cortului de o parte şi de alta, ca să acopere.

14. Şi vei face acoperemînt cortului, piei de berbece ruşite şi acoperemînturi preste acesta, piei vinete pe deasupra.

15. Şi vei face stîlpi cortului de lemne neputrede.

16. De zece coţi să faci un stîlpu şi de un cot şi jumătate lăţimea unui stîlpu.

17. Doao gardine la un stîlpu stînd unul cătră alalt ; aşa să faci la toţ stîlpii cortului.

18. Şi să faci stîlpii cortului 20 despre partea despre miazănoapte.

19. Şi patruzeci de cuiburi de argint să faci la cei 20 de stîlpi, 2 cuiburi la un stîlpu la amîndoao părţile lui şi 2 cuiburi stîlpului unuia la amîndoao părţile lui.

20. Şi partea a doa, de cătră áustru, 20 de stîlpi.

21. Şi 40 cuiburile lor de argint, 2 cuiburi la un stîlpu, la amîndoao părţile lui, şi doao cuiburi la un stîlpu, la amîndoao părţile lui.

22. Şi dendărătul cortului, despre partea despre mare, vei face 6 stîlpi.

23. Şi doi stîlpi vei face la unghiurile cortului dendărăt.

24. Şi vor fi tocma de jos şi într-un loc vor fi ţie den capete într-o împreunare. Aşa vei face la amîndoao unghiurile, tocma să fie.

25. Şi vor fi 8 stîlpi şi cuiburile de argint 16, doao cuiburi la un stîlpu şi doao cuiburi la alt stîlpu, la amîndoao părţile lui.

26. Şi să faci zăvoară de lemne neputrede, 5 zăvoară la un stîlpu, de o parte a cortului,

27. Şi cinci zăvoară stîlpului al părţii cortului al doilea, şi cinci zăvoară a stîlpului dendărăt al părţii cortului de cătră mare.

28. Şi zăvorul cel den mijloc pren mijlocul stîlpilor să să petreacă de o parte pănă de ceâa parte.

29. Şi stîlpii să-i fereci cu aur şi verigele să le faci de aur, întru care vei băga zăvoarele, şi vei polii zăvoarele cu aur.

30. Şi vei rădica cortul după chipul ce se-au arătat ţie în munte.

31. Şi vei face acoperemînt de vinăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi mătasă toarsă. [32] Lucru ţăsut să faci pre el herovimu.

32. Şi să-l pui pre dînsul pre patru stîlpi neputrezi, poleiţ cu aur ; şi capetele lor, de aur, şi fundurile lor, patru, de argint.

33. Şi vei pune acoperemîntul pre stîlpi şi vei băga acoló mai înlăuntru de acoperemînt chivotul mărturiei. Şi va osebi acoperemîntul voao între mijlocul sfîntului şi între mijlocul sfîntului sfintelor.

34. Şi vei acoperi cu acoperemîntul chivotul mărturiei în sfînta sfintelor.

35. Şi vei pune masa den afară de acoperemînt şi sfêşnecul den potriva mêsii despre partea cortului cătră áustru ; şi masa o vei pune despre partea cortului de cătră miazănoapte.

36. Şi vei face uşii poală de acoperit de vinăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi de mătasă împletită, lucru de împestritoriu.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

şi va fi de acoperit pre coastele cortului de o parte şi de alta, pentru ca să s<ă> acopere.

14. Şi vei face acoperemîntu preste acesta cortului, piei de berbêce ruşite şi acoperemîntul, piei verdzi deasupra.

15. Şi vei face stîlpii cortului de lêmne neputrede.

16. De 10 coţi să faci un stîlpu şi de un cot şi giumătate lăţimea unui stîlpu.

17. Doao gardine la un stîlpu stînd unul către alalt ; aşa să faci la toţi stîlpii cortului.

18. Şi vei face stîlpii cortului 20 despre partea despre miadzănoapte.

19. Şi 40 de capete de argîntu la cei 20 de stîlpi, 2 capete la un stîlpu la amîndoao părţile lui şi 2 capete stîlpului unuia la amîndoao părţile lui.

20. Şi partea a doao, de către nótos, 20 de stîlpi.

21. Şi 40 de capete lor, de argîntu, 2 capete la un stîlpu la amîndoao părţile lui şi 2 capete la un stîlpu la amîndoao părţile lui.

22. Şi dendărătul cortului, despre partea despre mare, vei face 6 stîlpi.

23. Şi 2 stîlpi vei face la unghiurile cortului dendrăptu.

24. Şi vor fi de-atocma de gios şi întru-un loc vor fi ţie den capete şi întru o împreunare. Aşea vei face la amîndoao unghiurile, atocma să fie.

25. Şi vor fi 8 stîlpi şi capetile lor de argînt 16, doao capete la un stîlpu şi 2 capete la altu stîlpu, la amîndoao părţile lui.

26. Şi vei face 5 zăvoară[3] de lêmne neputrede, 5 zăvoară la un stîlpu, de o parte a cortului,

27. Şi 5 zăvoară a stîlpului a părţii a cortului al doilea şi 5 zăvoară a stîlpului a părţii dendrăptu a cortului de către mare.

28. Şi zăvorul cel den mijloc pren mijlocul stîlpilor să s<ă> petreacă, de o parte într-altă parte.

29. Şi stîlpii să-i poleieşti[4] cu aur şi verigele să le faci de aur, pre carii vei băga înlontru zăvoarăle.

30. Şi vei rădica cortu după chipul ce ţi s-au arătat în munte.

31. Şi vei face acoperămîntul de vêrde şi mohorît, şi roşiu împletit, şi vişin torsu. [32] Lucru ţăsut să faci pre el heruvim.

32. Şi să-l pui pre 4 stîlpi pre însă, neputrezi, poleiţi cu aur ; şi capetile lor, de aur, şi fundurile lor, 4, de argîntu.

33. Şi vei pune acoperemîntul pre stîlpi şi vei băga acoló mai înlontru de acoperemînt săcriiul mărturiei şi va usăbi acoperemîntul voaă între mijlocul sfîntului şi între mijlocul sfîntului svinţilor.

34. Şi vei acoperi cu acoperemîntul săcriiul mărturiei întru sfîntul svinţilor.

35. Şi vei pune masa dennafară de acoperemîntu şi sfêşnicul denpotrivă mêsei despre partea cortului de către nótos ; şi masa o vei pune despre partea cortului de către miadzănoapte.

36. Şi vei face uşli poală de acoperit de vêrde, şi mohorît, şi roşiu împletit,/lucru înpistritoriului.

parte, şi de alta.

14. Şi să faci acoperemînt cortului preste aceasta pici de berbêce ruşite şi desupra acoperemînt de piel verzi.

15. Şi să faci stîlpii cortului de lêmne neputrede.

16. De 10 coţ să fie un stîlp de nalt şi de lat de un cot şi jumătate.

17. 2 gardine la un stîlp stînd unul către altul ; aşa să faci la toţ stîlpii cortului.

18. Şi să faci cortului 20 de stîlpi despre partea despre miiază noapte.

19. Şi la acei 20 de stîlpi să fie 40 de căpătăi de argînt la un stîlp, cîte 2 căpătăie la amîndoaoă părţile să aibă căpătăie.

20. Iar de cêea parte despre amiázăzi să fie iar 20 de stîlpi şi 40 de căpătăie de argînt,

21. Cîte 2 căpătăie la un stîlp de amîndoaoă părţile.

22. Iar dendărătul cortului, despre laturea carea iaste spre mare, să faci 6 stîlpi.

23. 2 stîlpi să-i faci la căpătăiul cortului dendărăt.

24. Şi să fie tot într-o potrivă de jos până sus şi tot într-un chip aşa să faci la amîndoaoă căpătăiele întocma.

25. Şi vor fi 8 stîlpi, iar căpătăiele lor de argînt vor fi 16, cîte 2 căpătăie la un stîlp de amîndoaoă părţile.

26. Şi să faci 5 zovoară de lemn neputred, 5 zăvoară la un stîlp despre o parte de cort,

27. Şi 5 zăvoară la al doilea stîlp la căpătăiul cortului.

28. Iar 5 zăvoară la stîlpul cel dendărăt, la unghiul cortului care iaste despre mare.

29. Şi stîlpii cei den mijloc să treacă 2 dentr-un unghiu până într-alt unghiu şi stîlpii să-i fêrici cu aur. [30] Şi să faci verigi de aur pren care vei băga zăvoarăle şi să fêreci şi zăvoarăle cu aur.

30. Şi să aşăzi cortul după chipul ce ţi se-au arătat în munte.

31. Şi să faci zăvasă de vêrde, şi de mohorît, şi de roşu împletit, şi de vişină toarsă, lucru ţesut să faci şi întins. [32] Şi să faci pre dînsa heruvimi.

32. Şi să-i întinzi pre 4 stîlpi neputrezi şi fericaţ cu aur ; şi căpătăiele stîlpilor cêle den sus să fie ferecate cu aur, iar cêle den jos de la temelie, cu argînt.

33 [32]. Şi să pui zăvasa pre acei stîlpi. [33] Şi să bagi acoló înlăuntrul zăvêsei sicriul mărturiei şi să dăsparţă zăvasa între sfinţire şi între sfînta sfinţilor.

34. Şi să acop<e>[4]ri cu zăvasa sicriul făgăduinţei întru sfînta sfinţilor.

35. Şi să pui masa dennafară de zăvasă şi sfêşnicul împotriva mêsei despre partea cortului carea iaste despre miázăzi ; iar masa să o pui despre partea cortului care iaste despre miiazănoapte.

36. Iar uşilor să le faci acoperemînt de vêrde, şi de mohorît, şi de gravaní tors, şi de vişină/ţesută, lucru împistrit să fie.

să atîrne peste pereţii cortului, de amîndouă părţile, ca să-l acopere.

14. Să mai faci un acoperiş din pielicele de berbec vopsite roşu şi altul din piei străvezii pe deasupra.

15. Să spijini cortul pe scînduri din lemn de salcîm.

16. O scîndură să aibă zece coţi în lungime şi un cot şi jumătate în lăţime.

17. Fiecare scîndură să aibă în partea de jos cîte două cepuri, unul în dreptul altuia ; toate scîndurile să fie la fel.

18. În partea dinspre miazănoapte a cortului să pui douăzeci de scînduri.

19. Să faci celor douăzeci de scînduri patruzeci de tălpi de argînt, cîte două tălpi pentru o scîndură, de amîndouă părţile.

20. În partea dinspre miazăzi să pui tot douăzeci de scînduri.

21. Să le faci patruzeci de tălpi de argînt, cîte două tălpi pentru fiecare, de amîndouă părţile.

22. Iar în spatele cortului, în partea dinspre asfinţit, să pui şase scînduri.

23. Să faci două scînduri pentru unghiurile din spate ale cortului.

24. Să fie deopotrivă în partea de jos pînă la capătul unde se îmbină. Să le faci pe amîndouă la fel pentru cele două unghiuri.

25. Să fie opt scînduri şi şaisprezece tălpi de argînt, cîte două tălpi la o scîndură, la amîndouă capetele.

26. Să faci grinzi din lemn de salcîm, cinci pentru scîndurile dintr-o latură a cortului,

27. Şi cinci pentru cele din cealaltă latură şi încă cinci pentru latura dindărătul cortului, spre asfinţit.

28. Grinda din mijloc să treacă prin scînduri de la o latură la alta a cortului.

29. Să poleieşti cortul, să faci şi verigile, care vor ţine grinzile, din aur, iar scîndurile şi grinzile să le îmbraci toate cu aur.

30. Cortul să-l ridici după însemnarea ce ţi-am arătat-o în munte.

31. Să faci perdea din mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in răsucit. În ţesătura ei să faci heruvimi.

32. Să o atîrni pe patru stîlpi din lemn de salcîm poleiţi cu aur; capetele să fie de aur, iar cele patru tălpi ale lor din argînt.

33. După ce ai atîrnat perdeaua, să aşezi înăuntru chivotul mărturiei. Şi va despărţi astfel perdeaua sfînta de sfînta sfintelor.

34. Să acoperi cu capacul chivotul mărturiei.

35. Masa să o aşezi dincoace de perdea, iar sfeşnicul în faţa mesei, spre partea cortului dinspre miazăzi ; masa să stea înspre miazănoapte.

36. Să faci la uşă perdea din mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de în,/lucru măiestrit.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 58, col. II

37. Şi vei face acoperemîntul cinci stîlpi neputrezi şi vei polii pre dînşii cu aur. Şi căpătîile lor, de aur, şi le vei topi lor 5 funduri de aramă.

CAP 27

1. Şi să faci jîrtăvnic de lêmne neputrede de cinci coţ de lungu şi 5 coţ de lat, în patru cornuri să fie jîrtăvnicul, şi de 3 coţ nălţimea lui.

2. Şi vei face coarnele în cêle 4 cornuri, dentr-însul să fie coarnele, şi le vei acoperi cu aramă.

3. Şi vei face cunună jîrtăvnicului, şi acoperemîntului lui, şi păharăle lui, şi cîrligele lui, şi cădelniţa lui, şi toate vasele lui le vei face de aramă.

4. Şi să-i faci lui grătariu de aramă în chip de mreajă, şi vei face grătariului patru verigi de aramă în patru cornuri.

5. Şi vei pune pre dînsele supt grătariul jîrtăvniculuі den jos. Şi va fi grătariul pînă la jumătate de jîrtăvnic.

6. Şi vei face jîrtăvnicului drugi de lêmne neputrede şi le vei fereca cu aramă.

7. Şi vei băga drugii în verigi şi să fie drugii spre amîndoao coastele jîrtăvnicului cînd îl vor rîdica pre dînsul.

8. Găunos, de scînduri vei face pre el, dupe cela ce ţi s-au arătat în munte, aşa să faci.

9. Şi vei face curte cortului despre partea despre áustru. Pînzile curţii, de mătase răsucită, lungul, 100 de coţi de o parte.

10. Şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor, 20, de aramă, şi belciugile lor şi marginile, de argint.

11. Aşa şi la partea de cătră miazănoapte, pînza de 100 de coţi de lungă, şi stîlpii lor, 20 , de aramă, şi belciugile lor şi marginile stîlpilor şi cúiuburile lor ferecate cu argint.

12. Iară lăţimea curţii de cătră mare, pînza, 50 de coţi, stîlpii lor, 10, şi cúiuburile lor, zêce.

13. Şi lăţimea curţii de cătră răsărit, pînza de 50 de coţi, stîlpii lor, 10, şi cúiuburile lor, zêce.

14. Şi de 15 coţi înălţimea pînzilor de o parte, stîlpii lor, 3, şi cúiuburile lor, trei.

15. Şi a dooa parte, 15 coţi, pînzele de nalte, stîlpii lor, 3, şi cúiuburile lor, trei.

16. Şi porţii curţii, acoperimînt de 20 de coţi de nalt, de vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi mătase răsucită cu împistriturile croitoriului; stîlpii lor, 4, şi cúiuburile lor, patru.

17. Toţi stîlpii curţii împrejur, ferecaţi cu argint, şi capetele lor, de argint, şi cúiuburile lor de, aramă.

18. Iară lungimea curţii, 100 spre o 100, şi lărgime, 50 spre 50, şi nălţimea, de 5 coţi, de mătasă răsucită, şi cúiuburile lor, de aramă.

19. Şi toată tocmeala, şi toate unêltele, şi ţăruşii curţii, de aramă. Şi vei face haine vinete, şi mohorîte, şi roşii, ca să slujască cu êle în sfinte.

20. Şi tu porunceşte fiilor lui Israil şi să ia ţie untdelemnu de masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pen/tru

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

37. Şi vei face acoperemîntului 5 stîlpi neputredzi şi-i vei polei pre însi cu aur. Şi vîrvurile lor, de aur, şi le vei topi lor 5 funduri de arame.

CAP 27

1. Şi să faci jîrtăvnic de lêmne neputrede de 5 coţi de lungu şi de 5 coţi de lat, în patru cornuri va fi jîrtăvnicul, şi de 3 coţi, înnălţimea lui [1].

2. Şi vei face cornurile în cêle 4 cornuri, dentru însul să fie făcute cornurile, şi le vei acoperi cu aramă.

3. Şi vei face cunună jîrtăvniculuí, şi acoperemîntului, şi păharăle lui, şi furculiţele [2] lui, şi cădêlniţa lui, şi toate vasele lui le vei face de aramă.

4. Şi să-i faci lui grătariu de aramă faptu de mreaje, şi vei face grătariului patru verige de arame în 4 unghiuri.

5. Şi vei pune pre ei suptu grătariul jîrtăvniculuí de gios. Şi să fie grătariul păn-la giumătate de jîrtăvnic.

6. Şi vei face jîrtăvniculuí păringi de lêmne neputrede şi-i vei fereca cu aramă.

7. Şi vei băga păringele în verigi şi fie păringele pre amîndoaă coastele jîrtăvniculuí cîndu îl vor rădica pre însul.

8. Găunos, de scînduri îl vei face pre el, după cela ce ţi s-au arătat în munte, aşea să faci.

9. Şi vei face curte cortului despre partea despre nótos. Pl<n>dzele gardului curţii, de vişin răsucit, de lungă 100 coţi de o parte.

10. Şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor, 20, de aramă, şi capetile lor şi marginile, de argîntu.

11. Aşa şi la partea de cătră miadzănoapte, pîndză de 100 coţi de lungi şi stîlpii lor, 20, cu fundurile <de>[3] arame : vîrvurile şi capetile şi marginile stîlpilor fercate cu argîntu.

12. Iar lăţiimea curţii de cătră mare, pîndză de 50 coţi, stîlpii lor, 10, şi fundurile, 10.

13. Şi lăţimea curţii de cătră răsărit. pîndză de 50 coţi, stîlpii lor, 10 şi fundurile, 10,

14. Şi de 15 coţi înălţimea pîndzelor de o parte, stîlpii lor, 3, şi funduri, 3.

15. Şi a doao parte, de 15 coţi pîndzele de înnalte, stîlpii lor, 3, şi fundurile, 3.

16. Şi uşii curţii, acoperemîntu de 20 coţi de înnaltu, de vêrde, şi mohorît, şi roşiu împletît, şi vişin răsucit cu înpistritul croitoriului ; stîlpii lor, 4, şi fundurile lor, 4.

17. Toţi stîlpii curţii împregiur, ferecaţi cu argîntu, şi capetile lor, de argîntu, şi fundurile lor, de arame.

18. <Iar lungimea curţii, 100 spre 100, şi lărgimea, 50 spre 50, şi înnălţimea de 5 coţi de vişin<ă> răsucită, fundurile lor de arame>[4].

19. Şi toată tocmala, şi toate ciniile, şi pociumbii curţii, de arame. Şi vei face haine verdzi, şi mohorîte, şi roşii, ca să slujască cu êle întru sfinte.

20. Şi tu porăncêşte fiilor Israil şi să ia untudelemnu ţie de masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pen/tru ca să ardză

37. Şi să faci zăvêsci acoperemîntului 5 stîlpi de lemn neputred şi să-i fêreci cu aur şi căpătăiele lor cêle de sus să fie de aur şi jos le vei vărsa 5 temelii de aramă.

CAP 27

1. Şi să faci altar de lemn neputred de 5 coţi să fie de lung şi de 5 coţ de larg, în 4 cornuri să fie altariul, de 3 coţ de nalt [1].

2. Şi să faci în cîte 4 unghiurile 4 coarne, şi coarnele să fie dentr-însul şi să le acoperi cu aramă.

3. Şi să faci altariului cunună, iar acoperemîntul lui şi păharăle lui, şi furculiţele lui, şi cădêlniţele lui, şi toate vasele lui să le faci de aramă.

4. Şi să faci lui grătar de aramă în chip de mreajă, şi să faci grătariului în cîte patru cornurile 4 belciuge de aramă.

5. Şi să-l pui supt grătariul altariului den jos. Şi să fie grătariul până la mijlocul altariului.

6. Şi să faci altariului pîrghii de lemn neputred pre de laturi şi să le fêrici cu aramă.

7[6]. Şi să bagi pîrghiile pren belciuge. [7] Şi să fie pîrghiile altariului să-l ţie de 2 părţi.

8. Şi denlău<n>[2]tru să fie găunos şi să-l faci de scînduri cum se-au arătat ţie în munte.

9. Şi să faci cortului curte despre partea despre amiiázăzi şi zăvêsele curţii să fie de vişină ţesută de 100 de coţ de lungi de o parte.

10. Şi stîlpii lor, 20, şi temeiurile lor, 20 de aramă, iar cîrcêiele şi belciugele lor, de argînt.

11. Aşa şi despre laturea despre miiazănoapte zavasă să faci de 100 de coţ de lungă, şi stîlpii lor, 20, şi temeiurile lor, 20, de aramă, iar verigile şi căpătăiele stîlpilor cêle de sus fericate cu argînt.

12. Iar lăţimea zăvêsei curţii despre mare să fie de 50 de coţ, stîlpii lor 10.

13. Şi temeliile lor, 10.

14. Şi înălţimea zăvêselor să fie de 15 coţ de o parte, stîlpii lor, 3, şi temeliile lor, 3.

15. Iar zăvêsele de a doaoa parte să fie de 15 coţi de nalte ; şi stîlpii lor, 3, şi temeliile lor, 3.

16. Iar zăvasa acoperemîntului uşilor curţilor, de 20 de coţ de naltă să fie, de vêrde, de mohorît, de gravani şi de vişină răsucită cu cusături pestriţe; stîlpii ei, 4, şi temêiele lor, 4.

17. Toţ stîlpii curţii să fie fericaţ cîte de amândoaoă părţile [3] cu argînt şi căpătăiele lor cêle den sus să fie de argînt, iar temêiele lor de aramă.

18. Iar lungimea curţii să fie de 100 de coţ, iar lăţimea de 50 de coţ, iar înălţimea, de 5 coţi să fie şi să fie de vişină răsucită şi temeiurile să fie de aramă.

19. Şi toate vasele şi dichisele curţii să fie de aramă. Şi să faci haine verzi, şi mohorîte, şi roşii, să slujască cu dînsele întru sfinţire.

20. Iar tu porăncêşte feciorilor lui Israil să ia ţie unt de măsline curat, ales, fără drojdii la lumina, [4]/să luminêze în cortul mărturiei

37. Perdeaua să atîrne de cinci stîlpi din lemn de salcîm poleiţi cu aur. Capetele să fie din aur curat şi să le torni cinci tălpi de aramă.

CAP. 27

Altarul jertfelor

1. Să faci un jertfelnic din lemn de salcîm, lung de cinci coţi şi lat de cinci coţi ; jertfelnicul să fie în patru colţuri, iar înălţimea lui de trei coţi.

2. În cele patru colţuri ale lui să faci coarne ca ieşind dintr-însul ; să-l îmbraci în aramă.

3. Să-i faci cunună şi acoperământ, iar cenuşarul, găleţile, cupele, cîrligile, cleştele şi vătraiul şi toate uneltele să fie din aramă.

4. Tot din aramă să-i mai faci un grătar ca o împletitură, cu patru inele pe cele patru laturi.

5. Să le potriveşti în partea de jos a jertfelnicului. Iar împletitura grătarului să ajungă pînă la mijlocul jertfelnicului.

6. Să-i faci jertfelnicului drugi de lemn de salcîm şi să-i îmbraci în aramă.

7. Drugii să-i viri în inele pe amîndouă laturile jertfelnicului, ca să poată fi ridicat.

8. Să-l faci de scînduri şi gol înăuntru, precum ţi-am arătat în munte, aşa să-l faci.

Curtea cortului

9. Cortul să aibă o curte. În latura dinspre miazăzi perdelele curţii să fie din pînză de in, lungi de o sută de coţi.

10. Pentru ele să faci douăzeci de stîlpi, iar aceştia să aibă douăzeci de tălpi de aramă, cîrligele şi verigile lor să fie de argînt.

11. Tot aşa în partea dinspre miazănoapte, perdeaua să fie lungă de o sută de coţi, să aibă douăzeci de stîlpi şi douăzeci de tălpi de aramă, iar cîrligele şi verigile stîlpilor să fie ferecate în argînt.

12. În latura dinspre răsărit a curţii să fie perdele de cincizeci de coţi, cu zece stîlpi şi zece tălpi.

13. În latura curţii dinspre asfinţit să fie perdele de cincizeci de coţi, cu zece stîlpi şi zece tălpi.

14. Într-o parte perdelele să fie înalte de cincisprezece coţi, să aibă trei stîlpi cu tălpile lor.

15. Şi în cealaltă parte perdelele să fie înalte de cincisprezece coţi, să aibă trei stîlpi cu tălpile lor.

16. Poarta curţii să aibă o perdea de douăzeci de coţi, lucrată cu măiestrie, din mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in răsucit. Să aibă patru stîlpi cu patru tălpi.

17. Toţi stîlpii curţii împrejur să fie ferecaţi în argînt, capetele lor de argînt, iar tălpile de aramă.

18. Lungimea curţii să fie de o sută de coţi, lăţimea de cincizeci de coţi, înălţimea despărţirii de cinci coţi : perdelele să fie din pînză de in, iar tălpile stîlpilor de aramă.

19. Toate odoarele şi toate uneltele şi ţăruşii curţii să fie de aramă.

Untdelemnul candelelor

20. Să poruncească fiilor lui Israel să aducă pentru luminat untdelemn curat, limpede, stors din măsline/ ca să ardă sfeşnicul şi să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 59, col. I

тр҃ клсъ а҃рсъ а҃хмі́нь пꙋ́хрь ѳкорто҃ мъ҃р
ка тѫрі́ей . Денафа́рь де а҃коперни҃жа́тѫле че
а҃́сте пре́сте фъгъдꙋ́нць а҃прі́нделка пре е҃ль
а҃ро́нь ши҃ фі́йй а҃хи денсе́ара пѣнь диминѣцъ ,
ѳна́нтъ до҃мнꙋлꙋи , лꙋце вѣ́чнікь ѳтр҃ сѫмн
ці́нле во́стре дела фі́йй а҃хи гсраи́ль .

К А П К Н

1 Ши҃ тѫ а҃дꙋ лі́нгѣ тине пре а҃ро́нь фра́тѣлъ
ши҃ пре фі́йй а҃хи, ши҃ ден фі́йй а҃хи гсраи́ль,
касъ҃ пресѫщѣскъ ми́е, а҃ро́нь, ши҃ нада́в
2 ши҃ а҃віу́д ши҃ е҃лиаза́рь ши҃ і҃тама́р фі́йй
а҃хи а҃ро́нь . Ши҃ вени́а че вешмі́нте
сфи́нте а҃хи а҃ро́нь фра́телꙋи тъ҃ , ѳтр҃ чи́нсте
3 ши҃ мъ҃рі́ре . Ши҃ тѫ грѣ́ещи тꙋтѳрсо́р ѳче
ле́пцилор ла́кꙋето́ , пре ка́рій и҃ам оу҃мплꙋ́т де
дꙋхꙋ́л ѳнцелепці́ній ши҃ сѫмці́рей, ши҃ ворфа́че ве
мі́нтеле чел сфи́нте а҃хи а҃ро́нь ла чел сфи́нт,
4 кꙋка́ре ста́м пресѫщѣскъ мі́е . Ши҃ а҃чѣ́сте вешъ
мі́нте ка́реле ворфа́че чел пректъ́рпе́тꙋ ши҃ че
пре́сте оу҃мъ́р, ши҃ хи́ина пи́нѣ ла пичо́аре, ши҃ хѣ
нъ стрълꙋчи́тъ, ши҃ ми́тръ ши҃ бръ́ꙋ ши҃ ворфа́
че вешмі́нте сфи́нте а҃хи а҃ро́нь ши҃ фечо́рилор лꙋи,
5 пе́нтрꙋ каста́ пресѫщѣскъ мі́е . Ши҃ е҃и во́рь
лꙋа҃ а҃ꙋрꙋ́л ши҃ вазнꙋ́л ши҃ мохорѫ́тꙋл , ши҃ ро
шꙋль ши҃ мъта́сѣ . Ши҃ ворфа́че че де пре́сте
6 оу҃мъ́р демъта́се ѳплети́тъ лꙋкрꙋ цесꙋ́т ѳпи҃
7 три́т . Доао пре́сте оу҃мере ворфи́ а҃хи, цѣи
дꙋсе оу҃на де а҃лта пре а҃мѫндоао пъ́рціле спѫнзꙋ
ра́те . Ши҃ цъсътꙋра че́лор пре́сте оу҃мере ,
ка́ре а҃́сте пре́сте дѫ́нса, дꙋпъ фа́чере ден тръ́са
вафи́ де а҃́ꙋрꙋ кꙋра́тꙋ , ши҃ вазнъ́т ши҃ мохорѣ́тꙋ
ши҃ рошꙋ торсꙋ ши҃ мъта́се ѳплети́тъ .
8 Ши҃ вени́ а҃ла пре а҃мѣ́ле доао пѣ́три, пѣ́три де смa
ра́гдꙋ, ши҃ вени́ сѫпа́ ѳ а҃́ле нꙋ́меле фі́йлор а҃хи гсраи́ль.
9 Шасе нꙋ́ме пресопа́тръ, ши҃ ша́се нꙋ́ме чел мъ́лаа
те пре а҃доао пѣ́тре, дꙋпъ наште́рилеро҃ . А҃ꙋкрꙋ
10 де мешешꙋгъ депе́три , сѣпътꙋ́рь депечѣте
вени́ сѫпа́ чѣле доао пѣ́три, пре нꙋ́меле фі́йлор
11 а҃хи гсраи́ль . Ши҃ вени́ пꙋне а҃мѫндоао пѣ́три
ле пре оу҃мерій чей депресте оу҃мъ́рꙋ , пѣ́три де по
мени́ре сѣ́нт фі́йлор а҃хи гсраи́ль, ши҃ калꙋа́ а҃ро҃
нꙋ́меле фі́йлор а҃хи гсраи́ль ѳнаи́нтѣ до҃мнꙋлꙋи,
пре а҃мѫндоао оу҃мерле а҃хи, поменире пентрꙋе́н.
12 Ши҃ вени́ фа́че паве́зе де а҃́ꙋрꙋ кꙋра́тꙋ .
13 Ши҃ вени́ фа́че доао ланцꙋ́ри де а҃́ꙋрꙋ кꙋра́тꙋ, а҃ме
стека́те кꙋ флори а҃лкрꙋ ѳплети́тъ, ши҃ вени́ пꙋ
не ланцꙋ́рile ѳплети́те песте певечоаре дꙋпъ ѳна
14 и́нцile оу҃мерілорь ло́рь ден наи́нте . Ши҃ вени́
фа́че е҃гола́тесоне кꙋдецъторь а҃лкрꙋ ѳплети́тъ,
дꙋпре токми́ла чей престе оу҃мъ́р сѣфа́чи пре дѫ
са ден а҃́ꙋрꙋ ши҃ ден вазнъ́тꙋ ши҃ ден мохорѣ́тꙋ ши҃
ден рошꙋ ѳплети́тъ , ши҃ ден мъта́се ѳплети́тъ
15 вени́ фа́че пре е҃ль . Ѳпатрꙋ колцꙋ́ри ваѳи ѳдо҃н
де сѫпа́мъ де а҃́ꙋрꙋ ши҃ де сѫпа́мъ де латꙋ .
16 Ши҃ вени́ цесе ѳтр҃ и́сꙋле цесътꙋри дꙋпе пи́нтрꙋ
кꙋ патрꙋ рѫнꙋ́ри , оу҃ рѫнꙋ́ де пѣ́тре кафсардѣо҃
17 топазіо́не ши҃ змара́гдꙋ, оу҃нꙋ рѫнꙋ́ . Ши҃
а҃ле доилѣ рѫнꙋ́ле а҃ндрадꙋ , ши҃ зафи́рь ши҃ са
18 ди́со . Ши҃ рѫнꙋ́лꙋи а҃ле трѣ́ило , лигхирио́нь ши҃

ca să arză lumină pururea în cortul mărturiei, [21] denafară de acoperimîntul ce iaste preste făgăduinţă.

21. Aprinde-l-va pre el Aarón şi fiii lui decusară până dimineaţă, înaintea Domnului. Lêge vêcinică, întru săminţiile voastre de la fiii lui Israil.

CAP 28

1. Şi tu adu lîngă tine pre Aarón, frate-tău, şi pre fiii lui şi den fiii lui Israil, ca să-m preoţească mie Aarón, şi Nadav, şi Aviúd, şi Eliazár, şi Iathamár, fiii lui Aarón.

2. Şi vei face veşmînt sfînt lui Aarón, fratelui tău, întru cinste şi mărire.

3. Şi tu grăiêşte tuturor înţelepţilor la cuget, pre carii i-am umplut de duhul înţilepciunii şi sîmţirei, şi vor face veşmîntul cel sfînt lui Aarón, la cel sfînt, cu care să-m preoţească mie.

4. Şi acêste veşminte carele vor face : cel-prejur-pieptu, şi cea-preste-umăr, şi haina-pînă-la-picioare, şi haină strălucită, şi mitră, şi brîu. Şi vor face veşminte sfinte lui Aaron şi feciorilor lui, pentru ca să-m preoţească mie.

5. Şi ei vor lua aurul, şi vînătul, şi mohorîtul, şi roşul, şi mătasea.

6. Şi vor face cea-de-preste-umăr de mătase împletită, lucru ţesut împistrit.

7. Doao preste umere vor fi lui, ţiindu-se una de alta, pre amîndoao părţile spînzurate.

8. Şi ţăsătura celor-preste-umere, care iaste preste dînsa după facere dentr-însa, va fi de aur curat, şi vînăt, şi mohorît, şi roşu torsu şi mătase împletită.

9. Şi vei lua pre acêle doao pietri, pietri de zmaragdu, şi vei săpa în êle numele fiilor lui Israil.

10. Şase nume pre o piatră şi şase nume, cêlêlalte, pre a doo piatră, după naşterile lor.

11. Lucru de meşteşug de pietri, săpătură de pecête, vei săpa cêle doao pietri pre numele fiilor lui Israil.

12. Şi vei pune amîndoao pietrile pre umerii cei depreste umăru, pietri de pomenire sînt fiilor lui Izrail. Şi va lua Aaron numele fiilor lui Israil înaintea Domnului pre amîndoao umerile lui, pomenire pentru ei.

13. Şi vei face paveze de aur curat.

14. Şi vei face doao lanţuri de aur curat, amestecate cu flori, lucru împletit şi vei pune lanţurile împletite peste pevecioare, după înaintile umerilor lor denainte.

15. Şi vei face engolpion judecăţilor, lucru împistrit, dupre tocmeala cei-preste-umăr să faci pre dînsa den aur, şi den vînăt, şi den mohorît, şi den roşu împletit, şi den mătase împletită vei face pre el.

16. În patru colţuri va fi îndoit de o palmă de lung şi de o palmă de lat.

17. Şi vei ţêse într-însul ţesături dupe piiatră cu patru rînduri ; un rînd de pietri va fi sardion, topazión şi zmaragd un rînd ;

18. Şi al doilea rînd, anthráx şi zamfír, şi iaspís ;

19. Şi rîndul al treilea lighirión, şi/ahatís, şi amethístos ;

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

lumină pururea pre cortul mărturiei [21] den afară de acoperemîntu ce iaste preste făgăduinţă.

21. Aţiţa-l-va pre el Aaron şi fiii lui, decusară pănă dimineaţă, înnaintea lui Dumneadzău. De lége vécinică, întru semînţiile voastre de la fiîi lui Israil.

CAP 28

1. Şi tu ado lingă tine pre Aaron, fratele tău, şi pre fiii lui <şi dintru fiii lu Israil> [1], ca să-m fie mie popi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi Eleazar, şi Ithamar, pre fiii lui Aaron [2].

2. Şi vei face veşmînt sfînt lui Aaron, fratelui tău, întru cinste şi mărire.

3. Şi tu grăiêşte tuturor înţelepţilor la cuget pre carii i-am împlut de duhul înţelepciunei şi simţirei, şi vor face văşmîntul cel svîntu lui Aaron, la sfîntu, pentru ca să-m preuţască mie.

4. Şi acêstea-s veşmintele carele vor face : cel-pregiur-pieptu, şi cea-preste-umăr, şi haina-păn-la-picioare, şi haină strălucită, şi mitră, şi brîu. Şi vor face veşminte sfinte lui Aaron şi ficiorilor lui, pentru ca să-m preţească mie.

5. Şi ei vor lua aurul, şi vêrdele, şi moh<o>ritul, şi roşiul, şi vişinul.

6. Şi vor face cea-preste-umăr de vişin împletit, lucru ţăsut a inpistritoriului.

7. Doao preste—umere vor fi, ţiindu-să una de alaltă, pre amîndoao părţile spîndzurate.

8. Şi ţăsătura preste-umere, carea iaste preste însă după facere dentru însă, va fi de aur curat, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu torsu, şi vişin împletit.

9. Şi vei lua pre cêle doaă pietri, pietri de zmaragdu, şi vei săpa întru êle numerile fiîlor lui Israil.

10. 6 numere [3] pre o piatră şi 6 numere, cêle alalte, pre a doao piatră, după naşterile lor.

11. Lucru de meşterşug de pietri, săpătură de pecête vei săpa cêle doao pietri pre numerile fiîlor Israil.

12. Şi vei pune pre amîndoao pietrile pre umerile hainei-de-preste-umere, pietri de păminte sîntu fiîlor Israil, şi va lua Aaron numerile fiîlor Israil înnaintea Domnului pre amîndoaă umerile lui, păminte pentru ci.

13. Şi vei face paveţe de aur curat.

14. Şi vei face doaă <lanţuri> [4] împletite de aur curat, amestecate cu flori, lucru a împliteturei, şi vei pune lanţurile împletite preste păvecioare, după înnaintêle umerilor lor denainte.

15. Şi vei face cuvîntul judêţelor, lucru a inpistritoriului, după tocmala cei-preste-umăr să-l faci pre însă den aur, şi den vêrde, şi den moh<o>rit, şi den roşiu împletit, şi den vişin împletit vei face pre el.

16. În 4 colţuri va fi îndoit de o palmă de lungu şi de o palmă de lat.

17. Şi vei ţêse întru însu ţăsături după piatră, cu 4 rînduri : un rînd de pietri va fi sardion, topaz, smaragdu, un rîndu ;

18. Şi al doilea rîndu, anthrax, zamfir, ghesmi.

19. Şi rîndul al treilea, lighirion, şi/ahatis, şi amethistos ;

totdeauna, [21] iar dennafară de acoperemîntul carè spînzură preste făgăduinţa mea.

21. Să-l aţiţe Aáron şi feciorii lui înaintea Domnului de seara pănă dimineaţa. În lége vécinică întru neamurile voastre, la feciorii lui Israil.

CAP 28

1. Iară tu ado lingă tine pre frate-tău Aáron, şi pre feciorii lui, şi den feciorii lui Israil să fie mie popi Aáron, şi Nadav, şi Aviud, şi Eliazar, şi Ithamar, şi feciorii lui Aáron.

2. Şi să faci frăţine-tău, lui Aaron, odăjdii sfinte în slavă şi în cinste.

3. Iară tu vorbêşte tuturor celor ce sînt cu minte înţeleaptă, pre carei i-am umplut de duhul înţelepciunii, să facă odăjdii sfinte lui Aáon, întru care să preuţească mie [1].

4. Şi văşmintele aşa să le facă : să facă odăjdie-preste-piept deasupra, şi odăjdie-lungă- < până-la-picioare >[2], şi haină-preste-umere, şi haină strălucitoare, şi mitră şi brîu. Şi să facă odăjdii sfinte lui Aáren şi feciorilor lui, ca să preoţească mie.

5. Şi ei vor lua aur, şi vêrdele, şi mohoritul, şi roşul, şi vişna.

6. Şi vor face odăjdiia-cea-de-preste-umere de vişină răsucită, lucru cusut cu împistrituri.

7. Doaoă de-preste-umăr vor fi ţiindu-se una de alta, spînzurînd de amîndoaoă părţile.

8. Iar ţesăturile odăjdiei cei-de-preste-umere care vor fi dentr-însa să fie aur curat, şi vêrde, şi mohorit, şi gravani, mohorit împletit, şi vişină răsucită.

9. Şi să iai 2 pietri, pietri de zmaragd, şi să sapi într-însele numele feciorilor lui Israil.

10. Şase nume să le sapi într-o piiatră, iar 6 nume să le sapi într-altă piatră, după neamurile lor.

11. Lucru de meşteşug de pietri, săpătură de pecête vei săpa într-acêle 2 pietri, pre numele feciorilor lui Israil.

12. Şi vei pune pietrile amîndoaoa<pre>[3] umerele odăjdiei-cei-de-preste-umere, întru pomenirea feciorilor lui Israil, şi va rădica Aáron numele feciorilor lui Israil înaintea Domnului într-amîndoaoă umerile sale, întru pomenire de la dînşil.

13. Şi să faci 2 paveze de aur curat.

14. Şi să faci 2 lanţuri de aur curat, amestecate cu flori, lucru împletit. [15] Şi să pui lanţurile cêle împletite pre pavăze şi le tocmêşte pre umerile lor.

15. Şi să faci cuvîntul judecăţii, lucrul împistritoriului, după tocmeala odăjdiei-cei-de-preste-umere şi aceasta să faci de aur, şi de vêrde, şi de gravani, şi de roşu răsucit, şi de vişină ţesută.

16. Şi în patru colţuri să-l faci să fie îndoit, iar măsura lui să fie de o palmă de lung şi de o palmă de lat.

17. Şi vei coase pre dînsul cusături de piatră cu patru rînduri : Un rînd să fie piiatră sardion, topázion şi smaragd ;

18. Iar în al doilea rînd să fie anthrax[4], şi zamfir, şi aspis ;

19. Iar al treilea rînd să fie piatră lighirion, şi/ahatis, şi amethistos[5] ;

fie în toată vremea lumină.

21. În cortul mărturiei, la perdeaua dinaintea chivotului legii. Să-l aprindă Aaron şi fiii săi ca să lumineze de seara pînă dimineaţa înaintea Domnului. Aceasta să fie lege veşnică pentru toţi fiii lui Israel din neam în neam".

CAP. 28

Veşmintele preoţeşti

Şi i-a mai spus Domnul :

1. „Cheamă-l la tine pe fratele tău, Aaron, şi pe feciorii lui, ca aceştia să-mi fie preoţi dintre toţi fiii lui Israel, Aaron, Nadab, Abiud, Eleazar şi Itamar.

2. Să-i faci lui Aaron, fratele tău, veşmînt sfînt întru cinste şi podoabă.

3. Iar tu spune-le meşterilor iscusiţi, cărora le-am dăruit darul măiestriei, să-i facă lui Aaron odăjdii sfinţite, în care să-mi slujească.

4. Acestea sînt veşmintele pe care să le facă : hoşen, efod, meil, hiton, chidar şi brîu. Să facă veşminte sfinte lui Aaron şi fiilor săi, ca să-mi slujească ei ca preoţi.

5. Să fie de mătase viorie, vişinie şi stacojie în fir de aur şi în.

6. Efodul să-l facă din pînză de in, ţesută cu măiestrie.

7. Peste umeri să atîrne în două fişii, prinse una de alta.

8. Brîul efodului să-l faci tot din mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de aur şi in.

9. Să iei două pietre scumpe de smarald şi să sapi în ele numele fiilor lui Israel.

10. Şase nume pe o piatră şi celelalte şase nume pe a doua piatră, după rînduiala semînţiilor lor.

11. Săpătura cu numele fiilor lui Israel să fie făcută de un meşter săpător de peceţi.

12. Pietrele pentru pomenirea fiilor lui Israel să le prinzi pe umerii efodului ca să le poarte Aaron pe cei doi umeri ai săi înaintea Domnului, spre aducere aminte.

13. Încheietorile să fie de aur curat.

14. Să faci două lănţişoare, tot de aur, împletite, pe care să le treci prin încheietori, în partea de dinainte.

15. Hoşenul judecăţii să fie lucrat cu măiestrie, ca şi efodul, din mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de aur şi în răsucit.

16. Să fie îndoit în patru colţuri, lung de o palmă şi lat de o palmă.

17. Pe el să prinzi pietre scumpe în patru rînduri. Un rînd de pietre să fie sardeon, topaz şi smarald. Acesta să fie rîndul întîi.

18. Rîndul al doilea să fie rubin, safir şi iaspis.

19. Rîndul al treilea opal, agat şi ametist

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 59, col. II

20. Şi rîndul al patrulea, hrisolíthos, şi virilión, şi onihion, acoperite cu aur şi legate cu aur să fie, dupre rîndul lor.

21. Şi pietrile să fie den numele fiilor lui Israil doaosprăzêce înaintea Domnului, pre amîndoao umerile lui, doaosprăzêce dupre numele lor, dupre naşterile lor, cioplituri de peceţi fieştecăruia dupe nume să fie, la 12 neamuri.

22. Şi vei face preste engolpion lanţuri împletite, lucru de lănţuşă de aur curat.

23. Şi va lua Aarón numele fiilor lui Israil pre engolpion judecăţii pre piept întrînd la sfinte, pomenire înaintea lui Dumnezău.

24. Şi vei pune pe engolpion judecăţii lanţurile cêle lănţuite, pre amîndoao părţile engolpiului le vei pune.

25. Şi cêle doao paveze vei pune pre amîndoao umerile, deasupra cei-preste-umere den faţă.

26. Şi vei pune pe engolpiul judecăţii arătarea şi adevărul şi va fi pre pieptul lui Aarón cînd întră înlăuntru la sfînta naintea Domnului. Şi va pune Aarón judecăţile fiilor lui Izrail pre piept înaintea Domnului pururea.

27. Şi vei face îmbrăcăminte-pînă-în-picioare tot de vînăt.

28. Şi va fi gura lui dentr-însul în mijloc avînd gure împrejuri l gurii, lucru ţesut, împletitura ţesută dentr-însul, pentru ca să nu să spintece.

29. Şi vei face pre marginea îmbrăcămînţii-den-jos ca nişte ródei mici de ródei înflorite, de vînăt, şi de mohorît, şi de roşu răsucit, şi de mătase împletit<ă> pre marginea îmbrăcămînţii prenprejur.

30. Şi într-acestaş chip, ródei mici de aur şi clopoţi în mijlócul lor penprejur, lîngă ródei de aur, clopoţel şi floarea pre marginea îmbrăcămînţii penprejur.

31. Şi va fi Aarón cînd va slujî ascultat va fi glasul lui întrînd la stinte înaintea Domnului şi ieşind, pentru ca să nu moară.

32. Şi vei face potcoavă de aur curat şi vei închipui într-însa chip de pecête, sfinţire Domnului.

33. Şi vei pune pre ea pre vinăt împletit şi va fi pe mitră, den faţa mitrei va fi, şi va fi pre fruntea lui Aaron.

34. Şi va rîdica Aarón greşalele celor sfinte, oricîte vor sfinţi fiii lui Israil, toată darea sfintelor lor şi va fi pre fruntea lui Aarón pururea priimită lor înaintea Domnului.

35. Şi strînsorile hainelor, de mătase ; şi vei face chívără de mătase şi brîu vei face, lucru împistrit.

36. Şi fiilor lui Aarón vei face îmbrăcămînţi, şi brîne, şi chivere le vei face lor în cinste şi mărire.

37. Şi vei îmbrăca acêstea pre Aarón, fratele tău, şi pre fiii lui cu dînsul şi-i vei pomăzui pe dînşii şi vei împlea mînile lor şi-i vei sfinţi pre ei, pentru ca să prioţească mie.

38. Şi vei face lor nădragi de in să acopere ruşinea trupurilor lor, de la brîu pănă la coapse să fie.

39. Şi va avea Aarón şi fiii lui acêstea cînd vor întra în/lăuntru la cortul mărturiei, cînd mergu să slujască cătră

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

20. Şi rîndul al patrulea, hrisólith, şi virilion, şi onîhion, acoperite cu aur <şi legate cu aur> [4] să fie, după rîndul lor.

21. Şi pietrile să fie după numerile fiilor Israil, 12 înnaintea Domnului, pre doao umere a lor, 12 după numerile lor, după naşterile lor, cioplituri de peceţi, fieştecăruia după nume să fie, la 12 neamuri.

22. Şi vei face pre cuvîntu lanţuri împletite, lucru de lanţuh de aur curat.

23. Şi va lua Aáron numerile fiilor lui Israil pre cuvîntul judeţului <preste pieptu>[4], întrîndu la sfînta, pomenirea înnaintea lui Dumnedzău.

24. Şi vei pune pre cuvîntul giudeţului lanţurile cêlea ce-s lanţuje, pre amîndoaă părţile a cuvîntului le vei pune.

25. Şi cele doao pevecioare vei pune pre amîndoao părţile[5], deasupra cei-preste-umere, den faţă.

26. Şi vei pune pre cuvîntul judeţului arătarea şi adevărul şi va fi pre pieptul lui Aaron cîndu întră înlontru la sfîntul înnaintea Domnului. Şi va pune Aaron judêţele fiilor lui Israil pre pieptu înnaintea Domnului pururea.

27. Şi vei face înbrăcăminte-pănă-gios tot vêrde.

28. Şi va fi gura lui dentr-însul în mijloc, avîndu bată împregiurul gurei, lucru ţăsătoriului, împletitura ţăsută, pentru să nu să spintece.

29. Şi vei face pre marginea înbrăcămînţii-den-gios ca nişte rodii mici a roidiei înflorite, de vêrde, şi de moh<o>rît, şi roşiu răsucit, şi vişin împletit, pre marginea înbrăcămînţii prenpregiur.

30. Şi într-acesta fêli, rodii mici de aur, şi clopoţi întru mijlocul lor prenpregiur, lîngă rodie, de aur, şi un clopot, şi floare şi pre marginea înbrăcămînţii prenpregiur.

31. Şi va fi Aaron întru slujba lui înţeles glasul lui întrînd la sfîntu înnaintea Domnului şi ieşindu, pentru ca să nu moară.

32. Şi vei face potcoavă de aur curată şi vei închipui întru însă chip de pecête, sfînţenie Domnului.

33. Şi vei pune pre ea pre vêrde împletit şi va fi pre mitră, den faţa mitrei va fi, şi va fi pre frunţea lui Aaron.

34. Şi va rădica Aaron greşealele svinţilor, cîte oare vor sfînţi fiii lui Israil, a toată darea sfînţilor lor şi va fi pre frunţea lui Aáron pururea priimit lor înnaintea Domnului.

35. Şi strînsorile hainelor[6], de vişin; şi vei face chidaris[7] vişînă, şi brîu vei face, lucru a împistritoriului.

36. Şi fiilor lui Israil vei face înbrăcămînţi, şi brîne, şi pălării vei face lor întru cinste şi mărire.

37. Şi vei înbrăca <cu êle>[4] pre Aaron fratele tău, şi pre feciorii lui cu însul şi-i vei pomăzui şi le vei împlea mînele lor şi-i vei svînţi pre ei, pentru ca să sveştenuiască mie.

38. Şi vei face lor nădragi de in să acopere ruşinea trupului lor, de la brîu păn-la stînghi să fie.

39. Şi va[8] avea Aaron acêstea şi fiii lui cîndu vor întra în/lontru la cortul mărtu-

20. Iar al patrulea rînd să fie pliatră hrisólith şi virilion şi onihion; ocolite să fie cu aur şi legate cu aur, după rîndul lor.

21. Şi să fie pietrile pre numele a 12 feciori ai lui Israil, înaintea Domnului, pre amîndoaoă umerile lui 12 număruri, după semînţiile lor, cioplite de peceţ, după numele fieşte-a-căruia să fie, la 12 neamuri.

22. Şi să faci pre cuvînt lanţuri împletite în chip de belciuge de aur curat.

23. Şi va lua Aáron numele feciorilor lui Israil pre cuvîntul judecăţii pre piept cînd va întra întru sfînţita sfînţire înaintea lui Dumnezeu întru pomenire.

24. Şi vei pune lanţul cel împletit pre cuvintele judecăţii.

25. Şi să le pui pre amîndoaoă cornurile a cuvîntului.

26. Şi amîndoaoă pavezele să le pui pre amîndoaoă umerile, dăsupra cei-de-preste-umere, în faţă.

27. Şi vei pune pre cuvîntul judecăţii şi pre mărturisirea adeverinţei.

28. Şi să fie pre pieptul lui Aáron cînd va întra în sfînţire înaintea lui Dumnezeu.

29. Şi să poarte Aáron judecăţile feciorilor lui Israil înaintea fêţei Domnului totdeauna.

30. Şi să faci şi odăjdie-pănă-jos vêrde.

31. Şi să-i fie gura dentr-însa la mijloc, avînd bête[6] împrejurul gurii.

32. Lucru de ţesător, împletitura ţesută, pentru să nu se spintece.

33. Şi să faci pre marginea odăjdiei den jos ca nişte rodii mici înfloriţ.

34. De lucru vêrde, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi de vişină împletită pre marginea odăjdiei împrejur şi într-acest chip rodii mici de aur şi între dînşii clopoţei împrejur, lîngă rodiii cei de aur.

35. Şi va fi Aáron cînd va face slujba se va auzi glasul lui întrînd întru sfînţire înaintea Domnului şi icşind, ca să nu moară.

36. Şi să faci potcoavă[7] de aur curat şi să faci într-însa chipul peceţii sfînţirei Domnului,

37. Şi să o legi pre vêrde împletit şi va fi pre mitră.

38. Pre faţa mitrei, să fie pre frunţea lui Aáron şi să rădice Aaron greşalele lor şi de cîte ori se vor sfînţi feciorii lui Israil cu tot lucrul sfînţilor şi să fie în toată vrêmea pre frunţea lui Aáron priimită lor înaintea Domnului.

39. Şi strînsorile odăjdiilor, de roşu; şi să facă pălărie de vişină şi brîu să faci de lucru împistrit.

20. Rîndul al patrulea hrisolit, onix şi beril. Toate să fie fercecate în înfloriturí de aur.

21. Douăsprezece pietre, după numărul numelor fiilor lui Israel, săpate ca peceţile, fiecare după numele celor douăsprezece seminţii.

22. Să faci pentru hoşen lănţişoare răsucite din aur curat.

23. Să prinzi lănţişoarele pe hoşen, pe amîndouă laturile, în încheietori, în partea de dinainte[1].

29. Iar Aaron să poarte, cînd intră în locaşul sfînt, pe hoşenul judecăţii, la inima lui, numele fiilor lui Israel, spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

30. În hoşenul judecăţii să pui sorţii numiţi Urim şi Tummim, ca să fie mereu la inima lui Aaron, cînd se va înfăţişa în locaşul sfînt înaintea Domnului. Astfel va purta Aaron pururea la inima sa judecăţile fiilor lui Israel înaintea Domnului.

31. Să faci tot meilul din mătase viorie.

32. Să aibă în mijloc o deschizătură pentru cap, cu un tiv ţesut şi o împletitură, ca să nu se rupă.

33. Pe poale, de jur împrejur, să prinzi rodii de mătase viorie, vişinie şi stacojie în şir de în răsucit, iar printre rodii clopoţei:

34. O rodie şi un clopoţel, o rodie şi un clopoţel şi tot aşa.

35. Veşmîntul să-l poarte Aaron, cînd îmi va sluji, iar la intrarea şi ieşirea din locaşul sfînt să se audă sunetul clopoţeilor şi să-l păzească de pieire.

36. Să faci o tăbliţă de aur curat şi să sapi pe ea în chip de pecete: Sfînţită Domnului.

37. Şi să o prinzi cu un fir de mătase viorie în partea de dinainte a chidarului,

38. Ca să atîrne pe fruntea lui Aaron, iar Aaron va purta pe fruntea sa greşelile fiilor lui Israel la prinoase şi daruri; ea va fi pururea pe fruntea lui, cerşind îngăduinţa Domnului.

39. Hitonul să-l faci din pînză de in. Să faci chidarul şi brîul din pînză de in, lucrat cu măiestrie.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 60, col. I

ѧѣѹнтрѹ ал кортѹлъ мрт҃ѹрі҃ен҃, кжнд҃ь мі҃ргѹ
сѣслѹжаскъ, кътрѣ жрт҃твникѹлъ сфнтѹлѹй,
шн нѹвор ѧдѹче пре ен҃ грешалъ каснѫ моарѣ,
ѧѣце вѣчникъ лѹй, шн семинцїй лѹй дѹпъ
дн҃сѹлъ.

К А П Кѳ

1 Ши ѧчѣстъ сжнтъ карele вен҃ фаче лор,
2 вен҃ сфнцн пре дн҃шїй, пентрѹ каствлѹ
жаскъ мі҃е ен҃. Вей лѹа ден҃ бой фѹн
3 цель, шн вер҃вечи кѹраци дой, шн пѫ
не недоспитъ фрѣмжнтатъ ф оунтъ де
4 емнѹ, шн плъчинте недоспите оунсе кѹ оунтъ
де лемнѹ, де фѹинъ ѧлѣтъ де грѹ сѣфѧчи пре
5 ѧле, шн сѹлепѹй пре ѧле прескошницъ. Ле
вей ѧдѹче шн левей ѧпропїѧ пре конице, шн ви
6 цѣлъль шн чн дой вер҃вечи. Шн пре ѧарон
шн пре фечорїй лѹй ѧивей ѧдѹче ла оушле кот҃ѹ
лѹй мрт҃ѹрі҃ї, шн вей сплда пре дн҃шїй кѹ
7 апъ. Шн лѹнд҃ѹ вем҃нтеле, вей ф҃рпка пре
ѧарсон фрателе тѹ, шн хѧнна чѣ пънъ ш, шн
чѣ прете оумър, шн ен҃гоапїѹль, шн вен҃ ф҃прена
8 ачѣета, ен҃гоапїѹ кътрѣчѣ пете оумър. Шн
вен҃ пѹне мѹтра пре капѹ лѹй, шн вен҃ пѹне по
9 коава сфнцен҃ѧ пре мѹтр. Шн ден҃ лѹа де
оунтъ делемнѹ, оунсорїй, шнлвен҃ тѹрна пре
10 капѹ лѹй, шн вен҃ оунце пре дн҃сѹль. Шн
фечорїй лѹй ѧивей ѧдѹче, шн вен҃ ф҃рпка пре ен҃
кѹ хѧнеле. шїй вен҃ фнинце пре дн҃шїй кѹ брн
11 еле. Шн вен҃ пѹне лор кнбереле, шн бафн ло
слѹжѣтъ мі҃е дѣвѣк, шн вен҃ съвършн мжнле лѹ
ѧарсонь, шн мжнле фїнлор лѹй. Шн вен҃ а
дѹче вицелѹл ла оушле кортѹлѹй мрт҃ѹрі҃ї,
шн вор пѹне двѣ дпра, ѧарсонь шн фїй лѹй мж
нилелор пре капѹ вицелѹлѹй фнаинтъ дмнѹ
12 лѹй, лнгъ оушле кортѹлѹй мрт҃ѹрі҃ен҃. Шн
вен҃ жѹнгѣ вицелѹл фнаинтъ дмнѹлѹй, лнгъ
13 оушле кортѹлѹй мрт҃ѹрі҃ен҃. Шн вен҃ лѹа
ден҃ синѹеле вицелѹлѹй, шн вен҃ пѹне пре кърнеле
жрт҃твникѹлѹй кѹ дѣцетъ тѹ, ѣръ челалалт
тот сжнуеле, вен҃ тѹрна лнгъ фѹндѹл жрт҃в
14 никѹлѹй. Шн вен҃ лѹа тоатъ грѣсимѣ че
ѣсте пре пънтече, шн праporѹл фикатѹлѹй, шн
ламбдой рънїкїй, шн грѣсимѣ депете ен҃, шн
15 вен҃ пѹне пре жрт҃твник. Ѣръ кърмѹрнле
вицелѹлѹй шн пїеле шн балега, вен҃ ардекѹфо
ѳфаръ детъвъръ, пентрѹ кѣ ѣте ѧпыкатѹлѹй.
16 Шн вен҃ лѹа пре оунсерѣчѣ, шн вор пѹне ѧарсонь
шн фїй лѹй мжнле лор пре капѹ бѣвчелѹй.
17 Шн вен҃ жѹнгѣ вер҃вечеле, шн лѹнд҃ѹ сжнуеле
вен҃ тѹрна пре жрт҃твник ф҃прежѹ. Шн пре
вер҃вечѣ ѳдѣен҃ спнѣтека ѳдѳ шн пъръпиле, шн
вен҃ спъла мацеле шн пнчоареле кѹ апъ, шн вен҃
пѹне двѣѹор деспнкътѹрилор ф҃прежѹ кѹкапѹ.
18 Шн вен҃ ѧдѹче пре вер҃вечѣ тот пре жрт҃твник,
ардере детот дмнѹлѹй, кътрѣ мі҃ро дер҃ѹнѣ мн
19 рошре, жрт҃вѹире дмнѹлѹй ѣсте. Шн вен҃
лѹа вер҃вечеле ѳдоилѣ шн вапѹне ѧарсонь шн фїй
20 лѹй мжнилелор пре капѹ вер҃вечелѹй. Шнл
вен҃ жѹнгѣ пре дн҃сѹл, шн вен҃ лѹа ден҃ сжнуеле

jîrtăvnicul sfîntului ; și nu vor aduce pre ei greșală, ca să nu moară. Lêge vêcinică, lui și seminții lui după dînsul.

CAP 29

1. Și acêstea sînt carele vei face lor și vei sfinți pre dînșii, pentru ca să slujască mie ei. [2] Vei lua den boi un viței și berbeci curați, doi,

2. Și pîine nedospită frămîntată în untdelemnu și plăcinte nedospite unse cu untdelemnu. De făină aleasă de grîu să faci pre êle și să le pui pre êle pre o cósnță.

3. Le vei aduce și le vei apropiia pre coșnițe, și vițălul și cei doi berbeci.

4. Și pre Aarón și pre feciorii lui îi vei aduce la ușile cortului mărturiii și vei scălda pre dînșii cu apă.

5. Și luîndu veșmintele, vei îmbrăca pre Aarón, fratele tău, și haina-cea-pănă-jos și cea-preste-umăr și engolpíul și vei împreuna acesta, engolpíul, cătră cea-peste-umăr.

6. Și vei pune mitra pre capul lui și vei pune potcoava sfințeniia pre mitră.

7. Și vei lua den untdelemnul unsorii și-l vei turna pre capul lui și vei unge pre dînsul.

8. Și feciorii lui îi vei aduce și vei îmbrăca pre ei cu hainele și-i vei încinge pre dînșii cu brînele.

9. Și vei pune lor chíverele și va fi lor slujbă mie în veac. Și vei săvîrși mîinile lui Aarón și mînile fiilor lui.

10. Și vei aduce vițelul la ușile cortului mărturiii și vor pune deasupra Aarón și fiii lui mînile lor pre capul vițelului înaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei.

11. Și vei junghea vițelul înaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei.

12. Și vei lua den sîngele vițelului și vei pune pre coarnele jîrtăvnicului cu dêgetul tău, iară celalalt tot sîngele vei turna lîngă fundul jîrtăvnicului.

13. Și vei lua toată grăsimea ce iaste pre pîntece, și praporul ficatului, și amîndoi rănichii, și grăsimea de peste ei și vei pune pre jîrtăvnic.

14. Iară cărnurile vițelului, și piêlea, și balega vei arde cu foc afară den tabără, pentru că iaste a păcatului.

15. Și vei lua pre un bêrbêce și vor pune Aarón și fiii lui mînile lor pre capul berbêcelui.

16. Și vei junghea berbêcele și, luîndu sîngele, vei turna pre jîrtăvnic împrejur.

17. Și pre berbêce îl vei spinteca în doao și părțile și vei spăla mațele și picioarele cu apă și vei pune deasupra despicăturilor împreună cu capul.

18. Și vei aduce pre berbêce tot pre jîrtăvnic ardere de tot Domnului cătră miros de bună mirosire, jîrtvuire Domnului iaste.

19. Și vei lua berbêcele al doilea și va pune Aarón și fiii lui mînile lor pre capul berbêcelui.

20. Și-l vei junghea pre dînsul, și vei lua den sîngele/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

rici, cîndu mergu a posluşi cătră jirtăvnicul sfîntului; şi nu vor aduce pre ei greşale' pentru ca să nu moară. De lège vêcinică, lui şi seminţiei lui după însul.

CAP 29

1. Şi acêstea sîntu carele vei face lor, pentru ca să-i sfinţeşti pre înşi, ca să-m sveşteniască mie [1]. [2] Vei lua viţăl den boi, unul, şi berbeci curaţi, 2,

2. Şi pâini nedospite frămîntate în untudelemnu şi plăcinte nedospite unse cu untudelemnu. Fănină aleasă de grîu să le faci pre êle şi să le pui pre o coşniţă [2].

3. Le vei aduce şi le vei apropiia pre coşciug, şi viţălul, şi cei 2 berbeci.

4. Şi pre Aaron şi pre ficiorii lui îi vei aduce la uşele cortului mărturici şi i vei scălda pre înşii cu apă.

5. Şi luînd veşmintele, vei înbrăca pre Aaron, fratele tău, şi haina-cea-pănă-gios şi cea-preste-umăr şi cuvîntul, şi vei preuna acesta, cuvîntul, cătră cea-preste-umăr.

6. Şi vei pune mitra pre capul lui şi vei pune potcoava sfinţeniei pre mitră.

7. Şi veţi lua de untudelemnul unsorii şi vei turna pre capul lui şi-l vei unge pre însă.

8. Şi pre ficiorii lui îi vei aduce şi-i vei înbrăca cu hainele şi-i vei încinge cu brîiele pre înşi.

9. Şi vei pune lor pălăriile şi va fi lor slujbă mie întru vac. [10] Şi vei săvîrşi mâinele lui Aaron şi mânule fiilor lui.

10. Şi vei aduce viţălul la uşile cortului mărturiei şi vor pune deasupra Aaron şi fîii lui mâine<le> lor pre capul viţălului înnaintea Domnului, lîngă uşele cortului mărturiei.

11. Şi vei giunghea viţălul înnaintea Domnului, lîngă uşile cortului mărturici.

12. Şi vei lua den sîngele viţălului şi vei punc pre coarnele jirtăvnicului cu dêgetul tău, iar celalaltu tot sîngele vei turna lîngă fundul jirtăvnicului.

13. Şi vei lua toată grăsimea ce iaste pre pîntece, şi maiul [3] de la plemîni, şi amîndoi rărunchii, şi grăsimea de preste ei şi vei pune preste jirtăvnic.

14. Iar cărnurile viţălului, şi piêlea, şi balega vei arde cu foc afară den tabără, pentru că iaste a păcatului.

15. Şi vei lua pre un berbêce şi vor pune Aaron şi fîii lui mâinele lor pre capul berbêcelui.

16. Şi vei junghea berbêcele şi, luînd sîngele, vei turna pregiur jirtăvnic prenpregiur.

17. Şi pre berbêce îl vei spînteca în doao şi părţile lui şi-i vei spăla maţile şi picioarele cu apă şi vei pune deasupra despicăturilor cu capul.

18. Şi vei aduce pre berbêce tot pre jirtăvnic ardere de tot Domnului, cătră miros, a mirosen<e>l frumoase, jirtvuire Domnului iaste.

19. Şi vei lua berbêce al doilea şi va pune Aaron şi feciorii lui mânule lor pre capul berbêcelui.

20. Şi-l vei giunghea pre însul, şi vei lua den sîngele/ lui, şi vei pune pre marginea

40. Şi feciorilor lui Aáron să faci înbrăcăminte şi brîne şi pălării în cinste şi în slavă.

41. Şi să înbraci pre frate-tău Aáron şi pre feciorii lui cu dînsul şi să-i ungi şi să le umpli mâinile şi să-i sfinţeşti să-m facă jârtvă.

42. Şi să le faci nădragi de în să acopere ruşinea trupurilor [8] lor de la mijloc [9] până la coapse să fie.

43. Şi să aibă Aáron şi feciorii lui cînd vor întra în cortul mărturici şi cînd vor veni să slujască sfinţire la altar: să nu puie pre dînşii păcat, ca să nu moară. În lège vêcinică să fie lui aceasta şi seminţiei lui după dînsul.

CAP 29

1. Şi aceasta iaste care vei face lor şi ve: sfinţi ca să junghe ei mie. Să iai un viţe: den cireadă şi 2 cîrlani de berbeci curaţ

2. Şi pîine fără aluat mestecată cu undelemn şi să faci azime [1] de făină de grîu şi să le ungi cu untdelemn.

3. Şi să le pui într-un coş şi ducîndu-le să le duci pre coş, şi viţelul, şi cîrlanii amîndoi.

4. Şi să aduci pre Aáron şi pre feciorii lui pre amîndoi înaintea cortului mărturici şi să-i scalzi cu apă.

5. Şi luînd odăjdiile cêle sfinte, vei înbrăca pre frate-tău Aaron în odăjdiia-ceapănă-la-pământ şi în cea-de-preste-umere şi vei pune şi cuvîntul şi vei împreuna cuvîntul de cea-de-preste-umăr.

6. Şi să pui în capul lui mitră şi să pui potcoava sfinţirei pre mitră.

7. Şi să iai den untdelemnul unsorii să torni în capul lui şi să-l ungi.

8. Şi să aduci şi feciorii lui şi să-i înbraci în văşminte şi să-i încingi cu brîne şi să le pui pălării în cap.

9. Şi vor junghea mie în veac şi vei săvîrşi mâinile lui Aáron şi mâinile feciorilor lui.

10. Şi să aduci viţelul înaintea uşii cortului mărturiei şi să-ş puie Aáron şi feciorii lui mâinile pre capul viţelului înaintea Domnului la uşile cortului mărturici.

11. Şi să junghi viţelul înaintea Domnului, la uşile cortului mărturiei.

12. Şi să iai den sîngele viţelului şi să pui pre cornurile altariului cu dêgetul tău, iar celalalt sînge tot să-l torni la temelia [2] altariului.

13. Şi să iai toată grăsimea cîtă iaste la maţe şi băzărul maţelor, şi de la plumîni, şi rănichii amîndoi, şi grăsimea de pre dînşii şi să pui pre [3] altar.

14. Iar carnea viţelului, şi piêlea, şi balega să arzi în foc demnafară de tabără, că iaste păcat.

15. Şi să iai un cîrlan de berbêce şi să-ş puie Aáron şi feciorii lui mâinile pre capul lui.

16. Şi deaca-l vor junghea, să iai sînge să torni înaintea altariului de amîndoaoă părţile.

17. Şi cîrlanul să-l spînteci în doaoă şi să-i speli maţele şi picioarele în apă.

18. Şi să pui tot cîrlanul pre altar ardere de tot Domnului, cătră mirosul mirosirei cei frumoase, că iaste jertva Domnului.

19. Şi să iai cîrlanul al doilea şi să-ş puie Aáron şi feciorii lui mâinile pre capul lui.

20. Şi să-l junghi şi să iai den sîngele/ lui să pui pre marginea urechii cei

40. Să le faci fiilor lui Aaron hitoane, brîie şi chidare spre cinste şi podoabă.

41. Să-l îmbraci cu ele pre Aaron, fratele tău, şi pe fiii săi împreună cu el. Să-i ungi, să le umpli mîinile şi să-i sfinţeşti, ca să-mi fie preoţi.

42. Să le faci nădragi de în, de la brîu peste coapse, ca să-şi acopere goliciunea.

43. Să se îmbrace Aaron şi fiii săi, cînd vor intra în cortul mărturiei sau cînd se vor apropia de jertfelnic, în sfînta, să-mi slujească, ca să nu-şi aducă asupra lor păcat şi să nu moară. Să fie lege veşnică lui şi seminţiei sale după el.

CAP. 29

Sfinţirea preoţilor

1. Cînd îi vei sfinţi ca să fie preoţi, iată ce trebuie să împlineşti: să iei dintre vite un viţel şi doi berbeci fără meteahnă,

2. Pîini nedospite, frămîntate cu untdelemn şi turte nedospite, unse cu untdelemn. Să le faci din făină de grîu aleasă.

3. Să le pui într-un paner şi să le aduci împreună cu viţelul şi cei doi berbeci.

4. Să-i însoţeşti pe Aaron şi pe fiii săi pînă la intrarea în cortul mărturiei, unde să-i speli cu apă.

5. Şi luînd odăjdiile, să-l îmbraci pe Aaron, fratele tău, cu hitonul, cu meilul, cu efodul şi cu hoşenul, şi să-l încingi;

6. Să-i aşezi pe cap mitra, iar la mitră să prinzi tăbliţa sfinţeniei.

7. Să-i torni pe cap untdelemn de ungere şi să-l ungi.

8. Să-i aduci apoi pe fiii lui şi să-i îmbraci cu veşmintele sfinte.

9. Să-i încingi cu brîie şi să le aşezi mitrele, ca să-mi fie preoţi în veac. Astfel umplînd mîinile lui Aaron şi mîinile fiilor săi, îi vei sfinţi.

10. Să aduci apoi viţelul la uşa cortului mărturiei, iar Aaron şi fiii săi să-şi pună mîinile pe capul viţelului, înaintea Domnului.

11. Să junghii viţelul înaintea Domnului, la uşa cortului mărturiei.

12. Să iei din sîngele viţelului cu degetul tău şi să-l ungi pe coarnele jertfelnicului; tot sîngele celălalt să-l torni la talpa jertfelnicului.

13. Să iei toată grăsimea de pe măruntaie şi praporul ficatului, rărunchii cu grăsimea de pe ei şi să le arzi pe jertfelnic,

14. Iar carnea viţelului, pielea şi maţele cu balega din ele să le arzi în foc afară din tabără, căci este jertfă pentru păcat.

15. Să iei un berbece, iar Aaron şi fiii săi să-şi pună mîinile pe capul lui.

16. Apoi să-l junghii şi, luînd sîngele, să stropeşti jetfelnicul de jur împrejur.

17. Să tai berbecele în bucăţi şi să-i speli măruntaiele şi picioarele cu apă şi să le aşezi pe bucăţile tăiate şi pe căpăţînă.

18. Să arzi berbecele tot pe jertfelnic; aceasta este arderea de tot, jertfă Domnului, mireasmă plăcută lui.

19. Să iei berbecele al doilea, iar Aaron şi fiii săi să-şi pună mîinile pe capul lui.

20. Să-l junghii, să iei sîngele/lui şi să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 60, col. II

лухи шн вен пъне пре маруниѣ оуреки лухи ааронѣ
чей дряпте, шн пре маруниѣ, мжнеи чей дряпте
те, шн пре маруниѣ пичоръ лухи челуи дряпт,
шн пре маруниле оуреклор финлор лухи челе дн
рапте, шн пре маруниле мжнилор челор дряпте
те, шн пре маруниле пичоарелор челор дряпте. кѧ
Шн вѣ лухи де сжцеле жрътвеникулуи, шн де оунде
лен оуцере, шн вѣ стропи пр ааронѣ шпре вѣмжнтуи,
шн пре финїи, шн пре вѣминтеле финлор лухи дж
гухи, шн себе сфнцѣ ѣи шн вешмжнтуи лухи, шн
финїи шн вешминтеле финлор лухи спреунѣ ку
джнсуи. Ѣаръ сжнцеле берѣчелуи спѣвен ту кв
на пре жрътвеникѣ спрежу, шн вен лухи дела бер
вѣче грѣсимѣ лухи, шн грѣсимѣ че акоперепжнте
челе лухи, праporуи фикатулуи, шн рънїкїи амж
дой, шн грѣсимѣ че жсте пре джнсїи, шн врацуи
дряпт, пентру кѣ жсте сѣвършенїе ачаста.
Шн со пжине ден оунѣ де лемнѣ, шн со пацїни кг
Ѣ ден кошница азимелор, кърора сжнѣ пъсе с
наинтѣ дмнуи. Шн вен пъне тоате пре кд
мжнеле лухи ааросне, шн пре мжнеле финлор лухи,
шн вен сосевн пре джнсїи сосевире наинтѣ дмнѣ
луи, шн вен пъне тоате пре мжнеле лухи ааронѣ.
Шн вен прїимн пре ѧле ден мжнеле лор, шн левен ке
ѧдуче пре жрътвеникуи ардерен детоѣ, къторѣ
мироасе де вѣкѣ миросире наинтѣ дмнуи жр
твѣ жсте дмнуи. Шн вен лухи пиептуи кѕ
денъерѣчеле сѣвжширїн, карele жсте ал лухи аа
ронѣ, шнлвен сосевн пре джнсуи, сосевире с наин
тѣ дмнуи, шн вафн цре спарте. Шн вѣ кѕ
сфнцѣ сосевирѣ пиептуи, шн врацуи деспърци
рїн, карele сунѣ сосевнт, шн карele сѣвухат дела
берѣчеле сѣвжширїн, дела ааросне шн дела финї
луи. Шн вафн луи ааросне шн финлор луи кн
лѣцеевѣчнике, дела финїи луи герани, пентру кѣ
жсте ачаста луоаре, шн сосевире вафн дела фи
нїи луи герани, ден жртвеле мжнтурїи луаре
дмнуи. Шн вешмжнтуи сфжнтуи ка кѳ
ре жсте луи ааросне вафн финлор луи дупѣ дж
нсуи, шн сѣнѣ помъзуиаскѣ ей ѣтрѣ джнселе, шн
сѣ сфършаскѣ мжнеле лор. Шапте зиле ле л
ва ѣърбика попа чеа маре пентру джнсуи дентру
финїи луи, карele ва ѣтра ла кортуи мъртурїи
сѣ служаскѣ ѣчеле сфинте. Шн берѣчеле лѧ
сѣвжширїн вен лухи, шн вен фїерце кърнурile ѣ
локу сфжнтъ, шн вор мжнка ааронѣ шн финїи луи,
кърнурile берѣчилуи. Шн пжинеле ден ко лѳ
нице лжнгѣ оушиле кортуи мъртурїен.
Вор мжнка пре ѧле, ѣтрѣ карe сѣ сфинцѣ, ѣ лѯ
трѣ джнселе сѣ сѣвършаскѣ мжнеле лор, сѣ сфин
цѣскѣ пре джнсїи, шн де ааѣть нѣм сънѣ мънж
че ден ѧле, пентру, кѣ сжнѣ сфинте. Ѣаръ лѧ
девор рѣмжнѣ ден кърнурile жртвеи сѣвършї
рїн, шн ден пжнни пъне диминѣца, вен ардe чѧ
лѣлаѣте кѣ фок, нусѣвор мжнка пентру кѣ сфн
цире жсте. Шн вен фаче луи ааросне шн фїн лѳ
лор луи лша дупъ тоате кжте ам порънчнт цїе,
шапте зиле вен сѣвършн мжннеле лор. Шн лѕ
внцѣлуа чѣла ѧѣ пъкатулуи вен фаче ѣ ѕїсоа кѣ

рѣ

lui, şi vei pune pre marginea urechii lui Aarón cei dirêpte, şi pre marginea mînei cei dirêpte, şi pre marginea piciorului celui direpţ, şi pre marginile urechilor fiilo r lui cêle dirêpte, şi pre marginile mînilor lor celor dirêpte, şi pre marginile picioarelor lor celor dirêpte.

21. Şi vei lua den sîngele jîrtăvnicului şi den untdelemnul ungerii şi vei stropi pre Aaron şi pre veşmîntul lui, şi pre fiii lui, şi pre veşmintele fiilor lui cu dînsul şi se va sfinţi el şi veşmîntul lui, şi fiii lui, şi veşmintele fiilor lui împreună cu dînsul.

22. Iară sîngele berbêcelui îl vei turna pre jîrtăvnic împrejur şi vei lua de la berbêce grăsimea lui şi grăsimea ce acopere pîntecele lui, praporul ficatului, şi rănichii amîndoi, şi grăsimea ce iaste pre dînşii, şi braţul direpţ, pentru că iaste săvîrşenie aceasta,

23. Şi o pîine den untdelemnu, şi o plăcintă den coşniţa azimelor, cărora sînt puse înaintea Domnului.

24. Şi vei pune toate pre mîinele lui Aarón şi pre mîinele fiilor lui şi vei osebi pre dînşii, osebire naintea Domnului, şi vei pune toate pre mîinele lui Aarón.

25. Şi vei priimi pre êle den mîinele lor şi le vei aduce pre jîrtăvnicul arderei de tot, cătră míros de bună mirosire naintea Domnului, jîrtvă iaste Domnului.

26. Şi vei lua pieptul den berbêcele săvîrşirii, carele iaste al lui Aarón, şi-l vei osebi pre dînsul, osebire înaintea Domnului, şi va fi ţie în parte.

27. Şi vei sfinţi osebirea pieptului şi braţul despărţirii, carele s-au osebit şi carele se-au luat de la berbêcele săvîrşirii de la Aarón şi de la fiii lui.

28. Şi va fi lui Aarón şi fiilor lui lêge vêcinică de la fiii lui Israil, pentru că iaste aceasta luoare şi osebire va fi de la fiii lui Israil, den jîrtvele mîntuirii, luare Domnului.

29. Şi veşmîntul sfîntului, care iaste lui Aarón, va fi fiilor lui după dînsul; şi să să pomăzuiască ei întru dînsele şi să sfîrşască mîinele lor.

30. Şapte zile le va îmbrăca popa cel mare pentru dînsul dentru fiii lui, care le va întra la cortul mărturiii să slujască în cêle sfinte.

31. Şi berbêcele săvîrşirii vei lua şi vei fiêrbe cărnurile în loc sfînt.

32[31]. Şi vor mînca Aarón şi fiii lui cărnurile berbêciului [32] şi pîinile den coşniţă lîngă uşăle cortului mărturiei.

33. Vor mînca pre êle întru care se-au sfinţit, întru dînsele să săvîrşască mîinele lor, să sfinţească pre dînşii. Şi de alt neam să nu mănînce den êle, pentru că sînt sfinte.

34. Iară de vor rămînea den cărnurile jîrtvei săvîrşirii şi den pîini până dimineaţa, vei arde cêlêlalte cu foc; nu să vor mînca, pentru că sfinţire iaste.

35. Şi vei face lui Aarón şi fiilor lui aşa după toate cîte am poruncit ţie: şapte zile vei săvîrşi mîinile lor.

36. Şi viţelul cela al păcatului vei face în zioa cu/răţeniei

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

urechii lui Aaron cel drêpte, şi pre marginea mâinii cei dirêpte, şi pre marginea piciorului celui dreptu, şi pre marginile urechilor fiilor lui cêle drepte, şi pre marginile mâinelor lor cêle drepte, şi pre marginile picioarălor lor cêle drêpte.

21. Şi vei lua den singele jirtăvniculuĭ şi den untudelemnul ungerii şi vei uncropi[4] pre Aaron şi pre văşmintul lui, şi pre fiii lui, şi pre veşmintele fiilor lui cu însul şi să va sfinţi el, şi văşmintul lui, şi fiii lui, şi veşminte<le> fiilor lui împreună cu însul.

22. Iară singele berbêcelui îl vei turna pregiur jirtăvnic prenpregiur şi vei lua de la berbêce grăsimea lui, şi grăsimea ce acopere pintecele lui, şi maiul plăminli, şi rărunchii amîndoi, şi săul ce iaste suptu înşîl, şi braţul[5] dreptu, pentru că iaste săvîrşenie aceasta,

23. Şi pâine una, den untudelemnu, şi o plăcintă den coşniţa azimilor, cărora sîntu puse înnaintea Domnului.

24. Şi vei pune toate pre mâinele lui Aaron şi pre mânule fiilor lui, vei usăbi pre înşii, usăbire înnaintea Domnului, şi vei pune toate pre mânule lui Aaron.

25. Şi vei priimi pre êle den mâincle lor şi le vei âduce pre jirtăvnicul arderii de tot, cătră miros de bun miros înnaintea Domnului roditură iaste Domnului.

26. Şi vei lua pieptul de la berbêcele săvîrşirei, carele iaste a lui Aaron, şi-l vei usăbi pre însul, usăbire înnaintea Domnului, şi va fi ţie în parte.

27. Şi vei sfinţi usăbirea pieptului şi braţul luării, carele s-au usăbit şi carele s-au luat de la berbêcele săvîrşirei de la Aaron şi de la ficiorii lui.

28. Şi va fi lui Aaron şi fiilor lui de lêge vêcinică de la fiii lui Israil, pentru că iaste aceasta usăbire [6] şi usăbire va fi de la fiii lui Israil, den jirtvele mîntuitoare, luare Domnului.

29. Şi văşmintul sfîntului, care iaste lui Aaron, va fi fiilor lui după însul ; şi să s<ă> pomăzuiască ei întru ins şi să s<ă> săvîrşască mâincle lor.

30. 7 dzile le va înbrăca popa cel mare pentru însul dentru fiii lui, carele va intra întru cortul mărturiei să slujască întru sfinţi.

31. Şi berbêcelé săvîrşirei îl vei lua şi vei fiêrbe în loc sfîntu.

32[31]. Şi vor mînca Aaron şi fiii lui carnea berbêcelui [32] şi pîinea den coş lîngă uşile a cortului mărturiei.

33. Şi vor mînca pre êle întru carele s-au sfinţit, el să săvîrşască mâincle, să sfinţască pre înşii. Şi de altu neam să nu mănînce de êle, pentru că-s sfinte.

34. Iar să vor rămînea den cărnurile jirtvei săvîrşirei şi den pâini până-dimineaţă, vei arde cêlêlalte cu foc ; nu să vor mînca, pentru că sfinţenie iaste.

35. Şi vei face lui Aaron şi fiilor lui aşa după toate cîte am porîncit ţie : 7 dzile vei săvîrşi mâincle lor.

36. Şi viţălul cel al păcatului vei face în dzua cu/răţenjei şi vei curăţi jirtăvnicul dirêpte a lui Aáron, şi pre marginea mâinii cei dirêpte, şi pre marginea piciorului celui dirept, şi pre marginea urechilor celor dirêpte ale feciorilor lui, şi pre marginea mâinilor lor celor dirêpte, şi pre marginea picioarelor lor celor dirêpte.

21. Şi să iai den singele[4] carele va fi pre altar şi den undelemnul ungerii şi să stropeşti pre Aáron, şi odăjdiile lui, şi pre feciorii lui, şi pre odăjdiile feciorilor lui, iar singele cîrlanului îl vei turna de amîndoaă părţile de altariu.

22. Şi să iai den cîrlan grăsimea lui, şi grăsimea de pre maţele lui, şi bâzărul maţelor, şi de la plumîni şi rănichii amîndoi, şi grăsimea de pre dînşii, şi armul cel dirept, şi umărul dirept, că aceasta iaste săvîrşire,

23. Şi o pîine de undelemn şi o azimă[5] den coşul azimelor, care sînt puse înaintea Domnului în miros cu miroseală frumoasă, că iaste jărtva Domnului.

24. Şi să le pui toate pre mâinile lui Aáron şi pre mâinile feciorilor lui şi vei usebi osébi înaintea Domnului.

25. Şi vei pune toate pre mâinile lui Aáron, iar după aceasta vei lua de pre mâinile lor şi vei pune pre altar în ardere de tot înaintea Domnului, în miros cu miroseală frumoasă, că iaste jărtva Domnului.

26. Şi să iai picptişorul de la cîrlanul săvîrşirei, care iaste al lui Aáron, şi să-l osibeşti deosebi înaintea Domnului, şi va fi partea ta.

27. Şi să sfinţeşti osebirea picptişorului şi umerile usebirei se va chiema, care se-au usebit de la cîrlanul săvîrşirei [28] de la Aáron şi de la feciorii lui.

28. Să fie lui Aáron şi feciorilor lui lêge vêcinică de la feciorii lui Israil, că aceasta iaste luare şi osebire de la feciorii lui Israil, den jărtvele mîntuitoare, luare Domnului.

29. Iar odăjdiile cêle sfinţite, care sînt ale lui Aáron, să fie ale feciorilor lui după dînsul şi să se ungă ei într-însele şi să săvîrşească mâinile lor.

30. Şapte zile să [să] se îmbrace într-însele preotul cel mare, care den feciorii lui va fi în locul lui şi care va intra în cortul mărturiei să slujască întru sfinţire.

31. Iar cîrlanul săvîrşirei îl vei lua şi să fierbi carnea într-un loc sfînt.

32. Şi să mănînce Aáron şi feciorii lui carnea cîrlanului şi pâinea den coş, lîngă uşile cortului mărturiei vor mînca acêstea.

33. Întru care le vei sfinţi, într-însele să săvîrşăşti mâinile lor şi să se sfinţească. Iară de altă seminţie să nu mănînce dentr-însele, că sînt sfinte.

34. Iar de va rămînea den carnea altariului săvîrşirei şi den pâini pre a doaoa zi, să arzi rămăşiţa cu foc ; iar să nu se mănînce, că iaste sfinţire.

35. Şi să faci lui Aáron şi feciorilor lui aşa cum am porîncit ţie : şapte zile să săvîrşeşti mâinile lor.

36. Şi viţelul pentru păcat să faci în zioa cu/răţeniei şi să curăţeşti altariul cînd vei ungi vîrful urechii drepte, degetul mare al mîinii drepte, degetul mare al piciorului drept al lui Aaron şi al fiilor lui. Să stropeşti cu singe jertfelnicul de jur împrejur.

21. Să iei din singele de pe jertfelnic şi din untdelemnul ungerii şi să stropeşti pe Aaron şi veşmintele sale, pe fiii lui şi veşmintele lor, ca să se sfinţească ei şi veşmintele lor. Ce a rămas din singe să-l torni lîngă jerfelnic.

22. Pentru sfinţirea preotului să iei de la berbece grăsimea cozii şi mărunţaielor, praporul ficatului, amîndoi rărunchii, grăsimea de pe ei şi pulpa din dreapta.

23. Să mai iei o pîine, o turtă cu untdelemn şi o azimă din panerul pus înaintea Domnului.

24. Să le pui toate lui Aron şi fiilor săi pe palme, ca să le aducă drept dar înaintea Domnului.

25. Să le iei apoi din mîinile lor şi să le arzi pe jertfelnic arderea de tot ca o mireasmă plăcută Domnului.

26. Pentru sfinţirea lui Aaron să iei pieptul berbecului şi să-l duci înaintea Domnului, legănîndu-l ; aceasta va fi partea ta.

27. Pieptul acesta ca şi coapsa, care au fost ridicate înaintea Domnului pentru sfinţirea lui Aaron şi a fiilor săi, sfinţite vor fi.

28. Să fie aceasta pentru Aaron şi fiii săi lege veşnică fiilor lui Israel, căci aceasta este o jertfă de înălţare, dar înălţat Domnului între jertfele de izbăvire ale fiilor lui Israel.

29. Iar odăjdiile lui Aaron să rămînă, după el, fiilor săi, să se îmbrace cu ele cînd vor fi unşi şi sfinţiţi.

30. Şapte zile să le îmbrace marele preot, care-i va urma dintre fiii săi, cînd va intra în cortul mărturiei să slujească în locaşul sfînt.

31. Să iei berbecele sfinţirii şi să-i fierbi carnea într-un loc sfînt.

32. Aaron şi fiii săi să mănînce carnea berbecului şi pîinele din paner la uşile cortului mărturiei.

33. Să le mănînce, că prin ele s-au curăţit, cînd li s-au umplut mîinile, la sfinţirea în preoţie. Nimeni altul să nu mănînce din ele, căci sînt sfinţite.

34. Iar de va rămîne din carnea jertfei de sfinţire şi din pîini pînă dimineaţă, să arzi rămăşiţele în foc ; să nu se mănînce, căci sînt sfinţite.

35. Cu Aaron şi cu fiii săi să faci totul, aşa cum ţi-am poruncit : şapte zile să ţină sfinţirea lor.

36. În fiecare zi să junghii un viţel pentru jertfa izbăvirii./Cu singele lui să stropeşti

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 61, col. I

рꙋцѣ́нїй, шн̀ вен кꙋрѣцн̀ жр̀тꙋвнникꙋ́, кжнд̀ тебен сфинцн тꙋ̀ прѣ ѣ́л, шн̀ вен оу́нце прѣ ѣ́л ка
ѧ̀ѕ сѣ сфинцѣ́щи прѣ ѣ́л . Ша́пте зн̀ле вен кꙋрѣцн̀ жр̀тꙋвнникꙋ́, шнл̀вен сфинцн̀ прѣ ѣ́л шн̀ вл.фн̀ жр̀тꙋвнникꙋ́ сфжнтꙋ́ сфинцнлов, Тотъ чѣ́л че
сѣвл̀ а̂тинце де жр̀тꙋвнникъ сека сфинцн̀ .
ѧ̀н Шн̀ а̂вѣ́тъ сжнтъ кжтевен фа́че спрѣ жр̀тꙋвнникъ, мїе́н де оу́н а̂нь кꙋра́ч до́н де зн̀ нинчела́тъ,
ѧ̀д родн̀ꙋрь нинчела́тъ . Жн̀ мїе́л вен фа́че дмин
нѣца, шн̀ мїе́лꙋ́ а̂л до́нлъ а̂вен фа́че де кѣ̀рꙋ
ѧ̀м ѣ́рꙋ . Шн̀ а̂зѣ́чъ де фꙋ́нтъ кꙋра́тъ фрѣмж̀
Татъ кꙋ оу́нтъ де лемнꙋ а̂шезата́, а̂патра ден нн̀,
шн̀ тꙋрнаре а̂патра ден нн̀, де вино ла оу́н мїѣ .
ѧ̀м Шн̀ мїе́лꙋ́ а̂л до́нлъ а̂вен фа́че де кѣ̀рꙋ сѣ́арꙋ
дꙋпъ жр̀тва де дминѣца, шн̀ дꙋпъ тꙋрна́рѣ
лꙋ́н вен фа́че, а̂тр̀ми́рос, де сꙋнъ мирослре роди
ѧ̀м тꙋрѣ дмнꙋлꙋ́н . Жр̀тва не а̂нѣпърїи, а̂л
зꙋрнае шн̀ а̂семнцїнае колѣ́ре, пре оу́шле кортꙋ
лꙋ́н мꙋртꙋрїен а̂нанн̀тѣ дмнꙋлꙋ́н, а̂тр̀ кареле
мꙋвои а̂рѣтл цїе а̂колѡ, каєъ грѣєскꙋ́ цїе .
ѧ̀г Шн̀ мꙋвои фꙋгꙋдꙋ́н а̂колѡ фнлор лꙋ́н їсраи́л, шн̀
ѧ̀д мꙋвои сфинцн̀ а̂мꙋрїѣ́мѣ . Шн̀ вои сфинцн̀
ковтꙋ́л мꙋртꙋрїи́н, шн̀ жр̀тꙋвнникꙋ́, шн̀ пре
а̂а́рон, шн̀ фнїи лꙋ́н вон сфинцн̀, ка сꙋнт прѡщѣ
ѧ̀ѕ скъ мїе . Шн̀ мꙋвои кема а̂тр̀ фнїи лꙋ́н їс
ѧ̀з раи́л, шн̀ вон фнлор дмнꙋ́зꙋ . Шн̀ вор кꙋ но
лще кѣ ѣ́ сжнтъ дмнꙋ́л дмнꙋ́зꙋ́л лор чѣ́ла че їк
скоѣ прѣ ѣ́н ден пѣмжнтꙋ́л ѣгꙋпѣтлꙋ́н, сѣмꙋкѣ
лор шн̀ сѣфнꙋ лор дмнꙋ́зꙋ .

К А П Л

ѧ̀ Н вен фа́че жр̀тꙋвнник, де тꙋмжа́ре де
ѧ̀ лѣмне непꙋтреде, шнлвен фа́че прѣджн
ѧ̀ѕ сѫ де оу́кѡ де лакꙋ, шн̀ де оу́кѡ де лакꙋ.
ѧ̀ѳ а̂патрꙋ кѡцꙋрн кафн, шѫ де до кѡ де нал
ѧ̀т денъ тр̀нсꙋль вофн кѡарнеле лꙋ́н . Шн̀
вен полїн кꙋ а́ꙋрꙋ кꙋра́т грѣ[ли]соара лꙋ́н, шн̀ пре
цїи лꙋ́н а̂прежꙋрь, шн̀ кѡарнеле лꙋ́н, шн̀ вен фа́че
лꙋ́н кꙋнꙋнъ а̂плетнтъ де а́ꙋрꙋ а̂прежꙋрь .
ѧ̀д Шн̀ до́лѡ верцн де а́ꙋрꙋ кꙋра́т вен фа́че лѫ сꙋнъ
кꙋнꙋна чѣ а̂плетнтъ а̂лꙋ́н, ла а̂мжндо́лѡ латꙋ
рнле вен фа́че ла а̂мжндо́лѡ кѡлестеле, шн̀ вор фн
ла пр̀нцн ма́рцнни, пентрꙋ ка стрѣдиче прѣ
ѧ̀ѳ джса кꙋ джнселе . Шн̀ вен фа́че пр̀нци де
лѣмне непꙋтреде, шнвен ѣ́ ферека прѣ ѣ́н кꙋа́ꙋр.
ѧ̀ѕ Шн̀ вен ꙋ́не прѣ ѣ́ль а̂потрнва а̂коперн мжнтꙋ
лꙋ́н, чѣлꙋ́н че ѫсте прѣ кнкотꙋ́л мꙋртꙋрїлор,
ѧ̀ѕ а̂тр̀ кареле мꙋвои а̂рѣтл ѣ́ꙋ цїе а̂колѡ . Шн̀
ѧ̀ѳ ба́лъмъ а̂а́рон прѣ джнсꙋль тъмжа́ токмнтъ
мꙋрꙋнтъ, дминѣца дминѣца, кжнд̀ ток
мѣще лꙋмнне ла тъмъ прѣ джнсꙋль .
ѧ̀т Шн̀ кжнд̀ ка а̂прнн де а̂а́рон лꙋмнне са́ра ба́л
мжа прѣ джнсꙋль, тъмжа́ре не ѫчета́тъ, пꙋр
ѧ̀ф а̂нанн̀тъ дмнꙋ́л дмнꙋ́зꙋ а̂семнцїнае лор .
ѧ̀х Шн̀ нꙋвецн а̂дꙋче прѣ ѣ́ль а̂ла́тъ тъмжа́ , лꙋа́ре
жр̀тъ шн̀ тꙋна́ре сънꙋ тꙋрна́цн прѣ джнсꙋ́л .
ѧ̀ѱ Шн̀ сека рꙋга́ а̂а́рон прѣ кѡарнеле лꙋ́н сѫ́а́тъ а̂
тр̀ꙋ́н а̂нь, ден сжнцеле кꙋрѣцнїн пъкателор ѣр
търїи, сѫ́а́тъ а̂тр̀ꙋ́н а̂нь ла кꙋрѣцн̀ прѣ ѣ́ль а̂
семнцїнае лор, сфнтꙋ сфнтꙋ лор ѣ́ѣ дмнꙋ́л .

și vei curăți jîrtăvnicul cînd te vei sfinți tu pre el și vei unge pre el, ca să sfințești pre el.

37. Șapte zile vei curăți jîrtăvnicul și-l vei sfinți pre el și va fi jîrtăvnicul sfîntul sfinților. Tot cel ce să va atinge de jîrtăvnic se va sfinți.

38. Și acêstea sînt cîte vei face spre jîrtăvnic; miei de un an curați, doi de zi ne-ncetat, roditură ne-ncetată.

39. Un miel vei face dimineața și mielul al doilea îl vei face de cătră seară.

40. Și a zecea de făină curată, frămîntată cu untdelemnu așăzat, a patra den in și turnare a patra den in de vin la un miel.

41. Și mielul al doilea îl vei face de cătră seară, după jîrtva de dimineață, și după turnarea lui vei face întru míros de bună mirosire roditură Domnului.

42. Jîrtva neîncetării în auzurile și în semințiile voastre, pre ușile cortului mărturiei, înaintea Domnului, întru carele mă voiu arăta ție acoló, ca să grăiescu ție.

43. Și mă voiu făgădui acoló fiilor lui Israil și mă voiu sfinți în mărirea mea.

44. Și voiu sfinți cortul mărturiii, și jîrtăvnicul, și pre Aarón, și fiii lui voiu sfinți, ca să-m preoțească mie.

45. Și mă voiu chema întru fiii lui Izrail și voiu fi lor Dumnezău.

46. Și vor cunoaște că eu sînt Domnul Dumnezăul lor, cela ce i-am scos pre ei den pămîntul Eghipetului, să mă chem lor și să fiu lor Dumnezău.

CAP 30

1. Și vei face jîrtăvnic de tămîiére de lêmne neputrede.

2[1]. Și-l vei face pre dînsul de un cot de lungu și de un cot de largu. [2] În patru colțuri va fi și de doi coți de nalt, dentr-însul vor fi coarnele lui.

3. Și vei polii cu aur curat grătioara lui, și părețíi lui împrejur și coarnele lui, și vei face lui cunună împletită de aur împrejur.

4. Și doao verigi de aur curat vei face lui supt cununa cea împletită a lui, la amîndoao laturile, vei face la amîndoao coastele; și vor fi la părîngi margini pentru ca să rădice pre dînsul cu dînsele.

5. Și vei face părîngi de lêmne neputrede și-i vei ferea pre ei cu aur.

6. Și vei pune pre el împotriva acoperimîntului celui ce iaste pre chívotul mărturiilor, întru care mă voiu arăta eu ție acoló.

7. Și va tămîia Aarón pre dînsul tămîie tocmită, mărunță, dimineața-dimineața, cînd tocmêste luminele, va tămîia pre dînsul.

8. Și cînd va aprinde Aarón luminele sara, va tămîia pre dînsul tămîiére neîncetată, pururea înaintea Domnului, în semințiile lor.

9. Și nu veți aduce pre el altă tămîie, luare jîrtvă și turnare să nu turnați pre dînsul.

10. Și se va ruga Aarón pre coarnele lui odată într-un an; den sîngele curățeni<i> păcatelor iertării o dată într-un an va curăți pre el în semințiile lor. Sfîntu sfîntu lor iaste Domnului“. /

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

cînd vei sfinţi cu el şi vei unge pre el, ca să sfinţeşti pre el.

37. <7 dzili vei curăţi> [7] jirtăvnicul şi-l vei sfinţi pre el şi va fi jirtăvnicul sfintul sfinţilor. Tot cel ci să va atinge de jirtăvnic să va sfinţi.

38. Şi acéstea sintu cite vei face pre jirtăvnic: miei de un an curaţi, 2 pre dzi neincetat, jirtve neincetate.

39. Un miel veţi face dimineaţă şi al doilea miel de cătră sară vei face.

40. Şi a dzécea de fănin<ă> curată, frămîntată cu untudelemnu aşedzată, a patra de in şi turnare a patru de in de vin la un miel.

41. Şi mielul al doilea îl vei face de cătră sară, după jirtva de dimineaţă, şi după turnarea lui vei face intru miros de bună mirosire jirtvă Domnului.

42. Jirtva a neincetării intru audzurile voastre şi intru săminţiile voastre, pre uşile cortului mărturicei, innaintea Domnului, intru carele mă voi cunoaşte ţie acoló, ca să-ţi grăiescu.

43. Şi mă voiu făgădui acoló fiilor lui Israil şi mă voi sfinţi intru mărirea mea.

44. Şi voi sfinţi cortul mărturicei, şi jirtăvnicul, şi pre Aaron, şi pre fiii lui voi sfinţi, ca să-m slujască mie.

45. Şi mă voi chema intru fiii lui Israil şi voi fi lor Dumnedzău.

46. Şi vor cunoaşte că eu sintu Domnul Dumnedzăul lor, cela ce am scos pre ei den pămintului Eghiptului, ca să mă chem lor şi să le fiu lor Dumnedzău.

CAP 30

1. Şi vei face jirtăvnic de tămîie de lémne neputrede.

2[1]. Şi-l vei face pre însul de un cot de lungu, de un cot de largu [1]. În patru colţuri va fi şi de 2 coţi de innaltu, dentru însul va fi coarnele lui.

3. Şi-l vei polei pre însă cu aur curat grătioara lui, şi păreţii lui prenpregiur, şi coarnele lui, şi vei face lui cunună împletită de aur înpregiur.

4. Şi doaă verigi de aur curate vei face lui suptu cununa cea împletită, la amîndoaă laturile vei face, la amîndoao coastele, şi vor fi la păringi, pentru ca să rădice pre el cu însele.

5. Şi vei face păringi de lémne neputrede şi le vei fereca cu aur pre însele.

6. Şi-l vei pune pre el împotriva acoperemîntului celui ce iaste pre săériul mărturiei lor, întru carii mă voi arăta cu ţie.

7. Şi va tămîia Aaron pre însul tămîie tocmită, măruntă, dimineaţă-dimineaţă.

8. Cînd tocmêşte luminile, va tămîia pre însă tămîére neincetată, pururea înnaintea Domnului, întru semînţiile lor.

9. Şi nu veţi aduce pre el altă tămîie, luare jirtvă, şi turnare, pre însul.

10. Şi să va ruga Aaron pre coarnele lui o dată într-un an; de singele curăţeniei a păcatelor lértării, o dată într-un an va curăţi pre el întru semînţiile lor. Svîntu a sfinţilor iaste Domnului"./

sfinţi pre dînsul şi să-l ungi să fie sfinţit.

37. Şapte zile să curăţeşti altariul şi să-l sfinţeşti şi va fi altariul sfînta sfinţilor. Tot cel ce se va atinge de dînsul se va sfinţi.

38. Aceasta iaste care vei face pre altar: 2 cîrlani de berbeci cîte de 1 an, curaţ, în toate zilele totdeauna să faci jărtvă.

39. Un cîrlan dimineaţa, altul îndeseară.

40. Şi a zécea parte de făină de grîu curată, frămîntată cu undelemn, aşăzată în a patra parte de in şi turnarea a patra parte de in de vin să fie unui cîrlan.

41. Iar cîrlanul al doilea să-l faci îndeseră, ca şi jărtva de dimineaţa, şi turnarea lui să o faci întru miroseala mirosului celui bun jărtvei Domnului.

42. Jărtva neîncetării întru auzurile voastre şi întru seminţiile voastre, înaintea uşilor cortului mărturicei, înaintea Domnului, întru care mă voiu arăta ţie acoló, ca şă-ţ grăiesc.

43. Şi voiu făgădui acoló feciorilor lui Israil şi-i voiu sfinţi întru slava mea.

44. Şi voiu sfinţi cortul mărturicei, şi altariul, şi şi pre Aáron, şi pre feciorii lui voiu sfinţi, ca să junghe mie.

45. Şi mă voiu chiema între feciorii lui Israil şi voiu fi lor Dumnezeu.

46. Şi vor cunoaşte că eu sînt Domnul Dumnezeul lor, cela ce i-am scos de<n> [6] ţara Eghipetului, să mă chiem lor şi să fiu lor Dumnezeu.

CAP 30

1. Şi să-m faci altar de cădire de tămîie de lemn neputred.

2. Şi să-l faci de un cot de lung şi de un cot de larg. Şi să fie în 4 cornuri, iar de nalt să fie de 2 coţ şi cornurile lui să fie dentr-însul.

3. Şi să-l fereci cu aur curat grătărelul lui, şi păreţii lui împrejur, şi cornurile lui, şi să-i faci cunună de aur împrejur.

4. Şi 2 belciuge de aur curat să-i faci supt cununa cea de împrejur de amîndoaoă laturile şi să fie pîrghii ca să-l rădice cu dînsele.

5. Şi pîrghiile să le faci de lemn neputred şi să le fereci cu aur.

6. Şi să-l pui împotriva zăvêsei acoperemîntului carea iaste la sîcriul mărturiei întru care mă voiu arăta cu ţie de acoló.

7. Şi să cădească pre dînsul Aáron cu tămîie tocmită, mărunţă, dimineaţa-dimineaţa, cînd aşază luminile[1], va tămîia pre dînsul.

8. Şi cînd va aprinde Aáron lumini îndeseară, să cădească pre dînsul totdeauna cu tămîie în toată vrêmea înaintea Domnului în neamurile lor.

9. Şi să nu se aducă la dînsul altă tămîie, prinos şi jungbére; şi turnare să nu torni pre dînsul.

10. Şi se va ruga Aáron pre cornurile lui o dată într-un an, de sîngele curăţirei a rugăciunei de păcate o dată într-un an[2] să-l curăţească întru seminţiia lor şi va fi sfînta sfinţilor Domnului"./

jertfelnicul pentru curăţire şi să-l ungi, ca să se sfinţească.

37. Şapte zile să curăţi jertfelnicul şi să-l sfinţeşti şi va fi jertfelnicul preasfînt. Oricine se va atinge de el se va sfinţi.

38. În fiecare zi să aduci jertfă necontenită: să pui pe jertfelnic doi miei de un an, fără meteahnă.

39. Un miel îl vei jertfi dimineaţa, iar al doilea miel îl vei jertfi seara.

40. A zecea parte dintr-o efă de făină de grîu, amestecată cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn curat, şi a patra parte dintr-un hin de vin pentru turnare.

41. Al doilea miel să-l jertfeşti seara, cu dar de făină şi de vin ca şi dimineaţa, să-l aduci jertfă domnului întru mireasmă plăcută lui.

42. Pentru tot neamul vostru aceasta să rămînă jertfa necontenită, la uşile cortului mărturiei, unde mă voi arăta ca să-ţi grăiesc.

43. Acolo mă voi întîlni cu însumi cu fiii lui Israel şi voi sfinţi locul acela prin slava mea.

44. Şi voi sfinţi cortul mărturiei şi jertfelnicul, iar pe Aaron şi pe fiii săi îi voi sfinţi, ca să-mi slujească, preoţi fiind.

45. Voi locui în mijlocul fiilor lui Israel şi voi fi Dumnezeul lor.

46. Şi vor cunoaşte că eu sînt Domnul Dumnezeul lor, cel ce i-am scos din pămîntul Egiptului, ca să locuiesc printre ei şi să fiu Dumnezeul lor.

CAP. 30

Altarul tămîierii.

1. Să faci un jertfelnic de tămîiere din lemn de salcîm.

2. Să fie pătrat, lung de un cot, lat de un cot şi înalt de doi coţi; să fie dintr-o bucată cu coarne cu tot.

3. Să îmbraci cu aur curat partea de sus, pereţii împrejur şi coarnele; să-i faci de jur împrejur o cunună împletită de aur.

4. Sub cunună să-i faci două verigi de aur curat, pe cele două laturi, la margini; prin ele să bagi drugii de ridicat.

5. Drugii să fie din lemn de salcîm, îmbrăcat cu aur.

6. Să-l aşezi în faţa perdelei, care este înaintea chivotului mărturiei, acolo unde mă voi arăta cu ţie.

7. Pe el să ardă Aaron tămîie mărunţă, cu mireasmă plăcută. În fiecare dimineaţă, cînd pregăteşte candelele, să-l tămîieze pe el.

8. Să-l tămîieze pe el şi seara, cînd Aaron va aprinde candelele; această ardere necontenită să se facă pururea înaintea Domnului din neam în neam.

9. Să nu aduceţi pe el o altă ardere sau alt prinos şi nici o altă jertfă, nici dar de pline, nici turnare.

10. Aaron să aducă odată pe an jertfa de curăţire pe el, pe coarnele lui. Cu sîngele curăţirii de păcate, al izbăvirii, să-l curăţe odată pe an pentru un neam. Acesta îi este Domnului preasfînt"./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 61, col II

11. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

12. „De vei lua gîndul fiilor lui Israil în socotința lor și vor da fieșcarele mîntuire pentru sufletul lor Domnului, și nu va fi intru ei cădere în socotința lor.

13. Și aceasta iaste care vor da cîți vor mêrge la socotință : jumătate de didrahmă, după didrahmul cel sfînt, doaozeci de bani didrahmul, iară jumătate de didrahmă, venitul Domnului.

14. Tot carele merge la socotință den 20 de ani în sus vor da venitul Domnului.

15. Cel bogat nu va adaoge și cel sărac nu va împuțina den jumătate de didrahmă a da venitul Domnului pentru fiii lui Israil, să să roage pentru sufletele voastre.

16. Și vei lua argintul venitului pentru fiii lui Israil și-l vei da la lucrul cortului mărturiii și va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, să vă rugați pentru sufletele voastre".

17. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

18. „Fă spălătoare de aramă și fundul ei de aramă ca să să spêle, și o vei pune în mijlocul[1] cortului mărturiii și în mijlocul jîrtăvnicului. [19[Și vei turna într-însa apă

19. Și-ș vor spăla Aarón și fiii lui dentr-însa mînile lor și picioarele.

20. Cînd vor mêrge la cortul mărturiii, se vor spăla cu apă și nu vor muri : sau cînd mergu la jîrtăvnic să slujască și să aducă arderile de tot Domnului,

21 [20]. Îș vor spăla mînile și picioarele cu apă cînd întră la cortul mărturiii, pentru ca să nu moară. [21] Și va fi lor lêge vêcinică, lui și rudeniilor lui după dînsul".

22. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

23. „Și tu ia mirosuri : floare de zmirnă aleasă, 500, de sicli, și scorțișoară mirositoare, jumătate de atîta, 250, și trestie mirositoare, doao sute și cincizeci,

24. Și de irêos, 500 de sicli, de cel sfînt, și unt den lemnu de maslin, in.

25. Și vei face pre dînsul untdelemnu, unsoare sfîntă, mir mirositoriu cu meșteșugul făcătoriului de mir, untdelemnu unsoare sfîntă va fi.

26. Și vei unge dentr-însul cortul mărturiei și chivotul mărturiei,

27. Și toate vasele ei, și sfêșnecul, și toate vasele lui, și jîrtăvnicul tămîii, și jîrtăvnicul arderilor de tot,

28. Și toate vasele lui, și masa, și toate vasele ei, și spălătoarea și fundul ei.

29. Și le vei sfinți pre êle și vor fi sfinte sfintelor. Tot cine se va atinge de êle se va sfinți.

30. Și pre Aarón și pre fiii lui vei unge și-i vei sfinți pre ei, ca să-m preoțească mie.

31. Și fiilor lui Israil le vei grăi, zicînd : «Untdelemnu, unsoare de pomăzuit sfînt va fi acesta, voao, întru semințiile voastre.

32. Pe trupul omenescu să nu să ungă și după tocmeala aceasta să nu faceți voao singuri întru acesta chip. Sfînt iaste și sfințenie va fi voao.

33. Carele va face întru acesta chip și carele va / da

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

11. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicindu :

12. „De vei lua gîndul fiilor Israil întru socotinţa lor şi va da fieştecarele mîntuiri pentru sufletile lor Domnului [2], şi nu va fi întru ei cădêre întru socotinţa lor.

13. Şi aceasta iaste ce vor da cîţi vor mêrge la socotinţă : jumătate de didrahmu, după didrahmul cel sfîntu, 20 bani didrahmul, iar giumătate de didrahmu, venit Domnului.

14. Tot carele mêrge la socotinţă den 20 de ani în sus vor da venitul Domnului.

15. Cel avut nu va adaoge şi cel sărac nu va înpuţîna de jumătate de didrahmă, dîndu venitul Domnului pentru fiii lui Israil, să s<ă> roage pentru sufletile voastre.

16. Şi vei lua argîntul, venitul lui pentru fiii lui Israil, şi-l vei da la lucrul cortului mărturiei şi va fi fiilor lui Israil pomenire înnaintea Domnului, ca să s<ă> roage pentru sufletile voastre".

17. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicindu :

18. „Fă medêlniţă [3] de aramă şi fundul lui de aramă, ca să s<ă> spêle, şi-l vei pune întru mijlocul cortului mărturiei şi întru mijlocul jîrtăvnicului. [19] Şi vei turna întru însul apă

19. Şi să vor spăla Aaron şi fiii lui dentru însul mînule lor şi picioarele.

20. Cîndu mergu la cortul mărturiei, să vor spăla cu apă şi nu vor muri; sau cîndu, mergînd la jîrtăvnic să slujască casei Domnului.

21[20]. Să vor spăla mîinele şi picioarele cu apă, cîndu întră la cortul mărturiei, pentru casă nu moară. [21] Şi va fi lor de lêge vêcinică, lui şi rudeniilor lui după însul".

22. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicindu :

23. „Şi tu ia unsori [4] : floare de zmîrnă aleasă, 500 de sicli, şi scoarţă dulce bine-mirositoare, giumătate de atîta, 250, şi de trestie mirositoare, 250.

24. Şi de iris, 500 de sicli, de cel sfîntu, şi untudelemnu de masline, în.

25. Şi vei face pre însă untudelemnu, unsoare sfîntă, mir mirositor, cu meşterşugul făcătoriului de mir, untudelemnu unsoare sfîntă va fi [5].

26. Şi vei unge dentru însă cortul mărturiei, şi săcriiul mărturiei, şi toate vasele ei, şi sfêşnicul,

27. Şi toate vasele lui, şi jîrtăvnicu tămîiei, şi jîrtăvnicul arderilor de tot,

28. Şi toate vasele lui, şi masa, şi toate vasele ei, şi medelniţa, şi fundul ei.

29. Şi le vei sfinţi pre êle şi vor fi sfinte svinţilor. Tot cine să va atinge de êle să va sfinţi.

30. Şi pre Aaron şi pre fiii lui vei unge şi vei sfinţi pre ei, ca să-m sfeştenească mie.

31. Şi fiilor lui Israil le vei grăi, dzicînd : «Unsoare de pomădzuit sfîntă aceasta va fi voao întru semînţiile voastre.

32. Pre trupul omenescu să nu să ungă şi după tocmala aceasta să nu faceţi voao singuri întru acesta chip. Sfîntu iaste şi sfinţenie va fi voaă.

33. Carele va face într-acesta chip şi carele va/da dentru însul la altu neam va

11. Şi grăi Domnul către Moisei, zicînd :

12. „De vei lua în seamă cugetele feciorilor lui Israil întru socotinţa lor şi vor da fieştecare mîntuire Domnului pentru sufletele lor, şi nu va fi cădêre între dînşii întru cercetarea lor.

13. Şi aceasta iaste ce vor da ei cînd vor mêrge la socotinţă : jumătate de didrahmă, care iaste didrahmă sfîntă, 20 de sicle didrahma, datul Domnului.

14. Şi tot cel ce va mêrge la socotinţă den 20 de ani în sus să dea dal Domnului.

15. Cel bogat să nu mai adaogă, nici cel sărac să nu mai împuţînêze de o jumătate de didrahnmă.

16. Şi cînd vor da dat Domnului den feciorii lui Israil, să se roage pentru sufletele lor (şi să iai argîntul datului de la feciorii lui Israil şi să dai spre lucrul cortului mărturiei şi să fie feciorilor lui Israil întru pomenire înaintea Domnului rugăciunile pentru sufletele voastre)[3]".

17. Şi zise Domnul către Moisei, grăind :

18. Fă-m lighin de aramă şi şi fundul lui de aramă, ca să se spêle, şi să-l pui în mijlocul cortului mărturiei şi al altariului. [19] Şi să torni într-însul apă

19. Să-ş spêle Aáron şi feciorii lui mâinile şi picioarele lor într-însul.

20. Cînd vor întra în cortul mărturiei, să se spêle cu apă să nu moară ; sau cînd vor veni la altar să slujască şi să aducă jîrtvă Domnului

21[20]. Să-ş spêle mâinile şi picioarele cu apă, cînd vor întra în cortul mărturiei, să nu moară. [21] Şi să fie lui aceasta în făgăduinţă vêcinică şi după dînsul feciorilor lui în neamurile lor".

22. Şi grăi Domnul către Moisei, zicînd :

23. „Ia tu ţie unsori : floare de zmîrnă aleasă, 500 de sicle şi scorţişoară mirositoare jumătate pre atîta, adecă 250, şi spichinar, 250[4].

24. Şi casie, 500 de sicle, untdelemn sfînt şi in[5].

25. Şi-l vei face ulei, unsoare sfîntă şi mirositoare ; mirosul şi uleiul fierbînd cu meşteşug va fi unsoare sfîntă.

26. Şi să ungi dentr-însa cortul mărturiei, şi sicriul mărturiei,

27. Masa, şi toate vasele ei, sfêşnicul, şi toate vasele lui,

28. Şi altariul cel căditor, şi altariul arderii de tot, şi toate vasele lor, lighinul, şi toate fundurile lui.

29. Şi le vei sfinţi şi vor fi sfînta sfinţilor şi tot cine se va atinge de dînsele se va sfinţi.

30. Iar pre Aáron şi pre feciorii lui să-i ungi şi să-i sfinţeşti să junghe mie.

31. Şi să zici feciorilor lui Israil : «Această unsoare de undelemn sfîntă să fie voaoă întru neamurile voastre.

32. Trup de om să nu se ungă cu dînsul şi într-acest chip voi înşivă să nu faceţ altuia, că iaste sfinţit şi să fie voaoă sfînt.

33. Iar de va face cinevaş aşa sau de va/da

11. Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a spus :

12. „Cînd vei face numărătoarea fiilor lui Israel, să-şi răscumpere ficeare sufletul, ca să nu se întîmple vreo nenorocire în timpul număratului.

13. Iată ce vor da cei ce intră la numărătoare : jumătate de siclu după siclul cel sfînt, care are douăzeci de oboli, jumătate de siclu este darul pentru Domnul.

14. Tot cel ce intră la numărătoare de la douăzeci de ani în sus să plătească această dare Domnului.

15. Cel bogat să nu dea mai mult, nici săracul mai puţin de jumătate de siclu drept dar Domnului, pentru răscumpărarea sufletului.

16. Să iei banii de răscumpărare de la fiii lui Israel şi să-i dai la trebuinţele cortului mărturiei spre pomenirea fiilor lui Israel înaintea Domnului, ca să izbăvească sufletele voastre".

17. Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a spus :

18. „Să faci spălătoare de aramă pentru spălat, talpa ei să fie de aramă : să o pui între cortul mărturiei şi jertfelnic şi să torni apă într-însa

19. Ca să-şi spele Aaron şi fiii săi în ea mîinile şi picioarele.

20. Cînd vor intra în cortul mărturiei, să se spele cu apă, ca să nu moară, iar cînd se vor apropia de jertfelnic să slujească şi să aducă arderile de tot pentru Domnul

21. Să-şi spele mîinile şi picioarele cu apă, ca să nu moară. Să fie aceasta rînduială veşnică pentru ei şi pentru urmaşii lor, din neam în neam".

22. Iarăşi i-a vorbit Domnul lui Moise şi i-a spus :

23. „Să iei smîrnă aleasă, cinci sute de sicli, şi scorţişoară înmiresmată, jumătate din aceasta, două sute cincizeci, şi trestie cu mireasmă plăcută, două sute cincizeci de sicli,

24. Şi casie, cinci sute de sicli, după siclul sfînt, şi ulei de măsline, un hin.

25. Să faci din acestea mir sfînt, înmiresmat, după meşteşugul făcătorilor de mir ; şi să fie acesta pentru sfînta ungere.

26. Să ungi cu el cortul mărturiei şi chivotul mărturiei,

27. Sfeşnicul şi odoarele sale, jertfelnicul de tămîiere,

28. Şi jertfelnicul arderii de tot, şi toate odoarele lui, masa şi toate vasele, spălătoarea şi talpa ei.

29. Să le sfinţeşti pe acestea şi vor fi sfinte. Oricine se va atinge de ele se va sfinţi.

30. Să-i ungi pe Aaron şi pe fiii lui şi să-i sfinţeşti ca să-mi slujească, fiind preoţi.

31. Şi să le spui fiilor lui Israel : «Acestr va fi pentru voi mirul sfintei ungeri, în numele meu, din neam în neam.

32. Trupurile celorlalţi oameni să nu se ungă cu el şi să nu vă faceţi voua înşivă alt mir aleătuit la fel. Este un lucru sfînt şi sfînt trebuie să rămînă şi pentru voi.

33. Acela care îşi va face mir după asemănarea lui sau va/da din el unui străin să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 62, col. 1

дѣ дин трѫ́нсѹлъ лѫ́ѣлѹлъ дѣ а́лтъ нѣ́мъ, вапе́рѣ
дин норо́дѹлъ лѹ́и. Ши зи́се дмнѹ́лъ кътрѣ
мо́усе, ѿцнцѣ́ мирѣ́сѹри, смирнѣ́ а́лѣсъ ши со́
ниха, ши хлѣ́въ де мирѣ́сѹ, ши тѣ́мѫе кѹра́тъ, Го
ма оу́нъ ка́лѣ́ѣ вафи́. Ши вафа́ѣ фтрѹ́ѣ́, тѣмѫе
лѹкрѹ де фъкътори́ де му́рѹ дин то́мирѣ фъкъто
ри́лѹи де му́рѹ кѹра́ лѹкрѹ сфи́нъ. Ши дин
тѣ́ а́лтра а́ѣестѣ мѣрѹ́нъ, ши дин пу́не фпо
трива мѣртѹрі́лор, фкорту́лѹ мѣртѹрі́ѣй, де оу́
де тѣбо́и а́рѣта́ цѣ́ де а́коло, сфи́нъ сфи́телоре
вафи́ во́ѡ тѣмѫе. Дѹпъ то́мѣла а́ѣаста
стѣнѫ́ фа́чеч во́ѡ фшинъ, сфинце́нѣ вафи́ во́ѡ до́м
нѹлѹи. Ка́реле вафа́ѣе фтрасе́сташ кин, ка
стѣ мирѣ́а́іскъ фтрѹ́ дѫ́нсѹлъ, ваперѣ сѫфлѣ́ѹлъ
а́ѣелѹлъ дин норо́дѹлъ лѹи.

К А П ЛА

Ши грѣи дмнѹлъ кътрѣ мо́усе зикѫ́ндо.
Ѣ́тъ а́м кемат а́нѹме пре Веселеи́л фе
тора́лъ лѹи Ѹ́ри, фечорѹ́лъ лѹи Со́ръ, дин не
мѹ́лъ Ю́дѣи. Ши лам оу́мплѹтъ пре
е́лъ дѫ́хъ дмнезъ́е́скъ дѣнцелепчи́не ши де
причѣпере, ши дешини́цъ, фто́ лѹкрѹ́ стѹкѹ́е.
Ши сфи́е май ма́ре пре́сте ме́шери, стѹкрѣ́зе лѹ
рѹ́ ши а́рѹнтѹ́, ши а́рѫ́ма. Ши вжи́нтѹлъ
ши мохорѫ́тѹ́, ши рошѹ́ рѣсѹчи́т, ши мътă
сѣ фплети́тъ, ши лѹкрѹ́риле пѣ́етрилор ла фа́те,
ши лѹкрѹ́риле тѣ́мплѣ́и лѣмнело́р, стѹкрѣ́зе дѹ
пъ тоа́те лѹкрѹ́риле. Ши ѣ́ѹ а́м да́т лѹи ши
пре е́лиа́въ, а́л лѹи Ахисама́ дин нѣмѹ́лъ лѹи Да́н,
ши ла тот при́чепѹтѹ́ ла и́нимъ а́м да́т при́че
пере, ши во́ сѫ́стени ши вор фа́че тоа́те кѫ́те цѣ́л
порѹ́нчи́т цѣ́. Ко́ртѹлъ мѣртѹрі́ѣй, ши ки
вотѹ́л фъгъдѹи́нцѣй, ши а́коперемѫ́нтѹлъ че́
сте пе́тедѫ́нсѹлъ, ши тоа́тѣ ко́ртѹлѹй, ши
тѫ́ртѣ́никлъ. Ши ма́са ши тоа́те ка́селе ѣ́и,
ши сфѣ́шниклъ че́лъ кѹра́т ши тоа́те ка́селе лѹи,
ши спѣлъторѣ ши фѹ́ндѹлъ ѣ́и. Ши ѣ́мѣ́и
тѣле че́ле деслѹ́тѣ́ъ а́лелѹи а́арѫ́ни, ши ѣ́мѣ́тѣ
ле фи́лор лѹи, каскъ́м присо́цѣ́ скъ́ мѣ́е. Ши
ѹ́нтъ делеми́нѣ́ оу́нцерѣ́и ши тъмѫ́ѣ фпрезнѣ
рѣ́и сфи́нтѹлѹи, дѹпъ тоа́те кѫ́те а́м порѹ́нчи́т
ѣ́ цѣ́ вер фа́че. Ши грѣи дмнѹ́лъ кътрѣ мо́усе
зикѫ́ндо. Ши тѹ́ порѹ́нчѣ́ще фи́лор лѹи ѣ
сраи́ль зикѫ́ндо кътѫ́ци ши сѫмѣ́ѣетеле мѣ́ѣе пъ
зи́цъ, пѣ́нтрѹ кътѣ́сте се́мнѹ лѫ́и́тъ ми́не, ши
фтрѹ вои́ фрѹ́зеле ва́стре, каскъ кѹноскъ́ц кътѣ
сфи́нтъ дмнѹ́лъ чѣ́ черъ сфинце́скъ пре вои́. Ши
стѣпѣ́ни́ц сѫмѣ́ѣетеа, кѫче сфи́нтъ ѣ́сте а́ѣаста
дмнѹ́лѹи ши ва́со, чѣла чева́ пѫнгъри́ пре дѫ́нса
кѹ мо́а́рте сева́ сѫморѫ́, тоа́т карele ва́фа́ѣе фн
трѫ́нса лѹкрѹ, ваперѣ сѫфлетѹ́л а́ѣе́ла дин ми́ѫ
локи́л норо́дѹлѹи сѹ́ѹ. Ша́се зи́ле вин фа́ѣе лѹ
крѹ́рилѣ, ѣ́рѣ а́шапте зѣ́ сѫмъ́ѣтъ сѫ́дѫ́нѣ
сфи́нтъ дмнѹлѹи, тоа́т чи́не ва́фа́ѣе лѹкрѹ дфзѣ́ѹ
а́шапте кѹ мо́а́рте сева́ сѫморѫ́. Ши вор пъ
зи́ фи́и лѹи грани́ль сѫмѣ́ѣетеле, каскъ фа́ѣкъ пре
дѫ́нселе фнѣ́мѹрилор. Фъгъдѹи́нцъ вѣ́ч
ники фтрѹмѝне, ши фи́лор лѹи грани́ль, се́мнѹ
ѣ́сте вѣ́чник, къ фшасе зи́ле лѹ фъкѹ́т дмнѣ

dentr-însul la altul de alt neam va peri den norodul lui»“.

31. Şi zise Domnul către Moisi: „Ia-ţi ţie mirosuri zmirnă aleasă, şi oníha, şi halvan de miros, şi tămîie curată, tocma unul ca altul va fi.

35. Şi va face întru el tămîie, lucru de făcătoriu de mir den tocmirea făcătoriului de mir, curat lucru sfînt.

36. Şi vei tăia dentra acêstea mărunt şi vei pune împotriva mărturiilor în cortul mărturiei de unde mă voiu arăta ţie de acoló. Sfînt sfintelor va fi voao tămîie.

37. După tocmeala aceasta să nu faceţ voao înşivă. Sfinţenie va fi voao Domnului.

38. Carele va face într-acestaş chip ca să să mirosască întru dînsul, va peri sufletul aceluia den norodul lui“.

CAP 31

1. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:

2. „Iată, am chemat anume pre Veseleíl, feciorul lui Úri, feciorul lui Or, den neamul Iudii.

3. Şi l-am umplut pre el duh dumnezăiesc, de-nţelepciune, şi de pricêpere, şi de ştiinţă, în tot lucrul să cugete,

4. Şi să fie mai mare preste meşteri, să lucrêze aurul, şi argintul, şi arama,

5. Şi vînătul, şi mohorîtul, şi roşul răsucit, şi mătasea împletită, şi lucrurile pietrilor la fapte, şi lucrurile tesăriei lêmnelor, să lucrêze după toate lucrurile.

6. Şi eu am dat lui şi pre Eliáv al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, şi la tot priceputul la inimă am dat pricêpere, şi vor osteni şi vor face toate cîte ţi-am poruncit ţie:

7. Cortul mărturiei, şi chívotul făgăduinţii, şi acoperemîntul ce iaste peste dînsul, şi tocmeala cortului,

8[7]. Şi jîrtăvnicul, şi masa, şi toate vasele ei, şi sfêşnicul cel curat, şi toate vasele lui,

9[8]. Şi spălătoarea, şi fundul ei,

10[9]. Şi veşmentele cêle de slujbă ale lui Aarón, şi veşmentele fiilor lui, ca să-m prioţească mie,

11[10]. Şi untdelemnul ungerii, şi tămîia împreunării sfîntului, după toate cîte am poruncit eu ţie vor face“.

12[11]. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:

13[12]. „Şi tu poruncêşte fiilor lui Israil, zicînd: «Căutaţi şi simbetele mêle păziţ, pentru că iaste semnu lîngă mine şi întru voi, în rudele voastre, ca să cunoaşteţ că eu sînt Domnul cel ce vă sfinţescu pre voi.

14[13]. Şi să păziţ sîmbăta, căce sfîntă iaste aceasta Domnului şi voao. Cela ce va pîngări pre dînsa cu moarte se va omorî. Tot carele va face într-însa lucru va peri sufletul acela den mijlocul norodului său.

15[14]. Şase zile vei face lucrurile, iară a şapte zi, sîmbătă, odihnă sfîntă Domnului. Tot cine va face lucru în zioa a şaptea cu moarte se va omorî.

16[15]. Şi vor păzi fiii lui Israil sîmbetele, ca să facă pre dînsele în neamurile lor.

17[16]. Făgăduinţă vêcinică întru mine şi fiilor lui Israil semnu iaste vêcinic, că în şase zile au făcut Domnul /

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

peri dentru nărodul lui».

34. Şi dzise Domnul către Moisi: „Unsori, zmirnă aleasă, şi ónliha, şi halvan de unsoare, şi tămîie curată, atocma unul cu alaltu va fi.

35. Şi vor face pre el tămîietură, lucru a facerli de mir a tocmirei lucrului de mir, curat, lucru sfintu.

36. Şi vei tăia dentru acêstea măruntu şi vei pune înpotriva măruntăllor întru cortul mărturiilor, de unde mă voi cunoaşte ţie de acoló. Sfintu a sfinţilor va fi voaă tămîie.

37. După tocmala aceasta să nu faceţi voaă singuri. Sfinţenie va fi voaă Domnului.

38. Carele va face într-acesta chip ca să s<ă> miroasască întru însă, va peri sufletul acela dentru nărodul său".

CAP 31

1. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicîndu [1]:

2. „Iată, am chemat anume pre Veseleil, ficiorul lui Uri, ficiorul lui Or, den neamul Iudei.

3. Şi l-am înplut pre el duh dumnedzăiescu de înţelepciune, şi de pricêpere, şi de ştiinţă întru tot lucrul.

4. Să cugete, şi să fie mai mare preste meşteri, să s<ă> lucrêdze aurul, şi argintul, şi aramă.

5. Şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiul răsucitul, şi vişinul împletit şi lucrurile pietrilor la fapte, şi lucrurile teslări<e>i să lucrêdze dup<ă> toate lucrurile.

6. Şi eu dedîu lui şi pre Eliav a lui Ahisamah, den neamul lui Dan, şi la tot priceput la inimă am dat pricêpere, şi vor face şi vor isprăvi toate cîte ţ-am porăncit ţie:

7. Cortul mărturiei, şi săcriul făgăduinţel, şi acopereminul ce-l preste însă, şi tocmala cortului,

8[7]. Şi jirtăvnicul, [8] şi masa, şi toate vasele ei, şi sfêşnicul cel curat, şi toate vasele lui,

9[8]. Şi medelniţa, şi fundul lui,

10[9]. Şi veşmintele cêle de slujbă a lui Aaron, şi veşmintele fiilor lui ca să svesteniască mie,

11[10]. Şi untul de lemnu a ungerii, şi tămîia a împreunării sfintului, după toate cîte eu ţ-am porîncit, vor face".

12[11]. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicîndu:

13[12]. „Şi tu porăncêşte fiilor lui Israil, dzicîndu: «Căutaţi şi simbetile mêle păziţi, pentru că iaste sămnu lingă mine şi întru voi, întru[2] rudele voastre, pentru ca să cunoaşteţi cum eu, Domnul ce vă svinţescu pre voi.

14[13]. Şi să păziţi simbăta, căci sfîntă iaste aceasta Domnului şi voao. Cela ce o pîngărêşte pre însă cu moarte să va omori. Tot carele va face într-u însă lucru, va peri sufletul acela den mijlocul nărodului ei.

15[14]. 6 dzile vei face lucrurl, iar a 7 dzi, simbătă, odihnă sfîntă Domnului. Tot cine va face lucru în dzua a şaptea cu moarte să va omori.

16[15]. Şi vor pădzi fii<i> lui Israil simbetile, ca să le facă pre înse la neamurile lor.

17[16]. Făgăduinţă vêcinică întru mine şi fiilor Israil sămnu iaste vêcinic, căci în 6 dzile au făcut Dumnedzău/cerlul şi pămîntul cinevaş dentr-însul alţii seminţii, să pîele den neamul său».

31. Şi zise Domnul către Moisei: „Ia ţie mirosêle [3], stacti, şi onihas, şi halvan de miros bun, şi tămîie curată; toate acêstea să fie într-o măsură cumpănite.

35. Şi să faci tămîie într-alt lucru a fiêrberii de mir, lucrul mestecării, curat şi sfînt.

36. Şi să tai dentr-însul mărunt şi să pui împotriva mărturiei în cortul mărturiei, de unde mă voiu arăta ţie de acoló. Sfînta sfintelor şi să fie aceasta voaoă tămîie.

37. După tocmeala aceasta să nu vă faceţ voi înşivă, ce Domnul să fie voaoă întru sfinţire.

38. Iar de va face cinevaş aşa ca să miroseascâ de la dînsul, va peri sufletul acela den neamul său".

CAP 31

1. Şi grăi Domnul către Moisei, zicînd:

2. „Iată, am chiemat pre nume pre Veseliil, feciorul Uri, feciorul lui Or, den neamul Iudei [1].

3. Şi l-am umplut de duh dumnezeiesc, şi de înţelepciune, şi de pricêpere, şi de ştiinţă întru toate lucrurile,

4. Şi să fie mai mare preste meşteri să lucrêze lemn, şi aur, şi argint, şi aramă.

5. Şi vêrdele, şi gravaní, şi roşu răsucit, şi vişina cea împletită, şi lucrul de pliatră, şi multe fêliuri de meşteşuguri de lemn întru toate lucrurile.

6. Şi i-am datşi pre Eliav al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, şi acestuia i-am dat inimă chibzuitoare şi chibzuială ca să lucrêze şi să facă toate cîte am porăncit ţie:

7. Cortul mărturiei, şi sicriul făgăduinţei, şi acopereminul care iaste dăsupra lui, aşăzămîntul cortului, şi lucrul ce va trebui,

8. Masa, şi toate vasele ei, şi sfêşnicul cel curat, şi toate dichisele lui,

9. Şi lighinul, şi fundul lui,

10. Şi odăjdile preoţeşti ale lui Aáron şi ale feciorilor lui, ca să sfinţească mie,

11. Undelemnul ungerii, şi tămîia împreunării întru sfinţire, şi toate cîte am porăncit ţie să facă".

12. Şi grăi Domnul către Moisei, zicînd:

13. „Grăieşte tu feciorilor lui Israil, zicînd: «Păziţi-vă şi să ferit simbetele mêle că iaste semn între mine şi între voi şi să ştiţ întru neamurile voastre că eu sînt Domnul cela ce vă sfinţesc.

14. Şi să păziţi simbăta, că iaste sfîntă Domnului şi voaoă. Şi cela ce o va spurca cu moarte va muri. Şi cela ce va face lucru într-însa peri-va sufletul acela dentre oamenii săi.

15. Şase zile să lucrezi, iar în zioa a şaptea, simbăta, răpaos sfînt iaste Domnului. Tot cel ce va face lucru simbăta, va muri.

16. Şi să păzească feciorli lui Israil simbetele, să le ţie întru neamurile lor întru făgăduinţă vêcinică.

17. Între mine şi între feciorli lui Israil iaste semn vêcinic, că în 6 zile au făcut Domnul/ceriulul şi pămîntul, iar a şaptea zi

fie stîrpit din neamul său».

34. Şi a mai spus Domnul: „Să iei mirodenii: smirnă aleasă, oniha, halvan mirositor şi tămîie curată, din toate aceeaşi măsură.

35. Să faci din ele, după meşteşugul făcătorilor de mir, un amestec de tămîiat, cu puţină sare, lucru curat şi sfînt.

36. Să-l pisezi mărunt şi să-l pui înaintea chivotului mărturiei, în cortul mărturiei, acolo unde mă voi arăta eu ţie. Să-l ţineţi în mare sfinţenie.

37. Tămîie, tocmită în felul acesta, să nu vă faceţi pentru voi, căci ea este numai a Domnului, lucru sfînt.

38. Cine îşi va face asemenea amestec, ca să se afume cu el, sufletul acela se va stîrpi din neamul său".

CAP. 31

Meşterii cortului

1. Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a spus:

2. „Iată, l-am chemat anume pe Beţaleel fiul lui Uri, fiul lui Or, din seminţia lui Iuda.

3. Şi l-am umplut de duh dumnezeiesc, de înţelepciune, de pricepere şi ştiinţă şi de iscusinţă la tot lucrul.

4. Ca să chibzuiască şi să facă lucruri din aur, argint şi aramă, din mătase vioríe, vişinie şi stacojie şi din pînză de in.

5. Şi să şlefuiască pietre scumpe, să cioplească lemnul şi să lucreze tot felul de podoabe.

6. Iar eu i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminţia lui Dan, şi am pus priceperea în mintea oricărui om iscusit ca să se facă toate cîte am poruncit:

7. Cortul mărturiei şi chivotul legămîntului, acoperămîntul acestuia şi toate uneltele,

8. Jertfelnicul tămîierii, masa şi toate vasele ei, sfeşnicul cel de aur curat şi toate odoarele lui,

9. Spălătoarea şi talpa ei,

10. Veşmintele preoţeşti ale lui Aaron şi veşmintele fiilor săi, ca să-mi poată sluji,

11. Mirul pentru ungere şi miresmele pentru locaşul sfînt; să le facă toate cum ţi-am poruncit".

Ziua odihnei

12. Şi a mai zis Domnul lui Moise:

13. „Spune fiilor lui Israel să păzească zilele de odihnă, căci acestea sînt semn între mine şi voi din neam în neam, ca să cunoaşteţi că eu sînt Domnul cel ce vă sfinţeşte.

14. Păziţi ziua odihnei, căci aceasta este ziua sfîntă a Domnului pentru voi. Cel care o va pîngări să piară. Oricine va lucra în ziua aceasta, sufletul acela să fie stîrpit din poporul său.

15. Şase zile să lucraţi, iar ziua a şaptea este ziua de odihnă, sfinţită de Domnul. Oricine va lucra în ziua a şaptea va fi dat pieirii.

16. Fiii lui Israel să păzească ziua odihnei, prăznuind-o din neam în neam.

17. Acesta este semn veşnic între mine şi fiii lui Israel, pentru că în şase zile a făcut Domnul/cerul şi pămîntul, iar în ziua a

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 61 col. II

ceriul şi pămîntul şi în a saptea zi au încetat şi s-au odihnit».

18[17]. Şi dêde lui Moisi cînd părăsi grăindu lui în muntele Sinaii, cêle doao lêspezi ale mărturiei, lêspezi de piatră, scrise cu dêgetul lui Dumnezău.

CAP 32

1. Şi văzînd norodul că au zăbovit Moisi să se pogoară den munte, să rîdică norodul pre Aarón şi ziseră lui: „Scoală şi fă noao dumnezăi, carii vor mêrge înaintea noastră, că Moisi acesta, omul carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului, nu ştim ce i se-au făcut lui".

2. Şi zise lor Aarón: „Luaţ cerceii cei de aur den urechile muierilor voastre şi fêtelor şi-i aduceţ la mine".

3. Şi luară tot norodul cerceii cei de aur care era în urechile muierilor lor şi-i aduseră către Aarón.

4. Şi le priimi den mîinile lor şi le-au făcut pre dînsele în tipariu şi le făcut pre dînsele viţel vărsat. Şi zise: „Aceştia sînt dumnezăii tăi, Israil, care te-au scos den pămîntul Eghipetului".

5. Şi văzînd Aarón au zidit jîrtăvnic înaintea lui, şi strigă Aarón, zicînd: „Praznic Domnului, mîne".

6. Şi mînecînd a dooa zi, au suit arderi de tot şi aduse jîrtvă de mîntuire. Şi şăzu norodul a mînca şi a bea şi să seulară a juca.

7. Şi zise Domnul către Moisi, zicînd: „Pasă degrabă, pogoară de aicea, pentru că fărădelêge au făcut norodul tău care ai scos den pămîntul Eghipetului.

8. Ieşiră curînd den calea carea ai poruncit lor şi au făcut lor viţel şi se-au închinat lui şi jărtviră lui şi ziseră: «Aceştia sînt dumnezăii tăi, Israil, care-i te-au scos pre tine den pămîntul Eghipetului».

9. Şi acum lasă-mă, şi măniindu-mă cu urgie spre dînşii, voiu sfărîma pre ei şi voiu face pre tine în limbă mare".

11[10]. Şi să rugă Moisi înaintea Domnului Dumnezăului lui şi zise: „Pentru ce, Doamne, te mînii cu urgie pre norodul tău pre carele ai scos den pămîntul Eghipetului în putêre mare şi în braţul tău cel nalt?

12[11]. Ca să nu zică doară eghiptênii, zicînd: «Cu hicleşug au scos pre ei să-i ucigă pren munţi şi să-i topească pre ei de pre pămînt». Potolêşte-te de urgiia măniei tale şi blînd fii pre răotatea norodului tău.

13[12]. Aducîndu-ţi aminte de Avraam şi de Isaac şi de Iácov, slugile tale, cărora te-ai jurat lor spre tine şi ai grăit lor, zicînd: «Mult voiu înmulţi seminţiia voastră, ca stêlele ceriului de mulţime» şi tot pămîntul acesta care ai zis să-l dai seminţiei lor şi vor ţinea pre dînsul în vêci".

14[13]. Şi să îmblînzi Domnul pentru răotatea ce au zis să facă norodului său.

15[14]. Şi întorcîndu-se Moisi, să pogorî den munte şi cêle doao table ale mărturiei în mîinile lui, lêspezi de piatră scrise de-amîndoao părţile, de o parte şi de alta era scrise peste tot.

16[15]. Şi lêspezile, lucrul lui/Dumnezău era şi scri-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

şi înn-a 7 dzi au părăsit şi au răpoosat»“.

18[17]. Şi dède lui Moisi, cîndu părăsi grăindu lui întru muntele Sinaiei, cêle doao lèspedzi a mărturiei, lèspedzi de piatră, scrise cu dêgetul lui Dumnedzău.

CAP 32

1. Şi vădzîndu nărodul cum au zăbăvit Moisi să s<ă> pogoare den munte, să rădică nărodul pre Aaron şi-i dzisără lui: „Scoală şi fă noao dumnedzăi, carii vor mêrge înnaintea noastră, că Moisi acesta, <omul>[1] carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghiptului, nu ştim ce i s-au făcut lui“[2].

2. Şi dzisă lor Aaron: „Luaţi cerceii cei de aur den urechile muierilor voastre şi fête lor şi le aduceţi la mine“.

3. Şi luară tot nărodul cerceii cei de aur carele era întru urechile muierilor lor şi le-au adus cătră Aaron[3].

4. Şi le priimi den mâinele lor şi le ciopli cu razul şi le fêceră pre inse viţăl vărsat. Şi dzisără: „Aceştia-s dumnedzăii tăi, Israil, carii te-au suit den pămîntul Eghiptului“[4].

5. Şi vădzîndu Aaron, au zidit jirtăvnic înnaintea lui, şi strigă Aaron, dzicîndu: „Praznic Domnului, mîne“.

6. Şi mînecîndu a doao dzi, au suit arderi de tot şi aduse jirtve de mîntuire. Şi şedzu nărodul a mînca şi a bea şi să sculară a juca.

7. Şi dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu: „Pasă de sîrgu de te pogoară de aicea, pentru că făr<ă>legi au făcut nărodul tău carele ai scos den pămîntul Eghiptului[5].

8. Ieşiră curîndu den calea carea le-ai porîncît[6] lor, au făcut lor viţăl şi s-au închinat lui şi jirtvuiră lui şi dziseră: «Aceştia-s bodzii tăi, Israil, carii te-au suit pre tine den pămîntul Eghiptului».

10[9]. Şi acum lasă-mă şi, scîrbîndu-mă cu urgie pre înşii voi sfărîma pre înşi şi te voi face pre tine întru limbă mare“.

11[10]. Şi să rugă Moisi înnaintea Dumnedzăului lui şi dzise <e>: „Pentru ce, Doamne, te mînii cu urgie pre nărodul tău pre carii ai scos den pămîntul Eghiptului întru putêre mare şi întru braţul tău cel înnalt?[7].

12[11]. Ca să nu dzică doară eghiptênii, dzicîndu: «Cu vicleşug i-au scos pre ei să-i ucigă pre munţi şi să-i topască pre ei de pre pămîntu». Potóli-te de urgiia mîniei tale şi blînd fii pre răul nărodului tău.

13[12]. Aducîndu-ţi aminte de Avraam şi de Isaac şi de Iacov, slugelor tale, cărora te-ai giurat lor pre tine şi ai grăit cătră ei, dzicîndu: «Multu voi înmulţi sămînţiia voastră, ca stêlele ceriului de mulţime», şi tot pămîntul acesta carele ai dzis să-l dai sămînţiei lor şi-l vor ţinea pre însul în vêci“.

14[13]. Şi să înblîndzi Domnul pentru răul ce au dzis să facă nărodului său[8].

15[14]. Şi întorcîndu-să Moisi, pogorî den munte şi cêle 2 table[9] a mărturiei în mâinele lui, lèspedzi de piatră scrise de amîndoao părţile lor, de o parte şi de alta, era scrise preste tot[10].

16[15]. Şi lèspedzile faptu / dumnedzăiesau părăsit şi au odihnit»“.

18. Şi dède Dumnezeu lui Moisei, deaca părăsi de-a-i grăi în muntele Sinaiei, 2 lèspezi ale mărturiei, lèspezi de piiatră, scrise cu dêgetul lui Dumnezeu[2].

CAP 32

1. Iară nărodul, văzînd că zăbovi Moisêi a se pogorî den munte, se rădică nărodul asupra lui Aáron şi zise: „Scoală şi fă noaoă dumnezei, carei să meargă înaintea noastră. că Moisei cesta, omul care ne-au scos den ţara Eghipetului, nu ştim ce fu lui“.

2. Iar Aáron zise lor: „Luaţ cerceii de aur den urechile muierilor voastre şi den urechile fêtelor voastre şi-i aduceţ la mine“.

3. Şi luară tot norodul cerceii den urechile muierilor lor şi den urechile fêtelor lor şi-i aduseră la Aáron.

4. Şi-i luoă den mâinile lor şi ciopli chip şi le făcu viţel vărsat. Şi ziseră: „Aceştia sînt, dumnezeii tăi, Israil, carei te-au scos den ţara Eghipetului!“.

5. Iar Aaron, văzînd aşa, zidi altar împotriva lui şi mărturisi Aáron, zicînd: „Mîine mare zi iaste a Domnului“.

6. Şi mînecînd de dimineaţă, rădică arderi de tot şi aduse jărtvă de mîntuire. Şi şăzură oamenii să mănînce şi să bea şi să scularâ să şi joace.

7. Şi zise Domnul cătră Moisei grăind: „Pogoară curînd de aici, că au făcut fărădelêge oamenii tăi carei i-ai scos den ţara Eghipetului.

8. Şi curînd se-au dat în laturi[2] den calea carea le-ai porîncît şi s-au făcut viţel şi se-au închinat lui şi au făcut jărtvă, zicînd: «Aceştia-s dumnezeii tăi, Israile, carii te-au scos den ţara Eghipetului»:

10[9]. Ce acum mă lasă să mă aţît cu mânie spre dinşii şi să-i pierz. [10] Şi să fac pre tine o limbă mare.“

11. Iar Moisei se rugă înaintea Domnului său şi zise: „Pentru ce, Doamne, să te mânii cu urgie pre oamenii tăi carii i-ai scos den ţara Eghipetului cu tărie mare şi cu braţul tău cel nalt?

12. Ca să nu zică eghiptênii: «Întru hiclenie i-au scos, ca să piêie în munţi şi să-i pîlarză de pre pământ». Potolêşte mâniia urgiei tale şi fii milostiv răotăţilor oamenilor tăi,

13. Aducîndu-ţ aminte de Avraam, de Isaac şi de Iácov, robii tăi cărora te-ai jurat cu tine, zicînd: «Înmulţi-voiu seminţiia voastră foarte cu mulţime ca stêlele cerîului», şi tot pământul acesta care ai zis că-l vei da seminţiei lor şi să-l moştinêze în véci“.

14. Şi se înblînzi Domnul pentru răotatea[3] carea zisêse să facă oamenilor săi.

15. Şi se pogorî Moisei den munte şi cu amîndoaoă tablele mărturiei în mâinile lui, lèspezi de piiatră scrise cîte de amîndoaoă părţile dencoace şi de cêea parte.

16. Şi lèspezile fură lucrul lui/Dumnezeu

şaptea a stat şi s-a odihnit“.

Tablele legii

18. După ce a contenit Dumnezeu din vorbă pe muntele Sinai, i-a dat lui Moise cele două table ale legii, table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu.

CAP. 32

Viţelul de aur

1. Văzînd poporul că Moise zăboveşte în munte, s-a adunat la Aaron şi i-a zis: „Scoală şi fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci cu omul acesta, Moise, care ne-a scos din Egipt, nu ştim ce s-a întîmplat“.

2. Aaron le-a spus: „Luaţi cerceii de aur din urechile femeilor, feciorilor şi fetelor voastre şi aduceţi-i la mine“.

3. Toţi şi-au scos cerceii de aur din urechi şi i-au adus la Aaron.

4. El i-a luat din mîinile lor, apoi i-a topit într-un tipar şi a făcut un viţel turnat. Atunci ei au strigat: „Iată, Israele, dumnezeul tău, care te-a scos din pământul Egiptului“.

5. Văzînd Aaron aceasta, a zidit un jertfelnic înaintea lui şi a dat de ştire: „Mîine este praznicul Domnului!“

6. Şi s-au sculat ei a doua zi dis-de-dimineaţă şi au adus arderi de tot şi jertfe de izbăvire. Apoi au şezut de au mîncat şi băut, pe urmă au prins să dănţuiască.

7. Atunci a zis Domnul către Moise: „Coboară iute de aici şi vezi că poporul tău, pe care l-ai scos din pământul Egiptului, s-a ticăloşit.

8. Prea repede s-a abătut de la calea pe care i-am poruncit-o, că, uite, şi-a făcut un viţel turnat şi i se închină lui şi-i aduc jertfe, zicînd: «Iată, Israele, Dumnezeul tău, care te-a scos din pământul Egiptului».

9. Domnul a mai spus: „Cunosc că poporul acesta este îndărătnic“.

10. Lasă-mă dar acum să se aprindă mînia mea asupra lor, să-i pierd cu urgie; din tine, însă voi face să răsară un popor mare“.

11. Moise l-a rugat atunci pe Domnul Dumnezeul său şi i-a spus: „De ce, Doamne, te aprinzi de mînie împotriva poporului tău, pe care l-ai scos din pământul Egiptului cu braţul tău cel puternic?

12. Nu cumva vrei să zică egiptenii că i-ai scos cu vicleşug, ca să-i pierzi în munţi şi să-i ştergi de pe faţa pământului. Întoarce-ţi urgia mîniei tale, fii milostiv cu poporul tău.

13. Adu-ţi aminte de Avraam, de Isaac şi de Iacov, robii tăi, faţă de care însuţi te-ai legat, jurînd: «Voi înmulţi seminţia voastră ca stelele de pe cer şi tot pământul acesta, de care v-am vorbit, îl voi da seminţiei voastre să-l stăpînească în veci»“.

14. Atunci s-a îmblînzit Domnul de a abătut pieirea ce voia s-o aducă asupra poporului său.

15. Moise s-a întors şi a coborît din munte cu cele două table ale legii în mînă, table de piatră scrise pe amîndouă părţile pe o parte şi pe alta erau scrise.

16. Tablele erau lucrul lui / Dumnezeu şi

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 66, col. 1

ѣмнтъ ёра , шн скрнсоарѧ, скрнсоарѣ луй дум
ЗЗ нежѣ цѣтоа спрашть фаѣтезн . Шн ау
зкндо ёнсуше гласѣлъ нородуй стригиндь зисе
катрѣ моусн, гласъ де трѣзбон фтастрѣ ,
ЗЗ шн зисе моусн . Нуѣсте глась фчепътори
лорь де бътътте , нычн глась де фчепътори де
фугѣ , чѣ глась де фчепътори де вине ёу ауз .
ЗЗ Шн кумъ се апропїе детастрѣ , кѣзъ кнцелуль
шн хомле , шн мънїнндусе ку оурїе моусн ауй
кѣ дей мънїнле луй амжй доао лѣпезнле шн
ЗЗ сфорѧмѣ пре джнселе сѫтѣ мѫнте . Шн лу
сѫндь вицелуле кареле ау фъкѫт , лау арс, пре
джнсѣ ку фок, шнль мъчинѣ мърунть, шн
спарсѣ пре джнсѣ пре апъ , шнль адъпъ пре дж
ЗЗ сѣ финдоръ Израиль . Шн зисе моусн кѣтрѣ
Ааронь , чѣ цѣу фъкѫтъ нородуль ачѣста де аѣ
адусъ пре джнший пъкатъ маре ? шн зисе Ааро
ЗЗ катрѣ моусн . Нуѣте скърбн дмне, кѣ тѫ
ЗЗ цуй порнрѣ нородуль ачѣстуй . Пентрѫ
кѣ зисерѣ мїе фине нолао думинезѣй карїй воръ
мерце днаинтѣ ноастрѣ , пентрѫ кѣ моусн со
муас ачѣста кареле цѣу скосъ пре нон деи пъмѫ
нтуло ёгѵптуй ,кѫїнмь чѣнѣу фъкѫтъ луй .
ЗЗ Шн зисѣ лорь кнне цѣте ауь адунацнле , шнль
адунарѣ шн мнль мѣдерь , шн ѣмь арункат пре
джнсуль фок , шн ёшн вицелуль ачѣста .
ЗЗ Шн вадждь моусн нородуль кум сѣу рѣсипит ,
(кѣй унтасе пре ёй Ааронь вукрїе кепрїѧтнни
ЗЗ лорь лорь) . Стѣтѫ моусн пре оуша тастрїй
шн зисе , чине иасте епре дмнуль ? вїе кѣтрѣ
мине , шн се адунарѣ кѣтрѣ ёлу тоци фїний луй
ЗЗ лёви . Шн зисе лорь ачѣста зице дмнуль дум
незѣуль луй израиль, пѫнеци фїешкареле сабїа
луй пре коапсѣ , шн вѣлаци пренмиклоку шн вь
фтоарнеци дей поарть фпоарть прентастрь ,
шн оуцидеци чинеш пре фрателе сѫу , шн чинеш
пе апроапеле луй шн чинеш пре чѣле делнгь ёлу .
ЗЗ Шн фъкурь фїий луй левн дупе кум ле порнчи
лорь моусн, шн кзурь дей нородь фрїсоа ачѣа,
ка хрестрїй мїй дессамени шн зисе лорь моусн .
ЗЗ Оумплецн мънїле воастре ацстадзи дмнулуй ,
фїе кареле фтрь фїюл сѫу , шн фрателе луй ,
ЗЗ кастѣ дѫ пре ва златослованїе . Шн фъ адоа
зы зисе моусн кѣтрѣ нородь , вой аць грешитъ
ЗЗ грешалъ маре , шн акум сѫмъ кѣтрѣ дум
незѣу кастѣ рогь пентрѫ грешала воастрь .
ЗЗ Шн се фтоарсе моусн кѣтрѣ дмнуль , шн зисе ,
рогумь дмне грешитау нородуль ачѣла грешалъ
маре , шн шау фъкѫ лорь думинезѣй деаур .
ЗЗ Шн акум деакй сталаши лор пъкатуа лорь лазь ,
ЗЗ кѣй денъ цнйерѣ денъ картѣ карѧ ѣнскрн . Шн
ЗЗ зисе дмнуль кѣтрѣ моусн . Кареле ау грешн
фнаинтѣ мѧ , вой цнйце пре джнший ден картѣ
мѧ , кѣрь ѣнгель пасѣ шн тепъгоарѣ , шн повь
цѣце нородуль ачѣста ла локу ль каре цѣ зисѣ цїе ,
ѣтъ фуерѫ мїе бамѣце фнаинтѣ фцїнлле , кѣрь
фгїсаче соколи вой адъче пре ёй пъкатуль лорь .
ЗЗ Шн лови дмнуль пре нородь пентрѫ фачерѣ вице
луй кареле ау фъкѫтъ ѣарсѣнь .

soarea, scrisoarea lui Dumnezău iaste, săpată în lêspezi.

17[16]. Şi auzind Iisus glasul norodului strigînd, zise către Moisi: „Glas de războiu, în tabără“.

18[17]. Şi zise Moisi: „Nu iaste glas începătorilor de vîrtute, nici glas de începători de fugă, ce glas de începători de vin eu auzu“.

19[18]. Şi cînd se aprópie de tabără, văzu viţelul şi horile şi mîniindu-se cu urgie Moisi aruncă den mîinile lui amîndoao lêspezile şi sfărîmă pre dînsele supt munte.

20[19]. Şi luînd viţelul carele au făcut, l-au ars pre dînsul cu foc şi-l măcină mărunt şi sămănă pre dînsul pre apă şi-l adăpă pre dînsul fiilor lui Israil.

21[20]. Şi zise Moisi către Aarón: „Ce ţi-au făcut norodul acesta de ai adus pre dînşii păcat mare?“

22[21]. Şi zise Aarón către Moisi: „Nu te scîrbi, Doamne, că tu ştii pornirea norodului acestuia,

23[22]. Pentru că-m ziseră mie: «Fă-ne noao dumnezăi carii vor mêrge înaintea noastră, pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului, nu ştim ce i se-au făcut lui».

24[23]. Şi ziş lor: «La cine iaste aur, adunaţi-l!» Şi-l adunară şi mi-l dêderă. Şi am aruncat pre dînsul în foc şi ieşi viţelul acesta“.

25[24]. Şi văzînd Moisi norodul cum se-au răsipit (că-i risipise pre ei Aarón bucurie nepriêtinilor lor)[1].

26[25]. Stătu Moisi pre uşa taberii şi zise: „Cine iaste spre Domnul vie către mine“. Şi se adunară către el toţi fiii lui Lévi.

27[26]. Şi zise lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezău lui Israil: «Puneţi fieştecarele sabiia lui pre coapsă şi îmblaţi pren mijloc şi vă întoarceţi den poartă în poartă pren tabără şi ucideţi cineş pre fratele său şi cineş pe aproapele lui şi cineş pre cel de lîngă el»“.

28[27]. Şi făcură fiii lui Lévi dupe cum le porînci lor Moisi şi căzură den norod în zioa acêea ca vreo trei mii de oameni.

29[27]. Şi zise lor Moisi: [28] „Umpléţi mîinile voastre astăzi Domnului, fiecarele întru fiiul său şi în fratele lui, ca să să dea pre voi blagoslovenie“.

30[29]. Şi fu a doua zi, zise Moisi către norod: „Voi aţi greşit greşală mare şi acum să mă suiu către Dumnezău, ca să mă rog pentru greşala voastră“.

31[30]. Şi să întoarse Moisi către Domnul şi zise: „Rogu-mă, Doamne, greşit-au norodul acesta greşală mare şi ş-au făcut lor dumnezăi de aur.

32[31]. Şi acum, de vei să laşi lor păcatul lor, lasă-l iară de nu, stinge-mă den cartea carea ai scris“.

33[32]. Şi zise Domnul către Moisi: [33]. „Carele au greşit înaintea mea, voiu stinge pre dînşii den cartea mea.

34]33]. Iară acum pasă şi te pugoară şi povăţêşte norodul acesta la locul care ţi-am zis ţie. Iată, îngerul mieu va mêrge înaintea fêţii tale. Iară în zioa ce voiu socoti, voiu aduce pre ei păcatul lor“.

35[34]. Şi lovi Domnul pre norodul pentru facerea viţelului carele au făcut Aarón. /

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

cu era şi scrisoarea, scrisoare dumnedzăla scŭ era [11], săpate întru lêspedzi.

17[16]. Şi audzindu Iisus glasul nărodului strigînd, dzise către Moisí: „Glas de războĭ, în tabără".

18[16]. Şi dzise Moisi: [17] „Nu iaste glas începătorilor după vîrtute nice glas de începător de fugă, ce glas de începători de vin eu audzu".

19[18]. Şi cîndu să apropiie de tabără vădzu viţălul şi danţurile şi scîrbîndu-să cu mănie Moisí aruncă den măinele lui amîndoauă lêspedzile şi le sfărîmă pre însе suptu munte [12].

20[19]. Şi luînd viţălul carele au făcut, l-au arsu pre însul cu foc şi-l măcină măruntu şi-l sămănă pre însu pre apă şi-l adăpă pre însu fiilor lui Israil.

21[20]. Şi dzise Moisi către Aaron: „Ce ţ-au făcut nărodul acesta, că ai adus pre înşii păcat mare ?" [13].

22[20]. Şi dzise Aaron către Moisí: [21] „Nu te scîrbi, Doamne, pentru că ştii pornirea nărodului acestuia.

23[22]. Pentru că-m dzisără mie: «Fă-ne noauă dumnedzăi carii vor mêrge înnaintea noastră, pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghiptului, nu ştim ce s-au făcut lui».

24[23]. Şi dziş lor: «I.a cine sîntu aururi [14], luaţi-le !» Şi s-au luat şi mi le-au dat. Şi le-am aruncat pre însе în foc şi ieşi acestu viţăl".

25[24]. Şi vădzîndu Moisi nărodul cum s-au răşchirat (pentru că i-au răşchirat pre înşii Aron bucurie nepriêtenitor lor) [15].

26[25]. Stătu Moisí [16] pre uşa taberii şi dzise: „Cine-i către Domnul, vie către mine!". Şi să adunară către el toţi fiii lui Levi.

27[26]. Şi dzise lor: „Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul lui Israil: «Puneţi fieştecarele sabia lui la stînghe-ş şi înblaţi pren mijloc şi vă întoarceţi de în poartă în poartă pren tabără şi ucideţi cineş pre aproapele său şi cineş pre aproapele lui şi cineş pre cel de lîngă el»".

28[27]. Şi făcură fiii lui Levi după cum le grăi lor Moisí şi căzură den nărod întru acêea dzi la vro 3 000 oameni [17].

29[27]. Şi dzise lor Moisi: [28]. „Împleţi mănule voastre astădzi Domnului, careleş întru fiiul său şi întru fratele lui, ca să s<ă> dea pre voi blagoslovenie".

30[29]. Şi fu a doa dzi şi dzise Moisí către nărod: „Voi aţi greşit greşeală mare şi acum să mă suĭ către Dumnedzău, pentru ca să mă rog pentru greşeala voastră" [18].

31[30]. Şi să întoarse Moisí către Domnul şi dzise: „Rogu-mă, Doamne, greşit-au nărodul acesta greşală mare şi au făcut lor dumnedzăi de aur.

32[31]. Şi acum de veĭ să le laş lor păcatul, lasă-l, iar de nu, stinge-mă den cartea carea ai scris".

33[32]. Şi dzise Domnul către Moisí: [33]. „Carele au greşit înnaintea mea, îl voĭ stinge pre însă den cartea mea.

34[33]. Iar acum pasă şi te pogoară şi povăţuieşte nărodul acesta la locul carele ţ-am dzis ţie. Iată, îngerul mieu va mêrge înnaintea fêţii tale. Iară întru ce dzi voĭ socoti, voĭ aduce pre ei păcatul lor".

35[34]. Şi lovi Domnul pre nărod pentru viţăl carele au făcut Aaron.

şi scriptura, scriptura lui Dumnezeu, săpată în lêspezi.

17. Şi auzind Isus glasul oamenilor strigînd, zise către Moisei: „Glas de războiu se aude în tabără".

18. Iar Moisei zise: „Nu iaste glas a celor ce încep cu putêre, nice glas de oameni biruiţ cu biruinţă, ce eu auz glas de oameni bêţi de vin".

19. Şi deaca se apropiiară de tabără şi văzu viţelul, se aţiţă Moisei cu mănie şi lepădă tablele amîndoauă den măini supt munte şi le sparse [4].

20. Şi luînd viţelul care-l făcuse, îl arse în foc şi-l sfărîmă fărîmituri mărunţêle şi dêde pre apă şi adăpă cu dînsa pre feciorii lui Israil.

21. Şi zise Moisei către Aáron: „Ce au făcut ţie oamenii de ai adus pre dînşii păcat mare ?"

22. Iar Aáron zise către Moisei: „Nu te mănîia, Doamne, că tu ştii năravurile acestor oameni.

23. Că mi-au zis: «Fă noauă dumnezei carei să meargă înaintea noastră, că Moisei, omul cela ce ne-au scos den ţara Eghipetului, nu ştim ce au fost lui».

24. Iar eu le-am zis: «Carei den voi au aur, să adîcă !» Şi au adus şi au dat mie şi l-am aruncat în foc şi se-au sleit acest viţel".

25. Şi văzînd Moisei că se-au împărţit oamenii că i-au împărţit Aáron întru bucuriia vrăjmaşilor lor,

26. Stătu Moisei în porţile taberii şi zise: „Să iaste cinevaş al Domnului, să vie la mine !" Şi mêrseră la dînsul toţ feciorii lui Levii.

27. Şi zise lor: „Acêstea grăieşte Domnul Dumnezeul lui Israil: «Fieştecare să vă încingeţ sabiile prejur mijlocu-vă şi păsaţ şi vă întoarceţi pren tabără de la o poartă până la altă poartă şi să ucideţ fieştecare pre fratele lui şi pre priêtenul lui şi pre vecinul lui»".

28. Şi făcură feciorii lui Levii cum zise lor Moisei şi căzură den nărod într-acea zi 3 000 de oameni [5].

29. Şi zise lor Moisei: „Sfinţit-aţ măinile voastre astăzi Domnului fieştecare întru feciorul său şi întru fratele său şi pre voi se-au dat blagoslovenie".

30. Iar a doaoa zi zise Moisei către nărod: „Voi aţ făcut păcat mare, ce acum să mă suiu eu către Dumnezeu să mă rog pentru păcatele voastre".

31. Şi întorcîndu-se Moisei către Domnul, zise: „Rogu-te, Doamne, greşit-au oamenii aceştia greşală mare şi au făcut ei înşiş lor dumnezei de aur.

32[31]. Ce acum, de-ţ iaste voia să ierţ lor păcatul acesta, iartă-l, [32] iară de nu, stêrge-mă den cartea carea m-ai scris".

33. Iară Domnul zise către Moisei: „Cela ce au greşit către mine, pre acela-l voiu scoate den cartea mea.

34. Iar tu, pasă acum şi te pogoară şi suie oamenii în locul care am spus ţie, iar îngerul mieu va mêrge înaintea fêţei tale. Iar eu voiu socoti şi voiu aduce într-o zi spre dînşii păcatul lor.

35. Şi lovi [6] Domnul pre nărod pentru facerea viţelului care-l făcu Aáron.

scrierea era scrierea lui Dumnezeu, săpată pe table.

17. Auzind Iosua larma şi zarva poporului, a zis către Moise: „În tabără răsună strigăte de războĭ".

18. Moise i-a răspuns: „Nu este strigăt de biruitori şi nici glas de biruiţi puşi pe fugă, ci eu aud glas de oameni care chefuiesc".

19. Cînd s-a apropiat de tabără, a văzut viţelul şi jocurile şi, aprinzîndu-se de mînie, a aruncat Moise cele două table şi le-a sfărîmat la poalele muntelui.

20. Luînd viţelul, pe care-l făcuseră ei, l-a topit în foc, l-a făcut pulbere pe care, presărînd-o în apă, a dat-o fiilor lui Israel să bea.

21. Apoi l-a întrebat pe Aaron: „Ce ţi-a făcut poporul acesta de ai adus asupra lui o nelegiuire atît de mare ?"

22. Aaron i-a răspuns lui Moise: „Nu te mînia, stăpîne, căci tu cunoşti năravul poporului acesta.

23. Căci mi-au spus: «Fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, pentru că nu ştim ce i s-a întîmplat lui Moise, omul care ne-a scos din Egipt».

24. Iar eu le-am spus: «Cine are aur, să-l aducă. Şi mi l-au dat mie. Eu l-am topit în foc şi a ieşit viţelul acesta".

Pedepsirea israeliţilor şi rugăciunea lui Moise

25. Văzînd Moise că poporul se smintise, căci Aaron l-a lăsat să ajungă de rîsul duşmanilor,

26. A stat la intrarea taberei şi a spus: „Cine este pentru Domnul, să vină la mine !" Atunci s-au adunat la el toţi fiii lui Levi.

27. El le-a spus: „Ascultaţi porunca Domnului Dumnezeului lui Israel: «Încingeţi-vă sabia la şold şi străbateţi tabăra de la o poartă la alta ca să-mi ucideţi pe tot omul vinovat, chiar de ar fi frate, prieten sau vecin»".

28. Şi au făcut fiii lui Levi după cuvîntul lui Moise. În ziua aceea au căzut ca la trei mii de oameni din popor.

29. Căci Moise le spusese fiilor lui Levi: „Să vă umpleţi astăzi mîinile voastre ca să vă sfinţiţi în Domnul, chiar cu preţul fiului sau fratelui vostru, ca Dumnezeu să vă binecuvînteze".

30. A doua zi a vorbit Moise poporului: „Mare nelegiuire aţi făcut. Am să mă urc acum la Domnul, ca să mă rog pentru fărădelegea voastră".

31. S-a întors Moise la Domnul şi i-a spus: „Vai, Doamne, poporul acesta a făptuit nelegiuire mare cînd şi-a făcut un dumnezeu de aur.

32. Acum de vrei să le ierţi greşeala, iartă-i. De nu, şterge-mă şi pe mine din cartea ta, în care m-ai scris ".

33. Domnul i-a spus lui Moise: „Pe acela care a greşit înaintea-mi îl voi şterge din cartea mea.

34. Coboară acum şi du poporul acolo unde ţi-am spus. Iată, îngerul meu va merge înaintea ta. La vremea cuvenită, voi pedepsi poporul acesta pentru păcatele lui".

35. Şi Domnul a lovit poporul pentru facerea viţelului, pe care îl închipuise Aaron

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 68, col. II

CAP 33

1. Și zise Domnul către Moisi: „Pasă înainte, sui-te de aicea, tu și nordul tău, pre carii ai scos den pămîntul Eghipetului la pămîntul care m-am jurat lui Avraam, și lui Isaac, și lui Iácov, zicînd: «Seminției voastre voiu da pămîntul acesta».

2. Și voiu trimite îngerul mieu înaintea fêtii tale și vei scoate pre hananeu, pre amoreu, pre heteu, și ferezeu, și gherghesеu, și eveu și ievuseu.

3. Și te voiu băga în pămînt ce cură lapte și mière, pentru că nu mă voiu sui cu tine că norodul acesta iaste tare la cerbice, ca să nu te topescu pre cale".

4. Și auzind norodul cuvîntul acest rău, plînseră cu plînsuri.

5. Și zise Domnul către Moisi: „Grăiêște fiilor lui Israil: «Voi, norod, grei la cerbice, căutați să nu altă rană aduc eu preste voi și voiu topi pre voi; acum dară, luați-vă podoabele măririlor voastre și podoaba și-ț voiu arăta cêle ce-ț voiu face ție»".

6. Și-ș luară fiii lui Israil podoaba lor și îmbrăcămințile lor de la muntele lui Horiv.

7. Și luînd Moisi cortul lui, întinse afară den tabără, departe de tabără, și să chemă „cortul mărturiei". Și fu tot cela ce cerca pre Domnul ieșiia la cortul cel de afară den tabără.

8. Și cînd întra Moisi în cortul cel de afară den tabără sta tot norodul privind careș de la ușa cortului său, și lua aminte mergînd Moisi, pănă ce întra el în cortu.

9. Și deca întra Moisi în cort, pogorîia stîlpul norului și sta la ușile cortului și grăia <lui> Moisi.

10. Și vedea tot norodul stîlpul norului stînd pre ușa cortului și stînd tot norodul, să închina careș de la ușa cortului său.

11. Și grăi Domnul către Moisi față la față, ca cînd ar grăi neștine către priêtinul lui. Și să slobodziia la tabără, iară sluga Iisus, feciorul lui Návi, tînăr, nu ișiia[1] afară den cort.

12. Și zise Moisi către Domnul: „Iată, tu zici mie: «Rădică norodul acesta», și tu nu mi-ai arătat pre carele vei trimite cu mine. Și tu mi-ai arătat pre carele vei trimite cu mine. Și tu mi-ai zis mie: «Știu-te mai bine decît pre toți și dar ai la mine».

13. Deci, de am aflat har înaintea ta, arată-te-mi mie pre tine curoscut să te văzu, pentru ca să fiu aflat har înaintea ta și pentru ca să cunosc cum limba aceasta norodul tău iaste".

14. Și zise: „Eu voiu mêrge înaintea ta și te voiu odihni pre tine".

15. Și zise către dînsul: „De nu vei mêrge tu împreună cu noi, să nu mă scoți de aicea.

16. Și cum cunoscut va fi adevărat că am aflat har lîngă tine, eu și norodul tău, fără numai mergînd tu împreună cu noi? Și mă voiu mări eu și norodul tău decît toate limbile cîte sînt pre pământ.

17. Și zise Domnul către Moisi: „Și cuvîntul acesta care ai zis tu ți-l voiu face, pentru că ai aflat har înaintea mea și te știu decît pre toți"./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

CAP 33

1. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Pasă, înnainte, sui-te de aicea, tu şi nărodul tău, pre carii ai scos den pămîntul Eghiptului la pămîntul carele m-am giurat lui Avraam, şi lui Isaac, şi lui Iacov, dzicînd: «Seminţiei voastre voi da pămîntul acesta».

2. Şi voi trimite înpreună cu tine pre îngerul mieu şi vei scoate pre hananeu, pre amorreu, pre hetteu, pre ferezeu, pre ghergheseu, pre eveu, pre ievuseu.

3. Şi te voi băga în pămîntul ce cură lapte şi mière, pentru că nu mă voi sui cu tine, că nărodul acesta iaste greu la cerbice, pentru ca să nu te topăscu pre [1] cale".

4. Şi audzindu nărodul cuvîntul acestu rău, plînse cu plînsuri.

5. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Grăieşte fiilor lui Israil: «Voi, nărodu grei la cerbice, căutaţi să nu altă rană voi aduce eu pre voi şi voi topi pre voi. Acum, dară, luaţi-vă podoabele măririlor voastre şi înfrîmsările şi-ţi voi arăta ce-ţi voi face ţie»".

6. Şi-ş luară fiii lui Israil podoaba lor şi înbrăcămînţele lor de la muntele Horiv.

7. Şi luînd Moisi cortul lui, îl întinse afară den tabără, departe de tabără, şi să chemă cortu a mărturiei [2]. Şi fu tot cela ce cerca pre Domnul ieşiia la cortu, afară den tabără.

8. Şi cîndu mergea Moisi la cortu afară den tabără, sta tot nărodul privindu, care-ş de la uşea cortului său, şi lua aminte mergîndu Moisi, pănă ce întra el (iarăş) [3] în cortu.

9. Şi dacă întra Moisi în cortu, pogorîia stîlpul nuărului şi sta la uşile cortului şi grăia lui Moisi.

10. Şi vedea tot nărodul stîlpul norului stîndu pre uşea cortului şi, stîndu tot nărodul, să închina careş de la uşea cortului său.

11. Şi grăi Domnul cătră Moisi faţă la faţă, ca cînd are grăi neştine cătră priétenul său. Şi să slobodziia la tabără şi sluga Isus, ficiorul lui Navi, tînăr, (şi) [3] nu ieşiia afară den tabără.

12. Şi dzise Moisi cătră Domnul: „Iată, tu mie-m zici: «Scoate nărodul acesta», şi tu nu mi-ai arătat mie pre carele vei trimite cu mine. Şi tu mi-ai dzis: «Ştiu-te mai bine decît pre toţi şi dar ai la mine»[4].

13. Deci, de am aflat har înnaintea ta, arată-te pre tine mie cunoscut să te vădzu, pentru ca să fiu aflat har înnaintea ta şi pentru ca să cunoscu cum limba aceasta nărodul tău iaste"[5].

14. Şi dzise: „Eu voi mérge înnaintea ta şi te voi odihni".

15. Şi dzise cătră însul: „De nu te vei mérge înpreună cu noi, să nu mă scoţi de aicea.

16. Şi cum cunoscut va fi adevărat cum am aflat har lîngă tine, eu şi nărodul tău, fără numai mergîndu tu înpreună cu noi? Şi mă voi mări eu şi nărodul tău decît toate limbile cîte-s pre pămîntu".

17. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Şi acesta cuvîntu carele ai dzis tu ţi-l voi face pentru că ai aflat dar înnaintea mea şi te ştiu decît pre toţi" [6]./

CAP 33

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei, zicînd: „Pasă şi te suie de aici, tu şi nărodul tău, care l-ai scos den ţara Eghipetului, în pămîntul care m-am jurat cătră Avraam, şi cătră Isaac, şi cătră Iacov, zicînd: «Seminţiei tale îl voiu da».

2. Şi voiu trimite îngerul mieu înaintea ta şi vei goni pre hananei, şi pre ammorei, şi pre hetthei, şi pre ferezei, şi pre gherghesei, şi pre evei, şi pre evusei.

3. Şi te voiu duce în pămîntul care cură mière şi lapte, iar eu nu voiu mérge cu tine, că sînt oamenii cu cerbice virtoasă, ce să nu te ucig[1] eu[2]".

4. Iar nărodul, auzind cuvîntul acesta, cu durére se întristă şi le păru cu greu.

5. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Zi feciorilor lui Israil: «Voi, oameni cu cerbice virtoasă, păziţi-vă să nu puiu pre voi altă rană şi să vă pierz. Ce acum vă luaţ hainele slavei voastre şi podoabele şi voiu arăta ce voiu face ţie»".

6. Şi luară feciorii lui Israil podoabele lor şi hainele lor den muntele Horivului.

7. Şi luînd Moisei cortul său, îl întinse denafară de tabără şi dăparte de tabără şi se chiemă cortul mărturiei. Şi fu tot cel ce cerea pre Domnul ieşiia la cortul mărturiei, care era denafară de tabără.

8[7]. Iar cînd ieşiia Moisei den tabără, sta toţ oamenii şi priviia fieştecare denaintea cortului său şi lua aminte pănă ce întra Moisei iar în cort.

9[8]. Şi deaca întra Moisei în cort, se pogorîia stîlp de nor şi sta înaintea uşilor cortului şi grăia Domnul cătră Moisei.

10[9]. Şi vedea tot norodul stîlpul cel de nor stînd înaintea uşilor cortului, [10] şi stînd, toţ oamenii se închina fieştecare den uşa cortului său.

11. Şi grăia Domnul cătră Moisei faţă cătră faţă[3], ca cum grăieşte cinevaş priéten cătră priétenul său. Şi-l trimitea în tabără, iar sluga Isus, feciorul lui Navi, tînăr era şi nu ieşiia den cort.

12. Şi zise Moisei cătră Domnul: „Iată, tu zici mie: «Scoate oamenii aceştia», şi tu nu mi i-ai arătat pre cine vei trimête cu mine. Şi tu ai zis mie: «Ştiu-te mai bine decît pre toţ şi milă ai la mine».

13. Deci, deaca am milă înaintea ta, arată-te mie însuţ tu, chiar şi aiéve să te văz, deaca am aflat milă înaintea ta şi să cunosc că limba aceasta oamenli tăi sînt".

14. Iar Domnul zise: „Eu însumi voiu mérge înaintea ta şi te voiu odihni".

15. Iar Moisei zise: „Deaca nu vei mérge tu însuţ cu noi, nu ne scoate de aici.

16. Dară cum se va arăta cu adevărat că am aflat milă înaintea ta, cu şi oamenii tăi? Ce pasă tu cu noi şi voiu fi proslăvit eu şi oamenii tăi mai mult decît toate limbile cîte sînt pre pămînt".

17. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Iată, cuvîntul care am făgăduit cătră tine îl voiu şi face, că ai aflat milă înaintea mea şi te ştiu mai bine decît pre toţ"./

CAP. 33

Poruncă de plecare

1. Domnul i-a spus lui Moise: „Pleacă de aici cu poporul tău, pe care l-ai scos din ţara Egiptului, şi du-te în pămîntul pe care m-am legat cu jurămînt faţă de Avraam, de Isaac şi de Iacov că-l voi da seminţiei voastre.

2. Voi trimite înaintea ta pe îngerul meu şi el va izgoni pe canaanei, pe amorei, pe hetei, pe ferezei, pe gherghesei, pe hevei, şi pe iebusei.

3. Şi te vei duce în pămîntul unde curge lapte şi miere. Eu însă nu voi merge cu voi, ca să nu vă nimicesc pe drum, ştiind că sînteţi ca să nu vă nimicesc pe drum, ştiind că sînteţ un popor îndărătnic".

4. Auzind aceste cuvinte groaznice, poporul a plîns cu jale. Şi toţi au lepădat podoabele ce le purtau.

5. Domnul i-a vorbit lui Moise astfel: „Spune fiilor lui Israel: «Vă ştiu de popor îndărătnic şi de aş merge numai o clipă cu voi, v-aş de pierzării. Dar cum v-aţi dezbrăcat de hainele cele mîndre şi aţi lepădat toată podoaba, am să văd ce voi face cu voi»".

6. Acolo, la muntele Horeb, şi-au dezbrăcat fiii lui Israel veşmintele cele frumoase şi podoabele.

Cortul

7. Iar Moise, luîndu-şi cortul, l-a întins afară din tabără, departe de ea, şi l-a numit cortul mărturiei. Şi toţi cei ce căutau pe Domnul veneau afară din tabără la cortul întîlnirii.

8. Şi de fiecare dată cînd Moise se îndrepta spre cort, toţi israeliţii se sculau şi se uitau după el de la uşile corturilor lor, pînă ce acesta întra în cortul său.

9. Şi cînd era el înăuntru, se pogora un stîlp de nor şi sta la întrarea cortului şi Domnul vorbea cu Moise.

10. Şi mulţimea, văzînd stîlpul cel de nor ce sta acolo, cădea în genunchi şi se închina, fiecare din uşa cortului său.

11. Domnul îi vorbea lui Moise faţă către faţă, aşa cum ar grăi cineva cu priétenul său. Cînd Moise se întorcea în tabără, rămînea în cort Iosua, fiul lui Navi, slujitorul său tînăr.

Rugăciunea lui Moise

12. Moise a zis către Domnul: „Iată, tu îmi spui să duc poporul acesta, dar nu mi-ai arătat pe cine ai să trimiţi cu mine, cînd mi-ai spus: «Te ştiu pe nume şi tu ai aflat har înaintea mea»".

13. De e aşa, că am aflat har înaintea ta, arată-te să te văd şi să cunosc că am aflat har înaintea ta şi că acest popor este poporul tău cel mare.

14. Atunci Domnul i-a spus: „Eu însumi voi merge înaintea ta şi te voi călăuzi spre odihnă".

15. Moise i-a spus: „De nu mergi tu însuţi cu noi, mai bine să nu ne scoţi de aici.

16. Căci prin ce se va cunoaşte cu adevărat că am aflat har înaintea ta, cu şi poporul tău? Nu prin aceea că tu ne însoţeşti? Atunci eu şi poporul tău am fi cei mai proslăviţi între toate neamurile de pe pămînt care le-ai sfărîmat.

17. Domnul i-a spus lui Moise: „Voi face cum spui tu, pentru că tu ai aflat har înaintea mea şi te ştiu mai bine decît pe toţi"./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 63, col I

18. Şi zise: „Arată-mi mărirea ta“.

19. Şi zise: „Eu voiu trêce mai înainte de tine cu mărirea mea şi voiu chema cu numele Domnului înaintea ta şi voiu milui pre cine voiu milui şi nu mă voiu îndura de care nu mă voiu îndura“.

20. Şi zise: „Nu vei putea să vezi faţa mea, pentru că nu va vedea om faţa mea şi să trăiască.

21. Şi zise Domnul: „Iată loc la mine şi vei sta pe piatră.

22. Şi cînd va trêce mărirea mea şi te voiu pune la gaura pietrii şi voiu acoperi cu mîna mea pre tine pănă voiu trêce.

23. Şi voiu lua mîna mea şi atuncea vei vedea denapoia mea, iară faţa mea nu ţi se va arăta ţie.

CAP 34

1. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Cioplêşte-ţ ţie doao êspezi de piatră ca şi cêle dentăiu şi te suie la mine în munte şi voiu scrie pre lêspezi cuvintele care era pre îêspezile cêle dentăiu care le-ai fărîmat.

2. Şi te gătêşte dimineaţă şi te vei sui la muntele Sinaei şi vei sta cătră mine acoló pe vîrful muntelui.

3. Şi nimenea să nu să suie cu tine şi nimenea să nu să ivească în tot muntele şi oile şi boii să nu să pască aproape de muntele acela“.

4. Şi ciopli doao lêspezi de piatră ca şi cêle dentăi. Şi mînecînd Moisi dins-de-dimineaţă, s-au suit la muntele Sinaii, după cum i-au poruncit lui Domnul. Şi luo Moisi cu dînsul cêle doao lespezi de piatră.

5. Şi să pogorî Domnul în nor şi acoló stătu lîngă el şi chemă numele Domnului.

6. Şi trecu Domnul naintea fêţii lui şi chemă Domnul: „Domnul Dumnezeul cel îndurătoriu şi milostiv, mult îngăduitoriu şi mult milostiv.

7. Şi adevărat şi direptatea păzînd şi făcînd milă la mii, rădicînd fărădelegile şi strîmbătăţile şi greşalele, şi pre cel vinovat nu curăţêşte, aducînd păcatele părinţilor spre feciori şi spre fiii fiilor, preste a treia şi a patra rudă!“

8. Şi grăbind Moisi, plecîndu-se pre pămînt să închină.

9[8] Şi zise: [9] „De am aflat har înaintea ta, meargă Domnul împreună cu noi, pentru că norodul iaste greu la cerbice; şi vei lua tu păcatele şi fărălegile noastre şi vom fi ai tăi“.

10. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Iată, eu puiu ţie făgăduinţă înaintea a tot norodul tău şi voiu face slăvite care nu s-au făcut în tot pămîntul şi în toată limba şi va vedea tot norodul întru care sînt faptele Domnului că minunate sînt care voiu face eu ţie.

11. Ia tu aminte toate cîte eu poruncescu ţie. Iată, eu voiu scoate den faţa voastră pre amoreu, şi pre hananeu, şi ferezeu, şi pre heteu, şi pre eveu, şi pre gherghesu, şi pre evuseu.

12. Ia aminte pre tine ca nu cîndva vei pune făgăduinţa cu ceia ce şăd pre pămînt întru care întri la dînsul, casă nu să facă piêdecă întru voi.

13. Capiştile lor să le sfărîmaţi,/şi stîlpii lor să-i zro-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

18. Şi dzise: „Arată-mi mărirea ta".

19. Şi dzise: „Eu voi trêce mainte de tine cu mărirea mea şi voi chema numele Domnului înnaintea ta şi voi milui pre cine voi mllui şi mă voi îndura pre carele mă voi îndura".

20. Şi dzise: „Nu vei putea să vedzi faţa mea, pentru că nu va vedea om faţa mea şi va trăi".

21. Şi dzise Domnul: „Iată loc la mine şi vei sta pre piiatră.

22. Şi cindu va trêce mărirea mea şi te voi pune la o gaură a pietrii şi voi acoperi cu mâna mea pre tine pănă voi trece.

23. Şi voi [voi] lua mâna mea şi atuncea vei vedea denapoile mêle, iară faţa mea nu ţi să va arăta ţie"[7].

CAP 34

1. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Cioplêşte doao lêspezi de piatră ca şi cêle dentăi şi te suie la mine în munte şi voi scrie pre lêspedzi cuvintele carele era pre lêspedzile cêle dentăi, carele ai sfărimat[1].

2. Şi te gătêşte dimineaţă şi te vei sui la muntele Sinâ şi-m vei sta acoló în vîrvul muntelui.

3. Şi nime să nu suie cu tine şi nime să nu ivască întru tot muntele şi oile şi boii să nu să pască aproape de muntele acela".

4. Şi ciopli doao lêspedzi de piatră ca şi cêle dentăi. Şi minecind Moisi, luă Moisi cu însul cêle 2 lêspedzi de piatră.

5. Şi pogorî Domnul în nor şi stătu lîngă el acoló şi numi cu nume Domnului.

6. Şi trecu Domnul înnaintea fêţei lui şi numi Domnul: „Domnul Dumnedzău cel îndurător şi milostiv, multu îngăduitor şi multu miluitor.

7. Şi adevătrat şi dreptaatea păzindu şi făcîndu milă la mii, rădicîndu fărădelegile şi strîmbătăţile şi greşealele, şi pre cel vinovat nu-l va curăţi, aducîndu păcate a părinţilor pre ficiori şi pre fiii fiilor, pre a treia şi pre a patra rudă!".

8. Şi sîrguindu Moisi, plecîndu-să pre pământ, să închină.

9[8]. Şi dzise: [9] „Să am aflat har înnaintea ta, margă Domnul înpreună cu noi, pentru că nărodul greu la cerbice iaste; şi vei lua tu păcatele şi fără delegile noastre şi vom fi ţie".

10. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Iată, eu puiu ţie făgăduinţă înnaintea a tot nărodul tău şi voi face slăvite carele nu s-au făcut în tot pământul şi în toată limba şi va vedea tot nărodul întru carii sîntu faptele Domnului că minunate sîntu carele eu ţie voi face[2].

11. Ia aminte tu toate cîte eu porăncescu ţie. Iată, eu voi scoate den faţa voastră pre amorreu, şi pre hananeu, şi pre hetteu, şi pre ferezeu, şi pre eveu, şi pre ghergheseu, şi pre evuseu.

12. Ia aminte pre tine ca să nu pui făgăduinţă cu ceia ci şed pre pământu întru carele întri la însul, ca să nu să facă piêdecă întru voi.

13. Cuptoarele lor să le sfărîmaţi/şi stîlpii

18. El zise: „Arată-m slava ta!"

19. Iar Domnul zise cătră Moisei: „Eu voiu mêrge înaintea ta cu slava mea şi voiu chiema numele meu înaintea ta Domn şi voiu milui pre care voiu milui şi voiu îndura pre care mă voiu îndura".

20. Şi iar zise: „Nu vei putea vedea faţa mea, că nu poate fi să vază omul faţa mea şi să fie viu[4]".

21. Şi iară zise Domnul: „Iată, iaste loc la mine şi vei sta pre piiatră.

22. Şi cînd va trêce slava mea, te voiu pune la o peşteră a pietrii şi desupra ta voiu acoperi cu mâna mea pînă voiu trêce.

23. De-acii, voiu lua mâna mea şi atunci vei vedea dennapoia mea[5], iar faţa mea nu se va arăta ţie".

CAP 34

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei, zicînd „Cioplêşte-ţ 2 lêspezi de piiatră ca şi cum au fost cêle dentăi şi te suie în munte la mine, şi voiu scrie pre lêspezi cuvintele care au fost pre lêspezile cêle dentăi care le-ai sfărîmat.

2. Şi să fii gata dimineaţă să te sui în muntele Sinaiei şi să stai în vîrful muntelui.

3. Şi să nu se suie nimini cu tine, nice să se ivească cinevaş într-acest munte, nice oile, nice boii să nu se pască aproape de munte".

4. Şi ciopli 2 lêspezi de piiatră ca şi cêle dentăi. Şi minecă Moisei de dimineaţă şi se sui în muntele Sinaiei, cum porăncise lui Domnul. Şi luoă cu sine amîndoaoă lêspezile cêle de piiatră.

5. Şi se pogorî Domnul în nor şi stătu acoló înaintea lui şi chiemă numele Domnului.

6. Şi trecu Domnul înaintea fêţei lui şi numeni pre Domnul: „Domnul Dumnezeu îndurătoriu şi milostiv, răbdător şi adevărat.

7. Cela ce păzêşte direptatea şi face milostenie în mii, izbîndind fărădelegile şi nedireptăţile şi păcatele, şi pre cel vinovat nu-l va cruţa, cela ce pui păcatele părinţilor pre feciori şi pre feciorii feciorilor, pînă la al treilea şi al patrulea neam!".

8. Şi grăbind Moisei, se plecă pănă la pământ şi se închină lui Dumnezeu.

9. Şi zise: „Să am afalt milă înaintea ta, Doamne, rogu-te să mergi cu noi, că oamenii sînt cu cerbice virtoasă; să laş păcatele şi nedireptăţile noastre şi să fim ai tăi".

10. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Iată, eu puiu ţie făgăduinţă înaintea tuturor oamenilor tăi, şi voiu face cêle mari şi minunate ca care n-au fost preste tot pământul şi preste toate laturile şi nice într-o limbă şi vor vedea toţ oamenii în carei sînt lucrurile Domnului că sînt minunate cêlea ce voiu face eu ţie.

11. Şi la tu aminte toate cîte porăncesc eu ţie, că iată, eu voiu goni denaintea fêţei voastre pre ammorei, pre hananei, pre hetthei, pre ferezei, pre evei, pre ghergheseі şi pre evvusei.

12. Ia-te aminte însuţ să nu pui cîndva făgăduinţă cu ceia ce şăd pre pământul în care vei întra, ca să nu fie întru voi zmintêle.

13. Ce altarele lor să le răsîpiţ/idolii lor

18. Atunci Moise s-a rugat: „Doamne, arată-mi slava ta!"

19. Domnul i-a spus: „Voi trece prin faţa ta toată slava mea şi voi rosti înaintea ta numele meu, Domnul. Şi voi milui pe cel ce este de miluit şi mă voi îndura de cel vrednic de îndurare.

20. Dar faţa mea nu vei putea să o vezi, că tot omul care o vede îşi pierde viaţa".

21. Şi iarăşi a zis Domnul: „Iată un loc lîngă mine, aşază-te pe stînca aceasta.

22. Cînd va trece slava mea, te voii ascunde în gaura stîncii şi te voi acoper cu mîna mea pînă voi trece.

23. Cînd voi ridica mîna, atunci vei vedea spatele meu, faţa mea însă nu o vei vedea".

CAP. 34

Alte table ale legii

1. Domnul i-a spus lui Moise: „Cioplеşte două table de piatră, ca cele dintîi, şi suie-te la mine în munte, eu voi scrie pe table cuvintele care erau pe tablele cele dintîi, pe care le-ai sfărîmat.

2. Fii gata dis-de-dimineaţă ca să te sui în muntele Sinai şi să mă aştepţi acolo în vîrful muntelui.

3. Nimeni să nu urce cu tine şi nimeni să nu se arate în tot muntele. Nici oi, nici vite să nu pască la poalele muntelui".

4. A cioplit Moise două table de piatră ca cele dintîi. Şi sculîndu-se în zori, a luat tablele şi s-a urcat în muntele Sinai, după porunca Domnului.

5. Atunci Domnul s-a pogorît într-un nor, a stat acolo lîngă el şi a rostit numele Domnului, Iahve.

6. A trecut Domnul pe dinaintea lui şi spus: „Este Iahve, Domnul Dumnezeul îndurător şi milostiv, mulţrăbdător, îngăduitor şi drept.

7. Cel care păzeşte adevărul şi se milostiveşte de mii şi mii, cel care iartă vina, greşala şi păcatul, dar nu lasă nepedepsit pe cel ce se răzvrăteşte împotriva lui, ci pedepseşte pentru părinţi şi pe copii, şi pe copiii copiilor, pînă la al treilea şi al patrulea neam!"

8. Atunci Moise s-a plecat cu grabă la pământ şi i s-a închinat.

9. Şi i-a zis: „De am aflat har înaintea ta, Doamne, vino să mergi în mijlocul nostru, chiar dacă poporul acesta este îndărătnic; iartă greşalele şi fărădelegile noastre şi ne fă moştenirea ta".

Legământul

10. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu închei un legământ cu tine, înaintea a tot poporul: voi face minuni cum n-au fost în tot pământul şi la nici un alt neam. Şi poporul în mijlocul căruia te afli va vedea înfricoşătoarele fapte ale Domnului pentru tine.

11. Ia aminte la toate cîte ţi le poruncesc. Iată, eu voi izgoni din faţa ta pe amorei, pe canaanei, pe hetei, pe ferezei, pe hevei, pe gherghesei şi pe iebusei.

12. Fereşte-te să faci legământ cu locuitorii ţării în care intri, ca nu cumva să cădeţi într-o cursă.

13. Doboriţi jertfelnicele lor şi sfărîmaţi/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 63, col. II

шн стꙋ́пїи лор̀ сн҃и зрвн́ци, шн дрешшнрнлг лор̀
стлслтъ́ци, шн чопли́тслс дꙋмнезе́нлор лор̀ сжлс
а҃рдци квфо́кь. Пе́нтрꙋ кс̀ нꙋбтве́ци фкн дт
нл нлалци дмнзе́н, кс̀ дмнзꙋ́ дмнзе́ꙋ нꙋмс рꙋ
ни́т, дмнзе́ꙋ рꙋбниторіи а҃сте. Ка сѣ пж̀ ет
пꙋ́и врсѣ дниссл҃ть фзтвдꙋни́цъ квчей че шнꙋ
прѣ пъмж́нтъ, шн вор̀ квр҃и дꙋхъ дꙋмнезе́и
лор̀, шн вор̀ тжр҃пи, дмнзе́нлор лор̀, шн тнсвор
нсмѣ шн бей мжнкꙋ дни тжр҃пслс лор̀. Шн ѕт
вей мꙋ́ дин фѣтслс лор̀ фнлъ тнсъ, шн дин фѣ
тнсе тлле сн҃дꙋ фнлор лор̀, шн вор̀ квр҃и фѣ
тслс тлле, дей дтр҃нтꙋ́ дмнзе́нлс лор̀ шн сѣ
квр҃и фнеи нсѣи, дей дтр҃нтꙋ́ дмнзе́нлор ло.
Шн дхлнезн впрѣци снлъ фнн ци ѕѳ
Шн пра́знкꙋ́ а҃знмелор сптъмжни, кнлнт зн и
вей мжнкꙋ а҃знме, дꙋпъ квр҃ цѣмь порѣнтсть
ци́, дхлн врѣме гдꙋ́ня чело́в нѣсъ, пе́нтрꙋ кс̀
гдꙋ́нъ цѣсъ сн҃ и сѣнит дин ецнпет. Тоѝ чѣ ѕ
че дншнн̀ зрвдꙋ́ хнмїи сжлть пр҃тъ вжрсн
нѣснъ, дсѣтнн пнскꙋ́ а҃лъ внцелдꙋ́ни, шн дѣ
тнн кнсткꙋ́ а҃лъ сн҃ъ. Шн чел дꙋ́н тнн кс к
сжлъ ѕнлдни дрсѣтнъ сѣт, вс̀ мжнтꙋ́и квсѣ
нр҃ъ дтоу́ни мжнтꙋ́и прѣ гдꙋ́нслс, кндꙋ прѣчѣ
лꙋ́и, тоѝ чел дрсѣтнн пнскꙋ́ фнлор пнтн вей
мжнкꙋ́и, сѣнѣле а҃рци фнлнтнѣ мѣ дешнѣтн.
Шѣсе дни лжкрѣзи, нр҃ъ ѕшд́пѣ дн тевей сѣ кѕ
дмнѣ́и, квчнлнчатꙋ́ш квчѣнрѣ сей сѣдмѣ
ни. Шн пра́знкꙋ́ сптмчжнилор фнлвн фн
ѕ, фчепътꙋ́ра сѣчнрїи грнѣ́ни, шн пра́знкꙋ́ а҃
дꙋнѣнрїи лелнѣлоцѣ а҃нѣлни. Трей врѣми кг
а҃лс а҃нѣлни ссслвкѣ тѣлтъ пр҃тъ вспослѣѕнѣ
а҃тъ, фнлнѣтѣ дмнѣзни дмнѣзꙋ́лѕи ісрнль.
Ѯнче кнѣдь вей скѣлте лнмѣнле дсѣ нлнѣтѣ фѳ кѳ
цїи тѣлс, шн вомнрїи хотр҃ле тѣлс, нѣбл
поѣтн нѣлс пъмж́нтꙋ́лни тнѣ, кнѣдь тебе
сѣи сжлс а҃рци фнлнтѣ дмнѣзни дмнѣзꙋ́лни
тнѣ, трей врѣми а҃лс а҃нѣлни. Сѣнѣ пѣ́нги кѳ
пр҃ѣ хлѣбꙋ́ сжнрѣ пр҃пнсѣлорь мѣле, шн сѣнѣ
дсѣрлъ пѣлнѣ димнѣцꙋ пр҃пнсѣ прѣзнкꙋ́лѣ
пѣщелни. Чѣле дей тнѣи рсѣдꙋ́ри а҃лс тнмж кѳ
тꙋ́лни тнѣ, вей а҃дꙋче жнлса дмнѣзни дмнѣз
лнтнѣ, сѣнѣ фіёрни мѣлѣ нслѣ́пѣле мѣлѣ
лни. Шн зн́се дмнѣ́ нсѣтъ мо́усн, скрїе нѣ кѕ
вѣтѣ а҃нѣсть цїе, пе́нтрꙋ нѣ пр҃ѣ а҃нѣсть нѣбн
тс, тѣѣ цїе фнтвдꙋ́нца, шн лѣй ісрнль.
Шн ѣ́рѣ а҃коло мо́усн фнлнѣтѣ дмнѣзни, пѣтрꙋ кѳ
зѣчи дс зи́ле, шн зи́, дс нѣ́пци, пѣнне нѣ мж
нѣпѣ шн а҃пѣ нѣ́ снѣтѣ, шн а҃ѕ скрисѣ пр҃ѣ лѣ
спедни нѣвнѣнтеле а҃нѣсть, а҃лс фнтвдꙋ́нцїи чѣ
зѣче нѣвнѣнте. Пр҃ѣ кнѣдь погорѣ́ мо́усѣ кѳ
дей мꙋ́нтелѣ синаи́ѣ, ш пѣтъ лѣспедїи пемжнѣ лѣ
мо́усѣ, шн погорѣ́дꙋсеѣ дсмꙋ́тс, мо́усѣ нѣцїѣ нѣ
еѣѕ мърнт нѣпѣ́ фѣцїи о҃бразꙋ́лѣй лꙋй, грѣи
дѕ ёль кътръ дмнѣзꙋ. Шн вдѕ а҃рѳ шн л
тецъ фнїи лꙋй ісрнль пр҃ѣ мо́усн, шн ёрѣ мърн
нѣпѣ фѣцїи о҃бразꙋ́лѣй лꙋй, шн сптемꙋр
ѣ сѣ а҃пропїѣ лжнгъджнсѣ. Шн кемѣ пр҃ѣ дѣ лл
шїи мо́усн, шн сѣ фтоа́рсѣр нѣтръ дмнѣзꙋ́ а҃р
ёно шн тоцъ вожрїи а҃дꙋнр҃їи, шн грѣи мо́усн

biţi şi desişiurile lor să le tăiaţi şi cioplitele dumnezeilor lor să le ardeţi cu foc,

14. Pentru că nu vă veţi închina la alţi dumnezei, că Domnul Dumnezeu, nume rîvnit, Dumnezeu rîvnitoriu iaste.

15. Ca să nu pui vreodinioară făgăduinţă cu cei ce şăd pre pămînt şi vor curvi după dumnezeii lor şi vor jîrtvi dumnezeilor lor şi te vor chema şi vei mînca den jîrtvele lor.

16. Şi vei luà den fêtele lor fiilor tăi şi den fêtele tale vei da fiilor lor şi vor curvi fêtele tale dendărătul dumnezeilor lor şi vor curvi fiii tăi dendărătul dumnezeilor lor.

17. Şi dumnezei vărsaţi să nu faci ţie.

18. Şi praznicul azimelor să păzeşti; şapte zile vei mînca azime, după cum ţ-am poruncit ţie, după vrême în luna celor noao, pentru că în luna noao ai ieşit den Eghipet.

19. Tot cel ce deşchide zgăul, ai miei sînt partea bărbătească dentăi-născut al viţelului şi dentăi-născut al oii.

20. Şi cel dentăi-născut al celui de supt jug vei mîntui cu oaie, iară de nu vei mîntui pre dînsul, vei da preţui lui. Tot cel dentăi-născut fiilor tăi vei mîntui. Să nu te arăţi înaintea mea deşărt.

21. Şase zile lucrează, iară a şaptea zi te vei odihni; cu sămănatul şi cu sêcirea vei odihni.

22. Şi praznic săptămînilor îm vei face, începătura sêcirii grîului şi praznicul adunării, la mijlocul anului.

23. Trei vremi ale anului se va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului lui Israil,

24. Căce, cînd voiu scoate limbile den naintea fêţii tale şi voiu lărgi hotarăle tale, nu va pohti nime pămîntului tău, cînd te vei sui să te arăţi înaintea Domnului Dumnezăului tău, trei vremi ale anului.

25. Să nu junghi pre aluat sînge jîrtvelor mêle şi să nu doarmă pînă dimineaţa jîrtva praznicului Paştelui.

26. Cêle dentăi roduri ale pămîntului tău vei aduce în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul cu laptele mumei lui".

27. Şi zise Domnul către Moisi: „Scrie cuvintele acêstea ţie, pentru că pre acêstê cuvinte puiu ţie făgăduinţa şi lui Israil".

28. Şi era acoló Moisi înaintea Domnului patruzeci de zile şi 40 de nopţi; pîine n-au mîncat şi apă n-au băut. Şi au scris pre lêspezi cuvintele acêstea ale făgăduinţii: Cêle zece cuvinte.

29. Iară cînd pogorîia Moisi den muntele Sinaii, şi iată lêspezile pe mînele lui Moisi. Şi pogorîndu-se el den munte, Moisi nu ştiia cum se-au mărit chipul fêţii obrazului lui, grăindu el către dînsul.

30. Şi văzu Aarón şi toţ fiii lui Israil pre Moisi şi era mărit chipul fêţii obrazului lui şi să temură a să apropiia lîngă dînsul.

31. Şi chemă pre dînşii Moisi şi să întoarseră către dînsul Aarón şi toţ boiarii adunării şi grăi Moisi către dînşii.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

lor să-i zdrobiţi, şi desişurile lor să le tăiaţi, şi cioplitele bodzilor lor să le ardeţi cu foc.

14. Pentru că nu veţi închina la altu Dumnedzău, pentru că Domnul Dumnedzău, nume rivnit, Dumnedzău rivnitor iaste.

15. Ca să nu pui vreodinioară făgăduinţă celor ci şed pre pămintu şi vor curvi după bodzii lor şi vor jirtvui bodzilor lor şi te vor chema şi vei minca den jirtvele lor.

16. Şi vei lua den fêtele lor fiilor tăi şi den fêtele tale veti da fiilor lor şi vor curvi fêtele tale dennapoia bodzilor lor şi vor curvi pre ficiorii tăi denapoia bodzilor lor.

17. Şi dumnedzăi vărsaţi să nu faci ţie.

18[17]. Şi praznicul azimilor să păzeşti ; 7 dzile vei minca azimă, după cum ţ-am poràncit ţie, după vrême, intru luna tinerelor, pentru că intru luna tinerilor ai ieşit de la Eghiptu.

19. Tot dăşchizind zgăul — mîe, parte bărbătească, dentăi-născut a viţălului şi dentăi-născut a oii.

20. Şi dentăi-născut a celui de suptu jug vei mintui cu oaie, iar de nu vei mintui pre insă, vei da preţul lui tot dentăi-născutul fiilor tăi vei mintui. Să nu te arăţi innaintea mea deşertu [3].

21. 6 dzili să lucrezi, iar a 7 dzi vei odihni ; cu sămănatul şi cu sêcerea vei odihni.

22. Şi praznic a şeapteale imi vei face, incepătura sêcerii grîului şi praznic al adunării mijlocindu anul.

23. Trei vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta innaintea Domnului Dumnedzăului Israil.

24. Căce cînd voi scoate limbile dennaintea fêţii tale şi voi lărgi hotarăle tale şi nu va pofti nimerile pămintului tău, cîndu te vei sui să te arăţi innaintea Domnului Dumnedzăului tău 3 vremi ale anului.

25. Să nu junghi pre aluat singe a jirtvelor mêle, să nu doarmă pre dimineaţă jirtvă a praznicului Paştelor.

26. Cêle dentăi roduri a pămintului tău vei aduce inlontru în casa Domnului Dumnedzăului tău. Să nu fierbi miel cu laptele maicii lui".

27. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Scrie cuvintele acêstea ţie, pentru că pre acêstea cuvinte pui ţie făgăduinţă şi lui Israil".

28. Şi era acoló Moisi innaintea Domnului 40 dzile şi 40 nopţi : păine n-au mincat şi apă n-au băut. Şi au scris pre lêspedzi cuvintele acêstea a făgăduinţii : Cêle 10 cuvinte [4].

29. Şi cîndu pogorîia Moisi den muntele Sinâ, şi iată lêspedzile pre mâinile lui Moisi. Şi pogorînd den munte, şi Moisi nu ştiia cum s-au mărit chipul fêţei orazului lui, grăind el cătră însul [5].

30. Şi vădzu Aaron şi toţi fiii lui Israil pre Moisi şi era mărit chipul fêţei obrazului lui şi să spămîntară a să apropiia lingă însul.

31. Şi-i chemă pre înşii Moisi şi să intoarsără la dînsul Aaron şi toţi boiêrii adunării şi grăi Moisi/cătră înşii.

să-i sfărîmaţ, sădirile lor să le tăiaţ, şi cioplîturile dumnezeilor lor să le ardeţ cu foc.

14. Să nu vă închinaţ altui Dumnezeu, că Domnul Dumnezeu, nume rîvnit, Dumnezeu rîvnitor iaste.

15. Să nu cumva să pui făgăduinţă cu ceia ce şăd pre pămînt şi să se întoarcă către dumnezeii lor şi să puie jărtvă dumnezeilor lor şi să te chême să mănînci jărtva lor.

16. Şi să iai fêtele lor după feciorii tăi şi fêtele tale să le dai după feciorii lor şi să se întoarcă fêtele tale pre urma dumnezeilor lor şi feciorii tăi să se întoarcă pre urma dumnezeilor lor.

17. Şi dumnezei vărsaţ să nu faci ţie.

18. Praznicul azimei să păzeşti ; 7 zile să mănînci azime, cum ţi-am porîncit, în toţ anii, în luna celor noi, că în luna tinerilor ai ieşit den ţara Eghipetului.

19. Tot ce va dăşchide pîntecele, parte bărbătească fiind, al mieu să fie : viţelul cel dentăi-născut şi mielul cel dentăi-născut.

20. Iar cel născut-dentăi al măgăreaţei să schimbi cu al oii, iar de nu vei schimba, de-acii să dai preţul lui şi tot dentăi-născut al feciorilor tăi să schimbi. Să nu te arăţ înaintea mea dăşărt.

21. Şase zile să lucrezi, iar a 7 zi să te odihneşti şi de sămănătură şi de secerătură să te odihneşti.

22. Şi sărbătoarea a şaptelor[1] să faci mie, începătura secerişălor de grîne, praznic mare.

23. Mijlocînd anul în trei vremi, să se arate toată partea ta cea bărbătească înaintea Domnului Dumnezeului lui Israil.

24. Căce cînd voiu goni limbile denaintea fêţei tale şi voiu lărgi hotarăle tale, nu iaste nimini să poftească spre pămîntul tău, şi cînd vei veni să te arăţ înaintea Domnului Dumnezeului tău de 3 ori în an.

25. Să nu junghi pre aluat singele jărtvei mêle şi să nu mîie până dimineaţa jărtva zilei cei mari a Paştilor.

26. Pîrga pămîntului den arăturile tale să duci în casa Domnului Dumnezeului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumei lui".

27. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Scrie ţie acêste cuvinte, că într-acêste cuvinte pulu ţie făgăduinţă şi lui Israil".

28. Şi fu acoló Moisei înaintea Domnului 40 de zile şi 40 de nopţi : păine n-au mîncat, nice apă n-au băut. Şi scrise Moisei în lêspezi cuvintele acêstea : Cuvintele a zêce porunci.

29. Şi pogorîndu-se Moisei den muntele Sinaiei, şi era lêspezile amîndoaoă în mâinile lui. Şi pogorîndu-se den munte, nu ştia că se-au proslăvit chipul fêţei obrazului său cînd grăia cu dînsul.

30. Şi văzu Aáron şi toţ feciorii lui Israil pre Moisei că era chipul fêţei obrazului lui proslăvit şi se temură să se apropie de dînsul [2].

31. Şi chiemă pre dînşii Moisei şi se întoarseră către dînsul Aaron şi toţ boiarii adunării şi vorbi Moisei/către dînşii,

stîlpii lor. Să tăiaţi dumbrăvile lor sfinte, iar pe dumnezeii lor cei ciopliţi să-i ardeţi în foc.

14. Să nu te închini la dumnezeu străin, fiindcă numele Domnului Dumnezeului tău este «Cel ce rîvneşte» ; e un Dumnezeu rîvnitor.

15. Să nu faci legământ vreodată cu locuitorii acelei ţări, pentru că ei, cu dumnezeii lor, se pingăresc şi, jertfind acestora, te vor chema şi pe tine să te înfrupţi din jertfele lor.

16. De vei da fetele tale după feciorii lor şi feciorii tăi după fetele lor, se vor pingări fetele şi feciorii tăi cu dumnezeii cei străini.

17. Să nu-ţi faci dumnezei turnaţi.

18. Sărbătoarea azimelor să o ţii şapte zile, aşa cum ţi-am poruncit ; să mănînci azime la vremea rînduită în luna Aviv, căci în luna Aviv ai ieşit din Eghipt.

19. Tot cel care deschide cel dîntîi pîntecele mamei, de parte bărbătească, şi întîiul născut dintre viţei şi întîiul născut dintre oi este al meu.

20. Iar pe întîiul născut al asinei să-l răscumperi cu un miel, iar de nu-l vei răscumpăra, să-i frîngi gîtul. Pe tot întîiul născut dintre fiii tăi să-l răscumperi şi nimeni să nu vină înaintea mea cu mîna goală.

21. Şase zile să lucrezi, iar în ziua a şaptea să te odihneşti, chiar în vremea semănatului şi a secerişului să te odihneşti.

22. Să ţii sărbătoarea săptămînilor, la secerişul grîului, şi sărbătoarea culesului, toamna.

23. De trei ori pe an, cei de parte bărbătească să vină înaintea Domnului Dumnezeului lui Israel.

24. Căci atunci cînd voi izgoni popoarele din faţa ta şi voi lărgi hotarele tale, nimeni nu va rîvni la ogorul tău, dacă te vei înfăţişa de trei ori pe an Domnului Dumnezeului tău.

25. Să nu amesteci sîngele jertfelor mele cu dospitură, iar jertfa sărbătorii Paştilor să nu rămînă pînă dimineaţa.

26. Cele dîntîi roade ale ţarinei tale să le aduci în casa Domnului Dumnezeului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mamei sale".

27. Domnul i-a spus lui Moise : „Scrie-ţi cuvintele acestea, căci prin cuvintele acestea aşez cu făgăduinţa cu tine şi cu Israel".

28. Şi a stat Moise acolo cu Domnul patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi. Nici pîine n-a mîncat, nici apă n-a băut. Şi a scris pe table cuvintele acestea ale legămîntului : Cele zece porunci.

29. Cînd a coborît Moise din munte, cu tablele legii în mîini, nu ştia că faţa lui străluceşte, pentru că vorbise Dumnezeu cu el.

30. Aaron şi israeliţii, văzînd cum îi străluceşte lui Moise faţa, s-au temut să se apropie de el.

31. Dar Moise i-a chemat şi au venit la el mai marii obştei cu Aaron, şi Moise a vorbit cu ei,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

65 col. I

Ешй

лб кътръ дж҃ншїй. Шй дꙋпѣ ачаста венирѣ
ладжнсꙋл тоцй фиїй лꙋй їсраиль, шй лепорꙋнчй
лор тоате кжте аꙋ порꙋнчит дмнꙋл кътръ дж҃
лг сꙋл ѫмꙋнтеле синаїй. Шй деврѣме че пѣрѣ
сй грѣиндь кътръ дж҃ншїй, пꙋсе пе ѡбразꙋл лꙋй
лд акоперемжнть. Шй кжндь врѣ мѣрце моѵси
ѫнаинтѣ дмнꙋлꙋй сѣгрѣиаскѣ лꙋй, лꙋа акопере
мжнтꙋл пѣнѣ че ешїѧ, шй ешжндь грѣїѧ тꙋ
тꙋрѡ фїилор лꙋй їсраил кжте порꙋнчїѧ лꙋй домнꙋ.
ле Шй вѣзꙋрѣ фиїй лꙋй їсраиль, ѡбразꙋл лꙋй моѵ
си кꙋм сѣꙋ мѣрит, шй аꙋ пꙋсь моѵси акопере
мжнть пе ѡбразꙋл лꙋй пѣнѣ врѣ ѫтра агрѣй
кътръ дж҃нсꙋл.

К А П ЛЕ

а Шй адꙋнѣ моѵси тоатѣ адꙋнарѣ фїилор
лꙋй їсраиль, шй зисе лор, ачѣстѣ сжнть
кꙋвинтеле каре аꙋзи дмнꙋл сѣлефачѣ.
в Шасе зиле сѣфачи лꙋкрꙋри, ѩрѣ ашаптѣ
зы сѣ ѡдихнещи, сфинте сжмбете ѡдих
нѣ дмнꙋлꙋй, тот кареле ва фаче лꙋкрꙋ ѫтрꙋ
г джнса, сѣмоарѣ. Сѣ нꙋ ардецфокь ѫтоатѣ
сѣлѣшлꙋирѣ воастрѣ ѫзїѡа сжмбете лорь, еꙋ
д дмнꙋл. Шй зисе моѵси кътръ тоатѣ адꙋ
нарѣ фїилор лꙋй їсраиль, зикжндь ачеста е кꙋ
бжнтꙋль кареле аꙋ порꙋнчит дмнꙋл зикжндь.
е Лꙋацй делавой воаѡ лꙋарѣ дмнꙋлꙋй, тот чела
че прїимѣще ѫ иннмѣ, вор адꙋче ѫчепѣтꙋриле
ѕ дмнꙋлꙋй, аꙋрь арѫнинть арамѣ. Вжнѣт мо
хоржт рошꙋ ѫдонт рѣсꙋчит, шй мѣтасе ѫпле
з титѣ, шй пери де капре. Шй пїей дебербечи
рꙋшите, шй пїей винете, шй лѣмне непꙋтреде.
и Шй пїетри сардїй, шй пїетри ласпѣтꙋри, ла
чѣ прете оꙋмѣрь, шй ла чѣ пѣнѣ лапичоаре хаинѣ.
ѳ Шй тот ѫцелептꙋл кꙋ иннма ѫтрꙋ вой, венидь
лꙋкрѣзе тоате кжте аꙋ порꙋнчит дмнꙋль.
і Кортꙋл шй мѣрꙋнтѣиле, шй акоперемжнтꙋриле,
шй ѫтинсориле, шй зѣвоарѣле, шй стжлпїй.
аі Шй кꙋвотꙋл мѣртꙋрїей, шй дрꙋцїй лꙋй, шй ѡл
ві тарюл лꙋй шй катпетазма. Шй пжнзеле кꙋр
цїй, шй стжлпїй еи, шй пїетриле змарадꙋлꙋй.
гі Шй тѣмжиле, шй оꙋнть делемнꙋл оꙋнсорїй, шй
оꙋнть делемнꙋ ла лꙋминѣ, шй миросꙋри ла оꙋнть
делемнꙋл оꙋнсорїй, шй ла тѣмжѧ токмирїй.
ді Шй маса шй тоате васеле еи.
еі Шй сфѣшникꙋл лꙋминїй, шй тоате васелелꙋй.
ѕі Шй оꙋнт делемнꙋл оꙋнсорїй, шй тѣмжѧ токмирїй,
зі шй поала оꙋшїй кортꙋлꙋй. Шй жжртѣвни
иі кꙋл шй тоате васелелꙋй. Шй вешминтеле чѣ
ле сфинте алелꙋй ааронь преѡтꙋл, шй вешминтеле
кꙋ кареле слꙋжѣскꙋ кꙋ ѧле ла сфинта, шй хаинеле
ѳі фїилор лꙋй ааронь але преѡцїей. Шй ешй то
тѣ адꙋнарѣ фїилор лꙋй їсраиль дела моѵси.
к Шй адꙋсе фїешкареле че трѣцѣ иннма лꙋй, шй
декаре лисѣпѣрѣ кꙋ сꙋфлетеле лор, аꙋ адꙋсь лꙋ
рѣ дмнꙋлꙋй, ла тоате фаптеле кортꙋлꙋй мѣр
тꙋрїей, шй ла тоате лꙋкрꙋриле лꙋй, шй ла тоа
ка те вешминтеле сфинтꙋлꙋй. Шй аꙋ адꙋсь бѣр
бацїй дела фѣмей, тот кꙋй чей сѣꙋ пѣрꙋт кꙋ
кꙋцетꙋл, аꙋ адꙋсь печецй, шй чечей, шй инѣле,

Pag. ~~64, col. II~~

32. Şi după aceasta veniră la dînsul toţi fiii lui Israil şi le porunci lor toate cîte au poruncit Domnul către dînsul în muntele Sinaii.

33. Şi de vrême ce părăsi grăind către dînşii, puse pe obrazul lui acoperemînt.

34. Şi cînd vrea mêrge Moisi înaintea Domnului să grăiască lui, lua acoperemîntul pînă ce ieşiia ; şi ieşînd, grăiia tuturor fiilor lui Israil cîte porunciia lui Domnul.

35. Şi văzură fiii lui Israil obrazul lui Moisi cum se-au mărit ; şi au pus Moisi acoperemînt pe obrazul lui până vrea întra a grăi către dînsul.

CAP 35

1. Şi adună Moisi toată adunarea fiilor lui Israil şi zise lor : „Acêstea sînt cuvintele care au zis Domnul să le faceţ :

2. «Şase zile să faci lucruri, iară a şaptea zi să odihneşti ; sfinte sîmbete odihnă Domnului. Tot carele va face lucru întru dînsa să moară.

3. Să nu ardeţ foc în toată sălăşluirea voastră în zioa sîmbetelor. Eu, Domnul»".

4. Şi zise Moisi către toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd : „Acesta e cuvîntul carele au poruncit Domnul, zicînd :

5. «Luaţi de la voi voao luarea Domnului. Tot cela ce priimêşte în inimă vor aduce începăturile Domnului : aur, argint, aramă,

6. Vînăt, mohorît, roşu îndoit răsucit, şi mătase împletită, şi peri de capre,

7. Şi piei de berbeci ruşite, şi piei vinete, şi lêmne neputrede,

8. Şi pietri sardii, şi pietri la săpături, la cea-preste-umăr

9[8]. Şi la cea-până-la-picioare haină.

10[9]. Şi tot înţeleptul cu inima întru voi venind lucrêze toate cîte au poruncit Domnul :

11[10]. Cortul, şi măruntăile, şi acoperemînturile, şi întinsorile, şi zăvoarele, şi stîlpii,

12[11]. Şi chivotul mărturiei, şi drugii lui, şi oltariul lui, şi catapetazma, [12] şi pînzele curţii, şi stîlpii ei, şi pietrile zmaragdului, [13] şi tămîile, şi untdelemnul unsorii, şi untdelemnu la lumină, şi mirosuri la untdelemnul unsorii, şi la tămîia tocmirii,

13[14]. Şi masa, şi toate vasele ei,

14[15]. Şi sfêşnicul luminii, şi toate vasele lui,

15[16]. Şi untdelemnul unsorii, şi tămîia tocmirii, şi poala uşii cortului,

16[17]. Şi jîrtăvnicul, şi toate vasele lui,

19[18]. Şi veşmintele cêle sfinte ale lui Aarón preotul şi veşmintele cu carele slujăscu cu êle la sfînta, şi hainele fiilor lui Aarón, ale preoţiei»".

20[19]. Şi ieşi toată adunarea fiilor lui Israil de la Moisi.

21[20]. Şi aduse fieşcarele ce-l trăgea inima lui şi de care li să părea cu sufletele lor, au adus luarea Domnului la toate faptele cortului mărturiei, şi la toate lucrurile lui şi la toate veşmintele sfîntului.

22[21]. Şi au adus bărbaţii de la fămei tot cui ce i se-au părut cu cugetul, au adus peceţi, şi cercei, şi inêle,/şi

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

32. Şi după aceasta veniră la însul toţi fiii lui Israil şi le porânci lor toate cîte au porâncit Domnul către însul în muntele Sinâ.

33. Şi în vrême ce părăsi grăind către nşii, puse pre obradzul lui acoperemîntu [6].

34. Şi cîndu vrea mérge Moisi înnaintea Domnului să-i grăiască lui, lua acoperemîntul până ce ieşiia; şi ieşind, grăia tuturor fiilor Israil cîte porânci lui Domnul.

35. Şi vădzură fiii lui Israil obrazul lui Moisi cum s-au mărit; şi puse Moisi acoperemîntu pre obrazul lui până vrea întra a grăi cu însul.

CAP 35

1. Şi adună Moisi toată adunarea fiilor lui Israil şi dzise lor: „Acestea-s cuvintele carele au dzis Domnul să le faceţi pre êle:

2. «6 dzile să faceţi lucruri, iar a 7 dzi să odihnêşti; svinte simbete, odihnă Domnului. Tot carele va face lucru întru ea moară.

3. Să nu ardeţi foc întru toată sălăşluirea voastră întru dzua simbetilor. Eu, Domnul»".

4. Şi dzise Moisi către toată adunarea fiilor lui Israil, dzicînd: „Acesta, cuvîntu carele au porîncit Domnul, dzicînd [1]:

5. «Luaţi de la voi singuri luare Domnului. Tot cela ce priimêşte întru inimă vor aduce începăturile Domnului: aur şi argint, aramă,

6. Vêrde, moh<o>rit, roşiu îndoit răsucit, vişin împletit şi peri de capre,

7. Şi pici de berbeci ruşite, şi pici verzi, şi lêmne neputrede,

8. Şi pietri sardii, şi pietri la săpături, la cea-preste-umăr

9[8]. Şi la cea-păn-în-păminţu-haină.

10[9]. Şi tot înţeleptul la cuget întru voi venînd lucrêdze la toate cîte au porîncit Domnul:

11[10]. Cortul, şi mănuntăile, şi acoperemînturile, şi întinsorile, şi pociunbii, şi stîlpii.

12[11]. Şi săcriiul mărturiei, şi păringele ei, şi ceriul ei, şi acoperemîntul, [12] şi pîndzele curţii, şi stîlpii ei, şi pietrile zmaragdului, [13] şi tămîiele, şi untul de lemnu a unsorii, [14] şi untu de lemnu la lumînă, şi unsoare la untul de lemnu a unsorii, şi la tămîia tocmirei,

13[14]. Şi masa, şi toate vasele ei,

14[15]. Şi sfêşnicul luminei, şi toate vasele lui,

15[16]. Şi untul de lemnu a ungerii, şi tămîie tocmirei, şi poala a uşii cortului,

16[17]. Şi jirtăvnicul, şi toate vasele lui,

19[18]. Şi veşmintele sfinte a lui Aaron, preutul, şi veşmintele cu carele slujescu cu êle întru sfîntu, şi hainele fiilor lui Aaron, a preuţiei»".

20[19]. Şi toată adunarea fiilor lui Israil ieşi de la Moisi.

21[20]. Şi aduse fieştecarele ce-l trăgea inima lui şi cărora au socotit cu sufletul lor, au adus luare Domnului la toate faptele cortului mărturiei, şi la toate lucrurile ei, şi la toate văşmintele sfîntului [2].

22[21]. Şi au adus bărbaţii de la fămei tot cui ce s-au părut cu cugetul, au adus: peceţi, şi cercei, şi înêle,/şi împletituri, şi

32. Iar după aceasta chiemară la dînsul pre toţ feciorii lui Israil şi porânci lor toate cîte grăi către dînsul Domnul în muntele Sinaiei.

33. Şi deaca părăsi de-a grăi, puse pre faţa sa acoperemînt.

34. Iară cînd mergea Moisei înaintea Domnului să grăiască cu dînsul, lua acoperemîntul până ce ieşiia şi ieşind, grăia tuturor feciorilor lui Israil cîte porânci lui Domnul.

35. Şi văzură feciorii lui Israil că se proslăvise obrazul lui Moisei şi puse Moisei acoperemînt pre faţa sa pînă veniia de grăiia cu dînşii.

CAP 35

1. Şi strînse Moisei toată gloata feciorilor lui Israil şi zise către dînşii: „Acêstea sînt cuvintele care au zis Domnul să le faceţi:

2. «Şase zile să lucrezi, iar a şaptea zi să odihnêşti sfînta simbătă, răpaosul Domnului. Tot cel ce va face lucru într-însa să moară.

3. Să nu aţîţaţ foc nice într-un lăcaş de ale voastre în zioa simbetei. Eu, Domnul»"[1].

4. Şi spuse Moisei către toată strînsura feciorilor lui Israil, grăindu-le cuvîntul acesta care porânci Domnul, zicînd:

5. „Luaţ înşivă voi de la voi parte Domnului. Fieştecare după plăcêrea inimii sale să dea parte Domnului: aur, şi argint, şi aramă,

6. Vêrde, şi gravani, şi roşu îndoit răsucit, şi vişină împletită, şi păr de capră,

7. Şi pici roşii de berbêce, şi pici verzi, şi lêmne neputrede,

8. Şi pietri sardii, şi pietri de săpături, la cea-de-preste-umăr,

9. Şi la cêea-pînă-în-pămînt.

10. Şi tot carele iaste întru voi cu minte înţeleaptă să vie să lucrêze tot ce au porâncit Domnul:

11. Cortul, şi măruntăile, zăvêsele, acoperămînturile, întinsorile, încuietorile, şi stîlpii,

12. Sicriul mărturiei, şi pirghiile lui, şi acoperemîntul lui, şi zăvasa, şi pînzele curţii, şi stîlpii ei, şi pietrile zmaragd, [13] şi tămîie, şi untdelemn al unsorii, [14] şi untdelemn la lumini[2], şi unsori la undelemnul unsorii, şi tămîia slujbei,

13[15]. Masa, şi toate vasele ei,

14[16]. Sfêşnicul, şi toate vasele lui,

15[17]. Şi tămîia slujirii, şi zăvasă la uşile cortului,

16[18]. Altar, şi toate vasele lui,

19. Şi odăjdiile cêle sfinte ale lui Aáron, preotul, şi odăjdiile cu care slujaşte în sfînta, şi adăjdiile cêle de preoţie ale feciorilor lui Aáron»".

20. Şi ieşi toată gloata feciorilor lui Israil de la Moisei.

21. Şi aduseră fieştecare dentr-înşii cum poftiia inima lui şi cum gîndiia sufletul lui, au adus parte Domnului, spre tot lucrul cortului mărturiei, şi spre toate vasele lui, şi spre toate odăjdiile cêle sfinte.

22. Şi nu aduseră numai bărbaţii, ce şi muierile, fieştecine cumu-l ducea mintea. [23]. Aduseră peceţ, şi cercei, înêle, / şi

32. După aceea s-au apropiat de el şi ceilalţi din popor şi Moise le-a spus toate poruncile date de Domnul în muntele Sinai.

33. Iar după ce a contenit din vorbă, Moise şi-a acoperit faţa cu un văl.

34. Cînd intra Moise în cort ca să vorbească cu Domnul, îşi ridica vălul; ieşind, şi-l punea din nou şi spunea fiilor lui Israel toate poruncile Domnului.

35. Şi fiii lui Israel vedeau că faţa lui Moise străluceа şi că Moise îşi punea vălul peste faţă, pînă intra din nou să vorbească cu Domnul.

CAP. 35

Ziua de odihnă

1. Moise a adunat întreaga obşte a fiilor lui Israel şi le-a spus: „Ascultaţi poruncile Domnului:

2. «Şase zile să lucraţi, în ziua a şaptea să vă odihniţi; ziua a şaptea să fie sfîntă, odihna Domnului. Tot cel ce va lucra în ziua aceea să fie dat pieririi.

3. În ziua a şaptea să nu faceţi foc în toate sălaşele voastre. Eu sînt Domnul»".

Darea pentru cort.

4. Şi a mai vorbit Moise întregii adunări a fiilor lui Israel, spunîndu-le: „Iată ce mai porunceşte Domnul:

5. «Aduceţi din ce aveţi prinos Domnului. Fiecare să dea cît îl lasă inima: aur, argint şi aramă,

6. Mătase viorie, vişinie şi stacojie, pînză de in şi păr de capră,

7. Pielicele de berbece vopsite roşu, piei străvezii şi lemn de salcîm,

8. Untdelemn pentru candele, şi aromate pentru mirul de uns, şi miresmele tămîiei,

9. Piatră de sardiu, şi pietre pentru efod şi hoşen.

10. Cei mai iscusiţi dintre voi să vină să lucreze toate cîte le-a poruncit Domnul:

11. Cortul, acoperămîntul lui şi perdeaua verigile şi scîndurile, grinzile, stîlpii şi tălpile lor,

12. Chivotul legii cu drugii lui, capacul şi perdeaua, covoarele curţii şi stîlpii ei pietre de smarald, tămîie şi mir de ungere,

13. Masa şi toate vasele ei, şi plinile pentru punerea înainte,

14. Sfeşnicul de luminat şi toate odoarele lui, candelele şi untdelemnul de ars,

15. Jertfelnicul tămîierii cu drugii, miresmele şi mirul,

16. Jertfelnicul pentru arderile de tot, împletitura, drugii şi toate cele de trebuinţă pentru el, spălătoarea cu temelia ei,

17. Perdelele curţii şi perdeaua de la intrare,

18. Ţăruşii cortului şi ţăruşii de îngrădire,

19. Veşmintele sfinte ale lui Aaron, preotul, veşminte în care să slujească. şi veşmintele preoţeşti pentru fiii lui Aaron»".

20. Plecînd obştea fiilor lui Israel de la Moise,

21. A adus fiecare cît îl lăsa inima şi cît socotea în cugetul său; au adus daruri Domnului pentru lucrările cortului mărturiei şi ale tuturor lucrurilor lui şi pentru veşmintele preoţeşti.

22. Şi veneau bărbaţi şi femei şi fiecare, după cum îl lăsa inima, aducea verigi, cercei, inele,/lanţuri, brăţări, tot felul de vase de aur,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 65, col. 1

împletituri, şi brăţări, tot vasul de aur. [22] Şi toţi cîţi au adus luori de aur Domnului.

23[22]. Şi la tot ce se-au aflat mătase la dînsul şi la tot ce se-au aflat pici de berbĕce ruşite au adus şi pici vinete.

24[23]. Tot cela ce au luat luoare argint şi aramă au adus luorile Domnului şi la carii se-au aflat lĕmne neputrede la toate lucrurile gătirii, au adus.

25[24]. Şi toată muiĕrea înţeleaptă la cuget cu miinile a toarce au adus toarse, vinătul, şi mohorîtul, şi roşul, şi mătasea.

26[24]. Şi toate muierile cărora le-au părut cu cugetul lor întru înţelepciune au torsu părul de capre.

27[25]. Şi boiarii au adus pietrile zmaragdului şi pietrile plinirii la cea-de-preste-umăr şi la engolpiu,

28[26]. Şi la tocmiri, şi la untdelemnul ungerii, şi la tocmirea tămîici.

29[27]. Şi tot bărbatul şi fămĕia, pre carii aducea cugetul lor să între să facă toate lucrurile cîte au poruncit Domnul să facă acĕstea pren Moisi, au adus fiii lui Israil luare Domnului.

30[28]. Şi zise Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat Dumnezău anume pre Veseleíl al lui Úrii, fiiul lui Or den neamul Iudii,

31[29]. Şi împlu pre dînsul de duh dumnezăiescu de-nţelepciune, şi de pricĕpere şi a şti de toate,

32[30]. Să fie mai mare preste meşteri, dupre toate lucrurile mai-marelui preste meşteri, să facă aurul, şi argintul, şi arama,

33 [30]. Şi să cioplească piatra, şi să lucrĕze lĕmnele. [31] şi să facă în tot lucrul înţelepciunii.

34[31]. Şi a adaoge înainte au dat în cugetul lui [32] şi lui Eliáv al Ahisamáh, den neamul lui Dan.

35[33]. Şi împlu pre dînşii de înţelepciune, de pricĕpere de cuget, toate să le priceapă, să facă lucrurile sfîntului şi cĕle ţesute şi împestrite să le ţească cu cel roşu, şi cu mohorîtul, şi cu mătasă să facă toate lucrurile meşterului celui mare de împistrituri".

CAP 36

1. Şi făcu Veseleíl, şi Eliáv, şi tot înţeleptul la cuget, căruia i s-au dat înţelepciunea şi ştiinţa întru dînşii să s<ă> priceapă a face toate lucrurile carele să cuvin după cĕle sfinte, după toate cîte au poruncit Domnul.

2. Şi chemă Moisi pre Veseleíl, şi pre Eliáv, şi pre cîţ avea înţelepciunea, cărora au dat Dumnezău ştiinţă în inimă, şi pre tot carii de bunăvoie vrea să meargă la lucruri ca să le săvîrşască.

3[2]. Şi luară de la Moisi toate luorile care le-au adus fiii lui Israil la toate lucrurile sfîntului, ca să facă pre ĕle. [3] Şi ei încă priimiia cĕle ce să aducea de la ceia ce aducea dimineaţa-dimineaţa.

4. Şi veniia toţ înţelepţii carii făcea toate lucrurile sfîntului, careş după lucrul lui carele ei lucra.

5[4]. Şi ziseră cătră Moisi că mulţime aduce norodul decît lucrurile cîte au poruncit Domnul să facă.

6[5]. Şi porunci Moisi şi strigă în tabără zicînd:/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

depregiur-drépte, tot vasul de aur. [22] Şi toţi cîţi au adus lúări de aur Domnului.

23[22]. Şi la tot ce au aflat vişin la însul şi la tot ce s-au aflat piei de berbêce roşiite au adus şi piei verzi.

24[23]. Tot cine au luat luare argintu şi aramă au adus luările Domnului şi la carii s-au aflat lémne neputrede la toate luările a gătirei au adus.

25[24]. Şi toată muiérea înţeleaptă la cuget cu măinele a toarce au adus toarse vêrdele, şi moh<o>ritul, şi roşiul, şi vişinul.

26[24]. Şi toate muierile cărora le-au părut cu cugetul lor cu înţelepciune au torsu păruri de capre.

27[25]. Şi boiérii au adus pietrile zmaragdului şi pietrile plinirei la preste-umăr, şi la cuvíntu,

28[26]. Şi la tocmiri, şi la untul de lemnu a ungerii, şi la tocmírea tămîiei.

29[27]. Şi tot bărbatul şi fămêia, pre carii aducea cugetul lor să íntre să facă toate lucrurile cîte au porúncit Domnul să le facă pre êle pren Moisi, au adus fiii lui Israil luare Domnului.

30[28]. Şi dzise Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat Dumnedzău anume pre Veseleil, ficiorul lui Uri, fiiul lui Or, den neamul Iudei,

31[29]. Şi-l împlu pre însul duh dumnedzăiescu de înţelepciune, şi pricêpere, şi ştire de toate, să fie mai mare preste meşteri, după toate lucrurile,

32[30]. Mai-marelui preste meşter, să facă aurul, şi argíntul, şi arama,

33[30]. Şi să cioplească pietrile, şi să lucrêdze lémnele, [31] şi să facă íntru tot lucrul înţelepciunei.

34[31]. Şi a adaoge înnainte íntru cuget au dat lor [32] şi lui Eliav a lui Ahisamah den neamul lui Dan.

35[33]. Şi-i împlu pre înşii de înţelepciune, pricêperi, cuget, toate să le priceapă, să facă lucrurile sfíntului şi cêle ţăsute şi înpistrite să le ţêse cu cel roşiu, şi cu moh<o>ritul, şi cu vişinul să facă tot lucrul meşterşugului[3] celui mare a înpistrírei".

CAP 36

1. Şi făcu Veseleil, şi Eliav, şi tot înţeleptul la cuget, cărúia i s-au dat înţelepciunea[1] şi ştiinţă íntru êle să s<ă> priceapă a face toate lucrurile carele să cuvín după cêle sfínte, după toate cîte au porúncit Domnul[2].

2. Şi cheamă Moisi pre Veseleil, şi pre Eliav, şi pre toţi cîţi avea înţelepciunea, cărora au dat Domnul ştiinţă íntru inimă, şi pre toţi carii de bună voie vrea să margă la lucruri ca să le săvîrşască pre êle.

3[2]. Şi luară de la Moisi toate luările carele au adus fiii lui Israil la toate lucrurile svíntului, ca să le facă pre êle. [3] Şi ei încă priimiia cîte aducea de la ceia ce le aducea dimineaţă-dimineaţă,

4. Şi veniia toţi înţelepţii carii făcea toate lucrurile sfíntului, careş după lucrul său carele ei lucra.

5[4]. Şi dzisără cătră Moisi cum mulţime aduce nărodul decît lucrurile carele au porúncit Domnul să facă[3].

6[5]. Şi porănci Moisi şi strigă în tabără dzicînd :/„Bărbat şi fămêie să nu mai lucrêdze

împletituri, ghiordane, şi tot lucrul de aur. Tot ce aduseră era în parte Domnului.

23[21]. Şi la tot cine se afla vişină, şi la tot cine se afla piei de berbêce ruşite, şi piei verzi.

24. Şi tot îndeşlia părţile de argint şi de aramă de aducea parte Domnului şi la cine se afla lémne neputrede aducea spre tot lucrul.

25. Şi toate muierile cêle meştere şi înţelépte torcea cu măinile şi aducea tort vêrde, şi gravani, şi roşu, şi vişină.

26. Şi toate muierile cu dragostea carea era în mintea lor au tors cu meşteşug păr de capră.

27. Iar boiarii aduseră pietri de zmaragd, şi pietri de umplêrea hainei-cei-de-predăsupra, şi la tocmírea cuvíntului,

28. Şi undelemnul ungerii, şi amestecarea tămîiei.

29. Şi toţ oamenii şi muierile, cine cum se pricepea cu mintea lui, mergea de făcea de toate lucrurile cîte porăncise Domnul lui Moisei şi aduseră feciorii lui Israil în parte Domnului.

30. Şi zise Moisei cătră feciorii lui Israil: „Iată, au chiemat Dumnezeu pre nume pre Veseleil al lui Ur, feciorul lui Or, den semínţiia Iudei,

31. Şi l-au umplut de duhul înţelepciunii lui Dumnezeu şi al pricêperii, spre ştiinţa a tot lucrul de lemn,

32. Şi să facă aur, şi argint, şi aramă la toate lucrurile meşteşugului de lemn,

33. Şi să cioplească pietri şi să lucrêze lémnele şi să facă íntru tot lucru de înţelepciune.

34. Şi adaugere de minte au dat lui şi lui Eliav al lui Ahisamah den semínţiia lui Dan.

35. Şi au umplut pre amîndoi de înţelepciune şi de chibzuială, să priceapă toate cu mintea şi să facă tot lucrul împletit sfínţirei, împletitura şi împristitura, şi să ţeasă roşul, şi gravani, şi vişina' şi să facă tot lucrul meşteşugului de lemn".

CAP 36

1. Şi făcu Veseleil, şi Eliav, şi tot cel cu mintea înţeleaptă, cărúia cum i se dedêse înţelepciunea a înţelége şi a pricêpe meşteşugul ca să facă toate lucrurile cêle frumoase care era ale sfínţirei, cum porăncise Domnul.

2. Şi chiemă Moisei pre Veseleil, şi pre Eliav, şi pre tot cei ce avea înţelepciune, cărora le dădése Dumnezeu pricêpere şi meşteşug în inimă, şi pre tot cîţ veniia de a lor voie la lucru, ca să-l săvîrşască.

3. Şi luară de la Moisei toate aducerile care aduseră feciorii lui Israil să le facă spre tot lucrul sfínţirei. Şi deaca le lua ei, totdeauna încă mai mult aducea de toate den dimineaţă în dimineaţă.

4. Şi viind toţ înţelepţii carei lucra lucrurile sfínţirei, fieştecare lucra după cum le era lucrul.

5[4]. Şi ziseră cătră Moisei: [5] „Mult aduc oamenii de toate lucrurile, mai mult decît au porăncit Domnul să se facă".

6. Şi porănci Moisei să strige în tabără zicînd :/„Bărbaţilor şi muierilor, de acum

Toţi au adus prinos de-aur Domnului.

23. Cei ce aveau au adus mătase, in, păr de capră, piei străvezii şi pielicele de berbece.

24. Cei ce au putut au adus în dar argint sau aramă şi au mai adus lemn de salcim pentru toate cele de trebuinţă.

25. Femei îndeminatice au adus lucruri de mînă, mătase vioric, vişinie şi stacojie şi pînză de in.

26. Alte femei pricepute au tors păr de capră.

27. Căpeteniile au dăruit pietre de smarald şi alte pietre scumpe de pus la efod şi la hoşen,

28. De asemenea, miresme, untdelemn de ars, mir de ungere şi felurite tămîi.

29. Deci, dintre fiii lui Israel, tot bărbatul şi femeia pe care îi lăsa inima să vină să facă tot ce porunci Domnul prin Moise să se facă au adus prinoase Domnului.

Meşterii

30. Moise le-a spus fiilor lui Israel: „Iată, Domnul l-a chemat anume pe Beţalcel, fiul lui Uri al lui, Or din semínţia lui Iuda,

31. Şi l-a umplut de duhul dumnezeiesc al iscusinţei, pricêperii şi ştiinţei la orice lucru,

32. Ca să închipuiască şi să lucreze lucruri de aur, de argint şi de aramă,

33. Să şlefuiască pietrele scumpe, să cioplească lemnul şi să lucreze cu iscusinţă tot felul de lucruri.

34. Şi i-a mai dat în suflet şi pricêperea de a-i învăţa pe alţii, ca şi lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semínţia lui Dan.

35. Le-a mai dăruit iscusinţă ca să lucreze pentru sfíntul lăcaş ţesături măiestre de mătase şi de in.

CAP. 36

1. Deci Beţalcel, Oholiab şi toţi cei iscusiţi, cărora Domnul le-a dat pricêperea şi ştiinţa ca să facă lucruri trebuitoare la lăcaşul sfínt, au să le facă după porunca Domnului".

2. Moise a chemat la lucru pe Beţalcel, pe Oholiab şi pe toţi cei iscusiţi, cărora Domnul le dăduse pricêpere, ca şi pe toţi cei ce veneau cu tragere de inimă să ajute.

3. Ei au luat de la Moise toate darurile pe care fiii lui Israel le aduseseră pentru lăcaşul sfínt. Şi încă mai veneau în fiecare dimineaţă fiii lui Israel cu alte prinoase.

4. Atunci lucrătorii cei iscusiţi, care lucrau la lăcaşul sfínt, au lăsat fiecare treaburile lor,

5. Şi au venit la Moise şi i-au spus: „Poporul aduce mai mult decît a porúncit Domnul să se dea".

6. Şi Moise a pus de s-a strigat în tabără/ că nici un bărbat sau femeie să nu mai dă-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. ~~65, col. II~~

„Bărbat şi fămêie să nu mai lucrêze la începăturile sfîntului“. [6] Şi să opri norodul a mai aduce.

7[6]. Şi lucrurile lor era lor de-ajunsu la lucru să le facă pre êle, şi rămasără.

8[7]. Şi făcu tot înţeleptul la cuget întru ceia ce lucra la cortu 10 garduri de mătase împletită, şi vînăt, şi mohorît, şi roşu, împletit, heruvim ; lucru de ţesetoriu au făcut pre êle.

9[8]. Lungul unui gardu — de 20 şi 8 de coţ şi de lat, 4 coţ un gard era ; o măsură era la toate gardurile.

10[9]. Şi cinci garduri era dentru dînsele ţiindu-se unul de alt şi iară cinci garduri era dentru dînsele ţiindu-se unul de alalt.

11[10]. Şi făcu cheotori vinete la marginea unui gard de o parte la împreunare ; şi aşa au făcut la marginea gardului celui den afară la împreunarea de a doa.

12[10]. 50 de cheotori au făcut la un gard şi 50 de cheutori au făcut de o parte a gardului, după împreunarea celui al doilea, cu faţa unul către alalt căutînd fieştecare.

13[11]. Şi făcu copce, 50, de aur, şi au împreunat gardurile unul cu altul cu copcile şi să făcea un cort.

14[12] Şi făcu piei argăsite ca să acopere pre cort, 11 piei au făcut pe êle.

15[13]. Lungul unii piei era de treizeci de coţ şi de 4 coţ latul unii piei ; o măsură era la cêle 11 piei.

16[13]. Şi împreună cêle 5 piei într-un loc şi cêle 6 într-un loc.

17[14]. Şi au făcut 50 de cheotori pre marginea unii piei, cei den mijloc, după împreunare, şi 50 de cheotori au făcut pre marginea pieii ce să împreună cu a doa.

18[15]. Şi au făcut 50 de copci de aramă şi au împreunat copcile de cheutori şi împreună pieile şi să făcură una.

19[16]. Şi făcu acoperemînt cortului, piei de berbeci ruşite, şi acoperemînturi, piei vinete deasupra.

20[17]. Şi au făcut stîlpi cortului de lêmne neputrede,

21[18]. De zêce coţ un stîlpu şi de un cot şi jumătate de lat un stîlpu ;

22[19]. Doao unghiurêle la un stîlpu stînd împotrivă unul altúia.

23[20]. Aşa au făcut la toţ stîlpii cortului ; şi au făcut stîlpii cortului, 20 de stîlpi despre laturea cea despre áustru

24[20]. Şi de 40 cúiuburi de argint au făcut la 20 de stîlpi, [21] doao cúiuburi la un stîlp la amîndoao părţile lui şi doao cúiuburi la un stîlp la amîndoao părţile lui.

25[22]. Şi laturea a doao de către miazănoapte, 20 de stîlpi

26[22]. Şi 40 de cúiuburi la dînşii, de argint, doao cúiuburi la un stîlp, la amîndoao părţile lui, şi doao cúiuburi la un stîlp, la amîndoao părţile lui,

27[23]. Şi dendărătul cortului, despre partea de către mare, [24] au făcut şase stîlpi.

28[24]. Şi doi stîlpi au făcut pre unghiurile cortului dendărăt.

29[25]. Şi era întocma de jos şi într-un chip era tocma den capete într-o asămănare.

30[26]. Aşa au făcut la amîndoao părţile celor 2 unghiuri şi era 8 stîlpi şi cúiuburile lor de argint 16, doao cúiuburi/la un stîlp şi doao cúiuburi la un stîlp, la amîndoao părţile lui.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

la începăturile sfîntului". [6] Şi să opri nărodul a mai aduce.

7[6]. Şi lucrurile le era lor de agiunsu la lucru să le facă êle şi rămaseră.

8[7]. Şi făcu tot înţeleptuul la cuget întru ceia ce lucra la cortu 10 garduri de vişin împletit, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu împletit, heruvim, lucrul a ţăsător au făcut pre êle [4].

9[8]. De lungu un gardu, 28 coţi şi de lat, 4 coţi un gardu era ; o măsură era la toate gardurile.

10[9]. Şi 5 garduri era întru însă ţiindu-să unul de alaltu şi iarăş 5 garduri era întru însă ţiindu-să unul de altul.

11[10]. Şi făcu chiotori verzi la marginea gardului, unuia, de o parte, la împreunare ; şi aşea au făcut la marginea gardului dennafară, la împreunarea a doaă.

12[10].Şi 50 de chiotori au făcut la un gard şi 50 chiotori au făcut de o parte a gardului, la împreunarea aceii al doilea, cu faţa una către alaltă, căutîndu întru însă fieştecarea.

13[11]. Şi fêce sponce, 50, de aur, şi au împreunat gardurile unul cu alaltu cu sponcile şi să făcu cortul 1.

14[12]. Şi făcu pici de piêle ca să acopere pre cortu, 11 pici au făcut pre êle.

15[13]. De lungă era 1 piêle de 30 coţi şi de 4 coţi lată o piêle ; o măsură era la 11 pici.

16[13]. Şi împreună cêle 5 pici într-un loc şi cêle 6 <pici> [5] într-un loc.

17[14]. Şi au făcut 50 de chiotori pre marginea unii pici, ceia den mijlocul împreunării, şi 50 de chiotori au făcut pre marginea pieii ce să împreună cu a doaă.

18[15]. Şi au făcut 50 de sponce de arame şi au împreunat sponcile de chiotori şi împreună piêle şi să fêceră una.

19[16]. Şi făcu învălitură cortului, pici de berbeci ruşite, şi acoperemînturi, pici verzi deasupra [6].

20[17]. Şi au făcut stîlpi a cortului den lêmne neputrede[7],

21[18] De 10 coţi un stîlpu şi de un cot şi giumătate de lat un stîlpu;

22[19]. Doao unghiuşoare la un stîlpu stîndu împotrivă unul altuia.

23[20]. Aşa au făcut la toţi stîlpii cortului ; şi au făcut stîlpi cortului, 20 de stîlpi despre laturea despre notos

24[20]. Şi 40 de funduri de argintu au făcut la 20 de stîlpi, [21] doao funduri la un stîlpu la amîndoao părţile lui şi doao funduri la un stîlpu la amîndoao părţile lui.

25[22]. Şi laturea a doao, de către miadzănoapte, 20 de stîlpi

26[22]. Şi 40 de funduri a lor de argintu, doao funduri la un stîlpu la amîndoao părţile lui şi doao funduri la un stîlpu la amîndoao părţile lui,

27[23]. Şi denapoia cortului, de către partea de către mare [24] au făcut 6 stîlpi.

28[24] Şi 2 stîlpi au făcut pre unghiurile cortului dennapoi.

29[25]. Şi era atocma den gios şi într-un chip era atocma den capete, întru a asămănare.

30[26]. Aşea au făcut la amîndoao părţile amîndoao, şi era 8 stîlpi şi fundurile lor de argintu, 16, doao funduri la un stîlpu şi să nu mai aduceţ întru aducere sfinţirei". De-acii părăsiră oamenii de-a mai aduce.

7. Iar ei avea lucru mult de-a lucra şi sfîrşiră.

8. Şi făcu tot înţeleptul şi carei lucra lucruri de sfinţire[1] [2]care sînt ale lui Aáron preotul, cum porînci Domnul lui Moisei. Şi făcură odăjdiia cea-de-preste-umere<de sîrmă>[3] de aur, şi de vêrde, şi de gravaní, şi de roşu răsuşit, şi de vişină împletită. Şi împărţiră sîrma de aur pre păr să o coasă cu vêrde, şi cu gravaní răsucit, şi cu vişină ; lucru desăvîrşit făcură într-însul. Iar odăjdiia-cea-de-pre-dăsupra, carea se ţinea de amîndoaoă părţile, lucru cusut de sine împletit ei înşiş făcură adînséiş, după făptura lui de sîrmă de aur, de vêrde, de gravaní, şi de roşu răsucit, şi de vişină împletită, cum porînci Domnul lui Moisei. Şi făcură amîndoaoă pietrile cêle de zmaragd legate şi în căşuţe de aur şi le cioplíră peceţ cu numele feciorilor lui Israil şi le puseră pre amîndoaoă umerile odăjdiei-cei-de-preste-umere. Iar pietrile era pomenire feciorilor lui Israil, cum porăncise Domnul lui Moisei. Şi făcură cuvîntul, lucru cusut cu împistriturí preste odăjdiia-cea-de-pre-dăsupra, de sîrmă, şi de vêrde, şi de gravaní, şi de roşu răsucit şi de vişină împletită. În patru cornuri făcură cuvîntul şi îndoit de o palmă în lung, de o palmă în lat. Şi cusură într-însul cu cusătură patru rînduri de pietri, şi într-un rînd, cîte trei pietri. Şi rîndul cel dentăi era de piiatră de sardion, topazion şi de zmaragd; aşa era un rînd. Iar al doilea rînd era de anthrax, de zamfir şi de aspis ; iar rîndul al treilea era de lighirion, ahatis şi de amethistos, iar rîndul al patrulea era de hrisólith, virílion şi de onihion. Şi era pietrile fericate în căşuţe de aur şi aşăzate în aur. Şi era pietrile de la 12 feciori ai lui Israil săpate cu numele lor, pre fieştece piiatră săpat fieştecare nume al fieştecărui fecior, pre 12 seminţii. Şi făcură împrejurul cuvîntului împletituri împletite, lucrul împletiturii de aur curat, şi făcură 2 paveze de aur şi 2 belciuge de aur şi puseră pre amîndoaoă marginile cuvîntului şi băgară împletiturile cêle de aur pentr-amîndoaoă belciugele ale amînduror marginilor cuvîntului, în aşăzăminturile amîndoaoă, 2 împletituri pre amîndoaoă pavezele. Şi puseră pre amîndoaoă umerile odăjdiei-ce<i>[4]-de-pre-dăsupra cu faţa împotriva lui. Şi făcură 2 belciuge de aur şi puseră pre amîndoaoă cornurile cuvîntului până jos la săvîrşit dendărătul odăjdiei-cei-pre-dăsupra. Şi făcură 2 belciuge de aur şi le puseră pre amîndoao umerile odăjdiei-cei-despura pre faţă după aşăzare[5], desupra tocmêlilor odăjdiei. Şi întinseră cuvîntul cu belciugele care era pre dînsul în belciugele[6] odăjdiei care era pre dînsa şi le legară cu vêrde tors la cusătura odăjdiei, ca să nu cază cuvîntul de pre odăjdie, cum porăncise Domnul lui Moisei. Şi făcură odăjdiia cea de supt cea-de-preste-umere lucru cusut, împletit tot cu vêrde, iar bêtele[7] odăjdiei-cei[8]-de-desupt era cusute la mijloc şi marginea împletită şi era împrejur bêtele nedăspărţite. Şi făcură margini odăjdiei-cei-de-dăsupt, lucru ca cum ară fi un rodiu înflorit, de vêrde, şi de gravaní, şi de roşu şi de vişină ţesută. Şi făcură clopoţei de aur şi puseră clopoţeii la marginea odăjdiei cei de dăsuptul cei-de-preste-umere ; împrejur, prentre flori, puseră clopoţeii de aur. De-acii, puseră pre marginea odăjdiei acêle flori care era făcute ca niştе rodii înflorit împrejur, cum porînci Domnul lui Moisei. Şi făcură lui Aáron şi feciorilor lui haine de vişină, lucru împletit, şi pălării cu vişină, şi lanţuri cu vişină şi nădragi cu vişină ţesuţ, şi brînele lor cu vişină, şi cu vêrde, şi cu gravaní şi cu roşu, lucrul împistritoriului, cum porînci Domnul lui Moisei.

9. Şi făcură şi cele 2 pietri de sardion, înfăşurate în aur, cu numele fiilor lui Israil, cu săpătură de pecete, cum porînci Domnul lui Moisei.

10. Şi făcură şi cele 12 pietri de topazion, în 4 rînduri de pietri, şi într-un rînd, cîte trei pietri. Şi rîndul cel dentăi era de piiatră de sardion, de topazion şi de zmaragd; aşa era un rînd. Iar al doilea rînd era de anthrax, de zamfir şi de aspis ; iar rîndul al treilea era de lighirion, ahatis şi de amethistos, iar rîndul al patrulea era de hrisólith, virílion şi de onihion. Şi era pietrile fericate în căşuţe de aur şi aşăzate în aur. Şi era pietrile de la 12 feciori ai lui Israil săpate cu numele lor, pre fieştece piiatră săpat fieştecare nume al fieştecărui fecior, pre 12 seminţii.

11. Şi făcură şi cele 2 pietri de sardion, înfăşurate în aur, cu săpătură de pecete, cum porînci Domnul lui Moisei.

12. Şi făcură şi cele 12 pietri de topazion, în 4 rînduri de pietri, şi într-un rînd, cîte trei pietri. Şi rîndul cel dentăi era de piiatră de sardion, de topazion şi de zmaragd; aşa era un rînd. Iar al doilea rînd era de anthrax, de zamfir şi de aspis ; iar rîndul al treilea era de lighirion, ahatis şi de amethistos, iar rîndul al patrulea era de hrisólith, virílion şi de onihion. Şi era pietrile fericate în căşuţe de aur şi aşăzate în aur. Şi era pietrile de la 12 feciori ai lui Israil săpate cu numele lor, pre fieştece piiatră săpat fieştecare nume al fieştecărui fecior, pre 12 seminţii.

13. Şi făcură şi cele 2 pietri de sardion, înfăşurate în aur, cu săpătură de pecete, cum porînci Domnul lui Moisei.

14. Şi făcură şi cele 12 pietri de topazion, în 4 rînduri de pietri, şi într-un rînd, cîte trei pietri. Şi rîndul cel dentăi era de piiatră de sardion, de topazion şi de zmaragd; aşa era un rînd. Iar al doilea rînd era de anthrax, de zamfir şi de aspis ; iar rîndul al treilea era de lighirion, ahatis şi de amethistos, iar rîndul al patrulea era de hrisólith, virílion şi de onihion. Şi era pietrile fericate în căşuţe de aur şi aşăzate în aur. Şi era pietrile de la 12 feciori ai lui Israil săpate cu numele lor, pre fieştece piiatră săpat fieştecare nume al fieştecărui fecior, pre 12 seminţii.

15. Şi făcură pre cortu lănţuşoare de aur curat, împletite, lucrul împletiturii de aur curat, şi făcură 2 paveze de aur şi 2 belciuge de aur şi puseră pre amîndoaoă marginile cuvîntului şi băgară împletiturile cêle de aur pentr-amîndoaoă belciugele ale amînduror marginilor cuvîntului, în aşăzăminturile amîndoaoă, 2 împletituri pre amîndoaoă pavezele. Şi puseră pre amîndoaoă umerile odăjdiei-ce<i>[4]-de-pre-dăsupra cu faţa împotriva lui. Şi făcură 2 belciuge de aur şi puseră pre amîndoaoă cornurile cuvîntului până jos la săvîrşit dendărătul odăjdiei-cei-pre-dăsupra. Şi făcură 2 belciuge de aur şi le puseră pre amîndoao umerile odăjdiei-cei-despura pre faţă după aşăzare[5], desupra tocmêlilor odăjdiei. Şi întinseră cuvîntul cu belciugele care era pre dînsul în belciugele[6] odăjdiei care era pre dînsa şi le legară cu vêrde tors la cusătura odăjdiei, ca să nu cază cuvîntul de pre odăjdie, cum porăncise Domnul lui Moisei. Şi făcură odăjdiia cea de supt cea-de-preste-umere lucru cusut, împletit tot cu vêrde, iar bêtele[7] odăjdiei-cei[8]-de-desupt era cusute la mijloc şi marginea împletită şi era împrejur bêtele nedăspărţite. Şi făcură margini odăjdiei-cei-de-dăsupt, lucru ca cum ară fi un rodiu înflorit, de vêrde, şi de gravaní, şi de roşu şi de vişină ţesută. Şi făcură clopoţei de aur şi puseră clopoţeii la marginea odăjdiei cei de dăsuptul cei-de-preste-umere ; împrejur, prentre flori, puseră clopoţeii de aur. De-acii, puseră pre marginea odăjdiei acêle flori care era făcute ca niştе rodii înflorit împrejur, cum porînci Domnul lui Moisei. Şi făcură lui Aáron şi feciorilor lui haine de vişină, lucru împletit, şi pălării cu vişină, şi lanţuri cu vişină şi nădragi cu vişină ţesuţ, şi brînele lor cu vişină, şi cu vêrde, şi cu gravaní şi cu roşu, lucrul împistritoriului, cum porînci ruiască pentru lăcaşul sfînt. Şi poporul n-a mai adus nimic.

7. Căci adunaseră destul pentru lucrările pe care trebuiau să le facă şi încă prisosea.

Alcătuirea cortului

8. Atunci meşterii cei iscusiţi au făcut pentru cort zece covoare de mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzite cu fir de in răsucit, cu chipuri de heruvimi, ţesute cu măiestrie.

9. Lungimea unui covor era de douăzeci şi opt de coţi iar lăţimea de patru coţi. Toate covoarele aveau aceeaşi măsură.

10. Cîte cinci covoare au fost prinse unul de altul în lungime.

11. Au făcut cheotori de mătase viorie la marginea fiecărui covor, pe amîndouă părţile, unde se îmbinau.

12. Cincizeci de cheotori au făcut la jumătate de acoperămînt şi cincizeci la cealaltă jumătate.

13. Au făcut cincizeci de cîrlige de aur şi au împreunat covoarele cu cîrligele.

14. Au făcut acoperişul cortului din covore de păr de capră.

15. Lungimea unui covor era de treizeci de coţi şi lăţimea de patru coţi ; toate unsprezece aveau aceeaşi măsură.

16. Şi au îmbinat cinci covoare de o parte şi alte şase de alta.

17. Apoi au făcut cincizeci de cheotori pe marginea fiecărui covor, pe amîndouă părţile, unde se uneau jumătăţile.

18. Şi au făcut cincizeci de cîrlige de aramă şi le-au vîrît în cheotori, ca să fie un singur acoperiş.

19. Pe deasupra au mai pus pielicele de berbece vopsite roşu şi pici străvezii.

20. Şi au sprijinit cortul pe scînduri din lemn de salcîm.

21. Fiecare scîndură era lungă de zece coţi şi lată de un cot şi jumătate.

22. În partea de jos avea fiecare scîndură cîte două cepuri, unul în dreptul altuia.

23. Scîndurile erau la fel : douăzeci în partea dinspre miazăzi,

24. Cu patruzeci de tălpi de argint sub ele, cîte două la fiecare scîndură, pentru cepuri ;

25. În partea dinspre miazănoapte au făcut alte douăzeci de scînduri

26. Şi patruzeci de tălpi de argint, cîte două de fiecare scîndură, pentru cepuri,

27. Iar în spatele cortului, în partea dinspre asfinţit, au făcut şase scînduri.

28. Au făcut două scînduri pentru unghiurile din spate ale cortului.

29. Acestea erau prinse sus şi jos prin verigi.

30. Cîte două scînduri la unghiuri, cu totul opt şi şaisprezece tălpi sub fiecare.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 66, col. I

31[27]. Şi făcu zăvoară de lêmne neputreede, 5 la stîlpi de o parte a cortului

32[28]. Şi cinci zăvoară la stîlpi la a doao parte a cortului [29] şi cinci zăvoară la stîlpi, la denapoia parte a cortului de către mare ;

33[30]. Şi zăvorul den mijloc, pren mijlocul stîlpilor să petrecea de la o latură într-altă latură.

34[31]. Şi stîlpii i-au ferecat cu aur [32] şi verigele lor le-au făcut de aur la băgatul drugilor şi ferecă zăvoarăle cu aur.

35[33]. Şi făcu acoperemînt de vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi mătasă răsucită, lucru ţesut au făcut pre dînsul, heruvim.

36[34]. Şi-l puse pre el pre patru stîlpi neputrezi, ferecaţi cu aur ; şi căpătăile lor, de aur, şi cúiuburile lor, 4, de argint.

37[35] Şi făcu poală la uşa cortului, de vînăt, şi de mohorît, şi roşu împletit şi mătase împletită, lucru împistrit.

38[36]. Şi stîlpii ei, 5, şi căpătîile lor ; şi ferecă căpătîile lor cu aur [37]. Şi le topi lor 5 cúiuburi de aramă.

CAP 37

1. Şi făcu Veseleíl chívotul de lêmne neputrece de doi coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi jumătate de lat şi de un cot şi jumătate de nalt.

2. Şi ferecă pre dînsul cu aur curat denlăuntru şi denafară. Şi-i făcu lui zimte sucit de aur împrejur.

3. Şi-i turnă patru verigi de aur pre patru laturile ale lui : 2 verigi pre o latură şi 2 verigi pre a doo latură.

4. Şi au făcut drugi de lêmne neputrede şi-i ferecă cu aur.

5. Şi băgă drugii pren verigile cêle den laturile chívotului, să rădice chívotul cu ei.

6. Şi făcu jîrtăvnic, acoperimînt de aur curat : de doi coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi jumătate de lat.

7. Şi au făcut doi heruvimi de aur bătut şi-i puse de amîndoao părţile jîrtăvnicului :

8. Un heruvim de o laturi şi alt heruvim de laturea a doao a jîrtăvnicului. Şi făcu pre cei doi heruvimi de amîndoao laturile lui.

9. Şi era amîndoi heruvimii întinzînd áripile lor deasupra, umbrind cu árepile lor preste jărtăvnic. Şi obrazile lor, unul către alalt; către jîrtăvnic era obrazile heruvimilor.

10. Şi făcu masă de lêmne neputride, de doi coţ de lungă şi de un cot de lată şi de un cot şi jumătate de naltă.

11. Şi o ferecă pre ea cu aur curat şi-i făcu ei sîngifuri de aur sucit împrejur.

12. Şi-i făcu ei cunună împrejur de un pumnu şi făcu zîmţi suciţi de aur împrejurul cununii.

13. Şi vărsă ei patru verigi de aur şi puse cêle patru verigi la patru părţi ale picioarelor ei supt cununa cea sucită.

14. Era verigile prinsori/drugilor ca să rădice masa.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

doao funduri la un stîlpu, la amîndoaă părţile lui,

31[27]. Şi fĕce zăvoară [6], 5, de lĕmne neputrede, 5 la stîlpi de o parte a cortului

32 [28]. <Şi 5 zăvoară la stîlpi la laturea cortului a doao> [9] [29] şi 5 zăvoară la stîlpi la dennapoia laturei a cortului de cătră mare.

33[30]. Şi zăvorul den mijloc pren mijlocul stîlpilor petrecea de o latură într-alta latură.

34[31]. Şi stîlpii i-au fericat cu aur [32] şi verigile lor le-au făcut de aur, la prinsoare păringelor, şi ferică zăvoarele cu aur.

35[33]. Şi făcu acoperemîntul [10] de vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu împletit, şi vişin răsucit, lucru ţăsut au făcut pre însă, heruvim.

36[34]. Şi-l puse pre el pre 4 stîlpi neputredzi, fericaţi cu aur, şi căpeţêlele lor de aur şi fundurile lor, 4, de argint.

37[35]. Şi fĕce poală la uşa cortului [11], de vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu împletit, şi vişin împletit, lucru a împistritoriului.

38[36]. Şi stîlpii lui, 5, şi căpeţêlele lor; şi ferică căpeţêlele lor cu aur. [37] Şi le topi lor 5 funduri de arame.

CAP 37

1. Şi făcu Veseleil săcriiul [1] den lĕmne neputrede de 2 coţi şi giumătate de lungă şi de un cot şi giumătate de lat şi de un cot şi jumătate de înalt.

2. Şi o ferică pre însă cu aur curat denlontru şi denafară. Şi-i făcu ei zimţi [2] supţii de aur împregiur.

3. Şi-i turnă 4 verigi [3] de aur pre 4 laturi a lui: doaă verigi pre o laturi şi doao verigi pre laturea a doao.

4. Şi au făcut păringi de lĕmne neputrede şi le ferică pre êle cu aur.

5. Şi băgă păringele pren verigi den laturile săcriiului, să rădice săcriiul cu êle.

6. Şi fĕce capacul [4] punere-deasupra de aur curat: de 2 coţi şi giumătate de lungu şi de un cot şi giumătate de lat.

7. Şi au făcut 2 heruvimi [5] de aur bătuţi şi puse de amîndoao părţile a acoperemîntului:

8. Un heruvim de o laturi şi altu heruvim de laturea a doao a acoperemîntului. Şi fĕce pre cei 2 heruvimi la amîndoao laturile lui.

9. Şi era amîndoi heruvimii întinzînd áripile lor de asupra, umbrîndu cu áripile lor preste acoperemîntu. Şi obradzele lor, unul cătră altul; cătră acoperemîntu era obrazele heruvimilor.

10. Şi făcu masă de lĕmne neputrede de 2 coţi de lungă şi de un cot de lată şi de un cot şi jumătate de înnaltă [6].

11. Şi o ferică pre ea cu aur curat şi-i făcu ei zimţi de aur suciţi împregiur.

12. Şi-i fĕce ei cunună de un pumnu prenpregiur şi-i făcu zimţi suciţi împregiur cununei [7].

13. Şi vărsă ei 4 verigi de aur şi puse pre cêle 4 verigi la patru părţi a picioarelor ei suptu cununa cea sucită.

14. Şi era verigele prinsori/păringelor ca să rădice masa.

Domnul lui Moisei. Şi făcură potcoavă de aur întru sfinţirea sfinţirei, de aur curat, şi scriseră pre dînsa scripturi în săpăturile scripturii sfinţirea Domnului şi o puseră să stea deasupra preste lanţuri, cum porînci Domnu lui Moisei[9].

8. Şi făcură cortului 10 zăvêse de vişină împletită, şi de vêrde, şi de gravani, şi de roşu împletit, şi făcu pre dînsele heruvimi, lucrul ţesătoriului.

9. Şi era de lungi una cite de 28 de coţ şi de late cite de 4 coţ; şi la toate era o măsură.

10. Şi 5 zăvêse era ţiindu-se una de alta.

11. Şi făcură chiotori verzi la marginea zăvêselor.

12. Una în de o parte, alţiia de altă parte, unde se împreuna.

13. Şi făcu la o plasă 50 de chicotori şi la altă plasă alte 50 de chicotori, ca să le împreunêze amîndoaoă. Şi le aşăzară de-ş căuta una cu alta în faţă şi făcu 50 de belciuge de aur şi împreună plasele amîndoaoă una cu alta şi se făcu cortul.

Şi-l puseră pre 4 stîlpi neputrezi, fericaţ cu aur, şi căpătăiele lor dăsupra, de aur, şi la căpătăiele cêle den jos, funduri de argint[10]. Şi făcură uşilor cortului mărturiei zăveasă de vêrde, şi de gravani, şi de roşu răsucit, şi de vişină ţesută, şi heruvimi de lucru cusut; şi stîlpii ei, 5, şi belciugele lor şi încuietorile lor şi căpătăiele lor le fericară cu aur; şi fundurile lor, 5, de aramă. Şi făcură curte despre răsărit şi despre amiázăzi de vişină ţesută, de largă cite de 100 de coţ, şi stîlpi, 20, şi funduri de stîlp, 20, şi despre partea de la miiázănoapte, 100 de coţ de largă, şi stîlpi 20, şi fundurile lor, de aramă, 20, şi unghiul despreia mizănoapte, de 100 de coţ, şi unghiul despre mare de zăvêse, de 50 de coţ şi stîlpii lui, 10, şi şi fundurile lui, 10, şi unghiul cătră răsărit, de 50 de coţ de la zăvasă spre amiázăzi, şi stîlpii lui, 3, şi fundurilor lor, 3, şi la cel al doilea despre miiázăzi de o parte şi de altă parte la uşile curţii, zăvêse de 15 coţ, şi stîlpii lor, 3, şi fundurile lor, 3. Şi toate zăvêsele cortului[11] era de vişină împletită şi fundurile stîlpilor de aramă, şi căpătăiele den sus de argint, şi cêle den jos fericate cu argint, toţ stîlpii curţii, şi acoperemîntul uşilor, tot de lucru cusut era, de vêrde, şi de gravani, şi de roşu răsucit, şi de vişină ţesută de 20 de coţ de lungă în nălţime, iar de lată, de 5 coţ, întocma zăvêselor curţii, şi stîlpii lor, 4, şi fundurile lor, 4, de aramă, iar vîrfurile lor fericate cu argint şi căpătăiele den jos cu argint, şi toate vasele ei de aramă. Aceasta iaste zidirea cortului mărturiei, cum porînci Domnul lui Moisei să fie întru slujba preoţilor, de se făcu cu Thamar, feciorul[12] lui Aáron, preotul, şi cu Veseleil Urii, den seminţiia Iudii, că fu făcut cum porînci Domnul lui Moisei şi cum făcu Eliav al lui Ahisamah, den seminţiia lui Dan, carei isprăviră lucrurile cêle ţesute şi împistriturile cêle cusute cu gravani şi cu vişină.

CAP 37

1. Şi făcu Veseliil sicriul de lemn neputred de 2 coţ şi jumătate de lung şi de un cot şi jumătate de larg şi de un cot şi jumătate de nalt.

2[1]. Şi-l ferică cu aur curat pre denlăuntru şi pre denafară. [2] Şi-i făcu împrejur şabac[1] de aur.

3. Şi-i făcu 4 belciuge de aur la 4 cornuri: 2 la un căpătăi, 2 la alt căpătăi.

4. Şi făcu pîrghii de lemn neputred să-l poarte [5] şi le ferică cu aur.

5. Şi băgă pîrghiile pren belciugele sicriului, să rădice sicriul cu dînsele.

6. Şi făcu acoperemîntul lui, adecă capacul[2], de aur curat: de 2 coţ şi jumătate de lung şi de un cot şi jumătate de lat.

7. Şi făcu 2 heruvimi de aur bătuţ şi puse de amîndoaoă părţile acoperemîntului:

31. Au făcut cinci grinzi de lemn de salcîm pentru scîndurile de pe o latură

32. Şi cinci pentru cele din cealaltă latură.

33. Grinda din mijloc au făcut-o ca să treacă prin scînduri de la o latură la alta a cortului.

34. Au îmbrăcat scîndurile şi grinzile cu aur şi verigile erau tot din aur.

35. Au făcut o perdea din mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in răsucit, cu chipuri de heruvimi, ţesute cu iscusinţă pe ea, ca să despartă sfînta de sfînta sfintelor.

36. Au atîrnat-o cu cîrlige de aur de patru stîlpi de lemn de salcîm, poleiţi, stînd în patru tălpi de argint.

37. La uşa cortului au făcut o perdea de mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in răsucit şi cu înfloriturî.

38. Şi au atîrnat-o cu cîrlige de cinci stîlpi poleiţi cu aur, puşi în cinci tălpi de argint.

CAP 37

Odoarele sfinte

1. După aceea a făcut Beţaleel chivotul din lemn de salcîm, lung de doi coţi şi jumătate, lat şi înalt de un cot şi jumătate.

2. L-a poleit cu aur curat, pe dinăuntru şi pe dinafară, împrejur cu o cunună de aur.

3. I-a făcut patru inele de aur: două pe o latură şi două pe cealaltă latură.

4. A făcut doi drugi din lemn de salcîm, i-a poleit cu aur

5. Şi i-a vîrît prin inele, ca să se ridice chivotul cu ele.

6. A făcut apoi capacul chivotului din aur curat: lung de doi coţi şi jumătate şi lat de un cot şi jumătate.

7. A făcut doi heruvimi din aur bătut:

8. Un heruvim l-a aşezat pe o latură a capacului şi alt heruvim l-a aşezat pe cealaltă latură a capacului.

9. Ei umbreau cu aripile lor capacul, iar feţele lor erau îndreptate una către alta, spre capac.

10. A făcut apoi masa din lemn de salcîm, lungă de doi coţi, lată de un cot şi înaltă de un cot şi jumătate.

11. A poleit-o cu aur curat şi a făcut împrejur o cunună tot de aur.

12 I-a făcut, de asemenea, de jur împrejur un briu de o palmă, cu înfloriturî de aur.

13. A făcut patru inele de aur pe cele patru muchii ale picioarelor,

14. Sub briu, ca să treacă drugii prin ele.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 66, col. II

15. Şi făcu drugii de lêmne neputride şi ferecă pre êle cu aur, ca să rădice masa.

16. Şi făcu vasele mêsii, blidele ei, şi cădêlniţile, şi căuşile, şi năstrăpile, cu carele va turna cu êle, de aur curat.

17. Şi făcu sfêşnicul de aur curat bătut au făcut sfêşnecul, [18] fusul lui şi fofêzile şi scăfîrliile şi ţinérile[1] şi florile dentr-însul era.

18[19]. Şase fofêze ieşind de laturi; trei fofêze ale sfêşneculuí de o parte a lui şi trei fofêze ale sfêşneculuí de a doao parte a lui.

19[20]. Şi trei ţinéri[2] în chipul nucşoarelor, într-o fofează scăfîrlie şi floare,

20[21]. Şi trei ţinéri[2] în chipul nucşoarelor, într-o fofează scăfîrlie şi floare. [22] Aşa, la cêle 6 fofêze ce ies den sfêşnec. [23] Şi în sfêşnec, 4 ţinéri[2] în chipul nucşoarei, într-o fofează scăfîrliile şi florile lui.

21[24]. Scăfîrliia supt cêle doao fofêze dentr-însul şi scăfîrliia supt cêle doao fofêze dentr-însul; aşa, cêle 6 fofêze ce ies den sfêşnic.

22[25]. Şi fofêzele şi scăfîrliile dentr-însul era toate bătute dentr-un aur curat.

23[26]. Şi au făcut luminele lui 7, şi lingurile lui [27] şi clêştele lui de aur curat.

24[28]. De un talant de aur curat au făcut pre dînsul şi toate vasele lui.

25[29]. Şi au făcut jîrtăvnic de tămîie den lêmne neputrede, de un cot de lungu şi de un cot de lat, în patru muchi, şi de doi coţi nălţimea lui, dentr-însul era coarnele lui.

26[30]. Şi-l ferecă pre el cu aur curat, gratiia lui, şi păreţii lui şi coarnele lui, [31] şi făcu lui cunună sucită de aur împrejur.

27[31]. Şi doao verigi de aur curat au făcut lui supt cununa cea sucită a lui, în doao laturile lui, la amîndoao coastele lui, la verigele drugilor, pentru ca să-l rădice cu dînşii.

28[32]. Şi au făcut zăvoarele den lêmne neputride şi le ferecă cu aur.

29[23]. Şi au făcut untdelemnul ungerii cel sfînt şi tocmirea tămîii, curat lucru de făcătoriu de mir.

CAP 38

1. Şi au făcut jîrtăvnic de ardere de tot den lêmne neputrede, de 5 coţ de lungu şi de 5 coţ de lat, în patru muchi era jîrtăvnicul, şi de trei coţ înălţimea lui.

2. Şi au făcut coarnele pre cêle 4 muchi, dentr-însul era coarnele, şi le acoperi pre êle cu aramă.

3. Şi făcu cunună jîrtăvnicului, şi acoperemîntul lui, şi păhărăle lui, şi undeţile de carne ale lui, şi cădelniţa lui, şi toate vasele lui le-au făcut de aramă.

4. Şi i-au făcut lui grătariu, lucru ca mreaja, de aramă.

5. Şi au făcut grătariului 4 verigi de aramă pre 4 părţi şi-i puse pre ei dedesuptul grătariului jîrtăvnicului, pre dedesupt; şi era grătariul până la jumătate de jîrtăvnic.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

15. Şi fèce păringele de lèmne neputrede şi-i ferecă pre ei cu aur ca să rădice cu ei masa.

16. Şi făcu vasele [8] mêsei, blidele ei, şi cădèlniţile, şi căuşile, şi ibricile cu carele va turna cu èle, de aur curat.

17. Şi fèce sfêşnicul [9], de aur curat l-au făcut pre el, bătut l-au făcut sfêşnicul, [18] fusul lui, şi fufêdzele, şi scăfîrliile [10], ţinérile[11] lui şi florile dentru însu era.

18[19]. Şi 6 fufêdze ieşindu den coaste-i : 3 fufêdze a sfêşnicului de o parte şi 3 fufêdze a sfêşnicului den laturea a doao.

19[20]. Şi 3 scăfîrlii în chipul nucşoarelor, întru o fufadză, scăfîrliile şi floarea,

20[21]. Şi 3 scăfîrlii în chipul nucşoarei, întru o fufadză, scăfîrlilia şi floarea. [22] Aşa, cèle 6 fufêdze ce ies den sfêşnic. [23i Şi întru sfêşnic, 4 rotile în chipul nucşoarei şi întru un fuşcior, scăfîrliile şi florile [12] lui ;

21[24]. Scăfîrliile ei suptu cèle doao fuşcioare dentru însă şi scăfîrliile suptu cèle doao fuşcioare dentru ea ; aşea cèle 6 fufêdze ce ies den sfêşnic.

22[25]. Şi fuşcioarele [13] <şi scăfîrliile> [14] dentru însă era toţi bătuţi dentr-un aur curat.

23[26]. Şi au făcut locul luminîlor, 7, şi lingurile lor, şi clêştele lor de aur curat [15].

24[28]. De un talandu de aur curat au făcut pre însă şi toate vasele lui.

25[29]. Şi au făcut jirtăvnic [16] de tămîie de lèmne neputrede, de un cot de lungu şi de un cot de lat el, în patru muchi, şi de 2 coţi înălţimea lui; dentru însul era cornurile lui.

26[30]. Şi-l ferecă pre el cu aur curat, gratila [17] lui, şi păreţii lui, şi cornurile lui, [31] şi făcu lui cunună sucită de aur prenpreglur.

27[31]. Şi doaă verigi de aur curat au făcut lui suptu cununa cea sucită a lui, în doaă laturi a lui, la amîndoaă coastele lui, la verigi păringelor, pentru ca să-l rădice pre el cu însele.

28[32]. Şi au făcut păringele den lèmne neputrede şi-l ferecă pre însîi cu aur.

29[33]. Şi au făcut untu de lemnul a ungerîi cel sfîntu şi tocmirea tămîiei, curat lucru de făcător de mîr [18].

8. Un heruvim de o parte şi alt hieruvim de altă parte a acoperemîntului[3]

9. Şi cu áripile lor umbra desupra acoperemîntul ; şi era cu faţa unul spre altul.

10. Şi făcu masă de lemn neputred de 2 coţ de lungă şi de un cot de lată şi de un cot şi jumătate de naltă.

11. Şi o ferecă cu aur curat şi-i făcu şabac cu aur împrejur.

12. Şi cunună de aur şi-i făcu împrejurul cununîi stîlp<i>şori de aur.

13. Şi-i făcu 4 belciuge de aur la patru părţi ale picioarelor ei supt cununa cea împletită.

14. Şi era viţele prinsori pîrghiilor ca să rădice masa.

15. Şi făcu pîrghil de lêmne neputrede şi le ferecă cu aur.

16. Şi făcu vasele mêsei, tipsîi, şi cădèlniţe, şi păhară de aur în care să to<a>rne tot de aur curat.

17. Şi făcu sfêşnicul care să luminéze, de aur curat bătut, şi fofézele pre de amîndoaoă laturile lui ; şi den fofézele lui ieşiia flori.

18. Şase fofèze ieşîia den coaste : trei fofèze de o parte, trei de altă parte.

19. Şi 3 găoci în chipul nucilor dentr-însele şi florile dentr-însele şi rătundurile lor să fie luminările într-însele. Şi rătundul al şaptelea să fie deasupra fusului tot de aur şi pre dînsul să fie 7 luminături de aur, şi mucările lui, de aur[4], şi fundurile lui, de aur. Şi aşa ferică stîlpii cu argint şi făcu stîlpilor belciuge de aur şi săvîrşi şi ferică încuietorile cu aur şi ferică stîlpii zăvêsei cu aur şi făcu încuietori de aur. Aşa făcu belciugele cortului, de aur, şi belciugele zăvêsei, iar belciugele acoperemîntului celui de pre dăsupra făcu de aramă. Aşa făcu păhărăle cortului de argint, şi închieturile uşîlor cortului şi a curţii de aramă. Şi făcu verigi de argint pre stîlpi ; aşa-i ferică cu argint şi aşa făcu părăşii cortului şi părăşii curţii, de aramă.

15. A făcut drugii din lemn de salcîm şi i-a poleit cu aur; cu ei să se ridice masa.

16. A făcut apoi vasele mesei, căţui, cupe şi căni de turnat, toate din aur.

17. A mai făcut un sfeşnic de luminat, din aur curat. Fusul, braţele, cupele, nodurile şi florile erau dintr-o bucată.

18. Din cele şase braţe ale sfeşnicului, trei ieşeau dintr-o latură şi trei din cealaltă.

19. Fiecare braţ avea trei cupe ca floarea de migdal, cu nod şi floare.

20. Iar pe fus erau patru cupe lucrate ca floarea de migdal, cu nod şi floare.

21. Sub două braţe venea un nod, toate la fel pentru braţele care ieşeau din sfeşnic.

22. Tot sfeşnicul a fost lucrat dintr-o singură bucată de aur curat.

23. Apoi a făcut şapte candele, mucări şi tăviţe din aur curat.

24. Toate aceste odoare au fost făcute dintr-un talant de aur curat.

Altarul tămîierii

25. A făcut apoi jertfelnicul tămîierii din lemn de salcîm, pătrat, lung de un cot, lat de un cot şi înalt de doi coţi ; l-a făcut dintr-o bucată, cu coarne cu tot.

26. I-a îmbrăcat cu aur curat partea de sus, pereţii şi coarnele, iar împrejur i-a făcut o cunună împletită de aur.

27. Sub cunună i-a făcut pe cele două laturi, la margini, două verigi de aur curat, ca să vire prin ele drugii de ridicat.

28. Drugii i-a făcut din lemn de salcîm şi i-a îmbrăcat cu aur.

29. După meşteşugul făcătorilor de aromate, a făcut mir pentru sfînta ungere şi amestec de tămîiat înmiresmat şi cu iscusinţă alcătuit.

CAP 38

1. Şi au făcut jirtăvnic de ardere de tot den lêmne neputrede, de 5 coţi de lungu şi de 5 coţi de lat, în patru muchi era jirtăvnicul, şi de 3 coţi înălţimea lui.

2. Şi au făcut cornurile pre cèle 4 muchi, dentru însul era cornurile, şi le acoperi pre èle cu aramă.

3. Şi făcu cunună jirtăvnicului, şi acoperemîntu lui, şi păhărăle lui, şi undeţile de carne a lui, şi cădelniţa lui, şi toate vasele lui le-au făcut de arame [1].

4. Şi au făcut lui grătari [2], lucru ca mreaja l-au făcut pre el, de aramă.

5. Şi au făcut grătarului 4 verigi de arame pre 4 laturi şi-i puse pre ei de ei dedesuptul gratariului jirtăvnicului pre dedesuptu, şi era / grătarul până la giumătate de

CAP 38

1. Şi făcu altar de ardere de tot de lêmne neputrede[1] de 5 coţ de lung şi de 5 coţ de larg, în 4 cornuri, şi de 3 coţ de nalt.

2. Şi la cîte 4 cornurile făcu loc ca pîrghille tot dentr-însul să se ţie şi le ferică cu aramă.

3. Şi făcu cunună jărtvenicului, şi acoperemîntului, şi păhărăle lui, şi undiţele lui cèle de carne, şi cădelniţele lui, şi toate vasele le-au făcut de aramă.

4. Şi au făcut grătar de aramă pre patru lucruri[2] îşi puse pre dînsul pre èle supt grătariul atariului dedăsupt ; şi era grătariul până la jumătate de jărtvenic.

5. Şi făcu pîrghiile jărtvenicului de lemn neputred./

CAP. 38

Altarul arderii de tot

1. A făcut un jerfelnic din lemn de salcîm, în patru colţuri, lung de cinci coţi şi lat de cinci coţi ; înălţimea lui era de trei coţi.

2. În cele patru colţuri ale lui ieşeau patru coarne, îmbrăcate în aramă.

3. Tot din aramă i-a făcut cenuşarul, găleţile, cupele, cîrligele, cleştele şi vătraiul.

4. I-a mai făcut un grătar împletit de aramă în partea de jos, pînă la mijloc.

5. A turnat patru verigi de aramă pentru cele patru colţuri ale grătarului pentru drugi./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

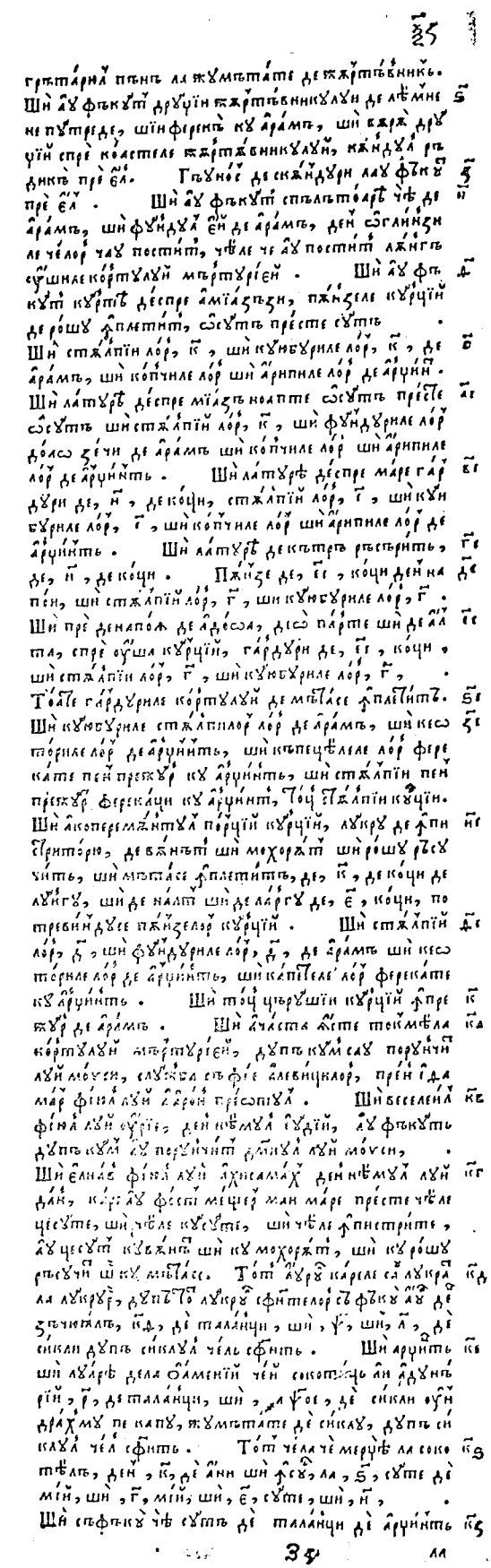

Pag. 67, ~~col. I~~

6. Şi au făcut drugii jîrtăvnicului de lêmne neputrede şi-i ferecă cu aramă.

7[6]. Şi vîrî drugii spre coastele jîrtăvnicului, cîndu-l rădică pre el ; [7] găunos, de scînduri. l-au făcut pre el.

8. Şi au făcut spălătoarea cea de aramă şi fundul ei de aramă, den oglinzile celor ce-au postit, cêle ce au postit lîngă uşile cortului mărturiei.

9. Şi au făcut curtea : despre amiazăzi, pînzele curţii, de roşu împletit, o sută preste sută ;

10. Şi stîlpii lor, 20, şi cúiuburile lor, 20, de aramă, şi copcile lor şi áripile lor, de argint ;

11. Şi laturea despre miazănoapte, o sută preste o sută, şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor, doaozeci, de aramă, şi copcile lor şi áripile lor, de argint ;

12. Şi laturea despre mare, garduri de 50 de coţi, stîlpii lor, 10, şi cúiuburile lor, 10, şi copcile lor şi áripile lor, de argint ;

13. Şi laturea de cătră răsărit, de 50 de coţi ;

14. Pînze de 15 coţi, dennapoi, şi stîlpii lor, 3, şi cúiuburile lor, 3 ;

15. Şi pre denapoia de a doua, de o parte şi de alta, spre uşa curţii, garduri de 15 coţi, şi stîlpii lor, 3, şi cúiuburile lor, 3 ;

16 Toate gardurile cortului, de mătase împletită ;

17. Şi cúiuburile stîlpilor lor, de aramă, şi cheotorile lor, de argint, şi căpeţêlele lor, ferecate penprejur cu argint şi stîlpii penprejur, ferecaţi cu argint, toţ stîlpii curţii ;

18. Şi acoperemîntul porţii curţii, lucru de împistritoriu de vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi mătase împletită, de 20 de coţi de lungu şi de nalt, şi de largu de 5 coţi, potrevindu-se pînzelor curţii ;

19. Şi stîlpii lor, 4, şi fundurilor lor, 4, de aramă, şi cheotorile lor, de argint, şi capetele lor, ferecate cu argint.

20. Şi toţ ţărúşii curţii împrejur, de aramă

21. Şi aceasta iaste tocmeala cortului mărturiei, după cum s-au poruncit lui Moisi ; slujba să fie a leviţilor, pren Ithamár, fiiul lui Aarón, preotul.

22. Şi Veseleíl, fiiul lui Úrie, den neamul Iudii, au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

23. Şi Eliáv, fiiul lui Ahisamáh, den neamul lui Dan, care au fost meşter mai mare preste cêle ţesute şi cêle cusute şi cêle împistrite, au ţesut cu vînăt, şi cu mohorît, cu roşu răsucit, şi cu mătase.

24. Tot aurul carele s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul sfintelor, să făcu aur den zăciuială, 29 de talanţi şi şi 700 şi 30 de sicli, după siclul cel sfînt.

25. Şi argint şi luarea de la oamenii cei socotiţ ai adunării, 100 de talanţi şi 1 775 de sicli, un drahmu pe capu,

26[25]. Jumătate de siclu, după siclul cel sfînt. [26] Tot cela ce mergea la socoteală den 20 de ani şi în sus, la 6 sute de mii şi 3 mii şi 5 sute şi 50.

27. Şi să făcu cea sută de talanţi de argint/la topirea

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

jirtăvnic.

6. Şi au făcut păringele jirtăvnicului de lêmne neputrede şi-i făcură pre ei cu arame.

7[6]. Şi viri păringele spre coastele jirtăvnicului, cindu îl rădică pre el; [7] găunos [3], de scinduri, l-au făcut pre el.

8. Şi au făcut medelniţa [4] cea de aramă şi fundul lui de aramă, den oglinzile celor ce au postit, carele au postit lingă uşile cortului mărturiei.

9. Şi au făcut gardul: despre miadzădzi, pindzele curţii de vişin inpletit, 100 preste sută;

10. Şi stilpii lor, 20, şi fundurilr lor, 20, de aramă, şi sponcile lor şi árepile lor, de argintu;

11. Şi laturea despre amiadză noapte [6], preste sută, şi stilpii lor, 20, şi fundurile lor, 20, de aramă, şi sponcile lor şi áripile lor, de argintu.

12. Şi laturea despre maare, garduri de 50 coţi, stilpii lor, 10, şi fundurile lor, 10, şi sponcile [7] lor şi áripile lor, de argintu [8].

13. Şi laturea de cătră răsărit, de 50 de coţi;

14. Pindză de 15 coţi, dennapoi, şi stilpii lor, 3, şi fundurile lor, 3.

15. Şi pre denapoia a doao, de o parte şi de alta, spre uşea curţii, garduri de 15 coţi şi stilpii lor, 3, şi fundurile lor, 3;

16. Toate gardurile cortului de vişin inpletit;

17. Şi fundurile stilpilor de arame, şi chiotorile lor de argintu, şi căpeţêlele lor [9] ferecate prenpregiur cu argintu, şi stilpii ferecaţi prenpregiur cu argintu, toţi stilpii curţii.

18. Şi acoperemîntul porţii curţii, lucru a inpistritoriului, de vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu răsucit, şi vişin inpletit, de 20 coţi de lungă şi de înnaltu, şi de largă, 5 coţi, potrivindu-să pl<n[10]>dzelor curţii.

19. Şi stilpii lor, 4, şi fundurile lor, 4, de aramă, şi chiotorile lor, de argintu, şi căpeţêlele lor ferecate cu argintu.

20. Şi toţi poclumbii [11] curţii prenpregiur, de aramă [12].

21. Şi aceasta iaste tocmala a cortului mărturiei, după cum s-au porăncit lui Moisi; slujba să fie a leviţilor pren Ithamar, fiiu lui Aaron, preutului.

22. Şi Veseliil, ficiorul lui Uri, den neamul Iudei, au făcut după cum au porăncit Domnul lui Moisi.

23. Şi Eliav, ficiorul lui Ahisameh, den neamul lui Dan, carele au fostu mai mare meşteru preste cêle ţăsute, şi cêle cusute [13], şi cêle inpistrite, au ţăsut cu vêrde, şi moh<o>rit, şi cu roşiu răsucit, şi cu vişin.

24. Tot aurul carele s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul svintelor, să făcură aur den dezeciuiale, 29 talandzi şi 730 sicli, după siclul cel sfintu [14].

25. Şi argintu şi luare de la oamenii cei socotiţi a adunării, 100 talandzi, 1 775 sicli, un drahmu pre cap.

26[25]. Giumătate de siclu, după siclul del sfintu [15]. [27] Tot cela ce mêrge la socotêlă den 20 ani şi în sus, la 603 550.

27. Şi să făcură cêle 100 talandzi de argintu / la topirea căpeţêlelor cortului şi la

6. Şi le făcu cu aramă.

7. Şi bägă pirghiile pre la laturile altariului, să fie de-al rădica; găunos, de scinduri, îl făcu.

8. Şi făcu şi undelemnul ungerii cel sfint şi amestecătura tămîiei, lucru curat şi cu bun miros [3].

Aşa făcu şi lighin, de aramă, şi fundul lui de aramă, căutările [4] celor ce se postiia, carei se postiră la porţile cortului mărturiei în zioa cêea ce l-au pus. Şi făcu lighinul den care se spăla Moisei şi Aáron şi feciorii lui. Mäinile şi picioarele şi le spăla cînd intra în cortul mărturiei şi, cînd mergea la altar să slujască, se spăla dentr-însul, cum porănci lui Moisei Domnul. Şi tot aurul cît fu lucrat, lucrul sfinţirilor era, 29 de talanţi de aur, şi 700 şi 20 de sicle, sicle ale sfinţirei; şi argint, părţi de la oamenii adunării, 100 de talanţi; şi 1 000 şi 700 şi 70 şi 5 de sicle în căpătăiul drahmei, o jumătate de siclă după sicla sfinţirei. Şi tot cine veniia la sfinţire de la 20 de ani în sus spre 663 550. Şi se făcură 100 de talanţi de argint la săvîrşirea căpeţêlelor cortului şi la căpeţêlele acoperemîntului. Iar cea mie şi 700 şi 75 de sicle au făcut la corturile stilpilor şi au poleit căpeţêlele lor şi le-au împodobit. Şi aramă a luoării, 50 de talanţ şi 2 400 de sicle. Şi făcură dentr-însa pragurile uşilor cortului mărturiei, şi temeliile cortului împrejur, şi pragurile porţilor curţii, şi părăşii curţii împrejur, şi punere de aramă împrejurul altariului, şi toate vasele cortului mărturiei. Şi făcură feciorii lui Israil cum porănci Domnul lui Moisei. Aşa făcură. Iar aducerea cea de aur cită rămăsêse, făcură vase să slujască într-însele înaintea Domnului.

6. Drugii i-a făcut din lemn de salcim şi i-a îmbrăcat cu aramă.

7. A virit drugii în inelele de pe laturi, ca să poată fi ridicat jertfelnicul, care era din scinduri şi gol înăuntru.

8. A făcut apoi spălătoarea şi temelia ei din aramă din oglinzile femeilor care slujeau la intrarea cortului mărturiei.

Curtea cortului

9. A întocmit apoi curtea. Spre miazăzi curtea avea perdele din pînză de in, lungi de o sută de coţi.

10. Ele atîrnau de douăzeci de stîlpi pe douăzeci de tălpi de aramă, cu cîrlige şi verigi de argint.

11. Tot aşa în partea dinspre miazănoapte, perdeaua era lungă de o sută de coţi, stînd pe douăzeci de stîlpi, cu douăzeci de tălpi de aramă, iar verigile şi cîrligele erau de argint.

12. Spre asfinţit perdelele de cincizeci de coţi atîrnau de zece stîlpi cu zece tălpi de aramă.

13. Tot aşa spre răsărit a făcut perdele de cincizeci de coţi;

14. De o parte a porţii, cincisprezece coţi pe trei stîlpi cu trei tălpi de aramă;

15. Pe cealaltă parte, cincisprezece coţi pe trei stîlpi cu trei tălpi de aramă.

16. Toate perdelele de pe laturi erau din pînză de in,

17. Iar stîlpii aveau tălpi de aramă, cîrligele şi verigile toate de argint.

18. A făcut perdeaua pentru poarta curţii, lungă de douăzeci de coţi şi înaltă de cinci coţi, din mătase viorie, vişinie şi stacojie urzită cu fir de in răsucit.

19. Ea atîrna de patru stîlpi cu patru tălpi de aramă sub ei, cu cîrlige şi verigi de argint.

20. Toţi ţăruşii cortului şi ai curţii erau de aramă.

Socoteala lucrărilor

21. Din porunca lui Moise, Itamar, fiul preotului Aaron, a făcut cu ajutorul leviţilor socoteala lucrurilor folosite la cortul mărturiei.

22. Toate cîte le poruncise Domnul lui Moise le-a făcut Beţaleel, fiul lui Uri al lui Or, din seminţia lui Iuda,

23. Ajutat de Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminţia lui Dan, care a făcut ţesăturile şi cusăturile din pînză de in şi din mătase viorie, vişinie şi stacojie.

24. Tot aurul folosit la facerea lucrurilor sfinte a fost douăzeci şi nouă de talanţi şi şapte sute treizeci de sicli de aur, după măsura siclului sfînt.

25. Iar argintul, adus prinos de cei număraţi ai obştii, a fost o sută de talanţi şi o mie şapte sute şaptezeci şi cinci de sicli.

26. Cîte o jumătate de siclu, după măsura siclului sfînt, s-a luat de la şase sute trei mii cinci sute cincizeci dintre cei care au mers la numărătoare, de la douăzeci de ani în sus.

27. O sută de talanţi de argint/au fost

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 67, col. II

ѯѯ

ла Топи́рѣ ка́петелор кортѣлѣй, ши ла ка́пете
кн ле акоперемѣ́нтѣлуй. Осѣ́тѣ де ка́петеле ла
Осѣ́тѣ де Талáнци оу́й Талáнтѣ ла оу́й кинцеа́.
кд Ши чѣ, ѧ́ѱое, де сúкли, ѧ́й фъкѹ́т ла кăсто
рнле стлáпилор, ши лѣ́ѹ полéнт кѹпецѣ́лелелор,
кѳ ши ѧ́й ѳподобúт пре дрéптий. Ши ѳрáма
ѧ́хорúй, то, де талáнци, ши, ѯѵ, де сúкли.
кѧ Ши ѧ́й фъкѹ́т дестрáнса прáгѹриле оу́шúй кѹртѣ
лúй мáртѹрией, ши тѣрпъкнúцъ чéль де ѳрá
кв мѣ кѹ грестáрнѣ лúй, ши тóате васéле тѣрпъ
кб кнúцълúй. Ши фъкѹ́рие кѹ́рцúй пенпрестрѣ,
ши прáгѹрие порцúй кѹ́рцúй, ши църуúй кѹртѣ
лúй, ши църуúй кѹ́рцúй дестрестрѣ.

К А П Л Θ

кг И чéлe че ѧ́ѹ рѣмáсь вúнътѹ́ ши мохо
рúтѹ, ши рóшѹ, ѧ́ѹ фъкѹ́т вéминте
кд де слѹ́жбе лúй Ѧ́рóнь, кастъслúцúй кѹ
ѧ́ле ѳтрѣ чéй сфúнци, дѹпъ кѹмъ порѧ
кѕ ни дúнтѹ лúй мóисн. Ши фъкѹ́рь
чѣ прéте оу́мерь де ѧ́ѹр, ши де вúнът ши де
мохорúт, ши де рóшѹ рѣсѹчúт, ши де мътáсе
кѳ ѳплетúтѣ. Ши стътъ́рь пятрúле чѣле
кѕ де ѧ́ѹр капъ́рѣ, кастъ́цúте ѳпрéжнь кѹ вúнът
ши кѹ мохорúтѹ, ши кѹ рóшѹ чѣ рѣсѹчúт, ши
кѹ мътáсе чѣ ѳплетúтѣ, лúкрѹ цéсѹт лѣ́ѹ фъ
кѯ кѹт прé ѧ́ле. Прéте оу́мери цúндѹсе де а
мѧ́ндóо пърцúле, лúкрѹ цéсѹт ѳтрѹ еúне ѳпле
тúт, оу́нѹ кѹ ѧ́лт дестрѹ дúнсѹ ѧ́ѹ фъкѹ́,
дѹпъ фълúтъ́рь лúй, дéй ѧ́ѹр ши дéй вúнът ши
мохорúт ши рóшѹ рѣсѹчúт, ши мътáсе ѳпле
тúтѣ, дѹпъ кѹмъ порýнци дúнсѹ лúй мóисн.
Ши фъкѹ́рь ѧ́мѧндóо пя́трile змарáдѹлúй ѳ
пъкéте ши цúнтѹ́ите кѹ ѧ́ѹр, спáте ши чопли
те чопанúтѹ́рь дестъ́те, дестрѹ нѹмéле фúлó
лúй ісрáиль. Ши лепъ́сърь прé ѧ́ле пре оу́ме
рile чéй прéсте оу́мере, пя́три де помéнире сúнть
фúлосѣ лúй ісрáиль, дѹпъ кѹмъ порýнци дúнсѹль
лúй мóисн. Ши фъкѹ́рь ѳнгѳпúцѹ лúкрѹ че
сѹ́т кѹ ѳплетúтѣ дѹпѣ лúкрѹ чéй прéте оу
мере, дѣ ѧ́ѹр, ши вúнът, ши мохорúт, ши рóшѹ
рѣсѹчúт ши мътáсе ѳплетúтѣ, ѳпáтрѹ мúни,
ѳдúнсѣ ѧ́ѹ фъкѹ́т ѳнгѳпúцѹ дѣсо пáмѣ де лу
кѹ, ши дѣсо пáмѣ дѣлúнт ѳдúнт. Ши се
цесѹ ѳпрúнсѹ цесѹтѹ́рь дѹпъ пя́трь ѳпáтрѹ
рúндѹрь, рúндь де пѹ́три, сáрдиѳ, ши топáзиѳ,
ши смарáгдь оу́нь рúндь. Ши рúндѹлъ ѧ́л
рúндь, анѳрáкѳ, ши зáмфирь, ши íаспи. Ши рѣ
дúле ѣ́трелле ангрепсóнь, ши ѧ́хатúнь, ши ѧ́ме
тúстос. Ши рúндѹлъ ѧ́лпáтрѹлъ, хрисолúдь
ши онúхѳнь, ѳнгѹпъ́рате кѹ
ѧ́ѹр, ши легáте пенпрестрѣ кѹ ѧ́ѹр. Ши пí
трисе ѣ́рѣ дéй нѹмéле фúлор лúй ісрáиль, ѣ́г, дѣ
дúсепътъ́цúте нѹмеле ѧ́леворь, спáте печéци, кáрѣ
дéй нѹмеле сúнь ла, ѣ́г, нѣмúри. Ши ѧ́ѹ фъ
кѹ́т прé ѳнгѳпúнь лънцúшѣ ѳплетúте, лúкрѹ
ѳплетúт дѣ ѧ́ѹр кѹрáт. Ши ѧ́ѹ фъкѹ́т дúсо
кáвеце дѣ ѧ́ѹр, ши дúсо вернúци дѣ ѧ́ѹр. Ши ѧ́ѹ
пѹ́сь прé чѣле дúсо вернúци дѣ ѧ́ѹр, ла ѧ́мѧндóоо
ѳчепътѹ́рие, ѳнгѳпúнѣлúй. Ши ѧ́ѹ пѹ́сь

capetelor cortului şi la capetele acoperemîntului: [28] O sută de capete la o sută de talanţi, un talant la un căpeţel.

28[29]. Şi cea 1 775 de sicli au făcut la chiotorile stîlpilor şi le-au poleit căpeţêlele lor şi au împodobit pre dînşii.

29[30]. Şi arama luorii, 370 de talanţi şi 2 400 de sicli.

30[31]. Şi au făcut dentr-însa pragurile uşii cortului mărturiei, şi jărtăvnicul cel de aramă cu grătarul lui, şi toate vasele jîrtăvnicului,

31[32]. Şi fundurile curţii pen împrejur, şi pragurile porţii curţii, şi ţăruşii cortului, şi ţăruşii curţii penprejur.

CAP 39

1. Şi cela ce au rămas vînătul, şi mohoritul, şi roşul, au făcut veşminte de slujbe lui Aarón, ca să slujască cu êle întru cel sfint, după cum porunci Domnul lui Moisi.

2. Şi făcură cea-preste-umăr de aur, şi de vînăt, şi de mohorît, şi de roşu răsucit, şi de mătase împletită.

3. Şi să tăiară potcoavele cêle de aur ca părul, ca să ţeasă împreună cu vînătul, şi cu mohoritul, şi cu roşul cel răsucit, şi cu mătasea cea împletită, lucru ţesut le-au făcut pre êle

4. Preste-umeri, ţiindu-se de amîndoao părţile, lucru ţesut întru sine, împletit unul cu alalt.

5[4]. Dentru dînsul au făcut, după făptura lui, den aur, şi den vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi mătase împletită, după cum porunci Domnul lui Moisi.

6[5]. Şi făcură amîndoao pietrile zmaragdului împănate şi ţintuite cu aur, săpate şi cioplite, cioplitură de pecête, dentru numele fiilor lui Israil.

7[6]. Şi le puseră pre êle pre umerile cei-preste-umere, pietri de pomenire sînt fiilor lui Israil, după cum porunci Domnul lui Moisi.

8[7]. Şi făcură engolpíul, lucru ţesut cu împistrêle, dupre lucrul cei-preste-umere, de aur, şi vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit.

9[7]. Şi mătase împletită, în patru muchi, îndoit au făcut engolpíul, de o palmă de lungu şi de o palmă de lat, îndoit.

10[8]. Şi se ţesu într-însul ţesetură după piatră, în patru rînduri, rînd de pietri: sardion, şi topazion, şi zmaragd, un rînd;

11[9]. Şi rîndul al doilea: anthráx, şi zamfir, şi iaspis;

12[10]. Şi rîndul al treile lighirión, şi ahatís, şi amethistos:

13[11]. Şi rîndul al patrulea: hrisolithos, şi virilión, şi onihión, încunjurate cu aur şi legate penprejur cu aur.

14[12]. Şi pietrile era den numele fiilor lui Israil, 12 den doaosprăzêce nume ale lor săpate peceţi, careş den numele său. la 12 neamuri.

15[13]. Şi au făcut pre engolpíu lănţuşă împletite, lucru împletit de aur curat.

16[14]. Şi au făcut doao paveze de aur şi doao verigi de aur.

16[15]. Şi au pus pre cêle doao verigi de aur la amîndoao începăturile engolpíului.

17[16]. Şi au pus/lănţuşcle de aur pre amîndoao veri-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

căpeţélele acoperemîntului: [28] 100 căpeţéle la 100 talandzi, talandul la un căpeţel.

28[29]. Şi cea 1 775 sicli au făcut la chiotorile stîlpilor şi le-au poleit căpeţélele lor şi i-au şi podobit pre înşii.

29. Şi aramă luării, 370 talandzi şi 2 400 sicli [28].

30[31]. Şi au făcut dentru însul pragurile [29] uşii cortului mărturiei, şi jirtăvnicul cel de aramă cu grătarul lui, şi toate vasele jirtăvnicului,

31[32]. Şi fundurile curţii prenpreglur, şi pragurile porţii curţii, şi poclumbii cortului, şi poclumbii curţii prenpreglur.

CAP 39

1. Şi au rămas vêrde, şi moh<o>rit, şi roşlul, au făcut veşminte de slujbă [1] lui Aaron, ca să slujască cu éle întru cel sfîntu, după cum porîncl Domnul lui Moisi.

2. Şi făcură cea-preste-umăr [2] de aur, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu răsucit, şi vişin împletit,

3. Şi să tăiară lastoviţile de aur ca părul, ca să s<ă> ţească împreună cu vêrde, şi cu moh<o>ritul, şi cu roşiul cel răsucit, şi cu vişinul cel împletit, lucru ţăsut l-au făcut pre el

4. Preste-umere, ţîndu-să de amîndoauă părţile, lucru ţăsut între sine, împletit unul cu alalt.

5[4]. Dentru însul au făcut, după făptura lui, den aur, şi den vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu răsucit, şi vişin împletit, după cum porîncl Domnul lui Moisi.

6[5]. Şi făcură amîndoauă pietrile [3] smaragdului găvozdiţi şi ţîntuiţi cu aur, săpaţi şi clopliţi, cloplitură de pecéte, den fîii lui Israil.

7[6]. Şi le puseră pre éle pre umerile cel-preste-umere, pietri de pomenire sîntu a fiilor lui Israil, după cum porăncl Domnul lui Moisi.

8[7]. Şi făcură cuvîntu, lucru ţăsut întru împistreală, după lucru cel-preste-umere, den aur, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu răsucit [4].

9[7]. Şi vişin împletit, în patru muchi îndoit au făcut cuvîntul, de o palmă de lungu şi de o palmă de lat, îndoit.

10[8]. Şi să ţăsu întru însul ţăsătură după piatră, în 4 şiraguri [5], şirag de pietri: surdion, şi topázion, şi zmaragdu un şirag;

11[9]. Şi siragul al doilea: antrax, şi zamfiros, şi ghesmi;

12[10]. Şi şiragul al treilea: lighirion, şi ahatis, şi améthistos;

13[11]. Şi şiragul al patrulea: hrisólithos, şi virilion, şi onihion, încunglurat cu aur şi legat prenpreglur cu aur.

14[12]. Şi pietrile era den numerile fiilor lui Israil, 12 den 12 numerile a lor săpaţi cu peceţi, careleş după numele său, la 12 neamuri.

15[13]. Şi au făcut pre cuvîntu lanţuje împletite den aur curat.

16[14]. Şi au făcut doao păvecioare de aur şi doao verigi de aur [6]. [15] Şi au pus pre éle doao verigi de aur la amîndoao părţile începăturile cuvîntului.

17[16]. Şi au pus lanţuje de aur pre

CAP 39

Iară vêrdele eli prisosise, şi cel gravant, şi cel roşu, şi vişina făcură odăjdii de slujbă lui Aáron, ca să slujască în sfinţire. Şi aduseră odăjdiile la Moisel, şi cortul, şi toate vasele lui, şi închie[e]turile lui, şi stîlpii, şi temêlele lor, şi sicriul legii, şi acoperemîntul lui, şi altariul, şi toate vasele lui, şi undelemnul ungerei, şi amestecarea tămîiei, lumina cea curată, şi candelele aprinderei, şi undelemnul luminării, şi masa punerii înainte, şi toate vasele ei, şi pîinea cea pusă înainte, şi odăjdiile cêle sfinte în care să slujască Aáron, şi odăjdiile feciorilor lui de preoţie, şi zăvêsele curţii, şi stîlpii, şi temêlele lor, şi zăvasa uşilor cortului, şi a uşilor curţii, şi toate vasele cortului, şi toate lucrurile lui, şi piclle cêle de berbêce ruşite, şi acoperemîntul cel de piei verzi, şi toate zăvêsele, şi părăşii, şi toate lucrurile cîte era de lucrul cortului mărturiei cîte porăncise Domnul lui Moisel. Aşa făcură feciorii lui Israil. Şi văzu Moisel toate lucrurile cîte făcură şi le făcuse cum porăncise lui Domnul. Şi le blagoslovi Moisel.

pentru turnarea celor o sută de capete ale cortului şi pentru capetele perdelei, o sută de capete din o sută de talanţi, cîte un talant pentru un capăt.

28. Din o mie şapte sute şaptezeci şi cinci de sicli au făcut cîrligele stîlpilor, au poleit capetele lor şi le-au împodobit.

29. Arama adusă prinos a fost trei sute şaptezeci de talanţi şi două mii patru sute de sicli.

30. Au făcut din ea tălpile pentru stîlpii de la intrarea cortului mărturiei, jertfelnicul arderii de tot şi toate uneltele lui,

31. Tălpile stîlpilor curţii, ţărusii cortului şi ţăruşii curţii de jur împrejur.

CAP. 39

Veşmintele preoţeşti

1. Din prisosul de mătase viorie, vişinie şi stacojie i-au făcut veşminte lui Aaron, ca să slujească în ele în locaşul sfînt, după porunca Domnului.

2. I-au făcut efod din fir de aur, mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de in răsucit.

3. Şi au tăiat foile de aur în fire, pe care le-au ţesut cu iscusinţă printre firele de in răsucit cu cele de mătase viorie, vişinie şi stacojie.

4. I-au făcut două încheletori de pus peste umăr, prinse de amîndouă părţile.

5. Au făcut brîul efodului, care vine peste el, din fir de aur, mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de in răsucit, după cum îl poruncise Domnul lui Moise.

6. Au lucrat două pietre de smarald ferecate în aur şi au săpat pe ele, ca o pecete, numele fiilor lui Israel.

7. Şi le-au pus pe umerii efodului, întru pomenirea fiilor lui Israel, după cum îl poruncise Domnul lui Moise.

8. Au făcut apoi hoşenul, lucru ţesut cu măiestrie, după chipul efodului, din fir de aur, mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de in răsucit.

9. Hoşenul l-au făcut îndoit, în patru colţuri, lung de o palmă şi lat de o palmă.

10. Şi au pus pe el pietre scumpe în patru rînduri; rîndul întîi sardeon, topaz şi smarald;

11. Rîndul al doilea: rubin, safir şi iaspis;

12. Rîndul al treilea: opal, agat şi ametist;

13. Rîndul al patrulea: hrisolit, onix şi beril. Toate erau ferecate în aur.

14. Şi au fost douăsprezece pietre, după numărul numelor fiilor lui Israel, săpate ca nişte peceţi, fiecare după numele celor douăsprezece seminţii.

15. Au făcut peste hoşen lănţişoare răsucite din aur curat.

16. Au făcut două paveze de aur şi două verigi de aur şi au prins verigile de cele două părţi de sus ale hoşenului.

17. Au agăţat lănţişoarele de aur de

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 68, col. I

лѣнцѹшеле де аѹр, пре амѫндоо вернеле, пре а
мѫндоо пѣрцнле енголпѹлѹй, шн ла амѫндоо
фпреѹнѣрнле чѣле доао лѣнцѹшѣ. Шн аѹ ξε
пѹсѣ пѣте чѣле доао пасезе, оѹмереле чен де пре
те оѹмѣр, ден потрнвѣ фаць. Шн аѹ фζ νε
кѹ доао вернци де аѹр, шн аѹ пѹсѣ пре амѫндоо
арнпнле, пѣте маргннѣ, енгеапѹлѹй пре мар
гнѣ денапон, чен пѣте оѹмѣр ден лѣнтрѹ.
Шн аѹ фкѹсѹ доао вернци де аѹр, шн аѹ пѹсѣ ος
пѣте амѫндоао оѹмереле чен пѣте оѹмѣр до
воось деднсѹль, ден фаць дѹпѣ фпреѹнаре ден
сѹ лѫесѣтѹрй чен депѣте оѹмѣр. Шн аѹ κ
етржсѹ енголпѹй декернцнле депѣ днсѹль, спре
вернцнле чѣ депѣте оѹмѣ, цѣнѫсе деван, фѣнд
фплетнте лацесѣтѹра чен депѣте оѹмѣ, петрѹ
касѣнѹсѣ слобозѣ енголпѹль ден чѣ пѣсте
оѹмѣр дѹпѣ кѹмѣ порѹнй домнѹль лѹй моѹсн.
Шн аѹ фкѹсѹ хайна чѣ пѫнѣ воось, сѫм чѣ пре κα
сте оѹмѣр, лѹкрѹ цесѹ тот бѫнѣ. Шн κβ
гѹра хайней чей пѫнѣ воось, фмпкоась цесѹ
фплетнтѣ, кѹмпсле цѣнѫ фпрежѹ, чеа пре
кѹр гѹра ера недезлегат. Шн аѹ фкѹсѹ κγ
ла поалеле хайней чей пѫнѣ воось, денкоась родїсѣ
ре кѹгнй ресѫрїй ффлорнте, дебѫнѣ шн демохо
рѫте, шн рошѹ рѣсѹчнте, шн мѣтасе фплетн
тѣ. Шн аѹ фкѹсѹ клопоцн де аѹр, шн аѹ κδ
пѹсѣ клопоцей препоалеле хайней фпрежѹр, прей
мнжлоцѣль родїлор. Клопоцн де аѹр шн рос κϛ
дїсоаре пре поалеле хайней фпрежѹр, нарѣ слѫжа
скѣ дѹпе кѹм порнчн домнѹль лѹй моѹсн.
Шн аѹ фкѹсѹ хайне демѣтасе лѹкрѹ цесѹ, κζ
лѹй ааронѣ шн фїйлор лѹй. Шн кйбернле де κη
мѣтасе, шн мѹтра демѣтасе, шн нѣдраїй
де мѣтасе фплетнтѣ. Шн брнеле лор де κθ
мѣтасе бѫнѣ, шн мохорѣ, шн рошѹ фплей
те, лѹкрѹ де фпнстрнторїй фче кнп аѹ порнчнт
домнѹль лѹй моѹсн. Шн аѹ фкѹсѹ потнсоа λ
бачѣ де аѹр, сѫнѣнре сфнтѹлѹй де аѹр кѹрѣт
шн аѹ скрнс пре дънса, слове сѣпате де пече
сфнцнрей домнѹлѹй. Шн пѹсерѣ престе а
мѣтѹра чѣ бѫнѣ, класѣ фнсѹпра престе
мѹтрѣ, фче кнп аѹ порнчнт домнѹль лѹй моѹсн.
Шн сѣвршн тот лѹкрѹль кортѹлѹй мѣртѹрїй, αα
шн фкѹсѹ фїнй лѹй гераніь дѹпе тоате кѣте аѹ
порнчнт домнѹль лѹй моѹсн. Шн ѫдѹсерѣ αβ
кортѹль кѣтрѣ моѹсн, шн тоате васеле лѹй шн
вернцеле лѹй, шн стжпїй лѹй, шн дзвоарѣле
лѹй, шн цѹрѹшїн лѹй, шн фѹндѹрнле лѹй.
Шн пїеїле, пїей де бербѣче рѹшнте, шн ѫнтерн αγ
мѫнтѹрнле дасупра пїей бнните. Шн катa αδ
петѣчма шн кѹвотѹль мѣрѹрїй шн дрѹгїй лѹ
шн трѣбѣнкѣ. Шнмаса штоате васеле еѣ, шн αε
пѫнннле пѹнерїй. Шн сфѣшнкѹль чел кѹрат αϛ
шн лѹмннаре лѹй, лѹмнн де ардере, шн тоате
васеле лѹй, шн оѹнѣ де лемнѹль лѹмнїй.
Шн жѣртѣвнкѹль чел де аѹр, шн оѹнѣ де лѣ αζ
нѹ оѹнцерїй, шн тѫмжѫ токмирїй. Шн по αη
ла оѹшїй кортѹлѹй. Шн жѣртѣвнкѹль чел αθ
де арамѣ, шн грѣтарнль лѹй чел де арамѣ, шн
лрѫ

gele, pre amîndoao părțile engolpíului și la amîndoao împreunările, cêle doao lănțușă.

18[17]. Și au pus peste cêle doao paveze umerele cei-de-preste-umăr, denpotrivă, în față.

19[18]. Și au făcut doao verigi de aur și au pus pre amîndoao aripile, preste marginea engolpíului, pre marginea dennapoi cei-preste-umăr denlăuntru.

20. Și au făcut doao verigi de aur și au pus preste amîndoao umerele cei-preste-umăr den jos de dînsul, den față, după împreunarea den sus a țesăturii celei-de-preste-umăr.

21[20]. Și au strînsu engolpíul den verigile de pre dînsul spre verigile cei-de-preste-umăr, țiindu-se den vînăt, fiind împletite la țesătura cei-de-preste-umăr, pentru ca să nu să sloboază engolpíul den cea-preste-umăr, după cum porunci Domnul lui Moisi.

22[21]. Și au făcut haina-cea-pînă-jos supt cea-preste-umăr, lucru țesut tot vînăt.

23. Și gura hainei-cei-pînă-jos, în mijloc țesută împletită, cu carele țiind împrejur, cel-prejur-gură era nedezlegat.

24[23]. Și au făcut la poalele hainei-cei-pînă-jos den jos rodioare ca unii rodii înflorite, de vînăt, și de mohorît, și roșu răsucit, și mătasc împletită.

25[24]. Și au făcut clopoți de aur și au pus clopoței pre poalele hainei împrejur, pren mijlocul rodiilor,

26[25]. Clopoți de aur și roditoare pre poalele hainei împrejur, ca să slujască. dupe cum porînci Domnul lui Moisi.

27[26]. Și au făcut haine de mătasc, lucru țesut. lui Aarón și fiilor lui,

28[27]. Și chiverile de mătasc, și mitra de mătasc. și nădragii de mătasc împletită,

29[28]. Și brînele lor de mătasc vînătă, și mohorită, și roșu, împletite, lucru de împistritoriu, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

30[29]. Și au făcut potcoava cea de aur, osibire sfîntului, de aur curat, și au scris pre dînsa slove săpate de pecête sfințirei Domnului.

31[30]. Și puseră preste ea împletitura cea vînătă, ca să fie deasupra preste mitră, în ce chip au porăncit Domnul lui Moisi.

32[31]. Și s<ă> săvîrși tot lucrul cortului mărturiei și făcură fiii lui Israil dupe toate cîte au porîncit Domnul lui Moisi.

33[32]. Și aduseră cortul cătră Moisi, și toate vasele lui, și verigele lui, și stîlpii lui, și zăvoarăle lui, și țărușii lui, și fundurile lui,

34[33]. Și pieile, piei de berbêce rușite, și acoperimînturile, deasupra piei vinete,

35[34]. Și catapetcazma, și chivotul mărturiei, și drugii lui, și jărtăvnicul,

36[35]. Și masa, și toate vasele ei, și pîinile punerii,

37[36]. Și sfêșnicul cel curat, și luminile lui, lumini ce ardere, și toate vasele lui, și untdelemnul luminii,

38[37]. Și jîrtăvnicul cel de aur, și untdelemnul ungerii, și tămîia tocmirii, [38] și poala ușii cortului,

39. Și jîrtăvnicul cel de aramă, și grătariul lui cel de aramă, și/drugii lui, și toate vasele lui, și spălătoarea, și

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

amîndoao verigele pre amîndoao părţile a cuvîntului şi la amîndoao împreunările, doao lanţuje[7].

18[17]. Şi au pus preste cêle doao pevecioare umerile cei-preste-umere, denpotrivă, den faţă.

19[18] Şi au făcut doao verigi de aur şi au pus pre amîndoaă aripile[8], preste marginea cuvîntului, pre marginea denapoiei cei-preste-umăr denlontru.

20[19]. Şi au făcut doaă verigi de aur şi au pus preste amîndoao umerile cei-preste-umăr den jos de însul, den faţă, spre împreunarea den sus de ţăsătura cei-preste-umăr.

21[20]. Şi au strînsu cuvîntul den înêlele[9] de pre însul spre verigele cei-preste-umăr, ţiindu-să den vêrde, fiind împletiţi la ţăsătură aceiia-preste-umăr, pentru ca să nu să sloboadze cuvîntul den cea-preste-umăr, după cum porînci Domnul lui Moisi.

22[21]. Şi au făcut haînea-cea-pănglos[10] suptu cea-preste-umăr, lucru ţăsut tot vêrde.

23[22]. Şi gura cei-pănă-glos-haîne, în mijloc ţăsut împletit, cu carele ţiind împregiur, cei-pregiur-gură era nedezlegat.

24[23]. Şi au făcut poalele haîne<i>[11]-cei-pănă-glos den glos rudioare ca a unii rudii înflorite: de vêrde, şi de moh<o>rit, şi roşiu răsucit, şi vişin împletit[12].

25[24]. Şi au făcut clopoţi[13] de aur şi au pus clopoţeii pre poalele haînei împrejur, între rudioare.

26[25]. Clopoţi de aur şi rudioare pre poalele haînei împregiur, ca să slujască, după cum porînci Domnul lui Moisi.

27[26]. Şi au făcut haîne vişine[14], lucru ţăsut, lui Aaron şi fiilor lui,

28[27]. Şi chiverile[15] de vişin, şi mitra[16] de vişin, [28] şi nădragli[17] de vişin împletit,

29. Şi briiele lor de vişin, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu împletit, lucru a împistritoriului, în ce chip[18] au porîncit Domnul lui Moisi.

30. Şi au făcut potcoava cea de aur[19], usăbire sfîntului, de aur curat, şi au scris pre ea[20] slove săpate a pecête, sfinţenie Domnului.

31. Şi puseră preste el[21] împletitura cea vêrde, ca să fie deasupra mitrei[22], în ce chip au porăncit Domnul lui Moisi.

32. Şi să săvîrşi tot lucrul a cortului mărturiei şi făcură fiii lui Israil după toate cîte porînci Domnul lui Moisi.

33. Şi aduseră cortul cătră Moisi, şi toate vasele lui, şi verigele lui, şi stîlpii lui, şi zăvoarăle lui, şi pociumbii lui, şi fundurile lui,

34. Şi pieile, piei de berbêce ruşîte, şi acoperemînturile de asupra, piei verzi[23],

35. Şi acoperemîntul, şi săcriiul mărturiei, şi verigile lui, şi acoperemîntul,

36. Şi masa, şi toate casele ei, şi pîinele punerii,

37. Şi sfêşnicul cel curat, şi luminile lui, lumine de ardere, şi toate cinîile lui, şi untuldelemnu de luminat,

38. Şi jirtvnicul cel de aur, şi untdelemnul a ungerii, şi tămîie a tocmirei, [39] şi poala uşii cortului,

39[40]. Şi jirtăvnicul cel de aramă, şi grătarul cel de arame, şi/păringele lui, şi toate

verigile de pe cele două părţi ale hoşenului.

18. Celelalte două capete ale lănţişoarelor le-au prins de cele două paveze şi le-au pus pe umerii efodului în faţă.

19. Au mai făcut două verigi de aur şi le-au prins de cele două aripi ale hoşenului, în partea dinspre efod.

20. Au mai făcut încă două verigi de aur şi le-au pus pe amîndoi umerii efodului, în partea de jos, în faţă, unde se unesc, mai sus de briul efodului.

21. Şi au strîns hoşenul cu verigile lui de verigile efodului cu un şnur de mătase viorie, ca să nu cadă hoşenul de pe efod şi ca să stea peste briul efodului, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

22. Şi au făcut meilul de sub efod, ţesătură viorie.

23. În mijloc, meilul avea o deschizătură şi împrejurul deschizăturii avea un tiv, ca să nu se rupă.

24. Şi au făcut pe poalele meilului rodii de mătase viorie, vişinie şi stacojie şi de fir de in răsucit.

25. Au mai făcut clopoţei de aur şi au pus clopoţei pe poalele meilului de jur împrejur între rodii.

26. Pe poalele meilului de slujbă au aşezat un clopoţel şi o rodie, un clopoţel şi o rodie, şi tot aşa, după cum poruncise Domnul lui Moise.

27. Şi au făcut pentru Aaron şi pentru fiii lui veşminte ţesute din pînză de in,

28. Chidare de in, mitre de in şi nădragi de in răsucit.

29. Şi brîie din pînză de in şi de mătase viorie, vişinie şi stacojie, ţesătură măiestrită, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

30. Au făcut şi o tăbliţă de aur şi au săpat pe ea în chip de pecete: „Sfinţită Domnului".

31. Şi au prins-o cu un fir de mătase viorie în partea de dinainte a chidarului, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Împlinirea lucrărilor

32. Astfel s-au sfîrşit toate lucrările cortului. Toate le-au făcut fiii lui Israel după cum poruncise Domnul lui Moise, aşa au făcut.

33. Apoi au adus lui Moise: cortul, acoperemintele şi uneltele, cîrligele, scîndurile, drugii, precum şi stîlpii cu tălpile,

34. Pieile pentru acoperiş, perdeaua de mijloc,

35. Chivotul legii, capacul lui şi drugii,

36. Masa pîinilor puse înainte, cu toate vasele ei,

37. Sfeşnicul de aur curat, candelele lui, candelele de luminat şi untdelemnul lor,

38. Jertfelnicul cel de aur, mirul ungerii, miresmele de tămîiat şi perdeaua de la intrarea cortului,

39. Jertfelnicul cel de aramă pentru arderile de tot/ uneltele lui, spălătoarea cu

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

Pag. 68, col. II

дрꙋгїи лꙋй, шн тоате васеле лꙋй, шн спꙋлътоа
мѫ рѣ шн фꙋндꙋлѣ ей. Шн пънзеле кꙋрцїи шн
стълпїи, шн фꙋндꙋрнле ей шн поала оушїи кꙋ
мѫ цїи шн фꙋнале ей, шн църушїи ей. Шн то
те дечнселе че сънть ла лꙋкрꙋрнле кортꙋлꙋй мъ
мѳ ꙗрїи. Шн вемнителе чѣле деслъжитѣ, каслъжи
сть кꙋ дънселе фсфнѳ, вешмънтеле сфнтꙋлꙋй,
лареле сънть ла лꙋй ла ариѳнь, шн вешмънтеле
фнлорь лꙋй ла слъжитъ дупе тоате кънте порънчи
дънꙋлъ лꙋй моусн, ашa ле фкꙋсꙋ фнй лꙋй
мг ѳрани тоате гтнрѣ. Шн вѣзъ моусн
тоате лукрꙋрнле, шн ерѣ фкꙋсе ачѣстѣ фче
нпь порънчи дънꙋлъ лꙋй моусн, ашa лѣ фкꙋсꙋ
пре ѣле, шн ѳлви пре дъншїи моусн.

К Ѣ П Ѣ М.

1 Ши грѣи дънꙋлъ кътрь моусн знкънд.
2 Ѣзїуа дентънй алънїи дентънй лꙋнь
нолоу, вей фнинде кортꙋлъ мърꙋрїей.
3 Шн вей пꙋне кивотꙋлъ мъртꙋрїей, шн
4 вей ашопери кивотꙋлъ кꙋ ашопернмънтꙋлъ.
5 Шн вей вага фнлъунтрꙋ маса, шн вей пꙋне фнан
те пꙋнерѣ ей. Шн вей ваза фнлъунтрꙋ сфѣш
никꙋлъ, шн вей пꙋне фнкланале лꙋй, шн вей пꙋне
6 къртѣбникꙋлъ чѣл де ѣрь, кареле тъмънѣзе ѳ
наинтѣ кивотꙋлꙋй мъртꙋрїей. Шн вей пꙋ
не ашоперитѫ, ашопернмънтꙋлꙋй, пре оуша ко
ртꙋлꙋй мъртꙋрїей, шн къртѣбникꙋлъ къртѣе
лорь фнлъ вей пꙋне лънгѣ оушиле кортꙋлꙋй мър
7 тꙋрїей. Шн вей пꙋне спꙋлътоарѣ фнтре ко
ртꙋлъ мъртꙋрїей, шн фнтре къртѣбникꙋлъ, шн вѣ
8 пꙋне фнтрънса апѣ. Шн вей пꙋне фнпрежюр
кортꙋлъ, шн тоате кънте сънть фнѣ левей сфнць
9 фпрежюр. Шн вей ꙗа оунть далемнꙋлъ оунг
ерїи, шн вей оунце кортꙋлъ шн тоате кънте
фнтрънсꙋлъ, шн вей сфници пре дънсꙋлъ, шн то
те васеле лꙋй шн вор фи сфнте, шн вей оунце кър
тѣбникꙋлъ къртѣелорь, шн тоате васеле лꙋй,
шн вей сфници, къртѣбникꙋлъ, шн вафи кърцѣ
10 кꙋлъ, сфнтꙋлъ сфнтелорь. Шн вей оунце
спꙋлътоарѣ шн фꙋндꙋлѣ ей шн сѳвей сфници пре ѫ.
11 Шн вѣ ꙗдучи пре ариѳнь шн пре фнй лꙋй ла оушиле
12 кортꙋлꙋй мъртꙋрїей. Шн вей скълда предънѣ
шїи кꙋ апѣ, шн вей фнбръка пре ариѳнь кꙋ вешмънтеле сфнте, шнл вей оунце пре ѣль шнл вѣ
сфници пре ѣл, шн васлъжи мїе, шн пре фечорїи лꙋй вѣ ѣдучи
13 ѳнтрей фнбръка кꙋ хъмеи, шн вей оунце фнкинѳ
ан оурѣзꙋ пре тътъл лорь, шнмѳрь пресоци мїе!
14 Шн ва фи каснле фнлорь оунцере де пресоцїе фнтре
15 ни, фнтрꙋ рѫделе лорь. Шн ай фкꙋсꙋ моусн
тоате кънте ай порънчитꙋ лꙋй дънꙋлъ ашa ай фк
16 кꙋсе. Шн фꙋ фнлуна дентънй фнлаѳнлѣ
ани ешинду ей дин егупет, ла лꙋнь нолоу вѣ фн
17 тинсꙋ кортꙋлъ. Шн ай пꙋс моусн кортꙋлъ,
шн ай пꙋс кзпецъкеле лꙋй, шн ай пꙋс звоарзле.
18 Шн ай пꙋс стълпїи лꙋй, шн ай фтинсꙋ гърдꙋ
рнле кортꙋлꙋй, шн ай пꙋс ашоперемънтꙋлъ кор
тꙋлꙋй пре ѣл дѳсупра, дупъ кꙋм ай порънчитъ
19 дънꙋлъ лꙋй моусн. Шн лꙋнду мъртꙋрїле
лѳй пꙋс фнлъунтрꙋ фнкоцї, шн ай пꙋс дрꙋцїи

fundul ei,

40. Şi pînzele curţii, şi stîlpii, şi fundurile ei, şi poala uşii curţii, şi funile ei, şi ţăruşii ei, [41] şi toate dechisele ce sînt la lucrurile cortului mărturiei.

41 [42]. Şi veşmintele cêle de slujbă, ca să slujască cu dînsele în sfînt, veşmintele sfîntului, carele sînt ale lui Aarón şi veşmîntele fiilor lui la slujbă,

42. Dupe toate cîte porînci Domnul lui Moisi aşa au făcut fiii lui Izrail toată gătirea.

43. Şi văzu Moisi toate lucrurile şi era făcute acêstea în ce chip porunci Domnul lui Moisi, aşa le-au făcut pre êle. Şi blagoslovi pre dînşii Moisi.

CAP 40

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „În zioa dentîiu a lunii dentîiu, lună noao, vei întinde cortul mărturiei.

3. Şi vei pune chivotul mărturiei şi vei acoperi chivotul cu acoperimîntul.

4. Şi vei băga înlăuntru masa şi vei pune înainte punerea ei ; [5] şi vei băga înlăuntru sfêşnicul şi vei pune făcliile lui.

5. Şi vei pune jîrtăvnicul cel de aur, ca să tămîiêze înaintea chivotului mărturiei. [6] Şi vei pune acoperirea acoperimîntului pre uşa cortului mărturiei.

6. Şi jărtăvnicul jărtvelor îl vei pune lîngă uşile cortului mărturiei.

7. Şi vei pune spălătoarea între cortul mărtur ei şi între jărtăvnic şi vei pune într-însa apă.

8 Şi vei pune împrejur cortul şi toate cîte sînt în el le vei sfinţi împregiur.

9. Şi vei lua untdelemnul ungerii şi vei unge cortul şi toate cîte-s într-însul şi vei sfinţi pre dînsul şi toate vasele lui şi vor fi sfinte.

10[9]. Şi vei unge jîrtăvnicul jîrtvelor şi toate vasele lui şi vei sfinţi jîrtăvnicul şi va fi jîrtăvnicul sfîntul sfintelor.

11[10]. Şi vei unge spălătoarea şi fundul ei şi o vei sfinţi pre ea.

12[11]. Şi vei aduce pre Aaron şi pre fiii lui la uşile cortului mărturiei [12] şi vei scălda pre dînşii cu apă.

13[12]. Şi vei îmbrăca pre Aarón cu veşmintele cêle sfinte şi-l vei unge pre el şi-l vei sfinţi pre el şi va sluji mie.

14[12]. Şi pre feciorii lui vei aduce şi-i vei îmbrăca cu haine.

15[12]. Şi-i vei unge în ce chip ai unsu pre tatăl lor şi-m vor preoţi mie. [13] Şi va fi casile fiilor ungere de preoţie în vêci întru rudele lor".

16[14]. Şi au făcut Moisi toate cîte au poruncit lui Domnul, aşa au făcut.

17[15]. Şi fu în luna dentîi în al doilea an, ieşind ei den Eghipet, la lună noao, se-au întinsu cortul.

18[16]. Şi au pus Moisi cortul, şi au pus căpeţêlele lui, şi au pus zăvoarele, [17] şi au pus stîlpii lui, şi au întinsu gardurile cortului.

19[17]. Şi au pus acoperemîntul cortului pre el deasupra, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

20. Şi luînd mărturiile, le-au pus înlăuntu în chivot ; şi au pus drugii/supt chivot şi au pus jîrtăvnicul deasupra

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

vasele lui, şi medelniţa, şi fundul ei,

40[41]. Şi pîndzele curţii, şi stîlpii, şi fundurile ei, şi poala a uşii curţii, şi funiile ei, şi pociumbii ei, [42] şi toate cîniile ce-s la lucrurile cortului mărturiei.

41[43]. Şi veşmintele de slujbă, ca să slujască cu însă întru sfîntu, veşmintele a sfîntului carele sîntu a lui Aaron, şi veşmintele fiilor lui la slujbă,

42[43]. După toate cîte au porîncit Domnul lui Moisi, aşa au făcut fiii lui Israil toată gătarea.

43[44]. Şi văzu Moisi toate lucrurile şi era făcute de ei în ce chip porînci Domnul lui Moisi, aşea le-au făcut pre ĕle. Şi-l blagoslovi pre însu Moisi [21].

CAP 40

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu [1]:

2. „În dzua dentăi a lunei dentăi, lună noaă, vei întinde cortul mărturiei.

3. Şi vei pune săcriiul mărturiei şi vei acoperi săcriiul cu acoperemîntul.

4. Şi vei băga înlontru masa [5] şi vei pune înnainte punerea ei; şi vei băga înlontru sfêşnicul şi-l vei pune feştilele lui.

5. Şi vei pune jirtăvnicul cel de aur, ca să tămîiedzi înnaintea săcriiului mărturiei. [6] Şi vei pune acoperirea acoperemîntului pre uşea cortului mărturiei.

6. Şi jirtăvnicul jirtivelor îl vei pune lîngă uşile cortului mărturiei.

7. Şi vei pune medelniţa între cortul mărturiei şi între jirtăvnic; şi vei pune întru însul apă.

8. Şi vei pune preste ĕle cortul şi toate cîte-s întru ei le vei sfinţi înpreglur.

9. Şi vei lua untu de lemnul a ungerii şi vei unge cortul şi toate cîte-s întru însul şi-l vei sfinţi pre însă şi toate vasele lui şi va fi sfîntu.

10[9]. Şi vei unge jirtăvnicul jirtvelor şi toate vasele lui şi vei sfinţi jirtvănicul şi va fi jirtăvnicul sfîntul sfinţilor.

11[10]. Şi vei unge medelniţa şi fundul ei şi vei sfinţi pre ei.

12[11]. Şi vei aduce pre Aaron şi pre fiii lui la uşile cortului mărturiei şi-i vei scălda pre înşii cu apă.

13[12]. Şi vei înbrăca pre Aaron veşmintele svinte şi-l vei unge pre el şi-l vei sfinţi pre el şi va sluji mie.

14[12]. Şi pre ficiorii lui vei aduce şi-i vei înbrăca haine.

15[12]. Şi-l vei unge în ce chip ai unsu pre tatăl lor şi vor preuţi mie. [13] Şi va fi ca să le fie lor ungere de preuţie în vĕci întru rudele lor".

16[14]. Şi au făcut Moisi toate cîte au porîncit Domnul, aşa au făcut.

17[15]. Şi fu întru luna dentăi înn-al doilea an, ieşînd ei den Eghiptu, la lună noao, s-au întînsu cortul.

18[16]. Şi au pus Moisi cortul [2], şi au pus căpeţĕlele lui, şi au pus zăvoarăle pre însă, [17] şi au pus stîlpii lui şi au întînsu gardurile a cortului.

19[17]. Şi au pus acoperemîntul de asupra cortului pre el, de asupra, după cu m porînci Domnul lui Moisi.

20[18]. Şi luîndu mărturiile, le-au pus înlontru, în săcriu, şi au pus păringele/suptu

CAP 40

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „În zioa dentăi a lunii cei dentăi, să întinzi cortul mărturiei.

3[2]. Şi să pui sicriul mărturiei şi să acoperi sicriul cu acoperemîntul.

4[3]. Şi să bagi masa înlăuntru şi să pui punĕrea înaintea ei.[4] Şi să bagi înlăuntru sfêşnicul şi să pui făcliile într-însul.

5. Şi să pui altariul cel de aur ca să tămîiez sicriul mărturiei şi să pui acoperirea zăvêsei pre uşa cortului mărturiei.

6. Şi altariul jărtvelor să-l pui lîngă uşile cortului mărturiei.

7. Şi să pui lighinul între cortul mărturiei şi între altar şi să bagi într-însul apă şi preste dînsele să pui cortul.

8. Şi toate cîte sînt într-însul le vei sfinţi împrejur.

9. Şi să iai undelemnul ungerii şi să ungi cortul şi toate cîte sînt într-însul şi vei sfinţi pre dînsul şi toate vasele lui şi va fi sfînt.

10. Şi să ungi altariul jărtvei şi toate vasele lui şi să sfinţeşti altariul şi să fie altariul sfînta sfinţilor.

11. Şi să ungi lighinul şi fundul lui şi să-l sfinţeşti.

12. Şi să aduci pre Aáron şi pre feciorii lui înaintea uşilor cortului mărturiei şi să-i scalzi cu apă.

13. Şi să îmbraci pre Aáron cu odăjdii sfinte şi să-l ungi şi să-l sfinţeşti şi să junghe mie.

14[13]. Şi să aduci pre feciorii lui şi să-i îmbraci în odăjdii.

15[13]. Şi să-i ungi cum vei unge şi pre tatăl lor şi să junghe mie. Şi va fi ca să fie lor ungere de preoţie în vĕci întru rudeniia lor".

16[14]. Şi făcu Moisei toate cîte porînci lui Domnul, aşa făcu.

17[15]. Şi fu al doilea an, în luna dentăi, deaca ieşiră ei den Eghipet, în zioa dentăi a lunii, tînse cortul.

18[16]. Şi puse Moisei cortul, şi căpeţĕlele şi aşăză încuieturile, şi puse stîlpii.

19[17] Şi întinse zăvêzele împrejurul cortului şi puse zăvêzele cortului pre dînsul dăsupra, cum porîncise Domnul lui Moisei[1].

20[18]. Şi luînd mărturiile, le puse în sicriu înlăuntru şi puse picioarele/supt sicriu.

temelia ei;

40. Perdelele curţii cu stîlpii şi tălpile lor, perdelele de la intrarea curţii, ţărueşii, toate lucrurile şi odoarele cortului;

41. Veşmintele preoţeşti, odăjdiile lui Aaron şi veşmintele fiilor lui.

42. Fiii lui Israel au făcut toate, aşa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

43. Şi cînd a văzut Moise că au făcut toate lucrurile, aşa cum îi poruncise Domnul, i-a binecuvîntat.

CAP. 40

Sfinţirea cortului

1. Şi iarăşi a grăit Domnul lui Moise şi i-a zis:

2. „În ziua întîi a lunii întîi să întinzi cortul adunării.

3. Să pui în el chivotul legii şi să atîrni perdeaua înaintea lui.

4. Să aşezi înăuntru masa, punînd pe ea toate ale ei. Să aduci sfeşnicul şi să-i aprinzi candelele.

5. Să aşezi jertfelnicul tămîierii, cel de aur, înaintea chivotului legii şi să atîrni perdeaua de la intrarea cortului.

6. Jertfelnicul arderii de tot să-l aşezi înaintea intrării,

7. Iar între cortul mărturiei şi jertfelnic să pui spălătoarea şi să torni într-însa apă.

8. Să tocmeşti împrejurul cortului orînduirea curţii şi la intrarea curţii să atîrni perdeaua.

9. Iar mîr de ungere şi unge cortul şi toate cele din el ca să-l sfinţeşti, şi el va fi sfînt;

10 Unge jertfelnicul arderii de tot şi toate uneltele lui şi se va sfinţi jertfelnicul în mare sfinţenie.

11. Unge spălătoarea şi temelia ei ca să o sfinţeşti.

12. Cheamă pe Aaron şi pe fiii lui ca să se spele la intrarea în cort.

13. Îmbracă-l pe Aaron în odăjdii, unge-l cu mîr şi sfinţeşte-l, ca să-mi fie preot.

14. Îmbracă şi pe fiii lui Aaron cu hitoane.

15. Şi, ca pe tatăl lor, să-i ungi, ca să-mi fie preoţi. Şi ungerea aceasta îi va sfinţi preoţi în veac, în neamul lor".

Îndeplinirea poruncilor lui Dumnezeu

16. Şi a făcut Moise toate cîte le-a poruncit Domnul, chiar aşa a făcut.

17. În ziua întîi a lunii întîi din anul al doilea de la ieşirea lor din Egipt, a fost aşezat cortul.

18. Şi a întins Moise cortul şi a pus scîndurile, stîlpii şi grinzile la locul lor;

19. A tocmit deasupra cortului acoperemîntele şi a făcut acoperişul, cum îi poruncise Domnul.

20. A luat apoi tablele legii şi le-a pus în chivot, a vîrît drugii/prin verigile chivotului

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

69/II

Pag. 69, col. 1

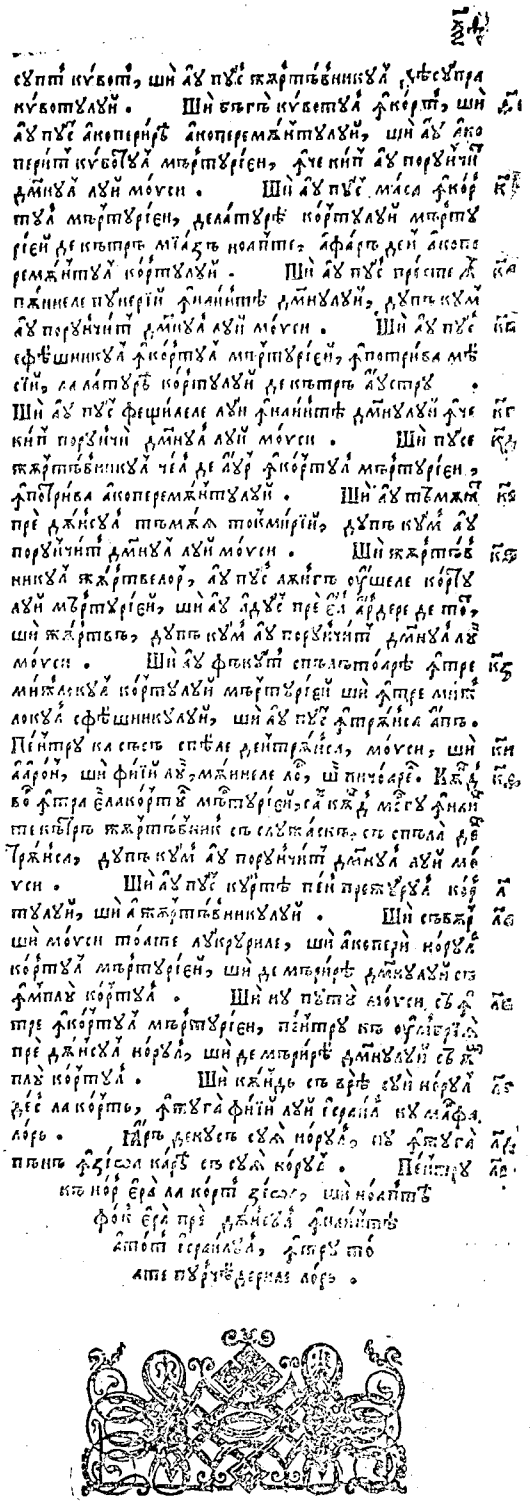

chívotului.

21 [19]. Şi bägă chívotul în cort şi au pus acoperirea acoperemîntului şi au acoperit chívotul mărturiei, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

22 [20]. Şi au pus masa în cortul mărturiei, de laturea cortului mărturiei de cătră miazănoapte, afară den acoperemîntul cortului.

23 [21]. Şi au pus preste ea pîinele punerii înaintea Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi,

24 [22]. Şi au pus sfêşnicul în cortul mărturiei, împotriva mêsii, la laturea cortului de cătră áustru.

25 [23]. Şi au pus feştilele lui înaintea Domnului, în ce chip porunci Domnul lui Moisi.

26 [24]. Şi puse jîrtăvnicul cel de aur în cortul mărturiei, împotriva acoperemîntului.

27 [25]. Şi au tămîiat pre dînsul tămîia tocmirii, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

28 [26]. Şi jîrtăvnicul jîrtvelor au pus lîngă uşele cortului mărturiei.

29[26]. Şi au adus pre el ardere de tot şi jîrtvă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

30 [27]. Şi au făcut spălătoarea între mijlocul cortului mărturiei şi între mijlocul sfêşnicului şi au pus într-însa apă,

31 [28]. Pentru ca să să spêle dentr-însa Moisi şi Aarón şi fiii lui mîinele lor şi picioarele,

32 [29]. Cînd vor întra ei la cortul mărturiei sau cînd mergu înainte, cătră jîrtăvnic, să slujască, să spăla dentr-însa, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

33 [30]. Şi au pus penprejurul cortului şi a jîrtăvnicului. [31] Şi săvîrşi Moisi toate lucrurile.

34 [31]. Şi acoperi norul cortul mărturiei şi de mărirea Domnului să împlu cortul.

35 [32]. Şi nu putu Moisi să între în cortul mărturiei, pentru că umbriia pre dînsul norul şi de mărirea Domnului să împlu cortul.

36 [33]. Şi cînd să vrea sui norul des la cort, înjuga fiii lui Israil cu marfa lor.

37 [34]. Iară de nu să suia norul, nu înjuga pănă în zioa carea să suia norul.

38 [35]. Pentru că nor era la cort zioa, şi noaptea foc era pre dînsul, înaintea a tot Israilul, întru toate purcêderile lor.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)

săcriiu şi au pus acoperemintul de asupra săcriiului.

21[19]. Şi bägă săcriiul în cortu şi au pus acopererirea acoperemintului şi au acoperit săcriiul mărturiei, în ce chip au porincit Domnul lui Moisi.

22[20]. Şi au pus masa în cortul măturiei, de laturea cortului de către miadzănoapte, afară den acoperemintul cortului.

23[21]. Şi au pus preste ea pâinele punerii înnaintea Domnului, după cum au porăncit Domnul lui Moisi.

24[22]. Şi au pus sfêşnicul în cortu mărturiei, împotriva mêsei, la laturea cortului de către nótos.

25[23]. Şi au pus feştilele ei înnaintea Domnului, în ce chip porinci Domnul lui Moisi.

26[24]. Şi puse jirtăvnicul cel de aur în cortul mărturiei, împotriva acoperemintului.

27[25]. Şi au tămiiat pre însul tămiia tocmirei, după cum au porincit Domnul lui Moisi.

28[26]. Şi jirtăvnicul jirtvelor au pus lingă uşile cortului mărturiei

29[26]. Şi au adus pre el ardere de tot şi jirtvă, după cum au porincit Domnul lui Moisi.

30[27]. Şi au făcut medelniţa între mijlocul cortului mărturiei şi între mijlocul jirtăvnicului şi au pus într-însul apă,

31[28]. Pentru ca să s<ă> spêle dentru însul Moisi şi Aaron şi fiii lui mânule lor şi picioarele lor,

32[29]. Cîndu vor întra ei la cortul mărturiei sau cîndu, mergu înnainte către jirtăvnic să slujăscă, să spăla dentru însul, după cum au porăncit Domnul lui Moisi.

33[30]. Şi au pus curtea prenpregiurul cortului şi a jirtvănicului. [31] Şi săvîrşi Moisi toate lucrurile.

34[31]. Şi acoperi norul cortul mărturiei şi de mărirea Domnului să înplu cortul.

35[32]. Şi nu putu Moisi să între în cortul mărturiei, pentru că umbriia pre însul nuărul şi de mărirea Domnului să înplu cortul [3].

36[33]. Şi cînd să [4] vrea sui nuărul de la cortu, înjuga fiii lui Israil cu marfa lor[5].

37[34]. Iar de nu să suia nuărul, nu purcedea până întru dzua carea să suia nuărul,

38[35]. Pentru că nuăr era la cortu dzua, şi noaptea foc era pre însul înnaintea a tot Israil, întru toate purcêderile lor.

21[18]. Şi bägă sicriul în cort şi-l puse acoperemintul, [19] şi puse acoperirea acoperemintului şi acoperi sicriul mărturiei, cum porăncise Domnul lui Moisei.

22[20]. Şi puse masa în cortul mărturiei despre miiazănoapte, afară de acoperemintul cortului.

23[21]. Şi puse pre dînsa pâinea punerii înaintea Domnului, cum porănci Domnul lui Moisei.

24[22]. Şi puse sfêşnicul în cortul mărturiei, la colţul cortului despre amiiázăzi, împotriva mêsei.

25[23]. Şi puse făcliile într-însul, cum porănci Domnul lui Moisei.

26[24]. Şi puse altariul cel de aur în cortul mărturiei, împotriva zăvêsei acoperemintului.

27[25]. Şi-l căđi cu tămîie tocmită, cum porăncise Domnul lui Moisei.

28[26]. Şi puse altariul jărtvelor lîngă uşile cortului mărturiei.

29[27]. Şi au adus pre dînsul arderea de tot, cum au porăncit Domnul lui Moisei.

30[28]. Şi au pus lighinul între cortul mărturiei şi între altariu [29] şi au băgat într-însul apă.

31[29] Ca să-ş spêle dentr-însul Moisei şi Aáron şi feciorii lui mâinile şi picioarele,

32.[30]. Cînd vor întra ei în cortul mărturiei sau cînd vor mêrge înainte la altar să slujască, după cum porăncise Domnul lui Moisei.

33[31]. Şi puse curtea împrejurul cortului şi a altariului şi săvîrşi Moisei toate lucrurile.

34[32]. Şi acoperi nor cortul mărturiei şi se umplu cortul de slava Domnului.

35[33]. Şi nu putea Moisél să între în cortul mărturiei, că-l umbriia norul ; şi de slava Domnului se umpluse cortul.

36[34]. Deci, cînd se rădica norul de la cort, se rădica şi feciorii lui Israil cu tot ce avea.

37[35]. Iar deacă nu se rădica norul, ei nu se rădica să purcează până în zioa ce se rădica norul.

38[36]. Că zioa era nor pre cort, iar noaptea era foc înaintea tuturor fecíorilor lui Israil, întru toate purcesurile lor.

şi a pus capacul.

21. A dus chivotul în cort, a atîrnat perdeaua şi a închis chivotul, după cum îi poruncise Domnul.

22. Apoi a aşezat masa în partea de miazănoapte a cortului, dincoace de perdea,

23. Şi pîinile punerii înainte le-a orînduit pe ea, cum îi poruncise Domnul.

24. În partea de miazăzi, în faţa mesei, a aşezat sfeşnicul.

25. Şi a aprins Domnului candelele lui, după cum îi poruncise acesta.

26. A adus jertfelnicul cel de aur în cort în faţa perdelei.

27. Şi a aprins pe el tămîie înmiresmată, după cum îi poruncise Domnul.

28. A atîrnat perdeaua de la intrarea cortului.

29. Acolo, la intrare, a aşezat jertfelnicul arderilor de tot şi a pus pe el jertfe şi prinoase după cum îi poruncise Domnul.

30. Între jertfelnic şi cortul mărturiei a aşezat spălătoarea şi a turnat în ea apă de spălat.

31. Moise, Aaron şi fiii lui aveau grijă să-şi spele în ea mîinile şi picioarele,

32. Cînd intrau în cortul mărturiei sau veneau la jertfelnic ca să slujească, se spălau acolo, cum poruncise Domnul.

33. A împrejmuit apoi împrejmuirea curţii în jurul cortului şi jertfelnicului şi a atîrnat perdeaua la intrarea curţii. Astfel a împlinit Moise toate lucrările.

Domnul sălăşluieşte la fiii lui Israel

34. Atunci un nor a acoperit cortul mărturiei şi cortul s-a umplut de slava Domnului.

35. Şi Moise n-a putut să între în cort, fiind acesta cuprins şi umbrit de nor, plin de slava Domnului.

36. Cînd se ridica norul de pe cort, fiii lui Israel plecau la drum.

37. Iar dacă norul nu se ridica, nu plecau nici ei.

38. Şi în tot timpul călătoriei lor, ziua stătea norul Domnului peste cort, iar noaptea lumina din el un foc, în văzul tuturor fiilor lui Isrel.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.15 (2025-10-06 11:06:47 UTC)